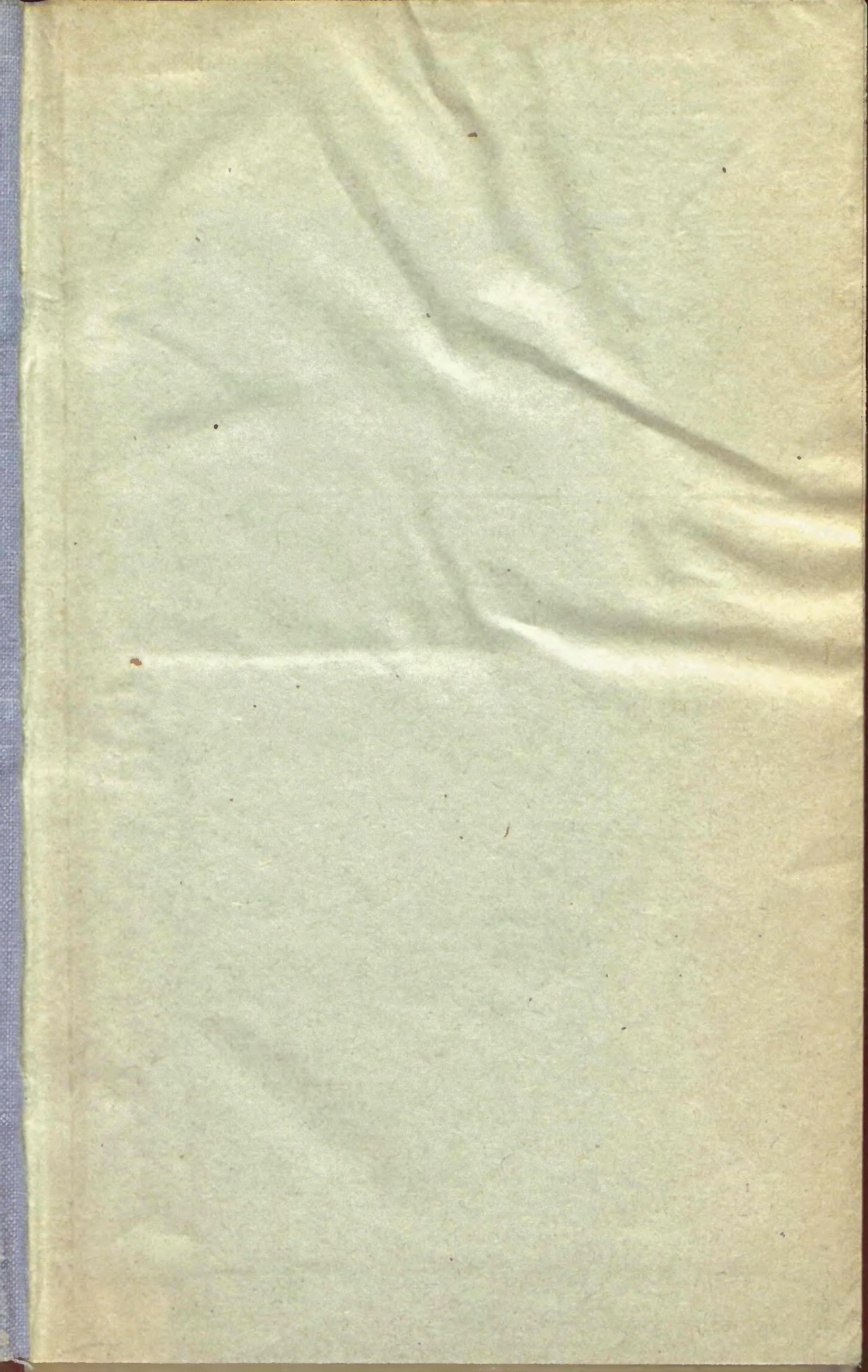

1850-192

B 93958

НОВЫЙ ЗАВѢТЪ 1850/192

ГОСПОДА НАШЕГО

ІИСУСА ХРИСТА.

СЕГА

Ново превѣденный ѿ Славѣнскаго на
Болгарскій ѡзыкъ

ОТЪ

НВОФУТА

Іеромонаха П. П. Рѡла.

и съ прилѣжаніемъ

Преглѣданъ и ѡдобрѣнъ ѿ прѣсвѣщеннѣйшаго
и премѡдраго Митрополита Терновскаго
Г. Г. Іларіона.

Изданіе второе.

ВЪ СМВРНѢ.

Въ Типографіи Я. Даміанова.

—
1850.

ИСТОРИЧЕСКОЕ
ИЗДАНИЕ

ВЫПУСК

8705/57

ПРОБЕРКА
2004

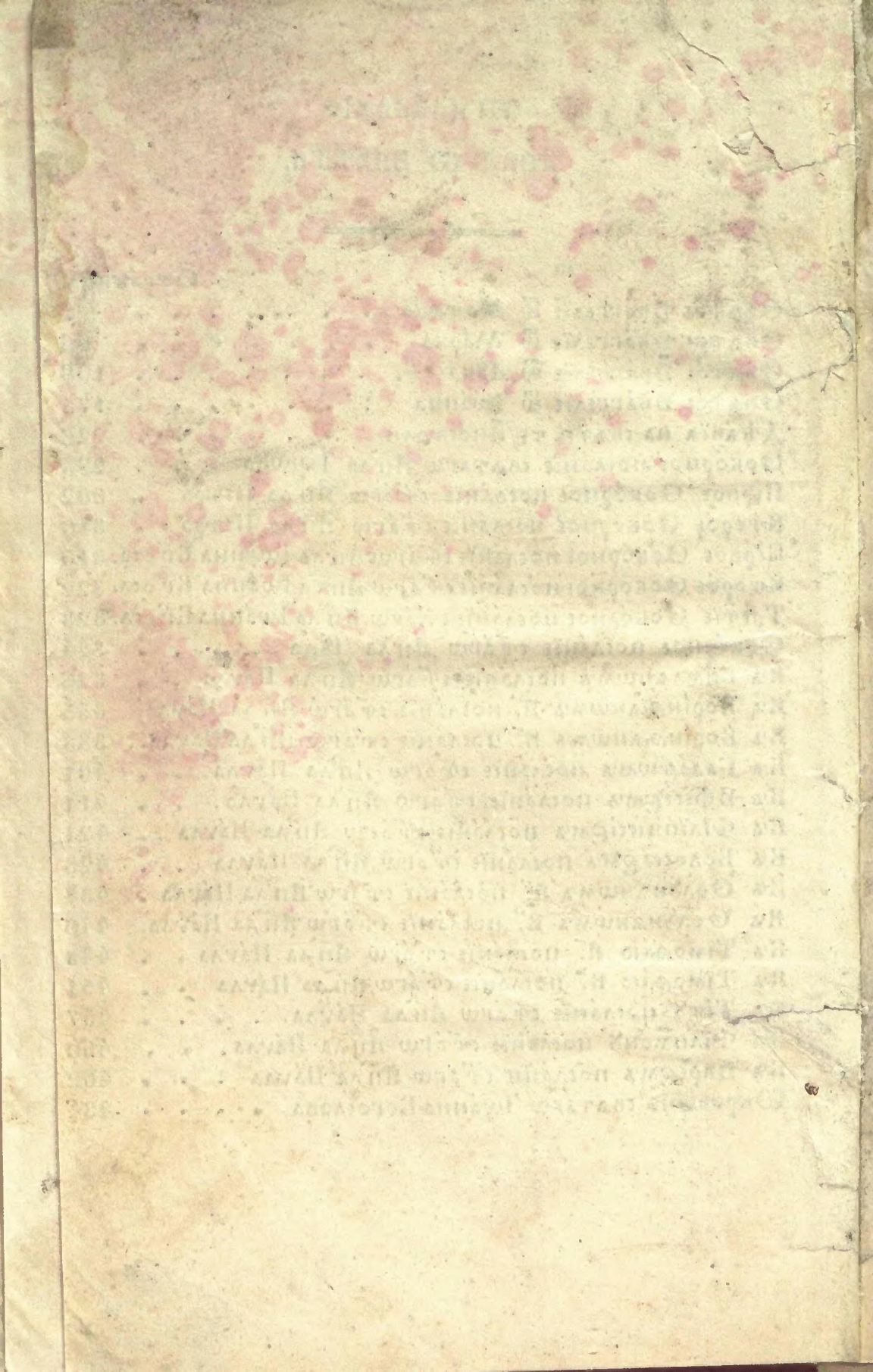
ИЗДАТЕЛЬСТВО

ИЗДАТЕЛЬСТВО

1830

СВЯТЫХ АПОСТОЛЪ
ПИСАНИИ
НОВАГО ЗАВѢТА.

	Страница.
СВЯТОЕ ЕВАНГЕЛІЕ ѿ Матѳея	1
СВЯТОЕ ЕВАНГЕЛІЕ ѿ Марка	66
СВЯТОЕ ЕВАНГЕЛІЕ ѿ Лука	106
СВЯТОЕ ЕВАНГЕЛІЕ ѿ Іоанна	175
ДѢЯНІА НА СВЯТИХЪ АПОСТОЛИ	226
СОВОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ПАВЛА	295
ПЕРВОЕ СОВОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ПЕТРА	302
ВТОРОЕ СОВОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ПЕТРА	310
ПЕРВОЕ СОВОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ІОАННА БОГОСЛ.	315
ВТОРОЕ СОВОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ІОАННА БОГОСЛ.	322
ТРЕТІЕ СОВОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ІОАННА БОГОСЛ.	323
СОВОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ПАВЛА	324
КЪ РИМЛЯНОМЪ ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ПАВЛА	326
КЪ КОРИНѠАНСКОМУ А. ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ПАВЛА	355
КЪ КОРИНѠАНСКОМУ В. ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ПАВЛА	383
КЪ ГАЛАТЯНОМЪ ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ПАВЛА	401
КЪ ВФЕЖАНОМЪ ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ПАВЛА	411
КЪ ФИЛІППИНОМЪ ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ПАВЛА	421
КЪ КОЛОССКОМУ ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ПАВЛА	428
КЪ ТИМОТЕЮ А. ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ПАВЛА	434
КЪ ТИМОТЕЮ В. ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ПАВЛА	440
КЪ ТИМОТЕЮ В. ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ПАВЛА	443
КЪ ТИМОТЕЮ В. ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ПАВЛА	451
КЪ ТИМОТЕЮ В. ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ПАВЛА	457
КЪ ТИМОТЕЮ В. ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ПАВЛА	457
КЪ ФИЛИМОНУ ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ПАВЛА	460
КЪ ФИЛИМОНУ ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ПАВЛА	462
КЪ ФИЛИМОНУ ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ПАВЛА	462
СВЯТОЕ ПОСЛАНИЕ СВЯТАГО АПОСТАЛА ІОАННА БОГОСЛОВА	484

НОВЫЙ ЗАВѢТЪ

НА ГОСПОДА НАШЕГО ИИСУСА ХРИСТА.

СВЯТОЕ ЕВАНГЕЛІЕ

Ѣ МАТѢВЯ.

ГЛАВА ПЕРВАЯ.

КНИГА на родословіе то на Иисуса Христа, сына Давидова, сына Израїмова.

2 Израїмъ роди Исаака: а Исаакъ роди Іаковъ: а Іаковъ роди Іуда, и братіа та мѣ.

3 И Іуда роди Фареса и Зара ѿ Тамары: а Фаресъ роди Вертъма: а Вертъмъ роди Ірама.

4 И Ірамъ роди Імїнадава: а Імїнадавъ роди Наасъна: а Наасънъ роди Салмъна.

5 И Салмънъ роди Воозъ ѿ Рахавъ: а Воозъ роди Овидъ ѿ Рѣю: а Овидъ роди Иесса.

6 И Иессей роди Давида царя: а Давидъ царь роди Соломъна ѿ Оурїева та жена.

7 И Соломънъ роди Ровоама: а Ровоамъ, роди Авїа: а Авїа роди Яса.

8 И Яса роди Исасафата: а Исасафатъ роди Исрама: а Исрамъ роди Озіа.

9 И Озіа роди Исашама: а

Исашамъ роди Ихъза: а Ихъзъ роди Взека.

10 И Взека роди Манасіа: а Манасіа роди Амъна: а Амънъ роди Исуса.

11 И Исуса роди Іехонїа и братіа та мѣ въ преселеніе то Вавѣлѣнско.

12 И по преселеніе то Вавѣлѣнско, Іехонїа роди Саламїилъ: а Саламїиль роди Зоровавель.

13 И Зоровавель роди Авїда: а Авїдаъ роди Вліакіма: а Вліакімъ роди Изъра.

14 И Изъръ роди Садъка: а Садъкъ роди Ихіма: а Ихімъ роди Влїда.

15 И Влїдаъ роди Влеазара: а Влеазаръ роди Матѣана: а Матѣанъ роди Іаковъ.

16 И Іаковъ роди Исусафа мѣжа Марїина, отъ колѣто се роди Иисусъ, който се говори Христосъ.

17 Сички те прочее родове

ѿ Ивраама до Давіда са родове четъринадесать: и ѿ Давіда до преселѣніе то Вавѳлѳнско. родове четъринадесать: и ѿ преселѣніе то Вавѳлѳнско до Хрїста, родове четъринадесать.

18 Я Исусъ Хрїстово то рождество така вѣдѣ, какѣ бѣше ѿкрѣчена Марїа маѳка та мѣ сога Іѳсифа, докле іѳше не бѣхасе соединїли, намерїсе непраздна ѿ Дѣха сватагѣ.

19 Я Іѳсифъ мѣжъ нѣннъ, понѣже бѣше праведнъ, и не ѳскаше да ѿ ѿблїчї, поиска тѣйнѣ да ѿ ѿстаѳи.

20 И како помысли той тога, ѣто Яггелъ Господень пѣвїмѣсе на сонъ, и рече мѣ: Іѳсифе сїне Довїдонъ, не оубѣйса да зѣмешъ Марїа женѣ та си, зашто това цю се ѣ зачало въ нѣа ѿ Дѣха сватагѣ ѣ.

21 И ще да роди сїна, и ще да мѣ наречѣшъ ѳме то Исусъ, зашто тѣй ще да спасе свой те людіе ѿ грѣхѣ те ѳмъ.

22 Я това сїчко то вѣдѣ, да се ѳсполни реченно то ѿ Господа чрезъ прорѣкатъ, цю то говорї:

23 Ёто дѣѳа цѣ прїїме во чрѣѳѣ, и цѣ роди сїна, и цѣ да мѣ наречѣтъ ѳме то Емманѳїлъ, коѣто се толкѣѳа, сога насъ Кѣгъ.

24 И како стана Іѳсифъ ѿ сонъ, напраѳи какѣото мѣ заповѣда Яггело Господень, и зѣма женѣ та си.

25 И не позна ѿ доде роди сїна своего пѣрвенца, и нарече мѣ ѳме то Исусъ.

ГЛАВА Б.

И како се роди Исусъ во Вїѳлѣѳмъ Іѳдѣйскїй въ дни те на Ирѳа царѣ, ѣто Волсїѣ ѿ истокъ доїдоха во Іерѳсалимъ, и гонѣрѣха:

2 Гдѣ ѣ што се ѣ родиъ царѣ Іѳдѣйскїй; зашто вїдѣхѣме зѳѳзда та нѣгова на востокъ, и доїдохѣме да мѣ се поклѣнїме.

3 Я царѣ Ирѳа како чѣ това смѣтїсе, и сїчкїо Іерѳсалимъ съ нѣго.

4 И како сабра сїчки те пѣрвосѳацїеннїцѣ и кнїжнїцѣ людски, пѣѳашѣ ги гдѣ се ражда Хрїстѣсъ;

5 Я ѳнї мѣ рекоха: во Іѳдѣйскїятъ Вїѳлѣѳмъ зашто така ѣ писано чрезъ прорѣка:

6 И тѣ Вїѳлѣѳе землѣ Іѳдова, съ нїщо не сї помалка во владѣѳтели те Іѳдонъ: зашто ѿ тебе цѣ да ѳзлѣѳе вѣжда, коѣто цѣ да оупасѣ мои те людіе Ісраїла.

7 Тогаѳа Ирѳа повыка скрѣшнѣ волсїѣ те, и ѳспѣ-

тѸваше ѿ нихъ време то на-звѣзда та, коѣто се кѣше ꙗвила.

8 И като ги прати въ Виѡлеѣмъ, рече ѿмъ, като ѿдете ѿспѣгайте ѿзвѣстнѸ за дѣтѣ то, ѿ когѣто го намѣрите възвѣстѣте ми, да ѿдемъ ѿ азъ да мѸ се поклонимъ.

9 И ѿни като послѣшаха царѣтъ, ѿидѣха: ѿ ѣто звѣзда та коѣто видѣха на востокъ, вжрѣше прѣдъ нихъ дори доидѣ ѿ застанѣ тамъ ѿ горе дѣто кѣше Ѹтроче то.

10 И като видѣха звѣзда та, возрадовахасе съ велика радостъ по премногѸ.

11 И като влѣзоха въ кжца та, видѣха Ѹтроче то съ Маріа майка та негова: ѿ паднаха та мѸ се поклониха: ѿ като Ѹтвориша сокровища та свой, принѣсоха мѸ дарове, злато, ѿ ливанъ, ѿ смърна.

12 И като прѣлѣха вѣстѣ на сонъ да се не вжрнатъ при Ирѡда, отидѣхаси по дрѸги пжть во своѣ та страна.

13 И като си ѿидѣха ѿни, ѣто ѿгъгъ Господень ꙗвѣса на сонъ ІѸсифъ, ѿ рече мѸ: стани ѿ земѣ Ѹтроче то ѿ майка мѸ, ѿ вѣгай во ЕгѸпетъ, ѿ вжди тамъ докле ти речѣмъ: заѣто Ирѡ-

даиска да тжрси Ѹтроче то да го поѸки.

14 И ІѸсифъ като стана, земѣ Ѹтроче то ѿ майка мѸ прѣзъ ноцъ ѿ ѿидѣ во ЕгѸпетъ:

15 И кѣше тамъ до смертѣ Ирѡдова да се съжде реченното ѿ Господа чрѣзъ прорѣка цѣто говори: ѿ ЕгѸпта повыкахъ сына моего.

16 Тогѣ Ирѡда като видѣ заѣ мѸ се порѸгаха колсви те, разгнѣхасе много, ѿ прати та ѿзвѣ сички те младѣнцѸ цѣто кѣха въ Виѡлеѣмъ, ѿ въ сички те неговѸ сѸнорѸ, ѿ двѣ години ѿ надѣлѣ, спорѣдъ време то, коѣто ѿзвѣстнѸ ѿспѣта ѿ колсви те.

17 Тогѣва се ѿполни речѣенното ѿ прорѣка Іереміа, дѣто говори:

18 Глѣсъ въ Рѣмъ чѣенъ кѣлъ плачъ, ѿ рѣданіе, ѿ пѣсокъ: Рахиль като ѿплакѣваше чада та си, ѿ не цѣше да се Ѹтѣши, заѣто ги нѣма вѣче.

19 И като Ѹмрѣ Ирѡда, ѣто ѿгъгъ Господень ꙗвѣса на сонъ ІѸсифъ во ЕгѸпетъ, ѿ рече мѸ:

20 Стани ѿ земѣ Ѹтроче то ѿ майка мѸ, ѿ ѿди въ земла та ЕгѸпѣва, заѣто ѿзмрѣха ѿни, цѣо тжрѣха адша та на Ѹтроче то.

21. И стана Іосифъ и зема отроче то и майка му, и доиде въ землята Іерусалема.

22. Но като чѹ че Архелай царствва во Іудейска та земля вмѣстѣ Ирвда отца своего, оукоа се да иде тамъ: а понеже прѣа вѣсть на сонъ, шиде въ Галилейски те странѣ.

23. И доиде и засели се во градъ, който се нарича Назаретъ: за да се исполни онова, што рекоха пророци те зацю Назврѣй ще да се нарече.

ГЛАВА Г'

И въ оиѣ дни прѣиде Іоаннъ креститель и проповѣдваше въ пѣстѣна та Іудейска.

2. И адмаше: покайтеса, зацюто се приближи царство небесное.

3. Понеже тоа е реченноу чрезъ пророка Исаѣа, што говори: гласъ на-оногова, който вѣка ва пѣстѣна та приготвите пжтатъ Господень правъ творѣте пжтѣките, неговш.

4. Я самъ Іоаннъ имаше облекло то си ш камилски косми, и полса ш ремѣкъ околѣ кржстатъ си: пѣстѣ то му вѣше властаре и мѣдъ дѣвъ.

5. Тогдава ислазеше къ нему Іерусалимъ, и сѣчка та Іудѣа, и сѣчка та страна Іорданска:

6. И крещаваше во Іорданъ ш негов, и исповѣдваша грѣхове те си.

7. И като виде (Іоаннъ) мнозина фарисѣи и саддукѣи че идеха на крещенѣе то му, рече имъ: змѣнѣта ехидини, кой ви казо да вѣгате ш гнѣватъ што ще да вжде;

8. Отверѣте оуко плодове достойны на-покаанѣе то.

9. И не начинайте да адмате въ себеси: отца имаме Авраама: зацюто ви говоримъ, че Бгъ може ш тѣа каменѣ да въздвигне чада на Авраама.

10. Зацюто вѣче и сѣкира та при коренжтъ на-дрво то лежи: вѣако прочее дрѣво, коѣто не прави добръ плодъ, шсѣчасе и фжрласе въ огньатъ:

11. Изъ оуку въ кржщавамъ сосъ вода въ покаанѣе: а онзи што иде подѣръ мене, по пѣкъ е ш мене, на-когѣто не самъ достоинъ да ѡвжрнемъ папѣцѣ те: той ще въ кржсти съ Дхъ свѣтѣй и съ огнь.

12. Комѣто лопѣта та е въ ржка та, и ще ѡчисти гѣмно то си, и ще собѣре пше-

ница таси въ житница та
а плева та ще изгори со съ
огнь, щото не дгаснѣва.

13 Тогѣва прихѣди Исѣсъ
ѿ Галилеа на Йорданъ ко
Йѡанна, да се кржсти ѿ
негѡ.

14 Я Йѡаннъ мѡ възкра-
наваше, и говореше: азъ
требѣва да се кржстимъ ѿ
тебе, а ты ли идешъ ко да
мене;

15 Ѣговори Исѣсъ, и рече
мѡ: ѡстави сегѡ: за щото
така ѣ подобно намъ да
исполниме секоа правда, то-
гѣва го ѡстави.

16 И като се кржсти Ис-
сѣсъ, авіе излѣзе ѿ вода та,
и ѣто че мѡ се ѡвориѡа не-
беса та, и виде (Йѡаннъ) Дѡ-
ха Божіа който слѣзеше
като гжлжкъ, и идеше на
него.

17 И авіе чѡсе гласъ ѿ не-
бо то, който говореше: тоа
ѣ ѡнъ мой възлюблен-
ный, въ когото благоволихъ

ГЛАВА Д.

ТОГѢВА Исѣсъ заведенъ
вѣла въ пдстѣна ѿ Дѡха,
да се искѡси ѿ діавола:

2 И като пости четѣри-
десать дни, и четѣриде-
сать нѡщи, послѣ ѡгладнѣ.

3 И като пристѣпи къ не-
го искѡситель, рече мѡ: ако
си сынъ Божій, речи да ста-
натъ тѣа каменѣ хлѣкове.

4 Я той ѡговори и рече:
писано ѣ: не токмѡ со съ
ѣдинъ хлѣвъ ще да кжде
живъ человекъ: но со всѡ-
кое слово, коѣто излѣзи ѿ
уста та Божіа.

5 Тогѣва го зема діаволо
и заведего во сватѣи градъ,
и постави го на стрѣха та
церковна:

6 И говореше мѡ, ако си
ѡнъ Божій, Фжрлісе до-
дѡ, за щото ѣ писано: че на
Иггли те си ще да заповѣ-
да за тебе да те сохранѣтъ,
и наржѣ те си ще те зематъ,
да си непрепнешъ некогашъ
оу каменъ ногѡ та.

7 Я Исѣсъ мѡ рече: пакѣ
писано ѣ и това: за що Гос-
пода твоего не щѣшъ да
искѡсишъ.

8 Пакъ го зема діаволо и
воскачи го на ѣднѡ плани-
на много висока, и показѡ
мѡ сѣчки те царства на свѣ-
тѣтъ, и слава та тѣхна:

9 И рече мѡ: тѣа сѣчки те
ще ти дамъ, ако паднешъ
да ми се поклѡнишъ.

10 Тогѣва мѡ рече Исѣсъ:
иди задъ мене сатано, за-
щото ѣ писано: Господѡ
Богѡ твоемѡ ще да се по-
клѡнишъ, и немѡ самомѡ
ще да послѣжишъ.

11 Тогѡ го ѡстави діаво-
ло, и ѣто Иггли дойдѡха и
мѡ слѣдѡваха.

12 И като чѡ Исѣсъ, че Йѡ-

дннѣ вълѣхъ предѣленѣхъ ѿиде
въ Галілеа.

13 И като ѿстави Назарѣтъ, доиде ѿ заселисе въ Капернаѣмъ приморскій, въ предѣли те Завдлѣновы ѿ Нефѣалимовы.

14 За да се исполни реченно то презъ пророка Ісаіа, шото говори:

15 Земла Завдлѣнова, ѿ земля Нефѣалимова, пѣтъ на-морѣ то ѿ ѿдонадна та страна Іорданова, Галілеа та пѣзническа:

16 людіе то, който сѣдѣха въ темнина, видѣха свѣтъ великъ: ѿ оніа шото сѣдѣха въ страна та, ѿ сѣнка смѣртна, свѣтъ ѿмъ возсія.

17 ѿ тогѣва нача Іисусъ да проповѣдѣва, ѿ да говори: покайтеся, зашото се приближи царство небесное.

18 И като хѣдеше Іисусъ при морѣ то Галілейско, видѣ два брата Симѣона, който се говори Петръ, ѿ Андреа брата мѣ, който вмѣтаха мрежы въ морѣ то, зашото бѣха рыкаре:

19 И рече имъ: Елате слѣ мене, ѿ ще да вы направимъ ловцы на-человѣцы те.

20 И акіе оставиха мрежы те, ѿ ѿидоха подиръ негѣ.

21 И като преиде ѿ тамъ, видѣ дрѣги два брата, Іа-

кѣва Зеведѣва, ѿ Іѡанна брата мѣ въ геміа та заедно со Зеведѣа каца ѿмъ че кжрпѣха мрежы те си, ѿ повика ги.

22 И оні акіе ѿставиха геміа та, ѿ каца си, ѿ ѿидоха слѣдѣ негѣ.

23 И прохѣдеше сичка та Галілеа Іисусъ, ѿ оучеше въ скѣрове те ѿмъ, ѿ проповѣдѣваше Евангеліе то на царството, ѿ исцѣляваше секаква болѣсть, ѿ секоа немощь въ человекы те.

24 И прочѣсе (ѿмето мѣ) по сичка та ѿѣрія: ѿ привѣдоха при него сички те болны, който ѿмаха различни болѣсти, ѿ страсти, ѿ вѣсны, ѿ мѣсачны, ѿ разслабленны, ѿ исцѣли ги.

25 И послѣдѣдѣваха по него много народи ѿ Галілеа, ѿ ѿ Декаполь, ѿ ѿ Іерусалимъ, ѿ ѿ Іудѣа ѿ ѿ ѿдонадна та страна Іорданска.

ГЛАВА В.

И като видѣ народы те, кахисе на планина та, ѿ като сѣднѣ, приклижихасе оученицы те мѣ при него,

2 И като ѿвори ѿуста та си, оучеше ги, ѿ говореше:

3 Блажени са оніа, който са сиромѣси съ дѣхатъ: зашото е нишно царство то небесное.

4 Блажѣни са Ѡніа, които плачатъ: защото Ѡни ще да се оутѣшатъ.

5 Блажѣни са кроути те: защото Ѡни ще да наследятъ землята.

6 Блажѣни са Ѡніа, щото гладѣватъ и жадаѣватъ за правдата, защото Ѡни ще да се наситатъ.

7 Блажѣни са милостивите: защото Ѡни ще бжѣдатъ помилвани.

8 Блажѣни са Ѡніа, щото са чисти на срце то: защото Ѡни ще да видатъ Бга.

9 Блажѣни са Ѡніа, щото праватъ миръ: защото Ѡни ще да се наречатъ синове Божии.

10 Блажѣни са Ѡніа, щото са изгнани за правдата: защото Ѡ тѣхно царство то небесно.

11 Блажѣни сте когато ви оукоратъ, и испжѣдатъ, и речатъ секаква зла дма на васъ да лжатъ за ради мене.

12 Радѣвайте се и веселите се, че заплаята ваша Ѡ многа на небеса: защото така изгнаха пророци те, които бѣха предъ васъ.

13 Вше сте соль на-землята, и ако соль та се Ѡбезсоли, съ какво ще да се Ѡсоли; за нищо вече непристае, токму да се иссопе вонъ,

и да се тжпче Ѡ человекци те.

14 Вше сте свѣтъ мирѣ, не може градъ да се оукрые който стои на врхъхъ планината.

15 Нито запалюватъ свѣци, и а тѣратъ Ѡ долѣ подъ шиникатъ, но на свѣшникатъ, и свѣти на сички те, които са въ кжци.

16 Такъ да са просвѣти вашо свѣтъ предъ человекци те: като да видатъ ваши те докри дѣла, и да прославатъ Отца нашего, който Ѡ на небеса та.

17 Да не мислите зацю дойдохъ да развалимъ законатъ, или пророци те; не дойдохъ да ги развалимъ, но да ги исполнимъ.

18 Защото поистинѣ видамъ: докѣ да прейде нево то и землята Ѡдана Ѡта, или Ѡдана точка не ще да прейде Ѡ законатъ, доде се не свршатъ сички те.

19 Който прочее развали Ѡдана Ѡ тѣа заповѣди малки те, и надчи такъ человекци те, весьма малокъ ще да се нарече въ царство небесное, а който сотвори и надчи, той ще да се нарече голѣмъ въ царство небесное.

20 Защото ви говоримъ: че ако не превзѣде правдата ваша повече Ѡ книжници те, и Фарисѣи те, не ще

да влѣзете въ царство небесное.

21 Чѣли есте защо ѿ речено на старовременни те: да не оубіеш: зашто, който оубіе повиненъ ѿ на сѣдѣтъ.

22 Я азъ ви дамъ: защо секой който се гнѣва на брата своего безъ причина, повиненъ ѿ на сѣдѣтъ: и който рече на брата своего, рака (бре), повиненъ ѿ на совратъ: а който рече, морє (безъмне) повиненъ ѿ на Геенна та огненна.

23 Яко принесешъ прочее твоѣя дѣла ко олтаратъ, и тамъ се оусѣтишъ, защо братъ твой има нещо на тебе:

24 Остави тамъ твоѣя дѣла прѣ олтаратъ, и иди та се примири по на прѣдъ съ брата си, и тогда дойди и принесѣ твоѣя дѣла.

25 Примири се съ противникатъ твой скоръ, докле си на пжтатъ съ него: да не бѣ те предадъ противнико на сѣдѣ та, а сѣдѣ та те предадѣ на слуга та, и ще да те фжратъ въ темница та.

26 Истина ти говоримъ: не щѣшъ да извлѣзешъ ѿ тамъ, дори несплатишъ и най послѣдна та аспра.

27 Чѣли есте, че ѿ речено на старовременни те: да не прелюбодѣйствдвашъ:

28 Я азъ ви дамъ: защо всѣкъ человекъ който погледне на жена, за да ѿ пожелае, прелюбодѣйствова вѣче съ неѣ въ сѣрацѣ то си.

29 И ако дѣсно то око твоѣ те соблазнава, извади го, и фжри ѿ себе си зашто подобре ти ѿ да се изгѣби единъ ѿ оудш те ти, нежели сичко то твоѣ тѣло да се фжри въ геенна та огненна.

30 И ако дѣсна та ти рѣка те соблазнава, ѿсѣчи ѿ, и фжри ѿ себе си: зашто по добре ти ѿ, да загина единъ ѿ твой те оудш, а не сичко то твоѣ тѣло да бѣде фжрено въ геенна та.

31 И реченно ѿ, че ако нѣкой си ѿстави жената, да и дадѣ книга напѣстена:

32 Я азъ ви дамъ: защо секой, който си ѿстави жена та, безъ причина влѣдна, прави ѿ да прелюбодѣйствдва: и който зѣме ѿставена, прелюбодѣйствдва.

33 Чѣли есте пакъ, защо ѿ речено на старовременни те: да се не зажлнешъ на лжѣ, но ще ѿдадѣшъ ѿ ошодѣ клетвѣ те си:

34 И ѿзъ ви дѣмамъ, совѣмъ да се не кланѣте; нито съ неко то, защото ѣ престолаъ Кожій.

35 Нито со земля та, защото ѣ подножіе на-нозѣте мѣ: нито съ Іерусалима, защото ѣ градъ на-великагѣ царя.

36 Нито съ глава та си не се клани, защото не можешъ ѣдно влакно черно или бѣло да направишъ.

37 Но да бѣде слово то ваше, такъ, такъ: не, нѣ, защото по многото ѿ тѣл, ѿ лѣкавагѣ ѣ.

38 Чѣли сте защо ѣ речено: око за око и зѣкъ за зѣкъ:

39 И ѿзъ ви дѣмамъ: да са непротѣвите на злѣатъ: но ако те оудари нѣкой ѿ ѣднѣ та страна по обратъ, ѡбжрни мѣ и дрѣгата:

40 И който ище да се сѣди съ тебе, и да ти земе дрѣхата, ѡстави мѣ и ризата си:

41 И ако те накара нѣкой да идешъ ѣдинъ мѣль мѣсто, иди съ него два мѣла.

42 Който проси ѿ тебе, дай мѣ: и който ище ѿ тебе на заемъ не ѡпжждай го.

43 Чѣли сте, защо ѣ речено; ще да возлюбившъ ближнаго твоего, и ще да возненавидишъ врага твоего:

44 И ѿзъ ви говоримъ: ѡбжчайте враги те вѣши: и благославайте ѡнѣа, който въ кланѣтъ: докрод творѣте на ѡнѣа. што въ ненавидатъ: и молѣтесе за ѡнѣа што ви праватъ пакость, и гонатъ въ:

45 За да кждете сѣнове на Отца вѣшегѣ, който ѣ на небеса та: защото (той) грѣе свое то солнце на злѣте и на добрѣте, и спѣща дсѣждѣ на праведны те и на неправедны те.

46 Защото ако ѡбжчатѣ ѡнѣа, што ви ѡбжчатъ, каква мзда иmate; не праватъ ли това исто то и мытари те. (гюмрѣкчи те.)

47 И ако поздравлѣватѣ токмѣ прѣатели те си, що повече правите; не праватъ ли и пѣзѣчници те такъ;

48 Вждѣте прочее совершѣни и вѣе, каквото ѣ и Отѣцъ вашъ небесный совершѣнъ.

ГЛАВА 3.

ВНИМАЙТЕ, да не правите милостына та вѣша предъ человекѣу те, да се похвадите предъ нѣхъ; аколи не, мзда не ще да иmate ѿ Отца вѣшегѣ, който ѣ на небеса та.

2 Когато прочее правившъ милостына, не засфири

предъ секе си, каквото що праватъ лицемѣри те въ събореве те и по оулицу те, за да се гвѣчатъ на человекѣцъ те: истина ви дѣмамъ, защо прїиматъ мжзда та си.

3 И ты когáто правишь милостына да не знае лѣва та ти рѣка, що прави дѣсна та ти,

4 Като да бѣде милостына та ти въ скрѣшно, и Отець твой който види въ скрѣшно то, той ще ти воздаде въ гвѣно то.

5 И когáто се молишь не бѣди като лицемѣри те, зацѣто они ѡбѣчатъ въ събореве те, и по пжтица та да стоатъ да се молатъ за да се покажатъ на человекѣцъ те: истина ви дѣмамъ, че прїиматъ запла̀та та си.

6 И ты когáто се молишь, влѣзни въ скрѣшна та си ода, и като затворишь врата та си, помолїса Отцѣ твоємѣ, който є въ скрѣшно, и Отець твой, който види въ скрѣшно то, ще ти воздаде въ гвѣно то.

7 И когáто се молите, не дѣмайте по много, каквото гвѣзичницы те:

8 Зацѣто они мѣслатъ, че съ многоглаголанїе то ще да бждатъ оуслѣшани. Не оуподоблѣвайте се прочее

нимъ: зацѣто знае Отець вашъ що ви трѣбѣна, предъ исканїе то ваше.

9 Таку прочее да са молите вше. Отче нашъ, който си на небеса та, да са сватї и́ме то твоє:

10 Да прїиде царство то твоє: да бѣде вола та твоа, каквото на небо то, така и на земля та.

11 Хлѣбатъ нашъ ката днѣвншатъ дай ни бо днесь.

12 И прости ни долгове те наши, каквото и нїе ги процаваме на наши те джжнїцы.

13 И не воведи ны въ напáсть, но избави ны ѡ лѣкѣва. Зацѣто твоє є царство то, и сила та, и слава та во вѣки, аминь.

14 Зацѣто ако вше процавате на человекѣцъ те согрѣшенїа та и́мъ, ще да прости и вамъ Отець вашъ небесный.

15 Ако ли вше не процавате на человекѣцъ те согрѣшенїа та тѣхни, нїто Отець вашъ ще да прости вамъ согрѣшенїа та ваши.

16 И когáто пѣстите, не бждете оухїлни като лицемѣрцы те, зацѣто потемнѣватъ лица та си, за да се покажатъ на человекѣцъ те че пѣстатъ, истина ви дѣмамъ, зацѣто воспрїиматъ мжзда та си.

17 Но ты когато постишъ, помажи си глава та, и лице то си ѡмий.

18 За да се не покажешъ предъ челоуѣцѣу те че постишъ, но Отецъ твоемъ, който е въ тайно то, и Отецъ твой, който види въ тайно то, ще ти воздаде въ пѣвно то.

19 Не скрѣвайте си сокровища на земля та, дѣто молещо и ржда та ги развалятъ, и дѣто хайдуцѣу те ги подкѣпватъ и крадатъ.

20 Но скрѣвайте си сокровища на некое то, дѣто ни молещъ, нито ржда ги развала, и дѣто хайдуцѣу те не подкѣпватъ ни крадатъ.

21 Защото, гдѣто е сокровище то ви, тамъ ще бъде и срдце то ви.

22 Свѣтилникъ на тѣло то е око то: ако е прочее око то ти чисто, и сичко то ти тѣло ще да бъде свѣтло.

23 Ако ли око то ти е лукаво, сичко то ти тѣло ще да бъде темно, ако прочее свѣтлосгь та, што е въ теке. темнота е, ато темнота та колкото ще да е;

24 Никой не може да работи на двѣма господаре: защото, или едного ще возлюбѣ, а другата ще да воз-

ненавидѣ: или за едного ще да се държи, а за друга ще да не мари: не можете да работите на Бга и на мамѡна.

25 За това ви говоримъ: не грыжайте се заживотатъ си што ще да падете, или што ще да пиете: нито за тѣло то си оудище се въблечете, не е ли по голѣмъ животѡ ѡхрана та, и тѣло то ѡobleкло то;

26 Погледнете на птицѣу те некесны, каквѡ ни сѣатъ, ни жнатъ, нито собираютъ въ житницѣу те, и Отецъ вашъ некесный ги храни, не стѣ ли вые много по добри ѡ тѣхъ;

27 Я кой ѡ васъ, като се грыжи може да придаде на възростатъ си единъ лакоть:

28 И за ѡobleкло то си што се грыжате: глѣдайте крѣнове те полски каквѡ растатъ, не трѣдатсе, ни предаватъ:

29 И говоримъ ви, защото Голѡмѡнъ въ сичка та си слава ѡблечесе, като единъ ѡ тѣла.

30 И ако трава та полска, която е днесъ, а оутрѣ се Фжрла въ пещь та, Бгъ такъ ѡ ѡблечи, не многѡ ли повече васъ маловѣрцѣу:

31 Не грыжайте се прочее, и не дѣмайте, што ще да

пїдеме, и що ще да пїеме,
или со що ще да се ѡблечеме;

32 Понїже сїчки те тїа
пїзїчницю те ги тжрсатъ:
защото Стїецъ вїшъ небїс-
ншї знає, че ви трїквватъ
сїчки те тїа.

33 Но пїрво тжрсїте царс-
тво то Кожїе, и прїада та
нїгова, и сїчки те тїа ще
ви се прїтѡратъ.

34 Не грїжайтесе прїчїе
за оутрїшнїатъ дїнь, за-
щото оутрїшнїо ще да се
грїжа за свої те си грїжшї:
стига на дїньжтїа злїна та
мѡ нїгова.

ГЛ I В I 37

Нѡ сѡдїте, да не сѡдени
бѡдете.

2 Защото съ какѡвъ то
сѡдъ сѡдите, съ такѡвъ ще
сѡдатъ и вїсѡ и съ каквѡ
то мѡра мѡрїте, ще да се
мѡрї и вїамъ.

3 Я зашѡ вїдишъ клїчи-
ца та, що то є вѡ брѡтово
то ти ѡко, а гредѡ та, що
то є вѡ твоє то ѡко не
оусїцашъ;

4 Или каквѡ ще да речїшъ
на брѡта си: чакай да ил-
вїдимъ клїчица та илзѡ ѡ-
кѡ то ти, а єто гредѡ та
є вѡ твоє то ѡко;

5 Дїцемѡре, илзвїдї пѡ
напрїдѡ гредѡ та илзѡ ѡкѡ
то си, и тогѡва ще вїдишъ

да илзвїдишъ клїчка та илзѡ
ѡкѡ то на-брѡта своегѡ.

6 Не дѡвайтє свѡщїенншї те
(нїшї) на псїта та, ни по-
фжрїлїте кїсерї те си
прїдѡ свїнѡ те, да ги не
потжпчатъ съ носї те си, и
повжрнатсе да вѡ раскжс-
натъ.

7 Просїте, и ще ви се дѡ-
дї: тжрсїте, и ще намѡрї-
те: чѡкайтє, и ще ви се ѡ-
вѡрї:

8 Защото сїкой, кѡйто
прѡси прїїма, и кѡйто тжр-
си нахѡжда, и кѡйто чѡка,
ще да мѡ се ѡвѡрї.

9 Или кѡй челѡвѡкъ є ѡ
вїсѡ, ѡ когѡто а̀ко поїска
сїнъ мѡ хлѡвѡ, камїнь ли
ще мѡ дѡдї;

10 Или а̀ко поїска рїка,
змїа ли, ще мѡ дѡдї;

11 Яко вїше прїчїе, што
сте лѡкѡви, знаїте да дѡ-
ватє добрї дѡвѡнѡ та на
чѡда та си, колко пѡвече
Стїецъ вїшъ небїсншї ще
да дѡдї добрї (дѡрѡвѡнїа)
на ѡнїа, што прѡсѡтъ ѡ
нїгѡ;

12 Сїчко прїчїе што илс-
катє да ви стжрѡватъ чѡлѡ-
вѡцшї те, такѡ стжрѡвайтє и
вїше нїмъ, защото това є
и законъ и прѡрѡцшї те.

13 Влѡзнїте прїзѡ тѡснї
те вратѡ: защото са шї-
рѡкї вратѡ та, и шїрѡкѡ
пѡто, кѡйто вѡвѡдї вѡ по-

гивель, и мнозина са, които влазатъ презъ нихъ.

14 Защото са тѣсни врата та и тѣсенъ пѣто, които водятъ въ животатъ, и малцина са оная, които го нахождатъ.

15 И чѣкайте се ѿ лжепророцъ те, които приходатъ къ вамъ въ овчи дрѣхи, а ѿ внѣтре са вълцъ грабители.

16 Ѣ плодовѣ те имъ ще да ги познаете, или ѿкиратъ ѿ тѣхъ гроздіе, или ѿ рѣпи смокви;

17 Така секое добро древо, добръ плодове прави: а зло то древо злы плодове прави.

18 Не може добро то древо да прави злы плодове: ничто зло то древо да прави добръ плодове.

19 Секое древо, което не прави добръ плодъ, ѿсичатъ го и фжратъ го въ огньатъ.

20 Варади това ѿ плодовѣ те имъ ще да ги познаете.

21 Не секой, който ми говори Господи Господи, ще да вѣзе въ царство небесное, но който твори вола та на-отца моего, што е на небеса та.

22 Мнозина ще да ми рчатъ въ день оный: Господи Господи, не въ твоѣ

то ли име пророчествовахъ ме, и съ твоѣ то име вѣсоче изгнахъ ме, и съ твоѣ то имемноги силъ сотворихъ ме;

23 Тогда ще да имъ исповѣдамъ и азъ гнѣвъ, защото никога не самъ въ зналъ: махнете се ѿ мене, които правите беззакніе.

24 Секой прочее, който слѣша дѣмы те мой тѣа, и прави ги, ще да го оуподобимъ со съ едины мѣръ мѣжъ, който е соградилъ кжша та си на камень:

25 И слѣзе дождь, и дойдоха рѣки те, и подхнаха вѣтрища та, и нападнѣха на онаа кжша, и не падна, защото бѣше ѿснована на камень.

26 И секой человекъ който слѣша дѣмы те мой тѣа, и не твори ги, ще да се оуподоби со съ едины мѣръ бездменъ, който е соградилъ кжша та си на песокъ:

27 И слѣзна дождь, и дойдоха рѣки те, и завѣаха вѣтрища та, и ѿпрѣхасе въ онаа кжша, и падна, и разваленіе то и бѣше велико.

28 И когѣто соверши Исусъ тѣа дѣмы, чѣдехасе народи те на оученіе то мѣ.

29 Защото ги оучеше, като едины, който има власть, а не като книжници те (и Фарисее те).

ГЛАВА II.

И като слѣзе ѿ гора' та, идеха слѣдъ нѣгѡ народи многи.

2 И что же дойдѣ единъ прокаженъ, който мѣ се кланаше, и говореше: Господи, ако щешъ, можешъ да ме ѡчиистишь.

3 И прострѣ ржка' та си Исусъ, и пофана' го, и рече: хоцѣ, ѡчиистиса. И ѡчисти мѣ се акіе проказа та.

4 И рече мѣ Исусъ: вардисе хубаво да не кажешъ нико мѣ. Но иди' та се покажи на свациенникатъ, и принеси и даратъ, цюто го заповѣда Мѡѡсеи въ законатъ, во свидѣтельство нима,

5 И като влѣзе Исусъ въ Капернаѡмъ, дойдѣ при него сотникъ и молене го,

6 И дѡмаше: Господи, момчѣ то моѣ лежи оу' дома разславлено, и люту страда.

7 И рече мѣ Исусъ: азъ ще дойдемъ да го исцѣлимъ.

8 И ѡговори сотнико, и рече: Господи, несамъ достоинъ да влѣзнешъ подъ мойатъ покрѡкъ, но токму речі слово, и ще да исцѣлѣе момчѣ то ми:

9 Зацѡто азъ самъ челоуѣкъ подъ власть, и имамъ подъ себе си войны: и говоримъ томѡва: иди, и ѡ-

иива: и дрѣгимъ: дойди и дохожда: и на слѣгата ми: направивъ това, и направивъ ва го.

10 И като чѣ Исусъ, по чѣдисе, и рече на онѡа, цюто идеха слѣдъ нѣгѡ: истина ви говоримъ: нито во Іерузалл намѣрихъ толко голѣма вѣра.

11 И говоримъ ви, зацѡ мнозина ѡ востокъ и западъ ще дойдатъ, и ще да насѣдатъ съ Івраѡма, и Ісаѡка, и Іакѡва въ царство некѣсноѣ.

12 Ясноуѡе те на царство цюто ще да се изгонатъ въ по'вѣшна та темнота: тамъ цюто да кжде плачъ, и скжрцаніе го зжкитѣ.

13 И рече Исусъ на сотникатъ: иди, и каквѡто си повѣрѣвалъ, да ти кжде: и исцѣлѣе момчѣ то мѣ въ онѡи часъ.

14 И като дойдѣ Исусъ въ Пѣгрова та кѡща, видѣтѡща мѣ че лежеше, и гореше ѡ огнь,

15 И пофана' ржка' та и, и ѡстави ѡ трѣската, и стана и слѣгѡваше мѣ.

16 И като мржкна', привѣдоха мѣ многи вѣсени, и изгна' дрѡхѡе те со слово, и сички те колны исцѣли.

17 За да се испѡлни пророчество то на пророка Ісаіа, който говори: той

нѣмощи тѣ нѣшѣ прѣа, и
болѣстѣ тѣ понѣсе.

18 И како видѣ 'Иисѣсъ Ѡ-
колѣ себѣ си многи нарѣды,
заповѣда ѣмъ да прѣйдатъ
Ѡдонѣдъ.

19 И приближи при нѣго
ѣдинъ книжѣвникъ, и рече
мѣ: оучителю, азъ ще да
идемъ по тѣке, кадето да
идешъ.

20 И рече мѣ 'Иисѣсъ: ли-
сицѣ тѣ иматъ дѣпки, и
птицѣ тѣ гнѣзда: а Ѡишнѣ
человѣческѣй нѣма гдѣ да
си подклѣни глава тѣа.

21 И дрѣгъ Ѡ оученицѣ тѣ
мѣ рече: Господи, повели ми
да идемъ по напредъ да
погребѣмъ каца си.

22 И 'Иисѣсъ мѣ рече: вжр-
ви подиръ мѣне, и уста-
ви мѣрчѣ тѣ да погреватъ
мжртовцѣ тѣ си.

23 И влѣзе въ гемѣа тѣа,
и послѣдѣдѣвахѣ по нѣго оу-
ченицѣ тѣ мѣ.

24 И ѣто трѣсъ великъ
вѣдѣ въ морѣ тѣо, што се
покрѣваше гемѣа тѣа съ дал-
гѣ тѣе: а тѣой спѣваше.

25 И приклижихѣсе оуче-
ницѣ тѣ мѣ, и совѣдѣихѣ го,
и рекохѣ: Господи, изъвани
нѣш, погинѣваме.

26 И рече ѣмъ: зашто сѣте
страшливи малѣвѣрцѣ; чо-
гѣва стѣанѣ, и запрети на
вѣтровѣ тѣе и на морѣтѣо и
вѣдѣ тишинѣ голѣма.

27 И человекѣ тѣе се чѣде-
хѣ, и говорѣхѣ: кой ѣ тѣоа
цѣтѣо и вѣтровѣ тѣе и морѣ
тѣо го послѣдѣватъ;

28 И како дойдѣ Ѡдонѣдъ
въ стѣранѣ тѣа Гергесѣнскѣа,
срешнѣхѣ го двѣма вѣсѣни,
койтѣо и излѣзѣхѣ Ѡ грѣбѣни-
цѣа тѣа, много зѣи, што не
можѣше никѣй да премѣне
по Ѡнѣзи пѣтѣ.

29 И ѣто тѣе изъвѣкахѣ и
рекохѣ: чо ѣмамѣ нѣсѣ тѣеке
'Иисѣсе Ѡишнѣ Бѣжѣи; дошѣлъ
си тѣка да нѣш мжчишъ
прѣдъ вѣреме тѣо.

30 И вѣше далѣче Ѡ нѣхѣ
стѣадо свѣнско голѣмо, кое тѣо
пасѣше.

31 И вѣсѣо тѣе мѣ се мѣле-
хѣ. и дѣмахѣ: ако нѣш изгѣ-
нишъ, заповѣдай ни да
идѣме въ свѣнско тѣо стѣадо.

32 И рече ѣмъ: идѣте. И
Ѡни излѣзѣхѣ и Ѡидѣхѣ
въ свѣнско тѣо стѣадо. И ѣкѣ
пѣциѣе сѣчкѣ тѣо стѣадо свѣн-
ско Ѡ вѣрегѣтѣ въ морѣ тѣо,
и издѣви хѣсе въ водѣ тѣе.

33 И свѣнарѣ тѣе повѣгнѣ-
хѣ, и како дойдѣхѣ въ гра-
дѣтѣ приказѣхѣ сѣчкѣ тѣо
чо се слѣчи, и за вѣсѣни тѣе.

34 И ѣто сѣчкѣо градѣ
излѣзна да посрѣшне 'И-
сѣса, и како го видѣхѣ, мо-
лихѣ мѣ се да излѣзе Ѡ
сѣнѣри тѣе ѣмъ:

ГЛАВА Ө.

И като влѣзе въ Геміа та, замина ѿ дойдѣ въ свойатъ си градъ.

2 И ѣто че мѸ донесоха єаного разслаблена (сѣ жи-лш те) който лежеше на одръ: и като видѣ Исѣсъ въбра та ѿ мѸ, рече на разслабленншатъ: дерзай чадо, прощаватъ ти се грѣхове те.

3 И ѣто, нѣкои ѿ книжници те рекоха въ себе си: тоа хѸли.

4 И като раздѣмѣ Исѣсъ помышленіа та ѿ мѸ, рече: зашо вше мыслите зле на сердца та си;

5 Шо ѣ по леснѸ, да речемъ прощаватъ ти се грѣхове те: или да речемъ: стани та ходи;

6 Но да познаете, зашо ѿ ма власть єи нѣ человѣческїи на земля та да прощава грѣхове: (тогдава рече на разслабленншатъ:) стани, земли оджратъ си, и ѿди оудомѣ си.

7 И като стана (зѣ си оджратъ): и ѿиде си оудома.

8 И като видѣха народи те, чѸдѸхасе, и прославиха Бга, който даде такава власть на человѣци те.

9 И като преидѣ ѿ тамш Исѣсъ, видѣ челѸвѣка, който седѣше на гиомрѣкїи ни-

ца та, и называшесе МатѸей: и рече мѸ, послѣдѸвай по мене: а тоѿ стана ѿ ѿиде слѣдѸ негѸ.

10 И когато си ѿпочиваше Исѣсъ въ кѸши, єто мнозина мштарї, и грѣшни дойдѸха и слѣднаха заедно сѣ Исѣса, и сѣ оученици те мѸ.

11 И като видѣха фарїсеї те, говорѣха на оученици те мѸ: зашо сѣ мштарї те и сѣ грѣшни те оучительѸ вашѸ тѸде и пїе;

12 И Исѣсъ, като чѸ рече ѿ мѸ нетрѣбѸва на здравї те врачѸ но на волни те!

13 Идѣте и надѣтесе, цю є: милость ѿскамъ, а не жѣртѸ: зашо то несамѸ дошелѸ да повыкамъ праведни те, но грѣшни те на покаїніе.

14 Тагдава дойдѸха кодѸ него оученици те ІѸаннови, и говорѣха: зашо нїе ѿ фарїсеї те постимесе много, а тѸвой те оученици те, не се постатъ;

15 И рече ѿ мѸ Исѣсъ: можатъ ли сшнове те свадѸрски да плачатъ. доколкото време є сѣ нїхѸ младоженецѸ; но ще дойде време. когато се зѣме ѿ нїхѸ младоженецѸ, и тогдава ще да се постатъ.

16 И нїкой не тѸра, закрѸпка ѿ невѣлено платно

на вѣтѣха дрѣха: защото за-
крѣпка та зѣма ѿ дрѣха та,
и по лоша дѣпка бѣва.

17 Ничто вливатъ вѣно
ново въ мѣхове вѣтѣхи, ако
ли нѣ, ато содиратсе мѣхо-
вете, и разсѣпѣвасе вѣно то:
но вливатъ вѣно ново въ
мѣхове новы, и ѿнѣра дват-
се и дѣте.

18 Тѣа като имъ дѣмаше
той, что че дойдѣ нѣкой
кнѣзь, който мѣ се покло-
ни, и рече: дѣщерка та ми
сега оумрѣ: но дойдѣ да
тѣришъ рѣка та си на нѣа,
и ще да ѿживѣе.

19 И станѣ Исѣсъ, и ѿиде
по него, и оученицы те мѣ
зѣдно.

20 (И что еднѣ женѣ, на
която течеше крѣвь двѣ-
надесать години, прибли-
жи ѿ задъ, и пофана полѣ
та на дрѣха та мѣ.

21 Защото дѣмаше въ се-
реси: ако самъ пофанемъ
дрѣха та мѣ, ще да се исцѣ-
лимъ.

22 И Исѣсъ като се ѿвѣр-
на, и видѣ а, рече: имай
дѣрзновѣнѣе дѣщерко, вѣра
та ти те исцѣли. И исцѣ-
лѣ женѣ та ѿ оныи часъ).

23 И като дойдѣ Исѣсъ
въ кѣщата кнѣзова, и ви-
дѣ свирцы те, и народатъ
че гжлѣше.

24 Рече имъ: вѣгайте ѿ
тѣка, защото не е оумрѣла

дѣвѣца та, но спи. И они
мѣ се присѣиваха.

25 И като испѣдѣха на-
родатъ, вѣзе внѣтре Исѣсъ
и фана а зарѣка та: и ста-
на дѣвѣца та.

26 И прочѣсе тѣа вѣсть
по сѣчка та онаа землѣ.

27 И като преминѣваше
ѿ тамъ Исѣсъ, и дѣха слѣдъ
негъ двѣ слѣпцы, и вѣка-
ха, и говорѣха: помилѣи ны
(Исѣсе) ѿ мене Давидовъ:

28 И като вѣзна въ кѣ-
ща та. приложихасе при
негъ слѣпцы те, и рече имъ
Исѣсъ: вѣрѣвате ли че мо-
жемъ да направимъ това;
рѣкоха мѣ: еи Господи.

29 Тогѣна се прикосна на
очи те имъ, и рече имъ: по
вѣра та ваѣа да бѣде вамъ:

30 И ѿкорихасе очи те:
и запрети имъ Исѣсъ, и
рече имъ: вѣрѣте се да не
оузнаѣ това никой.

31 И они като излѣзна-
ха, прославиха го по сѣчка
та онаа землѣ.

32 И като излѣзнаха они,
что че мѣ привѣдоха еднѣ
человѣкъ нѣмъ, и бѣсенъ.

33 И като искочи дѣаволо,
продѣма нѣмшо: и чѣдѣла-
се народи те, и дѣмаха: ни-
кога не се е пѣвило такъ
во Израилѣ.

34 И Фарисѣи те дѣмаха:
съ кнѣзатъ вѣсовски, из-
гонѣва вѣсове те.

35 И прохѡждаше Исусъ сички те градове и села, и оучеше въ собѡри те имъ, и проповѣдываше евангеліе то на царство то, и исцѣляваше секоа болѣсть, и секоа нѣмошь въ человекѣхъ те.

36 И като виде народѣхъ те, сожалисе за нихъ, зашто бѣха оуморени, и распржснати, като овцѣхъ, што нѣматъ пастырь.

37 Тогдава рече на оученицѣхъ те си: жатва та е многа, а работницѣхъ те са малѣхъ.

38 Помолѣтесе прочее на господина тѣхъ на жатва та, да искара работницѣхъ на жатва та.

ГЛАВА І.

И повыка дванадесете оученицѣхъ свой, и даде имъ власть надъ нечистѣхъ те дѣхове, да ги изгонѣватъ, и да исцѣляватъ секоа болѣсть, и секаква нѣмошь.

2 И на дванадесете апостоли имена тѣхъ са тѣхъ: первый Симѡнъ, който се нарича Пѣтръ, и Андрей братъ неговъ: Іакѡвъ Зеведѣевъ, и Іѡаннъ братъ неговъ:

3 Філіппъ, и Варооломѣй: Фомѣ, и Матѣей мытарь: Іакѡвъ Алфѣевъ, и Левкѣй който е нареченъ Фаддѣй:

4 Симѡнъ кананітѣхъ, и Іуда Искаріѡтскій, който го и предаде.

5 Тѣхъ дванадесете прати Исусъ, и заповѣда имъ, и рече: по пжтатѣхъ на ижези чницѣхъ те не идѣте, и во градѣ самарански да не влѣзнете:

6 Но идѣте повече при оуцѣхъ те ижезбены на доматѣхъ Израилевъ.

7 И като ходите проповѣдывайте, и говорѣте: зашто се приближи царство то небесно.

8 Болны те исцѣлявайте, прокаженныте ѡчищывайте, мертвы те воскрешывайте, дѣволы те изгонывайте, чѣне прѣлхте, чѣне давайте.

9 Не спечалайте злато ни сребро, ни мадь при пожитѣхъ те си:

10 Ни торба на пжтатѣхъ, ни двѣ дрѣхи, ни ѡбшѣ, ни толга: зашто е достѡинъ работнико за своята храна.

11 И въ който градъ: или село влѣзете, испытайте кой е въ него достѡинъ, и тамъ седѣте, докле излѣзете.

12 И като влѣзете въ нѣкой домъ, да по поздравлявате, (и да говорите миръ на томъ домъ:)

13 И ако е домо достѡинъ, ще да дойде вашѡ миръ на него: ако ли не е достѡинъ, мирѡ вашъ кодъ васъ ще да се повжрне.

14 И който не прииме вась, ни то послѣша словеса ꙗко ваши: како и зѣзнете и въ домѣхъ, и ли и въ ѿнѣи градѣхъ, ѿтресете прахъ вашъ ѿ нозѣ те ваши.

15 Истина въ домѣхъ: по легко ще да кжде на землѣ ꙗко Годомска и Гоморска въ дѣнь сданѣи, неже ли на ѿнѣи градѣхъ.

16 Бѣто азъ въ проваждамъ како ѿвѣи посредѣхъ вѣщамъ те: кжде те прочее мѣдри како змѣи те, и простоудшени како гѣлжкѣи.

17 И чѣвайте се ѿ человекъ те: зашто ще въ предадатъ на мѣчѣища ꙗко, и въ сокорища ꙗко ни хни ще въ кѣатъ.

18 И предѣхъ властелинѣи, и царове ще въ водатъ заради мене, за свидѣтелство нимъ, и на пѣщѣи те.

19 И когато въ предаватъ, не грижайте се, какво и ли що ще да продамате, зашто ще ви се даде въ ѿнѣи чѣстъ що ще да продамате.

20 Зашто, неще да сте вѣе, што ще дадмате, но Духо на ѿца вашигѣи, кой то дѣма въ вась.

21 И братъ брата ще предаде на смѣрть и ѿтеця чѣдо то си: и ще станатъ чѣда ꙗко на врѣхъ родителе те си, и ще ги оубѣатъ.

22 И ще кжде те ненави-

дими ѿ сѣчки те заради мое то име: но който прѣтърпи до край, той ще да се спасе.

23 И когато въ гонатъ въ тоа градѣхъ бѣгайте въ дѣрѣи гѣатъ. Зашто истина въ гоноримъ: нещете да свѣрши те градове те Израилеви, докле доиде ѿнѣи чѣ вѣческѣи.

24 Не ѣ оубѣи къ надъ оубѣи тѣла своего, ни то слѣга надъ господина своего.

25 Стѣга на оубѣи кѣатъ да кжде како оубѣи тѣатъ си, и слѣга ꙗко како господаратъ си: ако господаратъ на-кѣщѣа ꙗко нарекоха вѣел-зевѣла, колкѣи по вѣе до машни те неговѣи;

26 Не оубѣи те се прочее ѿ тѣхъ: зашто нищо не ѣ покрѣено, което не ще да се ѿкрѣе; и тайно, което не ще да кжде оубѣи аено.

27 Това што ви дѣмамъ въ темнина ꙗко, кажете го оубѣи дѣло и това што чѣете тайно на оубѣи то, проповѣдайте го на врѣхатъ на кѣщѣи те.

28 Не оубѣи те се ѿ ѿнѣи, што оубѣи ватъ тѣло то, а дѣшѣа ꙗко не можатъ да оубѣи атъ: но оубѣи те се по вѣе ѿ ѿногова, който може и дѣшѣа ꙗко и тѣло то да поубѣи въ геѣнна ꙗко.

29 Не продаватъ ли се дѣтѣ

птички за Еднà аспра; и ни Еднà та ѿ нѣхъ ще падне на землѣта безъ Отца вѣшегѡ:

30 Но и сѣчки те ви влакнѣ на-глава та ви са избрѡбени.

31 Не оубѡйтеся прочее, ѿ много птички сте по докри вѣе.

32 Секой прочее, който ме исповѣда предъ человекѣцѡ те, ще да го исповѣдамъ и азъ предъ Отца моего, който е на небеса та.

33 И който се ѡфжри ѿ мене предъ человекѣцѡ те, ще да се ѡфжримъ и азъ ѿ него предъ Отца моего, който е на небеса та.

34 Не мыслѣте че дойдѡхъ да фжримъ миръ на землѣта: не дойдѡхъ да фжримъ миръ, но мечъ.

35 Защото дойдѡхъ да раздѣлимъ человекѣка на вржхъ баща мѡ, и дщѣрка на вржхъ майка и, и снжхѡ на вржхъ свекжрѡа си.

36 И врази те на человекѣка са дсмѡшни те негови.

37 Който ѡбѣча баща или майка по много ѿ мене, не е достѡинъ за мене: и който ѡбѣча сѣна или дщѣрка повече ѿ мене, не е достѡинъ за мене.

38 И който не зѣме кржстѡта свой, и не послѣдѡва по мене, не е достѡинъ за мене.

39 Който си намѣри дѡша та да а загѡби: а който а загѡби заради мене, ще да а намѣри.

40 Който прѣйма вѡсѡ, мене прѣйма: а който прѣйма мене, прѣйма Оногѡва, който ме е прѡтилъ.

41 Който прѣйма прорѡка во име прорѡческо, мжздѡ прорѡческа ще прѣиме: и който прѣйма праведника во име праведническо, мжздѡ праведническа ще прѣиме.

42 И ако нѣкой напои Еднѡго ѿ тѣл малки те Еднѡ чаши стѡдена вода токмѡ, во име оученическо, истина ви дѡмамъ: не ще да загѡби заплаѡта та си.

ГЛАВА ЯГ

И бѡде като свжрши Исѡсъ да запѡвѣдѡва на дванадесете си оученицѡ, прѣидѡ ѿ тамѡ да оучи, и да проповѣдѡва по градовѣ те тѣхни.

2 Я Исѡвнъ като чѡ вѡ темница та дѣла та Христѡви, прѡти двѡма ѿ оученицѡ те си.

3 И рече мѡ: тѡли си Оньш цѡто иде, или дѡдѡгѡ чакаме;

4 И ѡговори Исѡсъ, и рече имъ: като ѡидѡте, кажѡте на Исѡвна това цѡто чѡете и видѡте.

5 Слѣпи те проглѣдѡвѡ-

вѣтъ, ѿ хрѡми те хѡдатъ,
прокаженни те се ѡчища-
ватъ, глѣхи те прочьватъ,
мѣртви те воскреснѣватъ, ѿ
нищи те благовѣствѣватъ.

6 ѿ блаженъ ѣ, който се
не соблазни за мене.

7 И катѡ си ѡидѡха ѡнѣ,
начна ѿ Исѡсъ да дѡма на
народи те за Іѡанна: как-
во ѿзлѣзохте да видите
въ пѣстѣна та; трѡстѣ ли
щѡто се клѣти ѡ вѣтаратъ;

8 Но какво ѿзлѣзохте да
видите; человекѡ ли, кой-
то ѣ ѡкленѣнъ въ мѣгки
дрѣхи; ѣто, ѡнѣ, щѡто но-
сатъ мѣгки те въ царски те
са дѡмове.

9 Но какво ѿзлѣзнахте да
видите: пророка ли; воис-
тиннѣ, говоримъ ви, ѿ по
много ѡ пророка.

10 Защѡто, тѡа ѣ ѡнѣ,
за когото ѣ писано: ѣто
азъ прѡшамъ Яг гла моего
прѣдъ лице то ти, който ще
пригѡтви твоѣятъ пѣтъ
прѣдъ тебе.

11 Истина ви дѡмамъ: не
ѣ станѡлъ ѡ ѡнѣ, щѡ са
се родили ѡ женѣ, по го-
лѣмъ ѡ Іѡанна креститѣла,
а по малкѡ въ царство то
небѣсно по голѣмъ ѣ ѡ негѡ.

12 И ѡ дни те на Іѡан-
на креститѣла до сегѡ, царс-
тво то небѣсно се нѣди, ѿ
нѣжданиѣ те го гравнѣ-
ватъ.

13 Защѡто сѣчки те про-
роци ѿ законѣ до Іѡанна
прорѣкоха.

14 И аѡко щѣте да го прѣ-
имете, тѡѣ ѣ Ілѣа, щѡто
ще да дѡйде.

15 Кой ѿма оуши да слѣ-
ша, неѡа слѣша.

16 ѿна какво да оупѡдо-
кимъ тѡа рѡдъ; поѡбенъ
ѣ на дѣца та, който стѣ-
датъ на пазарѣ те, ѿ вы-
катъ на дрѣжина та си,

17 И говоратъ: свирѣхме
ви, ѿ не ѿграхте: плакахме
ви, ѿ не тѣжихте:

18 Защѡто дѡйде Іѡаннъ,
който ни пѣдѣше, ни пѣше,
ѿ говоратъ: дѡволъ ѿма.

19 Дѡйде ѡнѣ человекѣ-
скѣ, който пѣдѣ, ѿ пѣе, го-
воратъ: ѣто человекѣкъ пѣ-
дливъ ѿ винопѣйца, прѣатѣль
на мѣтари те ѿ на грѣшни
те, ѿ ѡправдѡсе премѣдрѡстѣ
та ѡ чада та си.

20 Тѡгѡва начна ѿ Исѡсъ
да оукѡрѡва градовѣ те въ
който бѣдѡха по много то
неговѣ силѣ, защѡто се не
покааха.

21 (Тѣшко ѿ) гѡрко тебе
Хоразѣне, (тѣшко ѿ) гѡрко
ти Виѡсаѣдо, защѡто аѡко
бѣха сотворѣнѣ въ Тѡра ѿ
ѡдѡна силѣ те, който бѣ-
дѡха сотворѣнѣ въ насъ, ѡ-
дѡвна воистиннѣ во вѣ-
тире ѿ въ пѣпелъ бѣхѡсе
покаали.

22 Окаче поворимъ ви на
Тѹра и на СѢдѡна по ѹдѣг-
ко ще да вѣде въ дѣнь сѣ-
даннѣй, нежели вамъ.

23 И тѹ Вѣпернаде, цю-
то си се вознесахъ до неке-
са, до ѡда ще да сѣзнешя,
зацѡто, ако кѣха сотворены
въ Сѡдѡма силѣ те, цюто
вѣдохъ въ теке, цѣха вѡи-
стиннѣ да ѡстанатъ до
днѣшнѣатъ дѣнь.

24 Окаче поворимъ ви:
зацѡ на землѣ та Сѡдѡм-
ска по лѣгко ще да вѣде въ
дѣнь сѣданнѣй, нежели теке.

25 Въ онова време ѡповори
Иисусъ, и рече: исповѣд-
вамъ ти се Отче, Господи
на-неко то, и на-землѣ та,
зацѡто си оутѣилъ тѣа (ра-
котѣ) ѡ премѣдрѣ те и ра-
здѣнилъ те, и ѡкрѣилъ си ги
на младѣнцѣ те.

26 И Отче, зацѡто така
се глѣви оуподно прѣдъ теке.

27 Вичко то ми ѣ прѣд-
дено ѡ Отца ми, и ни-
кой не знае Сѣна, токмѣ
Отца: нито Отца знае
никкой, токмѣ Сѣнѣ, и на
кого то цѣ Сѣно да го каже.

28 Влѣте кодъ мене сички,
цюто се трудите, и цюто
сте на товарени, и азъ цѣ
въ оупоконмъ.

29 Земѣте прѣматъ мой
на секе си, и на дѣтесе ѡ мене
че, самъ кропоткъ и смиренъ
на сѣрацѣ те, и цѣ намери-

те оупоконіе на дѣнцѣ те
си.

30 Зацѡто прѣмо мой ѣ
докръ, и товаро мой, лѣпкъ.

ГЛАВА VI

ВЪ Онова време, замина
Иисусъ въ сѣккѡта презъ
сѣланѣ та: и оученицѣ те
мѣ ѡгладѣхъ, и фанѣха
да сѣдкагъ класове, и да
пѣдѣтъ.

2 Я Фарісеи те като ви-
дѣха това, рекоха мѣ: ѣто
оученицѣ те ти прѣватъ
онова, цюто не ѣ допѣчено

да прѣватъ въ сѣккѡта.
3 Я тоѣ имъ рече: не стѣ
ли читѣли, цю направи
Давидъ, кога то ѡгладѣ
самси, и оніа цюто кѣха съ
него;

4 Какѡ влѣзе въ дѡмъ
Бжїи, и ивѣде хлѣкове те
на-предложѣне те, кой то
не кѣше процѣно тоѣ да пѣ-
де, нито оніа, цюто кѣха
съ него, но токмѣ глами те
свацѣнницѣ;

5 Или не стѣ читѣли въ за-
конатъ, зацѡ въ сѣккѡтѣ
те свацѣнницѣ те въ цѣрква
та ѡквернаватъ сѣккѡта
та, и неповинни са;

6 И говоримъ ви: зацѡ
тѣка ѣ по голѣмъ ѡ цѣрква
та,

7 Ако вѣхѣте знали цю
ѣ, милость искамъ, да цѣ

жертва, никога некуюхте ѡсуждали не повинны те :

8 Защото Ѡица челоуѣчскій ѣ Господи нъ и на сѣкѡта та.

9 И како преиде ѡ тамъ доиде нъ соворатъ имъ.

10 И ѣто кѣше тамъ ѣдинъ челоуѣкъ, който имаше рѡка, и пошатаха го, и рекоха : да ли ѣ прощено да лѣкѡва нѣкой въ сѣкѡта, за да го ѡкабахатъ.

11 И той имъ рече : кой челоуѣкъ ѣ ѡ вѣкъ, който ако има ѣднѡ оуца, и падне въ сѣкѡта въ нѣколпма, нещели да фѡне да ѡ извади ;

12 И колко ѣ по докрь челоуѣкъ ѡ оуца та : за то ва ѣ достоино да се прави докрь въ сѣкѡта.

13 Тогда ва рече на челоуѣк ать : простри си ржкѡта, и простре ѡ : и сотвори се здръка, какнѡто дрѡга та.

14 И фарисей те како излѣзоха вонъ, сотвори ха со нѣтъ на него, какнѡ да го погѡва тѣ.

15 Но Исусъ како раздѣлѡтовѡ, ѡиде ѡ тамъ : и мно го породи ѡидѡха слѣдъ негѡ и исцѣли ги синки те.

16 И заповѣдѡ имъ да го не изавлаиватъ.

17 За да се исполни оновѡ що ѣ речено и презъ про

рѡка Исая, който говори :

18 Бѡго Ѡшиѡ мой, когото самъ извралъ : возлюбленый мой, на когото благо воли адшѡ та ми : ще положима адхатъ мой на него, и ще да възвѣсти сѡдъ на гѡзыци те.

19 Не пре да повжрне рѣнь, ни то ще извѣка, ни то ще чѡдѡ нѣкой на вржѡтѡпжти ца те : блаженъ мѡ.

20 Тржѡтѡка стрѡшенна не ще да слѡми, и за фанал се лѣнъ нещѡ да оура си : докле да изведе сѡдѡжтѡ въ по вѣда.

21 И на име то мѡ гѡзыци те ще да се надѣатъ.

22 Тагава мѡ привѡдоха ѣдинъ вѣсенъ, който кѣше слѣпъ и нѣмъ : и исцѣли го, прѡто слѣпѡ и нѣмѡ и видеше и адмаше.

23 И чѡдѡхасе си чки те народи, и говорѡхѡ : да не бжде тоѡ Христѡсѡ, Ѡица Давидѡвѡ.

24 И фарисей те како чѡха, рекоха : тоѡ не изгонѡва вѣсѡне те, но то кмѡ съ велзевдѡлатъ кнѡзатъ вѣсѡвски.

25 Но Исусъ како знѡеше мысли те имъ, рече имъ : како царѡство, ако се раздѣли на вржѡтѡ себѡ си, ще да запѡсѡтѡе и сѡкой прѡдъ, или кжѡа ако се раздѣли на вржѡтѡ себѡ си, нещѡ да стѡи.

26 И ако сатанѣ та сатанѣ изгонѣна, раздѣлилъ се ѣ на врахъ секе си. Какви прочее ще да стои царство то мѣ;

27 И ако азъ изгонѣвамъ вѣсове те съ веелзевдѣлѣтъ, сынове те ваши съ когò ги изгонѣватъ; за то они ще ви бждатъ сдѣи.

28 Ико ли азъ съ Духъ Божий изгонѣвамъ вѣсове те, воистиннѣ постигна на насъ царство то Божие.

29 Или какви може да влѣзе нѣкой въ къща та на-сдѣинѣтѣтѣ, и да мѣ разграби сосѣдѣте, ако по на прѣдѣ не нѣрже тѣкѣатъ; и тогава ще мѣ шбере къща та,

30 Който не ѣ съ мене, противенъ ми ѣ: и който не свѣра съ мене, разсѣпѣва.

31 За това ви говоримъ: секой грѣхъ и худѣ ще да се прѣстатъ на человекѣцѣ те: а худѣ та што ѣ на Духа тѣ, не ще да се прѣсти на человекѣцѣ че.

32 И който рече слово противъ ѣвна человекѣскагѣ, ще да мѣ се прѣсти: а който рече противъ Духа свѣтагѣ, не ще да мѣ се прѣсти, ни на тоа свѣтѣтѣ, ни на онаи.

33 Или ще да направите джрѣво то добро, и рѣждака та мѣ добра: или ще да на-

правите джрѣво то лошо, и рѣждака та мѣ лоша: защото то ш рѣждака та ще да се познае джрѣво то.

34 Змѣйчѣте ѣхиднини, какви можете да дѣмате добро, като сте лоши; защото ш изкѣтокатъ (ш това шо артисѣва) на сжрацѣ то, оуста та говоратъ.

35 Добрыи человекѣтѣ ш добро то сокровище и зноси добры те (дѣмѣ): а лѣкавыи человекѣтѣ ш лѣкаво то сокровище и зноси лѣкавы те.

36 И говоримъ ви: защото за секое слово праздно, кое то ако речѣнѣ человекѣцѣ те, ще воздадатъ шнѣтѣтѣ нѣ дѣнь сдѣнши.

37 Помѣже ш словеса та си ще да се шправдашъ, и ш словеса та си ще да се шсѣдишъ.

38 Тогава ш говориха нѣкои ш книжницѣ те и фарисѣи те и рекоха: оучителю, искаме да видиме ш тебе знаменѣе.

39 И той ш говори и рече имъ: рѣдѣ лѣкавыи и прѣлюбовѣйниши знаменѣе иска, и знаменѣе не ще да мѣ се даде, токмѣ знаменѣе то на-Ивна пророка.

40 Защото, каквòто вѣше Ивна во оутрѣба та кѣтова три дни, и три ноци,

такѧ ще да бжде ѿ Ѡвнѧ
человѣческій въ сжрацѣ то
на-земла та три дни, ѿ
три ноци.

41 Мжжѣ ще ниневїтски
ще да станатѧ на сѣдѧ съ
тоѧ родѧ, ѿ ще да го ѡсѣ-
датѧ: зашто се покааха
съ Іѡнина та проповѣдь:
ѿ єто тѣка по вече ѡ Іѡна.

42 Царица та южна ще да
го ѡсѣди: зашто дойде ѡ
край земля та, да чѣ пре-
мѣдрость тѧ Ѣоломѡнова:
ѿ єто тѣка є по вече ѡ Ѣо-
ломѡна.

43 ѿ когѧто нечїстїи духѧ
їзлѣзне ѿзѧ человекѧ, пре-
ходи презѧ безводни мѣ-
стѧ, ѿ тжрси оупокоєніе, ѿ
не нахожда.

44 Тогѧна ще да рече: да
се вжрнемѧ въ кжша та си,
ѡ дѣто їзлѣзоухѧ, ѿ като
дойде нахожда ѧ прѧзана,
помѣтена, ѿ нарѣдена.

45 Тогѧва ѡиѧ, ѿ зѣма съ
сѣбе си іоше сѣдѧмь духове
но люты ѡ сѣбе, ѿ като
влѣзатѧ, живѣатѧ тамѡ, ѿ
бѣватѧ послѣдните (бѣдѧ),
на-Ѡногова человекѧ по ло-
ши ѡ пѣрвы те, такѧ ще да
бжде ѿ на тоѧ родѧ лѣка-
внїи.

46 ѿ като іоше дѣмаше
тоѧ на народи те, єто,
мѧйка мѧ ѿ братїа та мѧ
стоѣха вжнѧ, ѿ їскаха да
мѧ дѣматѧ.

47 ѿ рече мѧнѣкой си: єто,
мѧйка ти ѿ братїа та ти
кѡнка стоѧтѧ, ѿ їскатѧ да
ти хсрѧтатѧ.

48 ѿ Іисѣсъ ѡговори, ѿ
рече на Ѡногова, што мѧ
дѣмаше: коѧ є мѧйка ми;
ѿ кой са братїа та ми;

49 ѿ прострѣ ржкѧ та си
на оученицѧ те си, ѿ рече:
єто мѧйка ми, ѿ братїа та
ми, зашто който сотвори
вола та на-Ѡтцѧ моєѡ,
што є на небеса та, тоѧ ми
є братѧ, ѿ сестрѧ, ѿ мѧйка.

ГЛАВІА ГІ.

ѿ въ Ѡнїи дѣнь їзлѣзе
Іисѣсъ ѡ кжшата, ѿ сѣднѧ
при морѣ то.

2 ѿ собрѧхасе при неѧ
мноѧ народи, до толко
што влѣзна въ гемїа та
ѿ сѣднѧ: ѧ сїчкїо народѧ
стоѣше на брегѧтѧ.

3 ѿ дѣмѧ їмѧ мноѧ съ
прїтчи, ѿ рече: єто їзлѣ-
зна сѣдательѧ да сѣ.

4 ѿ като сѣѣше тоѧ, єднї
(зѣрна) паднѧха при пж-
татѧ: ѿ дойдѡха пїлцы те
ѿ їзкжлѧха ги.

5 ѿ дѣрѧги паднѧха на ка-
менїти мѣстѧ, дѣто нѣма-
ше земля мноѧ, ѿ їзвѣд-
нѧшѧ проникнѧха, зашто
не бѣше джлѡка земля та:

6 Но като їзгрѣѧ солнце
то, по вѣхнѧха: ѿ зашто
нѣмаха кѡренѣ, їзсжхнѧха.

7 Я дрѣги паднаха въ тѣрнѣ то, и шѣрастоха ѡколѡ нихъ тѣрнѣ, и оудави́ха ги.

8 Я дрѣги паднаха на докря́ земля и даваха пло́дъ, ꙗко оубо стѡ, а дрѣго шестдесать, а дрѣго тридесать.

9 Който има оуши да слыша, нека слыша.

10 И като се приближи́ха оученицы́ те мѡ, рекоха мѡ: защо́ имъ говоришь съ притчи;

11 Я той имъ ѡговори, и рече: зашто́ вамъ ꙗ́ко дадено да разумѣете тайнства́ та на царство́ то некое́, а нимъ не ꙗ́ко дадено.

12 Зашто́ който има, не мѡ ще се даде, и ще да мѡ дрѣса: а който нема, и ѡнова́ што́ има, ще да се земе ѡ него́.

13 За това́ имъ адмамъ съ притчи: зашто́ макаръ глѣдатъ не видатъ, и макаръ слышатъ не чѣтатъ, ни то разумѣватъ.

14 И исполна́васе въ нихъ пророчество́ то Исѡево што́ ще да чѣте, и не щѣте да разумѣете: и съ глѣданѣ́ то ще да глѣдате и не щѣте да видите.

15 Зашто́ се ѡгонъ сѣраце́ то на тѣ́а лю́дїе, и съ оуши́ те тѣшко чѣха, и замъ

мъха си ѡчи́ те, да не въ видѣли́ некого́ со съ ѡчи́ те си, и со съ оуши́ те въ чѣли, и со сѣраце́ то въ разумѣ́ли, и шѣжрнали́ въ се, и азъ въхъ ги исцѣли́лъ.

16 Я ваши́ те очи́ блаженни́ че глѣдатъ: и оуши́ те ви чѣ чѣтатъ.

17 Зашто́ истина́ ви говоримъ: че много́ пророчы́ и праведницы́ пожела́ха да видатъ, што́ видите, и не видѣха: и да чѣтатъ, што́ чѣте, и не чѣха:

18 Въше́ прочее́ чѣте притча́ та на сѣвателатъ.

19 На секой челоуѣкъъ, който слы́ша сло́во то на царство́ то, и не разумѣва, дохо́жда лѣкѡво́ и гракнѣва мѡ по сѣано́ то на сѣраце́ то мѡ: това́ ꙗ́ко што́ ꙗ́ко сѣано́ при пѣтатъ.

20 Я ѡнова́, што́ ꙗ́ко сѣано́ на каменити́ мѣста́, то ꙗ́ко ѡншй, който слы́ша сло́во то, и а́вїе съ радость́ го прїйма́:

21 Нема́ ѡвѣче́ коренѣ́ въ се́бе си, но ꙗ́ко молоуремененъ: и като се докѡра да бѣде печаль́ или́ гонѣнїе́ заради́ сло́во то, то́а чѣсъ се соблазна́ва.

22 Я ѡнова́ што́ ꙗ́ко сѣано́ въ тѣрнѣ́ то, то ꙗ́ко ѡншй, што́ слы́ша сло́во то, и грѣша́ та на то́а вѣкъъ. и прелуци́енїе́ то на бо́гатство́

то, оудѣвна слово то, и
быва безплодно.

23 Я посеано то на до-
крята земля, то е оны,
който слыша слово то, и
разумѣва го: който и при-
носи плодъ, и прави едно
сго, дрѣво шестдесать, дрѣ-
го тридесать.

24 Дрѣга притча имъ пред-
ложи, и рече: оуподобисе
царство то небесно на е-
динъ человекъ, който по-
сеа добро семе на нива
та си:

25 И като ставаха челоуѣ-
цы те, доиде дѣшманино
мѣ, и посеа кжколѣ низъ
пшеница та, и ѡиде ги.

26 И когато порасте тре-
ва та и сотвори плодъ, то-
гава сѣгнѣха и кжколѣто.

27 И ѡидоха работницы
те на оный господарь, и
рекоха мѣ: господине, не
посеа ли добро семе на ни-
ва та си; ѡ да прочее има
кжколѣ;

28 Я той имъ рече: дѣш-
манинъ человекъ е напра-
вилъ това, а работницы те
мѣ рекоха: искашъ ли про-
чее да идеме да ги исплени-
ме;

29 Я той имъ рече: не
дѣйте, да не бы, като скѣ-
бите кжколѣ то, и скѣбили
и пшеница та.

30 Оставете да растатъ
и двѣте заедно до жатва

та, и когато фанатъ да
жнѣтъ, ще да речемъ на жа-
тварете: соберете понапредъ
кжколѣ то, и свржете ги
въ снопѣ за да ги изгори-
ме: а пшеница та соберете
въ житница та ми.

31 Дрѣга притча имъ пред-
ложи, и говореше: прилича
царство то небесно на си-
напово зрно, коего зема
человекъ (нѣкой) и посеа
го на нива та си:

32 Коего е най малко ѡ
сички те сѣмена: а когато
порасте, бива по големо ѡ
сички те зеленѣща: и кѣва
дрѣво, што дохѣждатъ
птицы те небесны, и стоатъ
по стевла та мѣ.

33 Дрѣга притча имъ ре-
че: прилича царство то не-
бесно на квасятъ когото
зема една жена, и скрѣ го
въ три мѣри брашно, до-
де воскисна сичко то.

34 Тѣ сички те говореше
Иисусъ съ притчи на народи
те, а безъ притча нищо
имъ не говореше:

35 За да се исполни рече-
но то презъ пророкѣтъ,
който говори: щеда ѡво-
римъ въ притчи оустѣ та
си: и ще да извѣдимъ о-
нѣа, што са скрѣненъ ѡ
созданіе то на свѣтѣтъ.

36 Тогда ѡстави народъ
те Иисусъ, и доиде въ
кѣши: и ѡидоха при него

оученицѣ темѣ, и рекоха мѣ: истолкувай ни притча та на-кжкѣ то на-нива та.

37 Я той ѿговори, и рече имъ: ѿнзи што є свѣтъ добро то сѣме, єсть ѿнъ челоуѣческій:

38 Я нива та є свѣто, а добро то сѣме, тѣм са сьновѣ те на-цѣрство то: а кжкѣ те са сьновѣ те на-лѣкѣша:

39 Я адшманино, што ги є поствѣлъ, єсть діаволо: я жѣтва та є, скончаніе то на-свѣтѣтъ: а жѣтваре те са, яггли те.

40 Какво то прѣчеє совѣратѣ кжкѣ то, и изгѣрѣватѣ ги со сѣм ѿгнь: такъ ще да бѣде и въ скончаніе то на-тоа вѣкъ.

41 Ще прѣти ѿнъ челоуѣческій яггль те свои, и ще соверѣтъ ѿ цѣрство то мѣ сички те совлѣзны, и ѿнѣм што стѣватѣ беззаконіе:

42 И ще да ги фжрлатѣ въ пѣшь ѿгненна: тамъ ще да бѣде плачь и скжрѣніе со зжѣ те.

43 Тогда прѣведни те ще да се просвѣтѣтъ кѣто слѣнце то, въ цѣрство то на-ѿтцѣ имъ, който има оуши да слѣша, нека слѣша.

44 Пѣкъ прилѣча цѣрство то некѣсно на сокрѣвище, който є скрѣено въ нива

та, който кѣто го найдѣ челоуѣко скрѣ го, и ѿ радостѣ тѣ си ѿнѣм, и продава си сичко то що има, и кѣпѣва нива та ѿнѣм.

45 Пѣки прилѣча цѣрство то некѣсно на челоуѣкъ тжрѣвецѣ, който тѣси добры бѣсери:

46 Който, кѣто намери є дѣнъ многоцѣненъ бѣсерѣ ѿнде и продаде си сичко то што имаше, и кѣпи го.

47 Пѣки прилѣча цѣрство то некѣсно на неводѣ (мрѣжа), който бѣде фжрленъ въ морѣ то, и сокрѣ ѿ секаковъ рѣдѣ (рѣбѣ),

48 Който кѣто се напжлнѣ, извлѣкоха го на крайнѣ, и кѣто стѣдѣнѣ избрѣха добры те въ сѣдове, а лошы те и сфжрлѣха вжнѣ.

49 Такъ ще да бѣде и въ скончаніе то на свѣтѣтъ: ще излѣзнѣтъ яггли те, и ще да ѿлжѣтъ злы те ѿ прѣведни те:

50 И ще да ги фжрлатѣ въ пѣшь ѿгненна: тамъ ще да бѣде плачь и скжрѣніе со зжѣ те.

51 Рече имъ Исѣсъ: раздѣлѣте ли тѣ сички те; рекоха мѣ: єй Гѣсподи.

52 Я той имъ рече: заради тоа секоу книжѣвникѣ, който се є наѣчилъ на цѣрство то некѣсно, подобенъ є на челоуѣкъ домовѣтъ,

който и зноси ѿ скрѣшница та си и вѣтхи те и нѡвѡ те.

53 И бѡдѣ като сѡхрши 'Иисѡсъ тѣа притчи, прейдѣ ѿ тамш.

54 И като дойдѣ въ отѣчество то си, оучеше ги въ собѡратѣ ѡмѣ: што се чѡдеха, и говорѣха: ѿ дѣѣ на тогова тѣа премѡдрость, и тѣа сѣлш;

55 Не ѣ ли тѡа древодѣлскѣо сѣлш; не вѣкатѣ ли мѣйка мѡ Марѣамѣ, и братѣа та мѡ 'Іакшвѣ, и 'Іосѣй, и Ѣѣмшнѣ, и 'Іѡда;

56 И сестрѡ те мѡ не сѣ ли сѣчки те въ насѣ; ѿ гдѣ мѡ дойдѡха прочее тѣа сѣчки те:

57 И соблазнавахасѣ за него. Я 'Иисѡсъ ѡмѣ рѣче: не ѣ прорѡкъ безчѣстенѣ, токмѡ въ отѣчество то си, и нѣ кѡща та си.

58 И не сотвори тамш много сѣлш за невѣрствѣе то ѡмѣ.

ГЛАВА ДІ.

Вѣ Ѣнова прѣме като чѡ 'Ирѡдѣ четверовлѣстникѣ чѡдѣси те 'Иисѡсови.

2 Рѣче на слѡгнѣ те си: тѡа ѣ 'Іѡаннѣ креститѣлѣ, тѡѡ воскреснѣ ѿ мѣртвѡ те, и затѡва дѣйствѡватѣ сѣлш въ него.

3 Затѡ 'Ирѡдѣ като фанѣ 'Іѡанна, вѡрза го и тѡри го въ темница та, заради братѡва та си Фѣлѣппѡва та женѣ Ирѡдѣѣа.

4 Затѡто мѡ дѡмашѣ 'Іѡаннѣ: не дѣва законѣ да ѡ ѡмашѣ:

5 И ѡскашѣ да го оубѣе, но оубѡлсѣ ѿ народатѣ, затѡто го ѡмаша като прорѡкѣ.

6 Я когатѡ дойдѣ денѡ нарѡждѣнѣе тѡ 'Ирѡдово, и грѣ Ирѡдѣѣаина та дѡцѣрка на срѣдѣ, и оубѡди на 'Ирѡда:

7 Затѡва сѣ клѣтва и зрѣче да и дѡдѣ, што поѡска.

8 Я Ѣнѣ като бѡлѣ на прѣдѣ набчѣна ѿ мѣйка си, дѡй ми рѣче тѡка на блѡдо главѣ та на 'Іѡанна креститѣла.

9 И ѡскорвисѣ цѣро: но заради клѣтѡата, и за Ѣнѣа што се дѣха сѣ него, запѡвѣдѣ да и дѡдѣтѣ.

10 И прати та постѣкоха 'Іѡанна въ темница та.

11 И дѡнесѡха мѡ главѣ та на блѡдо, и дѡдѡха ѡ на момѣ та: и ѡнесѣ ѡ на мѣйка си.

12 И пристѡпѣха оученицѡ те 'Іѡанновѣ и земѡха мѡ тѣло то, и погрѣкоха го: и ѡидѡха та казѡха на 'Иисѡса.

13 Я 'Иисѡсѣ, като чѡ то

вѣ, ѡиде ѡ тамъ съ геміа на єдинѣ въ пѣсто мѣсто, но като раздѣлѣха народи те, ѡидоха по него пѣши ѡ градове те.

14 И като излѣзе Исусъ видѣ много народъ, и пожали го, и исцѣли имъ болны те.

15 И когѣто мржкнѣ, пристѣпиха оученицы те мѣ при него, и рѣкоха: мѣсто то є пѣсто, и минѣ вече време, ѡидети народи те да идатъ въ села та да си кѣпатъ хлѣбъ.

16 И Исусъ имъ рече: не трѣбѣва да идатъ: дайте имъ вѣше да їдатъ.

17 И они рѣкоха: нїе немаме тѣка (пѣвече) то кмъ пѣть хлѣба и двѣ рѣбѣ.

18 И той имъ рече донесете ми ги тѣка.

19 И като заповѣда на народи те да сѣднатъ на трѣвѣ та, земѣ пѣть тѣ хлѣба, и двѣ те рѣбѣ, и погладнѣ на некѣ то, и благослови: и като преломѣ, даде на оученицы те хлѣбове те. ѡ оученицы те на народи те.

20 И їдоха сички те, и насытихасе: и собраха артисали те комѣти дванадесать коша пжани,

21 И она цѣло їдоха бѣха до пѣть хїладѣ мѣжѣ, освѣтнѣ женѣ те и дѣцѣ та.

22 И акѣ понѣди Исусъ

оученицы те си давлѣзнатъ въ геміа та, и да замїнатъ по напредъ ѡдѣнатъ, докле да ѡидети народи те.

23 И като ѡидети народи те, качїсе на гора та да се помѣли на єдинѣ, и като мржкнѣ самъ кѣше тамъ.

24 И геміа та кѣше посреда морѣ то, и кѣдствѣваше ѡ болны те (ѡ далги те): за цѣло кѣше прѣтивенѣ вѣтѣро.

25 И въ четвѣрта та (стрѣжа на-нощѣ та, ѡидѣ камѣтони хъ Исусъ, и ходеше по морѣ то.

26 И когѣто го видѣха оученицы те че ходеше по морѣ то, смѣтихасе и поворѣха, че є привидѣнїе: и ѡстрахѣ и звѣкаха.

27 И Исусъ акѣ имъ проадѣмѣ, и рече: дерзайте: азъ самъ, не бойтесе.

28 И Пѣтра мѣ ѡ говори, и рече: Господи, ако си ты заповѣдай ми да доїдемъ при тебе по вода та.

29 И той мѣ рече: Єла. И като излѣзе изъ геміа та тѣтрѣ, ходеше по вода та, да иде при Исуса.

30 Но като видѣ сїлентѣ вѣтрѣ, оупланиге: и понѣже начнѣ да потѣнѣва, и звѣка, и рече: Господи, спасї мѣ.

31 И акѣ Исусъ прострѣрѣжкѣ та си, и фана го и

рече мѠ маловѣре защо се оуѡсомнѣ;

32 И като влѣзнаха Ѡни въ геміа та, престана вѣтжро.

33 Я Ѡніа, цюто бѣха въ геміа та, дойдѡха ѡ покло- нихамсе, ѡ рекоха: вои- стинѠ Ѡнѡмъ Кнѣиѡмъ Ѡси. И като заминаха, дойдѡха въ землѡта Геннисарѣйска.

34 И като го познаха та- мошни те человекы, пра- тѡха по сѡчка та Ѡнаа страна: ѡ ѡпринѣсоха при него сѡчки те вѡны:

35 И молехамсе тѡкму да се прикоснатъ до полъ те на-дрѣхи те мѠ: ѡ кол- кого се прикоснаха, сѡчки те исцѣлѣха:

ГЛІВЯ ВІ.

Тогѡвѡ дойдѡха при Ис- сѣса книжници те ѡ Фарі- сеи те ѡ Іерусалимъ, ѡ ре- коха:

2 Защо оученицы те твоѡ престѡпватъ предѡніе то на-стѡрцы те; зашто не си оумыкатъ рѡце те, ко- гѡто идѡтъ хлѣвъ.

3 Я тѡй ѡ говори, ѡ рече ѡмъ: а вѡе защо престѡп- вате; заповѣдъ та Кѡжѡа за предѡніе то вѡше;

4 Зашто Кѡвъ Ѡ заповѣдалъ, ѡ рекалъ: почи- таѡи ващѡ си, ѡ мѡйка си; ѡ

кѡйто злослѡви ващѡ ѡ мѡйка, го смѣрть да оумре.

5 Я вѡе говорите: защо кѡйто рече на ващѡ ѡ на мѡйка: дѡръ Ѡ секом вещь, ѡ коѡто можешъ да се пол- зднашъ ѡмѣне: ѡ да не счита ващѡ си ѡ мѡйка си.

6 И развалихте заповѣдъ та Кѡжѡа за предѡніе то вѡше.

7 Дицемѣри, добре проро- чествѡна за васъ Исѡіа, кѡй- то говори:

8 Приближаватсе тѡа че- ловѣцы при мене съ оустѡ та си, ѡ съ оустни те ме почиатъ, а сѡрдце то ѡмъ далече ѡстоѡ ѡ мене.

9 И напразно ме почи- татъ, зашто оучатъ оуче- ніа, заповѣди человекески.

10 И повика народы те ѡ рече ѡмъ: слѡшайте, ѡ ра- здѡмѡйте.

11 Не Ѡновѡ, цюто влѡзи въ оустѡ та ѡсквернаа че- ловѣка: но Ѡногѡ, цюто ѡзлѡзи ѡзъ оустѡ та, тѡ ѡсквернаа человекѡ.

12 Тогѡна като прибли- жиѡхѡ оученицы те мѠ, ре- коха мѠ: знаешъ ли, че Фарісеи те като чѡха слѡво то совлазнихасе:

13 Я тѡй ѡ говори, ѡ рече: великѡ сѡдъ когѡто не Ѡ насадилъ Ѡтець мѡй не- бѣснѡй, цю да се искорени.

14 Ѡставѣте ги, зашто

са слѣпни водители на-слѣпци ꙗко: а́ ѿко слѣпѣцъ слѣпцѣ водни, и́ двѣма ꙗ ꙗше да паднатъ въ ꙗма ꙗ.

15 И ѿговори Пѣтръ, и рече мѣ: кажи ми ꙗма притча.

16 Я Исѣсъ и́мъ рече: ꙗко ѿше ли есте и́ вше безъ разумъ;

17 ѿше ли не разумѣвате, зашо́ секое нѣшо, што волази въ оуста ꙗ, вмѣщавасе въ корематъ, и презъ ѿфедршнатъ и́злази;

18 Я ѿнѣ што и́злазатъ и́зъ оуста ꙗ, ѿ срдце то и́злазатъ, и́ ѿнѣ ѿсквернѣватъ человекѣ.

19 Зашо́то ѿсрдце то и́злазатъ помышленѣ зли, оубѣйства, прелюбоудѣйства, вѣдове, краденѣе, лже свидѣтелства, худлы.

20 Тѣм са който ѿсквернѣватъ человекѣ, а́ да гдѣ нѣкой съ недмѣны рече, не ѿсквернѣва человекѣ.

21 И кѣто и́злѣзе ѿ тамъ Исѣсъ, ѿидѣ въ страны те Турски и́ Сидански.

22 И ѣто ѣднѣ женѣ Хананѣйска, кѣто и́злѣзе ѿ ѿнѣмъ сѣноры, и́скаше мѣ, и́ говореше: помилѣй ме Господи, ѿине Давидовъ: дщѣрка ꙗ ми злѣ се бѣснѣва.

23 Я то́й не и́ ѿговори слово, и́ кѣто пристѣпѣха оубѣнѣицы те мѣ, молѣха го,

и́ говореха: и́спрати́ ѿ да си и́де, зашо́то выка слѣдъ насъ.

24 Я то́й ѿговори, и́ рече: не самъ прѣченъ, то́кмъ до оубѣи те загбѣны те надомѣтъ Израилевъ.

25 Я ѿнѣ дойдѣ, и́ поклонимъсе, и́ говореше: Господи, помогни́ ми.

26 Я то́й ѿговори, и́ рече: не ѣ добро, да ѿме нѣкой хлѣбѣтъ на-чада ꙗ, и́ да го фжри на пѣта ꙗ.

27 Я ѿнѣ рече: воистинну́ Господи: но и́ пѣтата гдѣтъ ѿ трохи те, който падатъ ѿ трапѣза ꙗ на-господаре те и́мъ.

28 Тогда ѿговори Исѣсъ, и́ рече и́ ѿ жѣно, голѣма ти ѣ вѣра ꙗ: нека ти бжде каквото и́скашь, и́ и́сцѣлѣ дщѣрка и́ ѿ ѿнѣзи часъ.

29 И прѣидѣ ѿ тамъ Исѣсъ, и́ дойдѣ при морѣ то Галѣйско: и́ и́скачѣсе на гора ꙗ, и́ седѣше тамъ:

30 И ѿидѣха при него мно́го народи, който имаха съ себѣ си хрѣмъ: слѣпы, нѣмы, сгжрчены, и́ дрѣги мно́го: и́ фжрлѣха ги при носѣ те Исѣсовы: и́ и́сцѣлѣ ги.

31 Шото се чѣдѣха народи те, кѣто глѣдѣха нѣмы те да дѣматъ, сгжрчены те здравы, хрѣмъ те да ходѣтъ, и́ слѣпы те да ви-

дагъ: и прославляваха Бога Израилева.

32 И като поиде Исусъ оученици те си, рече имъ: жалъ ми є за тол народъ: защото три дни вече какво сѣдѣтъ тѣка при мене, и не мѣтъ що да гѣдѣтъ: а нещє ми се да ги пѣстнемъ гладни, да некъ ѡслабѣли на пѣтагъ.

33 И рекоха мѣ оученици те: ѡ гдѣ да ни дойдатъ толкока хлѣбове въ пѣстѣна та, што да се насыти толко народъ;

34 И рече имъ Исусъ: колко хлѣбове имате; а они мѣ рекоха: седмь, и малко рѣбвици.

35 И заповѣда на народатъ да наседатъ по землѣта.

36 И като зема седмь тѣ хлѣбове, и рѣбви те, воздаде хвала, и преломи, и даде на оученици те си: а оученици те на народатъ.

37 И гѣдоха сички те, и насытихасе: и собраха ѡстанѣли те комѣти, седмь кошници пжаны.

38 А она, што гѣдоха, бѣха четври хїладш мѣжє, ѡсѣбнь жени, и дѣца.

39 И като ѡпѣстна народш те, влѣзе въ гемѣа та: и ѡиде въ Магдалински те сѣнорш.

ГЛЯВЯ 31.

И доидоха при него Фарїсеи те и саддукїи те, които го искѣшаваха, и искаха ѡ него да имъ покаже знаменїе ѡ неко то.

2 А Исусъ ѡговори, и рече имъ: когато мржкнѣва, говорите, пѣсно ще да вѣде: защото се червенѣе неко то.

3 И во оутрина (говорите) анєсь ще да є зима, защото се червенѣе и заоблачѣва неко то. Лицемѣри, лице то на неко то знаете да разсѣдѣвате, а знаменїа та на-временїа та не можете да разсѣдите;

4 Рѣдъ лѣкавши и прелюбѣдѣиши знаменїе траги, и знаменїе не ще да мѣ се даде, токму знаменїе то на-ївна пророка. и ѡстави ги и ѡиде си.

5 И като заминаха оученици те мѣ одонѣдъ, забравїха да зематъ хлѣбове.

6 А Исусъ имъ рече: глѣдайте хѣбавш, и чѣвѣтєсе ѡ квасѣтъ Фарїсейскїи и саддукїейскїи.

7 А они размышлаваха въ себеси, и говорѣха: че хлѣбове не зѣхме.

8 И като раздѣмѣ това Исусъ, рече имъ: защо мыслите въ себеси, ѡ малокѣри, че нестє зємѣли хлѣбове;

9 Тоше ли не раздѣмѣвате,

ни то помните петь тє хлѣ-
кове на-петь тє хїлладш, и
кѡлко кошѡве земѡхте;

10 Ни то седмь тє хлѣкове
на-четыри тє хїлладш, и кѡл-
ко кѡшницш зѣхте;

11 Какш не раздмѣвате
защѡ не ви рекохт за хлѣ-
катъ, но да се вѣрдите ш
квасятъ фарїсейскїй и сад-
дукїейскїй;

12 Тогѡва раздмѣха, за-
щѡ не имѡ рече да се вѣр-
датъ ш хлѣбншатъ квасъ,
но ш оученїе то фарїсейско
и саддукїейско.

13 И когѡто дойдє Исѣсъ
во странї тє на-Весарїа та
Фїлїппова, пыташе оучени-
цш тє си, и говореше: когѡ
ме говоратъ челѡвѣцш тє
да самъ азъ, шмнѡ челѡвѣ-
ческїй;

14 И шни мѡ рекоха: єднї
говоратъ защѡ си Іwannѡх
крестїтель: а дрѡги Ілїд,
а дрѡги Іеремїа: или єднїѡх
ш прорѡцш тє.

15 Рече имѡ: а вш когѡ ме
говорите да самъ;

16 И шговорї єїмшнѡх
Пѣтрѡх, и рече: ты си Хрїстѡсъ
єїмнѡх на-Вѣа живѡгш.

17 И шговорї Исѣсъ, и рѣ-
че мѡ: блаженѡх си єїмшне
єїмне Іwannнѡх, защѡто плѡть
и кровь не ти гѡвнї товѡ,
но шцѡх мѡй който є на
небеса та.

18 И азъ ти дамѡмѡх: за-

щѡ си ты камєнь, и на товѡ
камєнь щє да соградимѡх цѣр-
ква та мѡл, и вратѡ та
ѡдѡви, не щѡтъ да и на-
дѡвїатъ.

19 И щє да ти дамѡх ключѡ-
чѡве тє на-цѡрство то не-
бесно: и щѡто вѡржешѡх на
землѡ та, щє да вѡдє вѡр-
зано и на небеса та: а щѡ-
то развѡржешѡх на землѡ
та, щє да вѡдє развѡрзано
и на небеса та.

20 Тогѡва запрѣти Исѣсъ
на оученицш тє си, да не
кѡзѡватъ никѡмѡх, защѡ
той є Исѣсъ Хрїстѡсъ.

21 Ѣ тогѡва Фанї да кѡ-
зѡва на оученицш тє си, за-
щѡ трѣвѡва да и дє во Іерѡ-
салїмѡх, и да постраѡда мнѡ-
гш ш старцш тє, и дрѡхїерєн-
тє, и ш книжѡвницш тє, и
да го оубїатъ, и вѡх трѣтї-
атъ дєнь да воскреснє.

22 И земѡ го Пѣтрѡх на
странѡ, и начнѡ да мѡ за-
прещѡва, и да говори: по-
жалї себє си Господн, данѡ
да ти не вѡдє товѡ.

23 И той се шбжрнѡ, и рѣ-
че на Пѣтрѡ: и дн задъ мѣ-
не сатанѡ, пакѡсть ѡи си:
защѡто не мшслишѡх Бѡ-
жєстѡвеннш тє (работш), но
челѡвѣческш тє.

24 Тогѡва Исѣсъ рече на
оученицш тє си: който и ска
да дѡйдє слѣдѡх мѣнє, да
се шрече шсебєси, и да зѣме

крѣстатъ си, и да послѣдѣва по мене.

25 Защото, който иска да спасе душа та си, ще да ѿзагуби: а който ѿзагуби заради мене, ще да ѿнаиде.

26 Защото каква полза има челоуѣкъ, ако си чкѣтъ свѣтъ придобѣе, а душа та си загуби;

27 Или що ще даде челоуѣкъ размѣна за душа та си; защото Ѡиъ челоуѣчскій ще да дойде со слава та на Отца своего, со съ Англы те си: и тогда ще заплачѣ секомъ спорѣдъ дѣла та мѣ.

28 Истина ви говоримъ: за что има нѣкои Ѡ гѣа, што стоѣтъ тѣка, които не щѣтъ да вкѣсѣтъ смѣрть, докѣ не видѣтъ Ѡиъ челоуѣческаго, че иде въ царство то си.

ГЛАВА 31.

И по шестъ днѣ послѣ зема Исусъ Петра, и Іаква, и Іуанна брата мѣ: и покачи ги на висока гора на единѣ.

2 И прѣвбрази се прѣ нихъ: и просвѣти мѣ се лице то както солнце то: а дрѣхи те мѣ вшдохѣ вѣлы както свѣтъ.

3 И что, гвѣихаимсе Мшѣсей и Иліа, и розговарахѣ се съ него.

4 И Ѡговори Пѣтръ, и рече на Исуса: Господи, добре ни е да сме тѣка: ако щѣшь да направиме тѣка три колѣкы, еднѣ за тебе, и еднѣ за Мшѣсеа, и еднѣ за Иліа.

5 Като тоше дѣмаше той, что облакъ свѣтелъ ги покрѣ, и абѣе чѣсе гласъ изъ облакѣтъ който говореше: тоа е Ѡиъ мой возлюбленый, въ корото благоволихъ, него слѣшайте.

6 И кате чѣха това оученицы те, паднаха на лица та си, и оубоухѣсе многѣ.

7 И пристъпи Исусъ, и фана ги, и рече: станѣте и пе бойтесе.

8 И кате си вдигнаха очите, не видѣха никого, токму самаго Исуса.

9 И кате слѣзѣха Ѡ гора та, заповѣда имъ Исусъ, и рече: никому да не кажете това видѣніе, докѣ Ѡиъ челоуѣчскій Ѡ мржтвѣ те не воскресне.

10 И попытаха го оученицы те мѣ, и рекоха: за что прочее говорятъ книжовницы те, че Иліа трѣбѣва да дойде по напредъ;

11 Ѡговори Исусъ, и рече имъ: воистинно Иліа ще прійде по напредъ, и ще да нареди сичко то.

12 Но казѣвамъ ви, за что Иліа вече дойде, и не познаха го, но направиха мѣ

канво̀то щѣха, такъ и
Ѣи́въ чело́вѣческій ще да
постра́да ѿ нѣхъ.

13 То́гда разумѣха оу́че-
ни́щѣ те, че́ за Іо́анна крес-
ти́теля ѿмъ рече.

14 И́ како дойдо́ха о́ни
при наро́дѣхъ, прибли́жи
Ѣди́въ чело́вѣкъ при Іисъ-
са, който мѣ се кланаше.

15 И́ а́змаше: Господи,
помилуй сѣна моего, зашто
то на новы мѣсаци се вѣс-
нѣва, и́ злѣ стра́да: и́ мно-
го пѣти па́да въ о́гньѣхъ,
и́ много пѣти въ вода́хъ.

16 И́ привѣдохъ го при
оу́чени́щѣхъ те твои́, и́ не мо-
го́ха да го ѿщѣла́тъ:

17 И́ ѿговори́ Іисъсъ, и́
рече: ѿ ро́де не вѣрши́и, и́
развращенни́и, до ко́гда ще
бѣдемъ съ ва́съ; до ко́гда
ще вы тѣрпимъ; доведе́те
ми го тѣва.

18 И́ запрети́ Іисъсъ на
вѣсѣтъ, и́ а́вѣ и́злѣзе и́зъ
нѣгъ, и́ ѿздравѣ момчѣ то
ѿ о́нѣхъ часѣхъ.

19 То́гда пристѣпиха оу́-
чени́щѣ те при Іисуса, и́ ре-
ко́ха мѣ: зашто́ нѣ не мо-
же́хъ да го и́згониме;

20 И́ Іисъсъ ѿмъ рече: за-
ва́ше что не вѣрстѣе. Зашто́-
то и́стина вы говоримъ:
а́ко имате вѣра́ ко́лко то
сѣнапово то зѣрно, ще да
речѣте на тѣа́ гора́, переме-
сти́ се ѿ пѣдка́ тѣамъ, и́ ще́

да се премѣсти: и́ ника́
вѣщъ не ще́ да вы бѣде не
возмо́жна.

21 И́ то́гда родъ дру́го и́же
не и́злази, то́кму съ мо-
литва́ и́ по́стѣхъ.

22 И́ како живѣ́ха о́ни
то́же въ Гали́леа, рече ѿмъ
Іисъсъ: Ѣи́въ чело́вѣческій
ще да бѣде преда́денъ въ
рѣцѣ́ те на чело́вѣщѣхъ те.

23 И́ ще́ да го оу́вѣла́тъ, и́
въ трѣ́тѣхъ дѣньхъ ще́ да вос-
крѣ́сне, и́ ѿскорбѣ́хъ се мно́гѣхъ.

24 И́ ко́гда дойдо́ха въ
Капернаѣ́мъ, пристѣпиха
при Петро́мъ, о́ниа́ что́то со-
вѣра́ха а́дра́хму те, и́ ре-
ко́ха: ва́шѣо оу́чи́тель не
ще́ ли да пла́ти а́дра́хму
те; рече ѿмъ Петро́въ, Ѣи́, (ще-
пла́ти).

25 И́ ко́гда вѣлѣ́зе въ кѣ-
щи, превари́ го Іисъсъ, и́ ре-
че мѣ: что́ ти се чини́ Ѣи́мъ-
не; ца́рове те зѣмни ѿ кой
зѣматъ а́нощѣ; и́ли́ кин-
со́нъ; ѿ свой те ли сѣнове,
и́ли ѿ чѣжда́хъ те;

26 Рече мѣ Петро́въ ѿчѣжда́хъ
те: рече мѣ Іисъсъ: свобода́-
ни са́ прочее́ сѣнове́ те.

27 Но́ да ги не совла́зниме,
и́ди на море́ то, и́ фѣр-
ли́ вѣди́ца тѣа́, и́ пѣрва́га
ры́ба, что́то оу́лови́шъ, зе-
ми́, и́ ѿвори́ оу́ста́ тѣа́ и́, и́
ще́ да намери́шъ Ѣди́въ
статирѣ́: нѣго́ земи́, и́ дай
ѿмъ го за мене́, и́ за те́бе.

ГЛАВА III

Въ оный часъ приближи-
ха оученициъ те при Исуса,
и речекоу: кой ли е Ѡ насъ
по големъ въ царство то
небесно;

2 И като повика Исуса
Ѡно дѣтенце, гдѣри го
средъ нихъ, и рече:

3 Истина ви говоримъ, ако
се не ѡвжрнете, и вждете ка-
то дѣцѣта, не ще да влѣз-
нете въ царство то небесно.

4 Който прочее се смири
като това дѣтенце, той е
по големъ въ царство то
небесно:

5 И който прииме Ѡно
такое дѣтенце въ мое то
име, мене приима.

6 Който обаче соклазани
Ѡного Ѡ малы те тѣа кой-
то вѣрватъ въ мене, по
добрѣ е за него, да се ѡвѣси
камень воденичанъ на шѣ-
та му, и да потъне въ джа-
кочина та морска.

7 Горко на свѣтѣтъ Ѡ
свлазници те, защото трѣвѣ-
ва да дойдатъ свлазници те:
но (тѣшко и) горко на Ѡ-
ногова человекѣка, чрезъ ко-
гото приходи свлазненіе
то.

8 И ако те свлазнава рѣ-
ка та ти или нoga та ти,
сѣчи ги, и фжри Ѡ себе
си: по добрѣ ти е да влѣ-
зешъ въ животѣтъ хрсма,

или сакатъ, нежели да и-
машъ двѣ рѣце, и двѣ но-
зѣ, и да вждешъ фжрленъ
во свѣчнѣи огнь.

9 И ако око то ти те со-
клазнава, извади го и фжр-
ли Ѡ себе ти; по добрѣ ти
е да влѣзнешъ съ Ѡно
око въ животъ, нежели да
имашъ двѣ очи, и да вж-
дешъ фжрленъ въ геенна
та огненна.

10 Глѣдайте, да не презри-
те нѣкого Ѡ тѣа малы те:
защото ви говоримъ, че яг-
гли те тѣхни всегда глѣ-
датъ на некака та лице то
на-Отца моего небеснаго.

11 Защото Ѡинъ человекѣ-
чскій доиде да намери: и
да спасе загбено то.

12 Що ви се чини: ако ви
ималъ нѣкой сто Ѡвци, и
загбвесе Ѡна Ѡ нихъ: не
ще ли да ѡспѣви деветде-
сѣте и деветъ, и да иде по
планини те да търси за-
гбена та;

13 И ако се случи да а на-
мери, истина ви амамъ,
защото по много се радва
на неа, нежели на деветде-
сѣте и деветъ, не загбени
те.

14 Тако не е вола предъ
вашѣтъ Отецъ небеснѣи,
да се загбви Ѡинъ Ѡ мал-
ки те тѣа.

15 И ако ти согрѣши кратъ
твой, иди и ѡбличи го по-

междѣ ꙗкѣ и него самаго: а́ко те послѣша, придокиль си крѣча твоего:

16 Я́ко ли те не послѣша, земли съ се́бе си то́же є́ного и́ли двѣма: за да се подтверди всако сло́во при оустѣ та на двѣма и́ли на трѣма свидѣтели.

17 Я́ко ли не послѣша и́ нихъ, кажи на цѣрква та: и́ а́ко не послѣша и́ цѣрква та, и́май го като за пѣшчаникъ и́ мыта́рь.

18 Вои́стинѣ ви говоримъ: што́ вѣржете на землѣ та, вѣрзано ꙗ́е да вѣде и́ на небо то: и́ што́ развѣржете на землѣ та, развѣрзано ꙗ́е да вѣде и́ на небо то.

19 Па́ки ви говоримъ: зашто́ а́ко двѣма ѿ васъ се со глѣсатъ на землѣ та за се́кое (до вѣдѣ) нѣщо, ко́е то бы проси́ли, ꙗ́е да и́мъ вѣде ѿ О́ца моего, ко́йто є́ на небеса́ та.

20 За́щото де́като са двѣма и́ли трѣма со́врани въ моѣ то и́ме, та́мъ самъ (и́ азъ) по сре́дѣ нихъ.

21 То́гда прѣстѣпи при него́ Пѣтръ, и́ рече: Госпо́ди, ко́лко пѣти, а́ко ми со грѣши́и брѣтъ мой, да мѣ прѣстѣмъ; до се́дми пѣти ли;

22 Рече мѣ́ Исусъ: не говоримъ ти до се́дми пѣти,

но до се́дмдесѣ пѣти, по се́дми.

23 То́гѣ ради подо́бно є́ ца́рство то́ небесно на є́динъ чело́вѣкъ ца́рь, ко́йто поиска́ да се потакми со слѣгѣ те си.

24 И ко́гато Фана́ да пра́ви хеса́нь, привѣдоха мѣ є́ного должника, ко́йто мѣ кѣше да́женъ де́сѣтъ хи́лады тала́нта.

25 И по́неже не́маше да ги испла́ти, заповѣда́ госпо́даро мѣ да прода́тъ и́ него, и́ жена́ та мѣ, и́ ча́да та мѣ, и́ сичко́ што́ и́маше, и́ да пла́ти да́жно то.

26 Падна́ прѣ́че слѣга́ та о́ншй и́ клѣнаше мѣ се, и́ говореше: госпо́дине, потерпи́ на мене, и́ сичко́ то ꙗ́е да ти испла́тимъ.

27 И о́умилостивисе госпо́даро на о́ного́ва слѣга́, и́ лѣстна́го, и́ прѣсти́ мѣ сичко́ то, што́ кѣше да́женъ.

28 И како́ и́злѣ́зе о́ншй слѣга́, намери́ є́ного ѿ дрѣ́жи́на та си ко́йто мѣ бѣше да́женъ сто́ пѣнази, и́ като го Фана́ да́веше го, и́ говореше: пла́ти ми, што́то ми си да́женъ.

29 Падна́ прѣ́че дрѣ́гаро мѣ на носѣ́те мѣ, и́ мо́леше мѣ се, и́ да́маше: потѣрпи́ на мене ма́ло, и́ ꙗ́е ти испла́тимъ сичко́ то.

30 И то́й не ꙗ́еше: но ѿ

кѣде (го) и тѣри го въ тем-
нища та, докѣ да исплати
дѣжно то.

31 И като видѣха другаре
те мѣ снова (що то се оу-
чини), сожа и имъ се мно-
гш, и доидоха та приказъ-
ха на господарѣтъ сичко
то по тѣжно.

32 Тагѣва го повика гос-
подаро мѣ, и рече мѣ: раке
дѣкавши, сичка та дѣжни-
на ти простихъ, защото
ме оумоли:

33 Не трѣбваше ли и ти
да пожалишъ другарѣтъ си,
какво то те пожалихъ и
азъ;

34 И разгнѣваше господаро
мѣ, и предаде го на мѣчи-
тели те, до гдѣ да плати
сичка та си дѣжнина.

35 Такъ и Отецъ мой
небесный ще да направѣ
вамъ, ако не простите се-
кой ѿ срдцѣ то си на бра-
та своего согрѣшенѣа та
тѣхни.

ГЛАВЯ Ө.

И вѣде, като сврши И-
суса тѣа словеса, преиде ѿ
Галилеа, и доиде въ сѣнорш
те Иудейски, одондѣ Иор-
дана.

2 И послѣдоваха по него
много народи, и исцѣли ги
тамъ.

3 И приближихасе при не-
го Фарисеи те, и искъшаваха

го, и адмаха мѣ: да ли мо-
же да ѿстави челоуѣкъ женѣ
та си за секаква причина;

4 И той ѿговори, и рече
имъ: не стѣ ли четѣли, защо
ѿнзи штого ѣ сотворилъ
челоуѣцъ те изъ перво, со-
творилъ, ги ѣ мужескѣи
полъ и женскѣи;

5 И рече: затова ще да
ѿстави челоуѣкъ баща си
и майка си, и ще да се со-
кѣре со жена та си, и ще да
кждатъ въ една плоть
дѣма та.

6 Шото неса вѣче дѣа, но
плоть една. Синова прочее,
штого ѣ богъ соединилъ, че-
лоуѣкъ да го не раздѣлава.

7 Рекоха мѣ: а защо Моу-
сѣи заповѣда да дѣна мж-
жѣ книга разпѣтна, и да
а ѿстава;

8 Рече имъ: защо Моусѣи
по ваще то жестокосѣрдѣе
ви заповѣда да си ѿста-
вате женѣ те, а ѿ начало
то не ѣ было такъ.

9 Но азъ ви говоримъ:
защо който ѿстави жена
та си кезъ причина кадна,
и ѿженѣсе за друга, прелю-
боуѣствѣва, и който земе
ѿставена жена, прелюбо-
уѣствѣва.

10 Рекоха мѣ оученицъ те
мѣ: ако ѣ такава причина
та на челоуѣка со жена та
мѣ, по добре ѣ да се не жени.

11 И той имъ рече: това

слово не могатъ сички те да го вмѣстятъ, но ѿнѣ, на които є дадено.

12 Защото има скопцѣ които тако са се родили ѿ оутрѣба та мѣчина си: и има скопцѣ, които ѿ челоуѣцѣ те са се скопили: и има скопцѣ, които сами са се скопили заради царство то небесно, който може да вмѣсти, да вмѣсти.

13 Тогда мѣ доведоха малки дѣтица, да си тѣри рѣче те на нихъ, и да се помѣли, а оученицѣ те имъ запретиша.

14 И Исусъ имъ рече: оставите дѣца та, и не имъ возбранявайте да дойдатъ при мене: защото на такива є царство то небесно.

15 И като тѣри рѣче те си на нихъ, ѿиде ѿ тамъ.

16 И єто єдинъ нѣкой си доиде, и рече мѣ: Оучителю благій, какво докро да направимъ, да имамъ животъ вѣчний;

17 И гои мѣ рече: що ме дѣмашъ благъ; никой не є благъ, токму єдинъ Бгъ. но ако искашъ да влѣзнешъ въ животъ, сохрани заповѣди те.

18 Рече мѣ: кой; а Исусъ рече: сирѣчь: да не оубіешъ: да не прелюбодействувашъ: да не оукраднешъ: да не лжесвидѣтельствувашъ:

19 Почитай баща си и майка си: и, да ѿбичашъ соудаси како самого себе си.

20 Рече мѣ ѿнѣи юноша: тѣа сички те самъ сохранилъ ѿ младость та си, що ми не достига іоше;

21 Рече мѣ Исусъ: ако искашъ да бѣдешъ совершенъ, иди продай сичко, што имашъ, и раздайго на сиромѣси те, и ще да имашъ когатество скршено на небо то: и єла слѣдъ мене.

22 И като чѣ юноша та това слово, ѿиде си печаленъ: защото имаше много иманѣ.

23 И Исусъ рече на оученицѣ те си: истина ви говоримъ, зашо мжчнѣ ще да влѣзне когатъ въ царство то небесно.

24 И пакѣ ви дѣмамъ: полестнѣ є гемійско что вѣже да проиде презъ иглени оуши, нежели когатъ да влѣзе въ царство то Божіе.

25 И като чѣха това оученицѣ те мѣ, почудихасе многѣ, и рекоха: кой прочее може да се спасе;

26 И погледна ги Исусъ, и рече имъ: ѿ челоуѣцѣ те това не є возможно, а ѿ Бга сичко є возможно.

27 Тогда ѿговори Петръ, и рече мѣ: єто нѣ оставихме сичко, и поидохме по тебе: що ще прочее да ни бѣде;

28 Я́ Исхсѣхъ ѿмѣ рече: истина ви дѣмамъ: зашѣо вше, който сѣе пошли по мене, въ второ то пришествиѣе когѣто сѣдне Ѣмнѣ человекскѣй на престолѣтѣ на-слава та си, ще да сѣднете ѿ вше на дванадесѣтъ престолѣмъ, да сѣдите дванадесѣте колѣна Израилеви.

29 И секой, който ѡстави кжца, ѿли братѣа, ѿли сестрѣа, ѿли баща, ѿли майка, ѿли жена ѿли чада, ѿли нивы, заради мое то име, стократнѣ ще да ги воспрѣиме, ѿ живѣтѣ вѣчнѣи ще да наслабди.

30 И мнозина пѣрви ще да вждатѣ послѣдни, а послѣдни те пѣрви.

ГЛАВА V.

ВѢЩОТО прилича царствѣо то небесно на единѣа человекѣа домовитѣа, който ѣ излѣзналъ многѣа рѣнѣа, да нафаца работницѣа за лѣзѣ то си.

2 И като согласѣ съ работницѣа те по пѣназы на дѣнь прати ги въ лѣзѣ то си.

3 И излѣзе въ третѣатѣа часѣа, ѿ виде дрѣги, който стоѣха на пазарѣтѣа празни,

4 ѿ рече ѿмѣ: идѣте ѿ вше въ лѣзѣ то ми: ѿ што вжде праведно ще да ви заплаћимѣа, ѿ ѡни ѡидѣха.

5 Паки излѣзе въ шѣстѣ-

атѣа ѿ въ девѣтѣатѣа часѣа ѿ направѣ подобнѣа.

6 И излѣзе ѿ въ единѣа-десѣтѣатѣа часѣа, ѿ намери ѿ дрѣги, който стоѣха празни, ѿ рече ѿмѣ: зашѣо стоите тѣка бездѣельнѣа празни;

7 Речекоха мѣ: зашѣо то никои не нѣ оуцани, ѿ рече ѿмѣ: идѣте ѿ вше въ лѣзѣ то ми, ѿ што ѣ праведно, ще да зѣмете.

8 И когато се мржкнѣа, рече господарѣо на лѣзѣа то на настѣйникѣа си: повѣкай работницѣа те, ѿ платѣ ѿмѣа. Като начнешѣа ѡ послѣднѣа те до пѣрвѣа те.

9 И доидѣха ѡниѣа, който бѣха ѡшли въ единѣа-десѣтѣатѣа часѣа, ѿ земаха по пѣназы.

10 Я́ като доидѣха пѣрвѣа те мѣслеха, зашѣо ще да зѣматѣа по много, ѿ земаха ѿ ѡни по пѣназы.

11 И като го земаха мѣрмѣореха прѣтивѣа господарѣа тѣа,

12 И говорѣха: зашѣо тѣа послѣднѣа те тѣкнѣа единѣа часѣа поракотѣаха, ѿ направѣа си ги равнѣа съ насѣа който ѿстеглѣхмѣа сѣчка та теготѣа дѣвна, ѿ горѣцина тѣа.

13 Я́ тѣой ѡговорѣа, ѿ рече на единѣо ѡ нихѣа: прѣатѣаю, не ти стрѣвамѣа неправда: не пазари ли съ мене за единѣа пѣназы;

14 Зѣми си своѣ то, и ѿди си: ѿскамъ да дамъ и на тогѡва послѣдншатъ, какъ во то и тебе.

15 Или немамъ власть да направимъ, що то ѿскамъ въ своѣ то си нещо; или ѣ око то ти лѣкѡво, зашто самъ ѡзъ благъ;

16 Такъ ще да бждатъ послѣдни те пѣрви: а пѣрви те послѣдни: зашто мнозина са вѣкани, а малко са избрани.

17 И като се воскачѡваше ѿсѣсъ во ѿерѡсалимъ, земѡ дванадесете оученицъ на странѡ на пжтатъ, и рече ѿмъ:

18 Ъто че се воскачѡваме во ѿерѡсалимъ, и Ѣѡнъ челоѡчѣскій ще да бжде предаденъ на архіерей те, и на книжѡвницъ те, и ще да го ѡсѡдатъ на смѣрть:

19 И ще да го предадѡтъ на пжзѡцъ те на порѡганіе и на распѡтіе: и въ трѣтілтѡ денъ ще да воскрѣсне.

20 Тогѡва пристѡпи при него маійка та на-зеведеовни те сѡнове, заедно со сѡновѣ те си, коѡто се клѡнаше, и просѣше нещо ѡ него.

21 И ѿсѣсъ и рече: що ѿскашъ; рече мѡ: речі, да сѣднатъ тіѡ двѡма та ми сѡнове, ѣдинѡ ѡ дѣсна та ти, а дрѡгѡ ѡ лѣва та ти странѡ въ цѡрство то ти.

22 Ѣговори ѿсѣсъ, и рече: не знѡете що проси те; можете ли да пиѣте чѡшѡта, коѡто ѡзъ трѣбѡва да пѡа; или съ крѣщеніе то, съ коѡто се ѡзъ крѡщѡвамъ да се крѡстите; рекоѡа мѡ: можеме.

23 И рече ѿмъ: чѡшѡта оѡвѡ моѡ ще да испиѣте, и съ крѣщеніе то, съ коѡто се ѡзъ крѡщѡвамъ, ще да се крѡстите, а да сѣднете ѡ дѣсна и ѡ лѣва ми, не ѣ то моѡ да го дамъ: но на ѡнѡа на коѡто ѣ пригѡтвено ѡ ѡтѡа моѡгѡ.

24 И като чѡха (говѡ) десѣть те, разсѡраѡхѡсе за двѡма та брѡтіѡ.

25 И ѿсѣсъ ги повѡкѡ и рече ѿмъ: знѡете, зашто кнѡзѡве те на-пжзѡцъ те госпѡдѡрствѡватъ надъ нѡхъ, и голѣми те властвѡватъ надъ нѡхъ.

26 Въ вѡсъ ѡѡѡче не ще да бжде такъ: но коѡто ѿска да ѣ голѣмъ въ вѡсъ, да кжде вѡмъ слѡгѡ.

27 И коѡто ѿска да ѣ въ вѡсъ пѣрѡвѡи, да бжде вѡмъ рѡѡѡ.

28 Какъ во то Ѣѡнъ челоѡчѣскій не дойдѡ, да мѡ послѡгѡватъ, но да послѡгѡѡва, и да дадѡ адѡшѡ та си ѡзѡбѡлѡніе за мнозина.

29 И като ѡзлѡзѡше тоѡи ѡ ѿерѡхѡна, ѡдѡѡ слѡдѡѡ него мнѡго нарѡди.

30 И ѣто, двѣма слѣпцѣмъ, които седѣха при пѣтатъ, като чѣха, че Исусъ заминѣва, и звѣкаха, и говорѣха: помилуй ны Господи, Ѣне Давидовъ.

31 И народо имъ запрещаваше да мѣкнатъ: но они звѣкаха по ѣмъ, и говорѣха: помилуй ны Господи, Ѣне Давидовъ.

32 И запрѣсе Исусъ, и повѣка ги, и рече: що искате да ви оучинимъ; речекоха мѣ: Господи, да ни се ѡвратѣ очѣи те.

33 И пожали ги Исусъ, и прикосна се на очѣи те имъ: и тоѣ часъ прогледѣха очѣи те имъ: и ѡидѣха слѣдъ него.

ГЛІВЯ КІ.

И когѣто приближиха при Иерусалимъ, и доидѣха въ Вифсагіа както гора та блѣнска, тогѣва Исусъ прати двѣма ѡученицѣмъ те си, и рече имъ:

2 Идѣте въ село то, што ѣ срещу васъ, и ѣвѣи ще да намѣрите ѡслица привързана, и ждревчѣ съ нѣмъ: ѡвжрѣте и доведѣте ми ги.

3 И ѣко ви рече нѣкой нѣщо: ще да речѣте, защо на господѣратъ имъ трѣвѣватъ: и ѣкѣи ще ги прати.

4 И тоѣ сѣчко то вѣдѣ,

за да се испѣлни речено то презъ прорѣкатъ, който говори:

5 Речѣте на дѣрка та Ѣинова, ѣто Цѣрь твой иде камъ тебе крѣтокъ, и возсѣдналъ на ѡслица, и на ждревѣкъ сънъ подарѣмниковъ.

6 И като ѡидѣха оученицѣмъ те, направѣха каквѣто имъ заповѣда Исусъ.

7 И доведѣха ѡслица та и ждревчѣ то: и тѣриха на нихъ дрѣхи те си, и качѣсе на нихъ.

8 И по много то народи постилаха дрѣхи те си по пѣтатъ; ѣ дрѣги стѣха вѣйки ѡ древесѣ та, и постилаха по пѣтатъ.

9 И народи те, които вжрѣха предъ нѣмъ, и слѣдъ нѣмъ, звѣкаха, и говорѣха: ѡсѣнна Ѣиновъ Давидовъ: благословѣнъ, който иде въ име то Господне: ѡсѣнна въ вѣшнихъ.

10 И когѣто влѣзе тоѣ во Иерусалимъ, потрѣсесе сѣчкѣо градъ, и говорѣше: кой ѣ тоѣ;

11 И народи те дѣмаха: тоѣ ѣ Исусъ прорѣкъ, който ѣ ѡ Галилѣйскѣа Назарѣтъ.

12 И влѣзе Исусъ въ цѣрква та Бѣжѣа, и испѣди сѣчки те, които продѣваха и кѣпѣваха въ цѣрква та, и

трапéзѣ те на-сара́фи те собори, и́ столóве те на-о́ніа, щóто прода́ваха гж-лабѣ.

13 И говорéше и́мъ: пи-сано є́, до́мъ мо́й ще да се нарече́ до́мъ Моли́твенный а́ вше́ го напра́вѣте пеще́ра хайдѣ́тка.

14 И дойдóха при не́го слѣ́пи и́ хро́ми въ цѣ́рква та, и́ исцѣ́ли ги.

15 И кáто видѣ́ха архі́ереи те и́ кни́жницѣ те чдэ́са та, щóто сотвори́, и́ дѣ́ца та, ко́нто вѣ́каха въ цѣ́рква та, и́ говорéха: ѿсáнна ѿ́и́нѣ Даві́довѣ: не́ и́мъ дойдэ́ добрѣ́.

16 И рéкоха мѣ: чбэшъ ли щó дѣ́матъ тѣа; а́ Исусъ́ и́мъ рече́: є́й: не́ стѣ́ ли четáли нѣ́кога, защó ѿ́ста́ та дѣ́тински, и́ ѿ́ о́ніа, щóто цѣ́цатъ, совер́шилъ си хвала́;

17 И ѿ́стави́ ги, и́ и́злѣ́зна́ вѣ́нъ ѿ́ градъ́тъ въ Вифса́ніа, и́ засе́де́с тѣ́мъ.

18 И́ въ о́утринтá кáто се врѣ́щаше́ въ градъ́тъ, ѿ́гладнѣ́.

19 И кáто видэ́ є́днá смокóвница на пжтáтъ, ѿ́иде́ при не́а, и́ не́ намери́ нищó на не́а, тóкмъ є́днѣ́ листá: и́ рече́ и́, нѣ́кога вече́ да не́ бжде́ пло́дъ ѿ́ тебе́ во вѣ́ки: и́ абі́е и́зсжхнá смокóвница та.

20 И кáто видѣ́ха о́учени́цѣ те почуді́хасе, и́ рéкоха, каквѣ́ абі́е и́зсжхнá смокóвница та;

21 И ѿ́говори́ Исусъ́, и́ рече́ и́мъ: и́стина ви дѣ́мамъ, а́ко и́мате́ вѣ́ра, и́ не́ сомнѣ́ваете́, не́ тóкмъ смокóвнична та рáбота ще́ да напра́вите. но́ а́ко рече́те и́ на тѣ́а гора́: вди́гнѣ́се и́ фжрлі́се въ морé то, ще́ да-бжде́.

22 И́ сѣ́чко, щó да поі́ска-те въ молкá та си, кáто вѣ́рѣвате́, ще́ да прі́имете́.

23 И́ кáто влѣ́зна́ въ цѣ́рква та, дойдóха при не́го архі́ереи те и́ старцѣ́ те лю́дски кáто о́учеше́, и́ говорéха: сѣ́ ко́а влáсть прáвишъ тѣ́а (рáботѣ); и́ ко́и ти дáде́ тѣ́а влáсть;

24 ѿ́говори́ Исусъ́, и́ рече́ и́мъ: ще́ въ попѣ́тамъ и́ абъ́ є́днó слóво: ко́ето, а́ко ми го кáжете́, ще́ ви кáжемъ́ и́ абъ́, сѣ́ ко́а влáсть прáвимъ́ тѣ́а (рáботѣ).

25 Кре́щені́е то І́вáнново ѿ́ гдѣ́ бѣ́ше; ѿ́ не́кò то ли, и́ли ѿ́ чело́вѣ́цѣ те: а́ о́ни́ мѣ́слехá въ се́бе си, и́ говорéха: а́ко рече́ме ѿ́ не́кò то: ще́ да ни рече́, а́ защó го́ не́ повѣ́рѣ́вахте́;

26 Я́ко ли рече́ме ѿ́ чело-вѣ́цѣ те: бо́имесе́ ѿ́ наро́дáтъ: защóто сѣ́чки те́ и́матъ́ І́вáнна кáто прорóкъ́.

27 И ѿговори́ха, и рече́ха на 'Иисуса: не зна́еме, рече́ имъ и то́й: нито́ азъ ви ка́зѹвамъ съ ко́я вла́сть прѣвѣимъ тѣа.

28 Но що́ ви се чинѣте; нѣ́кой чело́вѣкъ имаше двѣ сы́на: и ѿи́де при пѣрвѣмъ и рече́: ча́до, иди́ днѣсь ра́боти въ ло́зѣ то́ ми.

29 И то́й ѿговори́, и рече́: не щѣмъ: но по́слѣ раска́се и ѿи́де.

30 И катѡ ѿи́де при дрѹгѣмъ, рече́ па́ки та́къ. И о́нъ ѿговори́, и рече́: азъ госпо́дине ще́ да и́демъ и не ѿи́де.

31 Ко́й ѿ двѣма та́ со́твори во́ла та на-баща́ си; рече́ха мѹ: пѣрво, рече́ имъ 'Иисусъ: и́стина ви гово́римъ, за́що мѣтари́ те и блѹдницы́ те прѣва́ратъ въ въ ца́рство то́ Божіе.

32 За́що́то 'Иѡаннъ дои́де при ва́съ съ прѣведе́нъ пѣть, и не повѣрѣва́хте мѹ: а́ мѣтари́ те и блѹдницы́ те мѹ повѣрѣва́ха: а́ вѣе катѡ ви́дѣхте това́, не раска́хтесе по́слѣ да мѹ повѣрѣва́те.

33 Дрѹга прѣ́тчѣ чѣйте: чело́вѣкъ нѣ́кой кѣше до́мовѣтъ, ко́йто насади́ ло́зѣ: и ѿгради́ го (на о́колѡ) съ плѣтъ, и и́скопѣ въ не́го жлѣкъ, и направи́ кѹла: и прѣда́де го на ра́ботницы́ те, и ѿи́де си.

34 И ко́гѣто прѣближи́ вре́ме то́ на-плодо́вѣ те, прѣти́ слѹги́ те си при ра́ботницы́ те да зѣматъ пло́довѣ те́ мѹ:

35 И ра́ботницы́ те катѡ Фа́наха́ слѹги́ те мѹ: ѣдно́го оубѡ́ ви́ха, а́ дрѹгѣго оубѣи́ха, а́ дрѹгѣго съ ка́менѣ побѣи́ха.

36 Па́ки прѣти́ дрѹги слѹги́ по́ мно́гѡ ѿ пѣрви́ те: и направи́ха и́ нимъ по́до́бнѡ.

37 На́й по́слѣ прѣти́ при́нихъ сы́на свое́го, и дрѹма́ше: ще́ да се за́сра́матъ ѿ сы́на мое́го.

38 И ра́ботницы́ те катѡ ви́дѣха сы́на мѹ, рече́ха по́междѹ си: то́а ѣ́ наслѣ́дникѡ: ѣла́те да го оубѣе́ме, и да мѹ за́држи́ме наслѣ́дїе то́.

39 И катѡ го Фа́наха́, и́звѣдо́ха го вънѣ ѿ ло́зѣто́, и оубѣи́ха го.

40 Ко́гѣто прѣ́че до́де го́спода́ро на-ло́зѣто́, що́ ще́ да направи́ на о́нѣа ра́ботницы́;

41 Рече́ха мѹ: за́лѣ те, за́лѣ ще́ да ги по́гѣки: а́ ло́зѣ то́ си ще́ прѣда́де на дрѹги ра́ботницы́, ко́йто ще́ да мѹ ѿда́датъ пло́довѣ те во́ вре́ме то́ имъ.

42 Рече́ имъ 'Иисусъ: несте́ ли прѣ́чѣли ни́когѣ въ пи́санїа та́: ка́менѣатъ, ко́го-

то презрѣха зидатели те
и не тѣриха го на реджтѣ,
той быдѣ въ главѣ на-кѣоше
то: ѿ Кѣа быдѣ това, и
чѣдно ѣ въ очи те ви.

43 Затова ви говоримъ:
че царство то Бжѣе, ще да
се ѿиме ѿ васъ, и ще да се
даде на мѣзѣкъ който тво-
ри плодовѣ те мѣ.

44 И който падне на това
камень ще да се строши: а
на когото падне той, ще
да го строше.

45 И като чѣха архіереи те
и фарісеи те притчи те мѣ,
раздѣлѣха, защо за нихъ ги
адма.

46 И като глѣдаха да го
фанатъ, оубоахасе ѿ наро-
датъ, защото като про-
рокъ го имаха.

ГЛЯВЯ КВ.

И като ѿговори Исусъ, рѣ-
че имъ паки съ притчи, и
говореше:

2 Прилича царство то не-
бѣсно на единъ человекъ
царь, който направи свад-
ба на сына си.

3 И прати слуги те си да
повикатъ вѣкани те на
свадба та: и не щѣаха да
дойдатъ.

4 Паки прати други слуги,
и говореше: речете на вѣ-
кани те; ѣто, обѣдатъ мой
пригответъ, юнцѣ те мой

и хранени те са исклани, и
сичко то ѣ готово: ѣлате на
свадба та.

5 И они като не мариха,
ѿидоха единъ на нива та
си, а други по тѣрговина
та си:

6 И други те фанаха сл-
ги те мѣ, и досадиха имъ,
и оубиаха ги.

7 И като чѣ това царо,
разгнѣвасе: и прата войс-
ка та си, и погуби ониа
оубицѣ, и граджтѣ имъ
изгори.

8 Тогѣва рече на слуги те
си, свадба та ѣ готова, а
вѣкани те не быа досто-
йни.

9 Идѣте на кръстопѣти-
ща та, и колцѣна намѣри-
те, повикайте ги на свад-
ба та.

10 И като излѣзоха ониа
слуги на кръстопѣтища та,
собраха сички те, колцѣна
намѣриха, лошѣ те и доб-
рѣ те, и напжались свадба
та ѿ вѣкани те.

11 И като влѣзе царо да
види ониа, цото седѣха на
трапѣза та, видѣ тамъ ѣ-
дного человека, който не-
бѣше ѿвлеченъ въ свадбар-
ска дрѣха:

12 И рече мѣ: прѣтелю,
какъ си влѣзналъ тѣка,
като немашъ свадбарска
дрѣха; а той млжнѣ.

13 Тогѣва рече царо на

сладгі те си: како мѠ вжр-
жете ржцѣ те ѿ нозѣ те ѿ
вдигнете го ѿ фжрлѣте го
въ далѣчна та вѠнкашна
темнота: тамъ ще да вж-
де плачь, ѿ скрцанѣ со
зжвѣ те.

14 Защо то мнозина са
званни те, а мало са ѿз-
бранни те.

15 ТогѠва ѠидѠха Фарі-
сеи те, ѿ доадмѠхасе каквѠ
да го оуловаѣ въ (нѣкол)
дѠма.

16 И пратиѣ при него
оученицъ те си съ. ИрвдѠа-
ни те, ѿ говорѣха: Оучите-
лю, знаеме защо си ѿсти-
ненъ, ѿ воистина бѠжѠатъ
пхѣ оучишъ, ѿ немѠришъ
за никого: защо то не глѣ-
дашъ на лице то на чело-
вѣцъ те.

17 Важѣ ни прочее, що ти
се чѣни, трѣбѠва ли да да-
дѣме кинсонъ на Кесара,
ѿли нѣ;

18 ѿ Исѣсъ като ѿмъ по-
зна лѠкавство то, рече; що
мѣ ѿсѣдѠваѣте лицемѣри;

19 Покажете ми жлѣѣца
та кинсонна, ѿ Ѡнѣ мѠ до-
несѠха пѣназь.

20 И рече ѿмъ: чѣй ѣ тоѠ
Ѡвразъ, ѿ нѠдписъ;

21 И рѣкоха мѠ: Кесаревъ
тогѠва ѿмъ рече: заплаѣте
прѠчее Кесарево то на Кеса-
ра: а БѠжѣе то на Бѣга.

22 И като чѠха, чѠдѣхасе;

ѿ Ѡставѣха го та си Ѡи-
дѠха.

23 Въ тоѠ дѣнь пристѠ-
пиѣ при него садѠкѣи те.
коѣто говорѠѣ че нещѣ да
вжде воскресѣнѣе: ѿ пош-
ѣѠа го, ѿ рѣкоха:

24 Оучителю Моусѣй рѣ-
че; ако нѣкой оумре, ѿ не
Ѡстаѣи чѠда, да зѣме вратъ
мѠ женѠ та мѠ, ѿ да вос-
кресѣ сѣме то на врата
си.

25 ѿ бѣха въ насъ седѣмъ
братѣа: ѿ пѣрвѠо се Ѡженѣ,
ѿ оумре: ѿ понѣже нѣмѠше
чѣдо, Ѡстави женѠ та си на
врата си.

26 Подѣбѣи ѿ вторѠо, ѿ
трѣтѣо, дори до седѣмѠа.

27 ѿ най послѣ Ѡ сиѣчки
те, оумре ѿ женѠ та.

28 Въ воскресѣнѣе то, чѠ
Ѡ седѣмъ тѣ (братѣа) ще да
вжде женѠ та; защо то сиѣ-
ки те а ѿмѠха.

29 Ѡговори Исѣсъ, ѿ рѣ-
че ѿмъ: прѣщѠватѣсе, за-
що то не знаѣте писѠнѠа та,
ни сила та БѠжѣа.

30 Понѣже во воскресѣнѣе
то нѣто се женѠѣѣ, нѣто
за мѠжъ ѠивѠѣѣ: но са
като ѿгѣли те БѠжѣи на
небѠ то.

31 ѿ за воскресѣнѣе то на-
мѣртѠѣ те, не стѣ ли чѣли
ѠновѠ цѣто ѣ рѣчено вѠмъ
Ѡ Бѣга, коѣто говори:

32 ѿзъ самъ Бѣгъ ѿвѠра-

áмовъ, и Бгъ Исáковъ, и Бгъ 'áкшмовъ: Бгъ, не ѣ Бгъ на-мёртви те, но Бгъ на живи те:

33 И като чѣха товà на-рòди те, чѣдѣхасе на оученіе то мѣ.

34 И Фарісеи те като чѣха че засрами саддукѣи те, со-брахасе накрѣпъ.

35 И ѣдинъ ѿ нихъ за-конодчитель, попытá го, за да го искѣшáва, и говòреше:

36 Оучи'телю, коà заповѣдь ѣ пò голѣма въ зако-натъ:

37 И Исѣсъ мѣ рече: ще да возлюбишъ Гòспода Бга твоегò со сичко то си сѣрдце, и со сичка та си дѣшà, и со сичка та си мѣсль.

38 Тàа ѣ пѣрва та и голѣма заповѣдь.

39 И втòра та подòбна ѣ нѣй: ще да возлюбишъ со-сѣда си като самсѣбе си.

40 На тía дѣйте заповѣди, сичкio законъ, и прорòци те висáтъ.

41 И като веха се собрали Фарісеи те, попытá ги Исѣсъ,

42 И рече: що ви се чини за христà, чий ѣ Ѣѡнъ; ре-коха мѣ: Давидовъ,

43 Рече имъ: каквѡ прòче Давидъ, като прорòчест-вѣва, съ Дхъ Бжїий го на-рича Гòспода; и говòри:

44 Рече Гòсподь на Гòс-пода моего, сѣди ѿдѣсна та ми страна, доклѣ да тѣримъ враговѣ те твой подножіе на-нозѣ те ти.

45 Яко прòче Давидъ го нарича Гòспода, каквѡ мѣ ѣ Ѣѡнъ;

46 И никой не мòжеше да мѣ ѿговòри слово: нито смѣшешнѣкой ѿ ѡнъи дѣнь да го попытá вече нѣщо.

ГЛАВА VГ.

ТОГЯВЯ Исѣсъ рече на нарòди те и на оученици те си, и говòреше:

2 На Мѡѡсеєво то сѣдàлице, сѣднàха книжници те и Фарісеи те.

3 Сичко то прòче шото ви речáтъ да вàрдите, вàрдѣте го, и правѣте го: но по нїхны работы не правѣте, понѣже кáзѣватъ, à не прàватъ.

4 Защо то свàрзѣватъ то-варш тѣжки и мѣчни за нòсенѣ, и тѣратъ ги на рàмена та на-человѣци те, à сáми нещáтъ нито съ прѣ-статъ си да ги поклáтатъ.

5 И сички те свой работы прàватъ за да ги видатъ челòвѣци те: и разширѣ-ватъ хранилища та свой, прàватъ голѣми (ржкàве те и) полъ те на-дрѣхи те си:

6 И ѡбѣчатъ напрѣдъ да

сѣдѣватъ на софрѣ чѣ, и
наи на перво то мѣсто на
скоровете чѣ,

7 И да имъ се покланятъ,
и да ги поздравяватъ по
пазари чѣ, и да имъ вѣкатъ
человѣцъ чѣ, и оучителю,
оучителю.

8 Я вше не се наричайте
оучители: защото единъ
ѣ вашю оучитель, Христосъ:
а сички чѣ вше сте братимъ.

9 И никого да не наречете
отца вамъ на земля чѣ:
защото единъ ѣ Отецъ
вашъ, който ѣ на небеса чѣ.

10 Нито да се наричате на-
ставницъ, защото единъ
ѣ наставникъ вашъ Хри-
стосъ.

11 Я по голѣмшо въ васъ,
да бже вамъ слуга.

12 Защото който се воз-
несе, ще да се смири: а който
се смирява, ще да се вознесе.

13 Горкѣ вамъ книжницъ
и фарисее, лицемѣрцы, за-
щото затваряте царство
то небесно предъ челоуѣцъ
чѣ: понеже вше не владите,
нито онѣа цюто владятъ
вставате да влѣзатъ.

14 Горкѣ вамъ книжницъ
и фарисее, лицемѣрцы, за-
щото изиждате кжцъ чѣ
на-вдовицъ чѣ, като пра-
вите даго. Вогомолство
лицемѣрш: за това по-
много ѡсудѣнїе ще да при-
имете.

15 Горкѣ вамъ книжницъ
и фарисее, лицемѣри, зашто
то преходите море чѣ, и
сѣха чѣ земля, да направите
одногѣ пришельца и ко-
гато стане, правите го хнѣ
нагеѣнна чѣ два кѣта и
васъ (по достѣинѣ).

16 Горкѣ вамъ водители
слѣпи, който говорите за
който се кланѣ въ цѣрква
чѣ, не ѣ нищо: а ксїто се
закланѣ въ злаго чѣ цѣр-
ковно, дажженѣ ѣ (да свѣр-
ши клетва чѣ).

17 Бездмни и слѣпи: коє
ѣ по голѣмо, злаго чѣ ли,
или цѣрква чѣ, който ѡ-
сващява злаго чѣ.

18 И който се кланѣ въ
олтарачъ, не ѣ нищо: а
който се закланѣ въ дарачъ,
който ѣ верхъ негш, даж-
женѣ ѣ.

19 Бездмни и слѣпи, коє
ѣ по голѣмо, даро ли, или
олтаро, който ѡсващява
дарачъ; нїхдо ѡнѣа цюто

20 Който прочее се кланѣ
въ олтарачъ, и кланѣсе въ
негѣ, и въ сички чѣ онѣа
(вѣщи), шото са верхъ негш.

21 И който се кланѣ въ
цѣрква чѣ, кланѣсе въ неа,
и въ оногѣа, който жи-
вѣе въ неа.

22 И който се кланѣ въ
некѣто, кланѣсе въ престѣ-
латъ бѣжїи, и въ оногѣа,
който сѣди на негѣ.

23 Гóркѡ вамъ книжницѡ
и фарісеє, лицемѣрцѡ, зашто
то зѣмате десѣтокъ ѿ мѣ-
тва та. и ѿ копрецатъ, и ѿ
кѣмїонатъ: и ѡставїхте по
тѣшки те (рѣботы) на-за-
конатъ, правосѣдїе то, и ми-
лость та, и вѣра та: но и
тїа трѣбѡваше да правите,
и ѡнїа да не ѡставате.

24 Водители слѣпїи, кои-
то прецѣждае комарѡ те,
а камїлы те поглта те.

25 Гóркѡ вамъ книжницѡ
и фарісеє, лицемѣри, зашто
то ѡчищавате ѿ вонкашно
то на-чѣша та и на-блюдо
то, а ѿ внѣтре са пжани
съ гравїтелства и съ не-
правдѡ.

26 Фарісею слѣпшї, ѡчи-
сти по на прѣдъ внѣтрешно
то на-чѣша та и на-блюдо
то, за да бжде и внѣшно
то и мѣ чисто.

27 Гóркѡ вамъ книжницѡ
и фарісеє, лицемѣрцѡ, за-
што сте подобни на и з-
мѣзани те гробове, кои то
ѿ вонка се видатъ красни,
а внѣтре са пжани съ коєги
ѿ мѣртвѡ те, и ѿ секаква
нечистота.

28 Такѡ и вѣе, ѿ вонка
се показѡвате на человекѡ
те праведни: а ѿ внѣтре
сте пжани съ лицемѣрїе и
беззаконїе.

29 Гóркѡ вамъ книжницѡ
и фарісеє, лицемѣрцѡ,

зашто зїдате гробове те
пророчески, и оукрашавате
ковчезѡ те на-праведни те:

30 И говорїте те: ако бѣх-
ме бшли въ дни те на ба-
щи те ни, не щѣхме вої-
стинѡ да и мѣ соизволимѣ
въ кръвь та на-пророчѡ те.

31 Што самї свидѣтел-
ствѡвате за себе си, зашто
сте сынове на-ѡнїа, кои то
са и зѡбли пророчѡ те.

32 И вѣе испжлнѣте мѣ-
ра та на башѡ те си.

33 Змїи, щенцѡ єхїднови,
какѡ щѣ да ѿвѣгнете ѿ
сѣдѣтъ геєнски;

34 Затоѡ, єто азъ ви
прашамъ пророчѡ, и премѣ-
дрѡ, и книжницѡ: и ѿ нїхъ
щѣ да оубїете, и щѣ да рас-
пнете, и ѿ тѣхъ щѣ да
бїете въ сворове те си, и щѣ
ги и згонѡвате ѿ градъ въ
градъ.

35 За да доїде врѣхъ вѣсѣ
секоѡ кровъ праведна, ко-
то се є пролїала на землѣ
та, ѿ кръвь та на-ївѣла пра-
веднаѡ, до кръвь та на
Захарїа сїна Варахїина, ко-
гото оубїхте междѡ цѣркѡ
та и олтаратъ.

36 Истина ви говоримъ:
зашто гички те тїа щѣ да
доїдатъ на тоѡ родъ.

37 Іерусалїме, Іерусалїме,
кой то си и зѡблѣ пророчѡ
те, и съ камѣнѣ побївашѣ
прѣтени те при тѣбе, колко

пжти поискахъ да соберемъ чѣда та ти, каквѣто що собѣра кокѣшка та пѣлцы те си подъ крила та си, и не щѣхте.

38 Бѣто ви се ѡстава кжца та ви пѣста.

39 Защо то ви говоримъ: чѣ нема да ме видите ѡ тѣка на тамъ, доклѣ не речеге: благословѣнъ, който иде въ име то Господне.

ГЛАВЯ ВД.

И како ислѣзе Исусъ, ѡи-ваше си ѡ цѣрка, и приближиха при него оученицы те мѣ, да мѣ покажатъ здаѣна та цѣрковни.

2 И Исусъ имъ рече: не видите ли сѣчки те тѣа; истина ви говоримъ: нема да ѡстане тѣка камѣнь на камѣнь, който нещѣ да се разваля.

3 И како седѣше той на горѣ та Влѣвнска, приближиха при него оученицы те мѣ на единѣ, и рекоха: кажи ни кога ще да вждатъ тѣа (ракотъ); и коѣ ѣ знаменѣ то на-твое то дохожданѣ, и на-скончанѣ то насѣтжгъ;

4 И ѡговори Исусъ, и рече имъ: чѣвайте се, да вы не прелсти нѣкой.

5 Защо то мнозина ще да дойдатъ въ моѣ то име който ще говорятъ: азъ самъ

Христосъ: и мнозина ще прелжстатъ.

6 И ще да чѣете бранѣ, и слѣшанѣ та на-брани те: глѣдайте, не смѣщавайте се: защо то трѣбва сѣчки те тѣа да вждатъ, но не ѣ тогѣа скончанѣ то.

7 Защо то ще да се вдигне глѣзѣкъ на глѣзѣкъ, и царство на царство: и ще да вждатъ глѣдове, и чѣмъ, и землетрасѣнѣа по мѣста.

8 Ѹбѣче сѣчки те тѣа са начѣло на-волѣзни те.

9 Тогѣа ще вы предадатъ въ скорби, и ще вы оубѣлатъ: и ще вждете ненавидими ѡ сѣчки те глѣзицы, заради моѣ то име.

10 И тогѣа мнозина ще да се соблазнатъ, и ще да предаватъ единъ дрѣгго, и ще да возненавидатъ единъ дрѣгго.

11 И много лажливи прорѣцы ще да ислѣзнатъ, и ще да прелжстатъ мнозина.

12 И заради оумноженѣ то на-беззаконѣ то, ще да истинѣе любовь тѣа на-мнозина.

13 Но който претжрпѣ до край, той ще да се спасѣ.

14 И ще да се проповѣда това ѣвгѣлѣ на-царство то по сѣчкиатъ свѣтъ, за свѣдѣтелство на сѣчки те глѣзицы: и тогѣа ще дойде скончанѣ то.

15 Когато прочее видите мерзостъ та на западѣніе то речена та чрезъ пророка Даниїла, да стои на сѣвѣро то мѣсто: койго четѣ да разумѣе.

16 Тогѣва който се нахождатъ во Іудеѣ, да бѣгатъ въ гершѣте.

17 И който ѣ въ горѣ на покробатъ, да не слѣзи да зѣма нищо въ кѣрѣ та си:

18 И който ѣ на нива та, да се не вѣрне назадъ да зѣме дрѣхи те си.

19 И тѣшкѣ и горкѣ на непразднѣ те (женѣ) и на онѣа който доатъ въ онѣа дни.

20 И молѣте се да не бѣде бѣганіе то ваше въ зимно врѣме, нито въ сѣвѣта.

21 Защото ще да бѣде тогѣва скорбъ голѣма, каквѣ то не ѣ бѣла въ созданіа міра до сегѣ, нито ще да бѣде:

22 И ако не бѣха се скратили онѣа дни, не бѣ се избавила всѣка плоть: но заради избранни те, ще да се сократатъ онѣа дни.

23 Тогѣва, ако ви рече нѣкой: ѣто тѣка ѣ Христосъ, или тамъ: не вѣрдувайте.

24 Защото ще да станатъ лажливи христѣ, и лажливи пророци, и ще да покажатъ голѣми знаменіа и чудеса, като да прелжстатъ, ако ѣ възможно, и избранни те.

25 Ъто казахъ ви го по на прѣдъ.

26 Ако прочее ви речатъ: ѣто въ пѣстѣна та ѣ: да не излѣзете, ѣто въ скрѣшницѣ те ѣ: да не повѣрдувате.

27 Защото, каквото излази молніа та въ востокъ, и пѣлава се дори до западъ: така ще да бѣде и дохожданѣ то на онѣа челоуѣческагѣ.

28 Защото дѣто ѣ трѣпо тамъ ще да се совератъ и орли те.

29 И авіе послѣ по скоруби те и тѣгнѣ на онѣа дни, слѣнце то ще помрѣкне, и мѣсацо не ще да дѣе свѣтлостъ та си, и звѣзда те ще спадаатъ въ нево то, и сѣлъ те не неси те ще да се поведигнатъ.

30 И тогѣва ще да се пѣви знаменіе то на онѣа челоуѣческагѣ на нево то: и тогѣва ще да заплачатъ сѣчки те колѣна зѣмни, и ще да видатъ онѣа челоуѣческаго, който иде на овлацѣ те не неси съ сила и слава голѣма.

31 И ще да прѣти Ангѣлы те си съ трѣбенъ гласъ голѣмъ и ще да совератъ избранни те неговѣ въ четѣри те вѣтровѣ, и въ краица та на нево та, до дрѣги те краица тѣхни.

32 И ѿ смокѡвница та се надрѣте на прѣтча та: когáто вече вѣйки те и стáнагъ млáдш, и листá та и проникнатъ, знайте, защѡ ѣ близѡ жáгва та.

33 Тáкш и вше, когáто видите сички те тáл, знайте, че ѣ близѡ при вратá та.

34 Извѣстнш ви говоримъ: не ще да прѣйде тѡл рѡдъ, доклѣ не бждатъ сички те тáл.

35 Небѡ то и землá та ще прѣйдатъ: а мой те словеса не щатъ да прѣйдатъ.

36 И за ѡншй дѣнь и часъ никой не знае, нито Анггли те небесни, тѡкмш Стѣцъ мой самъ.

37 И каквѡто ѣ бшлѡ въ дни те Ишеви: така ще да бжде и дохѡжданѣ то на Ѳнá человѣческагш.

38 Защѡто каквѡто вѣха въ дни те Ѳнá предъ потѡпатъ, пáдѣха и пѣеха, и жѣнахасе, и за мжжъ ѡи ваха, до ѡнзи дѣнь, въ който влѣзе Ише въ ковчѣгатъ:

39 И не раздмѣха, дойдѣ вода та и вдигна сички те: така ще да бжде и дохѡжданѣ то на Ѳнá человѣческагш.

40 Тогáва двáма ще да бждатъ на нива та: ѣдиншо се зѣма, а дрѡгто се ѡстава.

41 Двѣ ще да мѣлатъ въ

воденица та: ѣднá та се зѣма, а дрѡга та се ѡстава.

42 Ѳтѡйте прочее бдани, защѡто не знаете, въ кой часъ ще дойде Господъ вашъ.

43 И това знайте, защѡ ако къ зналъ Господáро на-кжша та въ комъ стража (презъ ночь та) ще дойде хайдѣтино, стоалъ въ бденъ, и не къ далъ да мѡ подкѡпатъ кжша та.

44 Заради това и вше бждѣте гѡтѡви: че въ който часъ не мшслите, Ѳнъ человѣческйи ще да дойде.

45 Кой ѣ прочее ѡншй вѣрншо слдгá и мѡдршо, когѡто ѣ поставилъ Господáро мѡ надъ слдги те си домашни, да имъ дава пѣстѣе то на време то имъ:

46 Блаженъ ѣ ѡншй слдгá, когѡто, като дойде Господáро мѡ, ще го намери че прави така.

47 Воистина ви говоримъ: че надъ сичкото си имáнѣ ще да го постави.

48 Ако ли рече злшй слдгá въ срдце то си: Господáро ми ще се закави да дойде:

49 И начне да кѣе сослджитѣли те си, и да пáдѣ и пѣе съ пѣаницъ те:

50 Ще дойде Господáро на-ѡнзи слдгá въ ѣдинъ дѣнь, въ който се тѡи не надѣе, и въ часъ, въ който тѡи не знае.

51 И ще да го разсѣче на две, и да клжтъ мѣ съ невѣрники те (свѣти) ще тѣри: тамъ ще да бжде плачь и скжрцѣнѣ со зжките.

ГЛАВА RV:

ТОГЯВЯ ще да се оуподоби царство то небесно на десеть тѣ дѣвѣ, който земаха свѣтилницѣ те свои и излѣзоха на посрѣщаніе на младоженецатѣ.

2 И петъ тѣ ѿ нихъ вѣха мѣдрѣ, а петъ тѣ бездмнѣ.

3 И бездмнѣ те, както земаха свѣтилницѣ те си, не зѣха съ себеси мѣсло.

4 И мѣдрѣ те си зѣха мѣсло въ сждовѣ те си со свѣтилницѣ те си.

5 И както се забави младоженецо, задремаха сички те, и заспаха.

6 И по срѣдѣ нощь вшдѣ вѣкъ: сѣто, младоженецо иде, и излизайте да го посрѣщате.

7 Тогава, станаха сички те ѿнѣ дѣвѣ, и оукрасиха свѣтилницѣ те си.

8 И бездмнѣ те рекоха на мѣдрѣ те: дайте ни ѿ ваше то мѣсло, че свѣтилницѣ те ни оугаснѣватѣ.

9 И ѿговориха мѣдрѣ те, и рекоха: да не къ не достигнало намъ и вамъ: но идѣте по докрѣ при продаватели те и купѣте си.

10 И когато ѿнѣ ѿиша да купятѣ, дойдѣ младоженецо: и готовѣ те влѣзоха съ него на свѣдка та: и затворихася врата та.

11 Послѣ дойдѣоха и дрѣги те дѣвѣ, и говореха: Господи, Господи, ѿвори ни.

12 И той ѿмѣ ѿговори, и рече: истина ви дрмамѣ, не вѣ познавамѣ.

13 Бждѣте прочее вѣдни, защото не знаѣте деньжтѣ, ни то часжтѣ, въ който ѿнѣ человекескій ще доде.

14 Защото, каквото человекѣкъ нѣкой, който похѣждаше на далѣчна страна, повскѣ свѣти те си, и предаде ѿмѣ ѿмѣніе то си.

15 И на едного даде петъ таланта на дрѣгиго два, а на дрѣгиго единѣ: секомѣ споредѣ сила та мѣ: и ѿиде двѣе.

16 И ѿнѣ, цѣто бѣше прѣлѣ петъ тѣ таланта, ѿиде и работи съ нихъ, и направи дрѣги петъ таланта.

17 Подобнѣ и ѿнѣзи, който бѣше прѣлѣ два та, придоки и той дрѣги два.

18 И ѿнѣ, цѣто бѣше прѣлѣ единѣ, ѿиде и закопа го въ землѣ та, и скрѣ сребро то на господаратѣ си.

19 И по много време послѣ дойдѣ господаро на ѿнѣ

слѣги, ѿ фанѣ да се тѣжми съ нѣхъ.

20 И катѡ дойдѣ ѡнъшй, който кѣше прїалъ пѣть таланта, донесе дрѣги пѣть, ѿ рече: Господи, пѣть таланта ми си предалъ, ѣто дрѣги пѣть таланта придобѣхъ въ нѣхъ.

21 И рече мѣ Господаро мѣ: добре, слѣго добршй ѿ вѣрншй, въ малко то си вѣлъ вѣренъ, надъ много ще да те поставимъ: вѣзми въ радость тѣ на-господина твоегѡ.

22 И катѡ дойдѣ ѿ ѡнзи, шото кѣше прїалъ два таланта, рече: Господи, два таланта ми си предалъ ѣто ѿ дрѣги два таланта придобѣхъ съ тѣхъ.

23 Рече мѣ Господаро мѣ: добре, слѣго добршй ѿ вѣрншй, въ малко то си вѣлъ вѣренъ, надъ много ще да те тѣримъ: вѣзми въ радость тѣ на-господина твоегѡ.

24 И катѡ дойдѣ ѿ ѡншй който кѣше прїалъ ѣдинъ таланта, рече: Господи, знаехъ те че си человекъ жестокъ, жнѣшъ, гдѣто не си сѣалъ, ѿ сокирашъ, гдѣто не си распалъ:

25 И зашото се оубоахъ, шидохъ ѿ скрѣхъ таланта тѣ въ землѣ тѣ: ѿ ѣто имашъ твое то.

26 Ѡговори Господаро мѣ,

ѿ рече мѣ: лѣкавшй слѣго ѿ лѣннвшй, знаеше че жнѣмъ, ѣто не самъ сѣалъ, ѿ сокирамъ, ѣто не самъ распалъ:

27 Трѣбваше да дадѣшъ срекро то ми на сарафи тѣ, ѿ катѡ дойдѣхъ азъ, щехъ да зѣмемъ свое то си сосъ Файдѣ.

28 Зѣмете прочее ѡ негѡ таланта тѣ, ѿ дайте го на ѡногова, който ѿма десѣть таланта.

29 Зашото който ѿма, секаде ще да мѣ се дадѣ, ѿ ще се предмножи: а ѡ ѡногова, който нема, ѿ това шото мѣсли че ѿма, ще да мѣ се зѣме.

30 И непотрѣкншатъ слѣга ѡжрѣте го въ ѡдалечена тѣ на вжнъ темнота: тамѡ ще да вжде плачь ѿ скжрцанѣ со зжкѣ тѣ.

31 И когато дойдѣ Ѡнъшй человекшй со слава тѣ си, ѿ сѣчки тѣ Ѡтѣи ѿггѣли съ него, тогава ще да сѣдне на престолатъ на-слава тѣ си.

32 И ще да се сокѣратъ предъ него сѣчки тѣ ѿзѣцш, ѿ ще ги ѡлжчи ѣдинъ ѡ дрѣгигѡ; каквѡто шѡ ѡлжчѣва пасыро ѡвцѡ тѣ ѡ козѡ тѣ.

33 И ще да тѣри ѡвцѡ тѣ ѡдѣсна тѣ си страна, а козѡ тѣ ѡлѣва тѣ.

34 Того́ва ще да рече́ Ца́ро на́ ѿніа, що́ са ѿде́сна та мѣ страна́: Є́літе́ кла́госло́венніи на́ ѿца́ мое́гю, наслѣ́дите приго́твено́то вамъ ца́рство ѿ со́зда́ніе то на́свѣтѣтъ.

35 Защо́то ѿгладнѣ́хъ, и да́дохте ми да́їмъ: ѿжа́днѣ́хъ, и напо́їхте ме: стра́ненъ вѣ́хъ, и вовѣ́дохте ме въ до́мъ сво́й:

36 Го́лъ, и ѿбле́кохте ме: бо́ленъ, и по́свѣти́хте ме: въ те́мница вѣ́хъ, и до́йдохте при мене́.

37 Того́ва ще мѣ ѿгово́ра́тъ пра́ведни те, и ще да реча́тъ: Го́споди, ко́га те ви́дѣхме гла́денъ, и нахра́ни́хте те; и́ли жа́денъ и напо́їхте те;

38 Ко́га те ви́дѣхме стра́ненъ и пріа́хте те въ кѣ́ща та си; и́ли го́лъ и ѿбле́кохте те;

39 И ко́га те ви́дѣхме бо́ленъ, и́ли въ те́мница, и до́йдохте при те́бе;

40 И ка́то ѿгово́ри Ца́ро, ще и́мъ рече́: и́стина ви́дѣ́мамъ: по́неже со́твори́хте на́ є́дногю ѿ бра́та та мо́ї та́їа на́ї ма́лки те, мене́ со́твори́хте.

41 Того́ва ще да рече́ и на ѿніа, що́ са ѿлѣ́ва та мѣ страна́: ѿи́дѣте ѿ мене́ прокля́тїи въ ѿгня́тъ вѣ́чнїи, приго́твеныа́тъ за

дїа́волатъ, и за а́ггелш те́ неговш.

42 Заціо́то ѿгладнѣ́хъ, и не ми да́дохте да́їмъ: ѿжа́днѣ́хъ, и не ме́ напо́їхте: стра́ненъ вѣ́хъ, и не вовѣ́дохте ме въ кѣ́ща та ти: го́лъ, и не ме ѿбле́кохте, бо́ленъ, и въ те́мница, и не ме́ по́свѣти́хте.

43 Того́ва ще мѣ ѿгово́ра́тъ и ѿни, и ще да реча́тъ: Го́споди, ко́га те ви́дѣхме гла́денъ, и́ли жа́денъ, и́ли стра́ненъ, и́ли го́лъ, и́ли бо́ленъ, и́ли въ те́мница, и не по́сладѣ́хте ме́ ти;

44 Того́ва ще и́мъ ѿгово́ри, и ще да рече́: и́стина ви́дѣ́мамъ: по́неже не со́твори́хте на́ є́дногю ѿ та́їа на́ї ма́лки те, ни́то мене́ со́твори́хте.

45 И ще да и́да́тъ та́їа во́вѣчна та мѣ́ка, а пра́ведни те въ жи́во́тъ вѣ́чнїи.

Г Л А В Ї В Ї

И́ бжде́, ка́то свѣ́рши́ Іи́сусъ си́нки те́ та́їа сло́веса́, рече́ на о́ученицъ те́ си:

2. Зна́ете, за́що по́слѣ́ по́ два́ дни́ ще да́ бжде́ па́сха́, и ѿи́нъ чело́вѣ́ческїи́ ще да́ бжде́ преда́денъ да́ се́ распе́.

3. Того́ва се́ со́бра́ха а́рхіе́рен те́, и кнѣ́жницъ те́, и ста́рцъ те́ лю́дски въ́ дво́

ратъ на архіереа та който се наричаше Каіафа.

4 И съфтовахасе да фанатъ Исуса съ лэсть ѿ да го оубіатъ.

5 И говореха, но да не направиме това, въ празникатъ, да не бѣ станало смущеніе въ народатъ.

6 И като видѣ Исусъ въ Виѳаніа, въ къща та на Сімуна прокаженнаго:

7 Дойдѣ при него една жена, която имаше стжкло съ многоцѣнно мѣро, ѿ ѿзсыпъ го на глава та мѣ, гдѣто седѣше.

8 И като видѣха оученицъ те мѣ, негодовѣха, ѿ говореха: защо станъ томъ разсыпъ;

9 Понеже това мѣро можеше да се продаде за голѣма цѣна, ѿ да се раздаде на сиромаси те.

10 Я като раздѣ Исусъ, рече ѿмъ: защо досаждате на жена та; понеже направѣ добра работа на мене.

11 Защото сиромаси те секога имате съ себе си, а мене секога неимате.

12 Защото тѣмъ, който ѿзлеа това мѣро на тѣло то ми, за погребеніе ме направѣ.

13 Истина ви говоримъ: защо дѣто да се проповѣда това евангеліе по сичкіатъ свѣтъ, ще да се рече ѿ това,

щото направѣ тѣмъ, въ поменъ неинъ.

14 Тогава видѣ единъ ѿ дванадесетъ те, който се наричаше Іуда Искаріотскій, при архіереи те.

15 И рече: що ще да ми дадете, ѿ азъ да ви го предадемъ; а они мѣ шѣщаха тридесать сребренницъ.

16 И ѿ тогава тжреше прилично време да го предаде.

17 И въ першо день ѿ прѣсночнѣ пристѣпиха оученицъ те Исусови, ѿ рече мѣ: гдѣ искашъ да ти приготвиме да гдѣшъ пасха та;

18 Я тоѿ имъ рече: идѣте въ градътъ оу еди когѣ, ѿ рече те мѣ: оучительо говори, време то ми е близъ, оу тебе ще да направимъ пасха та съ оученицъ те си.

19 И сториха оученицъ те каквото имъ заповѣда Исусъ: ѿ приготвиха пасха та.

20 Я като се стемни, седѣше съ дванадесете оученицъ.

21 Я като гдѣха, рече ѿмъ: истина ви говоримъ: защо единъ ѿ васъ ще да ме предаде.

22 Я они като скорбѣха много, начинѣха секой ѿ нихъ да мѣ дѣма: да не бждемъ азъ, Господи;

23 Я тоѿ ѿговори, ѿ рече:

който є на топілѣ съ мене ржкѣ та си вѣ блѣдо то, той ще ме предаде.

24 И ѿиѣ челоѡческѣи ѡиѣва, каккѣто є писано за него: но тѣшко и горко на тоѣ челоѡчкѣ, чрезѣ когѣто ѿиѣ челоѡческѣи се предаѣа. Добре є бѣло за него ѡко не бѣ се родиѣлѣ тоѣ челоѡчкѣ.

25 И ѡговорѣ Иѡда, който го предаде, и рече: да не бждемѣ ѡзѣ, Оучителю; рече мѣ: ты си рекѣлѣ.

26 И като пѣдѣха, зема Иисѣсъ хѣбѣатѣ, и като благослови, преломи го, и даѣваше го на оученицѣ те, и рече: земеѣте, ѡждеѣте: това є тѣло то мое.

27 И зема чѣша та, и возблагодарѣ, и даде ѣмѣ ѡ, и рече: пѣйте ѡ неѣ сѣчки:

28 Защоѣто тѣѣ є моѣта кроѡвь на-ноѡва завѣтѣ, коѣто се ѣзлиѡа за мнози на за проѡенѣе на-грѣхѣѣ те.

29 И говорѣмѣ ви, заѡѣ ѡ сега на тѣмѣ неѣа да пѣемѣ ѡ тѣѣ рѣжда на-лоза та, до ѿнзи дѣнь, когѣто го пѣемѣ съ вѣсъ заеднѣ ноѡво вѣ царѣство то на-ѡтца моегоѡ,

30 И като запеѣха, ѣзѣзнаѣха вѣ гора та блѣѡнска.

31 Тѣгаѡа ѣмѣ рече Иисѣсъ: вѣ тѣѣ ноѡчь сѣчки те вѣѣ

ще да се собѣзните за мене: заѡѣто є писано: ще да оудѣримѣ пѣстѣратѣ, и ще да се распрѣнатѣ ѡѡцѣ те на-стаѣдо то.

32 И по воскресѣнѣе то ми, ще вѣ превѣримѣ вѣ Галѣлеѣ.

33 И ѡговорѣ Пѣтра, и рече мѣ: ѡко и сѣчки те да се собѣзнатѣ за тѣбе, ѡзѣ никогашѣ не щѣмѣ да се собѣзнимѣ.

34 Рече мѣ Иисѣсъ: ѣстина ти говорѣмѣ, заѡѣ тѣѣ ноѡчь, докѣѣ ѡѡѣ не є попеѣѣлѣ пѣтелѣ, три пѣти ще да се ѡречеѣшѣ ѡ мене.

25 Рече мѣ Пѣтра: ѡко ста-не нѣжда и да оумремѣ съ тѣбе, не щѣмѣ да се ѡречеѣмѣ ѡ тѣбе: това ѣсто то реко-ха и сѣчки те оученицѣ.

36 Тѣгаѡа ѡидѣ Иисѣсъ съ нихѣ вѣ єднѣ сѣло, коѣто се наричѣше Гѣѡсимѣнѣа: и рече на оученицѣ те си: седеѣте тѣѣка, до де да ѣдемѣ да се помѣлимѣ тѣмѣ.

37 И зема Пѣтра, и двѣма та сѣнове Зевѣдѣевѣ, и нача да скѣрѡи и да тѣѣжи.

38 Тѣгаѡа ѣмѣ рече Иисѣсъ: скѣрѡна є дѣшѣ та ми до смѣртѣ: почаѣайте тѣѣка, и бѣдрѣствѣвайте съ мене.

39 И като ѡстѣпѣ мѣлко, паднѣ на лиѣѣ то си, и мо-лѣше се, и говорѣше: "Отче мой, ѡко є возмѣжно, неѣа

ЗАМІНЕ ТАА ЧАША Ѡ МЕНЕ:
НО НЕ КАКВОТО АЗЪ ИСКАМЪ,
НО КАКВОТО ИЗВОЛАВАШЪ ТЫ

40 И ДОЙДЕ ПРИ ОУЧЕНИЦЪ
ТЕ, И НАМЕРИ ГИ ЧЕ СПАВАТЪ,
И РЕЧЕ НА ПЕТРА: ТОЛКО ЛИ
НЕМОГОХТЕ ЕДИНЪ ЧАСЪ ДА
ПОБОДРИГВДАТЕ СЪ МЕНЕ;

41 БОДРСТВУВАЙТЕ, И МО-
ЛЕТЕТЕ, ДА НЕ ВЛЪЗНЕТЕ ВЪ
НАПАСТЬ: ЗАЩОТО ДУХОЪ Е
БОДРЪ, А ПЛОТЬ ТА НЕМО-
ЩНА.

42 ПАКИ ВТОРИ ПЯТЬ ѠИ-
ДЕ ТА СЕ ПОМОЛИ, И РЕЧЕ: ОТЧЕ
МОЙ, АКО НЕ Е ВОЗМОЖНО
ТАА ЧАША ДА ПРЕМИНЕ Ѡ МЕ-
НЕ, АКО ДА А НЕ ПІЕМЪ, ДА
БЖДЕ ТВОА ТА ВОЛА.

43 И КАТО ДОЙДЕ, НАМЕРИ
ГИ ПАКИ ЧЕ СПАВАХА, ЗАЩОТО
ИМЪ БЕХА ОЧИ ТЕ ѠТЕГНАЛИ.

44 И ѠСТАВИ ГИ, И ѠИДЕ
ПАКИ ТА СЕ ПОМОЛИ ТРЕТИ
ПЯТЬ, И ТОВА ИСТО ТО СЛѠ-
ВО РЕЧЕ.

45 ТОГІВА ДОЙДЕ ПРИ ОУ-
ЧЕНИЦЪ ТЕ СИ, И РЕЧЕ ИМЪ:
СПАВАЙТЕ ПРОЧЕЕ, И ПОЧИВАЙ-
ТЕ СИ: ЕТО, ПРИБЛИЖИ СЕ ЧА-
СО, И ТѢШЪ ЧЕЛОВѢЧЕСКІЙ СЕ
ПРЕДАВА ВЪ РЪЦЕ ТЕ НА-ГРѢ-
ШНИ ТЕ.

46 ѠТАНЕТЕ, ДА ИДЕМЕ: ЕТО
СЕ ПРИБЛИЖИ ѠНЗИ, КОЙТО
ЩЕ МЕ ПРЕДАДЕ.

47 И ІОЩЕ КАТО АДМАШЕ
ТОЙ ТОВА, ЕТО, ІУДА, ЕДИНЪ
Ѡ ДВАНАДЕСЕТЕ, ДОЙДЕ И СЪ
НЕГО МНОГЪ НАРОДЪ, СО СЪБЛИ,

И СЪ ТОАГИ Ѡ АРХІЕРІИ ТЕ,
И Ѡ СТАРЦЪ ТЕ ЛЮДСКИ.

48 И ѠНЗИ ЩОТО ГО ПРЕ-
ДАВАШЕ, ДАДЕ ИМЪ ЗНАМЕНІЕ,
И РЕЧЕ: КОГОТО АЗЪ (ЩЕ) ЦА-
ЛДВАМЪ, ТОЙ Е: ФАНЕТЕ ГО.

49 И АБІЕ ѠИДЕ КОДЪ ІИ-
СХСА, И РЕЧЕ: РАДДИСА ОУЧИ-
ТЕЛЮ, И ЦАЛДВА ГО.

50 И ІИСХСЪ МЪ РЕЧЕ: АРД-
ЖЕ, ПРАВИ ЗА КАКВОТО СИ
ДОШЕЛЪ. ТОГАВА ѠИДОХА
ПРИ ІИСХСА, И ТѢРИХА РЪЦЕ
НА НЕГО, И ФАНАХА ГО.

51 И ЕТО, ЕДИНЪ Ѡ ѠНІА,
ЩОТО БЕХА СЪ ІИСХСА, ПРО-
СТРЕ РЖКА ТА СИ, И ИЗМЖНА
НОЖАТЪ СИ: И ОУДАРИ СЛДГА
ТА АРХІЕРІОНЪ, И ѠРЪЗА МЪ
ОУХО ТО.

52 ТОГАВА МЪ РЕЧЕ ІИСХСЪ:
ПОВЪРНИ НОЖАТЪ СИ НА МЪ-
СТО ТО МЪ, ЗАЩОТО СІЧКИ
ТЕ, КОЙТО ТЕГЛАТЪ НОЖЪ,
Ѡ НОЖЪ ЩЕ ЗАГІНАТЪ.

53 ИЛИ ТИ СЕ ЧІНИ, ЧЕ НЕ
МОЖЕМЪ СЕГА ДА ОУМОЛИМЪ
ОТЦА МОЕГО, И ЩЕ ДА МИ
ПРЕСТАВИ ПО МНОГО Ѡ ДВА-
НАДЕСЕ ЛЕГЕШНА АГГЛЪ;

54 КАКЪ ПРОЧЕЕ ЩЕ ДА СЕ
СОВЕРШАТЪ ПИСАНИЯ ТА, ЗАЩО
ТАКА ТРЕБЪВА ДА БЖДЕ;

55 ВЪ ѠНШІ ЧАСЪ РЕЧЕ ІИ-
СХСЪ НА НАРОДАТЪ; КАТО НА
ХАЙДѢТИНА ЛИ ИЗЛЕЗНАХТЕ
СО СЪБЛИ, И СЪ ТОАГИ ДА МЕ
ФАНЕТЕ; КАТА ДЕНЬ СЕДЕХЪ
ПРИ ВАСЪ И ОУЧЕХЪ ВЪ ЦЕР-
КВА ТА И НЕ МЕ ФАНАХТЕ.

56 И гова сичко то бѣде да се исполнатъ писаніа та на-пророцѣте. Тогда го ѡставиха сички те оученицѣ, и повѣгнаха.

57 И ѡни като фанѡха Исуса, ѡбѣдоха го при Каіафа архіереа та, дѣто бѣха книжници те и старци те собрани.

58 И Пѣтрѡ и дѣше по него ѡ далече, дѡри до двѡратъ архіереѡвъ: и влѣзе внѣтре, и седѣше со слѡбѣи те да види крайатъ.

59 И архіереи те и старци те, и сичкіо говорѣ, тржеха лжливѡ свидѣтельство на Исуса, за да го оубіятъ:

60 И не намериша: ако и мнозина лжесвидѣтели доидѡха, ѡбаче не найдѡха ницю. И послѣ доидѡха двѡма лжесвидѣтели.

61 И рѣкоха: тоа рече: можемъ да развѡлимъ цѣрква та Божіа, и въ три дни да ѡсградимъ.

62 И станѡ архіереа та, и рече мѡ: нищо ли не ѡговѡрашъ; що свидѣтельствватъ тѣа на тебе;

63 И Исусъ си мжлѣше, и ѡговори архіереа та, и рече мѡ заклинамъ те въ Бга живѡго, да ни кажешъ ако си ты Христѡсъ Сынъ Божій.

64 Рече мѡ Исусъ: ты го дѡмашъ: ѡбаче говоримъ

ви, ѡ сегѡ ще видите Сынѡа челоѡческаго да сѣдѡи ѡдѣсна та страна на-сила та Божіа, и да дохѡжда на ѡблацѣ те небесны.

65 Тогда архіереа та си разара дрѣхи те, и рече: защо похдѡи, цю ми трѣбватъ вече свидѣтели; что, чѡхте сегѡ хдѡла та мѡ.

66 Що ви се чини: а ѡни ѡговориша, и рѣкоха: достѡинъ ѣ за смѣрть.

67 Тогда мѡ заплѡваха лицѣ то, и оудариша мѡ плесканицѡ, а дрѡги го бѣеха съ тоаги.

68 И дѡмѡха мѡ: пророчествѡвай ни Христѣ, кой те оудари;

69 И Пѣтрѡ седѣше вжнѣ на двѡратъ: и доидѣ при него ѣдѡа слѡбжница, и рече мѡ; и ты кѣше съ Исуса Галілейскаго.

70 И тои се ѡрече предъ сички те, и говореше: не знамъ цю дѡмашъ.

71 И като излѣзна вжнѣ на врата та, видѣ го дрѡга, и говореше на ѡніа, цюто бѣха тамѡ: и тоа бѣше съ Исуса Назѡранина.

72 И пакъ се ѡрече съ клетѡва, защо не знамъ челоѡкатъ.

73 И по малко време приклижиша ѡніа, който стоѣха тамѡ, и рѣкоха на Пѣтра: воистиннѡ и ты си ѡ

нихъ, зашто ѡ ѡма та
твоа те показѡва.

74 Тогѡ Фана да се про-
клїна, ѡ да се кланє, че не
знамъ человекатъ: ѡ ѡвїе
попеѡ петєло.

75 И смысли Пєтръ ѡма
та Исѡсова, што мѡ кєше
рєклѡ: зашто доклє тоше не
є попеѡлъ петєло, три пѡ-
ти ше да се ѡречєшь ѡ мє-
не, ѡ ѡзлѡзе вѡнъ, ѡ пла-
ка горькѡ.

ГЛАВА КЗѢ

И като самна совѣтъ
сотвориѡ сїчки те ѡрхїерєи ѡ
стѡрцѡ те людски за Исѡ-
са, да го оѡвїятъ.

2 И като го вѡрзѡха, за-
вєдоѡха ѡ предѡдоѡха го Пон-
тїйскомѡ Пїлатѡ ѡгємѡнѡ.

3 Тогѡва, като видє Исѡ,
кѡйто го предѡде, зашто го
ѡсѡдїѡха (на смєрть), раска-
лє, ѡ вѡрна назѡдѡ триде-
сєте сребренницѡ на ѡрхїе-
рєи те ѡ стѡрцѡ те.

4 И рече: согрѣшихъ, за-
што предѡдохъ кровь не-
повинна. ѡ ѡни рєкоѡ: цю
нї є грѣѡна насъ; тѡ ше да
видишь.

5 И като фѡрли сребрен-
ницѡ те въ цєрква та, ѡ видє
си, ѡ ѡидє та се ѡвєси.

6 ѡ ѡрхїерєите земѡха среб-
ренницѡ те, ѡ рєкоѡ: не
тревѡва да ги тѡрїме въ

цєрковна та кѡса: зашто
є цѣна ѡ кровь.

7 И като се совѣтовѡха,
кѡпнѡха сѡ нихъ мѣсто то
грѡнчѡрско за погрєвѡванѡ
на странни те.

8 Затѡва се нарече ѡновѡ
мѣсто, мѣсто то на-крѡвь
тѡ, до днєшєнъ дєнъ,

9 (Тогѡва се ѡсполнї речєн-
но то презъ прѡрѡка Иеремїѡ,
кѡйто говѡри: ѡ земѡха
трїдєсєте сребренницѡ, цѣна
та на-цѣнєннѡша, кѡгѡто цѣ-
нѡха ѡ сыновє те Исрѡилєви.

10 И дѡдоѡха ги за мѣсто
то грѡнчѡрско, какѡто ми
каза Гѡѡ).

11 ѡ Исѡсѡ застана предъ
ѡгємѡнатъ: ѡ попытѡ го
ѡгємѡно, ѡ рече: тѡ ли си
цѡрь Исрѡїлєскїѡ; ѡ Исѡсѡ мѡ
рече: тѡ говѡришь.

12 И кѡгѡто го оѡкорѡва-
ха ѡрхїерєите ѡ стѡрцѡ те,
нїѡ не ѡговѡраше.

13 Тогѡва мѡ рече Пїлатѡ:
не слѡшашъ ли кѡлко сви-
дѣтельствѡватъ на тєбе;

14 ѡ не мѡ ѡговѡри ни
на єднѡ ѡма, што се чѡ-
дєше ѡгємѡно мнѡгѡ.

15 И на сєкоѡ прѡзданикѡ
ѡмѡше ѡвѡчѡѡ ѡгємѡно да
ѡпѡща по єднѡгѡ ѡ вѡр-
занѡ те на нарѡдатъ, кѡ-
гѡто поїскаѡ.

16 ѡ тогѡва ѡмѡха вѡр-
занѡ єднѡ прочѡдєнъ, кѡй-
то се ѡменѡвашє Варѡвѡ.

17 Когато се прочее сокра-
ха, рече имъ Пилатъ: когѡ
ѡ двѣма та ѡскате да ви ѡ
пѡстимъ: Варавва ли, или
Иисуса, който се говори Хри-
стѡсъ;

18 Защото знаеше, че ѡ
зависть го предадоха.

19 И като седеше той на
сѡдѡлище то, прати мѡ ха-
беръ жена та мѡ, и говори-
ше: немай никаква меша-
вина съ тоа праведникъ,
защото много пострадахъ
днесъ на сонъ заради него.

20 Я архіереи те и старци
те нагласиха народатъ, да
испрѡсатъ Варавва, а Иисуса
да побѡкатъ.

21 Тогѡва ѡговори и гѡмш-
но, и рече имъ: когѡ ѡскате
ѡ двѣмата да ви ѡпѡстимъ;
а они рѡкоха, Варавва.

22 Рече имъ Пилатъ; що
прочее да стѡримъ на Иисуса,
който се нарича Христѡсъ;
рѡкоха мѡ сичките распнатъ
да бѡде.

23 Я и гѡмшно рече: каквѡ
ѡ зло сотворилъ; а они
повече вѡкаха, и говориша:
да бѡде распнатъ.

24 Я като виде Пилатъ, че
нищо не може да свърши,
но по много смѡщеніе ста-
ва, зема, вода и оуми си
ржцѡ те предъ народатъ, и
рече: чистъ самъ ѡ кръвь
та на тоа праведникъ, вѡше
ще да видите.

25 И ѡговориша сички те
людѡе, и рѡкоха: кръвь та
негова нека вѡде на насъ,
и на наши те чѡда.

26 Тогѡва имъ ѡпѡстна
Варавва: а Иисуса ви и пре-
даде имъ го да го распнатъ.

27 Тогѡва воини те и гѡ-
мшнови, като земаха Ии-
суса на сѡдѡлище то, сокра-
ха на него сичкиятъ полкъ
воински:

28 И като го совлѡкоха, ѡ-
влѡкоха го въ червена дрѡха:

29 И сплѡтоха вѡвнецъ ѡ
тжрнѡ, и тѡриха мѡ го на
глава та: и въ десна та мѡ
рѡдка дадоха трѡстъ: и клек-
наха на колѡна предъ него,
и присмикаха мѡ се, и го-
ворѡха: радѡйса царю Иудей-
скій.

30 И като го заплѡваха,
земаха трѡстъ та и вѡеха
го по глава та.

31 И като мѡ се порѡгаха,
совлѡкоха мѡ червена та дрѡ-
ха, и ѡвлѡкоха го пакѡ въ
дрѡхи те мѡ: и вѡдеха го
да го распнатъ.

32 И като излѡзеха, на-
мериха человекѡка Кѡриней-
ска, и менемъ Сімшна: и не-
го натовариша да мѡ носи
Кржстатъ.

33 Я когато дойдоха на
мѡесто нарицѡемое Голгѡфа,
коѡто ще да рече лѡбное
мѡесто,

34 Дадоха мѡ да пиѡ ѡцѡтъ

сожлчка смѣшанъ, ѿ како
вкбси, не щеше да піе.

35 И како го распѣха, раз-
дѣлиха дрѣхи те мѠ ѿ фжр-
лиха жрѣвій: (зада се ѿ спол-
ни реченно то: презъ проро-
ка: раздѣлиха междѣ себе
дрѣхи те ми, ѿ за Ѡблекло
то ми метнаха жрѣвій).

36 И седеха та го кардеха
тамъ.

37 И тѣриха надъ глава
та мѠ вина та мѠ написа-
на: **ТОМЪ ВЪ ИНОУѠ ЦА-
РЬ ІУДВИѠВІИ.**

38 Тогѡва распѣха заедно
съ него два развоѣника,
ѣдногѠ Ѡ дѣсна та страна,
а дрѣгигѠ Ѡ лѣва та.

39 И коѣто замѣндѡваха
по пѡтъятъ, хѣлаха го, ѿ
клѡтеха си главы те,

40 И говорѣха: тѡ щото
развѡлашъ цѣрка та, ѿ въ
три дни а сегдадѡвашъ,
ѿзбави самѣбеси: ако си
Ѡвнъ Бжѣѣ, слѣзъ Ѡ Крж-
статъ.

41 Подѡбнш ѿ дрѣхѣре те
присмѣнаха мѠ се съ кни-
жници те, ѿ старци те ѿ
говорѣха:

42 Дрѣги те ѿзбави, та
себе ли не ще да може да
ѿзбави; ако ѣ царь Ісраи-
левъ да слѣзе сегѡ Ѡ Крж-
статъ, ѿ ще да повѣрѡваме
въ него.

43 Имаше на дѣжда на
Бга: нека го ѿзбави сегѡ,

ако го Ѡвнѡча: зашто рече:
че Бжѣѣ самъ Ѡвнъ.

44 Тогѡ ѿсто то мѠ на-
дѡмѡваха ѿ развоѣници те,
коѣто бѣха распнати съ
него.

45 И Ѡ шестъа часъ бѡде
темнина по сѣчка та земля.
до деветъа часъ.

46 И Ѡколъ деветъа часъ
ѿзвнѡкасе Іисѡсъ съ голѣмъ
гласъ, ѿ рече: ѿлі, ѿлі, лімѡ
савахѡані; сѣрѣчи, Бжѣ мой
Бжѣ мой, зашто си ме ѡста-
вилъ;

47 И некои Ѡ Ѡвнѡа що-
то стоѣха тамъ, като чѣха
тоѡа, рѣкоха: зашто ѿліѡ
нѡка тоѡ.

48 И дрѣе ѡтѣрѡѡ ѣдинъ
Ѡ нѣхъ, ѿ зема ѣдинъ сон-
гѣръ, ѿ като го натопи въ
Ѡцѣтъ, навѡде го на трѣ-
стика, ѿ напоѡваше го.

49 И дрѣги те дрѡваха: ѡ-
ставете да видѣме да ли
ще доѣде Іліѡ да го ѿз-
бави.

50 И Іисѡсъ пакѡ како ѿз-
внѡка съ голѣмъ гласъ, ѿс-
пѡсти дрѣхъ.

51 И ѣто завѣса та цѣр-
ковна се раздрѡ на две Ѡ
гѡрнѡа край до дѡлнѡа: ѿ
земля, та се потрѣсе, ѿ ко-
менѣ те се распаднаха:

52 И грѡвица та се ѡво-
риха: ѿ много тѣлесѡ на-
оумрѣли те стѣи станаха:

53 И како ѿзлѣзоха Ѡ

гробове те по воскресение то Христово, илѣзоха во стѣи градѣ, и гвѣхасе на мнозина.

54 И сотнико, и онѣи шото кѣха съ него за да вѣрдатъ Исуса, като видѣха трѣсатъ, и онѣи работы шото кыдоха, оуплашихасе многы, и говорѣха: воистиннѣ оныи бжѣи бѣше тоа.

55 И бѣха тамъ и женѣи многы, който глѣдаха ѿдалече: и който идѣха слѣдѣ Исуса ѿ Галилеа, и слѣгваха мѣ.

56 Въ който бѣше Марѣа Магдалино, и Марѣа Таквоно, та и Исѣева та майка, и майка та на синовѣ те Зеведѣови.

57 И като мржкнѣ, дойдѣ единъ человекъ когатъ ѿ Яримѣа, име то мѣ Исѣифъ, който и самъ се бѣше оучилъ оу Исуса:

58 Той ѿиде при Пилата, и поиска тѣло то Исусово. Тогда Пилатъ заповѣда да мѣ се даде тѣло то.

59 И като зема тѣло то Исѣифъ, ѿкни го съ плащаница чиста:

60 И положи го въ новыятъ си гробъ, който бѣше илѣкълъ въ камень: и привали голѣмъ камень надъ врата та гробни, и ѿиде си.

61 И бѣха тамъ Марѣа

Магдалино, и дрѣга та Марѣа, и седѣха срѣщъ гробатъ.

62 И въ оутрешиятъ дѣнь, който ѣ послѣ по петокатъ, собрахасе архіерѣи те и Фарисѣи те оу Пилата:

63 И говорѣха: господѣрѣ, смыслихмесе, зашто оныи прелѣстникъ, като кѣше ооще живъ, рече: послѣ по тридни ще да воскреснемъ.

64 Заповѣдай прочее да се оутверди гробо до третѣа дѣнь, да не бѣ дошли оученицы те мѣ ношѣ да го оукрадатъ, и речѣятъ народѣ: воскреснѣ ѿ мѣртви те и ще да вѣде послѣдната лѣсть по лоша ѿ перва та.

65 И Пилатъ имъ рече: имате стражи, и дѣте оутвердѣте по каквото знаете.

66 И онѣи като ѿидѣха оутвердиха гробатъ, и запечатиха камѣнатъ заедно со стражи те.

ГЛАВА VII

И въ сѣбѣята вечеръ, когато фанѣ да се разжмѣва недѣла та, първо дѣнь на седмица та, дойдѣ Марѣа магдалино, и дрѣга та Марѣа, да видатъ гробатъ.

2 И ѣто, кыдѣ трѣсѣ голѣмъ: зашто ягълъ Господень слѣзнѣ ѿ нево то, и ѿиде та ѿвали камѣнь.

агъ ѿ врата та гробни, и седеше на него.

3 И кеше лице то мѣ като блистаніе, и ѿблекло то мѣ бѣло като снѣгъ.

4 И ѿ негоуша страхъ потресохасе стражи те, и вѣдоха како мжртва.

5 Ѣговори же ягго, и рече на женѣ те: не бойтесе вше: зашто знамъ, че Исуса распнатшатъ тжрите.

6 Не е тѣка: зашто воскресна, каквото шо рече: елате да видите мѣсто то, де то е лежалъ Господъ.

7 И скорш и дѣте та речете на оученицѣ те мѣ, зашто воскресна ѿ мертви те: и е то, превара въ вѣ Галілеа: тамъ ще да го видите е то ви казѣхъ.

8 И излѣзоха скорш ѿ гробатъ со страхъ и съ голема радость, и ѿтжрѣха да кажатъ на оученицѣ те мѣ.

9 И като ѿиѣха да ѿкадатъ на оученицѣ те мѣ, е то, Исусъ ги срѣшна, и рече имъ: радуйтеса. И они пристжпиха при него, и фланѣхасе за нозѣ те мѣ, и поклонихамдсе.

10 Тогѣ имъ рече Исусъ: не бойтесе; идѣте возвестѣте на братѣа та ми, да дойдатъ въ Галілеа, и тамъ ще да ме видатъ.

11 И като ѿиѣха они въ градѣтъ, е то, нѣкои ѿ стражи те, дойдоха въ градѣтъ

и казѣха на архіеренте сичкото што вѣдѣ.

12 И они се сокрѣха со старци те, и совѣтоваха се, и дадоха доволнѣ парѣ на воинѣ те,

13 И рекоха: речѣте, зашто оученицѣ те мѣ дойдоха презъ ношь, когато спавахме ние и оукрадоха го.

14 И ако се че тоѣ оу и гѣмшнатъ ние ще да го оутѣшиме, и вѣгъ кезгрѣшнѣ ще да направиме.

15 И они като зѣха парѣ те, направиха каквото ги наѣчиха, и прочѣсе тоѣ слово междѣ Еврее те и до днешень дѣнь.

16 И единадесете оученицѣ ѿиѣдоха въ Галілеа, въ гора та, гдѣ то имъ заповѣдалъ Исусъ.

17 И като го видѣха поклониха мѣ се: а нѣкои се оусѣмнѣха.

18 И като се приближи Исусъ продѣма имъ, и рече: дадемисе секоѣ власть на неко то и на земля та.

19 Идѣте прочее, наѣчѣте сички те мѣзѣцѣ, и крѣпѣвайте ги въ име то на Отца и сына, и сѣгѣ Дѣла:

20 И оучѣте ги да держатъ хѣбаво сичко то шо самъ ви заповѣдалъ, и е то, азъ самъ съ васъ въ сички те днѣ до скончаніе то на свѣтѣтѣ, аминъ.

СВЯТОЕ ЕВАНГЕЛІЕ

ѢМЯРКІЯ.

ГЛАВА ПЕРВАЯ.

Начало то на Евангеліе то на Исуса Христа Сына Божіа:

2 Какъ то е писано въ пророчѣхъ те: Ето, азъ пращамъ Ангела моего предъ лицѣ то ти, кой то ще да приготви пятьатъ ити предъ тебе.

3 Гласъ на-оногова, кой то вѣка въ пещина та: пригответе пятьатъ Господень, сѹправайте патѣки те мѡ.

4 Кеше Іоаннъ, кой то крещаваше въ пещина та, и проповѣдваше крещеніе на покаяніе то за прощеніе на грѣховѣ те.

5 И излезе къ него сичка та страна Іудейска, и Иерусалимлане те, и крещаваше сички те въ Іорданъ рѣкѡ ѡ него, и исповѣдваша си грѣховѣ те.

6 А Іоаннъ кеше ѡблеченъ съ камілски влакна, и съ поасъ кожанъ ѡколо кръстатъ си: и идѣше властаре, и мѣдъ днѣхъ.

7 И проповѣдваше, и го

вореше: иде по шкѡ ѡ мене слѣдъ мене, на-кошото азъ не самъ достоинъ да се наведемъ да развжржемъ ремикатъ на ѡбща та мѡ.

8 Изъ въ крестихъ съ вода, а той ще да въ крестисъ Духъ сватый.

9 И въ оныа дни доиде Исусъ ѡ Назарѣтъ Галілейскій и крестисе ѡ Іоанна во Іорданъ.

10 И акіе като излезе ѡ вода та, виде некса та че се ѡвараха и Духъ че слазеше като гжлавъ на него.

11 И гласъ куде ѡ небо то, (кой то говореше): ты си Сынъ мой возлюбленый, въ когото благоволихъ.

12 И акіе Духъ го изведе въ пещина та.

13 И кеше тамъ въ пещина та четъри десетъ дни, и искъшавашесе ѡ сатана та: и кеше со звѣровѣ те: и Ангели те мѡ слѣдъвахъ.

14 А послѣ по Іоанново то преданіе, доиде Исусъ въ Галілеа, и проповѣдваше:

ше Ѧвѧγγελіе то на царство
то Бжїе,

15 И говореше: защо вре-
ме то се исплани, и царство
то Бжїе се привлижи: и по-
кайте се, и вѣрвайте въ
Ѧвѧγγελіе то.

16 И като ходеше примор-
ре то Галїлейско, виде Сї-
мона, и Андреа брата на-
тогѡва Сїмона, които
Фарисаи мрежы те въ морѣ
то: (защото бѣха рибаре:)

17 И рече имъ Исусъ: Ѧ-
лаче по мене, и ще да въ
направимъ да вѣдете лов-
цы на человекы те.

18 И ѡбїе ѡставиха мрежы
те си, и ѡидѡха слѣдъ негѡ.

19 И като преиде малко
по натамъ, виде Іакова Зе-
ведѣова, и Іѡанна брата мѡ-
които бѣха и ѡни въ геміа
та, и оуправиха си мрежы те.

20 И ѡбїе ги повика: а
ѡни ѡставиха баца си Зе-
ведѣа въ геміа та съ наемни-
цы те, и ѡидѡха слѣдъ негѡ.

21 И влѣзоха въ Каперна-
ѡмъ: и ѡбїе влѣдѡвкы те влѣ-
зе въ сокорице то, и оучеше:

22 И чѡдѡха мѡ се на оу-
ченїе то защото ги оучеше,
като Ѧдинъ человекъ, кой-
то има власть, а не като
книжници те.

23 И кѣше въ сокорице то
имъ человекъ илѣкой кой-
то имаше дѡхъ нечисти, и
извика,

24 И рече: ѡстави, що и-
машъ да правишь съ насъ ѡ-
 Исусе Назаретине; дошелъ
си да ны погубишь; знамъ
те кой ти, Сѡтїи Бжїи.

25 И запрѣти мѡ Исусъ,
и рече: ѡнѣмѣй, и излѣ-
зни изъ негѡ.

26 И стрѣсе го нечистиѡ
дѡхъ, и извика съ голѣмъ
гласъ, и излѣзе изъ негѡ.

27 И оуплашихася сички
те толкѡ, што се пытаха
по междѡ си, и говориха: що
Ѧ това; и какво Ѧ това
ново оученїе; зашто съ
власть повелѡва и на дѡхо-
ве те нечисти, и послѡдѡ-
ватъ го.

28 И ѡбїе излѣзе проче-
нїе то мѡ по сичка та стра-
на Галїлейска.

29 И тогѡчасъ като излѣ-
зоха ѡ соборице то, ѡидѡ-
ха въ кѡца та Сїмонова
и Андреова, заедно съ сѡ Іа-
ковѡ и Іѡанна.

30 И тѡца та Сїмонова
лежеше ѡ ѡгневица (трѣска:)
и ѡбїе мѡ казаха за неѡ.

31 И като пристѡпи при-
нѣл, Фанаї ѡ зарѡка та, и
тогѡчасъ ѡ ѡстави ѡгневи-
ца та, и слѡдѡваше имъ.

32 И когѡто бѡде кѡсѡ,
и захѡждаше сѡжнице то,
принѣсоха кодъ негѡ сички
те волны, и вѣсѡны те.

33 И сичкїѡ градъ сѡкѣше
сокралъ на врата та.

34 И ѿсцѣлю мнозина, кои то страдаха за ѿ се-каквы болести: и много діаволы ѿзгна, и не ѡста-ваше ги да говоратъ, защо го знаѣха че ѣ Христосъ.

35 Явъ оутрныта многу рану станѣ, и ѿзлѣзе, и ѡиде въ пѣсто мѣсто и таму стръваше молба.

36 И гонѣха го Гімна, и онѣа што беха съ него,

37 И като го намериха, рѣкоха мѣ: защо сѣчки те че трѣсатъ.

38 И рече ѿмъ: да ѿдеме въ ближни те села, и градове, да проповѣдамъ и таму: зашто за таа причина ѿзлѣзоухъ.

39 И проповѣдваше на соборе те ѿмъ, по сѣчка та Галілеа, и ѿгонѣваше діаволы те.

40 И дойдѣ при него ѣдинъ прокаженъ, и молеше мѣ се, и припаднаше предъ него на колѣна, и говореше мѣ: защо, ако ѿскашъ, можешъ да ме ѡчистишъ.

41 И Исусъ се оумилостивѣ, и прострѣ рѣка та си, и пофана го, и рече мѣ: ѿскама, ѡчисти се.

42 И като рече той това, ѡкѣ се махна ѡ него про-каза та, и ѡчисти се.

43 И како мѣ запрети, ѡкѣ го ѿспжди.

44 И рече мѣ: варди се да

не речешъ никому нишо: но ѿди та се покажи на свѣщенникатъ, и принеси за ѡчищеніе то си, онѣа (вѣщи) што ѣ заповѣдалъ Моисей. За свидѣтелство нимъ.

45 И той като ѿзлѣзе, Фана да проповѣдваша многу, и да проноси чѣдо то, толкву, што не можеше вече Исусъ да влѣзе тѣмъ въ нѣкой градъ: но беше вѣнъ въ пѣсти те мѣста, и дохождаха при него ѡ сѣчки те странѣ.

ГЛАВА В.

И пакъ по нѣколко дни послѣ влѣзе въ Капернаумъ, и чѣсе защо ѣ въ кѣща.

2 И ѡкѣ собрѣхасе мнозина, што не можеха вече да се смѣстатъ нито при врата та: и приказваше ѿмъ слово.

3 И дойдоха при него, и носѣха ѣдинъ разслабленъ (съ жиљу те), когото носѣха четворица.

4 И понеже неможеха да се приближатъ при него ѡ народа, ѡкрыха покроватъ на-кѣща та таму, гдѣ то беше: и като развѣха, спѣстнаха ѡдратъ, на когото лежеше разслабленшо.

5 И като видѣ Исусъ вѣра та ѿмъ, рече на разсла-

бленишатъ: чѣдо, проща-
ватъ ти се грѣхове те.

6 И тамъ седѣха нѣкои Ѡ
книжници те, и помышля-
ваха въ сердца та си:

7 Защо говори тоа так-
ва хѣла; кой може да
прощава грѣхове, токму
Ѡдинъ Бгъ;

8 И авѣе разумѣ Исуса съ
дѣхатъ си защо така Ѡни
помышляватъ въ себе си,
и рече имъ: защо помыш-
лявате такива мѣсли въ,
серца та си;

9 Що Ѡ по лѣсно, да ре-
чѣмъ на разслабленшатъ,
прощаватъ ти се грѣхове
те: или да речѣмъ, стани
та си земнѣ Ѡжратъ, и хо-
ди;

10 Но да познаете защо
Ѡни чѣловѣческѣи има
власть на земля та да про-
щава грѣхове: (рече на раз-
слабленшатъ:)

11 Теке дѣмамъ: стани та
си земнѣ Ѡжратъ, и иди си
оудомѣ.

12 И авѣе стана, и зема
си Ѡжратъ и ислѣзе вни
предъ сички те: што сички
те се чѣдѣха, и слѣвѣха Бга,
и говорѣха: защо никога
не сме видѣли такова чѣдо.

13 И пакъ ислѣзе къ мо-
ре то: и сичкѣо народъ иде-
ше по него, и оучеше ги.

14 И като замѣндѣваше ви-
дѣ Деѣя Илѣова, който се-

дѣше на гюмрѣкѣиница та,
и рече мѣ: Ѡла по мене, и
стана и Ѡидѣ слѣдъ него.

15 И когѣто седѣше тои
въ кѣща та си, мнозина
мытари и грѣшни дохож-
даха и седѣха зѣдно съ Ис-
уса и со съ оученицѣ те мѣ:
защото кѣха мнозина, и
идѣха слѣдъ него.

16 И книжници те и Фа-
рѣсе те като го глѣдаха че
идѣ съ мытари те и грѣшни
те, говорѣха на оученицѣ те
мѣ: защо идѣ и пиѣ съ мы-
тари те и грѣшни те;

17 И Исуса като чѣ, рече
имъ: не трѣбѣна на здрави
те лѣкаръ, но на колни те,
не самъ дошелъ да повѣ-
камъ праведны те, но грѣ-
шны те на покаѣнѣе.

18 И оученицѣ те Иѣан-
нови, и Фарѣсейски те по-
стеха: и доидѣха та мѣ ре-
коха: защо оученицѣ те Иѣ-
аннови и Фарѣсейски те
постатъ, а твои те оучени-
цы не постатъ;

19 И рече имъ Исуса: мо-
гатъ ли сынове те снадѣар-
ски, доклѣ Ѡ съ нихъ мла-
доженѣцо, да постатъ; кол-
кото време иматъ съ себе си
младожѣнецѣтъ, не можатъ
да постатъ.

20 Но ще дойдатъ дни
когѣто се зѣме Ѡ нихъ мла-
доженѣцо, и тогѣва ще да
постатъ въ Ѡни дни.

шото живееха Ѽколѡ Тѹра и Ѽдѡна, многое множество като чѡха чѡдеса та шото правеше Исѡсъ, доидѡха при него.

9 И рече на оѹченицѹ те си, да го чѡка гема заради народатѹ, за да мѡ не досѡждатѹ.

10 Защото ищѡбли мнозина: шото напѡднѡваха на него да мѡ се прикоснатѹ, които имаха ранѹ.

11 И дѡхове те нечисти, когато го видѡха припадаха предѹ него, и вѡкаха, и говорѡха: че си ты Ѽиъъ Бжїи.

12 И много имѹ запрѡщаваше, да го не иѹзавлаватѹ.

13 И качисе на гора та, и повѡка, които самѹ иѡкаше, и доидѡха при него.

14 И направи дванадесатѹ да вѡдатѹ заедно съ него, и да ги праща да проповѡдватѹ,

15 и да иматѹ власть да ищѡблѡватѹ колестѹ те, и да иѹгонѡватѹ вѡсове те.

16 И нарече на Ѽимѡна име то, Пѡтрѹ.

17 И 'ѡкѡва (сѡна) Заведѡва, и 'ѡѡнна врата 'ѡкѡва: (и на рече имѹ именѡ та воанергесѹ, което ще да рече, сѡнове грѡмови.)

18 И Андѡеа, и Фїлїппа, и Варѡломеа, и Матѡеа, и Ѽѡмѡ, и 'ѡкѡва ѡлфеѡва,

и Ѽаддеа, и Ѽимѡна Бана-нїта,

19 И 'ѡда 'ѡскарїѡтскаго, който го и предаде.

20 И доидѡха въ домѹ: и собѡсе пакѹ народѹ много, шото неможеха нито хлѡбѹ да пѡдатѹ.

21 И като чѡха Ѽнїа, които вѡха оѹ него, и излѡзоха да го фѡнатѹ: защото говорѡха: че си Ѽ иѹгѡвїлѹ оѹмѡтѹ.

22 И книжнициѹ те които вѡха слѡзнали ѡ 'ѡерѡсалимѹ, говорѡха: защото неелзевѡла има, и зацю съ кнѡзатѹ вѡсовски, иѹгонѡва бж҃гове те.

23 И повѡка ги, и говореше имѹ съ прїтчи: какѡ може дѡвола дѡвола да иѹгонѡва;

24 И ѡко Ѽано царство се раздѡбли на вѡхѹ себе си, не може да стои Ѽнова царство.

25 И ѡко Ѽана кѡща се раздѡбли на вѡхѹ себе си, не може да стои Ѽнаа кѡща:

26 И ѡко дѡвола Ѽ станаа самѹ на вѡхѹ себе си, и раздѡбїлѹ се Ѽ не може да стои, но свѡршѡванѹ имѡ.

27 Нїкой не може да разгѡбїи неци те на-ѡ кїа, като вѡзне кѹ кѡща та мѡ, ѡко нѡрно не вѡрже шкїатѹ, и

тогава ще мъ шбере кжша
та.

28 Истина ни говоримъ,
защо сички те согрѣшеніа
ще да се простатъ на ш-
новѣ те челоуѣчески, и худ-
лѣ те шотѣ ще да похублатъ:

29 Но който похубли на
Дхъ стѣго, нѣма прощѣніе
во вѣки вѣкѣвъ, но повин-
ненъ ѣ на вѣчншатъ сѣдѣ.

30 Защо то говорѣха: че
има дхъ нечистъ.

31 Дойдохъ прочее мѣйка
мъ и братіа та мъ: и като
стсѣха вжнъ, пратиха до
него, и въкаха го.

32 Я народъ многъ седѣше
околѣ негѣ: и рекоха мъ:
ѣто, мѣйка ти и братіа та
ти те трѣсатъ вжнъ.

33 И шговорѣ, и рече имъ:
кой ѣ мѣйка ми, или бра-
тіа та ми;

34 И като и згледѣ онѣмъ,
шото седѣха околѣ негѣ,
рече: ѣто, мѣйка ми и бра-
тіа та ми.

35 Защо то, който сотво-
ри вола та бѣжилъ, той ми
ѣ братъ, и сестра, и мѣйка.

ГЛІВЯ Д.

И пакъ начна Исусъ да
оучи при морѣ то: и собрасе
многъ народъ околѣ негѣ,
шото влѣзе самъ въ геміа
та, и седѣше въ морѣ то: а
сичкию народъ по край морѣ
то на землѣ та бѣше.

2 И оучеше ги многѣ съ
притчи, и говореше имъ
въ оученіе то си:

3 Слѣшайте, ѣто и злѣзе
сѣбательо да сѣбе.

4 И като сѣбеше, ѣдно па-
данѣ на пжтъатъ, и дойдохъ
птицѣ те некѣсны и искжл-
вѣха го.

5 Я дрѣго паднѣ на каме-
нитѣ мѣсто, коего нѣмаше
землѣ многа: и ѣвѣе и зни-
кнѣ, зашото нѣмаше землѣ
дѣбѣла:

6 Я когѣто и згрѣѣ слжн-
це то, повехнѣ: и зашото
нѣмаше коренѣ и зсжхнѣ.

7 Я дрѣго паднѣ въ тжр-
нѣ: и шбрасѣтоха тжрнѣ те,
и сѣдавѣха го, и плодъ не
дѣде.

8 Я дрѣго паднѣ на добра
землѣ: и дѣваше плодъ, и
и зидѣгашесе и растѣше: и
принѣсѣше плодъ ѣдно то
тридѣсатъ, дрѣго то шест-
дѣсатъ, а дрѣго то стѣ.

9 И говореше: който има
оуши да слѣша, нѣка слѣша.

10 Я когѣто шстанѣ самъ,
попшѣѣха го за притча та,
който веѣха околѣ негѣ
зѣданѣ съ дванадѣсете.

11 И рече имъ: намъ ѣ дѣ-
дено да знѣете тайны те на-
цѣрствѣ то бжѣе; а на онѣмъ,
шото са ш вжнъ, сички те
(оученіа) бшватъ съ притчи:

12 Като глѣдатъ да глѣ-
датъ, и да не видѣтъ: и

като слѣшатъ да слѣшатъ,
и да неразѣмѣватъ: да не
некога се ѡбжрнатъ на по-
кланіе, и простатъ имъ се
грѣховѣ те.

13 И говореше имъ: не ра-
зѣмѣвате ли тѣа притча; и
какво ще да разѣмѣете сич-
ки те притчи;

14 Ѡнѣи цѣто сѣе, сѣе
слово то.

15 И тѣа са Ѡнѣа, които
са сѣани на пѣтѣатъ, на
которые сирѣчь се сѣе слово-
то, и когато го чѣатъ, акіе
дожда сатанѣ та и зема
слово то посѣано то въ сер-
ца та нѣхни.

16 Подобно и тѣа са Ѡнѣа,
которые се сѣатъ по камени-
ти те мѣста, которые когда
то чѣатъ слово то, акіе съ
радоствѣ го прѣиматъ.

17 Нѣматъ Ѡбаче корень
въ себе си, но прѣвременни
са: и послѣ когда стане
печаль или гонѣніе за слово
то, акіе совлазнават се.

18 И Ѡнѣа пакѣ, цѣто се
сѣатъ въ чѣрнѣ то, тѣа са,
которые слѣшатъ слово то:

И поненѣа та на тоа
сѣтѣ, и прелестѣ та на-
копѣствѣ то, и за дрѣги
работѣ желанѣа та, которые
вѣзатъ въ нѣхъ, оудѣн-
ватъ слово то, и бѣва без-
плодно.

20 И Ѡнѣа пакѣ, цѣто са
сѣани на добра та земля,

тѣа са, которые слѣшатъ сло-
во то, и прѣиматъ го: и
прѣносатъ плодъ. Ѡно
тридѣсатъ, а дрѣго шест-
дѣсатъ, а дрѣго сто.

21 И говореше имъ: зато-
ва ли иде свѣтиликѣ, да
се чѣри подъ шиникатъ,
или подъ Ѡдрѣтѣ; а не
да се чѣри на столатъ;

22 За цѣто нѣма ни цѣо
тайно, цѣто да се не и за-
ви: нѣто Ѡ станѣло нѣ цѣо
скрѣшно за дрѣго, но ток-
мо да дойде въ и завлѣне.

23 Който има оуши да
слѣша, нека слѣша.

24 И говореше имъ: вар-
дѣте Ѡнова цѣто слѣшате:
съ каква то мѣра мѣрите,
ще да се мѣри и вамъ, и ще
да се прѣчѣри вамъ, которые
слѣшате.

25 За цѣто който има, ще
да мѣсе даде іоуце, а който
нѣма, и Ѡнова цѣто има
ще да се земе Ѡ нѣгѣ.

26 И говореше: така Ѡ и
цѣрствѣ то бѣже, каквѣто
человѣкъ вѣмѣта сѣме то въ
землѣа та,

27 И спи, и стѣва ноцѣа и
денѣа, а сѣме то прѣоникнѣ-
ва, и растѣ тѣкѣ, каквѣто
не знае той.

28 За цѣто земля та Ѡ
себеси прѣви плодъ, прѣрво
трѣва, послѣ клѣсъ, най по-
слѣ испѣнѣва пшѣница въ
класѣтѣ.

29 И когáто оузрѣе плодъ, акіе прѣща сѣрпѣ, заціотъ Фтасѣ жáтва та.

30 И говореше: на каквѣ да оуподобиме цáрство то Бжїе: или съ кою притча да го сравниме;

31 Да го оуподобиме со снáпово то зрно, коѣто когáто се посѣе въ землѣ та, нáй мálко ѣ ѿ сички те сѣменá зѣмни:

32 И когáто се посѣе, порáстѣва, и бѣва по големо ѿ сички те зелїа, и прáви стѣкла голѣми, цюто мѡжѣтъ птици те небесны да се загниѣздѣватъ подъ сѣнка та мѣ.

33 И съ такїва много притчи ѣмѣ говореше слово то, каквѣто мѡжеха да слышатъ

34 И безъ притча ѣмѣ не говореше слово: а на ѣдинѣ на оученици те си толкѣваше ги сички те.

35 И рече ѣмѣ въ тѡл дѣнь, като мржкнѣ: да заминеме одонáдъ.

36 И като ѡпѣстнѣха народы те, земѣха го (оученици те) каквѣто бѣше въ гемїа та: но ѣ дрѣги гемїи ѣмаше съ него.

37 И бѣдѣ Фжртѣна голѣма: а волны те се вливаха въ гемїата, цюто црѣше да потжне вечї.

38 И тѡй бѣше на кормѣ та, и спáваше на возглáвни-

ца: и совдѣиха го, и рѣкоха мѣ: оучителю, не маришѣ ли че загниѣдѣваме;

39 И като станѣ запрѣти на вѣтжратъ, и рече на морѣ то, мжлчи, престани, и легнѣ вѣтжро, и бѣдѣ тишина голѣма.

40 И рече ѣмѣ: заціо стѣ тѡлко страшливи; каквѣ нѣмате вѣра;

41 И оуплашихасе съ голѣмъ стрáхъ, и говореха ѣдинъ дрѣгимѣ: кой ли ѣ тѡл, цюто и вѣтжро и морѣ то го послѣшѣватъ;

ГЛАВА В:

И когáто заминахѣ одонáдъ морѣ то въ странѣ та Гадарїнска.

1 Якіе цюмъ ѣзлѣзе ѣзъ гемїа та, срѣшнѣ го ѣдинъ человекъ, който ѣдѣше ѿ грѡбица та съ дѡхъ нечїстѣ

3 Който живѣеше во грѡбица та, и никой не мѡжеше да го вжрже ни то съ верїги:

4 Заціото много пѣти ѣ съ клáпы и съ верїги го вжрзѣвахѣ, а тѡй ѣ верїги те скжѣдѣваше, и клáпы те стрѡшѣваше: и никой не мѡжѣ да го смири.

5 И секога ноциá и денá, вѣкаше въ грѡбица та и по горѣ те, и бѣшесе съ кáменѣ.

6 И като видѣ Исѣса ѿ

далече, ѿтхрѣна и поклони-
мусе:

7 И иъзвѣкасе съ голѣмъ
гласъ и рече: що имашъ ты
съ мене Исусе Сынне на Бѣга
Вѣшнаго; заклинамъ те
на Бѣга. не мжчи ме,

8 (Защото мѣ въкаше иъз-
лѣзъ аще нечистый ѿ че-
ловѣкатъ.)

9 И пѣташе го, каквѣти
ѣ име то; и ѿговори, и рѣ-
че: легешъ ми ѣ име то;
защото сме мнозина.

10 И молиха мѣ се много
пяти да ги не прѣти вжнѣ
ѿ страна та (Гадаринска).

11 И вѣше тамъ при гора
та стадо свѣнско голѣмо,
коѣто пасеше.

12 И молиха мѣ се свѣчки
те вѣсове, и говореха: пра-
ти нѣ въ свѣте те да влѣзе-
ме въ нѣхъ, и аѣе имъ даде
вола Исуса.

13 И като иъзлѣзоха нечи-
сти те аѣхове, влѣзоха въ
свѣте те: и пѣстнасе стадо
то по брегътъ въ морѣ то,
(а вѣха до двѣ тѣлѣши) и
иъзавиѣхасе въ морѣ то.

14 И свѣнаре те повѣгна-
ха, и ѿидѣха та казѣха въ
градътъ, и въ села та.

15 И иъзлѣзоха да видатъ
що ѣ станало: и доидѣха
при Исуса, и видѣха вѣ-
снѣшатъ, коѣто имаше легеш-
нѣтъ, че седи, ѿклѣченъ,
и смѣсленъ: и оубоахасе,

16 И казѣха имъ ѿна що-
то видѣха това, каквѣ вѣ-
де на вѣснѣшатъ, и за сви-
нѣ те.

17 И Фанѣха да го молатъ
да си ѿиде ѿ прѣдѣлъ те
тѣхни.

18 И като влѣзе въ корѣ-
балѣтъ, молеше мѣ се ѿнѣи,
коѣто вѣше по на прѣдѣ
вѣсенъ, да вжде съ него за-
еднѣ.

19 И Исусъ мѣ не допѣсти
но рече мѣ: иди въ къща та
си въ свой те си, и кажи
имъ това, што ти сотво-
ри Господъ, и помилѣвѣ те.

20 И ѿидѣси и начна да
проповѣдава въ Декаполь
ѿновѣ, што мѣ сотвори
Исусъ: и свѣчки те се чѣ-
дѣха.

21 И когато замина ѿ
Исуса пакъ ѿдоидѣ съ ко-
рѣбалѣтъ, собрасе много на-
родъ ѿколъ негъ, а той
вѣше при морѣ то.

22 И ѣто, доидѣ ѣдинъ
ѿ Архисѣнаги те, име то
мѣ Іаиръ: и като го видѣ
падна при нозѣ те мѣ:

23 И молеше го много, и
говореше: зашто аѣерка та
ми ѣ на оумирѣнѣ: та да
доидешъ да си тѣришъ рѣ-
чѣ те на нѣа, да иѣцѣлѣе:
и ще да вжде живѣ.

24 И ѿиде съ него: и по
него иѣха много народи,
и оугниѣха го.

25 (И нікоа жена, коа то ймаше кровотеченіє дванадесе годины.

26 И много пострада ѿ мнозина лѣкаре, и иждиви сичко що ймаше, и никоа помішь не намери, но іоше въ по лошо ѿиваше:

27 Като чѸ за Исуса, дойдє въ народатѸ ѿ задѸ мѸ, и прикоснасе до арєха та мѸ:

28 Защо то говореше: че ако самѸ до арєхи те мѸ се прикоснемѸ, ще да исцѣлѣемѸ.

29 И тоа часѸ престана теченіє то на кръвь та и: и оусети въ чѣло то си, защо исцѣлѣ ѿ волєсть та си.

30 И авіє Исуса разумѣ че ислѣзе сила ѿ него, и ѿвжрнасе кѸ народатѸ, и рече: кой се прикосна до арєхи те ми;

31 И рекоха мѸ оученицѸ те мѸ: видишѸ че те оугниѸта народ, и говоришѸ: кой се прикосна до мене;

32 И ѿвзирашесе на околѸ да види онаа, коа то направи това.

33 И жена та понєже се оуплаши, и трепереше, зашто знаеше онаа што и вѸде, дойдє и припадна кѸ нему, и каза мѸ сичка та истина.

34 И тои и рече: дшєрко, вѣра та твоа те спасе, иди

ста миромѸ, и вѸди зарѸва ѿ волєсть та си.)

35 И іоше той адмаше и, дойдєха ѿ архісѸнагѸгатѸ, и рекоха мѸ: че дшєрка та ти оумре: и защо вече продѸишѸ оучителатѸ;

36 И Исуса авіє, като чѸ слово то, коєто говорєха, рече на архісѸнагѸгатѸ: не вѸйсе, самѸ вѣрѸвай.

37 И не ѿстави никого да иде по него, токѸмѸ Петра, и ІакѸва, и ІѸанна братѸ ІакѸвова.

38 И дойдє въ къща та архісѸнагѸгова и видє глѸчка, и чєловѣцѸ че плачєха, и вѸкаха много.

39 И като влѣзна внєтре, рече имѸ: зашто глѸчите, и плачєте; момиче то не є оумрєло, но спи.

40 И рѸгаєхамѸсе: а тои като и згна сички те, земѸ къща та на момиче то и майка мѸ, и онаа што вѸка сѸ него, и влѣзе тамѸ, дєто лєжєше момиче то.

41 И като то Фана зарѸка та, рече мѸ: талиюа кѸ мї: коєго ще да рече: момиче (тебе адмамѸ), стани.

42 И тоа часѸ стана момиче то, и хѸдєше, зашто кєше на дванадесе годины: и зачѸ дѸхасє сѸ голємо оудивлєніє.

43 И запрети имѸ много, никои да не оузнає това: и рече да и дадатѸ да глѸдє.

ГЛЯВЯ 37

И излѣзе ѿ тамш, и ѿиде въ отѣчество то си: и слѣдъ негш и дѣха оученицъ те мѣ.

2 И како дойдѣ сдѣвѣта та, начна да оучи въ соборище то: и мнозина цюто слѣшаха чѣдехасе, и говорѣха: ѿ гдѣ са на тогова тѣа; и каквѣ ѣ тѣа премѣдрость цюто мѣ ѣ дадена; и такива чѣдеса, бѣвѣтѣ ѿ ржцѣ те мѣ;

3 Не ѣ ли тоа тектѣно, сѣнѣ Маринѣ, и братѣ Іакшвовѣ и Іосіевѣ и Іудинѣ и Сѣмшновѣ; и не са ли сестрѣ те мѣ тѣка въ насѣ; и влѣзехасе за него.

4 И исѣса имѣ говорѣше: зацо не ѣ никой пророкѣ безчѣстенѣ, токмш во отѣчество то си, и въ сродницѣ те си, и въ кжца та си.

5 И не можеше да направи тамш ни една сила, но токмш малцина колнш, како си тѣри на нихѣ ржцѣ те, и сѣбли.

6 И чѣдешесе за невѣрствіе то имѣ, и ѿхѣждаше околнн те села та оучеше.

7 И повыка дванадесете, и начна да ги праца по двама по двама: и даваше имѣ власть надѣ дѣхове те нечѣстѣ.

8 И заповѣда имѣ, да не зѣматѣ ницо на пѣть, са-

мш една толга: ницо торба, ницо хлѣбѣ, ницо мѣда на полагѣтѣ.

9 Но ѿбѣдени въ ѿбѣща: и да се не ѿблѣчатѣ въ двѣ дрѣхи.

10 И говорѣше имѣ: въ коѣто кжца влѣзете, тамш седѣте, доклѣ да излѣзете ѿ тамш.

11 И коѣто въ не прииматѣ, ницо въ послѣшатѣ, како излѣзете ѿ тамш, ѿтресѣте прахѣтѣ, коѣто ѣ подѣ нозѣ те ваши, за свидѣтелство нимѣ: истина ви дѣмамѣ: зацо по легко цѣ да бѣде на Содомаците и на Гоморраците въ дѣнь сѣдншй, нежели на тоа градѣ.

12 И како излѣзоха вжнѣ, проповѣдѣвахѣ да се покалатѣ.

13 И много дѣаколы изгонѣвахѣ, и мнозина колнш мажеха сѣ масло, и и сѣблѣвахѣ ги.

14 И чѣ това Ирѣдѣ царѣ (зацо то мѣ се кѣше прочѣло име то), и говорѣше: зацо ѣ Іѡаннѣ крестѣтель воскресналѣ ѿ мжртѣвѣ те, и зацо дѣйствѣватѣ силы въ него.

15 Дрѣги дѣмаха: зацо ѣ пророкѣ, или како еднаш ѿ пророчѣ те.

16 Когато обѣче чѣ Ирѣдѣ рече: зацо оншй Іѡаннѣ, когѣто азѣ постѣкохѣ, тои

Є: Онъ є воскресѣлъ ѿ мѣртви те.

17 Защото тоа Ирвдъ прати та Фана Іуѣнна, и вжрза го въ темница та заради ирвдѣда женѣ та на Філіппа крага мѣ, защото се ѡженѣ за неѣ.

18 Понѣже Іуѣнна говореше на Ирвда: не ти є подобно да имашъ братова та си жена.

19 И ирвдѣда се гувѣкаше на него, и искаше да го оубие: но не можеше.

20 Защото Ирвдъ се коеше ѿ Іуѣнна, понѣже го знаеше защо є мѣжъ прѣведенъ и сѣлтъ, и вѣрдене го: и защото го послѣша, стори много работы, и со сладоусть го слѣдѣше.

21 И като се слѣчи єдинъ день способенъ, когѣто Ирвдъ прѣвеше оубоженіе за ради деньжтъ на рожденіе то си, на князи те си, и на тѣлесницы те си, и на старѣйшины те Галілейски:

22 Вѣзе и дщѣрка та ирвдѣдина, и игрѣ, и оубогаи на Ирвда, и на онѣа, които седеха съ него, и рече царо на момѣ та: попроси ѿ мене, цюто искашъ, и ще да ти дамъ.

23 И заклѣ и се: защото цюто да ми поискашъ, ще ти дамъ, и до половина ѿ царство то ми.

24 И тѣа и за вѣзе вжнѣ, и рече на мѣйка си: цю да поискамъ; а онѣа и рече: главѣ та на Іуѣнна крестителя.

25 И ѡвѣе вѣзе внѣтре со скоростъ при царѣтъ, и понскѣ и рече: искамъ да ми дадѣнѣ сегѣ главѣ та на Іуѣнна крестителя на блюдо.

26 И ѡскорѣ се царо много, но заради клетва та, и заради онѣа цюто седеха съ него, не щѣ да и се ѡречѣ.

27 И тоа чѣсъ прати царѣо спекѣлатѣра, и заповѣда да мѣ се донесе главѣ та.

28 И тои ѡидѣ, и ѡсѣче мѣ главѣ та въ темница та: и донесе ѣ на єдно блюдо, и даде ѣ на момѣ та, а момѣ та ѣ даде на мѣйка си.

29 И като чѣха оубеницы те мѣ, доидоха, и зѣха мѣ тѣло то, и тѣриха го въ гробѣтъ.

30 И собрахасе Апостоли те при Іисуса, и приказаха мѣ сичко цюто сотвориха, и наѣчиха.

31 И рече имъ: идѣте вѣе самн въ пѣсто мѣсто, и починѣте си малко. Защото вѣха мнозина онѣа, цюто дохождаха и ѡхождаха: и не можеха да намерѣтъ време нито да пѣдѣтъ.

32 И ѡидоха въ пѣсто мѣсто съ корабѣлѣтъ на єдинѣ.

33 И видѣха ги народи те като ѿииваха, и познаха го мнозина: и стичехася иѣши ѿ сички те градове тамъ; и превариха ги, и собрахася при него.

34 И като излѣзе вжнѣ Исусъ видѣ много народъ, и сожали мѣ се за нихъ, защото бѣха като овци, които немаатъ пастырь: и начна да ги оучи много.

35 И като се замина до волно време, доидоха при него оученици те мѣ, и говореха: мѣсто то є исто, и много вече време замина.

36 Ѿидети ги, да идатъ въ околнн те чифлицы и села, да си кѣпатъ хлѣвъ, защото немаатъ що да ядатъ.

37 И Исусъ ѿговори, и рече имъ: дайте имъ вше да ядатъ, и рекоха мѣ: да идеме ли да кѣпиме за двѣсте гроша хлѣвъ, да имъ дадеме да ядатъ:

38 И той имъ рече: колкы хлѣкове имате; идеете и виждате, и като видѣха, рекоха: петъ хлѣва, и двѣ рѣкы.

39 И заповѣда имъ да ги направатъ да насѣдатъ сички те на трапезы на трапезы на зелена та трева.

40 И насѣдаха на лежи на лежи по сто, и по петдесе.

41 И като зѣнеть те хлѣ-

ва, и двѣ те рѣкы, погледа на нево то, и благо-слови, и преломи хлѣкове те, и даваше на оученици те си да ги тѣратъ предъ нихъ: и двѣ те рѣкы раздѣли на сички те.

42 И ядоха сички те, и насытихася.

43 И собраха комати дванадесе коша пжлни, и ѿ рѣкы те.

44 И бѣха ониа, които ядоха хлѣкове те, близдо петъ хиляды человекы.

44 И акие понди оученици те си да влѣзатъ въ гема та, и да го преваратъ ѿдождъ къ Киопада, докле самъ да ѿидети народъ те.

46 И той като ги ѿидети, ѿиде въ гора та да се помолн.

47 И когато мржнѣ, гема та кеше по средѣ морето, а той кеше самъ на земля та.

48 И видѣ ги зацю страдаха въ греканѣ то сълопаты те, (зацюто имъ беше противенъ вѣтхро) и околн четвърта та стража ноцина, ѿиде близдо при нихъ. и ходеше по морето: и искаше да ги заине.

49 Я они като го видѣха че ходи по морето, помыслиха зацю є привидѣние, и извикаха:

50 (Защо̀то сички те го видѣха, и смѣгнѣхасе,) и ѡвѣи продама съ нѣхъ и рече имъ: дерзайте, азъ самъ, не бойте се.

51 И вѣзе при нѣхъ въ геміа та: и оутиши се вѣтжро, и много̀ пове́че въ себе се страхѣваха, и оуди́ла́ваха.

52 Защо̀то не разумѣха за хлѣ́кове те, поне́же ве́ше сраце́ то имъ ѡкаменѣно.

53 И замина́ха та дойдо́ха въ землѣ́ та Генисаре́тска: и запрѣ́ха геміа та (въ лиманатъ.)

54 И като и́злѣзо́ха о́ни и́зъ геміа та, ѡвѣи го позна́ха:

55 И ѡвѣтжри́аха сичка та о́наа страна̀, и качна́ха да прино́сатъ на ѡдрове́ колны те, де́то чѣ́ха че е́ тамъ.

56 И де́то вѣ́зеше въ се́ла, или́ въ гра́дове, или́ въ чифлицы, по кржето́пжтца та чѣ́раха ко́лны те: и мо́леха го карѣ́мъ до полы́ те на-дрѣ́хи те мѡ да се прино́снатъ: и ко́лнына се прино́снѣваха и́сцѣлѣ́ваха.

Глава 3:

И сокращасе ко́дъ него̀ Фа́рїсеи те, и нѣ́кой ѡ кни́жницы те, които ве́ха дошли ѡ́ прѡдсали́мъ:

2 И като видѣ́ха нѣ́кои

ѡ оу́ченицы те мѡ, зацо́ глѣ́ха съ нечи́сти (сирѣ́чь съ недмѣ́ены) ржце́ хлѣ́въ, оу́кора́ваха ги.

3 (Защо̀то Фа́рїсеи те, и сички те и́дѣе, а́ко недмѣ́латъ хѡ́бавѡ до ла́кти те ржце́ те си, не глѣ́тъ хлѣ́въ, зацо̀то джржа́тъ пре́даніе то на-ста́рцы те.)

4 И ко́гато се вжрнатъ ѡ́ пазара́тъ, а́ко се не оу́мѣ́латъ не глѣ́тъ хлѣ́въ, и дрѡ́ги много̀ има, ко́нто са прѣ́ли да джржа́тъ: като мѣ́нѣ́ то на-ча́ши те, и сто́мны те, и ко́тли те, и ѡ́дрѡ́е те.)

5 По́слѣ го попы́та́ха Фа́рїсеи те и кни́жницы те: зацо́ оу́ченицы те ти не хо́датъ по пре́даніе то на-ста́рцы те, но съ недмѣ́ены ржце́ глѣ́тъ хлѣ́въ;

6 И то́й имъ ѡ́говори, и рече́: до́бре пророче́ствѣ́ва Иса́ѡ за васъ лицѣ́мѣ́рцы те, какво́то е́ пи́сано: тѣ́а лю́діе съ оу́ста́ та ме почи́татъ, а́ сраце́ то имъ да́ле́че ѡ́сто́и ѡ́ мене.

7 Но на прѣ́зданѡ́ ме почи́татъ, поне́же побча́ватъ оу́че́ніа, за́повѣ́ди чело́вѣ́чески.

8 Зацо̀то като ѡ́стави́х те за́повѣ́дь та́ Бж́ѡа, джржи́те пре́даніа́ та чело́вѣ́чески, сирѣ́чь оу́мѣ́ваніе то на-гжрне́та та и на-ча́ши

те, и дрѣги подобни таки-
ва, много правите.

9 И говореше имъ: докѣ
развѣлаете заповѣдь та Божіа,
да оубѣрдите преданіе
то ваше:

10 Защото Мωυсѣй рече:
почитай баща си и майка си:
и който злослови каща си и
майка си, со смѣрть да оумре.

11 И нѣе говорите: ако ре-
че человекъ на баща си, или
на майка си: корванъ (ко-
ето ще да рече дѣръ) ѿ оно-
ва, съ коего ще да се пол-
звашъ ѿ мене:

12 И не ѡставайте вече да
направи на каща си или на
майка си нищо:

13 И развѣлаете слово то Бо-
жіе съ ваше то преданіе, кое-
то предадохте: и дрѣги мно-
го подобни такива правите

14 И повика сичкиятъ на-
родъ, и говореше имъ: по-
слушайте ме сички те, и ра-
здѣлите.

15 Нѣма никоа вѣрнъ, ко-
то, ако влѣзи изъ вжнъ въ
человекъ, може да го ѡсквер-
ни: но онѡва, който излѣ-
затъ ѿ него, тѣа са шото
ѡсквернаватъ человекъ.

16 Който има оуши да
слуша, нека слуша.

17 И когѣто се махна ѿ
народатъ, и влѣзе въ кж-
щи, попытаха го оученици
те мѣ за прѣтча та.

18 И рече имъ: така ли

сте и нѣе неразѣмни; не ра-
здѣлвате ли, зацо сичко
нѣшо, коего ѿ вжнъ влѣзи
въ человекъ, не може да го
ѡскверни;

19 Защото не влѣзи въ
срѣцѣ то мѣ, но въ оутро-
ба та мѣ: и презъ ѡфедрѡ-
натъ излѣзи, и изчиства
сички те гѣстѣа.

20 И говореше, зацо оно-
ва, шото излѣзи ѿ человекъ-
ка, то ѡсквернава человекъ.

21 Защото ѿ внѣтре ѿ
срѣцѣ то на человекѣци те
излѣзатъ зли те помшлѣ-
ніа, прелюкодѣйства, блд-
дове, оубѣйства.

22 Врадѣніа, лѣкомства,
ѡбидѣнъ, лѣкавства, лѣсть,
срамѡтннѣ работѣ, завистъ,
хдла, гордостъ, кезѣмѣ.

23 Сички те тѣа злиніа,
изъ внѣтре излѣзатъ, и ѡ-
сквернаватъ человекъ.

24 И като стана ѿ тамъ,
ѡиде въ сѹноре те Тѹрски
и Гѣдѡнски: и като влѣзе
въ ѣднѣ кжща, не искаше
да го знае никой: но не-
може да се оукрѣе.

25 Защото като чѣ ѣднѣ
женѣ, за него, на коѣто
дѣщерка та имаше дѣхъ не-
чистъ, доиде и припадна
на носѣ те мѣ,

26 (И женѣ та бѣше Ѣллин-
ка, Гѹрофѣнікѣса родомъ,) и
молеше го да изгони дѣа-
волатъ ѿ дѣщерка та и.

27 И Исусъ и рече: вста-
ви първо да се наситатъ ча-
да та: защото не е добро
да шиме нѣкой хлѣбатъ ш
чада та, и да го фжри на
псѣта та.

28 Я она мѣ шговори, и
рече: ей, Господи: защото
и кѣченица та шдолѣ подѣ
трапеза та гдѣтѣ ш трохи
те (кои то падатъ) ш аѣ-
ца та.

29 И рече и: за това слово
иди: излѣзе дѣволо ш
ашѣрка та ти.

30 И като шиде въ кжща
та си, намери зашо дѣволо
бѣше излѣзналъ, и ашѣрка
та и лежеше на одратъ.

31 И пакъ излѣзе Исусъ
ш сѣноре те Тѣрски и Си-
донски, и доиде на море то
Галілейско междѣ сѣноре те
Декаполски.

32 И привѣдоха мѣ едина
гдѣхъ и гдѣгнѣхъ и мѣлеха го
да си тѣри на него ржка та.

33 И като го шдѣли ш на-
рѣдатъ на единаѣ, тѣри си
пржсти те въ оуши те мѣ,
и плюна и пофана го за
лѣзѣкатъ.

34 И поглѣдна на небо то,
и въздѣхна, и рече мѣ: еф-
фаюа: коѣто ще да рече, ш-
ворисе.

35 И тоа часъ се швориша
оуши те мѣ, и развжрзѣсе
и жзело на лѣзѣкатъ мѣ, и
говсреше правш.

36 И запрети имъ да не
кажатъ никому: и колко то
имъ той запрѣщаваше, то-
лко они по много проповѣ-
дѣвахъ.

37 И много повече се чѣде-
ха, и говорѣха: все добре пра-
ви: и гдѣхите прави да чѣ-
лѣ, и нѣмы те да говоратъ.

ГЛАВА II.

ВЪ ОНИА ДНИ, ПОНЕЖЕ БѢ-
ШЕ ВЕСМА много народо, и
немаха шо да гдѣатъ, по-
выка Исусъ оученици те
си, и рече имъ:

2 Мило ми е за нарѣдатъ,
зашо вече три дни седатъ
при мене, и немаатъ шо да
гдѣатъ:

3 И ако ги шпѣстимъ гдѣ-
днѣ въ кжщи те имъ, ще
да запратъ по пжтѣатъ:
защото нѣкои ш нихъ са
дошли ш далече.

4 И шговориша мѣ оучени-
цы те мѣ: а ш гдѣ може нѣ-
кой да ги насити съ хлѣвъ
тѣка въ пѣстѣна та;

5 И попыта ги: колко
хлѣбове иматъ; а они ре-
коха седмь.

6 И заповѣда на нарѣдатъ
да насѣдатъ по земла та:
и земла седмь те хлѣбове, и
като въздѣде хвала прело-
ми, и даваше ги на оуче-
ницы те си да ги слѣгатъ
предъ нихъ: и сложѣха ги
предъ нарѣдатъ.

7 И ѿмаха ѿ малко рѣбницъ: ѿ нихъ като благословѣи, рече да сложатъ ѿ тѣхъ предъ нихъ.

8 И ꙗдоха, ѿ насытихася: ѿ вдигнаха ѡртисали те комате, седмь кошницъ.

9 И бѣха ѡниа шото ꙗдоха до четьри хїладш: а послѣ ги ѡпѣсти.

10 И авѣе влѣзе въ гемїа та съ оученицъ те си, ѿ дойдѣ въ странѣ те Далманѣдански.

11 И ѿзлѣзоха Фарїсеи те, ѿ Фанаха да се препиратъ съ него, ѿ ѿскаха знаменїе ѡ него, ѿ ѿскѣшаваха го.

12 И Исѣсъ като възвѣхна съ дѣхатъ си, рече: зашто тоа родъ знаменїе ѿще; ѿстина ви говоримъ, зашто не ще да се даде на тоа родъ знаменїе.

13 И ѡстави ги, ѿ влѣзе паки въ гемїа та, ѿ замина ѡдонадѣ.

14 И забравїха да зѣматъ хлѣбъ оученицъ те мѣ: ѿ нѣмаха съ себе си ѡсвѣнь ѣдинъ хлѣбъ въ гемїа та.

15 И зарѣчеше ѿмъ, ѿ говореше: глѣдайте хѣбавш, чѣнайтесе ѡ квасжтѣ фарїсейски, ѿ ѡ квасжтѣ ѿршдовѣ.

16 И помышлѣваха по мѣждѣ си, ѿ говорѣха: че хлѣбове не зѣмѣ.

17 И като раздѣмѣ Исѣсъ това рече ѿмъ; зашто помы-

шлѣватѣ че нѣматѣ хлѣбове; ѿще ли ѡкаменѣло ѿматѣ сжрацѣ то си:

18 Очи ѿматѣ, ѿ не видѣте, ѿ оуши ѿматѣ, ѿ не чѣете; ѿ не помните ли;

19 Когато преломїхъ петъ тѣ хлѣбове на петъ тѣ хїладш человекъ, колко кошша пжлш съ коматѣ вдигнахте: ѿ рѣкоха мѣ: дванадесѣть.

20 И когато разломїхъ седмь тѣ хлѣбове на четьри тѣ хїладш, колко кошницъ пжлш съ коматѣ вдигнахте; а ѡни мѣ рѣкоха: седмь.

21 И говореше ѿмъ: какъш не раздѣмѣватѣ;

22 И дойдѣ въ Вифсаїда: ѿ привѣдоха мѣ ѣдинъ слѣпецъ, ѿ молеха го да мѣ се прикосне.

23 И като Фана за ржкѣ та слѣпшатъ, ѿзвѣде го вжнъ ѿзъ селѣ то: ѿ плюна на ѡчи те мѣ, ѿ тѣри си ржцѣ те на него, ѿ пѣташе го, да ли видѣ нешо.

24 И като поглѣдна, говореше: видимъ человекъ те, като джрвѣ та че хѣдатъ.

25 И послѣ пакъ си тѣри ржцѣ те на ѡчи те мѣ, ѿ направѣ го да проглѣдне: ѿ оуправїсе, ѿ видѣ ꙗсно сїчко.

26 И прати го въ кжца та мѣ, ѿ рече мѣ: нито въ се-

дѡ то да влѣзешъ, ни то да
кажешъ нѣкомѹ въ село то.

27 И излѣзе Иисѹсъ и оу-
ченицѹ те мѹ въ село та на-
Філіппова та Весаріа и по-
пжѣватъ пѹташе оученицѹ
те си, и говореше имъ: когѡ
ме говорятъ человекѹ те да
самъ;

28 И онѣи ѡговориха: (нѣ-
кои говорятъ) Іуанна кре-
ститеа: а дрѹги, Іліа: а
дрѹги, Еаногѡ ѡ пророцѹ те

29 И той имъ рече: а вые
когѡ ме говорите да самъ;
и ѡговори Пѣтрѹ, и рече мѹ:
чѹ си Христѡсъ.

30 И запрети имъ, да не
говорятъ никому (нищо) за
него.

31 И нача да ги оучи,
защѡ трѣбѹва Сынъ чело-
вѣческой да пострада мно-
го, и да вѣде искѹшенъ ѡ
старцѹ те, и архіерей те,
и книжницѹ те, и да го
оубіятъ и по три дни по-
слѣ да воскресне.

32 И дѹмаше гѣвнѹ слово
то, и како го зема Пѣтрѹ,
Фанѡ да мѹ запрещѹва.

33 И Иисѹсъ като се ѡвѣр-
на та поплѣднѡ на оучени-
цѹ те си, запрети на Петра,
и рече мѹ: иди задъ мене
сатанѡ, защѡ то не мѹ-
слиши Божественны те ра-
коты, но человекески те.

34 И повыка народѹ те
съ оученицѹ те си, и рече

имъ: който иска да хо-
ди слѣдъ мене, да се ѡфжри ѡ
себе си, и да земе крѣстатъ
си, и да дойде по мене.

35 Защѡто който иска да
си оубѣрди животатъ, ще да
го зарѹки: а който зарѹ-
ки животатъ си, заради
мене, и заради Евангеліе
то, той ще да го оубѣрди.

36 Защѡто, що ще да се
ползѹва человекъ, ако при-
добіе и сичкіятъ свѣтъ, а
зарѹки си душа та;

37 Или каквѡ ще да даде
человекъ размѣнка за ду-
шѡ та си;

38 Защѡто който се за-
срами ѡ мене, и ѡ мои те
слова въ томъ родѹ прелю-
бодѣйственныи и грѣш-
ныи, и Сынъ человекескій
ще да се засрами ѡ негѡ,
когато доде въ слава та на-
Сѹтѹа своего со свѣти те
Ангѣли.

ГЛАВА Ө.

И говореше имъ: истина ви
дѹмамъ, защѡ има нѣкои
ѡ тіа, щото стоѣтъ тѣка,
който не щѣтъ да вѣдѣятъ
смѣрть, доклѣ не видѣтъ
цѣрство то Божіе, защѡ иде
въ сила.

2 И по шестѣ дни послѣ
зема Иисѹсъ Петра и Іакѡ-
ва и Іуанна, и покачи ги
на Еднѡ гора висока сами

на ѿдинѣ: и прешвразисе предъ нихъ.

3 И дрѣхи те мѡ свѣтеха, и бѣха бѣлы по премногѡ како снѣгъ, каквы то не може бѣлиликъ да и збѣли на землѣ та.

4 И пвй ѡмъ се Иліа съ Мшѹсеа: и разговарахасе съ Исуса.

5 И ѡговори Пѣтръ, и рече на Исуса: Оучителю, добро ми ѣ да вѣдемѣ тѣка: и да направимѣ три колѣбы, тѣке ѿна, и на Мшѹсеа ѿна, и ѿна на Иліа.

6 Ващѡто не знаеше шо да рече: понеже бѣха многѡ оустрашени.

7 И ѡблакъ ги ѡбсѣнаваше и приде гласъ изъ ѡблакатъ който говореше: тѡ ѡ ѿна мѡй возлюбленый, него слѣшайте.

8 И внезапно како поглѣданаха, не видѣха вече никого токѡ самаго Исуса со себе си.

9 И като слѣзѣха ѡ гора та, запрети ѡмъ, да не кажатъ никомѡ оныя рѡкѡты, што го ги видѣха, но токѡ когѡто воскресне ѡ мѣртвители ѿна чловѣчскій.

10 И оудержаха въ себе си слово то, и пытахасе по мѣждѣ си шо ще да рече това, изъ мѣртвители да воскресне.

11 И го попытаха, и рекоха: защѡ говоратъ книжни-

цы те, че трѣбѡва да дойде Иліа по напредъ;

12 И Исусъ ѡмъ ѡговори, и рече: Иліа ще дойде по напредъ, да оустрои сички те (работы): и каквѡто ѣ писано за ѿна чловѣчскаго, така трѣбѡва да пострада много и да се оуничжи.

13 Но говоримъ ви, и Иліа дойде, и направиха мѡ што ѡскаха, каквѡто ѣ писано за него.

14 И като дойде при оученицы те си, виде много народъ ѡколѡ нихъ, и книжницы те, който ѡмъ предлагаха испштованіа.

15 И ѡкѡе како го виде сичкѡ народъ, оудивихасе: и притжрчоваха та го по здравлаваха.

16 И попыта книжницы те: шо ги испштѡвате;

17 И ѡговори ѿдинъ ѡ народатъ, рече: оучителю, добѣдохъ сѡна моего при тебе, който ѡма дѡхъ нѣмъ:

18 И гдѣто го фѡне, разтрѡшѡва го, и пѣна течѣ изъ оуста та мѡ, и скрѡца со зжкѡ те си, и вѡдрѡвѡвасе: и рекохъ на оученицы те ти да го изгонатъ, и немогѡха.

19 И ѡговори Исусъ и рече мѡ: ѡ рѡде невѣрнѡй, до когѡ ще вѣдемъ съ васъ; до когѡ ще вѡтжрпѡмъ; доведѣте ми го.

20 И доведоха мѣ го: и като го видѣ (момчѣто), тога часъ го стресе дѣхо, и падна на землѣта, и таркалъшесе, и пѣна пѣщаше.

21 И попыта отца мѣ: колко време има ѿ какво мѣ е станало това; а той рече: юще ѿ малко дѣтѣ.

22 И много пѣти го е фжрлѣлъ въ огнь, и въ вода, да го погѣки: но ако можешъ нѣщо помогни ми, като се оумилостивишъ за насъ.

23 Я Исусъ мѣ рече: ако можешъ да вѣровашъ нѣщо, сичко е възможно на оногѣта, който вѣрѣва.

24 И авѣе извикаше отѣцо на-дѣтѣто, и со сказы говореше: вѣрѣвамъ Гди, помогни на мое то невѣрѣе.

25 Я Исусъ като видѣ че се стича народъ, запрети на нечистыята дѣхо, и говореше мѣ: дѣше нѣмши. и глѣхѣи, азъ ти повелѣвамъ, излѣзъ изъ него, и да не влѣзешъ вече въ него.

26 Я нечистый дѣхо като извика, и като го стресе много, излѣзе: и вѣдѣ като мѣртвъ, шото мнозина говорѣха, че оумрѣ.

27 Я Исусъ го Фана за рѣка та, и вдигна го и стана.

28 И като влѣзе той въ кѣщи, попытаха го оучени-

цы те мѣ на единѣ: зашто нѣ не могахме да го изгониме:

29 И рече имъ: тога рѣдъ дрѣго гѣче не излази, токму съ молитва и съ постъ.

30 И когато излѣзоха ѿ тамъ, заминѣваха презъ Галілеа: и не искаше да разѣмѣ нѣкой.

31 Зашто оучеше оученицы те си, и говореше имъ: зашто ѿ имъ чловѣческии ще вѣде предѣденъ въ рѣчѣте чловѣчески, и ще да го оубѣятъ: и като го оубѣятъ, въ третѣи дѣнь ще да воскресне.

32 Я они неразѣмѣха слово то, и страхъ ги вѣше да го попытатъ.

33 И дойдѣ въ Капернаѣмъ: и като влѣзе въ кѣщи, попыта ги: що помышлѣвахте въ себе си по пѣтъатъ;

34 Я они мжлѣха: зашто то вѣха се испытѣвали по пѣтъатъ по междъ си кой е по голѣмъ.

35 И когато седна, пѣшкѣ дванадесете, и рече имъ: който иска да е прѣвъ, да вѣде ѿ сички те най послѣденъ, и на сички те слѣга.

36 И зема едно дѣтѣнце, и тѣри го по средъ нихъ: и като го пригърна, рече имъ:

37 Който прѣиме едно такова дѣтѣнце въ мое то име,

мѢНЕ ПРИИМА: И КОЙТО ПРИИМА МѢНЕ, НЕ ПРИИМА МѢНЕ, НО ОНОГОВА, КОЙТО МЕ Ё ПРАТИЛЪ.

38 И ѼГОВОРИ МЪ ИѼАННЪ, И РЕЧЕ: ОУЧИТЕЛЮ, ВИДЕХМЕ НѢКОГО СИ, ЧЕ СЪ ТВОЕ ТО ИМЕ ИЗГОНАВАШЕ ВѢСОВЕ ТЕ, КОЙТО НЕ ХОДИ СЛѢДЪ НАСЪ: И ВОЗБРАНИХМЕ МЪ, ЗАЩОТО НЕ ХОДИ ПО НАСЪ.

39 И Исусъ рече: НЕ БРАНЕТЕ МЪ: ЗАЩОТО НЕ Ё НИКОЙ, КОЙТО ЩЕ ДА СОТВОРИ СИЛА ВЪ МОЕТО ИМЕ, И ЩЕ ДА МОЖЕ СКОРШ ДА МЕ ЗЛОСЛОВИ:

40 ЗАЩОТО, КОЙТО НЕ ВИ Ё ПРОТИВЕНЪ, ЗА ВАСЪ Ё (ДОБРОМЫСЛЕННИКЪ.)

41 И КОЙТО ВЪ НАПОИ ЕДНА ЧАША ВОДА ВЪ МОЕТО ИМЕ, ЗАЩОТО СТЕ ХРИСТОВИ: ИСТИНА НИ ГОВОРИМЪ: НЕ ЩЕ ДА ИЗГЪБИ ЗАПЛАТА ТА СИ,

42 И КОЙТО СОБЛАЗНИ ЕДНОГО Ѽ МАЛКИТЕ ТІА, КОЙТО ВѢРОВАТЪ ВЪ МЕНЕ: ПО ДОБРЕ МЪ Ё, ДА СЕ ПРИВЪРЖЕ КАМЕНЬ ВОДЕНИЧАНЪ ОКОЛШ ШІА ТА МЪ, И ДА ВЪДЕ ФЖРЛЕНЪ ВЪ МОРЕ ТО.

43 И АКО ТЕ СОБЛАЗНАВА РЖКА ТА ТИ, ѼСѢЧИ А: ПО ДОБРЕ ТИ Ё СОСЪ ЕДНА РЖКА ДА ВЛѢЗЕШЪ ВЪ ЖИВОТАТЪ, НЕЖЕЛИ ДА ИМАШЪ ДВѢ РЖЦЕ, ТА ДА ВЛѢЗЕШЪ ВЪ ГЕЕННАТА, ВЪ НЕДГАСИМАТЪ ОГНЬ:

44 ГДѢТО ЧЕРВАКО НИХЕНЪ

НЕ ОУМИРА, И ОГНЬО НЕ ОУГАСИДВА.

45 И АКО НОГА ТА ТВОА ТЕ СОБЛАЗНАВА, ѼСѢЧИ А ПО ДОБРЕ ТИ Ё ДА ВЛѢЗЕШЪ ВЪ ЖИВОТЪ ХРОМЪ, НЕЖЕЛИ ДА ИМАШЪ ДВѢ НОЗѢ, И ДА БЖДЕШЪ ФЖРЛЕНЪ ВЪ ГЕЕННАТА, ВЪ НЕДГАСИМАТЪ ОГНЬ.

46 ГДѢТО ЧЕРВАКО ТѢХЕНЪ НЕ ОУМИРА, И ОГНЬО НЕ ОУГАСИДВА.

47 И АКО ОКО ТО ТИ ТЕ СОБЛАЗНАВА, ИЗВАДИ ГО: ПО ДОБРЕ ТИ Ё СЪ ЕДНО ОКО ДА ВЛѢЗЕШЪ ВЪ ЦАРСТВО ТО БЖІЕ, НЕЖЕЛИ ДВѢ ОЧИ ДА ИМАШЪ ТА ДА БЖДЕШЪ МЕТНАТЪ ВЪ ГЕЕННАТА ОГНЕННА:

48 ГДѢТО ЧЕРВИЙ НИХЕНЪ НЕ ОУМИРА, И ОГНЬО НЕ ОУГАСИДВА.

49 ЗАЩОТО СЕКОЙ СЪ ОГНЬЩЕ ДА СЕ ѼСОЛИ: И СЕКОЛ ЖЕРТВА СО СОЛЬЩЕ ДА СЕ ѼСОЛИ.

50 ДОБРА Ё СОЛЬ ТА: НО АКО СОЛЬ ТА БЖДЕ НЕСОЛЕНА, СО ЦОЩЕ ДА СЕ ѼСОЛИ; И МАЙТЕ СОЛЬ ВЪ СЕБЕ СИ, И МИРЪ И МАЙТЕ МЕЖДЪ СЕБЕ СИ.

ГЛАВА I.

И СТАНА Ѽ ТАМШ, И ДОЙДЕ ВЪ СУНОРИТЕ ИУДЕЙСКИ, ОДОУДАЪ ТОРДАНА: И ПАКЪ СЕ СОБРАХА НАРОДИ ПРИ НЕГО: И КАКВОТО ИМАШЕ ОБЫЧАЙ, ПАКЪ ГИ ОУЧИШЕ.

2 И ДОЙДОХА ПРИ НЕГО ФАРИСЕЕ ТЕ И ПОПШТАХА ГО ДА

ли йма власть мжжъ да ѡ-
стаѡви женѡ та си: и скѡша-
вѡюще го.

3 Я Исѡсѡ ѡговори, и рѣ-
че ймъ: що ви ѣ Заповѣ-
дѡлѡ Мѡѡсѣй;

4 Я ѡни рѣкоха: Мѡѡсѣй ѣ
заповѣдѡлѡ да напише кни-
га прѡстѣна, и да ѡ ѡстаѡви.

5 И ѡговори Исѡсѡ, и рѣче
ймъ: по вѡше то тѡврѡдо
сѣрдѡце ви написа Мѡѡсѣй
тѡлѡ заповѣдѡ:

6 Но ѡ начѡло то на-со-
здѡніе то, мѡжъ и женѡ ги
ѣ сотворилѡ Бѣѡ.

7 (И рѣче:) заради товѡ
ще ѡстаѡви челѡвѣкѡ бащѡ
си и мѡйка си, и ще се при-
лѣпѡи при женѡ та си.

8 И ще бѡдѡтѡ двѡма та
вѡ ѣднѡ плѡть: што не сѡ
вече двѡма, но ѣднѡ плѡть.

9 Ѳновѡ прѡчее што ѣ
Бѣѡ соединилѡ, челѡвѣкѡ
да го не раздѣлѡва.

10 И вѡ кѡща та пѡки оѡ-
ченицѡ те мѡ го попѡтѡха
за товѡ.

11 И рѣче ймъ: кѡйто си
ѡстаѡви женѡ та, и ѡженѡсе
за дрѡга, прѡлюбѡдѣйствѡ-
ва сѡ нѣл.

12 И ѡко женѡ та ѡстаѡви
мжжѡтѡ си, и ѡженѡсе за
дрѡгѡго, прѡлюбѡдѣйствѡва

13 И принѡсѡха мѡ дѣцѡ,
да се прикѡсне до нѡхѡ: ѡ
оѡченицѡ те се кѡраха на
ѡнѡлѡ, што ги дѡнѡсѡха.

14 Я Исѡсѡ, като видѣ раз-
сѡрдѡсе, и рѣче ймъ: ѡста-
вѣте дѣцѡ та да дохѡждѡтѡ
кодѡ мѣне, и не бранѣте ймъ:
за што на-такѡва ѣ цѡр-
ство то Бѣѡе.

15 Истина ви говорѡмъ:
за што кѡйто не прѡйме цѡр-
ство то Бѣѡе като ѣднѡ
дѣтѡ, не ще да влѣзе вѡ
нѣго.

16 И като ги пригѡрѡлѡ
тѡри си рѡче те на нѡхѡ,
и благѡсловлѡваше ги.

17 И като ислѣзе тѡй на
пѡтѡтѡ, прѡгѡрѡлѡ ѣднѡ
челѡвѣкѡ, и клекнѡ на ко-
лѣна та си предѡ него, и
попѡтѡ го: оѡчителю бла-
гѡй, що да направѡмъ да
наслѣдимъ живѡтѡ вѣч-
нѡй;

18 Я Исѡсѡ мѡ рѣче: што
ме вѡкашѡ блѡгѡ; никѡй
не ѣ блѡгѡ, токѡ ѣднѡ
Бѣѡ.

19 Заповѣди те знѡешѡ:
не прѡлюбѡдѣйствѡй: не оѡ-
кради: не лѡжесвидѣтел-
ствѡй: не сотвори ѡбѡи да
никѡмѡ: почитѡй бащѡ си
и мѡйка си.

20 Я тѡй ѡговори, и рѣче
мѡ: Оѡчителю, тѡлѡ самѡ
сѡчки те сохранилѡ ѡ мла-
достѡ тѡ си.

21 Я Исѡсѡ като поглѣ-
дѡлѡ на нѣго возлюбѡ го, и
рѣче мѡ: тоѡце ѣднѡ ти не до-
стѡга: иди, и што ймѡшѡ

продай го, и раздай на си-
ромаси те и ще имашъ со-
крѣнице на небо то: и ела
ходи слѣдъ мене, като зе-
мешъ кржстатъ.

22 Я тои се ѡскорби за
това слово, и ѡиде си пе-
чаленъ: защото имаше мно-
го стока.

23 Я Исусъ като ѡвглѣ-
да на околш, рече на оуче-
ници те си: каквѣ мжчнш
ще влѣзатъ въ царство то
Бжїе о́на, които иматъ
много богатство:

24 Я оученици те се оуди-
влаваха за словеса та мѣ.
Я Исусъ пакъ ѡговори, и
рече имъ: чада, каквѣ мжч-
нш ще да влѣзатъ въ цар-
ство то Бжїе о́на, които
се надѣватъ на богатството,

25 Защото, по леснѣ е да
прейде велѣдо презъ игле-
ны оуши, нежели когагшо
да влѣзе въ царство то Бжїе,

26 Я о́ни се оудивлаваха
повече, и говореха по меж-
дси: и кой може да се спасе;

27 И като поглѣдана Ис-
усъ на нихъ, рече: оу чело-
вѣци те е (това) невоз-
можно, но не (и) оу Бга:
защото сичко нѣшо е воз-
можно оу Бга.

28 И начала Пѣтръ да мѣ
дѣма: е́то, ние ѡставихме
сичко, и послѣдовахме по
тебе,

29 И ѡговори Исусъ, и

рече: истина ви говоримъ:
защото нема никой, който
е ѡстави́лъ домъ, или бра-
тѣа, или сестрѣ, или о́тца,
или ма́йка, или женѣ, или
чада, или села заради мене,
и заради Ева́нгелие то:

30 Който не ще да при́ме
стократнѣ сегѣ въ това
време въ гонѣние то. кжци,
и кратѣа, и сестрѣ, и о́тца,
и ма́йка, и чада, и села, а
въ бѣдѣщій вѣкъ живо́тъ
вѣчншй.

31 И мнозина пѣрви ще
бждатъ послѣдни: а послѣ-
дни те пѣрви.

32 И бѣха на пжгватъ, и
воскачѣвахасе во Иерусалимъ:
а Исусъ ги превѣраше, и чѣ-
дехасе, и като и́деха по не-
го, воѣхасе, и зема паки
дванадесеть те, и начала да
имъ казѣва о́на (работы)
който щеха да мѣсе слѣчатъ.

33 Защо е́то, воскачѣва-
месе во Иерусалимъ, и о́ынъ
человѣческій ще бжде пре-
дѣденъ на архїерѣи те и кни-
жници те, и ще да го ѡсѣ-
датъ на смѣрть, и ще го
предадатъ на мѣщци те:

34 И ще мѣ се порѣгѣатъ,
и ще го вѣатъ, и ще го за-
плюватъ, и ще да го оубѣ-
атъ: и въ трѣтій дѣнь ще
воскрѣсне.

35 И дойдоха предъ него
Іакшвъ и Іѡаннъ сьновѣте
Зеведѣеви, и рекоха мѣ: Оу-

чителю, сакаме да направимъ намъ, що да ти поискаме.

36 Я Исусъ имъ рече: що искате да ви направимъ;

37 Я они мѣ рекоха: даи ни да седнеме единъ шдесна та, а дръго шлева та ти страна въ слава та твоа.

38 Я Исусъ имъ рече: не знаете що искате: можете ли да пиете чаша та, коато азъ пиемъ, и съ крещеніе то, съ което се азъ крещавамъ да се крестите;

39 Я они мѣ рекоха: можеме. Я Исусъ имъ рече: воистинно чаша та коато азъ пиемъ, ще испіете, и съ крещеніе то съ което се азъ крещавамъ, ще се крестите:

40 Я да седнете шдесно и шлева ми: не стои оу мене да го дамъ, но (ще да се даде) на она, на който е приготно.

41 И като чуха дванадесете, Фанѣха да се сжрагъ за Іакѣва и Іѡанна:

42 Я Исусъ ги повика, и рече имъ: знаете, защо она цюто мислатъ че цардватъ на нзѡциу те, властватъ надъ нихъ: и големциу те имъ ги швладаватъ.

43 Но въ васъ нецие да бжде такъ: но който иска да бжде по големъ въ васъ, да бжде вамъ слдгъ:

44 И който иска да бжде

въ васъ пржвъ, да бжде на сички те рѣвъ.

35 Защото Оинъ человекъ не доиде да мѣ послдгдватъ, но да послдгдѡва, и да даде душа та си и забавленіе за мнозина.

46 И доидоха во Іерихѡнъ, и като излѣзе той шІерихѡнъ и оученициу те мѣ, и много народъ, сѡнъ Тимеовъ Вартимей слѣпно седеше при пѣтъатъ и просеше.

47 И като чѣ че Исусъ Назвранинъ, Фанѣ да вика, и да дама: Оине Давидовъ Исусе, помилди ма.

48 И мнозина мѣ се караха да млжне: но той шѡше повече вѣкаше: Оине Давидовъ, помилди ма.

49 И запресе Исусъ, и рече да го повикатъ: и повикаха слѣпцатъ, и рекоха мѣ: имай дерзновеніе, стани: вѣкате.

50 Я той като си Фжри дрѣхите, стана и шиде при Исуса.

51 И шговори Исусъ, и рече мѣ: цю искашъ да ти направимъ; а слѣпно мѣ рече: Оучителю, да проглѣднемъ.

52 Я Исусъ мѣ рече: иди вѣра та твоа те спасе, и тоа часъ проглѣдана: и шиде слѣдъ Исуса въ пѣтъатъ.

ГЛЯВЯ ЯГ.

И когато се приближи во Иерусалимъ въ Виоуфагіа. и въ Виоаніа при гората Елеинска, прати двѣма Ѽученицѣ те си,

2 И рече имъ: идѣте въ село то, което ѣ предъ васъ, и ѡбѣ като влѣзете въ него, ще намѣрите ѣдно ждрекче вжрзано, на което никой человекъ не ѣ възсѣднѡлъ: Ѽвжржете, и доведѣте го.

3 И ѡко ви рече нѣкой: защо правите това; речѣте му: защо на господаратъ неговъ трѣбва: и ѡбѣ ще го прати тѣка.

4 И Ѽидоха, и намѣриха ждрекѡкатъ вжрзанъ вжнъ при врата та на кржстопятъ, и Ѽвжрзѡха го.

5 И нѣкои Ѽ ѡніа, които стоѣха тамъ, говорѣха имъ: що правите та Ѽвжрзѡвате ждрекѡкатъ;

6 И ѡни имъ рѣкоха, какѡто имъ заповѣда Исусъ: и ѡставиѡха ги.

7 И доведоха ждрекѡкатъ при Исуса, и тѣриѡха на него дрѣхи те си, и възсѣднѡ на него.

8 И мнозина постилаха дрѣхи те си по пжтьатъ: а дрѣги рѣжеѡа пржчки Ѽ дрѣвеса та, и постилаѡа по пжтьатъ.

9 И ѡніа, щото вжрѣѡа

на предъ, и които послѣдѡваѡа Ѽ зааѡ вѣкаѡа, и говорѣѡа: Ѽсанна, благословѣнъ който иде въ имѣ то Господне.

10 Благословѣнно, щото иде царство то въ имѣ то на Господа, на Отца нашегѡ Давида: Ѽсанна въ вѣшнихъ.

11 И влѣзе Исусъ во Иерусалимъ. и въ цѣрква та: и като изгледа сичко, понѣже бѣше вече кжснѡ, излѣзе въ Виоаніа съ дванадесѣте.

12 И на оутрешниятъ денъ като излѣзоѡа Ѽ Виоаніа, ѡгляднѣ.

13 И като видѣ ѣднѡ смоковница Ѽ далѣче, която имаше листѡвѣ, Ѽидѣ, данѡ найденѣщо на неѡ: и като доидѣ при неѡ, не найдѣ нищо, токму ѣднѡ листѡ: защото не бѣше време на смѡкѡ те.

14 И Ѽговори, и рече и: да не глѣдѣ вече никой плѡдъ Ѽ тебе во вѣки, слѣшаѡа оученицѣ те му.

15 И Ѽидоха пакѡ во Иерусалимъ: и като влѣзе Исусъ въ цѣрква та, фанѡ да изгонѡва ѡніа, които продаѡаѡа, и кѡпѡваѡа въ цѣрква та: и трапѣзѣ те на сарафите, и столове те на ѡніа, които продаѡаѡа гжлѡе и спретѡри.

16 И не даѡаше да пренесе

нѣкой сосѣдѣ презъ цѣрква та.

17 И оучеше ги, и говореше: не є ли писано, защо храмо мой, храмъ на-моличтва та ще да се нарече на сички те пѣзѣщы; а выего направихте пещѣра разбойническа.

18 И чѣха това книжничы те и архіерей те, и траسهха съ кой начинъ да го погубятъ: защото се бѣеха ѿ негѡ, че сичкію народъ се чѣдеше на оученіе то мѡ.

19 И като мржкна, излѣзе Исусъ вжнъ изъ градъ та.

20 И на оутриньга, като заминѡваха ѿ тамъ, видѣха смоковница та и зсхнала изъ коренѣ ти.

21 И като се оусети Пѣтръ, рече мѡ: Оучителю, виждь, смоковница та, щото а проклає и зсхнала.

22 И ѡговори Исусъ, и рече имъ: имайте вѣра Божіа:

23 Защото истина ви говоримъ, че който рече на таа планина, вдигнѣсе, и фжрлісе въ морѣ то: и не оусмнѣсѡнасе въ срдцѣ то си, но вѣрѡва, защо онова щото дѡма бѡва: ще мѡ бѡде сичко що да рече.

24 Затова ви говоримъ: сичко щото просите, когато се молите, вѣрѡвайте че ще го пріймете: и ще да ви бѡде.

25 И когато стоите да се молите, прощавайте, ако имате нѣщо на нѣкого: да и вамъ прѡсти Отецъ нашъ небесный ваши те согрѣшеніа.

26 Яко ли вые не прощавате, нито Отецъ нашъ небесный ще ви прѡсти согрѣшеніа та ваши.

27 И ѡидѡха паки во Иерусалимъ: и като ходеше внѣтре въ цѣрква та доидѡха при него архіерей те и старѡцы те.

28 И рѣкоха мѡ: съ коа власть правишь тѡа работъ) и кой ти даде таа власть да ги правишь;

29 А Исусъ ѡговори. И рече имъ: ще вы попитамъ и азъ єдно слово: и ѡговорѣте ми, и ще ви кажемъ и азъ съ коа власть правимъ тѡа.

30 Вреценіе то Іѡанново ѡ небо то ли бѣше, или ѡ челоуѣцъ те; ѡговорѣте ми.

31 И мѡслеха въ себе си, и говорѣха: ако речѣме, ѡ небо то: ще рече, а зацю не го повѣрѡвахте:

32 Яко ли речѣме, ѡ челоуѣцъ те: бѡехѡсе ѡ народатъ: защото сички те имаха Іѡанна, че воистина бѣше пророкъ.

33 И ѡговориха, и рѣкоха на Исуса: не знаѣме, и Исусъ ѡговори и рече имъ;

ни то азъ ни казъвамъ въ
коя власть правимъ тѣл.

ГЛАВА VI.

И нача да имъ дѣла съ
притчи: нѣкой человекъ
насадѣ лѣзѣ, и заградѣ го
на околѣ съ плетѣ, и иско-
павъ него точило, и согра-
дѣ къла, и предаде го на
работницъ те: и шидеси.

2 И когато шзрѣа грѣзѣ
то, прати еаного раба, да
земе плодътъ на лѣзѣ то
ш работницъ те.

3 И работницъ те, като
го фанѣха, вѣха го и ис-
пратиха го празденъ.

4 И пакѣ прати дръгѣго
раба до нихъ: и тогова,
като го вѣха съ камѣнъ,
развѣха мѣ глава та, и ис-
пратиха го на задъ безче-
стенъ.

5 И пакѣ прати дръгѣго: и
него оубѣха: и дръги мно-
го (праца) а они еани кѣ-
ха, а дръги оубѣха.

6 Прочее тоше еаного си
сѣна возлюбленнаго имаше
и него послаѣ испрати до
нихъ, и говореше, защо ще
се засрамагъ ш сѣна ми.

7 И они работницъ реко-
ха по междѣ си: защо тоа
е наслѣднико: елате да го
оубѣеме, и наше ще бѣде на-
слѣдѣето.

8 И като го фанѣха, оу-

вѣха го, и изфрлиха го
вжнъ изъ лѣзѣ то.

9 Що ще прочее да сотво-
ри господѣро на лѣзѣ то;
ще дойде, и ще да погѣви
работницъ те, и ще даде
лѣзѣ то на дръги.

10 Нито това ли писанѣ
сте прочѣли; защо камѣнъ-
атъ, когото не тѣриха на
реджѣ знаѣтели те, той
бѣде въ глава та на оу-
глатъ:

11 Ѡ Господа бѣде това:
и есть чѣдно въ очи те ни.

12 И поискаха да го фѣ-
натъ, но оубоахасе ш на-
родатъ: зашто разѣмѣха,
че за нихъ рече притча та:
и шставиха го та си ши-
доха.

13 И пратиха до него нѣ-
коиси ш фарисѣи те и ирш-
дѣанъ те, за да го оулѣватъ
въ нѣкол дѣла.

14 И они като дойдѣха,
рекоха мѣ: Оучителю, знае-
ме защо си истиненъ, и не
мѣришъ, за никого: зашто
то не глѣдашъ на лице то
на человекъ те, но войстин-
нѣ пжтьатъ бжѣи оучишъ:
трѣбѣва ли да дадеме да-
нокъ на Кесарѣ, или не; да
дадеме или да не даваме;

15 И Исѣсъ понѣже имъ
знаеше лицемѣрѣе то, рече
имъ: що ме искъшавате:
донесѣте ми еаниъ пѣназь
да видимъ.

16 И ѿни мѡ доносѡха, и рече имъ: чий є то лѡбразъ и надрисѡ; а ѿни мѡ рекоха: Кесаревъ.

17 И ѡговори Исусъ, и рече имъ: ѡдайте Кесаревѡ те на Кеса, и чѡдаиѡха мѡ се.

18 И доидѡха ѡадвкѡи те при него, който говорѡтъ, че не щѡ да вѡде воскресѡнїе (мѡртвѡхъ): и попытѡха го, и рекоха:

19 Оучителю, мѡвсѡей написѡ въ законѡтъ, зацѡ аѡко оумре нѡчїи братъ, и ѡстави жена, а чѡда не ѡстави, да земе братъ мѡ жена та мѡ, за да воскресѡ сѡме то на-брѡта си.

20 Седемъ братѡа бѡха нѡ-конси: и пѡрвѡи зема жена, и като оумре не ѡстави сѡме.

21 И зѡ а вѡторѡ, и оумре, и ни кой ѡстави сѡме: подѡжнѡ и трѡтїо.

22 И водѡиѡха а и седмѡтѡ, и не ѡставиѡха сѡме: а послѡ по сѡчки те оумре и жена та.

23 Во воскресѡнїе то прочѡе, когѡто воскреснатъ, комѡ ѡ нихъ ще вѡде жена; зацѡто и седмѡ тѡ а имѡха за жена;

24 И ѡговори Исусъ, и рече имъ: не прѡщѡвате ли се въ това, понѡже не знѡете писѡнїѡ та, ни то сила та Бжїѡа;

25 Зацѡто когѡто воскреснатъ ѡ мѡртвѡ те, ни то се женѡтъ, ни то за мѡжѡ ѡивѡтъ: но са като Яггѡли те на невѡсѡ та.

26 Я за мѡртвѡ те, зацѡ воскреснатъ, не стѡ ли четѡли въ книги те Мѡвсѡевѡ, каквѡ мѡ рече Кеса при кѡнїна та: азъ самъ Кеса Авраѡмовъ, и Кеса Исѡковъ, и Кеса Іѡковъ:

27 Кеса не є (Кеса) на-мѡртви те, но Кеса на-живѡи те, вѡе прочѡемногѡ се прѡщѡвате.

28 И доидѡ єдинъ ѡ книжници те, който като ги чѡ че се прѡпираѡха, и видѡ, зацѡ имъ ѡговори доврѡ, попытѡ го: коѡ заповѡдѡ є нѡй пѡрва ѡ сѡчки те;

29 Я Исусъ мѡ ѡговори: зацѡ нѡй пѡрва ѡ сѡчки те заповѡди є: слѡшѡй Ісраїлю, Господѡ Кеса вашѡ, Господѡ єдинъ єстѡ:

30 И, ще да возлюбѡишъ Господа Кеса твоегѡ со сѡчко то си сѡрдѡце, и сѡ сѡчка та си мѡсль, и сѡ сѡчка та си сѡла: тѡа є пѡрва та заповѡдѡ:

31 И вѡтора та подѡбна нѡй: ще возлюбѡишъ ближнѡго твоегѡ, като самсебе си: пѡ голѡма ѡ нѡа, нѡма дрѡга заповѡдѡ.

32 И рече мѡ книжникѡ: Оучителю, доврѡ си рѡкѡ

воистина, защо Единъ ѣ Богъ, и нема другъ ѡсвєнь неговъ.

33 И да го ѡбъща нѣкой сичко то си сердце, и со сичка та си мисль, и со сичка та си душа, и со сичка та си сила, и да ѡбъща и ближнаго своего, како самаго себе, повече ѣ това ѡ сички те всеожженїа и жертвѣ.

34 И како виде Исусъ, че разбмнѡ ѡговори, рече мѡ: не си далече ѡ царство то Бжїе, и никой вече не дерзна да го попыта.

35 И ѡговори Исусъ и говореше, како оучеше внѣтре въ цѣрква та: каквѡ дѡматъ книжницѡ те, защо Христосъ ѣ сынъ Давїдовъ:

36 Защото тоа Давїдъ говори Дѡхомъ сватымъ: рече Гдѣ на Господа моего, сѣди ѡдѣсна та ми страна, докле да тѡримъ врази те твоей подножїе на-нозѣ те си.

37 Тоа прочее Давїдъ го говори Господа: и ѡ гдѣ мѡ ѣ сынъ: и много народъ то слѡшаше со сладость.

38 И говореше имъ въ оученїе то си: вардѣтесе ѡ книжницѡ те, който искатъ да ходатъ премѣнени, и да ги поздравлѡватъ по назаре те:

39 И ѡбъчатъ да седатъ

на най първо то мѣсто на соборица та, и да седѡватъ най напредъ на вечери те.

40 Който изиждатъ кжци те на вдовицѡ те, и съ причина защо много се молатъ, ѡни же да прииматъ по голѣмо ѡсѡжденїе.

41 И като сѣдна срецѡ сокровищно то хранилище, изгледѡваше каквѡ Фжрла народа манжри въ сокровищно то хранилище. И мнозина богати Фжрлаха много.

42 И доидѣ една вдовица сиромашкина и Фжрли дѣѣсприцѡ, който стрѡватъ Единъ кодрѡнтъ.

43 И повкѡ Исусъ оученицѡ те си, и рече имъ: истина ви говоримъ, защо таа сиромашкина вдовица, най много Фжрли ѡ сички те, който Фжрлаха въ сокровищно то хранилище: защото ѡни сички те Фжрлиха ѡ ѡновѡ цѡто имъ ѡртисоваше: а таа ѡ недо стѡтокатъ си, сичко цѡо имаше Фжрли, сичко то ти имѡнѣ.

ГЛ҃ВЯ ГГ

И като излѡзеше изъ цѣрква та, рече мѡ Единъ ѡ оученицѡ те мѡ: Оучителю, виждь какви са каменѣ, и какви зданїа.

2 И ѡговори Исусъ и ре-

че мѣ: видѣши ли тѣмъ болѣми за́нїа; не ще да ѿста́не ка́мень на ка́мень, ко́й-то не ще да се разва́ли.

3 И като седе́ше той на гора́ та Вле́вска грѣшъ церква́ та, попы́таха го на ѿданиѣ́ Пѣ́тра, ѿ Іа́ковъ, ѿ Іо́анна, ѿ Андре́й:

4 Оучѣ́телю, кажи́ ми кога́ ще вжда́тъ тѣмъ рабо́ты, ѿ ко́е ѣ́ зна́менїе то, кога́то ще се свѣрша́тъ сѣчкѣ́те тѣмъ;

5 И Іисусъ́ ѿмъ ѿговори́, ѿ рече́: внима́йте, да выне прелести́ нѣ́кой:

6 Ва́щото мнози́на ще до́йда́тъ съ моѣ́ то ѿме́, ѿ ще да говора́тъ: че самъ́ азъ́ (Хрїсто́съ): ѿ мнози́на ще прелжста́тъ:

7 И кога́то чѣ́ете бо́юве, ѿ гла́сове на-бо́ювете, не смѣ́шавайте́се: за́щото тре́бъва да вжда́тъ тѣмъ: но то́ще не ѣ́ сконча́нїе то.

8 Ва́щото ще да ста́не пѣ́звѣкъ на пѣ́звѣкъ, ѿ ца́рство на ца́рство: ѿ ще вжда́тъ трѣ́сове по нѣ́кои мѣ́ста, ѿ ще вжда́тъ гла́дове ѿ смѣ́щенїа:

9 Тѣмъ са́ нача́ло на болѣ́зни те: ѿ варда́те вше́ се́ке си: за́щото ще вы преда́тъ въ собо́рища́ та, ѿ въ собра́нїа та: ще вы кѣ́ятъ, ѿ преда́тъ боево́ды ѿ ца́рове ще вы во́да́тъ зара́ди мене́, во сви́дѣ́тельство нѣ́мъ.

10 И тре́бъва да се пропо́вѣда́ по напредъ́ въа́ггелїе то въ́ сѣчкѣ́ те пѣ́звѣщъ.

11 И кога́то вы поведа́тъ да вы преда́ватъ: не грѣ́шайте́се по́ напредъ́, що́ ще да ѿговора́те, нїто́ прего́вара́йте: но що́то вы се да́де въ́ о́ншы́ часъ́, това́ говора́те: за́щото не ще да сте́ вше́, ко́йто говора́те, но Дхъ́ стѣ́шї.

12 И ще да преда́де бра́тъ бра́та на сме́рть, ѿ о́тець ча́до то си: ѿ ще ста́на́тъ ча́да та на вра́жъ роди́тели те си, ѿ ще да ги оубѣ́ятъ.

13 И ще да вы ненави́да́тъ сѣчкѣ́те зара́ди моѣ́ то ѿме́. но ко́йто прегрѣ́пи до кра́й то́й ще се спасе́.

14 И кога́то ви́дите мерзостѣ́та на-за́пѣстѣ́нїе то, рече́нна́та ѿ проро́ка Дани́ла, да сто́и га́бто не по́доба́е: (ко́йто чѣ́те да раздѣ́лѣва) тога́ва о́нїа, що́то са́ во́ іуда́е та, да вѣ́гата́ по плани́ны те:

15 И ко́йто ѣ́ на покрѣ́ватъ на-кѣ́ща та, да не сла́зи въ́ кѣ́ща та, нїто́ да вла́зе внѣ́тре да зе́ме не́що ѿ кѣ́ща та си.

16 И ко́йто ѣ́ на нѣ́ва та да се не вѣ́рне наза́дъ да зе́ме дрѣ́ха та си.

17 И те́шко ѿ го́рко на непра́зданы те, ѿ на о́ншы, що́то доа́тъ въ́ о́ншы́ дни.

18 И молѣтесе да не бжде бѣганіе то ви въ зѣмно време.

19 Защото ще бждатъ о́нѣ дни скорьь, каквѣ то не ѣ бвлѣ ѿ начало то на созда́ніе то, коѣто ѣ создатель Бгъ, до сега, и нито ще бжде.

20 И ако не въскратилъ гдѣ о́нѣ дни, не въскратилъ никака плоть, но заради избраннѣхъ, които ѣ избраннѣхъ, ще да скрати дни те.

21 И тогѣна ако ви рече нѣкой: ѣто тѣка ѣ Христосъ: или, ѣто, тамъ да не повѣрвате.

22 Защото ще да станатъ лажливи хрѣсти, и лажливи пророци, и ще сотворатъ знаменіа и чудеса, за да прелстѣтъ, ако ѣ възможно, и избраннѣхъ.

23 Но все внимайте: ѣто, казахъ ви ги по наредѣніи сички те.

24 И въ о́нѣ дни, послѣ по о́нѣ дни скорьь, служце то ще да потемнѣе, и мѣсяцъ не ще да даде свѣтлость та си:

25 И звѣздахъ те ще да спаднатъ ѿ небеса та, и сѣли те които са на небеса та, ще се подвигнатъ:

26 И тогѣна ще да видатъ о́нѣ челоуѣческаго чеиде на облацѣхъ съ сила и съ слава мнѣга.

27 И тогѣна ще да прѣти

Ягглы те си и ще да собере избраннѣхъ те си ѿ четвори те вѣтрове, ѿ край землѣ та, до край нево то.

28 И ѿ смоковница та се надчете на прѣтча та: кога то вече вѣйки те и бждатъ младѣ, и искардна листіе, знайте, зацо ѣ близъ жѣтва та.

29 Такъ и все, кога то видите тѣ да бвнатъ, да знаете че ѣ близъ при брата та.

30 Истина ви говоримъ: зацо не ще да прѣиде тѣа рѣка, аскле не бждатъ тѣа сички те.

31 Нево то и землѣ та ще да прѣидатъ: а словеса та мои не шѣтъ да прѣидатъ.

32 Я за о́нѣ дни и часъ нѣкой не знае, нито Яггелі те, които са на нево то, нито Сынъ, токму Оцъ.

33 Гледайте хдбавш, бдите и молѣтесе: зацо то не знаете, кога ще да бжде времето.

34 Какъ то нѣкой челоуѣкъ, който шива на пѣть, ѿстава си кжшата, и дава на раби те си власть та, и на секого ракота та му, и на кратаратъ заповѣдѣва да бди.

35 Бдите прочее (и все): зацо то не знаете кога ще дойде господаро на кжшата: ѿ вечерь ли или по средѣ нощь, или кога то попятъ пѣтли те, или въ оутрина.

36 Да не бѣ дошелъ не-
наданъ, и намери въ че-
спите.

37 И тѣа що ви адмамъ,
на сички те ги казвнамъ:
бдѣте.

Г Л И В Я Д І :

И по два дни послѣ бѣше
пѣсха та, опрѣсноуцъ те,
и трѣсеха архіереѣ те и кни-
жници те каквѣ да го фа-
натъ съ лестію да го оу-
бѣатъ.

2 И говорѣха: но не въ праз-
дникъ, да не бѣ станало
смѣшеніе въ народатъ.

3 И като бѣше (Иисѣсъ) въ
Віѣдніа, въ къща та на-
Сімонна прокаженнагъ, та-
мъ гдѣ то седѣше, дойдѣ
ѣднѣ женѣ, коѣто имаше
сосѣдъ аллабстренъ съ мѣро
нардено чисто многоцѣн-
но: и като стрѣши аллаб-
стреншатъ сосѣдъ изля го
на глава та мѣ.

4 И бѣха нѣкон, които се
пдоидѣваха въ секе си, и го-
ворѣха: защо бидѣтѣа раз-
сѣпъ на-мѣро то;

5 Можеше товѣ мѣро да
се продаде за по много ѿ
триста пѣнази, и да се раз-
даде да сиромѣси те, и сѣр-
дѣхасе ней.

6 И Исѣсъ рече: ѿстакѣте
ѣ: зацо ѣ не ѿстанате на
мѣра; докродѣло сотвори
за мене.

7 Зацо то сиромѣси те се-
кога имате съ себе си, и
когѣто цѣте можете да имѣ
чините добро: а мене се-
кога неимате.

8 Оноѣ што може тѣа,
направи го: превари да по-
мѣже (съ мѣро) тѣло то ми
за погребѣте.

9 Истина ви говоримъ,
гдѣ то да се проповѣда
товѣ ѿвѣггеліе по сичкиятъ
свѣтъ, и товѣ што напра-
ви тѣа, ще да се говори за
поменъ неинъ.

10 И 'Исѣсъ да Искариѣтскій,
ѣдинъ ѿ дванадесѣте, ѿидѣ
при архіереѣ те да имъ го
предаде.

11 И онѣ като чѣхѣ товѣ
зарадѣвахасе: и ѿбѣщаха
мѣ се да мѣ дадѣтъ сребрен-
ницъ: и трѣсеше каквѣ да
го предаде въ приличнѣ
врѣме.

12 И въ пѣрвѣшатъ дѣнь
на-опрѣсноуцъ те, когѣто
колѣха жертвѣ те за пѣ-
сха та, говорѣха мѣ оучени-
цъ те мѣ; гдѣ искашъ да
идеме да приготвѣме да
пдѣнѣшъ пѣсха та;

13 И прати двѣма ѿ оу-
ченицъ те си, и рече имъ:
идѣте въ градъ, и ще да
въ срѣшне ѣдинъ человекъ,
коѣто носи въ стѣмна во-
да; по него идѣте.

14 И дѣто влѣзе, да речѣте
на господаратъ на-къща

та: зашо оучительо говорѣи, гдѣ ѣ витѣлница та дѣто ще да ꙗмъ съ оученицъ, те си пасха та;

15 И той ще ки покаже горница голема посплана, готова: тамъ да приготвите намъ.

16 И излѣзоха оученицъ те мѣ. и дойдоха въ градъ, и найдоха, какъшто имъ рече: и приготвиха пасха та.

17 И като мржкнѣ, дойдѣ съ дванадесете.

18 И като седѣха они тамъ, и гдѣха, рече Исусъ: истина ки говоримъ, зашо единъ ѿ васъ ще да ме предаде, който гдѣ съ мене:

19 И они фанѣха да скоркатъ, и да мѣ говоратъ единъ по единъ: да не вждаемъ азъ; и другъ, да не вждаемъ азъ;

20 И Исусъ ѿговори, и рече имъ: единъ (ѣ) ѿ дванадесете, който ѣ затопилъ съ мене въ блюдо то.

21 И ѿнынѣ оубо человекскій ѿива, какъшто ѣ писано; за него: обаче тѣшко и горко на оногova человекѣка, чрезъ когото ѿнынѣ человекскій се предава: по добрѣ мѣ ѣ было, да не бы се родилъ томъ человекъ.

22 И като гдѣха, зема Исусъ, хлѣбъ, и като благослови, преломѣ го и даде

имъ, и рече. земете ꙗждете: това ѣ тѣло то мое.

23 И зема чаша та, и като возблагодари, даде имъ: и пиха ѿ неѣ сички те.

24 И рече имъ: гдѣ ѣ моѣ та кровь на-новшатъ за вѣтъ, коѣто се излива за мнозина.

25 Истина ки аблама: зашо нема вече да пиемъ ѿ рожда та лозна. до онъи дѣнь, когато ще го пиемъ ново въ царство то Бжїе.

26 И като запоѣха, излѣзоха въ гора та влѣвнска.

27 И рече имъ Исусъ: зашо сички те вше ще се соблазните за мене въ тѣл ноцъ: зашто ѣ писано: ще да оударимъ пастыратъ, и ще да се распржснатъ овцъ те.

28 Но послаѣ, когато воскреснемъ, ще ки преваримъ въ Галїлеѣ.

29 И Петръ мѣ рече: ако и сички те да се соблазнатъ, но азъ не.

30 И рече мѣ Исусъ: истина ти говоримъ: зашо ти днесъ, въ тѣл ноцъ, докле іоше не ѣ попеалъ пѣтело двѣпяти, ще се ѿречешъ ѿ мене три пѣти.

31 И той іоше покече аблаше: ако потрѣбна и да оумремъ съ тебе, не шемъ да се ѿречемъ ѿ тебе, така и сички те говорѣха.

32 И ѿидоуа въ село то, коѣто се вѣка Геосиманіа: и рече на оученицихъ те си: седѣте тѣка доде идемъ да се помолимъ.

33 И зема Петра и Іакова и Іоанна съ себе си: и нача да се оустрашава, и да тѣжи.

34 И рече имъ: скоркна ѣ душа чамидо смѣрть: стоите тѣка, и кодрствуйте.

35 И като преиде малко по на тамъ, падна на землѣта: и молешесе, ако ѣ возможно да го замине часо.

36 И говореше: Іова, "Оче, сичко ти ѣ возможно: замини ме съ таа чаша: но не цюто азъ искамъ, но цюто ты:

37 И доиде и найде ги че спаваша: и рече на Петра: Сѣмшнѣ, спѣшъ ли; неможѣ ли єдинъ часъ да покаяшъ;

38 Бдѣте и молѣтесе, да не влѣзете въ напастъ; защото дѣхо ѣ кодръ, а плоть та немощна.

39 И пакъ ѿиде та се помоли, и това исто то слово рече.

40 И като се вжрна, намери ги пакъ че спаваша, (защото имъ кѣха ѿтегна ли очи те за сонъ) и не знаеа цю да му ѿговоратъ.

41 И доиде третій пжть, и рече имъ: спавайте прочее и почивайте си: навли-

жи крайо, доидѣ часо: єто, предавасе ѿнъ челоуѣческій въ ржцѣ те на грѣшните.

42 Ѹтанѣте, хайде да идемѣ: єто, оногона, който ме предава приближисѣ.

43 И като іоше говореше това, доиде Іуда, който бѣше єдинъ ѿ дванадесете, и съ него многъ народъ съ ножове, и съ тоаги, ѿ архіерей те и книжницихъ те и старцихъ те.

44 И ѿншй, цюто имъ го предаваше, даде имъ знаменіе и рече: когото азъ цѣлвамъ, той ѣ: фанѣте го, и водѣте го съ варденѣ.

45 И като доиде, акіе ѿиде при него, и рече му: оучителю, оучителю: и цѣлва го.

46 И ѿни тѣриха ржцѣ те си на него, и фанѣха го.

47 И нѣкой ѿ ѿнша, който стоѣха тамш, извади ножатъ, и оударил архіерейншатъ ракъ: и ѿрѣза му оухото:

48 И ѿговори Исусъ, и рече имъ: като на разбойника и злѣзоухте съ ножове и съ тоаги да ме фанѣте;

49 Ката денъ бѣхъ при васъ въ цѣрква та и оучехъ, и не фанѣхте ме: но това бѣде да се исполнатъ писаніа та.

50 И ѿставиша го сички те и повѣгнаха.

51 И Ѡдинъ нѣкой юноша
идаше по него, ѡблеченъ съ
плащаница по голъ (тѣл):
и Фанаха тогова юноша.

52 Я тои ѡстави плаща-
ница та, и бегъ голъ ѡ нихъ.

53 И Заведоха Исуса при
Архїереа та: и собрахасе при
него сички те Архїереи и
книжници и старци.

54 И Петръ идеше слѣдъ
негѡ ѡдалече, дори до вне-
тре въ дворатъ Архїеріовъ:
и седеше зѣдно со слдги те,
и грѣшесе при Ѡгньатъ.

55 Я Архїереи те и сичкио
соборъ трѣсеха свидѣтел-
ство на вржъ Исуса, за да
го оубїатъ: и не нахож-
даха.

56 Защото мнозина сви-
дѣтельствваха на него лж-
ливъ, и свидѣтельства та
имъ не бѣха.

57 И станѡха нѣкои и лже-
свидѣтельствваха на вржъ
него, и гонорѣха:

58 Защо нѣа го чѣхмѣ да
гонори: че азъ ще развѣ-
лимъ тѣа цѣрква рѣкотво-
ренна та, и въ три дни ще
собрадимъ арѣга нерѣктог-
поренна.

59 И ни такѡ не имъ бѣ-
ше равно свидѣтельство то,

60 И като станѡ Архїереа
та на средъ, попыта Исусъ,
и рече: не ѡговарашъ ли
нищо; що свидѣтельств-
ватъ тѣа на вржъ тебе:

61 Я тои мжчѣше, и не
ѡговараше нищо: пакъ го
попыта Архїереа та, и рече
мъ: тыли си Христосъ, Ѡынъ
на-Благословѣннагѡ;

62 Я Исусъ рече: азъ самъ:
и ще да видите Ѡина че-
ловѣческаго да седѡ ѡдѣсна
та страна на-сила та, и да
дохожда съ Ѡлацѡ те не-
бѣсны.

63 Я Архїереа та си разарѡ
арѣхи те, и рече: що ни іо-
ше трѣквватъ свидѣтели;

64 Чѣхте чѣла та: що ви
се чини; а Ѡни сички те
го ѡсѣдиха да ѣ повиненъ
за смѣрть.

65 И начинѡха нѣкои да
плѡватъ на него, и да мѡ
покрѡватъ лицѣ то, и да го
мжчатъ, и да мѡ говоратъ:
проречи, и слдги те го бѣха
съ плесканицѡ.

66 И като вѣше Петръ въ
дворатъ долъ доидѣ Ѡанѡ
ѡ ракъни те Архїеріовъ:

67 И като видѣ Петра, кой-
то се грѣше, погледна на
него, и рече: и тѡ бѣше съ
Исуса Назаранина.

68 Я тои се ѡрече, и дѡ-
маше: не знамъ, ниго ра-
зумѣвамъ що говоришъ, и
излѣзе вѣнъ на предно-
рїе то: и нѣтелѡ попел.

69 И ракъна та като го
видѣ паки, Фанѡ да дѡма
на Ѡниѡ, цюто стоѣха та-
мѡ: защо тоѡ ѣ ѡ нихъ.

70 И той пакъ се шрече, и помалко време, пакъ гонореха онѣа што то стоеха тамъ на Петра: койстина и тѣ си ш нѣхъ: защото ги Галілеанинъ, и говореніе то ти прилича.

71 И той Фанѣ да се проклина, и да се кжане, защо не знамъ тогова человекѣа, когото вше дѣмате.

72 И втори пжть попеа пѣтело, и смысли Пѣтръ дѣма та, што то мѣ рече Инѣсѣ: защо докле не е попеалъ пѣтело двѣждъ, ще да се шфжришъ ш мене триждъ, и Фанѣ да плаче.

ГЛАВА VI.

И авіе въ оутринѣ та, сошѣтъ сотвориша архіерен те со старцы те и книжницы те, и сичко то соборише и вжрзаха Инѣса, и занедохѣ го и предадохѣ го на Пилѣта.

2 И попыта го Пилѣтъ: тѣ ли си царъ Иудейскій; а той шговори, и рече мѣ: тѣ го дѣмашъ.

3 И злословеха архіерее те на вржхъ негѣ многѣ.

4 И Пилѣтъ пакъ го попыта, и рече: не шговарашъ ли нищо; виждъ колко свидѣтелствуватъ на вржхъ тебе:

5 И Инѣсѣ не шговори вече нищо, што то се шдѣше Пилѣтъ.

6 И на секой празникъ имъ шпдѣшаше по едина вжрзанъ, когото поискѣха.

7 И бѣше ѣвкой, кой то се именѣваше Варѣвѣа, вжрзанъ зѣдно то свои те аржіени, кой то бѣха направили вѣднѣ, и въ тоа вѣднѣ бѣха сотворили оубійство.

8 И зивка народѣ, и Фанѣа да ишкатъ (да имъ направни) какнѣто секога цю имъ прѣнеше.

9 И Пилѣтъ имъ шговори, и рече: ишкате ли да ви шдѣстимъ царѣ Иудейскаго;

10 (Вѣщю то знаеше, че ш заннѣтъ го предадохѣ архіерен те).

11 И архіерен те нагласѣха народѣтъ, да имъ шпдѣсти по докрѣ Варѣвѣа.

12 И Пилѣтъ шговори пакѣ и рече имъ: а што ишкате да направимъ оногова, когото говорите царѣ Иудейскаго;

13 И онѣ пакѣ и зивкаха, и рѣкоха: распни го.

14 И Пилѣтъ имъ говореше: и какнѣ е зло сотворилъ; а онѣ по многѣ вѣсѣха: распни го.

15 И Пилѣтъ, понеже ишкѣше да направни онѣа што бѣше оубѣдно на народѣтъ, шдѣтна имъ Варѣвѣа: и како вѣ Инѣса, предаде имъ го да го распнатъ.

16 И земаха го воини те, и швѣдохѣ го внѣтре въ двѣ

ратя, което ѣ претворя: и
собраха си чкѣтѣ полкъ.

17 И ѡклекоха го въ чер-
вена дрѣха, и сплѣтоха въ-
нѣцѣ ѡ тѣрнѣ, и тѣриха
мѣ го на глава та.

18 И Фанаха да го позара-
ваапатѣ, и да говоратѣ: ра-
дуйсе царю Іудейскій.

19 И кѣха го по глава та
съ трѣстѣ, и плюваха на
него: и като клекаха на
колѣна, поклааха мѣ се.

20 И когато мѣ се порѣга-
ха, соклекоха мѣ червена та
дрѣха, и ѡклекоха го въ дрѣ-
хи те неговы: и ижедоха
го да го распнатѣ.

21 И накараха нѣкого Сѣ-
мюна Күринѣа (Отца Яле-
ѡндрова и Рѣфова, който
заминѣваше ѡ тамш, и иже-
ше ѡ чифликачѣ), да мѣ
носи кръстатѣ.

22 И ѡжедоха (исѣса) на
мѣсто то голгофа, което
се толѣва, лѣбное мѣсто.

23 И даваха мѣ да пѣе ви-
но смѣшано со смүрна: но
той го не зема.

24 И като го распѣха, раз-
дѣлиха дрѣхи те мѣ, и фжр-
лиха жребїи за ниѣ, кой
що да земе.

25 И бѣше часъ третїи
когато го распѣха.

26 И надписо на бина та
мѣ бѣше ѡгоре написанъ:
ЦАРЬ ІУДВИКІИ.

27 И заедно съ него рас-

пнаха два разбойника: ѣ-
дного ѡ десна та страна,
и єдного ѡ лѣва та.

28 И исполнисе писанїе то,
което говори: и со безза-
конни те се вмѣни.

29 И които заминѣваха ѡ
тамш, хѣлѣха го и клѣтеха
си главы те, и говорѣха:
оуа, тѣ цюто разваашѣ
цѣрква та, и въ три дни
ѡ согражданѣ:

30 Изкави себе си, и слѣ-
зни ѡ Кръстатѣ.

31 Подокни и архїерей те
се рѣгаѣха по межаѣ си съ
книжници те, и говорѣха:
дрѣги ижеви, та себе ли
не може да ижеви.

32 Хрїстосъ царь Ісраїлевѣ
да слѣзе сегѣ ѡ Кръстатѣ,
да видиме та да мѣ повѣ-
рѣваме, и ѡна, цюто кѣха
заедно съ него распнати оу-
кораваха го.

33 И когато къде шестїи
часъ, стана темнина по
сїчка та земля, до дева-
тнатѣ часъ.

34 И во деваднатѣ часъ,
выкна Исѣсъ съ голѣмѣ
гласъ, и рече: Ѣлші, Ѣлші,
лама саванѣанї; което цѣ
да рече: бже мой, бже мой
защо си ме ѡставилѣ;

35 И нѣкои ѡ ѡна, цюто
стоѣха тамш, като чѣха то-
ва, рекоха: Ѣто, Иліа выка,

36 И ѡтжрѣ єдинъ ѡ
ниѣ, и начѣпи гѣба въ

Обіятъ, и забодѣла на трѣсть, и напоюваше го, и говореше: оставѣте, да видиме, да ли ще дойде Иліа да го снѣме.

37 Я Исусъ, като испѣсти голѣмъ гласъ, и зджхна.

38 И завѣса та церковна се раздръ надѣ, ш горе до доиѣ.

39 И като виде сотнико, който стоѣше срециш негш, зашѣ като вькна така, и зджхна, рече: воистиннѣ тоя человекъ бѣше Сынъ Бжій.

40 И бѣха и жены, които глѣдаха ш далече: и въ нихъ бѣше Маріа Магдалина, и Маріа Майка та на Іакшва млагш, и на Іусіа, и Салшміа:

41 Който хѣдеха слѣдъ негш, и когато бѣше въ Галілеа, и слдгдѣваха мѣ: и дрѣги много, които се воскачиха съ него заедно во Іерусалимъ.

42 И като мржкна (защѣто бѣше петѣкъ, който ѣ предъ сѣбѣшта та.)

43 Дойде Іусифъ, който бѣше ш Іримаѣа, благообразенъ совѣтникъ, който и той чѣкаше царство то Кжіе, и дерзна та влѣзе при Пілатъ, и поиска тѣло то Исусово:

44 Я Пілатъ се почди да ли ѣ вече оумрѣлъ: и поашка сотникатъ, и попыта

го дали ѣ ш давна оумрѣлъ:

45 И като разкря ш сотникатъ (защѣ ѣ оумрѣлъ) даде на Іусифа тѣло то.

46 Я той кѣпи плащаница, и снали тѣло то Исусово ш Кржстатъ, и швни го съ плащаница та: и тѣри го въ грѣбатъ, който бѣше изгребенъ ш камень: и привали камень надъ вратъ та грѣбни.

47 Я Маріа Магдалина, и Маріа Іусіева гдѣдоха гдѣ го тѣраха.

ГЛАВА 31

И като се мина сѣбѣшта та, Маріа Магдалина, и Маріа майка та Іакшнова, и Салшміа, кѣпиха дршматъ да идатъ да помажанъ Исуса.

2 И много ранш въ ѣднѣ ш сѣбѣштъ тѣ дойдоха на грѣбатъ, когато изгребаше слжнце то.

3 И адмаха по междѣ си: кой ще да ни швали камыкатъ ш вратъ та грѣбни;

4 И като поглѣднѣха, видѣха зашѣ бѣше шваленъ камыко: защѣто бѣше много голѣмъ.

5 И като влѣзоха въ грѣбатъ, видѣха ѣднѣго юноша, който седѣше ш дѣсна та страна, шваленъ въ дрѣхи бѣлы: и растреперѣхасе ш стгрѣхъ.

6 Я той ѿмъ рече: не бойтесе: Исуса Назаранина трясните распнатшатъ: воскресна, не е тѣка: ето мѣсто то, гдѣ то го тѣриха.

7 Но идѣте речѣте на оученицъ те мѣ, и на Петра, зашѣ вы превѣра ва Галілеа: тамъ шѣ го видѣте, какъ во то ви е реклъ.

8 И излѣзоха вжнъ, и вѣгѣха ѿ грѣхатъ: зашѣ то ги фанѣ страхъ и трѣпетъ, и не рекоха никомѣ нишо: зашѣ то се коѣха.

9 Я като воскресна Исуса въ оутринь тѣ въ перва та сѣбѣшѣта, пѣви се первѣ на Маріа Магдалина, изъ колѣто изгна сѣмъ дѣволъ.

10 Я она ѿидѣ та каза на она, шѣ то бѣха съ него, който плачѣха и воздѣшшаха.

11 Я они като чѣха че е живъ, и че го е видѣла она, не фанѣха вѣра.

12 Я послѣ по това пѣви се съ дрѣгъ образъ на двамина ѿ нихъ, който ѿиѣха на село.

13 И они като ѿидѣха, казѣха и на дрѣги те: и нито тѣмъ повѣрѣваха.

14 Послѣ като седѣха единадесетъ тѣ (на трапѣза та)

пѣви ѿмъ се, и сѣкорѣ не вѣрѣе то ѿмъ, и жестоко сѣрдѣе то: зашѣ не повѣрѣваха на она, който го видѣха че е воскресналъ.

15 И рече ѿмъ: идѣте по сѣчкѣатъ свѣтѣ, и проповѣдайте евангѣлие то на сѣкоя тѣваръ.

16 Който повѣрова, и крѣстисе, шѣ да се спасѣ: а който не повѣрова, ѿсѣдѣнъ шѣ да бѣде.

17 Я на она шѣ то шѣ да повѣрѣватъ, тѣ знаменѣа шѣ послѣдоватъ: съ ѿме то моѣ дѣволъ шѣ изгонѣватъ: пѣвицъ шѣ да продаватъ нѣвъ.

18 Змиѣ шѣ да фанѣтъ: ако и гдѣ смертоноснъ испѣлтъ, не шѣ да ги поврѣди: на всѣмъ шѣ да си тѣратъ рѣчѣ те, и шѣ да ѿздравѣатъ.

19 Господъ прочѣе послѣ по това кѣ нимъ говорѣнѣ, вознѣсѣ на небо то, и седна ѿ дѣсна та сѣранѣ на Бѣга.

20 Я они като излѣзоха проповѣдаха сѣкаде, понѣже ѿмъ помѣществѣваше гдѣ, и оутѣрѣдѣваше слово то со знаменѣа та, който ѿмъ послѣдѣбѣа: аминъ.

СВЯТОЕ ВУАПТВЛІЕ

Ѧ ДЪВЯ.

ГЛАВЯ ПЪРВАЯ.

1 ПОНЕЖЕ мнозина начаха да прѣватъ сказаніе за оныя вѣщи, който быдоха извѣстны въ насъ,

2 Какъото шо ни ги прѣадоха оныя, който ги видѣха съ очіи те си ѿ край, и быдоха слѣжители на слово то :

3 Изволихъ и азъ, който послѣдовахъ ѿ начало то въ сичко то, ѿ державный Феоділе, да ти ги напишемъ наредъ все подробно.

4 За да разумѣешъ истина та на оныя вѣщи, който си се научилъ.

5 Къде въ дни те на Ирва царя Иудейскаго, нѣкой священникъ, име то мѣ Захарія, ѿ редовно то Ефимѣрство Авіаново : и жена та мѣ бѣше ѿ дщѣрки те Иарциновы, и име то и бѣше Влісавѣтъ.

6 И бѣха и двѣма та прѣведни предъ Бгѣа, зашто ходоха по сички те заповѣди и ѿправданія Бжїи безпорочни.

7 Но немаха си чѣдо, за-

што Влісавѣтъ бѣше неплодна, и двѣма та застарѣли въ дни те си.

8 И быде когѣто той слѣжеше въ реджтѣ на Ефимѣрство то си предъ Бгѣа,

9 По обываю на свѣщенничество то, слѣжесе да покади, като влѣзе въ цѣрква та Господна.

10 И сичко то множество людско бѣше вжнѣ, и молишесе Бгѣу во време то на каденіе то.

11 И гвѣмдесе Яггѣлъ Господень, който стоѣше ѿ десна та страна на кадилницѣ олтарь.

12 И като го виде Захарія, смѣтисе, и страхъ голѣма нападна на него.

13 И рече мѣ Яггело : не койсе Захаріе : зашто се оуслыша молитва та ти : и жена та ти Влісавѣтъ ще ти роди сына, и ще да мѣ наречешъ име то Іоаннъ.

14 И ще да ти бже радостъ и веселіе : и мнозина ще се зарадватъ за рожденіе то мѣ.

15 Защото ще да бъде великъ предъ Гда: и вино и силка не ще да пие: и ще да се исплаши съ Дха ст'аго тоще Ѡ оутрѡба та майчина си.

16 И ще да ѡбжрне мнозина Ѡ сьновѣ те Израилевы къ Гда Бга тѣхнаго.

17 И той ще да предиде предъ него съ дхъ и сила и лина, да ѡбжрне сердца та на-баши те къ чада та, а противны те въ мѡдрованіе то на-праведны те: да пригѡтви Гдъ люди совершенны.

18 И рече Захаріа ко Яггелъ: и каквѡ ще да разумѣмъ това; защото азъ самъ старъ, и жена та ми ѣ прекрѡла въ години те си.

19 И ѡговори Яггело, и рече мѡ: азъ самъ Гавріилъ, който предстоѡвамъ предъ Бга: и прѡтєнъ самъ да ти говоримъ, и да ти благовѣстимъ тѡ.

20 И ето ще бѡдєшъ нѣмъ, и не ще можєшъ да продамашъ до онъи дѣнь, въ който ще да се свѡдѡтъ тѡ работы: защото не си повѣрѡвалъ на слова та ми, който ще да се свѡдѡтъ во своѣ то време.

21 И людиє то стоѣха, и чакаха Захаріа: и чѡдєхасє като се бѡвєше толко време въ цѣрква та.

22 И когато излѣзе не можєше да имъ продама: и

разумѣха зашѡ видѣніє ѣ видѣлъ въ цѣрква та: и той имъ помѡхѡвашє: и ѡставашє нѣмъ.

23 И когато мѡ се испла ниѡхѡ дни те на-сѡбѡва та, ѡидє си въ кѡца та.

24 И по тѡа дни послѣ зачє Влїсавѣтъ жена та мѡ, и тѡєшєсє пѣтъ мѣсѡцъ, и гѡворєшє:

25 Зашѡ тѡкѡ ми сѡтвори Гдъ въ дни те, въ който поглѡдѡна на мѣне да видѣне поношеніє то ми ѡ чєловѣцъ те.

26 И въ шѣстѡдѡдѣ мѣсѡцъ прѡтєнъ бѡдѣ Яггѡлъ Гавріилъ ѡ Бга въ градъ тѡ Галїлѣйскїи, кождѡ ѣ имє то Назарѣтъ,

27 Въ єдѡнѡ дѣвїца сѡдѣна, за мѡжѡ, имє то мѡ Іѡсїфъ, ѡ дѡмѡтъ Давїдовъ: и имє то на-дѣвїца та Марїамъ.

28 И като влѣзе Яггело ко двѣнѡ, рече радѡйсѡ блѡгѡдатѡнѡ: Гдъ съ токою: блѡгѡсловѣна си ты по мѡжѡ женѡ те.

29 И онѡ като го видѣ смѡтїсє за слово то мѡ: и помышлѡвашє, каквѡ ще бѡдѣ това поздравлѣніє.

30 И рече и Яггѡло: не койсє Марїамъ: защото си на-мѣрїла блѡгодѡтъ ѡу Бга.

31 И ето, ще да зачнєшъ въ оутрѡба та, и ще да рѡ-

Аишѣ ѿ ѿна: и ще да мѣ наречѣшѣ ѿме то Іисусѣ.

32 Той ще бѣде великѣ, и ще се нарече ѿ ѿнѣ на-вѣшнаго, и ще да мѣ да-де Гдѣ Бгѣ престолатѣ на-Давида отѣца негова,

33 И ще да се воцарѣ въ дошатѣ Іакшвовѣ, и царство то мѣ не чѣ да има конѣцѣ.

34 И рече Маріамѣ на Іггелатѣ: какѣи ще бѣде то-ва, понѣже мѣжа не знамѣ;

35 И ѿговори Іггло, и рече ѿ: Дхѣ стѣи ще да дойде на тебе, и сила на-вѣшнаго ще те ѿбсѣни: зато ѿ оноѣ що се ражда ѿ тебе стѣо, чѣ да се нарече ѿ ѿнѣ Бжѣи.

36 И стѣо, и блѣсавѣть твоѣ та срѣдница, и тѣлѣ зачѣ сѣна въ старостѣ тѣ си: и тоѣ и стѣ шѣство мѣсѣцѣ ѿ как-вѣто стѣ зачѣла, онѣ коѣто се наричашѣ неплодна.

37 Защо то оу Бгѣ никѣмѣ вещь не стѣ невозможна.

38 И рече Маріамѣ: стѣо, раба та Господна: нека ми бѣде по твоѣ тѣ дѣма, и ѿидѣ си ѿ неѣ Іггело.

39 И во онѣмѣ дни стана Маріамѣ, и ѿидѣ въ планинскѣ тѣ странѣ со скоростѣ, въ градѣтѣ Іудовѣ,

40 И влѣзе въ кѣща тѣ Захарѣева, и поздравѣ блѣсавѣта.

41 И като чѣ блѣсавѣть поздравленѣе то Маріино, разиграѣ младѣнецо во оутрѣба тѣ ѿ: и ѿспланиѣ се съ Дхѣ стѣ блѣсавѣть:

42 И ѿзвѣка съ голѣмѣ гласѣ, и рече: благословѣна си тѣ въ женѣтѣ и благо-словѣнѣ стѣ плодѣ на-оутрѣба тѣ ти.

43 И ѿ гдѣ ми стѣ това, да дойде мѣйка тѣ на-Гдѣа моего кѣ мѣне;

44 Защо то, шѣмѣ влѣзи гласѣ на-поздравленѣе то ти въ оуши тѣ ми, разиграѣ младѣнецо ѿ радостѣ тѣ си въ оутрѣба тѣ ми.

45 И блаженна стѣ онѣа, шѣто повѣрѣва, зашѣ шѣ се свршатѣ дѣмѣ тѣ, кои-то и са дѣманѣ ѿ Гдѣа.

46 И рече маріамѣ: возвеличѣва дѣша тѣ ми Гдѣа.

47 И возрадовасѣ дѣхо мѣо заради Бгѣа спаса моего:

48 Защо то поглѣдѣна на смиренѣе то на-раба тѣ си: и стѣо, ѿ сегѣ ще мѣ оубла-жавѣтѣ сѣчки тѣ родѣе.

49 Защо то ми сотвори голѣма слава силнѣи, и стѣо стѣ негово то ѿме:

50 И милостѣ тѣ негова стѣ ѿ родѣ въ родѣ на онѣа, кои-то мѣ се коѣтѣ.

51 Створи силѣ съ рѣка тѣ си: распрѣженѣ горделивѣ тѣ съ мысль тѣ на-срѣдѣе то ѿмѣ.

52 Ѡвали силны те Ѡ престѡлы те ѡмъ, ѡ възвышій смиренны те :

53 Гладны те ѡсплнѡ съ докрьны, а богаты те Ѡ пѡсти празды.

54 Защити Израїла Ѡтрокаты свой, да поменѡ милость тѡ.

55 Какѡто ѡ адмѡлъ на отцѡ те нѡши, на йвраѡма, ѡ на сѡме то мѡ до вѡка.

56 И седе Марїамъ съ нѡл колко до три мѡсацы: ѡ посла се нѡрна въ кѡца та си.

57 И ѡсплнѡсе време то на-вѡсавѡта да роди: ѡ роди сынъ.

58 И чѡха ѡнѡ што живѡеѡ на ѡколѡ, ѡ роднѡны те ѡ, защѡ ѡ возвеличѡлъ гѡдъ милость тѡ си съ нѡл: ѡ радѡвахѡсе съ нѡл.

59 И въ ѡсмѡтѡтѡ дѡнь, доидѡѡ да ѡбрѡжатѡ Ѡтточѡ то: ѡ наричаѡ го съ башино то мѡ ѡме, Захѡрїа.

60 И ѡговори мѡйка мѡ, ѡ рече: нѡ: но Іѡаннъ да се нарече.

61 И рекоѡ ѡ защѡ никѡй нѡма въ тѡѡятѡ родѡ да се нариче съ тѡѡ ѡме.

62 И помѡхѡвахѡ на бащѡ мѡ, какѡ бѡ щѡлъ (тѡѡ) да го нарече.

63 Я тѡѡ понскѡ дѡсѡица, ѡ написа, ѡ рече: Іѡаннъ щѡ да мѡ бѡде ѡме то: ѡ чѡдѡхѡсе сѡчки те.

64 И тѡѡ чѡсѡ мѡ се ѡнѡриѡ ѡустѡ тѡ, ѡ ѡзыко мѡ: ѡ говорише, ѡ прославѡвашѡ Бѡга.

65 И бѡде стрѡхъ на сѡчки те, който живѡеѡ ѡколѡ нѡхъ: ѡ по сѡчка тѡ планинскѡ страна Іѡдѡйска прикѡзѡвахѡсе сѡчки те тѡ адмѡ.

66 И тѡриѡ ги сѡчки те на сѡрдѡе то си който ги чѡха, ѡ говорише: щѡ щѡ да бѡде тѡѡ Ѡтточѡ: ѡ рѡкѡ тѡ Госпѡдѡнѡ кѡше съ нѡго.

67 И Захѡрїа Ѡтецо нѡговѡ ѡсплнѡсе съ дѡѡ стѡго: ѡ пророчѡствовѡ, ѡ рече:

68 Нѡка бѡде благословѡнъ гѡдъ Бѡгъ Ісрѡилѡвѡ, защѡто посѡти, ѡ сотвори ѡзбавлѡнѡе на свой те лѡдѡе,

69 И вдигнѡ ни сила побѡдѡитѡлна въ домѡтѡ на-Давїда Ѡтрока своѡгѡ,

70 Какѡто щѡ ѡ продѡмѡлъ презъ ѡустѡ тѡ настѡи те, който са ѡ вѡка прорѡцы нѡгови.

71 Избавлѡнѡе ѡ враговѡ те нѡши, ѡ ѡрѡкѡ тѡ на-сѡчки те ѡнѡ, който ны ненавидѡтѡ:

72 Да сотвори милость съ отцѡ те нѡши, ѡ да помѡнѡ свѡтѡѡ свой завѡтѡтѡ:

73 Клѡтѡна тѡ, съ коѡто се закѡле на йвраѡма Ѡтцѡ нѡшего: да даде нѡмѡ:

74 Кѡто се ѡзбавѡме ѡ

ржѣте на враговете ни, да
мѹ паслѣжиме безъ страхъ,

75 Оо свѣтостъ и съ прав-
да предъ него въ сички те
дни на живѣтанъ ни.

76 И ты, Отроче, ще да се
наренѣшъ пророкъ на-вы-
шнѣгъ: зашто ще да вжр-
вишъ напредъ предъ лице
то Господне да мѹ пригѣ-
твишъ пѣтица та.

77 Да дадѣшъ разумъ спа-
сительнъ на людіе то мѹ,
за процѣненіе на грѣховѣ те
имъ:

78 Заради милосѣрдіе то
на-милостъ тѣ на-Бѣга на-
шегъ, съ коѣто мѹ ѣ поскѣ-
тилъ востѣко: ѿ высотѣ та:

79 Да просвѣти Оныѣ,
които сѣдѣтъ въ темнотѣ
та, и въ сѣнка та смѣртна,
да ѿправи нозѣ те ни на
пѣтъ миренъ.

80 И Отроче то растѣше,
и оукрѣплавашесе въ дѣ-
хатъ: и бѣше въ пѣстѣни
те до Оныѣ дѣнь, въ който
требѣваше да се ѣви на
Іерѣнал.

ГЛАВА В.

И бѣде въ Оныѣ дни, и зѣ-
лѣзе заповѣдъ ѿ Весара
Иудѣста, да напишатъ сич-
ка вселѣннаѣ.

2 Това написаніе бѣде пер-
во, като властвѣваше Кѹ-
ринѣй въ Оѵрія та.

3 И ѿбаха сички те да
се напишатъ сѣкой въ свой-
атъ си градъ:

4 И возлѣзе и Іѡсифъ ѿ
Галілеѣ, ѿ градъта Наза-
рѣтъ, во Іудѣѣ та, въ гра-
дъта Давідовъ, който се
нариче Виолѣемъ, зашто
бѣше той ѿ домътъ и ѿ
родътъ Давідовъ,

5 Да се напише съ Маріѣ
ѿвръченна та за него женѣ,
коѣто бѣше непразна.

6 И когато кѣха Оныѣ тѣ-
мъ, испжанихасе дни те да
родѣ тѣѣ.

7 И родѣ сѣна своегѣ пер-
венца, и повѣ го, и тѣри го
въ пѣслъ те: зашто нѣма-
ше за нѣхъ мѣсто въ го-
стинница та.

8 И бѣха и пѣстыре въ О-
ныѣ странѣ, който бѣдѣха, и
вѣрдѣха презъ ноцъ тѣ стѣ-
дочо си.

9 И ѣто, Яггѣлъ Господень
дойдѣ въ нѣхъ. и слава Го-
сподна ги ѿсвѣти на око-
лѣ: и оуплашихасе съ го-
лѣмъ страхъ.

10 И рече имъ Яггѣло: не
бойтесе: зашто ви благо-
вѣствѣвамъ радостъ голѣ-
ма, коѣто ще да бѣде на
сички те людіе:

11 Зашто се родѣ вамъ
днѣсь спаситель, който ѣ
Хрѣтѣсъ Гдѣ, въ градъта
Давідовъ.

12 И ѣто ви знѣменіе: ще

намеритѣ младѣнецъ по-
вѣтъ, да лежи въ ꙗзы те.

13 И вnezапѣ согъ ꙗгглатъ
намерѣхасѣ мнѣжество во-
ннства небѣсно, който хвалѣ-
лѣха Бѣга, ѿ говорѣха:

14 Глава въ вышнихъ
Бѣгъ, ѿ на землѣ мѣръ, въ
человѣцѣхъ благоволѣнѣ.

15 И като си ѡидѣха ѡ
нихъ ꙗггли те на небѣ то,
ѡнѣа человекѣ пѣстыре те
рѣкоха по междѣ си: да ѿ-
деме до Вѣлѣема, да вѣ-
дѣме тѣа рѣбота цѣто ѣ

станѣла, коѣто ни Гѣа каза
16 И ѡидѣха вжрзш, ѿ
намерѣха Марѣамъ ѿ ѿси-
фа ѿ младѣнецѣтъ който
лежѣше въ ꙗзы те.

17 И като видѣха, разска-
зѣха дѣма тѣа, цѣто ѿмѣ
бѣше дѣмана за дѣтѣ то
товѣ.

18 И сѣчки, който чѣха,
чѣдѣхасѣ за ѡнѣа дѣмы цѣ
то ѿмѣ казѣха пѣстыре те.

19 И Марѣамъ вѣрдѣше сѣч-
ки те тѣа дѣмы, ѿ тѣрѣше
ги въ сѣрацѣ то си.

20 И вжрнѣхасѣ пѣстыре те,
ѿ хвалѣха ѿ славѣха Бѣга за
сѣчки те (рѣботы) цѣто
чѣха ѿ видѣха, какѣто ѿмѣ
бѣше казѣно.

21 И когѣто се ѿсплнѣха
ѡсмь днѣ да ѡбрѣжатъ
младѣнецѣтъ, нарѣкоха мѣ
ѿме то ѿсѣсѣ, какѣто бѣше
нарѣчено ѡ ꙗгглатъ, доклѣ

ѿѡще некѣше се зачѣлѣ въ
ѡутрѣка тѣа.

22 И когѣто се ѿсплнѣха
днѣ те на ѡчицѣнѣе то ѿ
по законѣ Мѡѡсѣѡнѣ, занѣ-
соха го во ѿерѣсалимѣ, за
да го предѣаватъ предѣ
Гѣа.

23 (Какѣто цѣо ѣ писано
въ законѣтѣ Гѣенѣ: зацѣо
всѣкѣ младѣнецѣ мѣжескѣнѣ
пѣлѣ, който ѡвѣра ложеснѣ
тѣа, ѡсвѣцѣнѣ цѣе се нарѣчѣ
на Гѣа).

24 И да даѣтъ жѣртѣа,
какѣто цѣо ѣ рѣчено въ за-
конѣтѣ Госпѣдѣ двѣ гжр-
лички, ѿлѣ двѣ гжлѣче тѣа.

25 И кѣ ѡновѣ вѣеме кѣше
нѣкой человекѣ въ ѿерѣса-
лимѣ, ѿме то мѣ ѡвѣщѣнѣ,
ѿ тѣѡй человекѣ бѣше прѣ-
вѣденѣ ѿ благочестѣвѣ, ѿ
чѣкаше ѡутѣшѣнѣе то ѿсраи-
лево: ѿ дѣа стѣнѣ бѣше въ
нѣго.

26 И бѣше мѣ ѡвѣщѣанно
ѡ дѣа стѣгш да не вѣди
смѣртѣ, доклѣ не вѣди Хрѣ-
стѣа Госпѣдѣа.

27 И дойдѣ въ цѣрква тѣа
повѣждаемѣ ѡ дѣхѣтѣ: ѿ
като внѣсоха родѣтели те
ѡтрѣче то ѿсѣса, да на прѣ-
вѣатъ по ѡвѣчаю на-закѣ-
натъ за нѣго.

28 И тѣѡй го земѣ на рѣ-
цѣ те си, ѿ благословѣ Бѣга,
ѿ рѣче:

29 Ѡега ѡвѣщѣашъ рѣва

твоего Владыко, по твоята
дѣла, съ миръ:

30 Защото очите ми ви-
дѣха спасеніе то ти,

31 Което си приготвилъ
предъ лицѣ то на сички те
люди:

32 Обѣтъ за просвѣщеніе
на-мъщъщъ те, и слава на-
твой те люди Іеруаила.

33 И чѣдехасе Іосифъ и
мѣйка мѣ на гѣла (работы)
щю се дѣлаха за него.

34 И благослови ги Ѣме-
ишъ, и рече на Маріа мѣй-
ка мѣ: Это, тоа лежи за
памятъ и за ставантъ
на мнозина во Іеруаила, и
въ знаменіе пререкователно:

35 (И на тебе сама та са-
бла ще проніже дѣла та
ти): за да се шкрѣатъ ш
много сердца помшленіа
та.

36 И бѣше и Іанна проро-
чица та, дѣщерка та Фанди-
лева: ш колѣно то Іасірово:
и она прекарала въ много
години, коато бѣше живе-
ла съ мжжъ седмъ години
ш дѣвство то си:

37 И тѣла бѣше вдовица
около осмдесѣ и четври
години, коато никога не
си шиваше ш цѣрка та, но
съ постъ и съ молитва слѣ-
жеше на гѣла дѣнь и нощь.

38 И она като дойдѣ въ
онъ чѣсъ, исповѣдваше-
се на гѣла, и говѣреше за

него на сички те ониа, кои-
то чѣкаха избавленіе то во
Іеруаилмъ.

39 И като се свршиха сич-
ки те (работы) по законъ
господню, вжрнахасе въ Га-
лileeа, въ градъ свой На-
зарѣтъ.

40 И отроче то растѣше,
и наакндваше въ дѣхатъ,
и исплнѣвашесе съ премѣ-
дрость: и благодѣтъ Бжїа
беше на него.

41 И ходѣха родители те
мѣ ката година во Іеруса-
лимъ въ празникатъ на-
пѣсха та.

42 И когато бѣде на два-
надесатъ години, и скачи-
хасе во Іеруаилмъ по обѣ-
чаю на-празникатъ:

43 И като свршиха дни
те, когато се врѣщаха они,
шстанѣ отроко Іисъсъ во
Іеруаилмъ, а Іосифъ и мѣй-
ка мѣ не раздѣхѣ това.

44 И понѣже мѣслеха да ѣ
по междѣ дѣжїна та, за-
минаха ѣдинъ дѣнь пѣтъ:
и трѣсѣха го въ роднинъ те
и въ познѣннищъ те.

45 И като го не намери-
ха, вжрнахасе во Іеруаилмъ
да го трѣсатъ.

46 И по три дни послѣ
найдоха го въ цѣрка та,
че седѣше по междѣ оучите-
ли те, и слѣшаше ги, и по-
пѣтѣваше ги.

47 И чѣдехасе сички те,

коѣто го слѣдшаха, на раздѣ-
матъ мѣ ѿ на ѿговори те мѣ.

48 И като го видѣха, по-
чудихася: и рече мѣ мѣйка
мѣ: чѣдо, зашѣо ни направи
тѣка; ѣто, баща ти и азъ
со скорбь те траси́хмѣ.

49 И рече ѿмѣ: а зашѣо ме
траси́хте; не знѣете ли, че
трѣбѣва да самъ въ работы
те на-Отца моего;

50 Я ѿни не раздѣмѣха дѣ-
ма та шѣто ѿмѣ рече.

51 И злѣзѣся ни́хъ, и дой-
дѣ въ Назарѣтъ: и покорѣ-
ваше ѿмѣ се. Я мѣйка мѣ
вѣрдеше сички те тѣа дѣмъ
въ срдцѣ то си.

52 Я Исѣсъ предспѣваше
и расѣше съ мѣдрость тѣа,
и съ въздрасатъ и съ дѣр-
ба та предъ Бѣга и предъ
человѣщы те.

ГЛАВА Г.

И въ патнадесѣта та го-
дина на-владѣнїе то на-
Тивѣрїа кѣсара, когато вла-
ствѣваше Понтїйскїи Пї-
латъ во Иудѣа та, и когато
Иродъ властвѣваше надъ
четвѣрта та частъ въ Галї-
леа та, и братъ мѣ Фїліппъ
властвѣваше надъ четвѣрта
та частъ въ Иудѣа и въ
Трахонїтска та страна: и
дѣсанїи властвѣваше надъ
четвѣрта та частъ ѿ двї-
линіа,

2 Во време то на-архїерїи
те Янна и Каїафа, бшѣ дѣ-
ма Бжїа ко Иѡанна сѣна
Захарїева въ пѣстына та.

3 И шїде по сичка та стра-
на, коѣто ѣ околѡ Иорда-
на, и проповѣдѣваше кре-
щенїе на-покаанїе то за
прошенїе на грѣховѣ те:

4 Какѡто шѣ ѣ писано въ
книга та на-слонеса та на-
Нсаїа прорѡка, коѣто гово-
ри: гласъ на-ѡногова, коѣ-
то вѣка въ пѣстына та,
пригответе пѣтьятъ Го-
сподень, правы мѣ правѣте
пѣтеки те.

5 Ѣкоа долина шѣ да се
напжани, и секоа гора и мо-
гила шѣ да се снїши: и крї-
вите шѣ се исправатъ, и ло-
ши те пѣтица, шѣ бждатъ
гладки.

6 И секоа плѣть шѣ видн
спасенїе то Бжїе.

7 Говореше прочее на на-
родн те, коѣто и злѣзѣха да
се кржшанатъ ѿ негѡ: змїи-
чѣ та ѣхїднини, коѣ вика-
за да бѣгате ѿ гнѣватъ,
коѣто и де;

8 Ѣтворѣте прочее плѣ-
дове достѡйны на-покаанїе
то: и не начинайте да го-
ворите въ себе си: Отца
ѿмамъ Явраама, зашѣо ни
говѣримъ, че Бѣгъ може ѿ
тѣа кѣменѣ да вдїгне чѣда
на Явраама.

9 Зашѣо то вече и сѣкїра та

лежи при кореньхатъ на джр-
вò то; секое дрéво прочее,
коёто не прави дэбрь плодъ
ѡчище и фжрлсе въ оґ-
ньхатъ.

10 И пытаха го народи те,
и говореха: що прочее да
сотвориме;

11 Я Іуáннъ имъ ѡгово-
ри. и рече: който има двѣ
дрéхи, да даде єднà та на
оногова, който си нема,
подскнѡ да твори и оны,
който има мѣстїе.

12 И доидоха и мытари
те да се кржстятъ ѡ негѡ,
и рекоха мѡ: оучителю, що
да направиме:

13 Я той имъ рече: нишо
пò мнòгѡ не правите ѡ о-
новѣ, што ви є заповѣ-
дано.

14 И пытаха го и воини
те, и говорѣха: а нїе каквò
да направиме; и рече имъ:
никомѡ да не оучините о-
кїда, нїто да наклеветите:
и да бждете доволни со
заплáты те си.

15 И като чáкаха сички те
людїе, и помышлáваха въ
сердцà та си за Іуáнна, да
не бѡ къль той Хрїстòсъ,

16 Ѣговори Іуáннъ на
сички те и рече: азъ въ крж-
щáвамъ съ вода: обáче їде
по мѣкїю ѡ мене, на когò то
азъ несáмь достòннъ да
развжремъ ремїкатъ на
ѡбдїра та мѡ: той ще въ

кржсти съ Дхъ стѣий, и съ
огнь:

17 Комѡто є лопáтá та
въ ржкà та, и ще да ѡчисти
гѡмно то своє: и ще собере
пшенїца та въ житница
та си: а плéва та ще їз-
гòри съ оґнь, който неѡ-
гáснѡва нїкога.

18 И дрѣги мнòго оутѣ-
шавáющъ благоѡтѣствáше
на людїе то.

19 Я Ирѡдъ четверовлá-
стникъ, помѣже го ѡблїчá-
ваше Іуáннъ за Ирѡдáда
брáтова та мѡ Фїлїппова
женá, и за сички те дрѣги
злїны, што бѣше сторїлъ
Ирѡдъ,

20 Притѣри и товà на да
сички те дрѣги злїны ѡ гò-
ре, и затвори Іуáнна въ
темница.

22 Я когáто се кржстиха
сички те людїе, кржстїсе и
Иисѡсъ, и като се молеше,
ѡвори се небò то.

22 И слѣзе Дхъ стѣий съ
тѣлєсенъ видъ, като глáбъ
на него: и глáсъ бѡде ѡ небò
то, който говореше: гыси
Ѣынъ мòй возлюбленный,
за тебе благоволихъ.

23 И той Иисѡсъ бѣше то-
гáва като да начинáше три-
десать годїны, и бѣше (как-
вòто го мнѣха) Ѣынъ Іѡ-
сифовъ: а Іѡсифъ Ілїевъ.

24 Я Илїа Матѡатовъ: а
Матѡатъ дївїннъ: а дївїн

Мелхійнъ: а Мелхій Іан-
нѣвъ: а Іаннае ІуциФовъ.

25 Я ІуциФъ Маттаѳіевъ:
а Маттаѳіа Ямѡсовъ: а Я-
мѡсъ Наѡмовъ: а Наѡмъ В-
слѡмовъ: а Вслѡмъ Наггѣовъ.

26 Я Наггѣй Маѡѳовъ: а
Маѡѳъ Маттаѳіевъ: а
Маттаѳіей Семеревъ: а Се-
мерей ІуциФовъ: а ІуциФъ
Іѡдинъ.

27 Я Іѡда Іоаннановъ: а
Іоаннанъ Рисѣвъ: а Рисѣй
Вороѡвелевъ: а Вороѡвель
Ѣлалѡїилевъ: а Ѣлалѡїиль
Ниріевъ.

28 Я Нирій Мелхіевъ: а
Мелхій Яддѣевъ: а Яддѣй
Квѣѡмовъ: а Квѣѡмъ Вла-
модѡмовъ: а Вламодѡмъ И-
ровъ.

29 Я Иръ Іуциевъ: а Іуций
Влѣзѣровъ: а Влѣзѣръ Іу-
рѡмовъ: а Іурѡмъ Маттаѳ-
товъ: а Маттаѳтъ Левіинъ.

30 Я Левій Ѣмѣѡновъ:
а Ѣмѣѡнъ Іѡдинъ: а Іѡ-
да ІуциФовъ: а ІуциФъ
Іунановъ: а Іунанъ Влѣ-
кѡмовъ.

31 Я Влѣкѡмъ Малѣевъ:
а Малѣй Малѣановъ: а
Маїнанъ Маттаѳѣевъ: а
Маттаѳѣй Наѡановъ: а
Наѡанъ Давѡдовъ.

32 Я Давѡдъ Іессѣевъ: а
Іессѣй Ѣвѡдовъ: а Ѣвѡдъ
Воѡзовъ: а Воѡзъ Ѣалмѡ-
новъ: а Ѣалмѡнъ Наассѡ-
новъ.

33 Я Наассѡнъ Ямінада-
вовъ: а Ямінадавъ Ярѡмовъ:
а Ярѡмъ Іурѡмовъ: а Іурѡ-
мъ Верѡмовъ: а Верѡмъ
Фарѣсовъ: а Фарѣсъ Іѡдинъ.

34 Я Іѡда Іѡкшновъ: а Іѡ-
кшвъ Ісаѡковъ: а Ісаѡкъ Я-
враѡмовъ: а Явраѡмъ Ѣа-
ринъ: а Ѣара Нахѡровъ.

35 Я Нахѡръ Ѣерѡховъ: а
Ѣерѡхъ Рагѡвовъ: а Рагѡвъ
Фалѣковъ: а Фалѣкъ Бвѣ-
ровъ: а Бвѣръ Ѣалановъ.

36 Я Ѣаланъ Каїнановъ:
а Каїнанъ ЯрѢѡдовъ: а
ЯрѢѡдъ Ѣимовъ: а Ѣимъ
Нѡевъ: а Нѡе Намѣховъ.

37 Я Намѣхъ Маѡѡсѣевъ:
а Маѡѡсѣлъ Внѡховъ: а
Внѡхъ Іарѣдовъ: а Іарѣдъ
Малелѣловъ: а Малелѣлъ
Каїнановъ.

38 Я Каїнанъ Внѡсовъ: а
Внѡсъ Сѡѡовъ: а Сѡѡъ
Ядѡмовъ: а Ядѡмъ Бжѣй.

ГЛАВА Д.

ИГОУЪ же пленъ съ Дхѡ
стѡго, вжрѡсе ѡ Іорданъ,
и водѣшсе ѡ дхѡ въ пѡ-
стѡна та.

2 И искѡшавшесе четѡри-
дѣсѡтъ днѡ ѡ діавѡла: и
ниро не гѡде въ ѡнѡ днѡ:
и като се свжрѡшѡхѡ тѡ днѡ
пѡслѣ ѡгладнѣ.

3 И рече мѡ діавѡло: ѡко
си сѡнъ Бжѣй, речѡ на тѡѡ
камень да стѡне хлѣбъ.

4 Я Іисусъ шговори ѿ рече мѣ: писано є зашю не токмш съ єдинъ хлѣбъ ще бжде живъ челоуѣкъ, но со всако слово Божественно.

5 И като го покачи дѣло на єданѣ планинѣ висока, показѣ мѣ сички те еярства на-сѣтжѣ въ єданѣ мѣнѣта време.

6 И рече мѣ дѣло: тебе ще дамъ сичка та. тѣа власть, и слава та мѣхна: зашюто мѣне є предадена, и на когото чѣмъ дамъ ѿ.

7 Ты прсечеє ако се поклонишѣ предъ мѣне, ще бждатъ твои сички те.

8 И шговори Іисусъ, и рече мѣ: иди зашю мѣне, сатанѣ: зашюто є писано: ще да се поклонишѣ Гдѣу Кгѣу твоємѣ, и немѣ токмш ще послужишѣ.

9 И шведего во Іерусалимъ, и постави го на стрѣха та церкѣвна, и рече мѣ: ако си сынъ Бжїи Фжлісе ш тѣка долѣ:

10. Зашюто є писано: че на Ангели те си ще да запоуѣда за тебе да те вѣрдатъ:

11 И на ржче те си ще да те зѣматъ, да не прѣпнешѣ, некога ногѣ та си въ камень.

12 И шговори Іисусъ, и рече мѣ: зашю є речено: не чѣшѣ да искѣшишѣ Гдѣа Кгѣа твоего.

13 И като сврши сичко то искѣшенїе дѣло: махнѣсе ш негѣ до єданѣ време.

14 И вѣрнѣсе Іисусъ съ сила дѣхѣвна въ Галилеа, и прочѣсе по сичка та страна Галилейска за него.

15 И той оучеше въ соборища та тѣхни, и славеха го сички те.

16 И доидѣ въ Назарѣтъ, дѣто бѣше воспитанъ: и вѣзе по обѣчаю своемѣ въ соборище то: и стана прѣва да четѣ.

17 И дадохѣ мѣ книга та на-Исїа пророка: и като разгжрнѣ книга та, намери основа мѣсто, дѣто бѣше написано:

18 Дхѣ Гдѣень є на мѣне, и заради това ме помаздѣ: и прати ме да благовѣстимъ на сиромѣси те, да исцѣлимъ онѣа, шото иматъ сѣрдце сокрѣшено, да проповѣдамъ свобода на плѣнени те, и прогледѣванѣ на слѣпите, да испратимъ оураменѣ те съ олѣкнованїе.

19 Да проповѣдамъ вѣто Господне прїатно.

20 И като свжрнѣ книга та, даде ѿ на слѣга та, и стѣна: и очи те на-сички те онѣа, шото бѣха въ соборище то гледаха на него.

21 И начала да имъ говори: зашю днѣсь се испжани това писанїе въ оуши теви.

22 И сички те мѡ свидѣ-
тельствваха, и чѡдеха се на
благодѣтните словеса, кои-
то и излезаха изъ оуста та
мѡ, и говореха: не ѣ ли тоа
снѡ Іѡсифовъ;

23 И рече имъ: безъ сомнѣ-
ніе ще ми речете таа при-
тча: врачѡ, и цѣли се самъ:
онѡа (работы) што чѡхме
че бѡдохъ въ Капернаѡмъ,
сотвори ги и тѡка въ Ѡте-
чество то си.

24 И рече: истина ви го-
воримъ, зашо никои про-
рокъ не ѣ прѡтентъ въ Ѡ-
течество то си.

25 И истина ви дѡмамъ:
многи вдовицы бѣха въ и-
лїели те дни въ роджтѡ Іс-
раїлевъ, когато се заключи
небѡ то три години, и
шестъ мѣсаци, до тѣлко
што бѡдѣ глѡдъ голѣмъ
по сичка та землѡ:

26 И ни къ ѣднѡ ѡ ни хъ
не бѡдѣ прѡтентъ Илїа, ток-
мо къ сарѣпта сїдѡнска та,
къ женѡ вдовица.

27 И мнозина прокажени
бѣха въ дни те на-Влїссѣа
пророка въ роджтѡ Ісраї-
левъ, и ни ѣдинъ ѡ ни хъ
се ѡчисти, токмо Неемѡнъ
сїрианинъ.

28 И сички те, што бѣха
въ соборице то испланиха-
си съ гнѣвъ, като чѡха тіа
дѡмъ.

29 И станѡха та го испл-

дѡха вжнѡ изъ граджтѡ: и
завѣдохъ го до вжрхатѡ на-
гора та, на коато градѡни-
хенъ бѣше направентъ, за да
го свѡторѡсатѡ на дѡлѡ.

30 Но той замина посрѣдѡ
ни хъ и ѡидѣ си.

31 И слѣзе въ Капернаѡмъ,
който ѣ градъ Галїлѣйскїй:
и оучеше ги въ сѡбѡитѡ те.

32 И чѡдеха мѡ се на оу-
ченїе то, зашо слово то
мѡ бѣше съ власть.

33 И въ соборице то бѣше
нѣкой человекъ, който
имаше дѡхъ бѣсовскїй не-
чїстѡ: и и звѡка се съ го-
лѣмъ глѡсъ,

34 И рече: ѡстави, ѡ Іи-
сѡсе Назаранине, що имашѡ
тѡ мешѡвина съ насъ: до-
шелъ си да ны погѡбишѡ;
знамъ те кой си: стѡи ѡ
Бжїи.

35 И Исѡсъ мѡ запрети, и
рече: млкни, и излезни
изъ негѡ, и като го фжри
дѡлѡ бѣсо, излезна и изъ
негѡ, и нищо не го повреди.

36 И бѡдѣ страхъ на сич-
ки те: и разговѡраха се: по
междѡ си, и говореха: какѡѡ
ѣ таа рѡбота; зашо со съ
власть и сила повелѡва на
нечїсти те дѡхове, и изле-
затѡ;

37 И излезише глѡсъ за
него по сѣксе мѣсто на-
ѡнѡа страна.

38 И като станѡ ѡ собѡ-

рице то, влѣзе въ кѣцѣ та сімшнова: а чѣцѣ та сімшнова джржеше а голѣма трѣска: и молиха мѣ се за неа.

39 Я тѣй като ѿиде та се и исправи надѣ неа, заповѣда на трѣска та, и ѿстави а: и акіе стана и слѣдѣваше имъ.

40 Н когѣто зайдѣ слѣнце то, сички които имаха болны ѿ секаквы болести доводѣха ги при него, а тѣй като си тѣраше рѣце те на секого ѿ нихъ, и исцѣляваше ги.

41 Н и злѣзѣха и дѣволи ѿ мнозина, които вѣкаха, и говорѣха зацю ты си Христѣсъ сынъ бжїй, и запрѣщаваше имъ, и не даваше да дѣматъ, че знаѣха зацю е тѣй Христѣсъ.

42 Н като сѣмна, и злѣзе и ѿиде въ пѣсто мѣето: а народи те го трѣсѣха, и доидѣха при него: и оуджржавѣха го да не бы си ѿишелъ ѿ нихъ.

43 Я Исѣсъ имъ рече: зацю и на дрѣги градове трѣбѣва да благовѣстимъ царство то бжїе: зацюто за това самъ прѣтенъ.

44 Н проповѣдавѣваше въ соборица та Галїейски.

ГЛАВА Б.

И когѣто народо го навѣлаше да слѣша слово бжїе,

тѣй стоѣше при ѣзеро то Геннисарѣтско:

2 Н видѣ двѣ гемин, които стоѣха при ѣзеро то: а рѣбарѣ те бѣха и злѣзли ѿ нихъ, та си мѣѣха мрѣжи те.

3 Я Исѣсъ влѣзе въ ѣна ѿ гемин те, коато бѣше сімшнова, и моли го да ѿдалѣчи малко ѿ землѣ та: и сѣна та оучеше народи те ѿ гемин та.

4 Н когѣто престана да дѣма рече на сімшна: иди въ по дѣлоко то, и фжрлѣте мрѣжи те си да оуловите.

5 Н ѿговори сімшнъ, и рече мѣ: Настѣвниче, сичка та ноць сме се тѣдѣли, и нищо не оуловихѣме: но по твоѣ та дѣма да фжрлимъ мрѣжа та.

6 Н когѣто направѣха това, оуловиха многое множество рѣкъ: цюто се раздѣраше мрѣжа та имъ.

7 Н помаѣха на дрѣжинѣ та си които бѣха въ дрѣга та гемин, да доидѣтъ да имъ помогнатъ: и доидѣха, и наплѣниха и двѣте гемин, до тѣлко цюто цѣха да потжнатъ.

8 Н като видѣ това сімшнъ Пѣтра, припаднѣ на колѣна та Исѣсови и говореше: и злѣзни ѿ мене Господи, зацюто самъ азъ грѣшенъ человекъ:

9 Зацюто го фанѣ сѣрѣха,

и сички те други те който бѣха съ него, за оуловованіе то на рѣкы те, който Фанѧха.

10 Подобнѡ и Іакѡва и Іѡанна, сыновѣ те Зеведѣовы, (Фанѧ, страхъ) който бѣха другаре сімѡнови, и рече Исѡсъ на сімѡна: не бойсе: ѡ тѣка на тѣмъ ще да ловишъ челоѡцы.

11 И като и звлекоха и дѣѣ те геміи на землѧ та, ѡставиѧ сичко, и ѡидоѧ по него.

12 И като кеше Исѡсъ въ єдинъ градъ, єто, че доиде нѣкой челоѡкъ, който бѣше пленъ съ прокѧза: и като виде Исѡса, паднѧ на лицѣ то си долѡ, и моленимѡсе, и дѡмаше: Гдѧи, ако щешъ можешъ да ме ѡчиистишъ.

13 И Исѡсъ си прострѣ ржкѧ та, и пофанѧ го, и рече: щемъ, ѡчиистисе, и тѡл чѧсъ се махнѧ ѡ негѡ прокѧза та.

14 И тѡй мѡ заповѣдѧ да не каже нікомѡ: но иди та се покажи на свѣщенникѧ та, и принеси даръ за ѡчищеніе то си, какѡто є заповѣдалъ Мѡѡсей, за свидѣтелство нимъ.

15 И по многѡ се прочѡваше за него: и сокирахасе много народи да слѡшатъ, и да се ѡцѣлаѡватъ ѡ негѡ ѡ колести те си.

16 Но тѡй ѡхѡждаше въ пѡстынѧ, та се молише.

17 И бѡде въ єдинъ ѡ дни те, и тѡй оучеше: и седеѧ фарісеи те и законоучители те, който бѣха дошли ѡ секое село Галілейско и Іудейско и Іерусалимско: и сила та Господна ги ѡцѣлаѡваше.

18 И єто, мѡжте носѧ на ѡдрѣданогѡ челоѡка, който бѣше разслабленъ: и искаѧ да го внесѧтъ, и да го тѡратъ предъ негѡ.

19 И понеже не найдоѧ ѡ гдѣ да го внесѧтъ, заради народѧ та, качихасе горе на покрѡватъ, и презъ керамиды те го спѡстѧха дѡ слѣса ѡдрачъ на средъ предъ Исѡса.

20 И Исѡсъ като имъ виде вѣра та, рече на разслабленнѡмѧ та: челоѡче, прощѧватъ ти се грѣхѡвѣ те.

21 И Фанѧха книжницѡ те и фарісеи те да помышлѧватъ, и да говорѧтъ: кой є тѡл шото хѡди; кой може да прощѧва грѣхѡвѣ, тѡкмѡ єдинъ Бгъ:

22 И Исѡсъ като разѡмѣ помышленіѧ та имъ, ѡговори, и рече имъ: цѡ помышлѧвате въ сердца та си;

23 Що є по лескѡ да рече нѣкой: прощѧватъ ти се грѣхѡвѣ те: или да рече: стани та ходи;

24 Но да познаёте, за-
що сѣи́нъ челоуѣческій ѿма
власть да проща́на грѣхове
на землѣ́ та, (рече на разсла-
бленныа́тъ:) тебе́ адмама́тъ,
стани́ та си земи́ о́дждра́тъ
и ѿди́ си въ кжца́ та.

25 Н то́а ча́съ стана́ предъ
ни́хъ, и катò зѣ́ оновъ на
коёто лежеше, ѿи́де си въ
кжца́ та слава́ Бòга.

26 Н созѣ́ стра́хъ сички́ те,
и говорѣ́ха: че видѣ́хмє мно́-
гò чюдны́ ра́боты днєсь.

27 Н послѣ́ ѿзлѣ́зе вжнѣ́,
и видѣ́ ѣ́дногò гюмрѣ́кчїа,
ѿме то мѣ́ Левї́й, който се-
дѣше на гюмрѣ́кчїйни́ца та,
и рече́ мѣ́: ѣ́ла по мєне́.

28 И то́й катò ѿ́стави́ сич-
кòто, стана́ и ѿи́де слѣ́дъ
не́гò.

29 Н направи́ мѣ́ Левї́й го-
лѣмо оу́гощенїе́ въ кжца́ та
си: и бѣше́ много́ нарòдъ ѿ
гюмрѣ́кчїи́ те и ѿ́ другї́ те,
който седѣ́ха на трапѣ́за та
сѣ́ ни́хъ.

30 Н рòптѣ́ха кни́жницы́
те и фарї́сеи́ те на не́го, и
говорѣ́ха на оу́ченицы́ те
мѣ́: за́що сѣ́ гюмрѣ́кчїи́ те
и сѣ́ грѣ́шнїи́ те пї́дѣ́те и
пї́ете;

31 Н ѿ́говори́ Исусъ́, и рѣ-
че ѿ́ мѣ́: не трѣ́бѣва́ на зарá
ви́ те лѣ́каръ но на бòлни́ те

32 Несáмь дошѣ́лъ да по-
лѣ́камъ прáведны́ те, но
грѣ́шны́ те на покáнїе́.

33 И о́ни мѣ́ рѣ́коха: за-
що оу́ченицы́ те І́шаннови́
пòстатъ́ чѣ́стò, и молї́твы
с̀трѣ́натъ, подòбнѣ́ и фарї́-
се́нски те: а́ твои́ те пї́дѣ́тъ
и пї́атъ;

34 И Исусъ́ ѿ́ мѣ́ рече́: да
ли́ можете́ да напра́вите да
пòстатъ́ сѣ́и́нòвѣ́ те свадбáр-
ски, кòлкòто ѣ́ врѣ́ме сѣ́
ни́хъ жєни́хо;

35 Но щє́ да дòйда́тъ днї́,
когáто се зѣ́ме ѿ́ ни́хъ жє-
ни́хо, и тогáва въ о́ни́а
днї́ щє́ да пòстатъ́.

36 И казà́ ѿ́ мѣ́ и ѣ́на
прї́тча: за́що нї́кой чело-
вѣ́къ не при́шїва́ закрѣ́пка
нòва на вѣ́тха дрѣ́ха: а́ко
ли не́, и нòва та́ щє́ да со-
дѣ́ре, и на вѣ́тха та не со-
гласѣ́ва нòва та закрѣ́пка.

37 И нї́кой не влї́ва вї́-
нò нòво въ мѣ́хòвє вѣ́тхи:
а́ко ли не́, нòво то вї́но и́
мѣ́хòвє те щє́ да раздѣ́рє и́
самò щє́ да се ѿ́злєе, и мѣ́-
хòвє те щє́ се развáлатъ́.

38 Но нòво вї́но въ нòвы́
мѣ́хòвє трѣ́бѣва́ да се налї́-
ва: за́ да се ѿ́вáрдатъ́ и́
днє́ те.

39 И нї́кой, който ѣ́ пї́лъ
вѣ́тхо вї́но, не ѿ́ска́ а́кїє́ нò-
во: за́що́то говорї́: вѣ́тхо
то ѣ́ пò́ добрò.

ГЛАВА 37

И́ во вторòпѣ́рва та с̀бѣ́шъ-
та слѣ́чїсе́ да замї́нѣ́ва І́и-

сѣса презъ стѣніа та: и скѣ-
вѣха оученицѣ те мѣ класо-
ве и стрѣвахъ ги съ ржцѣ те
си, и пѣдѣха.

2 Я нѣкои Ѡ фарісеи те
имѣ рѣкоха: защо правите
това, што не трѣбѣва да
се прави въ сѣбѣѣ та;

3 Я Исѣсъ Ѡговори, и рѣ-
че имѣ: нито това ли не-
стѣ четѣли, што направѣ,
Давѣдъ когѣто Ѡгладнѣ
тѣи, и Ѡніа што кѣха съ
него;

4 Какѣво влѣзе въ домѣ
Бжѣи, и зема и пѣде хлѣбо-
ве те на-предложеніе то, и
даде и на Ѡніа, който бѣха
съ него, който (хлѣбове) не
бѣше прощѣно да ги пѣдѣтъ
дрѣги, но токмо свѣщен-
ницѣ те;

5 И говорѣше имѣ: защо
Ѡвнѣ человекскѣи ѣ Го-
сподѣ и на-сѣбѣѣѣ та.

6 И пакѣ въ дрѣга сѣбѣѣ-
та се садѣи да влѣзе, въ со-
борише те, и оучѣше: и бѣ-
ше тамѣ нѣкои человекѣ, и
дѣсна та мѣ рѣка бѣше сѣха.

7 И вѣрѣха го книжницѣ
те и фарісеи те, да ли ще
да го исцѣли въ сѣбѣѣѣ та:
за да мѣ намѣратѣ вина.

8 Но тѣи имѣ знѣше по-
мышленіа та, и рѣче чело-
вѣкѣ, който имѣше ржка та
си сѣха: стани правѣ, и за-
стани на средѣ. Я тѣи ка-
то стана, застанѣ.

9 И рѣче имѣ Исѣсъ: щѣ
въ попытамѣ нѣщо: шо
трѣбѣва да прави нѣкои въ
сѣбѣѣѣ та, добрѣ ли, или зло;
да спасѣ ли дѣша, или да ѣ
погѣби; а Ѡни мѣлѣха.

10 И како ги поглѣда си-
ки те, рѣче на Ѡногова че-
ловѣка: простри сиржка та.
Я Ѡнѣ ѣ прострѣ: и бѣде
Здрава ржка та мѣ, какѣво-
то и дрѣга та.

11 Я Ѡни се испжаниха Ѡ
лѣдостѣ: и разговѣраха се по
междѣ си, шо да сторѣтъ на
Исѣса.

12 И въ Ѡнѣ дни и злѣзе
въ горѣ та да се помѣли: и
сѣчка та нѣщѣ бѣше въ мо-
литѣ та Бжѣа.

13 Я като се сѣмна, по-
выка при сѣбе оученицѣ те
си: и и зѣра Ѡ нихѣ двана-
дѣсѣтъ, който и апѣстола
нарѣче.

14 Ѡимѣна, когѣто на име-
нѣва Пѣтрѣ, и Андрей брѣ-
та мѣ, Іакѣва, и Іѣѣнна,
Фѣліппа и Варѣсломѣа,

15 Матѣѣа и Ѡвѣмѣа, Іа-
кѣва (сѣна) Ялѣѣена и Ѡі-
мѣна, който се наричѣше
Зилѣѣѣѣ.

16 Іѣда (сѣна) Іакѣвова,
и Іѣда Іскарѣѣтѣскаго, кой-
то и бѣде предѣѣѣѣѣ:

17 И като слѣзе съ нихѣ
застѣна на ѣдно мѣсто рѣ-
вно: и мнозина оученицѣ
негѣси, и много множество

на родъ ѿ сичка та 'Идаѣа и
'Иерусалимъ. и ѿ краеморіе
то Турско и Сидонско, кои-
то доидоха да го слѣшатъ
и да се исцѣлятъ ѿ болѣ-
сти те си.

18 И които страдаха ѿ
дѣхове нечисти: и исцѣля-
вахася.

19 И сичкио народъ иска-
ше да се прикосне при него,
защото сила ѿ него и злѣзе-
ше, и исцѣляваше сички те.

20 И той като вдигна очи
те си на оученицы те си. го
вореше: блажени (сте вые) си-
ромѣси те ся дѣхатъ: зашто-
то е ваше царство то Бжїе.

21 Блажени (сте вые), кои-
то гладувате сегѣ: защото
ще се насытите. Блажени
(сте вые), които плачете се-
гѣ: зашто ще да се разсмѣете.

22 Блажени ще бждете, ко-
гато вы возненавидатъ че-
ловѣцы те, и когато вы раз-
дѣлатъ, и оукоратъ, и про-
несатъ ви име то като зло,
заради Сѣна человекскаго.

23 Раддвайте се въ онъ
дѣнь, и скачайте: защото,
ето, мжзда та ваша многа
е на небо то: защото по-
добны те (работы) правеха
каши те имъ на-пророцы те.

24 Но горко на васъ кога-
ти те: защото воспрїимате
оутѣшенїе то си.

25 Горко на васъ съти те:
защото ще да ѿгладнѣете.

горко на васъ, които се смѣ-
ете сегѣ, зашто то ще да се ѿ-
скорбите, и ще да заплачете.

26 Горко вамъ, когато ре-
чатъ добре за васъ сички че-
ловѣцы: защото, подоб-
ны те (работы) правеха на
лжепрорocy те башї те имъ,

27 Но говоримъ вамъ, кои-
то слѣшате: ѿбѣчайте дѣ-
шманы те си: добро правѣ-
те на онѣа, които вы не-
навидатъ:

28 Благословляйте онѣа,
които вы кланатъ:
молѣтесе за онѣа, што ви
праватъ пакость.

29 Който те оудари ѿ е-
днѣа та странѣа по образатъ,
ѿбжрни мѣ и другѣа та: и
които ти земе дрѣха та,
ѿстави мѣ и риза та си.

30 И секомѣ който иска ѿ
тебе, дай: и ѿ оногѣа шо-
то земе твой те (вѣщи), не
искай си ги назадъ.

31 И каккото искате да ви
праватъ человекцы те, и вые
правѣте нимъ така.

32 И ако ѿбѣчатъ онѣа,
што вы ѿбѣчатъ каквѣ
благодать имате: зашто
и грѣшни те ѿбѣчатъ онѣа,
които ги ѿбѣчатъ.

33 И ако правите добро на
онѣа, што ви праватъ до-
бро, каквѣ благодать има-
те; защото и грѣшни ти
това исто то праватъ.

34 И ако давате на зѣма

на онѣа, ѡ коиго се надѣ-
те да ги зѣмете пакъ, ка-
квѣа благодаѣть имате; за-
што и грѣшнѣи те на грѣ-
шнѣи те на зѣмъ даватъ,
за да воспрѣиматъ ѡ нихъ
пакъ толко.

35 Но вѣе ѡвѣчайте дѣш-
мане те си, и правѣте имъ
добро, и на зѣмъ давайте,
и не чакайте нишо: и ще
да ви бжде заплата та го-
лема, и ще да бжде те ѡ-
нове на-вѣшнаго: защото
той ѣ блѣгъ на неблагода-
ны те и злы те.

36 Бжде те прочее и вѣе
милостивѣи, каквото ѣ и
отецъ вашъ милостивъ.

37 Не сѣдѣте, и не шѣтъ
да ви сѣдатъ: и не ѡсѣжда-
найте, да не ѡсѣдени бж-
дете: прощавайте, и ще да
ви простатъ.

38 Дѣйте, и ще да ви се да-
де: мѣра добра, и натѣп-
кана, и стрѣсена, и што се
прелива ще да ви дадѣтъ
въ пѣзѣха та ви: защото
съ таа нѣста та мѣра, съ ко-
ѣто мѣрите, ще се мѣри и
вамъ.

39 И рече имъ и ѣднѣ прѣт-
ча: може ли слѣпѣцъ слѣп-
ца да води; не шѣтъ ли да
пѣднатъ и двѣма та въ тѣ-
ма та;

40 Никой оученикъ не ѣ
по горѣнъ ѡ оучителя сво-
гѣ, ѡвѣче секой оученикъ

(като стѣне) совершенъ, ще да
бжде кѣто оучителя своего.

41 И шо глѣдашъ клѣчица
та, што ѣ въ око то на-
брѣта твоегѣ, а гредѣ та
коѣто ѣ въ твоѣ то око
не оусѣцашъ а;

42 Или каквѣ можешъ да
речешъ братѣ своему: брате,
чакай да извѣдимъ клѣчка
та што ти ѣ въ око то:
а самъ не видишъ гредѣ та
коѣто ѣ въ твоѣ то око;
лицемѣре, извѣди пѣрвѣ гредѣ
та и въ око то си: и по-
слѣще да видишъ да извѣ-
дишъ клѣчка та, што ѣ въ
око то на-брѣта твоегѣ.

43 Защото никое дрѣво не
ѣ добро, коѣто прѣви плодъ
лошъ: нѣто дрѣво лошо,
коѣто прѣви плодъ добръ.

44 Защото всѣко дрѣво ѡ
плодѣтъ си се познава: за-
щото ѡ тѣриѣ то не берѣтъ
смѣкѣш, нѣто ѡ капинѣ те
берѣтъ грѣздаѣ.

45 Добръи челоѣкъ ѡ до-
бро то си сокровѣще серѣ-
чно, и зноси добръ те: а
злыи челоѣкъ ѡ зло то си
сокровѣще серѣчно, и зноси
злы те: защото ѡ и зкѣт-
ки те серѣчни говорѣтъ
оуста та.

46 И шо ме вѣкате. Гѣи,
Гѣи, а онѣа што дѣ-
мамъ не творите;

47 Секой челоѣкъ, който
доходѣ при мене, и слѣша

словеса та мой, и твори ги, ще да ви кажемъ кому е подобенъ.

48 Подобенъ е на единъ человекъ, што гради кжца, който ископа и направил джлѣко, и тѣри основаніе то: и когато бжде наводненіе, оударил рѣка та въ онаа кжца, и не може да а поклати: защото беше основана на камень.

49 Я който слыша и не твори, подобенъ е на единъ человекъ, който е соградилъ кжца та си на земля та безъ основаніе: въ коаго като оударил рѣка та, акіе падна, и бжде разваленіе то на онаа кжца големо.

ГЛАВА 3.

И като свършил сички тези дѣла въ слышанѣ то на людіе то, влѣзе въ Капернаумъ.

2 И на нѣкогѣ соотника слыга та беше боленъ злѣ, и щеше да оумре, който му беше много любезенъ.

3 И като чѣ за Исуса, прати до него старцы те иудейски да му се помолатъ да дойде да слыци слыга та му.

4 И они като дойдоха при Исуса, молаха го прилѣжнѣ, и говореха, защо е до-

стоинъ за таа благодать што ще да му а дадешъ: въ што то слыча нашта та рѣдъ, и сонмището той го согради.

6 Я Исуса и деше заедно съ нѣхъ, и когато не беше вече делече шкжца та, прати соотника (други) приятели да му речатъ: Гди, не дей се тѣди: защото не самъ достоинъ да влѣзешъ подъ мойта покровъ.

7 Заради това нито себе си намеришъ достоинъ да дойдемъ при тебе: но токму речил слово и ще да исцѣлѣ слыга та ми.

8 Защото и азъ самъ человекъ подъ власть покоренъ, и имамъ, и азъ подъ себе си воины: и говоримъ еаномъ: иди, и слыва: а други му: ела и доходи: и на слыга та ми: направил това, и направва го.

9 И като чѣ Исуса тѣа (дѣла) почудил му се: и слырнал се къ народатъ, който и деше по него и рече: говоримъ ви, защо нито въ иерусалимъ рѣдъ не намеришъ толко голема вѣра.

10 И като се върнаха пратени те, найдоха болншатъ слыга а здравѣлъ.

11 И въ другиятъ дѣнь слываше въ единъ градъ, който се наричаше Наинъ: и заедно съ него и дѣха мно-

зи на негови оученицы, и многъ народъ.

12 И като приближи при врата та градски, ѣто, и зносеха вжнъ единъ мжртовецъ, който бѣше сынъ единороденъ на майка си, и она бѣше вдовица: и народъ многъ ѡ градъ бѣше заедно съ неа.

13 И като а видѣ гдѣ, сожали мѣ се за неа, и рече и: не плачи.

14 И ѡиде близъ и пофанѣ оджратъ, (а она цюто го носеха запрѣхасе), и рече: юноше, тебе дѣмамъ, стани.

15 И стана мѣртвѣо, и стана, и фана да дѣма: и дѣде го на майка мѣ.

16 И страхъ голѣмъ ги фана сички те, и прославлѣвахъ бгѣ, и говорѣха: за цю голѣмъ пророкъ стана въ нашѣятъ родъ, и за цю бгѣ посѣти люде то свои.

17 И прочѣсе това слово по сичка та идѣа за него, и по сичка та околна страна.

18 И казаха на 'Иванна оученицы те мѣ за сички те тѣа (работы).

19 И 'Иваннъ повска двѣма ѡ оученицы те си, и прати ги при 'Исуса, да мѣ рѣчатъ: ты ли си онъи цю шѣ да дойде, или дрѣгиго чѣкаме.

20 И ѡидѣоха при него мжкѣ те, и рѣкоха мѣ: 'Иваннъ

креститель ны прати до тебе, и говори: ты ли си онъи, цюто шѣ дойде, или дрѣгиго чѣкаме;

21 И въ тоа часъ исцѣли мнозина ѡ болести, и ѡ ранъ, и ѡ дѣхове злѣ, и на мнозина слѣпи дарова прогледанванѣ.

22 И ѡговори, 'Исуса, и рече имъ: идѣте та кажѣте на 'Иванна тѣа (работы) цюто видѣхте, и цюто чѣхте: за цю слѣпи прогледанватъ, хроми ходатъ, прокаженни се ѡчистватъ, глѣхи слѣшатъ, мѣртви воскреснѣватъ, сиромѣси благовѣстѣватъ.

23 И блаженъ ѣ който се не соблазни за мене.

24 И като си ѡидѣоха оученицы те 'Иваннови, начна да дѣма къ народатъ за 'Иванна: цю и злѣзохте да видѣте въ пѣстѣна та; трѣсть ли, коато се клѣти ѡ вѣтжратъ;

25 Но цю и злѣзохте да видѣте; человекѣ ли ѡблѣчена въ мѣжки дрѣхи; ѣто, она цюто носатъ хѣбавы дрѣхи, и раскошѣствѣнатъ, въ царски те са домове.

26 Но цю и злѣзохте да видѣте; пророка ли; ѣи, говоримъ ви, и по много ѡ пророка.

27 За цюто тоа ѣ онъи, за коото ѣ писано: ѣто,

ѿзъ пращамъ Яггело моего
предъ лице то ти, който ще
да оупраши пяхтатъ ти
предъ тебе.

28 Защото ни говоримъ,
че никои пророкъ по междъ
онѣа, който са се родили
ѿ жены, не е по голѣмъ ѿ
Иѡанна крестителя: но по
малѣо ѿ него въ царство то
Бжїе, по голѣмъ е ѿ него.

29 И сички те люде като
чхъа, и мытари те, ѡправ-
даха Бга, защото се крж-
стиха съ крещеніе то Иѡан-
ново.

30 Я Фарісеи те и закон-
ници те ѡфрлиха совѣ-
татъ Бжїи ѿ себе си, зацо-
то се не кржстиха ѿ него.

31 И рече Гдѣ: на цю да
оуподобимъ человекъ те
на тоа родъ; и на цю са
подобни;

32 Подобни са на дѣца
та, които седатъ на пазѣ-
ратъ, и вѣкатъ едно на
друго, и говоратъ; свирѣх-
ме ни, и не играхте: тѣжих-
ме ни и не плакахте.

33 Защото доиде Иѡанна
креститель, който ни хлѣбъ
ѡдѣше, ни вино пише: и
говорите вѣсъ има.

34 Доиде Оѡнѣ человекъ-
скїи, който и ѡдѣ и пиѣ, и
говорите: это, человекъ
многоадеца и винопїица,
прїатель на мытари те и
на грѣшници те.

35 И ѡправдае премѣ-
ростъ та ѿ сички те си-
чада.

36 И молѣше го нѣкой ѿ
Фарісеи те да ѡдѣ заедно
съ него: и ѡиде въ кжца
та Фарісеова, и сѣдана.

37 И это, една жена въ
онѣи градъ, който беше
грѣшница, като разлѣче
седѣ на трапѣза та въ кж-
цата Фарісеова донесе ала-
вастръ съ муро:

38 И застана ѡзда при
нозѣ те мѣ и плачеше, и фа-
на да мѣ полива нозѣ те со-
слъзы те си: и сосъкога та
ѡ глава та си ги ѡтриваше,
и целѣваше мѣ нозѣ те, и
мѣжеше ги съ муро то.

39 Я онѣи Фарісеи който
го беше пошкѣлъ въ кжца
та си, като виде това, по-
мѣсли въ себе си и рече: тѣа
человѣкъ, ако бы бѣла про-
рокъ, цѣше да познае, коа
и каква жена мѣ се прико-
снѣва: зацо е грѣшна.

40 И ѡговори Исѣсъ, и
рече мѣ: Симѣне, има мѣ
цю да ти речемъ. Я той
рече: оучителю, речї.

41 Я Исѣсъ рече двѣма
ажлнїка кѣха ажлннї на
едного заемодавца: едн-
нѣо беше ажлнѣ петсто-
тинъ динари, а другїо пе-
десѣ.

42 И понѣже нѣмаха и а-
ма та да ги плататъ, по-

сти ѿмъ ги ѿ на двѣма та.
Важѣ ми прочее, който ѿ
тѣа двѣма та ще го возлюбѣ
би повече;

44 ѿговори ѿимнѣ, ѿ
рече: мыслимъ, зацо ѿнѣи
на когото по много про-
сти. Я Исусъ мѣ рече: пра-
во си ѿсѣдѣлъ.

44 И като се ѿвѣрнѣ къ
женѣ та, рече на ѿимна:
видишъ ли тѣа женѣ: вѣ-
зоухъ въ кѣща та ти, ѿ ни
вода на нозѣ те ми не да-
де: а тѣа со сѣзъ ми ѿ-
бѣлѣа нозѣ те, ѿ сѣ когѣ та
ѿ главо та си ги ѿтри.

45 Цѣлованіе ми тѣ не
даде, а тѣа ѿ каквото сѣмъ
вѣзвѣдѣлъ, не престѣнѣ да
ми цѣлѣва нозѣ те.

56 Тѣ сѣ масло главо та
ми не помаза: а тѣа ми
помаза сѣ мѣро нозѣ те.

47 И заради това ти го-
воримъ, проциѣватъ ѿ се
много тѣ грѣхове, защото
ѿ возлюбила много: а ко-
мѣто се проциѣва малко, по
малко любѣ.

48 И рече ѿ: проциѣватъ
ти се грѣхове тѣ.

49 И начнѣха ѿнѣа, който
сѣдѣха сѣ него да дѣматъ
въ себеси: кой ѿ тѣа, кой-
то ѿ грѣхове проциѣва;

50 И рече на женѣ та: вѣ-
ра та твоѣ те спасе: ѿди
и со здравіе.

ГЛАВА И.

И по това послѣ ходеше
ѿ градъ въ градъ, ѿ ѿ село
въ село, ѿ проповѣдоваше
ѿ благовѣствѣваше царство
то Бжїе: ѿ дванадесе те оу-
ченицы сѣ него.

2 И нѣкои женѣ който
бѣха ѿцѣлѣли ѿ дѣхове
злѣи ѿ болести: Марїа ко-
то се наричеше Магдали-
на, ѿзъ когото ѿзлѣзоха
сѣдѣмъ дѣволи.

3 И Іуѣнна женѣ та на-
хѣзѣа пристѣвникатъ И-
родовъ: ѿ ѿсѣанна, ѿ дрѣ-
ги много, който мѣ сѣдѣ-
ваха ѿ свои те ѿмѣнѣа.

4 И като се стичеше мно-
го народъ, ѿ ѿтиѣваха при
него ѿ сички те градове,
рече сѣ прѣтча:

5 ѿзлѣзе сѣлѣтель да сѣе
сѣме то си: ѿ като сѣеше,
ѿано паднѣ при пѣтъатъ,
ѿ потѣпкасе, ѿ итицы те
небеснѣ го покѣлѣаха:

6 Я дрѣго паднѣ на камѣнь,
ѿ като проникнѣ ѿзѣхнѣ,
зацо то немѣше вѣага.

7 Я дрѣго паднѣ по средѣ
тѣрнѣ то, ѿ понѣже порѣ-
стоха зѣданѣ (ѿ) тѣрнѣ то
оудѣвиѣа го:

8 Я дрѣго паднѣ на добра
землѣ, ѿ ѿзникнѣ, ѿ сотво-
ри плодъ стократѣнъ. Тѣа
(прѣтчи) като говореше ре-
че: който ѿма оуни да сѣ-
ша, нѣка сѣлѣша.

9 И оученицы те мѹ го пы́таха, и́ говорѣха: що́ зна́чи тѣа притча;

10 Я́ Исѹсъ рече: вамъ ѣ́дано да зна́ете тайны́ те на-цѣ́рство то Бж́іе: а́ на дрѹги те съ притчи́ гово́римъ, да, като глѣ́датъ, не ви́датъ, и́ като слѣ́шатъ да не разѹмѣ́атъ.

11 Я притча́ та ѣ́ тѣа: сѣ́ме то ѣ́ сло́во то Бж́іе.

12 Я́ сѣ́ани те при пжть-атъ са о́ніа, които (го) слѣ́шатъ: послѣ́ дохо́ди діа́воло, и́ зѣ́ма сло́во то ѿ́ срѣ́це то ѿ́ мѹ, за да не по-вѣ́рѹватъ и́ спаса́тсе.

13 Я́ посе́ани те на ка́мы-катъ са о́ніа, които кога́то чѣ́атъ, съ рѣ́достью при́иматъ сло́во то: о́баче о́ни ко́рень не́матъ, зашто́ въ ма́ло вре́ме вѣ́рѹватъ, а́ кога́то до́де напѣ́сть ѿ́рича́тсе.

14 Я́ о́нова́ што́то па́дна въ тжрнѣ́ то, това́ са о́ніа които са чѣ́ли сло́во то, и́ ѿ́ свѣ́тски те понечѣ́ніа, и́ ѿ́ бога́тства́ та, и́ ѿ́ сла́дос-ти те на-то́а свѣ́тъ о́уда́-вѣ́ватсе и́ не свжршѣ́ватъ пло́дъ.

15 Я́ о́нова́ што́то ѣ́ па-дѣ́ло на добра́ та землѣ́, това́ са о́ніа, които като чѣ́атъ съ докро́ и́ бла́го срѣ́це сло́во то, држѣ́тъ го, и́ пра́ватъ пло́дъ съ тирѣ́ніе.

16 И нико́й не запѣ́ла свѣ́-ти́льникъ, и́ покрѣ́ва го съ со́дѣвъ, и́ли́ тѣ́ра ѿ́ до́лѣ́ подѣ́ о́дрѣ́тъ: но тѣ́ра го на сто́латъ, за да глѣ́датъ ви́дело то които вла́затъ.

17 Зашто́то не́ма ни́що скрѣ́шно, ко́ето не щѣ́ да се ѿ́зѣ́ви, ни́що та́йно, ко́ето не щѣ́ да се разѹмѣ́е, и́ да ѿ́злѣ́зе на глѣ́вно.

18 Внима́йте про́чее какѹ́ слѣ́шате: зашто́то ко́йто ѿ́ма (нѣ́ком дѣ́рѣа) не́мѹ щѣ́ да се да́де и́ дрѹга по́ голѣ́ма: а́ ко́йто не́ма (дѣ́р-ѣа), и́ о́наа што́то се ви́ди да ѿ́ма, щѣ́ се зѣ́ме ѿ́ не́гѹ.

19 И до́идѣ́ха при не́го ма́йка мѹ и́ бра́тіа́ та мѹ, и́ не мо́жѣ́ха да хора́тѣ́ватъ съ не́го ѿ́ наро́датъ.

20 И ка́зѣ́ха мѹ. и́ ре́коха: зашто́ ма́йка ти и́ бра́тіа́ та ти сто́ятъ вжнѣ́, и́ ѿ́скатъ да те ви́датъ.

21 Я́ Исѹсъ ѿ́говори́ и́ рече ѿ́ мѹ: ма́йка ми и́ бра́тіа́ та ми са тѣ́а, што́то слѣ́шатъ сло́во то Бж́іе, и́ твора́тъ го.

22 И въ́ ѣ́динъ́ де́нь то́й вла́зѣ́ въ кора́бль, и́ оучени-цы те мѹ съ не́го: и́ рече ѿ́ мѹ: хѣ́йде да за́мѣ́неме о́то-на́дѣ́ ѣ́зеро то, и́ по́йдо́ха.

23 И като ѿ́ти́вахѣ́, (Исѹсъ) заспа́: и́ слѣ́зе вѣ́ра вѣ́тренна въ́ ѣ́зеро то: и́ кора́бльѹ́ се напжнѣ́ваше, и́ бе́ха въ́ бѣ́дѣ́.

24 И пристѣпиха оученици те та го совѣдиха и говорѣха: оучителю, оучителю, загинѣваме. Я Исусъ станѣ и запрети на вѣтжратъ, и на вѣра та водна: и престанѣха, и вѣде тишина.

25 И рече имъ: гдѣ ви е вѣра та; и катогѣ оубо сѣха чѣдехасѣ, и говорѣха по мѣждѣ си: кой е прочее тоа, щото заповѣдѣва и на вѣтрица та и на вода те и го свѣшатъ;

26 И шпливѣха въ страна та Гадаринска, коато е шонадѣ Галілеа та.

27 И катѣ излѣзе на земля та срѣтна го нѣкой человекъ ш градѣтъ, който имашѣ дѣвола ш много годѣны, и въ дрѣха не се шблѣчѣше, и въ кѣша не живѣше но въ грѣбѣща та.

28 И катѣ видѣ Исуса изѣвѣка, и припадна на носѣ те мѣ, и сѣ голѣмъ глѣсѣ рече: шо имашѣ да прѣвишѣ сѣ мѣне, Исусѣ Ѡшнѣ набѣга вѣшнагѣ: мѣлимъ ти не деи мѣ мѣчи.

29 Защо то заповѣда на нечѣстѣватъ дѣхъ да излѣзе ш человекѣтъ: понѣже ш много годѣны го прѣфѣщашѣ, и вѣрѣвѣха го въ желѣзны верѣги, и клѣпѣ мѣ дрѣха на носѣ те, и вѣрдѣха го: а тои скѣсѣвашѣ верѣги

те желѣзны, и гонѣшѣшѣ ш дѣволатъ прѣзъ пѣстѣни те.

30 Я Исусъ го пошѣта, и рече: какѣ ти е име то; а тои рече: легѣшѣ: зашо много дѣвола влѣзоха въ него.

31 И молеха го да имъ не заповѣда да идѣтъ въ бѣздана та.

32 И бѣше тамѣ стадо свѣнско голѣмо коѣто пасѣше въ гора та: и молеха го, да имъ повѣли да влѣзнатъ въ нихъ и повѣлѣ имъ.

33 И излѣзоха дѣвола те ш человекѣтъ, и влѣзоха въ свѣнѣ те: и пѣстѣсе стадо то по брегѣтъ въ ѣзеро то, и издавиѣсе.

34 Я катѣ видѣха свѣнарѣ те това, щото вѣдѣ повѣгнѣха: и шидѣха та казѣха въ градѣтъ и въ сѣла та.

35 И человекѣци те излѣзоха да видѣтъ Ѡнова щото вѣдѣ: и доидѣха при Исуса и намериѣха человекѣтъ изѣ когѣто бѣха излѣзли дѣвола те, че сѣдѣше ш блѣченъ и смѣслѣнъ при носѣ те Исусови, и оуплашихасѣ.

36 Я Ѡниѣ щото видѣха това, казѣха имъ, какѣ се избави вѣсно.

37 И моли го сѣчкѣо нарѣдѣ ш страна та Гадаринска да си шидѣ ш нихъ, за шо то ги бѣше фанѣлъ голѣмъ стрѣхъ: а тои влѣзе

въ геміа та ѿ вѣрнѣсе на-
зѣдѣ.

38 Н мѡлеше мѡ се ѡнѡй
человѣкъ, ѿзѣ когѡто ѿз-
лѣзоха дѣволи те, да бжде
сѣ него: но Исусъ го испра-
ти ѿ рече:

39 Вѣрнисе въ кѡща та си,
ѿ приказѡбай шото ти со-
твори Бгъ, ѿ шѣде по сѣч-
кѣлтѣ градѣ, ѿ проповѣдѡ-
ваше тоѡ шото мѡ сотво-
ри Исусъ.

40 Я когѣто се вѣрнѣ Ис-
усъ прѣа го нарѡдо: зашѡ-
то сѣчки те го чѣкаха.

41 Н ѣто че дойде ѣдинѣ
человѣкъ, ѿме то мѡ Іаіръ,
ѿ тоѡ бѣше кнѣзь на-сон-
мище то: ѿ паднѣ на но-
зѣ те Исусови, ѿ мѡлеше го
да влѣзне въ кѡща та мѡ.

42 Зашѡто ѿмаше ѣднѣ
дѡщѣрка ѣдинорѡднѣ до двѣ-
надесе годѣнѡ, ѿ тѣа оуми-
рѣше, ѿ като шѣкаше Ис-
усъ нарѡди те гонатѣскаха

43 Н нѣкоѣ женѣ, когѡто
ѿмаше кровотечѣнѣе ѡ двѣ-
надесе годѣнѡ, ѿ ѿзѣде
сѣчко то си ѿмѣнѣе на лѣ-
карѣ те, ѿ неможѣ ни ѡ ѣ-
днѡгѡ да се ѿзлѣкѡва:

44 Приблѣжи ѡ зѣдѣ мѡ,
ѿ прикоснѣсе до полѣ та на-
дрѣха та мѡ. ѿ тоѡ чѣсѣ пре-
станѣ течѣнѣе то на-крѡвѣ
тѣ ѿ.

45 Н рече Исусъ: кой се при-
коснѣ до мѣнѣ; ѿ понѣже сѣч-

ки те се шѣричѣха, рече Пѣтрѡ
ѿ ѡнѣ шото бѣха сѣ него:
Оучѣтелю, нарѡдите те сѣтѣ-
скѣ ѿ гнѣтѣтѣ ѿ говорѣшѣ,
кой се прикоснѣ до мѣне:

46 Я Исусъ рече: нѣкой се
прикоснѣ до мѣне: зашѡто
дѣзѣ оусѣтѣхѣ че сѣла ѿз-
лѣзе ѡ мѣне.

47 Н като видѣ женѣ та
че неможѣ да се оукрѣе дой-
дѣ растреперѣлѣсе, ѿ паднѣ
прѣдѣ него, ѿ за коѣ при-
чинѣ се прикоснѣ до него,
казѣ мѡ прѣдѣ сѣчки те лю-
дѣе, ѿ какѡ ѿсѣлѣ тоѡ
чѣсѣ.

48 Я Исусъ ѿ рече: дерзѣй
дѡщѣрко, вѣра та твоѣ те
ѿзѣвѣнѣ, ѿдѣ сѣ мирѡмѣ.

49 Н като тоѡще дѡмаше
тоѡ тоѡ, дойде нѣкой ѡ
начѣлникѣтѣ на-сонмище
то, ѿ рече мѡ: зашѡ оумрѣ
дѡщѣрка та ти: не трѣдѣ
оучѣтелѣтѣ.

50 Я Исусъ като чѣ тоѡ,
шѣговѣри, ѿ рече мѡ: не бѡй-
се: тоѡкмѡ вѣрѡвай, ѿ ще
да бжде жѣва.

51 Н като влѣзе въ кѡща
та, не ѡстави никѡго да
влѣзе внѣтре, но тоѡкмѡ Пе-
трѡ ѿ Іѣкѡва ѿ Іѡѡнна, ѿ
бѡшѣ та на-момѣче то ѿ
мѣйка та.

52 Н плѣчѣха сѣчки те ѿ
шѣплѣкѡваха го, ѿ Исусъ рече:
не плачѣте: не ѣ оумрѣ-
ло, но спѣ.

53 И присмиваха мѣ се за-
щото знаѣха че ѣ оумрѣло.

54 Я той ги испяди вжнѣ
сички те, и като го фанѣ
за ржка̀та, и звѣка̀, и рече:
момиче стани.

55 И повжрна̀ мѣ се дѣша̀
та: и воскресна̀ ѣбие: и рече
да мѣ дадатъ да гѣде.

56 И потрепера̀ха ѿ страха̀
родителе те мѣ: а̀ Исѣсѣ
имѣ заповѣда̀ да не кажатъ
никомѣ това̀ што̀ бѣде.

ГЛІВЯ Ө.

И повжкѣ двана̀десете си
оученицѣ, и да̀де имѣ сила
и власть на сички те дѣво-
ли, и да̀ ищѣла̀ватъ боле-
сти.

2 И прати ги да̀ проповѣ-
дѣватъ царство то̀ вжїе, и
да̀ ищѣла̀ватъ болны те.

3 И рече имѣ: не зѣмайте
нищо на пжть, ниго то̀-
га̀ ниго торба̀, ниго хлѣбѣ,
ниго парѣ, ниго по̀ двѣ
дрѣхи да̀ имате.

4 И въ ко̀кто кѣция влѣ-
зете, тамѣ седѣте, и ѿ та-
мѣ си ѿивайте.

5 Я които вы не прїиматъ,
като илзѣдите ѿ о̀ншї
градѣ, и прахъ та̀ ѿ нозѣ
те си ѿтрѣсѣвайте, да̀ имѣ
бѣде за свидѣтелство.

6 И ко̀гато илзѣзѣха за-
минѣваха презъ села̀ та̀, и
проповѣдѣваха вѣа̀γγελїе
то̀, и ищѣла̀ваха сека̀де.

7 И чѣ Ирѣдѣ четверовла̀-
стникѣ сички те (чѣдеса̀)
щото вѣна̀ха ѿ Исѣса̀, и
чѣдешесе, за̀щото говорѣха
нѣкон, че Исѣсѣ ѣ воскре-
сна̀лѣ ѿ мржтѣвѣ те:

8 Я нѣкон, за̀що̀ Иліѣ се
ѣ глѣилѣ: а̀ дрѣги, за̀що̀
нѣкой пророкѣ ѿ старовре-
мени те ѣ воскресна̀лѣ.

9 И рече Ирѣдѣ: а̀зѣ по-
сѣкохѣ Исѣсѣ: а̀ кой ѣ то̀л,
за̀ ко̀его̀ а̀зѣ слѣшамѣ та-
кѣва (чѣдѣсны ра̀ботѣ); и
искаше да̀ го види.

10 И като се вжрна̀ха дѣпо̀-
столи те при Исѣса̀, каза̀-
ха мѣ што̀ направѣха: а̀
той ги зѣма̀, и ѿидѣсѣ ниѣ
на ѣдинѣ въ ѣано̀ пѣсто
мѣсто (ко̀ето ѣ) на-градѣтѣ,
щото се нарича Вѣвса̀їда.

11 Я нарѣди те като ра-
змѣха̀, ѿидѣха̀ слѣдѣ не-
гѣ а̀ тѣй като ги прїл, при-
казѣваше имѣ за̀ царство
то̀ вжїе, и о̀ншѣ, на които
трѣбѣваше ищѣленїе, ищѣ-
ла̀ваше ги.

12 И деньѣ нача̀ да̀ се пре-
клѣна̀ на мржкнѣванѣ, и
като пристѣпѣха двана̀де-
се те, реко̀ха мѣ: ѿпѣстни
нарѣдѣ те да̀ идатъ въ о̀-
колни те села̀ и чифтлицѣ
да̀ кондѣлатъ, и да̀ наме-
ратъ мѣстїе: за̀щото тѣка̀
сме въ пѣсто мѣсто.

13 И рече имѣ: да̀йте имѣ
кѣе да̀ гѣдатъ. Я о̀ни рѣ-

коха: ніе не́маме по́вече ѿ пѣть хлѣба и двѣ рѣбы, ѿсвѣнь а́ко и́деме да кѣпиме пѣстїе за сички те тїа людіе.

14 Защо́то бѣха до пѣть хїлады мѣжіе: и рече на оу́чениць те си: тѣрѣте ги да насѣдѣтъ на кѣпове по педесе.

15 И направи́ха така, и тѣри́ха ги сички те.

16 И́ като зема́ Іисусъ пѣть те хлѣба, и двѣ те рѣбы, и като погледна́ на неко́то, благослови́ ги: и преломи, и да́ваше на оу́чениць те да го предло́жатъ предъ наро́датъ.

17 И ꙗ́доха, и насыти́хасе сички те: и вдигна́ха арти́сали те и́мъ кома́ты двана́десе ко́ша.

18 И́ кога́то се мо́леше на є́динѣ, съ него́ бѣха и оу́чениць те мѣ: и попы́та ги и рече: когò ме говорѣтъ наро́ди те да сѣмь;

19 Я́ ѡни ѿговори́ха и рече́коха: є́дни говорѣтъ защо́ си Іо́аннъ креститель: а́ дрѣги Іліа́: а́ дрѣги защо́ нѣ́кой проро́къ є́ ѿ ста́ри те воскресна́лъ.

20 И рече́ и́мъ: а́ вше́ кой говорите да сѣмь; и ѿговори́ Пѣтръ, и рече́: Хрїсто́съ Бжїи́.

21 Я́ то́й и́мъ запрети́, и заповѣ́да да не про́дѣматъ ні́комѣ то́ва:

22 Защо́то рече́: че Ѣ́внъ чело́вѣческїй трѣ́бва да постра́да мно́гъ, и да се оу́ничжи́ ѿ ста́рць те и дрѣ́рїен те и кни́жницъ те и да бѣ́де оубїе́нъ, и въ трѣ́тїй де́нь да воскресе́.

23 И гово́реше на сички те: кой́то и́ска да до́йде по мене́ да се ѿ рече́ ѿ се́бе си, и да земе́ крѣстѣ́тъ си се́ки де́нь, и да послѣ́дѣва по мене́.

24 Защо́то кой́то и́ска да си оу́ва́рдн живо́тѣтъ, ще да го за́гѣби: а́ кой́то за́гѣби живото́тъ си зара́ди мене́ то́й ще да го спѣ́аши.

25 Защо́то що́ по́лзѣва чело́вѣка, а́ко придо́вїе сичкїа́тъ свѣ́тъ, а́ се́беси за́гѣби, и́ли ѿтщети́;

26 Защо́то, кой́то се за́сра́ми за мене́, и за мои́ те слова́, и Ѣ́внъ чело́вѣческїй ще да се за́сра́ми за него́, кога́то до́йде въ сла́ва та своа́, и (въ сла́ва та) на́сѣтѣ́ своегѡ́, и на́свѣти́ те я́ггели.

27 И гово́римъ ви вои́стиннѣ, и́ма нѣ́кои ѿ тїа́ що́то стоа́тъ тѣ́ка, кой́то не ца́тъ да вѣ́дѣтъ сме́рть, док̀ле не вї́датъ ца́рство то́ Бжїе́.

28 И по́слѣ по тїа́ слова́, ко́лкото до́ осемь днї́, зема́ Пѣтра́ и Іа́кѡва и Іо́анна, и качї́се на гора́ та да се помо́ли.

29 И като се мо́леше видо на-лице́ то мѣ бѣде́ дрѣго ꙗ́че, ѿ дрѣхи те мѣ бѣлы ѿ блжше́хасе.

30 И е́то, два́ мъжа разговара́хасе съ него́, който бѣха́ Мшѹсе́й ѿ Иліа́:

31 И о́ни се ꙗ́вѣха со сла́ва, ѿ говорѣ́ха (за) ѿзла́зе-нѣ́ то мѣ, ко́ето щеше́ да сжрши́ во Іеру́салимѣ́.

32 Я́ Пѣтрѣ́, ѿ о́на ко́й-то бѣха́ съ него́. бѣха́ ѿтаг-чѣни ѿ со́нѣ: ѿ като́ се совѣ-дѣ́ха, видѣ́ха сла́ва та мѣ, ѿ два́ та мъжа, който стоѣ́ха съ него́.

33 И ко́гато се ѿ дѣла́ваха о́ни ѿ не́гѣ, рече́ Пѣтрѣ́ на Іисѹса́: Оу́чителю́, добро́ е́ да бжде́ме тѣ́ка нѣ́: ѿ да напра́вѣме три́ колы́бѣ, е́-днѣ́ за те́бе ѿ е́днѣ́ за Мш-ѹсе́а, ѿ е́днѣ́ за Иліа́: за-щѣ́то не зна́еше́ що́ гово-реше́.

34 И като́ говореше́ тіа́ словеса́ Пѣтрѣ́, доидѣ́ е́динѣ́ облакѣ́, ѿ ѿбѣ́ни ги: а́ оу́ченицѣ́ те се оу́плаши́ха ко-га́то влѣ́зоха о́ни въ о́-блакатѣ́.

35 И чѹ́се гла́сѣ ѿзвѣ́ обла-катѣ́, ко́йто говореше́: то́а е́ о́нѣ́ мо́й возлю́блен-ный, не́го слы́шайте.

36 И ко́гато вѣде́ то́а гла́сѣ намери́се Іисѹсѣ́ самѣ́, ѿ о́ни оу́мжлчѣ́ха, ѿ не ка́зѣха ни-комѣ́ ни́що въ о́ныа́ дни ѿ

о́ныа́ (ра́ботѣ) щѣ́то ви-де́ха.

37 И въ дрѣ́гѣатѣ́ дѣнь ка-то́ слѣ́зоха ѿ горѣ́ та, сре-щна́ го мно́гѣ наро́дѣ.

38 И е́то, мъжѣ́ нѣ́кой ѿз-выка́се ѿ наро́датѣ́, ѿ рече́: Оу́чителю́, мо́лимѣ́ ти се погле́днѣ́ на сѣ́на моего́, за-щѣ́то ми е́ е́диноро́денѣ́:

39 И фа́ца го дрѣ́хѣ, ѿ ѿз-ведна́шѣ́ вы́ка, ѿ трѣ́шка го съ пѣ́ны, ѿ е́днѣ́ ѿи́ва ѿ не́гѣ, ко́гато го оу́талѣ́жи.

40 И мо́лихсе́ на оу́ченицѣ́ те ти да го ѿзго́натѣ́, ѿ не́ мо́го́ха.

41 И ѿговори́ Іисѹсѣ́, ѿ ре-че́: ѿ ро́де невѣ́рнѣ́й ѿ раз-вра́щеннѣ́й, до ко́га́ ще бж-денѣ́ съ ва́сѣ, до ко́га́ ще въ́ терпѣ́мѣ; доведѣ́ ми сѣ́-на твоего́ тѣ́ка.

42 И като́ идеше́ сѣ́нѣ́ мѣ, трати́ го до́лѣ́ ді́аволо́, ѿ стрѣ́се го. Я́ Іисѹсѣ́ запрети́ на нечи́стѣ́атѣ́ дрѣ́хѣ, ѿ ис-цѣ́ли момѣ́ то, ѿ да́де го на ка́ща́ мѣ.

43 И чѹ́де́хасе́ си́чки те за вели́чествѣ́ то́а Кнѣ́ѣ, ѿ като́ се чѹ́де́ха лю́дѣ́ то́а за веи́-чки те о́ныа́ (дѣ́ла чѹ́де́сни) щѣ́то сотвори́ Іисѹсѣ́, рече́ на оу́ченицѣ́ те си́.

44 Тіа́ словеса́ тѣ́рете́ ги въ оу́ши́ те си́: защѣ́то о́нѣ́ чело́вѣ́чскѣ́й ще́ да бжде́ пре́данѣ́ въ рѣ́чѣ́ те че-ловѣ́чески.

45 Я ѿни не разумѣха то-
ва слѣво, зашто кѣше по-
кршено ѿ нихъ да го не оу-
сѣтатъ: ѿ воѣхасе да го по-
пѣтатъ за това слѣво.

46 И влѣзе (таково) по-
мышленіе въ нихъ, кой ли
бы ѿ нихъ былъ по голѣмъ.

47 Я Исусъ понѣже знаеше
помышленіе то на-сердцѣ та
имъ; земà єдно дѣтенце,
ѿ тѣри го при себе си:

48 И рече имъ: който при-
ме това дѣтенце въ мое то
име мене приима: а който
приима мене, приима ѿно-
гова, който ме є пратилъ:
зашто който є по малокъ
въ васъ, той же да вѣде
голѣмъ.

49 И ѿговори Іуаннъ, ѿ
рече: Оучителю видѣхъ мѣ-
кого си, който съ твоѣ то
име изгонѣваше вѣсове, ѿ
забрашихъ мѣ зашто не
хѣди слѣдъ насъ.

50 И рече мѣ Исусъ: не
бранѣте мѣ: зашто който
не є на вѣрхъ насъ, той є
ѿ наша та страна (помо-
щника.)

51 Я когáто се испланива-
ха дни те на-воскачѣваніе то
мѣ, ѿ той оутѣрди лице
то си да ѿде во Іерусалимъ.

52 И прати вѣстники
предъ лице то си: ѿ видѣ-
ха та влѣзоха въ єдно село
Самаранско, за да мѣ при-
гѣтватъ мѣсто.

53 И не прѣаха го зашто
лице то мѣ вѣше да ѿде во
Іерусалимъ.

54 И като видѣха оучени-
цы те мѣ Іакввъ ѿ Іуаннъ,
рѣкоха; Господи, шѣшъ ли
да рече ме да слѣзе ѿгнь ѿ
нево то, да ги ѿзгори, как-
во то цѣе направѣ Іліа;

55 И като се ѿвѣрна Іу-
сусъ оукори ги, ѿ рече имъ:
не знаете на-кой сте дѣхъ
въе.

56 Зашто ѿвнъ челоѣ-
ческій не є дошелъ да по-
гѣби дѣшны челоѣчески, но
да спасе: ѿ ѿидѣха въ дрѣ-
го село.

57 И като вѣрвѣха по пѣ-
тъатъ, рече мѣ нѣкой: Го-
споди, же да ѿдемъ слѣдъ
тѣбе дѣто да ѿдѣшъ.

58 И рече мѣ Исусъ: ли-
сицы те иматъ дѣпки, ѿ
птицы те неѣсны гнѣзда:
а ѿвнъ челоѣческій нема
гдѣ да си подклѣни глаѣта

59 И рече на дрѣгго: по-
слѣдѣвай по мене. Я ѿнъ
рече: Господи даѣми доз-
волѣніе да ѿдемъ пѣрво да
погрѣвѣмъ ѿтѣя моего.

60 Я Исусъ мѣ рече: ѿста-
ви мѣртва те да погрѣкѣ-
ватъ сви те мертѣицы: а
тѣ ѿди ѿ проповѣдѣвай
цѣрство то Бжѣе.

61 Я дрѣгъ рече: Господи,
же да додемъ слѣдъ тѣбе:
но даѣми по на предъ доз-

воленіе да ѡйдемъ да се прѡстимъ съ Ѡнѡа што то са въ кжша та ми.

62 Я Исусъ мѡ рече: никоѡ, който, ѡ тѡрилъ рѡка та си на рѡло то ѡ глѡда назада, не ѡ оуправенъ въ царство то Бжїе.

ГЛАВА I.

И послѡ по това ѡпредѡли Гдѡ ѡ дрѡги седемдесе (оученицы), ѡ прати ги по двѡма предъ лице то си, въ секой градъ ѡ мѡесто, кждето щеше самси да ѡде.

2 И говореше ѡмъ: жѡтва та ѡ многа, ѡ работницы те са малко: молѡтесе прѡче на господинатъ, на жѡтва та, да ѡскара, работницы на жѡтва та си.

3 Идѡте: ѡто азъ въ прѡшамъ като тгне та посреда вълицѡ те.

3 Не носѡте кесїа, нито днѡги, нито ѡбѡща: ѡ нико го на пжтѡтѡ да не позарѡвите.

5 И въ коѡто кжша влѡзете, прѡво говорѡте: миръ на таѡ кжша.

6 И ѡко бжде тамъ сѡнъ на миратъ ще да почине на него мирѡ вашъ: ѡко ли не, ще да се вжрне кодъ васъ.

7 И въ таѡ кжша седѡте, ѡ гждѡте ѡ пїйте ѡ Ѡнѡа (пїтїа) што се намиратъ

оунїхъ: зашто ѡ достѡинъ работнико за заплаѡта та си, не премѡщѡвайтесе ѡзъ кжша въ кжша.

8 И въ който градъ влѡзите, ѡ прѡематъ въ, гждѡте Ѡнѡа (пїтїа) што предлѡгатъ предъ васъ:

9 И ѡсѡблавайте болны те ѡмъ, ѡ говорѡте ѡмъ: прїближїсе на васъ царство то Бжїе.

10 Я въ който градъ влѡзите, ѡ не прѡематъ въ като ѡзлѡзете на кржстопжтиѡра та мѡ, говорѡте.

11 И прахѡтъ што прїлѡпнѡ на насъ ѡ вѡшїатъ градъ, ѡ трѡсѡ ваме ви го: ѡбѡче това знѡйте, зашто се прїближї на васъ царство то Бжїе.

12 И говоримъ ви, зашто по лѡгко ще да бжде въ Ѡнѡи денъ на Ѡдѡмлани те, нежели на Ѡнѡи градъ.

13 Горко тебе Хоразїне: горко тебе, Вїѡсандѡ: зашто ѡко бѡхѡ вѡли въ Тѡра ѡ Ѡїдѡна сїлы те който вѡдѡха въ васъ, ѡ давнѡ щѡха, като се ѡблѡчатъ во врѡтище, ѡ посѡпатсе съ пѡпель, да се покѡатъ.

14 Но на Тѡра ѡ Ѡїдѡна по лѡгко ще бжде въ денъ сѡданѡи, нежели вамъ.

15 И тѡ Капернаѡме, който се си ѡздигнѡлъ до неѡто, до ѡда ще да се снѡмешъ,

16 Който слыша насъ, мене слыша: и който се ѿфжрла ѿ насъ, ѿ мене се ѿфжрла: а който се ѿфжрла ѿ мене, ѿфжрла се ѿ оногѡва, който ме е пратилъ.

17 И вѣрнахася седемдесеѣте съ радость, и рекоха: Господи, и вѣснове те ни се покоряватъ съ твоѣто име.

18 И рече имъ: видѣхъ сатанаѣ та, зашю падна ѿ небѡто като светкавица.

19 Бто ви давамъ власть да настѣпivate на змиѣте, и на скорпиѣте, и на сичка та сила вражѣа, и нишо не ще да въ повреди.

20 Обаче не раддвайте се затова, зашюто ви се покоряватъ дѣхове те: но раддвайте се, зашю именѡ та ваши са написани на небесаѣ та.

21 Въ онъ чась возрадовася Исусъ съ дѣхатъ, и рече: исповѣдывамти се Отче. Господи на-небѡто и на-землаѣ та, зашюто си оуталилъ тѣа (работы) ѿ премудры те, и разумны те, и ѿкрылъ си ги на дѣцаѣ та: Отче: зашю такъ быдѣ оугодно предъ тебе, и като се ѡбжрна камъ оученицы те, рече.

22 Всички те) созданиа) ми са предадени ѿ Отца моего: и никой не знае кой е Сынъ токму Отца: и

кой е Отецъ токму Сына, и комѡто ще Сынъ да го ѡкрые.

23 Тогда като се ѡбжрна камъ оученицы те на Еаниѣ, рече; блаженни са очѣ те, които видатъ, шюто вы видите.

24 Зашюто ви говоримъ, че мнозина прорocy и чарове поискаха да видатъ онъа (работы) шюто вы видите, и не видѣха: и да чдатъ, шюто вы слышате, и не чдха.

25 И ето, станѡ нѣкой си законникъ да го искѡшава, и рече: Оучителю шю да на правимъ да наслѣдимъ живѡтъ вѣчный;

26 И Исусъ му рече: въ законатъ шю е писано; какъ вѡ четѣшъ;

27 И той ѡговори, и рече ще да возлюбѣшъ Гда бга твоегѡ ѿ всичко то си сердце, и ѿ сичка та си дѡша, и со сичка та си сила, и со всичко то си помышленѣе: и ближнаго своегѡ, като самагѡ себе.

28 И рече му Исусъ: прав си ѡговорилъ: това правѣ, и ще да бждешъ живъ.

29 И той понѣже искаше да ѡправди себе си, рече на Исуса: и кой е ближнѣ мой:

30 И Исусъ ѡговори, и рече: нѣкой человекъ слышешъ ѿ

Иерусалима во Иерихонъ, и падна въ разбойницы който като го совлéкоха, и наложиха му раны шидоха си, и оставиха го една живъ.

31 И по случая свациеникъ нѣкой слáзеше по тоа пжть: и като го видè, остави го и заминаси.

32 Подóбнѣ, и нѣкой левитъ, понèже дойдè на оново мѣсто, като се приближи та го видè, остави го и шиде си.

33 Но единъ Самаранинъ, който пжтѣваше, дойдè при него, и като го видè, сожали му се за него.

34 И пристъпни, и повързè му раны те и полевè ги съ мáсло и кнò: и като го качи на свойтъ си, довикòкъ, шведèго въ гостинница та и грѣжашесе за него.

35 И на оутрешниатъ дèнь, като си пойдè, извади два сребренника, и даде на гостинникатъ, и рече му: имай грѣжа за тогòва челоувѣка: и колкото тоще похарчишъ за него, азъ когáто се вжрнемъ ще да ти заплатимъ.

36 Кой прочее ш тía трѣма та ти се чини да е ближенъ на оногòва, който е падналъ въ разбойницы те:

37 Я законнико рече; Онъи шото сотвори милость съ него. Я Исусъ му рече:

Иди прочее та прави и ты такожде.

38 И като вжрèха по пжтьатъ, влѣзе Исусъ въ едно село: и жена нѣкол, име то и Марфа, приа го во свойтъ си домъ.

39 И имаше тía сестра, коато се наричаше Мариа, коато и седна при ногèте Исусови, и слъшаше слово то негово.

40 Я Марфа се мóлвеше за много слъгѣванìе, и застапа при него, и рече: Господи, не маришъ ли като ме остави сестра мисамà да слъгѣвамъ; речий прочее да ми помòгне.

41 И шговори Исусъ, и рече и: Марфо, Марфо, грѣжаше и мóлвишсе за много (работы):

42 Но една е за потреба. Я Мариа изкра докрьватъ дѣлъ, който не ще да се земе ш нèл.

ГЛѠВА ЛГ

И единъ пжть като бèше на нѣкое мѣсто, и се мóлеше, когáто престана, рече му единъ ш оученицъ те му: Господи, надчи ны да се мóлимè, каквòто и Ивãннъ надчи оученицъ те си.

2 И рече имъ: когáто се мóлите, дѣмайте: "Отчѣ нашъ, който си на небесагà, да се свати име то твоè:

да дойде царство то твое:
да бъде вола та твоа ка-
квого на небо то, така и
на землята:

3 Хлѣбъ нашъ ката
днѣвншатъ давай ни го
ката дѣнь.

4 И прости ни грѣховѣте
наши, защото и сами нѣ
прошаваме секомъ, който
ни е длженъ: и не вводи
ни въ искушеніе: но
избави ны ѿ лѣкаваго.

5 И рече имъ: кой ѿ васъ
ако бы ималъ (нѣкого) при-
ятеля, и ѿишелъ бы при
него по средъ нощь, и реклъ
бы му: ѿ приятелю, дай
ми на заемъ три хлѣба:

6 Понеже единъ приятель
ми дойде ѿ пять, и не-
мамъ що да му предло-
жимъ да пдае:

7 И ако онъ бы ѿговорилъ
ѿ внѣтре, и реклъ бы: не ми
досаждай: защото сегѣ вра-
та та се вече затвориха, и
дѣяа та ми са на легло то
съ мене: не можемъ да ста-
немъ да ти дамъ.

8 Говоримъ ни: ако и да
не ще да стане да му даде
заради приятелство то, о-
баче за безочливство то
му ще да стане да му даде
колко то му требва.

9 И азъ ви говоримъ: про-
сѣте, и ще да ви се даде:
трасѣте, и ще да намѣрите:
чѣкайтѣ, и ще да ви се ѿтвори

10 Защото всякой който
проси, ще приеме: и който
траси, ще намери: и който
чѣка, ще му се ѿвори.

11 Я кой ѿ васъ ако бы
бѣлъ баща, и ако бы му
поискалъ сынъ му хлѣвъ да
ли камень ще му даде; или
(ако бы искалъ) рѣба, да
ли змиа влѣстѣ рѣба ще
му даде;

12 Или ако бы искалъ
пѣйце, да ли скорпіа ще му
даде:

13 Ако прочее вѣе, който
сте лѣкави, оумѣете да да-
вате добръ даванѣ та на
чада та си, колко по многу
Отецъ небесный, ще да да-
де Дхъ свѣтъ на онѣа, кои-
то просатъ ѿ неговъ.

14 И тогѣна бѣше изгналъ
ѣаного діавола, който бѣше
нѣмъ: и като излѣзе діа-
воло, продама нѣмъ: и
чѣдихасе нарсѣите.

15 Я нѣкои ѿ нихъ рѣко-
ха: съ велзевлатъ кня-
затъ діаволски изгонана
діаволъ те.

16 Я дрѣги го искушаваха,
та искаха ѿ неговъ знаменіе
ѿ небо то.

17 Я той понеже знаше
помышленіа та имъ, рече:
всяко царство, ако се раздѣ-
ли на вржъ себе си, запѣ-
стѣва, и кжша (ако се раз-
дѣли) на вржъ себе си, пѣда.

18 И ако сатана та се е

РАЗДѢЛИЛЪ НА ВРЖУХЪ СЕБЕ СИ, КАКВОЩЕ ДА СТОИ ЦАРСТВО ТО МЪ; ЗАЩОТО ГОКОРИТЕ, ЧИ СЪ ВЕЕЛЗЕВЪЛА ИЗГОНАВАМЪ ДІАВОЛЪ ТЕ.

19 И АКО АЗЪ ИЗГОНАВАМЪ ДІАВОЛЪ ТЕ СЪ ВЕЕЛЗЕВЪЛА, А СЫНОВѢ ТЕ ВЪШИ, СЪ КОГО ГИ ИЗГОНЯВАТЪ; ЗАРАДИ ТОВА, ОНИЩЕ ВИ КЖДАТЪ СЪДІИ.

20 ЯКО ЛИ АЗЪ СЪ ПРЖЕТЪ БЖІИ ИЗГОНАВАМЪ ДІАВОЛЪ ТЕ, ПОСТИГНА ПРОЧЕЕ НА ВАСЪ ЦАРСТВО ТО БЖІИ.

21 КОГАТО ГІКІО ВОШРЪЖАЛСЕ ПЪРДИ ДВОРАТЪ СИ, ВЪ МИРЪ СТОАТЪ ИМѢНІА ТА МЪ.

22 Но кога то доде по ГІКІО Ѡ НЕГЪ, И ПОВѢДИ ГО, СІЧКО ТО МЪ ОРДЖІЕ ЗЕМА, НА КОЕТО СЕ НАДѢШЕ И ОБЕРАТЪ МЪ РАЗДАВА.

23 Който не е съ мене, на вржухъ мене е: и който не собира заедно съ мене, разсипна.

24 Я кога то нечистый духъ излѣзе изъ челоуѣка, приходи презъ безводни мѣста, и тра си оупокоеніе: и като не намери, говори: да се върнемъ въ къща та си, Ѡ кога то излѣзоухъ.

25 И кога то доде, нахожда а помѣтена и оукрашена.

26 Тогава шива, и зема съ себе си седмь дрѣги дѣхове по злѣ Ѡ себе, и влазатъ, и живеатъ тамъ: и быватъ послѣдны те (зли-

ны) на оногова челоуѣка, по лоши Ѡ първы те.

27 И кжде, кога то дѣмаше Исусъ тѣа, една жена Ѡ народатъ вдигна гласжтъ си и рече мѣ: блажена оутрѣба та, кога то те е носила, и сосуѣ те, който си цыцалъ.

28 Я той рече: іоще по много са блажени, който слѣшатъ слово то Бжїе, и върдатъ го.

29 И кога то се собираха народи те, начала да имъ дѣма: тоа родъ е лѣкавъ: знаменіе и ска, и зкаменіе не ще да мѣ се даде, токму знаменіе то на Іуна пророка.

30 Защото каквѣто кжде Іуна знаменіе на Нинеѣтани те, такъ ще да кжде и Ѡ шнъ челоуѣческій на тоа родъ.

31 Царица та южка ще да стане на сѣдъ съ челоуѣцы те на тоа родъ, и ще да ги шѣди: защото доде Ѡ крайнове те на земла та да чѣ премѣаростъ та Соломѣнова: и е то, тѣка е по много Ѡ Соломѣна.

32 Мѣжїе то Нинеѣтски ще да станатъ на сѣдъ съ тоа родъ, и ще да го шѣдатъ: защото они се покаха съ Іунова та проповѣдь: и е то, тѣка е по много Ѡ Іуна.

33 И никой не запалѣва свѣтїлникъ и тѣра го въ

скрѣшно мѣсто, нито го тѣра ѿ дола подъ шиникачъ, и покрѣва го, но тѣра го на столатъ, за да глѣдатъ свѣтлость тѣ ѿна, които влазатъ.

34 Свѣтилникъ на тѣло то ѣ ѿко то: когато ѣ прочее ѿко то тичисто, и сичко то тѣло ти ѣ свѣтло: а когато ѣ лѣкаво, и тѣло то ти ѣ темно.

35 Внимай прочее, да не бѣ бшла свѣтлость тѣ, што ѣ въ тебе темнота.

36 Яко ти ѣ прочее всичко то тѣло свѣтло, и нема нѣкол частъ темна, ще да бжде свѣтло всичко то, какъ бо то, когато свѣтилнико те просвѣщава со свѣтлость тѣ си.

37 И като и здѣма, мѣлѣше го нѣкой Фарисей да и де да ѿкѣдѣва оу негѣ: и вѣзе и сѣдѣна.

38 Я Фарисей тѣ, като го видѣ зашо се не оумѣ предъ глѣненіе то, почѣдѣсе.

39 Я гдѣ мѣ рече: вше Фарисей те вжншно то на чѣша тѣ и на блюдо то ѿчищавате: а внѣтрешно то вѣше пжано ѣ съ гравленіе и лѣкавство.

40 Безумнїи, ѿншїи што ѣ направилъ вжнкашно то, не ѣ ли (тої) направилъ и внѣтрешно то;

41 Обаче, ѿ тѣа што и

мате дайте милостына: и сички те ще ви бждатъ чїсти.

42 Но горко на вѣсѣ Фарисей те, зашто зѣмате дѣсетокъ ѿ матѣ тѣ и ѿ пнганатъ и ѿ всѣкакѣ зѣлїе, и замїндѣвате сѣдѣтѣ и любокѣ тѣ Бжїа; тѣа трѣбѣваше да правите, и ѿншѣ да не ѿстѣвѣте.

43 Горко на вѣсѣ Фарисей те, зашто ѿбѣчѣте да сѣдѣте на пжрѣко то мѣсто въ собѣрища тѣ, и да вы поздравлѣватъ по пазари те.

44 Горко вѣмѣ книжницѣ и Фарисей, лицемѣрцѣ, зашто сте като покрѣвени те грѣбѣве и челѣвѣцѣ те които хѣдатъ ѿ гѣре по нїхѣ не знѣатъ (внѣтрешно то имѣ).

45 И ѿговори нѣкой ѿ законницѣ те, и рече мѣ: Оучителю, като адѣмашѣ тѣа, и нѣмѣ досѣждашѣ.

46 Я Исѣсѣ мѣ рече: и на вѣсѣ законницѣ те горко, зашто натовѣрате на челѣвѣцѣ те товѣрѣи што се мжншѣ носѣтѣ, а вше сѣмнїи то съ ѣдїнѣ прѣстѣ не цїете да имѣ се прикѣснѣте.

47 Горко вѣмѣ, зашто зїдѣте грѣбѣве те прѣрѣчески, а вѣши те вѣши ги и зкїхѣ.

48 Войстиннѣ свидѣтелствѣвате, и соизволѣвате на рабѣтѣ те на вѣши те си:

защо Ѡни ги избѣиха, а вѣе
знаате грѣбове те имъ.

49 Заради това рече и пре-
мудростъ та Кжѣа: ще да
пратимъ въ нихъ пророци
и а постоли, и Ѡ нихъ ще
да оубѣатъ, и ще да изгѣ-
натъ.

50 За да се потрѣси кръвь
та на-всички те пророци,
коѣто ѣ проливана Ѡ какъ
се ѣ свѣтъ създаа, Ѡ тоа
рѣаъ.

51 Ѡ кръвь та Йвелева,
до кръвь та Захарѣева, кой-
то загина междѣ олтаратъ
и цѣрква та: истина ви го-
воримъ, Ѡ тоа рѣаъ ще да
се потрѣси.

52 Горко на васъ закон-
ници те, защото земѣхте
ключатъ на-разумѣнѣе то:
и сами не влазохте, и на
Ѡна што влазеа возвра-
нихте.

53 И като дѣмаше тѣа сло-
веса Исѣсъ нимъ, начнаха
книжници те, и фарѣсеи те
да се гнѣватъ на него
много, и да испитѣватъ
за много (работы):

54 Като лаеа на него, и
трѣсеа да му оуловатъ не-
шо Ѡ оуста та, да начнатъ
да го хѣлатъ.

ГЛАВА VI.

По междѣ това, като се
собраа многочислени на-

рѣди, тоако што тѣпчеа
ѣдинъ другѣго, начна да
дѣма на оученици те си:
перво вардетесе Ѡ квасѣтъ
фарѣсейски, който ѣ лице-
мѣрѣе.

2 Защото нишо не ѣ по-
крѣено, коѣто не ще да се
Ѡкрѣе: и тайно, коѣто не
ще да се разумѣе.

3 Затова Ѡна (дѣма)
што сте рекли въ темнина,
ще да се чѣатъ навидело и
што сте продѣмали тайно
на оухѣ то въ скрѣшны те
Ѡдан, ще да се проповѣда
на вѣрхатъ на-кжши те.

4 И говоримъ на васъ прѣ-
атели те си: не дѣйте да се
оубѣите Ѡ Ѡна, што оу-
биватъ тѣло то, а послѣ
не можатъ да направатъ
нишо по много.

5 Но казѣвамъ ви Ѡ когѣ
да се оубѣите: оубѣитесе Ѡ
Ѡногова, който има власть
по оубѣенѣе то, да фѣри
въ геенна та Ѡгненна: вой-
стинѣ ви говоримъ, Ѡ не-
гѣ се оубѣите.

6 Не продаватъ ли се пѣтъ
птички за двѣ парѣ, и ни
ѣна Ѡ нихъ не ѣ забра-
вена предъ Кжѣа;

7 Но и влакна та на-гла-
вѣ те ви всички те са из-
брѣени. Не войтесе прочее,
Ѡ много птички сте по до-
бри вѣе.

8 И говоримъ ви, защото

всакой който ме исповѣда предъ челоуѣцъ те, и оуиъ челоуѣческой, ще да го исповѣда предъ Ангелы те Божіи.

9 Я който се шрече ш мене предъ челоуѣцъ те, и той ще бже шреченъ предъ Ангелы те Божіи.

10 И всакой който рече слово (хвало) на оуиа челоуѣческаго ще да му се прости: а който похвали на дха сватаго, не ще да му се прости.

11 И когато въ доведатъ предъ соборища та, и предъ властелинства та, не грѣшайте какъ или що ще да шговорите, и що ще да речете:

12 Защото стый дхъ ще въ научи въ оный часъ оиа (слова) што трѣбва да речете.

13 И нѣкой ш народатъ му рече: Оучителю, речи на брата ми да раздѣли съ мене наследіе то.

14 Я Исусъ му рече челоуѣче, кой ме е поставилъ сдѣла или дѣлитель надъ васъ;

15 И рече имъ: глѣдайте (хвавъ) и вардѣте се ш лакомяство то: защото и да е артжкъ нѣкомъ иманѣто живото му не е ш негъ.

16 И рече имъ еанѣ притча, и говореше: на единъ богатъ челоуѣкъ много жито се роди на нивы те.

17 И мыслеше въ себе си, и говореше: що да направимъ; понеже немамъ гдѣ да сокерѣмъ плодовѣ те мои.

18 И рече: това ще да направимъ: ще да развалимъ житницъ те си, и ще ги направимъ по голѣмы: и ще да соберемъ тамъ сички те жита мои, и благополѣчїа та мои.

19 И ще речемъ на дшѣта си: дшѣ, имашъ много докрши, наготвени за много години: почивай, пїй, и весели се.

20 Я Бгъ му рече: безумный челоуѣче, въ таа ношь ще да поискатъ дшѣта ти ш тебе: а оиа що си приготвилъ, комъ ще да бждатъ;

21 Такъ къна на оноюва, който сокира за себе си, а не когатѣ въ Бга.

22 И рече на оученицъ те си: за това ви говоримъ: не грѣжайте се за животатъ си, що ще да пдѣте: нито за тѣло то ви, но що ще да се шблечете.

23 Дшѣта е по голѣма ш пѣтїе то, и тѣло то ш ѡклеко то.

24 Глѣдайте враны те, за що ни сѣатъ, ни жнатъ, който нито скрѣвалища, нито житницъ иматъ, и Бгъ ги храни: колко повече степѣ докрий вше ш птицъти;

25 Я кой ѠвѠсъ, като се грѣ-
жа, може да придаде на въз-
растатъ си единъ лѠкотъ;

26 Яко прочее за весма мал-
ко то не можете, защо се
грѣжате за дрѣги те;

27 Глѣдайте крѣнове те,
какви растатъ: не трѣ-
дат се, ни предатъ: и гово-
римъ ви: защо ни (Золо-
мѠнъ въ сичка та своя сла-
ва се Ѡвлече, като единъ
Ѡ тѠл.

28 И ако травѠта, коѠто
Ѡнесъ на полѠ то, а оу-
трѣ се фжрла въ пещь та,
кѠвъ тѠкъ ѠвлѠчи, колко
повече вѠсъ, маловѣрцы;

29 И вѠе не грасѣте що ще
да гѣдете, или що ще да
пѣете: и не возносите се.

30 Защото сички те тѠл
работы гѣзвичници те Ѡ тѠл
свѣтъ ги трѣсатъ: а Отецъ
вѠшъ знае че ви трѣбватъ
тѠл.

31 Но трасѣте царство то
БжѠе, и сички те тѠл ще да
ви се придадатъ.

32 Не бой се. малое стѠдо:
защото Отецъ изволи да
ви даде царство.

33 Продайте стока та си,
и дайте милостына напра-
вите си кесѠи, коѠто не оу-
вѣхтѣватъ сокровище на не-
бо то, коѠто се не оумалѠва,
(тамъ) гѠвѠго ни тѠтъ се
приближава, ни молѣцъ раз-
вала.

34 Защото гѠвѠто Ѡ сокро-
вище то вѠше, тамъ ще да
бѣде и жрѣце то вѠше.

35 Да бѣдатъ половины
те ви Ѡпасаны, и свѣтил-
ници те ви запалени:

36 (Бѣдете) и вѠе подѠб-
ни на ѠнѠл, коѠто чѠкатъ
господѠрагъ си, кога ще да
се вѣрне Ѡ свѠба та: и ка-
то доѣде та почѣка, да мѠ
ѠвѠратъ тѠл чѠсъ.

37 БлажѠни са ѠнѠл раби,
коѠто като доѣде госпо-
дѠро имъ, ще да ги намѣри
бѣданы: воистиннѠ ви го-
воримъ, защо ще се Ѡпаше,
и ще да ги трѣри да сѣ-
данатъ, и ще да замѣне
да имъ послѣжи.

38 И ако доѣде въ пѣрва
та стража, или во вѠтора та
стража доѣде, и намѣри ги
тѠкъ (бѣданы): блажѠни са
ѠнѠл раби.

39 Я това знайте: защо
ако въ зналъ господаро
на-кѣща та, въ кой чѠсъ
хайдѠтино ще доѣде, вѠвѠлъ
бѠ воистиннѠ, и не въ дѠлъ
да мѠ подкѠпатъ кѣща та.

40 И вѠе прочете бѣдѣе
готовни: защото въ който
чѠсъ не мѠслите, ѠвѠнъ че-
ловѣческѠй ще да доѣде.

41 И рече мѠ ПѣтрѠ: ГѠи,
намъ ли тѠкмѠвѠмашъ тѠл
прѣтча, или на всички те:

42 И рече мѠ ГѠъ: кой Ѡ
прочее ѠнѠй вѣрнѠй строи-

ТЕЛЬ И МЪДРШЙ, КОГОТО ШЕ
ДА ПОСТАВИ ГОСПОДАРО НАДЪ
СЛЪГИ ТЕ СИ, ДА ДАНА ВСАКО-
МУ НА ВРЕМЕ ТО ОУРЕЧЕННА
ТА ХРАНА;

43 БЛАЖЕНЪ Ё ОНШЙ РАБЪ,
КОГОТО, КАТО ДОДЕ ГОСПОДА-
РО МУ, ШЕ ДА ГО НАМЕРИ ДА
ПРАВИ ТАКА.

44 ИСТИНА ВИ ГОВОРИМЪ,
ЗАЩО НАДЪ ВСИЧКО ТО СИ И-
МАНЪ ШЕ ДА ГО ПОСТАВИ-

45 ЯКО ЛИ РЕЧЕ ТОЙ РАБЪ
НА СЪРАЦЕ ТО СИ, ГОСПОДАРО
МИ ШЕ ДА СЕ ЗАБАВИ ДА ДОЙ-
ДЕ, И НАЧНЕ ДА ВЪЕ СЛЪГИ ТЕ
И СЛЪЖИНИ ТЕ, И ДА ПДЕ,
И ДА ПДЕ, И ДА СЕ ОУПИВА:

46 ШЕ ДОЙДЕ ГОСПОДАРО НА-
ОНОГОВА РАВА, ВЪ ДЕНЬ ВЪ
КОЙТО СЕ НЕ НАДА, И ВЪ ЧАСЪ
ВЪ КОЙТО НЕ ЗНАЕ: И ШЕ ДА
ГО РАСТЕШЕ И ДЪЛЖТЪ МУ СЪ
НЕВЪРНИ ТЕ ШЕ ДА ТЪРИ.

47 И ОНШЙ РАБЪ, КОЙТО Ё
ЗНААЛЪ ВОЛА ТА НА ГОСПОДА-
РАТЪ СИ, И НЕ Ё ПРИГОТВИЛЪ,
НИТО Ё СОТВОРИЛЪ ПО ВОЛА
ТА НЕГОВА, МНОГО ШЕ ДА БЖ-
ДЕ БИЕНЪ.

48 И ОНШЙ КОЙТО НЕ А Ё
ЗНААЛЪ, И НАПРАВИЛЪ Ё РА-
БОТУ ДОСТОЙНЫ ЗА БОИ, МА-
ЛО ШЕ ДА БЖДЕ БИЕНЪ, И ВСА-
КОМУ, КОМУТО Ё ДАДЕНО МНО-
ГО, МНОГО ШЕ ДА СЕ И ПОИСКА
Ш НЕГШ: И КОМУТО СА ПРЕДА-
ЛИ ПО МНОГО, ПО МНОГО ШЕ
И ДА ТРАСАТЪ Ш НЕГШ.

49 ОГНЬ ДОЙДОУЪ ДА ФЖР-

ЛИМЪ НА ЗЕМЛА ТА, И ШО И-
СКАМЪ, АКО СЕ Ё РАЗГОРЪЛА
ВЕЧЕ;

50 И СЪ КРЕЩЕНІЕ ИМАМЪ ДА
СЕ КРЕСТИМЪ, И КАКВЪ ШЕ
ДА ИСТЕРПИМЪ ДОКЛЕ ДА СЕ
СВЪРШИ;

51 МЫСЛИТЕ ЛИ ЧЕ ДОЙДОУЪ
ДА ДАМЪ НА ЗЕМЛА ТА МИРЪ;
НЕ, ГОВОРИМЪ ВИ, ПО РАЗДЪ-
ЛЕНІЕ:

52 ЗАЩОТО Ш СЕГА НА ТАМЪ
ШЕ ДА БЖДАТЪ, ПЕТИНА ВЪ
САНА КЪША РАЗДЪЛЕНИ,
ТРИМА ТА (ШЕ БЖДАТЪ ПРО-
ТИВНИ) НА ДВАМА ТА, А
ДВАМА ТА НА ТРИМА ТА.

53 ОТЕЦЪ ШЕ ДА СЕ РАЗДЪЛИ
Ш СЪНА, И СЪНЪ Ш ОЦА:
МАЙКА Ш ДЩЕРКА, И ДЩЕРЪ
Ш МАЙКА: СЕКЪРВА Ш СЪЖЪ
СИ, И СЪЖЪ Ш СЕКЪРВА СИ.

54 И ГОВОРЕШЕ НА НАРОДИ
ТЕ: КОГАТО ВИДИТЕ ОБЛА-
КАТЪ, КОЙТО СЕ ПОКАЧЪВА
Ш ЗАПАДЪ, АБІЕ ГОВОРИТЕ:
ДОЖДЪ ГОЛЕМЪ ИДЕ, И ТАКЪ
БЪВА.

55 И КОГАТО ВИДИТЕ ЗАЩО
ДУХА ЮГО, ГОВОРИТЕ: ГОРЕ-
ЩИНА ШЕ ДА БЖДЕ: И БЪВА.

56 ЛИЦЕМЪРЦЪ, ЛИЦЕ ТО
НА-НЕБО ТО И НА-ЗЕМЛА ТА
ЗНАЕТЕ ДА ИСПЪТЪВАТЕ: А
ВРЕМЕ ТО ТОВА КАКВЪ НЕ
ИСПЪТЪВАТЕ;

57 И ЗАЩО И Ш СЕБЕ СИ НЕ
СЪДИТЕ ПРАВЕДНО ТО;

58 КОГАТО ШИВАШЪ СЪ ПРО-
ТИВНИКАТЪ СИ ПРИ КНЯЗАТЪ,

на пятьатъ сѣ глѣдай да
извѣстнѣшъ Ѡ негѡ: да не
бы те довлѣкалъ до сѣдѣ
та, а сѣдѣ та те предаде
на оногѡва, който свѣра
ажжно то, а онъ те тѣри
въ темница та.

59 Говоримъ ти: не щѣшъ
да излѣзешъ Ѡ тамѡ, до
ри не исплатишъ ѣ най
послѣдана та аспра.

ГЛАВА ГГ.

Ѣ въ онона време дойдѡха
нѣкои, който казѡваха
на Исуса за Галілеани те,
на който крѡвь та Пилатъ
смѣша съ жертиѡ те ѣмъ.

2 И ѡговори Исусъ ѣ рече
ѣмъ: мыслите ли, зашѡ тѣа
Галілеане бѣха най грѣшни
ѡ всички те Галілеани, за
шѡто пострадаха така;

3 Нѣ, говоримъ ви: но ѣ
выѣако се не покѣете, всички
те тѣаѡ ще да погивнете.

4 Или онѣа ѡсемнадесе те,
на който падна столпо Ѣи
лѡамскѣй, ѣ истрепа ги мы
сланте ли зашѡ онѣ бѣха най
много согрѣшили ѡ всички
те человекѡ, който бѣха во
Іерусалимъ;

5 Нѣ, говоримъ ви: но а
ко се не покѣете, всички те
такѡ ще погивнете.

6 И говореше тѣа притча:
нѣкой человекъ ѣмаше Ѣ
днѡ смоква посадена въ ло

зѣ то си: ѣ ѡиде при нѣа
да трѣси плодъ, ѣ не найдѣ.

7 И рече на лозаратъ: Ѣто,
трѣта годѣна Ѣсега, ѡ какъ
дохождамъ та трѣсимъ
плодъ на тѣа смѡква, ѣ не
нахождамъ ѡтѣчи а: зашѡ
запразндѡва ѣ земля та;
8 И тѣѣ ѡговори, ѣ рече
мъ: господѣне, ѡстави, а
ѡще ѣ това лѣто, доклѣ
да ѡкопамъ ѡколѡ нѣа, ѣ
да натѣрамъ гноѣ:

9 И ако напраѡи плодъ
добрѣ: ако ли нѣ, до годѣ
на ще да а ѡсѣчѣшъ.

10 И оучеше въ Ѣднѡ ѡ
соборица та въ сѣбѡѡта.

11 И бѣше тѣамѡ ѣ Ѣднѡ
женѡ коѡто ѣмаше дѡхъ бѡ
лестенъ ѡсемнадесе годѣнѡ, ѣ
бѣше се сгжрѣила, та не мѡ
жеше никакъ да се ѣспраѡи.

12 И како а видѣ Исусъ,
повыка а ѣ рече ѣ: женѡ тво
бодѣла се си ѡ болестѡѡа си.

13 И тѣри на нѣа рѡче те
си, ѣ тѡа чѡсъ се ѣспраѡи,
ѣ слаѡеше Бѣа:

14 И ѡговори старѣѣши
на та на-соборатъ който се
сжрдеше, зашѡто въ сѣбѡѡ
та а ѣсѣбли Исусъ, ѣ го
вореше нарсѡд: шѣсть днѣ
са, въ който трѣбѡва да ра
бѡтатъ человекѡ те, въ тѣа
прѡчее (шѣсть тѣ) днѣ до
хождайте да се ѡѣлите, а
не въ дѣнь сѣбѡѡтнѡѣ.

15 Ѣговори мѡ Іаъ, ѣ рѣ

че: лицемъ рече, секой ѿ васъ въ сѣбѣшта не ѿвжрзѣва ли волатъ си, или магаре то си ѿ племъ те, и води го та го напоѣва;

16 Я тѣа, штоо є дщѣрь Явраѣмова, коѣто є свжрзѣла сатана та єто (сега) ѿ семна̀десеть годѣнъ, не трѣѣваше ли да се развжрже ѿ това свжрзаніе въ дѣнь сѣбѣштнъи;

17 И когѣто адмаше той тѣа (адмъ), срамѣвахасе сички те, коѣто мѣ се протѣнеха: и всички те людіе се радѣвахѣ за всички те ѿнѣа преславнъи (работы) штоо бѣвахѣ ѿ нѣгѣ.

18 И говореше: на цю є подобно царство то Бжїе; и на цю да го сѣподобимъ;

19 Подобно є на сѣнапово то зжрно, коѣто земѣ челоуѣкъ, и поста го кѣ градинѣ та си: и порѣсте, и бѣде како древо голѣмо, и птици те небѣснъи се вѣтѣздѣха въ стѣбла та мѣ;

20 И пакѣ рече: на цю да оѣподобимъ царство то Бжїе

21 Подобно є на квѣсъ; когѣто земѣ єднѣ женѣ и скрѣ го кѣ три кѣла бѣшно, докѣ возидѣ сичко то

22 И прохѣждаше (исхсѣ) презѣ градове те и села та та оѣчеше, и ѿиѣваше во Іерусалимъ.

23 И нѣкой мѣ рече: Госпо-

ди, (колко ли) трѣѣва даѣ малѣина ѿнѣа, коѣто се спасаѣта; а Исхсѣ и мѣ рече:

24 Подвизѣвайтесе да вѣтѣзете презѣ тѣбѣни те врата: заштоо мнозина, говоримъ ви, ще да поѣскатѣ да вѣтѣзѣтѣ, и не цѣтѣ да можѣтѣ.

25 По шомѣ стѣне дома кѣно та затѣори кѣща та и начнете да стоѣте вжнѣ, и да чѣкате на врата та, и да говорѣте: господи, господи, ѿ кори ни: а той ще ѿговѣри да ви рече: не знамъ въ ѿгѣ стѣ.

26 Тогѣва ще начнете да говорѣте: гѣдѣсѣме предѣ те бѣ и пѣхѣме, и по крѣстопѣтица та наѣши оѣчилѣ си.

27 Я той ще да рече: говоримъ ви, не знамъ въ ѿгѣ стѣ: ѿстѣпѣте ѿ мене сички те работници на неправѣ та.

28 Тамѣ ще да бѣде плачѣ и скжрѣцѣнѣ со зжѣи те: когѣто видѣте Явраѣма и Ісаѣка и Іакшѣва, и сички те прорѣци въ царство то Бжїе, а васѣ да се и зжѣватѣ вжнѣ.

29 И ще да доѣдатѣ ѿ востока и ѿ западѣ, и ѿ сѣверѣ и ѿ югѣ: и ще да на сѣдатѣ въ царство то Бжїе.

30 И єто, послѣдани са ѿнѣа, коѣто ще да бѣдатѣ пѣрви, и пѣрви, коѣто ще да бѣдатѣ послѣдани.

31 Въ Ѡншй дѣнь пристѣ-
пиха при него нѣкой Ѡ фа-
рїсеите, и говорѣха мѣ: и з-
лѣзши и идиши Ѡ тѣка:
защо то "Ирвадъ и ска да те
оубїе.

32 И рече имъ: и дѣте та
речете на тѣа лисица: Ѡто,
изгонѣвамъ вѣсш, и исцѣ-
лѣнїа правимъ днесь и оу-
тѣрѣ, и въ третїй дѣнь се
свѣршѣвамъ.

33 Обаче трѣбѣва днесь и
оутѣрѣ, и въ дрѣги дѣнь да
идемъ, защото не може про-
рокъ да загинѣ Ѡ свѣнь во
"Иерусалимъ.

34 "Иерусалиме, "Иерусалиме,
който си избилъ пророцѣ
те, и съ каменѣ побивашъ
пратенѣ те до тебе: колко
пжти поискахъ да собѣремъ
чѣда та ти каквото кокош-
ка та собїра пїлета та си
подъ крила та свой, и не
щѣахте;

35 Ъто ви се Ѡстава кж-
ша та ви пѣста: и говоримъ
ви, зацю не щѣте да ме ви-
дите вече, докле дойде вре-
ме да речете: благословѣнъ,
който иде во име то Го-
сподане.

ГЛАВА ДІ.

И когато влѣзе въ кжша
та на нѣкогш княза фарї-
сейска въ сѣбкшта да пдѣ
хлѣвъ, Ѡни го зазираха.

2 И Ѡто, нѣкой челобѣкъ
който имаше воднїй Ѡ-
токъ, бѣше предъ негш.

3 И Ѡговори "Исусъ и рече
на законницѣ те и фарїсеи
те, и говорѣше: да ли Ѡ до-
пѣшено въ сѣбкшта да ис-
цѣлѣва нѣкой;

4 Я Ѡни оумжлчѣха, а "И-
сусъ като го фанѣ исцѣли
го, и Ѡпѣстна го.

5 И Ѡговори, и рече имъ:
на-когш Ѡ васъ ако въ па-
данѣло магаре или волъ въ
бѣнарѣтъ, не щѣ ли тоа чѣстъ
да го извади въ сѣбкшта;

6 И немогѣха да мѣ Ѡго-
ворѣтъ на тѣа (словеса).

7 И рече и Ѡдна притча на
повѣканиите, понеже глѣда-
ше каквѣ избираха перво-
сѣданїа та, и говорѣше имъ:

8 Когато те покани нѣкой
на свѣдка, не Ѡивай да сѣ-
днешъ на първото мѣсто:
да не бжде дрѣгъ нѣкой по-
чѣстенъ Ѡ тебе Ѡ повѣка-
ниите:

9 И дойде и Ѡншй цото
Ѡ поканилъ и тебе и него,
и рече: дай томѣва мѣсто:
и тогѣва ще да начнешъ со-
срамъ да сѣдѣвшъ на по-
слѣдно то мѣсто.

10 Но кога те поканѣтъ,
иди та сѣдани на послѣдно
то мѣсто: и когато дойде
Ѡншй, цото те Ѡ поканилъ,
да ти рече: дрѣже сѣдани по-
горе: тогѣва ще ти бжде

слава предъ о́нѣа, който са повыкани съ тебе.

11 Защо́то вса́кѣй който се возно́си, ще да се смири: а́ който се смира́ва, ще да се вознесе́.

12 И дѣмаше ѿ на о́ногова, който го бѣше повыка́лъ: кога́то пра́вишъ о́бѣдъ ѿли вечера́ не покáндвай прѣ́атели те си, нито бра́тия́ та си, нито родни́ны те си, нито бога́ты те: ти со́сѣды: да не бѣ́ те ѿ о́ни подобни́и покани́ли, ѿ ще да ти се вжрне́ на за́дъ мза́ та.

13 Но кога́то пра́вишъ оу́гоше́нїе, выка́й сиромáшы те, маломо́щны те, хро́мы те, слѣ́пы те:

14 И ще да бжде́шъ блаже́нъ: за́що́то нема́тъ що́ да ти вжрнатъ́ на за́дъ: ѿ ще да ти се запла́ти въ во́скресѣ́нїе то на-ме́ртва те.

15 И ка́ко чѣ́ е́динъ ѿ о́нѣа, който седе́ха съ него́ тѣа (слова́), рече́ мѣ: блаже́нъ е́ о́нѣй, който ще да ѡбѣ́дѣва́ въ ца́рството́ Бж́їе.

16 И Исѣ́съ мѣ́ рече́: нѣ́кой чело́вѣ́къ напра́ви голѣ́ма вечера́ ѿ покани́ мно́зина.

17 И во вре́ме то на-вече́ра та прати́ раба́ своего́ да рече́ на ка́нѣни те: заповѣ́дай те е́ла́те, за́що́то си́чко то е́ вече́ гото́во.

18 И нача́ха си́чки те е́диномы́сленны́ да се ѡри́-

чатъ ѿ пе́рво мѣ́ рече́: се́ло кѡ́пихъ ѿ има́мъ нѣ́жда да ѿзлѣ́знемъ да го ви́димъ: мо́лимъ те, ѿма́й ме́ ѡрече́нъ.

19 И дрѣ́гъ рече́: петъ со-прѣ́ги во́лове кѡ́пихъ, ѿ ѡи́вамъ да ги ѿспы́тамъ: мо́лимъ те, ѿма́й ме́ ѡрече́нъ.

20 И дрѣ́гъ рече́: жена́ зема́хъ, ѿ зато́ва не мо́жемъ да до́йдемъ.

21 И ѡи́де ра́въ о́нѣй, та ка́за на господа́ратъ́ си си́чко то. Тога́ва се разгнѣ́ва до́мвладѣ́ка та, ѿ рече́ ра́въ свое́мъ: ѿзлѣ́зни́ ско́рш на крѣ́стопжти́ща та, ѿ на оу́лицы те гра́дски, ѿ проса́цы те, ѿ бѣ́дны те, ѿ слѣ́пы те, ѿ хро́мы те вове́ди тѣ́ка.

22 И рече́ ра́въ: господа́ине, бѣ́де ка́кво то си заповѣ́далъ, ѿ то́ще ѿма́ мѣ́сто (пра́зано).

23 И рече́ господа́ро ра́въ свое́мъ: ѿзлѣ́зни́ по пжти́ща та, ѿ по ѡгра́ды те, ѿ нака́рай да влѣ́знатъ́, да се напжли́ кжща́ та ми.

24 За́що́то говоримъ́ ки: че́ ни е́динъ ѿ мжжі́е то о́нѣа ка́нѣни те не ще́ да вкѣ́си моа́ та вечера́. (за́що́то мно́зина са зва́ни, а́ малу́йна ѿзбра́нни).

25 И ѿде́ха съ него́ мно́го наро́ди: ѿ ѡбжрна́се та ѿмъ рече́:

26 Я́ко ѿска́ да до́йде нѣ́кой ко́дъ мене́, ѿ не возне-

навиди баца̀а̀ си и́ ма́йка си, и́ жена̀ та си, и́ ча̀да та си, и́ бра́тия та си, и́ сестры́ те си, и́ іо́щє и́ ду́ша та си не мо́же да вѣде мой о́ученикъ.

27 И който не но́си кржстатъ си, и́ слѣдъ́ мене не іде, не мо́же да вѣде мой о́ученикъ.

28 Защо̀то кой ѿ васъ, който іска да согради столпъ, не сѣднѣва̀ перво да си преброи́ іманѣ̀ то, да ли іма, колкото є̀ потребно за свршѣванѣ̀ то;

29 Да не бы́ тѣрилъ ѿснованіѐ то, и́ не мо́же послѣ̀ да го сврши, и́ начнатъ всички те, който го глѣдатъ да мѣ се присмиватъ, и́ да говоратъ:

30 Защо̀ то́а̀ человекъ нача̀ да гради, и́ не мо́же да сврши.

31 Или кой царь, който ѿива да се бие съ дрѹгъ царь, не сѣднѣва̀ перво та се совѣтѣва̀, да ли мо́же съ деветъ хіладъ да посрѣшне оно̀го̀ва, който іде вржѹхъ негѹ съ двѣ̀се хіладъ;

32 Яко ли не (мо́же), като є̀ іо́щє далечѐ онѹй, пра̀ща моленіѐ, и́ мо́лисе за миръ.

33 Та́кѹ прочеѐ и́ секой ѿ васъ, който се не ѿречѐ ѿ всичко̀ то си імѣніѐ, не мо́же да вѣде мой о́ученикъ.

34 Добро̀ (нѣ̀що) є̀ сольта̀: но̀ ако̀ сольта̀ се ѿбез-

соли, со̀ що̀ ще да се ѿсоли:

35 Нито за замла̀ та, нито за гюбрѐ то є̀ потребна: вжнѣ̀ а̀ и́зфжралтъ, който іма о́уши да слѣ̀ша, нека слѣ̀ша.

ГЛАВА ВІ.

И сички те мытари́ и́ грѣшници се прибли́жаваха при него̀, да слѣ̀шатъ.

2 И роптѣха фарісеи те и́ кни́жници те, и́ говорѣха: за̀що̀ то́а̀ грѣшны те пріима, и́ іде съ ни́хъ.

3 И речѐ імъ́ та́а̀ прітчя, и́ говореше: кой человекъ ѿ васъ, ако̀ бы імалъ сто о́вцы, и́ загѣби мѣ се є̀дна ѿ ни́хъ, не ѿста̀ва ли деветѣ̀се те и́ деветъ и́з пѣстна̀ та, и́ ѿива слѣдъ́ загѣбена та доклѐ да а̀ намери:

4 И като а̀ намери, тѣра а̀ на ра̀мена та си и́ радѣна̀се:

5 И като си дойде вѣ̀жжѣ̀ша та, повѣ̀кѣ̀ва пріатели те и́ сосѣды те, и́ говори імъ̀: радѣ̀вайтесе и́ вшѐ съ мене, за̀що̀то си найдо́хъ загѣбена та о́вца̀.

6 Говоримъ̀ ви, за̀що̀ та́ка̀ва радѣ̀сть вѣ̀ва на небо̀ то за є̀дно̀го̀ грѣшника, който се пока̀юва, нежели за деветѣ̀се те и́ деветъ пра̀ведны, на който не трѣ̀бѣ̀ва пока̀ніѐ.

7 Или ко̀а жена̀, ко̀ато ѿма
дѣсѣтъ дра̀хмы, ако̀ за̀губи
ѣднѣ дра̀хма, не запалѣва
ли свѣтилникъ, ѿ помѣта
къша та, ѿ тра̀си прилѣ-
жнш, до дѣ да ѿ намѣри;

8 И ко̀гато ѿ намѣри, по-
вѣждѣва прилѣтки те ѿ со-
сѣдкн те, ѿ говори: радѣ-
вайтесе съ мене, за̀цѣото
си намѣрихъ за̀губена та
дра̀хма.

9 Та̀кава радѣсть, гово-
римъ ви, бѣва предѣ Яггльш
те Бжѣи за̀ ѣднѣго грѣш-
ника, ко̀нто се иска̀юва.

10 И рече: нѣко̀й чело̀вѣкъ
ѿмаше двѣма сѣнове.

11 И рече по̀ малкѣо ѿ нѣхъ
на ба̀цѣ си: Отче, дай ми
дѣлѣтъ цѣото ми се па̀да ѿ
наслѣдѣе то, ѿ раздѣли ѿмъ
ѿмѣнѣе то.

12 И не по̀ много днѣ по-
слѣ собрѣ сичко по̀ малкѣо
сѣнъ, ѿ ѿидѣ на далѣчна
странѣ: ѿ тамш разсыпа̀
ѿманѣ то си, за̀цѣото жи-
вѣеше блѣднш.

13 И като по̀харчѣ сичко,
бѣдѣ гла̀дъ голѣмъ въ о-
на̀а странѣ: ѿ то̀ѿ нача̀
совѣмъ да ѿскѣдѣва.

14 И ѿидѣ та се прилѣпи
при ѣднѣго ѿ граждани те
на она̀а земля: ѿ прати го
на села̀ та си да (мѣ) пасѣ
свинѣ те.

15 И желѣеше да си на̀сѣ-
ти о̀утрѣба та ѿ рѣжковцѣ

те ко̀нто пѣдѣха свинѣ те:
ѿ никѣ мѣ не да̀ваше.

16 И като доидѣ въ сѣте
си, рече: на ко̀лко на̀емницѣ
ба̀шини ми ѿстанѣва хлѣ-
бо, а̀ азъ за̀губѣвамъ ѿ
гла̀дъ;

17 Да станѣмъ да ѿдемъ
ко̀дъ ба̀щѣ ми, ѿ да мѣ ре-
чѣмъ: Отче, со̀грѣшихъ на
небо̀ то, ѿ предѣ тебѐ:

18 И не сѣмъ веке досто-
инъ да се наречѣмъ сѣнъ
твоѣ: направиме като ѣ-
днѣго ѿ на̀емницѣ те си.

19 И станѣ та ѿидѣ при
ба̀щѣ си, ѿ като бѣше ѿше
далѣче, видѣ го ба̀щѣ мѣ, ѿ
домилѣ мѣ: ѿ затѣрѣсѣта
напа̀днѣ на шѣа та мѣ, ѿ
цѣлѣва го.

20 И рече мѣ сѣнъ мѣ: От-
че, со̀грѣшихъ на небо̀ то ѿ
предѣ тебѐ, ѿ не сѣмъ веке
достоинъ да се наречѣмъ
сѣнъ твоѣ.

21 Я ка̀цѣ мѣ рече на слѣдѣ
те си: ѿзнесѣте пѣрвѣ те
дрѣхи, ѿ ѿвлѣчѣте го ѿ дай-
те прѣстѣнь нарѣка̀ та мѣ,
ѿ бо̀тѣши на нозѣ те мѣ.

22 И доведѣте о̀убѣено то
телѣ та го заколѣте: да пѣ-
демѣ, ѿ да се разнесѣлимѣ:

23 За̀цѣото то̀ла мо̀ѿ сѣнъ
мжѣтовъ бѣше, ѿ ѿживѣ: ѿ
за̀губѣнъ бѣше, ѿ намѣриси,
ѿ нача̀хъ да се весѣлатѣ.

24 Я по̀ голѣмшо мѣ сѣнъ
бѣше на села̀ то: ѿ като ѿ-

дше ѿ приближи при кж-
ша та, чѣ пѣсни ѿ и҃граніе.

25 И повыка́ ѣдногѣ Ѡ
свѣгнѣ те, ѿ пыташе го, що
ще да са тѣа (весельѣ).

26 И той мѣ рече: зацю
брѣтъ ти доиде, ѿ закла
баша ти оу҃гоено то теле,
защото го прѣа заравѣ.

27 И разсѣрдисе, та не щѣ-
ше да влѣзе внѣтре. И ка-
ша мѣ ѿзлѣзе вѣнѣ та го
молеше.

28 И той Ѡговори ѿ рече
на баша си: ѣто. толко го-
динѣ ты работимѣ, ѿ ни-
когашѣ не самѣ пресѣжпилѣ
твоа та заповѣдѣ, ѿ ни
ѣдинѣ пѣтъ не си ми далѣ
ѣано козлѣ, да се повесѣлимѣ
ѿ азѣ съ прѣатели те си:

29 И когато тоа свѣнѣ твой
който ти ѿзде ѿманѣ то
са баданищѣ те, доиде, за-
клатѣ мѣ си оу҃гоено то теле.

30 И той мѣ рече: чадо,
ты си секога съ мене, ѿ сички
те мой те (ѿмѣнѣа) твой са.

31 Но трѣбѣваше да се воз-
весѣлиме ѿ да се возрадѣва-
ме, защото брѣтъ ти тоа
мѣртѣвѣ бѣше, ѿ ѿживѣ: за-
гѣбенѣ бѣше, ѿ намерѣсе.

ГЛАВА 31.

И говореше на оученищѣ те
си: нѣкой челоѣкѣ бѣше
богатѣ, който ѿмаше до-
мостроитѣла: ѿ той вѣде

наклеѣтенѣ на него че мѣ
разсѣпѣва стока та.

2 И повыка́ го, та мѣ рече:
що ѣ това, щото свѣшамѣ
за тебе: дай ми Ѡговорѣ
за домостроитѣлството ти:
защото не щѣшѣ да можѣшѣ
вече да строишѣ кжша та.

3 И рече въ себе си домо-
строитѣльо: що да наира-
вимѣ, понѣже господѣро ми
зѣма Ѡ мене домостроитѣл-
ство то; да копѣемѣ не мо-
жемѣ, да просимѣ срамѣ ме ѣ.

4 Оу҃сетихѣсе що да напра-
вимѣ, за да ме прѣиматѣ
нѣкой въ кжши те си, кога
то ме ѿздадѣтѣ Ѡ домо-
строитѣлство то.

5 И като повыка́ секого
ѣдинѣ по ѣдинѣ Ѡ длѣжни-
щѣ те на господѣратѣ си,
рече на прѣвшатѣ: колко си
длѣженѣ на господѣратѣ ми

6 И онѣ рече: сто мѣрѣ
мѣсло: ѿ рече мѣ: зѣми си
записатѣ, ѿ сѣдани скѣрѣ
та напиши пѣдесѣтъ.

7 Пѣслѣ рече на дрѣгито:
а. ты колко си длѣженѣ; а.
той рече: сто кѣла жѣто:
ѿ рече мѣ: зѣми записатѣ
си ѿ напиши ѣсмѣдесѣтъ.

8 И похвали господѣро не-
прѣвѣднѣшатѣ домостроитѣ-
тель, защото направи ра-
зѣдмнѣ: защото свѣнове те
на-тоа вѣкѣ многѣ са по
разѣдмни Ѡ свѣнове те на-
сѣѣтѣлѣсть чѣ въ рѣдѣтѣ си

9 И азъ ви говоримъ: на правѣте си пріятели ѿ мамѣна на правда та, и когато ѿсиромашѣете да вы пріиматъ въ вѣчны те покровы.

10 Който ѣ вѣренъ въ малко то и въ много то ѣ вѣренъ: и който ѣ неправеденъ въ малко то, и въ много то ѣ неправеденъ.

11 Яко въ неправедно то прочее когато не бждоухте вѣрни, кой ще да вы повѣрдна въ истинно то;

12 И ако въ чждо то не бждоухте вѣрни, ваше то (когато) кой ще ви даде;

13 Никой слдга не може да слдгва на двама господарѣ: защото или едногто ще возненавиди, а другіатъ ще возлюбн: или за единшатъ ще да се джри, а за другіатъ ще начне да не мари. Не можете да работите на Бга и на мамѣна.

14 Я Фарісее те слдшаха тіа (адмы) сичките, и присмилахамдсе, защото бѣха сребролюбцы.

15 И рече имъ: вше сте оніа, што ѿправдавате себе си предъ челоуцы те но Бгъ знае сердца та ви: защото онова што ѣ високо въ челоуцы те, гндсно ѣ предъ Бга.

16 Законо и пророцы те до Іванна бѣха: ѿ тогава

царство то Бжїе се благовѣствва, и всакой въ него се понждава.

17 Пс лснѡ ѣ да прейде небо то и земля та, нежели една черта ѿ законатъ да се загуби.

18 Всакій, който си ѡстава жена та и приводи друга, прелюбодѣйствва, и който се ѡженва за ѡставена ѿ мжжъ прелюбодѣйствва.

19 Н челоукъ нѣкой бѣше богатъ, и ѡблачешесе въ порфѣра и вѣссонъ, и веселешесе ката дѣнь свѣтлѡ.

20 Н бѣше и сиромашъ нѣкой име то мѡ дѡзарь, който лежеше предъ врата та мѡ гноенъ.

21 Н желаше да се насѡти ѿ трохи те, който падаха ѿ трапѣза та на богатыа: но и псѣта та дохождаха та мѡ ѡблизваша гноятъ.

22 Н доидѣ време та оумрѣ сиромаша, и зѣха го Яггли те, та го занесоха на лоното Явраамово: и оумрѣ и богатыо, и погребѡха го.

23 Н като бѣше въ мѡки те во лѡдъ, и здигна си очи те и видѣ Явраама ѿ далече, и дѡзара на скѡтатъ мѡ:

24 Н той выкна и рече: Отче Яврааме, помилди ма, и прати дѡзара да намокри крайатъ на-пржстатъ си въ вода, и да ми прохлади а-

зыкатъ: защото се жчимъ въ тоа пламень.

25 И рече мѠ Явраамъ: чадо смысли се, че си прѣлаз добрыни те твой въ животатъ си, и Лазарь подобенъ заны те: а сегѠ тоѠ се оутѣшава, а ты страдашъ.

26 И при сички те тѠа (шо ти казѣвамъ) помеждѠ насъ и васъ (той голѣма пропастъ, за да неможатъ, който искатъ да прѣйдатъ Ѡ тѣва при васъ, нито ѠнѠа што са Ѡ тамъ да прехождатъ при насъ.

27 Я тоѠ рече: молимъ те прочее, Ѡ отче, да го прѣтншъ въ бащиншатъ ми домъ:

28 Защото имамъ петина братѠа, за да имъ докаже вѣролѣтнш, да не дойдатъ и ѠнѠи на това мѠчнѣтелно мѣсто.

29 Рече мѠ Явраамъ: иматъ Мшѣсеа и пророцы те, нека слѣшатъ нѣхъ.

30 Я тоѠ рече: не, Ѡтче Яврааме: но ако нѣкой Ѡ мжртви те иде при нѣхъ, ще да се покаатъ.

31 Я Явраамъ мѠ рече: ако Мшѣсеа и пророцы те не послѣшатъ, нито ако и Ѡ мѣртви те нѣкой воскресне, ще повѣрѣватъ.

ГЛАВА 31.

И рече на оученицы те си: не ѣ възможно да не дойдатъ соблазны те: но горко на Ѡногова чрезъ когото прихоятъ.

2 По докрѣ бы было за него, ако бы былъ закаченъ водениченъ камень околш шѠа та мѠ, и Фжрленъ бы былъ въ морѣ то, нежели да соблазны ѣдногѠ Ѡ малки те тѠа.

3 Внимайте въ себе си, ако ти согрѣши братъ твой, покѠрай мѠ се: и ако се покае, прости мѠ.

4 И ако седмь пѣти на дѣнь ти согрѣши, и седмь пѣти се Ѡвжрне къ тебе, и говори, каюса: прости мѠ.

5 Н речекоѠа апостоли те на ГѠа: оумножи ни вѣра.

6 Я ГѠа рече: ако быхте имали вѣра колко то сѣнапово то зжрно, щѣхте да речѣте на таа черница: и скѣбѣсе и насади се въ морѣ то, и щѣше да въ послѣша.

7 Я кой Ѡ васъ, който има рабъ шо Ѡрѣ, или пасѣ Ѡвцы, като дойде Ѡ нѣва та, ще мѠ рече тоа чѠсъ: замини та сѣднѣ;

8 Но нещѣ ли да мѠ рече: приготви нѣшо да вечерамъ: и запрегни се та, ми послѣгѣвай, до де да тѣмъ и пиемъ: а послѣ ще да пѣдѣшъ и пиешъ и ты;

9 Да ли благодарни на Оновова раба, защото направих това що мѣ заповѣда: не мѣслимъ (да мѣ благодарни).

10 Тѣкъ и вѣе, когато направите сички те оныа (работы) што во са заповѣданы, говорѣте: че смерави непотрѣкни: защото онова што во кѣхмѣ длжны да направимѣ, направихмѣ.

11 И когато той шиваше во Иерусалимъ, заминуваше презъ Самариа, и презъ Галилеа.

12 И като влѣзеше въ нѣкое село, срѣшнаха го десеть прокажени мъжѣе, които се запрѣха шѣ далѣче:

13 И они вдигнаха гласъ, и рекоха: Исусе Оучителю, помилуй ны.

14 И Исусъ като ги видѣ, рече имъ: идѣте та се покажете на свѣщенницъ те. И они като шиваха ѣчистихасѣ.

15 И единъ шѣ нихъ като видѣ, защо ѣсцѣлѣ, вжрнасе, и съ голѣмъ гласъ прославаше Бга:

16 И падна съ лицѣ то си на носѣ те мѣ, и благодареше мѣ: и той бѣше Самаранинъ.

17 И шѣговори Исусъ, и рече: не ѣчистихалисе и десеть те; а деветъ те гдѣ са;

18 Не найдѣхалисе и они

да се вжрнатъ да дадатъ слава на Бога, токму тоа иноплеменникъ;

19 И рече мѣ: стани та си иди вѣра та твоа те спасе.

20 И Фарисее те го попытаха: когда ще да дойде царство то Бжѣе; шѣговори, и рече имъ: не ще да дойде царство Бжѣе съ нардѣнѣ:

21 Нито ще да речатъ: ѣто тѣка, или ѣто тамъ ѣ: защото ѣто, царството Бжѣе кнѣтре въ васъ ѣ.

22 И рече на оученицъ те си: ще дойдатъ дни, когато ще да пожелѣете единъ шѣ дни те на-шѣна челоувѣческагъ да видите: и ни шѣте да го видите.

23 И ще да ви речатъ: ѣто тѣка ѣ, ѣто тамъ ѣ: да не ѣзлѣзете, нито да потърчите (да го намерите).

24 Защото каквото свѣткѣвица та, която като свѣтка шѣ единшатъ край подъ некѣ то, свѣти дори до арѣгѣтъ край подъ некѣ то: така ще да бжде и шѣнъ челоувѣческѣй въ свойатъ си дѣнь.

25 И перво трѣбва да пострада многъ, и да се оучничижи шѣ тоа родъ.

26 И каквото бжде въ дни те шѣевъ така ще бжде и въ дни те на-шѣна челоувѣческагъ.

27 Идѣха, пиѣха, жѣнѣхасѣ и за мѣжъ се оудѣваха до

ѾНШЙ ДѢНЬ ВЪ КОЙТО ВЛѢЗЕ
НШЕ ВЪ КОВЧЕГАТЪ: И ДОЙДЕ
ПОТОПО, И ПОГЪБИ СІЧКИ ТЕ.

28 ПОДОБНШ ЖЕ И КАКВОТО
БЫДЕ ВЪ ДНИ ТЕ ЛУТОВШ:
ІАДЕХА И ПІЕХА, КЪПЪВАХА,
ПРОДАВАХА, САДЕХА, ГРАДЕХА
(КЖШИ):

29 Я ВЪ ѾНШЙ ДѢНЬ ВЪ
КОЙТО ИЗАЛѢЗЕ ІШТЪ ѿ Ѿ-
ДОМЛАНШ ТЕ, ІДОЖДИ КА-
МЕНЬ ѾГНЕНЪ, И ѾГНЬ ѿ НЕ-
БО ТО, И ПОГЪБИ ВСІЧКИ ТЕ.

30 ТАКШ ПОДОБНШ ІШЕ ДА
БЖДЕ И ВЪ ѾНШЙ ДѢНЬ, ВЪ
КОЙТО ѾШНЪ ЧЕЛОВѢЧЕСКІЙ
ШЕ ДА СЕ ІАВИ.

31 ВЪ ѾНШЙ ДѢНЬ КОЙТО
Е ѿ ГОРЕ НА ПОКРСВАТЪ, А
ІАДОВЕ ТЕ МЪ СА ВЖТРЕ ВЪ
КЖША ТА, ДА НЕ СЛАЗИ ДА ГИ
ЗЕМЕ: И ѾНШЙ КОЙТО Е НА
НИВА ТА, ПОДОБНШ ДА СЕ НЕ
ВЖРНЕ НАЗАДАЪ.

32 ПОМНЕТЕ ЖЕНА ТА ІШ-
ТЕРА.

33 КОЙТО ПОИСКА ДА СИ ОУ-
ВАРДИ ЖИВОТАТЪ, ШЕ ДА ГО
ЗАГЪБИ: А КОЙТО ГО ЗАГЪБИ,
ШЕ ДА ГО ОУВАРДИ.

34 ІОВОРИМЪ ВИ, ВЪ ѾНАА
НОЦЬ ШЕ ДА БЖДАТЪ ДВАМА
НА ѢДИНЪ ѾРЪ: ѢДИНШО
ШЕ ДА СЕ ЗЕМЕ, А ДРУГО ШЕ
ДА СЕ ѾСТАВИ.

35 ДВѢ ШЕ ДА МЕЛАТЪ ЗА-
ІАНШ: ѢАНА ТА ШЕ ДА СЕ ЗЕ-
МЕ, А ДРУГА ТА ШЕ ДА СЕ
ѾСТАВИ.

36 ДВАМА ШЕ БЖДАТЪ НА

НИВА: ѢДИНШО ШЕ ДА СЕ ЗЕ-
МЕ, А ДРУГО ШЕ ДА СЕ ѾСТАВИ.

37 И ѿГОВОРИХА И РЕКОХА
МЪ: ГАБЪ ГДИ; А ІИСЪСЪ ІМЪ
РЕЧЕ: ГАБТО Е ТРЪПО, ТАМШ
ШЕ ДА СЕ СОБЕРАТЪ И ѾРЛИ ТЕ.

ГЛАВА ИГ

И ГОВОРИШЕ ІМЪ И ПРИТЧА,
КАКВЪ ТРЕБЪВА ВСЕГДА ДА СЕ
МОЛАТЪ, И ДА СЕ НЕ ЛѢНАТЪ.

2 И ГОВОРИШЕ: БѢШЕ СЪДАІА
ВЪ ѢДИНЪ ГРАДЪ, КОЙТО НИ-
ТО БГА СЕ БОЕШЕ, НИТО ѿ
ЧЕЛОВѢЦШ ТЕ СЕ СРАМЪВАШЕ.

3 БѢШЕ И ѢАНА ВДОВІЦА
ВЪ ТОА ГРАДЪ: И ДОХОЖДА-
ШЕ ПРИ ТОА СЪДАІА, И ГОВО-
РИШЕ: ѿМСТИ МЕ ѿ СОПЕРНИ-
КАТЪ МИ.

4 И НЕЩЕА ЗА МНОГО ВРЕМЕ,
ПОСЛАБ РЕЧЕ ВЪ СЕБЕ СИ: АКО И
БГА СЕ НЕ БОИМЪ, И ѿ ЧЕЛО-
ВѢЦШ ТЕ СЕ НЕ СРАМЪВАМЪ:

5 ОБАЧЕ ЗАШОТО МИ ДОСА-
ЖДА ТАА ВДОВІЦА, НЕКА СО-
ТВОРИМЪ ѿМЩЕНІЕ ЗА НЕА:
ДА НЕ ДОХОЖДА ДО КРАЙ ДА
МЕ ЗАСТЪПА.

6 И РЕЧЕ ГДИ: СЛЪШАЙТЕ ШО
ГОВОРИ НЕПРАВЕДНШО СЪДАІА.

7 Я БГЪ НЕ ШЕ ЛИ ДА НА-
ПРАВИ ѿМЩЕНІЕ ЗА ІЗБРАННИ
ТЕ СИ, КОИТО ВЫКАТЪ КЪ НЕ-
МЪ ДЕНЬ И НОЦЬ, И ДОЛГО-
ТЕРПИ ЗА НИХЪ;

8 ГОВОРИМЪ ВИ, ЗАШО ШЕ ДА
НАПРАВИ ѿМЩЕНІЕ ЗА НИХЪ
СКОРШ. Но ѾШНЪ ЧЕЛОВѢЧЕ-

скій когато дойде, да ли ще да намѣри вѣра на землѣта;

9 И рече ѿ на дрѹги, които вѣрѹваха въ себе си зашто са праведни, ѿ оукораваха дрѹгите, гѣа прѣтча:

10 Двѣма человекѹм влѣзоха въ цѣрква да се помолѣтъ (вгѣ): ѣдиншо кѣше фарѣсей, а дрѹго мѹтѣрь.

11 И като застана фарѣсеѣта, така се молеше въ себе си: Бжѣе, благодаримъ те, зашто несѣмъ като дрѹги те человекѹм, грабитѣли, неправедни, прелюбоѹбѣи, ѿли като (шо ѣ) тоѣ мѹтѣрь.

12 Постимсе двѣ пжти въ седмицѣта, десѣтокѹ давамъ ѿ сѣчко то што ѿмамъ.

13 И мѹтѣрь стоѣше ѿ далѣче, ѿ не шѣше ни очѣи те си да повдѣгне на небо то: но кѣшесе въ грѣди те, ѿ говореше: Бжѣе, милостивъ буди мнѣ грѣшномѹ.

14 Говоримъ ви: зашто слѣзе тоѣ въ кжѣта та си ѿправданъ, неже ли ѿнѣи: зашто всѣкой който се возноси, ще да се смири: а който се смирава, ще да се вознесе.

15 И приносѣха мѹ ѿ малки дѣчица да се прикосне до нѣхъ: а оученицѹ те като видѣха забраниха ѿмъ.

16 И Исѹсъ повѣка дѣчица та, ѿ рече: ѿставѣте дѣца та да дохождаѣтъ коѹ мѣне

ѿ не бранѣте ѿмъ: зашто на-такива ѣ царство то Бжѣе

17 Истина ви говоримъ: зашто който не прѣиме царство то Бжѣе като дѣте, не ще да влѣзе въ него.

18 И попыѣта го нѣкой князь, ѿ рече: Оучѣтелю благѣи, што трѣбѹва да сотворимъ да на слѣдимъ живѣтъ вѣчнѣи;

19 И Исѹсъ мѹ рече: што мѣ говоришъ блѣгъ; никой не ѣ блѣгъ, токъмъ ѣдинъ Бгѣ.

20 Заповѣди те знаѣшъ: не прелюбоѹбѣиствѣи: не оубѣи: не оукради: не лжѣсвидѣтелствѣи: почитѣй баѣа си ѿ мѣйка си.

21 И тоѣ рече: сѣчки те тѣа самъ сохранилъ ѿ младостъ тѣа си.

22 И като чѹ тѣа (слова) Исѹсъ, рече мѹ: ѿѣре ѣдно не си свѣршилъ сѣчко то што ѿмашъ, продай го, ѿ раздѣй на сиромѣси те, ѿ щѣи да ѿмашъ сокровище на небо то: ѿ ѣла слѣдъ мѣни.

23 И тоѣ като чѹ това, ѿскорѣсе многѹ: зашто кѣше весьма богѣтъ.

24 И като го видѣ Исѹсъ зашто се ѿскорѣи многѹ, рече: колкъ мжчнѹ ще да влѣзѣтъ въ царство то Бжѣе, които ѿматъ богѣтство.

25 Зашто по леснѹ ѣ да проѣде дебѣло то вжѣи ѿ котѣа та презъ ѿглѣнѹ

оуши, неже ли когáтѣ (человѣкъ) да влѣзе въ царство то Бжїе.

26 Я Ѡнїа што то чуха това, рекоха: и кой може да се спасе:

27 Я той рече: Ѡнїа (работы) што не са възможны оучеловѣцъ те, възможны са оу Бга.

28 И рече Пётръ: ёто нїе ѡставїхмє сїчко то, и доидохмє слѣдъ тебе.

29 Я той ѡмъ рече: истина ви говоримъ зашо не ё никой, който ѡстави домъ или родители, или братїа или жена, или чада, заради царство то Бжїе.

30 Който не ще да прїиме по много въ това време, и въ бѣдщїй вѣкъ живота вѣчни.

31 И като зема дванадесе те си оученицъ, рече ѡмъ: ёто, воскачдвамсе во Иерусалимъ, и ще да сєсвръшатъ сїчки те, що са писани ѡ пророцъ те за Ѡна челоувѣческаго.

32 Зашто ще да го предадãтъ на мзвцъ те, и ще дамсе поругãтъ, и ще да го оукорãтъ, и ще да го заплюватъ:

33 И като го бїãтъ, ще да го оувїãтъ, и въ трѣтїãтъ дєнь ще воскресне.

34 Я Ѡни не разумѣха нищо ѡ тїа (слова): и това

слово бєше скрѣно ѡ нїхъ, и не разумѣвахã нищо ѡ Ѡновã што се дѣмаше.

35 И когãто приближавãха до Иерїхїмъ, нѣкой слѣпецъ седѣше при пãтьãтъ та прѡсеше.

36 И като чѣ че замїндва народъ, пãтãше шо ё това;

37 И казãха мѣ, зашо Исѣсъ Назаранинъ замїндва.

38 И вькнã, и рече: Исѣсе Ѡне Давїдовъ, помїлди мã.

39 Я Ѡнїа, што вьрвѣха на прѣдъ, запрѣщãвахã мѣ, да мжакне: а той много пѡвече вькаше: Ѡне Давїдовъ, помїлди мã.

40 И като се запрѣ Исѣсъ, заповѣдã да го доведãтъ при него: и когãто привлїжи до него, попытã го,

41 И рече: шо ѡскашъ да ти направимъ; а той рече: Гдїи, да прогледнемъ.

42 Я Исѣсъ мѣ рече: прогледни: вѣра та твоã те спãсе.

43 И тоã чãсъ прогледнã, и ѡдѣше слѣдъ негѡ и слãнеше Бга, и сїчки те людїе, като видѣха това; воздãдоха хвалã на Бга.

ГЛВА ӨГ.

И като влѣзе замїндваше презъ Иерїхїмъ.

2 И ёто, человекъ нѣкой,

който се именуваше Закхей: и той беше пръв на мытаря те, и беше богатъ.

3 И искаше да види Исуса, кой е: и не можеше въ народатъ, защото беше малокъ на возрастатъ.

4 И ѿтърча напредъ, и покачиде на една черница, да го види: защото ѿ тамъ щеше да мине.

5 И като доиде Исусъ на она мѣсто, погледна и виде го, и рече: Закхее, побързай та слѣзни: защото днесъ трѣбва да бждемъ въ твойта домъ.

6 И побърза та слѣзе, и приа го съ голѣма радость.

7 И като видеха това сички те жмреха, и говореха, защо при человекъ грѣшенъ ѿиде да коидиса.

8 И застана Закхей (пранъ) и рече на Гдѣ: Это полови-на та ѿ имѣнїе то си, Гдѣи, давамъ на сиромѣи те: и ако нѣкомъ самъ оучинилъ обидѣ съ нѣщо, ще да го върнемъ назадъ четверократнъ.

9 И рече мѣ Исусъ: защо днесъ видѣ спасенїе на тѣмъ домъ, защото и тѣмъ е синъ Авраамовъ:

10 Понѣже синъ человѣческій доиде да потраси, и да спасе загубено то.

11 И като слѣшаха они тѣмъ (слова), притѣри та

рече и една притча, защото беше близъ при Иерусалимъ, и мыслеха че ще акѣе да се полви царство то Бжїе

12 Рече прочее: человекъ нѣкой благороденъ ѿиде въ далѣина страна, да земе за себе си царство, и да се върне

13 И повика десеть тѣ рабы свои, и даде имъ десеть мнѣшъ, и рече имъ: търгѣвайте докледа дойдемъ азъ

14 Я граждане те го ненавидѣха, и пратиха послѣдники слѣдъ нѣмъ, и говореха: не щѣме го да царѣва надъ насъ.

15 И като зе царство то, и върна се, рече да мѣ повикатъ они рабы, на които беше далъ сребро то да разѣмѣе, що е припечалилъ секой въ търговодство то си.

16 И доиде първо, и рече: господїне, мнѣ твое придоби тоще десеть мнѣси.

17 И рече мѣ: добре, добрий рабе: понѣже въ малко то си кѣлъ вѣренъ, и май власть надъ десеть градове.

18 И доиде и второ, и рече: господїне, мнѣ твое припечали дръги пѣть мнѣси

19 И рече и нѣмъ: бжди и ты властелинъ надъ пѣть градове.

20 И дръго доиде, и рече: господїне, это твое та мнѣ коато бѣхъ вързалъ въ крѣпа:

21 Защото се боухъ ѿ тебе, понеже си человекъ жестокъ: земахъ онова, което не си тдрилъ, и жнешъ онова, което не си сѣлалъ.

22 И рече мѣ господарю мѣ: ѿ оуста та ти ще да те съдимъ, лѣкѣнъи рѣбе: зндешезащю азъ самъ человекъ жестокъ, земамъ онова, което не самъ ѿставилъ, и жнѣ онова, което не самъ сѣлалъ:

23 И защю не даде серебро то мое на търговецъи те, и като доидехъ азъ, щехъ да го земамъ съ лихва та;

24 И рече на онѣи щото предстоѣваха тамъ: земете ѿ негъи мнѣси тѣ, и дайте ѣ на оногѣва който има десеть тѣ мнѣси.

25 И рекоха мѣ: господине, има десеть мнѣси:

26 Защото ви говоримъ, че секомъ който има, ще да мѣ се даде: а ѿ оногѣва който нема, и щото има ще да се земе ѿ негъи.

27 Но врази те мои онѣи, който ме не щеха да царювамъ надъ нихъ, доведѣте ги тѣка, и ѿсѣчѣте предъ мене.

28 И като рече тѣи (слова) Исусъ, ѿиваше напредъ и воскачѣвашесе во Иерусалимъ.

29 И като приближи до Виафрагѣи и Виаѣниѣ, къ

гора та коѣто се нарича Елеѣнска, прати двѣма ѿ оученицъи те си.

30 И рече: идѣте въ ѿсрѣщно то село: и като влѣзѣте въ него ще да намѣрите ѣанѣ жаречѣе приврзано, на което никѣи человекъ никѣга не ѣ възсѣднѣлъ: като го ѿвжржете, доведѣте ми го.

31 И ѣко вы попыта нѣкой: защю го ѿвжрзвате; така да мѣ речѣте: защю на господарятъ неговъ трѣбѣва.

32 И ѿнасѣха прѣтени те, и найдоха какѣото що имъ рече.

33 И като ѿвжрзѣваха жаречѣе то, рекоха имъ господарѣе те мѣ: защю ѿвжрзвате жаречѣе то;

34 Я онѣи рекоха: защю господарю мѣ го ѣска.

35 И доведоха го при Исусѣ: и като нафжрлѣха дрѣхите си на жаречѣе то, качѣха Исусѣ.

36 И като замѣнѣваше тѣи, постѣлаха дрѣхѣи те си по пѣтъятъ.

37 И когѣто приближи вече до канадѣлно то на-гора та Влеѣнска, начинѣха сѣчкѣто множество оученичѣско да се радѣватъ, и да хѣвалѣтъ Бѣга съ голѣмъ гласъ, за сѣчки те сѣи, който видѣха.

38 И говорѣха: благословѣнъ който ѿде царь во ѿмето Господне: миръ на небо то, и слава въ вѣщии те.

39 И нѣкой Фарисѣе ѿ народатъ рѣкоха мѣ: оучителю, запрети на оученицы те си.

40 И ѿговори и рече ѿмъ: говоримъ ви, зашто ако тѣа мжкнатъ, каменѣ те ще да пѣкнатъ.

41 И като приближи, видѣ градъ, и плака за него.

42 И говореше: зашто ако въ разумѣлъ и ты, поне въ тоа дѣнь твой, онѣа (вѣщи) който са къ твойатъ миръ: но сегд се скрѣха ѿ очи те ти:

43 Че ще да дойдатъ дни на тебе, и ще да пѣратъ враговѣ те ти ѿкопъ околъ тебе, и ще да те ѿбилоатъ, и ще да те натиснатъ ѿ секаде.

44 И ще да те развѣлатъ до ѿнованіе то, и чѣдѣта твой ще да погѣватъ, и не шѣтъ да ѿставатъ каменъ на каменъ въ тебе: зашто не си разумѣлъ време то на погѣшеніе то ти.

45 И влѣзе въ цѣрква та, и начна да испяжда онѣа, който продаваха и кѣпѣваха.

46 И говореше ѿмъ: писано є, домъ мой, домъ молитвенный єсть: а вѣе го

направихте пещѣра разбойническа.

47 И оучеше ката дѣнь въ цѣрква та: а архіерее те и книжници те ѿскаха да го погѣватъ, и старѣйшини те людски:

48 И не нахождаха шо да мѣ направатъ, зашто го вси те людѣ се джрѣха ѿ кѣде нѣгѣ, като го слѣшаха.

ГЛАВА К.

И въ єдинъ ѿ онѣа дни, като оучеше, тоѿ людѣ то въ цѣрква та, и благовѣствѣваше, дойдѣха при него свлценници те заєднѣ со старцы те.

2 И рѣкоха мѣ, и говорѣха: кажи ни съ коѣ властъ правимъ тѣа (работы); или кой ти є далъ тѣа властъ:

3 И ѿговори, и рече ѿмъ: ще въ попытамъ и азъ єданѣ слово: и да ми кажете:

4 Крещеніе то Іwannово, ѿ небо то ли бѣше, или ѿ человекы те;

5 И они помышлѣваха въ себе си и говорѣха: зашто ако речѣме, ѿ небо то: ще да рече, а зашто го не повѣрѣвахте;

6 Яко ли речѣме: ѿ человекы те: сички те людѣ єтъ каменѣ ще да ны побѣатъ: зашто бѣше ѿвѣстнѣ за Іwannа, че є пророкъ.

7 И ѿговориѡа: не знаѡеме ѿ гдѣ ѣ.

8 И Исѡсъ ѡмѡ рече: ни то азъ ви казѡвамъ съ коѡ властъ стрѡвамъ тѡа (рабѡты).

9 И нача да дѡма къ на рѡдатъ тѡа прѡтѡа: челоѡвѡкъ нѡбкой насади лѡзѡѡ, и даде го на рабѡтницѡ да го копаатъ, и ѡиде си, и немѡ го много годѡны.

10 И на време то прати (ѡдногѡ) раба при рабѡтницѡ те, да мѡ дадатъ ѡ плодѡтъ лѡзныѡ: а рабѡтницѡ те го виѡа, и испратиѡа го празденъ.

11 И пакѡ прати дрѡгагѡ раба: а рабѡтницѡ те виѡа и него, и ѡбезчестиѡа го, и испратиѡа го празденъ.

12 И пакъ прати ѡоше и третѡаго (раба): а ѡни и него като оуранѡа, испадѡа го.

13 И господѡро на-лѡзѡѡ то рече: шо да напѡрѡвимъ; да прѡтимъ съна моего возлюбленнаго, негли, като го видатъ, ше да се засѡратъ.

14 Но рабѡтницѡ те като го видѡа, помѡслиѡа въ себе си, и говорѡа: тѡа ѣ наслѡдникѡ: ѡлате да го оубѡеме, за да бѡде наше наслѡдѡе то мѡ.

15 И ѡзѡдоѡа го язнъ ѡ лѡзѡѡ то, и оубѡа го. Шо ше да напѡрѡви прочеѡ го-

сподѡро на-лѡзѡѡ то на ѡниѡ рабѡтницѡ;

16 Шо дѡйде, и ше да погѡби тѡа рабѡтницѡ а лѡзѡѡ то ше даде на дрѡги, и като чѡа, рекоѡа: данѡ не бѡде (тоѡ).

17 И тѡѡ като погледѡа на ниѡъ рече: шо ѣ прочеѡ тоѡ писано то: зашо каменѡатъ когѡто презрѡа зидатели те, тѡѡ бѡде глава на-кѡше то;

18 Всѡкой коѡто падне на тѡа камѡкъ ше да се стрѡши: а на когѡто падне тѡѡ, ше да го сотрѡе.

19 И поискаѡа дрѡѡереѡ те и книжницѡ те да тѡратъ на него рѡѡе те си: и оукоаѡа се ѡ на рѡдатъ: зашо то разѡмѡа че за ниѡъ рече тѡа прѡтѡа.

20 И като го ѡзварѡа, пратиѡа наѡѡтницѡ, коѡто се прѡтворѡѡа да са прѡведни: за да го оуловатъ въ нѡбкоѡ рѡчь, та да го предадатъ на начаство то, и на властъ тѡ ѡгѡмѡнова.

21 И попытѡа го, и рекоѡа: оучѡтелю, знаѡеме, че прѡѡѡ дѡмашъ и оучѡишъ, и не глѡдашъ на лиѡе, но воѡстинѡѡ бѡѡатъ пять оучѡишъ:

22 Трѡѡѡва ли да даѡаме даѡнокъ на кѡсѡрѡ, илѡи не;

23 И като разѡмѡѡ лѡкаѡв-

стпо то ѿмъ, рече ѿмъ: що ме ѿскѣшавате;

24 Покажете ми единъ динаръ: чий образъ ѿма ѿ надписаніе; ѿговориша, ѿ рекоха: кесаревъ.

25 Я Исусъ ѿмъ рече: ѿдайте прочее кесаревы те (вѣщи) на кесара, а Бж҃и те на Бга.

26 И не можѣха да мѣ оуловатъ нешо въ душа та предъ людіето: ѿчѣдахмсе на ѿговоратъ ѿ мжакнаха.

27 И пристѣпиха нѣкой ѿ саддукен те, които говоратъ че не ще да бжде воскресеніе (на-мѣртви те), ѿ попытаха го.

28 И рекоха: оучителю, Мш҃сей написа намъ, ако нѣкомѣ оумре братъ мѣ който ѿма женѣ, ѿ той оумре безчаденъ да земе братъ мѣ женѣ та мѣ ѿ да воскреси съме то на брата си.

29 Сѣдмь прочее братѣа бѣха: ѿ первыо зема женѣ, ѿ оумре безчаденъ.

30 И зема вторшо женѣ та, ѿ оумре ѿ той безчаденъ.

31 И зема а третіо: подобнѣ ѿ седмь те: ѿ не ѿставиха чада, ѿ ѿзмерѣха.

32 Я най послѣ по сички те оумре ѿ женѣ та.

33 Въ воскресеніе то прочее, на когѣ ѿнихъ ще бжде женѣ та; защото ѿ седмьна та а ѿмаха женѣ.

34 И ѿговори Исусъ ѿ рече ѿмъ: сынове те на-тола нѣкъ женатсе, ѿ за мжжѣ ѿтѣватъ:

35 Оніа окаче, които ще да се оудостоятъ да получатъ оный вѣкъ, ѿ воскресеніе то ѿ мѣртвы те, нито се женатъ, нито за мжжѣ ѿтѣватъ:

36 Нито можатъ вече да оумратъ: защото са равни съ яггелы те, ѿ сынове са Бж҃и, понеже са сынове на-воскресеніе то.

37 Я зашо воскреснѣватъ мѣртви те, ѿ Мш҃сей го каза при кѣпина та, тамш дето говори Господа Бга Израамова, ѿ Бга Исаккова, ѿ Бга Іаковова.

38 И Бга не ѣ на-мѣртви те Бга, но на-живите: зашо то са сички те нѣмѣ живи.

39 И ѿговориша нѣкой ѿ книжници те, ѿ рекоха: оучителю, добре си реклъ.

40 И не смѣха вече да го попытатъ за нишо.

41 И рече ѿмъ: какѣво говорятъ Христѣа да ѣ сынъ Давидовъ;

42 Когда самъ той Давидъ въ псаломска та книга говори: рече Господь на Господа моего, сѣди ѿдѣсна та ми страна.

43 Докле да тѣримъ враги те ти подънозе те твоей.

44 Давидъ прочее нарича

го Господа: и каквѡ мѡ ѣ
и нѣ;

45 И като слышаше сичкѣю на
рѡдѣ, рече на оученицѣ те си:

46 Внимайте себѣ си ѡ кни-
жницѣ те, който и скатъ да
хѡдатъ переменени, и ѡбѣ-
чатъ поздравленіа та по
торжица та, и да сѣдѣтъ
на първи те мѣста на собо-
рица та, и да сѣдѣватъ
напредъ на вечери те:

47 Който и зидатъ кж-
ци те на-вдовицѣ те, и
лицемѣриѡ се молатъ про-
страннѡ: они ще да прии-
матъ по много ѡсѣжденіе.

ГЛАВА вѣ.

И като погледнѡ Исуса ви-
дѣ богаты те, който фжр-
лаха дарове те си въ церко-
вно то сокровище.

2 И видѣ и мѣкоа вдови-
ца сирота, която фжрли
тамѡ двѣ асприцѣ:

3 И рече: истина ви гово-
римъ, зашѡ таа сирота вдо-
вица фжрли най много ѡ
ички те:

4 Зашѡто сички те тѣа
фжрлиха въ дарове те на
вѣа ѡ снова шото имъ
зрѣисѣнаше: а таа ѡ своа
та скѡдѡсть сичкѣатъ си и-
мѡтъ, шото имаше фжрли.

5 И като дѡмаха мѣкои за
црква та, зашѡ ѣ оукрасе-
на съ хѡбани камѣнѣ, и съ
сѡдѡм, рече:

6 Тѣа шото ги гледате ще
да дойдатъ дни, въ който
не ще да ѡстане камѣнь на
камѣнь, който не ще да се
разваля.

7 И пошѣтаха го, и реко-
ха: оучителю, кога прочее
ще да бждатъ тѣа (работѣ);
и коѣ ѣ знаменіе то, кога-
то ще да бждатъ тѣа;

8 И той рече: гледайте хѡ-
кавѡ, да се не прелстѣте:
зашѡто мнозина ще да дой-
датъ въ моѣ то, име, и ще
да говоратъ: зашѡ азъ самъ:
и време то приближи: да не
идете прочее сѣдѣтъ нѣхъ.

9 И когато ѡчете брани и
размирицѣ, да се не оубой-
те: зашѡто трѣбѡва да бж-
датъ тѣа напредъ: но не ѣ
иоше тоа часъ скончаніе то.

10 Тогѡва имъ говореше:
зашѡ ще да стане мѣзѣкъ
на мѣзѣкъ, и царство на
царство:

11 И ще да бждатъ трѣ-
сове големи по мѣста, и
гладове, и морове, и стра-
шилица, и знаменіа голе-
ми ѡ нево то ще бждатъ.

12 И по напредъ ѡ тѣа сич-
ки те ще ѡбратъ рѣцѣ те си
на васъ, и ще вы испждатъ,
и ще вы предаватъ на со-
борица и въ темницѣ, и ще
вы водатъ предъ царове и
кнѡзове, заради моѣ то име.

13 И ще да ви произведе
во свидѣтелство.

14 Тържете прочее на сжрача та си да се не оучите напредъ що ще да ѿговарате.

15 Защото азъ ще ви дамъ оуста и премъдрость на която не шатъ да могатъ да се сопротиватъ, или да ѿговоратъ сички те, които ви се противатъ:

16 И ще бъдете предадени и ѿ родители, и ѿ братіа, и ѿ сродницъ и ѿ пріатели: и ще да оубіятъ нѣкой ѿ васъ:

17 И ще да сте ненавидими ѿ сички те заради мое то име.

18 Но влакно ѿ глава та ви неше да загіне.

19 Въ терпѣніе то ваше ще да придобіете души те си.

20 И когато видите Иерусалимъ да е ѿвиколенъ ѿ воинства, тогава разумѣйте защо е приближило заштѣніе то мѣ.

21 Тогѡва, които са въ средъ негѡ, да излазатъ: а които са внѣ по села та, да не влазатъ въ него.

22 Защото тіа са дни ѿмстителни, за да се исплашатъ сички те написани те.

23 И горко на непразднъ те и на онѡа, които доатъ въ онѡа дни: защото ще да бъде голѣма бѣда на земля та, и голѣмъ гнѣвъ на тіа людіе.

24 И ще да паднатъ подъ

остріе то на-сѣбла та, и ще бъдатъ заплаћени по сички те мѣзъщъ: и Иерусалимъ ще да се потѣпкава ѿ мѣзъщъ те, докле да се свършатъ времена та на мѣзъщъ те.

25 И ще да бъдатъ знаменіа въ слънце то и въ мѣсецатъ, и въ звѣздахъ те: и тѣга на мѣзъщъ те съ недоумѣніе на земля та, морето като ще да бъде страшно и ще да игре:

26 И ще да оуміратъ челоуѣщъ те ѿ страхъ и ѿ учакваніе то на онѡа (страшны работы) които идатъ на вселеннаа: защото силы те небесны ще да се поклѣтатъ.

27 И тогава ще да видатъ сѡна челоуѣческаго да дохожда на облацъ со сила и со слава голѣма.

28 Я когато начнатъ да бѣватъ тіа (работы) подстанѣте и повдигнете си главы те: защото се приближава избавленіе то ви.

29 И рече имъ прѣтча: виждате смоковница та и сички те дресеа:

30 Когато фанатъ да искѡрватъ листа, тогава като гледате ѿ самосебе знѣте, защо е близъ жѣтва та.

31 Така и вые, когато видите сички те тіа да бѣватъ, знайте защо е близъ царство то Бжїе.

32 Истина ви говоримъ, че не щѣ да прѣиде тоа родъ, докле не бждатъ сички те тѣа.

33 Небò то ѿ землѣа та ще да прѣйдатъ, а словеса та мои не щѣатъ да прѣйдатъ.

34 И внимайте въ себе си, да не ѡтегнѣатъ нѣкога серца̀ та ви ѡ ѡбладѣнїей ѡ пѣанство, ѿ ѡ свѣтски те попечѣнїа, ѿ дсѣде ненаданш на васъ онши дѣнь:

35 Защото като клопка ще да дойде на сички те онша който живѣатъ по лице то на-сичка та землѣа.

36 Бждѣте бòдри прочее, ѿ на всѣко време се молѣте да се сподобите да оубѣгнете ѡ тѣа сички те, който ще бждатъ, ѿ да застанете предъ ѡнаа челоувѣческаго.

37 И денѣа оучеше въ цѣрква та: а ноцѣа ѿзлѣзеше та прекъвѣеше въ гора̀ та, коато се нарича Влеѡнъ.

38 И сички те людѣе въ оутрина ранш дохòждаха при него въ цѣрква та, да го слѣшатъ.

ГЛАВЯ КВ.

Ѡ приближаваше празника-ѡпрѣсноцѣ те който се говори пасха.

2 И трѣсѣха архїерее те ѿ книжници те съ какòвъ начинъ да го оубїатъ: защото се боѣха ѡ народатъ.

3 И влѣзе сатана̀ та въ ѿда, който се наричеше Искариѡтъ ѿ бѣше ѡ число̀ то на-дванѣсе те.

4 И ѡиде та дѣма̀ съ архїерей те ѿ воебòдш те какъ-ви да ѿмъ го предадѣ.

5 И возрадоваха се, ѿ согласїха да мѣ дадатъ сребренници.

6 И ѡбѣщѣа се (да го сврши): ѿ трѣсеше прилично време да ѿмъ го предадѣ безъ народно то смѣшенїе.

7 И дойде дѣнь на-ѡпрѣсноцѣ те, въ който трѣбѣваше да жѣртвѣватъ пасха та:

8 И прати Петра̀ ѿ ѿѡана, ѿ рече: ѿдѣте та ни приготѣте пасха та, да гѣдѣме.

9 ѿ онѣ мѣ рекоха: гдѣ ѿкашъ да приготѣвиме;

10 ѿ тоѣ ѿмъ рече: ѣто, цомъ влѣзете вше въ граджъ, ще въ срѣшне челоувѣкъ, който носи въ сто̀мна вода̀: ѿдѣте по него докѣца та въ коато ще влѣзе.

11 И речѣте на домакинѣатъ: оучитѣльо ти говори, гдѣ ѣ витѣлница та, гдѣто ще ѿмъ пасха та съ оученицѣ те си;

12 И тоѣ ще ви покаже гòрница голѣма по̀стлана: тѣамъ приготѣте.

13 И като ѡидòха, намериѣа как̀òто ѿмъ рече: ѿ приготѣвїа пасха та.

14 И когато дойде часò,

сѣдана (тѣй) и дванадесе те
апостоли съ него.

15 И рече имъ: съ голѣмо
желаніе пожелахъ да имъ съ
васъ тѣа пасха, доклѣ не
самъ прѣлаъ мѣки те.

16 Защото ви говоримъ,
че ѿ тѣка на тѣмъ нема да
имъ веке ѿ неа, доклѣ да
се свърши въ царство то
Бжїе.

17 И като земà чаша та,
возблагодари, и рече: земе-
те тѣа (чаша) и раздѣлете
си а:

18 Защото ви говоримъ,
че нема да пиема ѿ плодътъ
лѣзни, доклѣ да дойде цар-
ство то Бжїе.

19 И земà и хлѣвъ, и ка-
то въздаде благодареніе,
преломи го, и даде имъ, и
рече: това є тѣло то моє,
коєто се дава за васъ: то-
ва творете за моє воспоминаніе.

20 Подобно земà и чаша
та, и даде имъ послѣ по ве-
чера та, и рече: тѣа чаша є
новшо завѣтъ съ моа та
крѣнь, коа то се пролива за
васъ.

21 Обаче єто ржкà та на-
бногѣва който ме предава
съ мене є на трапѣза та.

22 И ѿимъ оубо человек-
ческїй ѿива, каквѣто є ѿ-
предѣлено: но горко на ѿ-
ногѣва человекà чрезъ ко-
гѣто се предава.

23 И ѿни начнаха да из-
дирѣватъ по междъ си, кой
ли да є тѣа, што ще да
стѣри това.

24 И вѣдѣ прѣнїе въ нихъ,
кой ли ѿ нихъ є по голѣмъ.

25 И Исуса имъ рече: ца-
рове те на-пѣзѣцы те го-
спѣдствуватъ надъ нихъ: и
ѿниа што є имъ властвуватъ
наричатсе благодѣтели.

26 И вѣе не стѣ такѣ. но
по голѣмшо междъ васъ, да
вѣде като по малкїо: и ста-
рѣйшина та като слѣгѣ та.

27 Защото кой є по го-
лѣмъ, тѣа ли што сѣди,
или тѣа што слѣгѣва; ни
є ли по голѣмъ тѣа што
сѣди; но азъ самъ по ме-
ждъ васъ като єдинъ што
то слѣгѣва.

28 И вѣе стѣ ѿниа който
стѣ вѣли заедно съ мене въ
мои те напасти:

29 И каквѣто ѿтецъ мой
завѣща мене царство то,
такъ и азъ го завѣщавамъ
вамъ:

30 Да пѣдете и да пиете на
трапѣза та ми въ царство
то моє: и да седнете на пре-
стѣлы да сѣдите дванад-
сетъ те колѣна Израилеви.

31 И рече Гдѣ: ѿимни,
ѿимне, єто сатана та про-
си васъ да вѣ сѣе като пш-
ница:

32 Я азъ са молихъ за те-
бе да не ѿскѣдѣ вѣра та ти:

и ти нѣкога когáто се вжр-
ниша, оутверди вратѣа та
твоя.

33 Я Пётръ мѣ рече: Гдѣи,
готовъ самъ съ тебе да и-
демъ и въ темница и на
смерть.

34 Я той мѣ рече: гово-
римъ ти Пётре: зашто нещѣ
да поее пѣтелъ днесь до-
кае се не ѡфжришъ ѡ ме-
не три пѣти че ме не зна-
ешъ.

35 И рече имъ: когáто въ
прашѣхъ безъ влагáлище, и
безъ торбá, и безъ котѣшъ,
да ли се лишѣхте ѡ нѣщо;
а они мѣ рекоха: ѡ нищо.

36 Рече имъ прочее: но се-
га който има влагáлище,
да го земе: подобнѣ и кой-
то има торбá, да а земе:
а който си нема ножъ, да
си продаде дрѣха та, и да
си купи ножъ.

37 Защото ви говоримъ:
че юще това писано то трѣ-
бѣва да се сврши на мене:
щото говори, зашто и съ
беззаконни те се вмѣни:
защото онова што е пи-
сано за мене има конецъ.

38 Я они рекоха: Гдѣи,
ето тѣка (имамъ) два но-
жа, а той имъ рече: довол-
но е.

39 И излѣзе вжнъ, и ѡи-
де по обѣчаю въ гора та
елѣвнска, и идеха слѣдъ
нигъ и оученицы те мѣ.

40 И като ѡиде на мѣсто
то, рече имъ: молѣтесе да не
паднете въ бѣда.

41 Я самей ѡстѣпнѣи ихъ
колкото едно каменно фжр-
ланѣ, и като преклони ко-
лѣна та си молѣсесе.

42 И говореше: Очѣ, ако
изволáвашъ да ме замѣ-
нешъ съ тãа чãша: обãче
не моã та вола, но твоã
та да бжде.

43 И глвнмъсе яггелъ ѡ
небо то, който го оукрѣ-
плáваше.

44 И понеже бжде въ го-
лемо оутѣсенѣне поцвржстѣ
се молѣше: и бжде потъ та
негова като капка кръвь,
коãто капе на земаãта.

45 И като станã ѡ молит-
ва та, дойдѣ при оученицы
те си, и найдѣ ги че спãватъ
ѡ печãль:

46 И рече имъ: зашто спи-
те; станѣте, молѣтесе, да не
влѣзете въ напãсть.

47 И юще като дѣмаше
той, ето дойдѣ народъ, и
онѣи што се наричаше
Идаа единъ ѡ дванадесе те
идеше предъ нихъ, и при-
ближѣсе при Исуса да го
цалѣва, (защото това зна-
менѣе имъ бѣше дãлз: ко-
гото цѣлѣвамъ, той е).

48 Я Исусъ мѣ рече: Идо,
съ цѣловãнѣе ли предáвашъ
Ѡвна челоѣческаго;

49 И като видѣха ониã

които бѣха околѡ него шо
щѣ да вѣде, рѣкоха мѡ: Гд и,
да оударимели съ нѡжатъ;

50 И оударѣ ѣдинъ нѣ-
кой ѡ нихъ архіеріевшатъ
рѣвъ, и шрѣзѡ мѡ дѣсно то
оухо.

51 И ѡговори Исуса, и
рече: ѡставѣте, стига до
тѣка, и пофана оухѡ то
мѡ, и ищѣли го.

52 И рече Исуса на архіеріи
те, и на воеводѡ те церкѡ-
вни, и на старци те, които
бѣха дошли на врѣхъ него:
като на разбойника ли
и злѣзохте съ ордѣіе, и съ
толги да ме фанете;

53 Ката дѣнь бѣхъ съ васъ
въ цѣрква та и не прострѣх-
те ржцѣ те си на мене: но
това ѣ време то ваше, и
властьта тѣмна.

54 И като го фанаха, за-
вѣдоха го и вовѣдоха го въ
аворатъ архіеріевъ, и Пѣтра
идеше слѣдъ него ѡ далѣе.

55 И наклѡдсѡ огнь на
средъ аворатъ, и като седѣха
они заѣднѡ, седѣше и Пѣтра
по средъ нихъ.

56 И като го видѣ ѣднѡ
равѣна че седѣше при огнь-
атъ, поглѣднѡ на него, и
рече: и тоа бѣше съ него.

57 И Пѣтра се ѡфжри ѡ
него, и рече: жѣно, не знамъ
го.

58 И помѡлко време, видѣ
го ардѣгъ, и рече: и ты си ѡ

нихъ, а Пѣтра рече: человекѣ-
че, не самъ.

59 И като замина колко
ѣдинъ часъ, ардѣгъ нѣкой
наздравѡ се ажрѣше, и
говорише: воистиннѡ и тоа
бѣше съ него: зашто ѣ
Галілеанинъ.

60 И рече Пѣтра: человекѣче,
не знамъ шо говоришъ, и
ѡвѣе, като тоще адмаше тои
това, и нѣтелѡ попеа.

61 И ѡбжри се Гдъ та по-
глѣдѡ на Петра: и смѡсли
Пѣтра слово то Господне,
както шо мѡ рече: зашто
докле не попеѣ нѣтелѡ, че
да се ѡфжришъ ѡ мене
три пѣти.

62 И и злѣзе вѣнъ (Пѣтра)
и плака горкѡ.

63 И онѡ мѡжѣе които
ажрѣха Исуса, ардѣгѡ мѡ
се и вѣха го:

64 И като го покрѡха, вѣха
го по лицѣ то и пѡтаха го,
и говориша: прорѡчествѡвай,
кой ѣ што те оударѣ;

65 И ардѣги много худѡ го-
ворѣха на врѣхъ него.

66 И като сжмнѡ, собраха-
се старци те, и завѣдоха го
на соборатъ свой.

67 И говориша мѡ: кажи
ни, ако си ты Христѡсъ; и
рече имъ: ако ви кажемъ,
не ще да повѣрѡвате:

68 И ако въ попѡтамъ не
ще да ми ѡговорите нито
ще да ме пѣстите.

69 Ѡ сегà на тãмъ Ѡнъзъ челоувѣческѣй ще да сѣдѣи Ѡ дѣсна та страна на-сила та Бжїа.

70 И сїчки те рѣкоха: тѣ ли си прочее Ѡнъзъ Бжїи; а тої рече: вше говорите че самъ азъ.

71 Я Ѡни рѣкоха: що ни трѣбва тоще снѣдѣтелство; ние сами чѣхмѣ Ѡ оустата мѣ

ГЛАВА БГ.

И като станà сїчко то множество 'Идѣйско, завѣдоха го кодъ Пїлãта.

2 И начнаха да го клеветатъ, и да говѣратъ: намирихмѣ тогѡва че развращана нãшїатъ народъ, и възбранãва да даватъ данокъ на Кесара, и говѣри себеси че ѣ Христѡсъ царь.

3 Я Пїлãтъ го попыта, и рече: тѣ ли си царь 'Идѣйскїй; а 'Исѣсъ Ѡ говори, и рече мѣ: тѣ говоришъ.

4 Я Пїлãтъ рече на архїерїи те и на народатъ; азъ не нахѡждамъ никоа вина въ тѡа челоувѣкъ.

5 Но Ѡни се джржѣха цвржстѡ, и говѡрѣха: че развращава людїе то, зашто оучи по сїчка та 'Идѣа, като ѣ началъ Ѡ Галїлїа дори до тѣка.

6 Я Пїлãтъ като чѣ Галїлїа, попыта: да ли ѣ челоувѣкъ Галїлїанинъ:

7 И като разумѣ, зашто ѣ Ѡ держава та иршдѡва, прати го при иршда който беше и тої въ 'Иерусалимъ въ ѡнъа дни.

8 Я иршдъ като видѣ 'Исѣса, зарадѡвãсе многѡ: зашто желãеше Ѡ многѡ време да го види, понеже слѣшаше многѡ (работы) за него: и надѣшесе да види нѣкое знаменїе да бжде Ѡ него.

9 И пыташе го съ много словеса; а тої мѣ не ѡговѣраше нищо.

10 И архїерїи те и книжници те стоѣха та го клеветѣха цвржстѡ.

11 И като го оукори иршдъ съ воини те си, и порѣгãмѣсе, ѡвлече го въ свѣтла дрѣха, и прати го пакѣ кодъ Пїлãта.

12 И вѣдоха прїãтели, иршдъ и Пїлãтъ въ тѡа дѣнь ѣдинъ дрѣги мѣ: зашто по напредъ имаха вражда по междъ си.

13 Я Пїлãтъ като свѣка архїерїи те и князи те и народатъ.

14 Рече имъ: доведѡхте ми тогѡва челоувѣка, и говори те че развращава народатъ: и ѣто азъ предъ васъ го испытахъ, и ни ѣдãна вина не нахѡждамъ въ тогѡва челоувѣка што на него клеветите:

15 Но нито ирвдѣ: зашто азъ нарѡчишъ въ пратихъ при него, и ето нищо не мѣ е направилъ достойно за смѣрть.

16 Ще да го накажемъ прочее, и ще да го пѣстимъ.

17 Нмаше и нѣжда да имъ шпѣца поѣдинъ затворенъ на сѣкой празникъ.

18 Н сичкѣо народъ извѣка, и говорѣха: земнѣ тогѡва шѣтка, а шпѣстни намъ Варавва:

19 Който бѣше фжрленъ въ темница та за нѣкой бѣнтъ шѡто стана въ градъ, и оубійство.

20 Н паки вѣкна Пїлатъ и искаше да шпѣсти Исуса.

21 И они вѣкаха и говорѣха: распни, распни го.

22 И Пїлатъ трѣти пѣть имъ рече: а какво зло е сотворилъ тоя (человѣкъ); азъ не намери хъ въ него нищо достойно за смѣрть: да го накажемъ прочее, и да го шпѣстимъ.

23 И они налѣгаха цвржстѡ съ голѣми гласове, и искаха го на распатїе, и надвїваха нїхни те гласове, и архїерейски те.

24 И Пїлатъ соизлови да бѣде прошенїе то имъ.

25 И шпѣсти имъ оногѡва, когѡто искаха, който бѣше фжрленъ въ темница та за бѣнтъ и за оубійство:

а Исуса имъ предаде на вола та.

26 И като го повѣдоха, Фанѡха нѣкого Гїмѡна Кїрїнеанина, който и дѣше шселѡто и на товарихамъ кржстѡ, да го нѡси слѣдъ Исуса.

27 И и дѣха слѣдъ негѡ многое множество людіе: и жени, който и плачѣха, и жалѣха за него.

28 И Исусъ като се ѡбжрнѡ кжмъ нїхъ, рече: дшѣри Іерусалимски, не плачете за мене но за сѣбе си плачете, и за чѡда та си.

29 Зашто, ето идатъ дни, въ който ще рѣчатъ: блаженъ непасднъ те, и оутрѡбъ те който не са родили, и цшцъ те, който не са доили.

30 Тогѡва ще да начнатъ да говоратъ на горъ те, па днѣте на насъ: и на планинъ те, покрїйте нѡ.

31 Зашто ако въ сѡрѡво то джрво прѡватъ тїа (злинъ), а въ сѡхо то цю ще да бѣде;

32 И вѡдѣха и дрѣги двѡма злодѣи съ него да ги оубїатъ.

33 И като дойдѡха на мѣсто то, коѣто се нарича лѣбное (мѣсто), тамъ го распѣха, и злодѣи те, едного ш дѣсна та страна а дрѣгигѡ ш лѣва та.

34 И Исусъ говорѣше: Отче, прости имъ, зашто не

ЗНАТЪ ШО ПРАВАТЪ, И КАТО
РАЗДѢЛИХА ДРѢХИ ТЕ МЪ,
ФЯРЛИХА ЖРЕБИИ.

35 И СТОЕХА ЛЮДИЕ ТО ТА
ГЛЕДАХА: И ЗАЕДНѢ СЪ НИХЪ
И КНАЗИ ТЕ МЪ СЕРДГАЕХА, И
ГОВОРЕХА: ДРЪГИ ИЗБАВИ: НЕ-
КА ИЗБАВИ И СЕБЕСИ, АКО Е
(ТОИ) ХРИСТОСЪ ИЗБРАННИИ
БЖИИ.

36 И РДГАЕХА МЪ СЕ И ВОИ-
НИ ТЕ, ПОНЕЖЕ ПРИБЛИЖАВА-
ХА ПРИ НЕГО, И ПРИНОСЕХА МЪ
ОЦѢТЪ.

37 И ГОВОРЕХА: АКО СИ ТЪ
ЦАРЬ ИСРАИЛЕВЪ ИЗБАВИ СЕ-
БЕ СИ.

38 И БѢШЕ И НАПИСАНИЕ
(НАДЪ НЕГО) НАПИСАНО СЪ ПИ-
СМЕНА БЛИНСКИ И РИМСКИ
И ВЪРѢЙСКИ: ТОИ В ЦАРЬ
ИУДВИЖИИ.

39 И ЕДИНЪ ѿ ѿВѢСЕНИ ТЕ
ЗЛОДѢИ ХЪЛЕСЕ ГО И ГОВОРЕ-
ШЕ: АКО СИ ТЪ ХРИСТОСЪ ИЗ-
БАВИ СЕБЕ СИ И НАСЪ.

40 Я ДРЪГИО ѿГОВОРИ И ОУ-
КОРАВАШЕ ГО, И ГОВОРЕШЕ: НЕ
БОИШЪ ЛИ СЕ ТЪ БГА КАТО СИ
ІЗ ТОВА ИСТО ТО ѿСЪДЖЕНЪ:

41 И НИЕ ОУКО ПРАВЕДНѢ (СЕ
МЪЧИМЕ): ЗАЩО ТО ВОСПРИИ-
МАМЕ ДОСТОЙНЪ ТЕ (ЗАПЛА-
ТЪ) СПОРЕДЪ НАШИ ТЕ ДѢЛА:
А ТОА НИ ЕАНО ЗЛО НЕ Е
ІОТВОРИЛЪ.

42 И ГОВОРЕШЕ НА ИСУСА:
ІМЪСЛИ МЕ ГОСПОДИ, КОГА-
ТО ДОИДЕШЪ ВЪ ЦАРСТВО
ТО СИ.

43 И РЕЧЕ МЪ ИСУСЪ: ИСТИ-
НА ТИ ГОВОРИМЪ, ДНЕСЪ ЦЕ
БЖДЕШЪ ЗАЕДНѢ СЪ МЕНЕ ВЪ
РАИ.

44 И БѢШЕ БЛИЗЪ ШЕСТИИ
ЧАСЪ (ѿ ДЕНЬЖТЪ), И БЖДЕ
ТЕМНОТА ПО СИЧКА ТА ЗЕМ-
ЛА, ДО ДЕНѢТЪА ЧАСЪ:

45 И ПОМЖКНА СЛЖИЦЕ ТО,
И ЗАВѢСА ТА ЦЕРКОВНА СЕ РАЗ-
ДРА ПО СРЕДА.

46 Я ИСУСЪ ИЗВЫКА СЪ ГО-
ЛЕМЪ ГЛАСЪ, И РЕЧЕ: ОТЧЕ ВЪ
РЖЦЕ ТЕ ТВОИ ПРДАНАМЪ
ДУХЪ МОИ: И КАТО РЕЧЕ ТІА
(АДМЪ) ИЗДЖИНА.

47 Я СОТНИКО КАТО ВИДЕ
ОБОВА ШО ТО БЖДЕ, ПРОСЛА-
ВИ БГА, И ГОВОРЕШЕ: КОИ-
СТИННЪ ТОА ЧЕЛОВѢКЪ БѢШЕ
ПРАВЕДЕНЪ.

48 И СИЧКИ ТЕ НАРОДИ,
КОИТО БѢХА ДОШЛИ (ТАМЪ)
ДА ГЛЕДАТЪ, КАТО ГЛЕДАХА
ОНИА (РАБОТЪ) ШО ТО БЪ-
ВАХА, ОУДАРЕХАСЕ ПО ГРАДЪ
ТЕ, И СЕ ВРЖШАХА.

49 И СТОЕХА СИЧКИ ТЕ НЕ-
ГОВИ ПОЗНАНИЦЪ ѿ ДАЛЕЧЕ,
И ЖЕНЪ, КОИТО ХОДЕХА СЛѢДЪ
НЕГѢ ѿ ГАЛІЛЕА, И ГЛЕДАХА
ТІА (РАБОТЪ).

50 И ЕТО, МЪЖЪ ИМЕ ТО МЪ
ІУСИФЪ, ЧЕЛОВѢКЪ ДОБРЪ И
ПРАВЕДЕНЪ, КОИТО БѢШЕ СО-
ВѢТНИКЪ.

51 ТОИ НЕ БѢШЕ ПРИСТА-
НАЛЪ НА СОВѢТАТЪ И НА РА-
БОТА ТАИМЪ, КОИТО БѢШЕ ѿ
ІРИМАМЕА ГРАДЪ ИУДЕЙСКИИ:

и чакаше и той (съ на дѣжда) царство то Бжїе:

52 Той ѿиде при Пїлатѣ, и поиска тѣло то Исусово.

53 И като го свали (ѿ Вржстатѣ) ѿвнї го съ плащаницѣ, и тѣри въ єдинъ грѣвъ и зѣченъ, въ който не кѣше тѣренъ никой никога.

54 И той дѣнь бѣше пѣтокъ, и оусжмнаваше сѣбѣ штата.

55 И послѣдѣвѣха и женѣ, който бѣха дошли съ него ѿ Галїеѣ, и видѣха грѣбатѣ, и каквѣ се тѣрна тѣло то мѣ (тамъ).

56 И като се вжрнѣха приготвѣха дрѣмѣтъ, и мѣро: и оумжлчѣха въ сѣбѣ штата споредъ заповѣдь тѣ (законна).

ГЛІВЛ КД.

И въ пѣрвѣтѣ дѣнь седмични, многѣ ранѣ дойдѣха на грѣбатѣ и носѣха мѣрїсмѣ те, който бѣха приготвѣли: и дрѣги нѣкои (женѣ) съ нїхѣ.

2 И намериѣха камыкатѣ ѿвалѣнѣ ѿ грѣбатѣ.

3 И като влѣзоѣха внѣтре, не найдѣха тѣло то на Гдѣ Исуса.

4 И като се чѣдѣха онѣ за това (нѣщо), єто двѣ мжжѣ застанѣха предъ нїхѣ со свѣтлѣ дрѣхи.

5 И като се оуплашиѣха онѣ, и преклониѣха си лица та на землѣ та, рѣкоѣха їмѣ: защо тѣрсите живѣтѣ съ мѣртѣвѣ те;

6 Не є тѣка, но воскреснѣ, смыслѣте (онѣ) що ви рѣче когато їоѣше бѣше въ Галїеѣ.

7 И говорѣше: защо тѣрѣбѣва євнѣ челѣвѣческїй да бѣде предѣденъ въ ржцѣ те на грѣшни те челѣвѣцѣ, и да бѣде рѣспнатѣ и въ трѣтїатѣ дѣнь да воскресне.

8 И смыслиѣха неговѣ те дрѣмѣ.

9 И като се вжрнѣха ѿ грѣбатѣ, приказѣха сїчкї те тїа (рѣботѣ) на дванѣсѣ те и на сїчкї те дрѣги те.

10 И бѣха Магдалинѣ Марїѣ, и Іѣвѣнна, и Марїѣ Іѣкѣвова, и дрѣги те съ нїхѣ, който кѣзѣнаѣха на апѣстоли те тїа (рѣботѣ).

11 И глѣвїхѣсе предъ нїхѣ като лжѣа дрѣмѣ те їмѣ, и не повѣрѣваѣха їмѣ.

12 И Пѣтрѣ станѣ и ѿтѣрчѣ на грѣбатѣ, и като надникнѣ видѣ дрѣхи те че лежѣтѣ самѣ: и вжрнѣсе назѣдъ, и чѣдѣшѣсе въ сѣбе си за онѣ что то бѣдѣ.

13 И єто двѣма ѿ нїхѣ ѿиѣваѣха въ тѣ дѣнь на нѣкое село, коєто бѣше далѣче ѿ Іерѣсалимѣ шѣстѣсѣтъ стѣдїй, їме то мѣ Вммадѣсѣ:

14 И онѣ се разговѣраѣха

по междѣ си за сички те тѣла (рѣботы) што то се слѣдѣха.

15 И като се разговараха и пѣтаха се, и самси Исѣсъ се приближи, и идеше съ нѣхъ:

16 И очѣи те ѣмъ се оудржаваха да го не познаатъ.

17 И рече ѣмъ: какви са тѣла словеса, за които се пѣтате ѣдинъ другиго като вярвѣте и оухилни сте;

18 И ѡговори ѣдинъ, име то мѣ Клеѡпа, и рече мѣ: тѣ ли си самъ страненъ во Иерусалимъ и не си раздѣлѣлъ ѡнѣла (рѣботы) които бѣдоха въ него тѣла дни;

19 И рече ѣмъ: кой; а ѡнѣи мѣ речекоха: ѡнѣла што го бѣдоха за Исѣса Назаранина който бѣде мѣжъ пророкъ, силенъ съ дѣло и съ слово предъ Кѣга, и предъ сички те люде.

20 И каквѣ го предадоха архѣрѣи те и князи те наши на ѡсѣжденіе смѣртно, и распѣха го.

21 Я нѣсе се на дѣхъме зашто ѣ той ѡнѣи, който ще да избави Израїла: но со сички те тѣла, третѣи дѣнь ѣ тола днѣсь, ѡ каквѣто бѣдоха тѣла (рѣботы).

22 Но и нѣкои жени ѡ наши те оужасѣха ны, които ѡндоха ранѣ на гробатъ:

23 И като не намириха тѣ-

ло то мѣ, дойдоха та казѣха, зашто и ѣгъ глави видѣли, които говорили че ѣ живѣ.

24 И ѡндоха нѣкои ѡ наши те (арѣжина) на гробатъ, и найдоха такѣ, каквѣто и жени те речекоха, а самаго него не видѣха.

25 И той ѣмъ рече: ѡ бездѣмни и забѣвни со срдѣце то за да вѣрвате за сички те ѡнѣла (рѣботы), които са рекли пророцы те.

46 Не тѣла ли (страданіа) трѣбѣваше да пострада Христѣсъ, и да влѣзе въ слава та си;

27 И като началъ ѡ Моѡсѣа и ѡ сички те пророцы, сказоваше ѣмъ ѡ сички те писаніа, които са (писани) заради него.

28 И приближиха до село то въ коѣто ѡнѣваха, а той се правеше че ѡнѣва по на далече.

29 И понѣждаваха го и говорѣха: пренощѣвай съ насъ, зашто се ѣ приквечерѣло, и преминѣлсе ѣ дѣнь, и влѣзе съ нѣхъ да пренощѣва.

30 И като седна съ нѣхъ, земѣ хлѣбъ, и блатослови го, и преломѣ, и даваше ѣмъ.

31 Я нѣмъ се ѡвориха тогава очѣи те, и познаха го: а той бѣде невидимъ тогава ѡ нѣхъ.

32 И речекоха по междѣ си: не горѣше ли срдѣце то на-

ше въ насъ, когато говореше намъ по пхтьатъ и скъзваше ни писаніа та.

33 И станѣха тоа чѣсъ, и вжрнѣхасе во Іерусалимъ, и найдоха собраніа единая се те, и дрѣги те който бѣха съ нихъ.

34 Който говорѣха: защо воистиннѣ воскресна Гдѣ, и тѣвѣсе $\Theta\iota\mu\omega\eta\varsigma$.

35 И они казѣха онѣа (работы) цюто въдоха по пхтьатъ: и каквѣ го познаха когато преломѣваше хлѣбатъ.

36 И като говорѣха они тѣа (дѣмъ), самси Іисѣсъ, застана предъ нихъ, и рече имъ: миръ вамъ.

37 И оубоѣхасе много и растреперѣхасе ѿ страхъ, и чинеше имъ се че глѣдатъ дѣхъ.

38 И рече имъ: защо сте смѣщени; и защо влѣзатъ помышленіа въ сжраца та ви;

39 Виждѣ те ми ржцѣ те и носѣ те, че самъ истъи азъ. Пофанѣте ме и виждѣте защо дѣхъ плоть и кости нема, каквѣто цю видѣте мене да имамъ.

40 И като рече това, показа имъ ржцѣ те и носѣ те.

41 И понеже не вѣрѣваха іоще ѿ радость, и чѣдѣхасе рече имъ: имате ли нѣцю за іѣденѣ тѣка:

42 Я они мѣ дадоха едно парчѣ ѿ рѣба печена, и ѿ пчѣлы сѣтъ.

43 И зема та іѣде предъ нихъ.

44 И рече имъ: тѣа са онѣа (слова) който ви дѣмахъ когато іоще бѣхъ съ васъ, защо трѣбѣва да се свжршатъ сички те онѣа (пророчества) цюто са написани въ законатъ Моисѣевъ и въ прорѣцъ те, и въ Псалмы те (Давидовы) за мене.

45 Тогана имъ ѿвори оумъхъ да разѣмѣатъ писаніа та:

46 И рече имъ: защо така е писано, и така трѣбѣваше да пострада Христѣсъ, и въ третѣятъ день да воскресне ѿ мертвѣхъ те.

47 И да се проповѣда въ негово то име поканіе, и прошеніе грѣхѣвъ въ сички те тѣзѣцъ, като се начне това (проповѣданіе) ѿ Іерусалимъ.

48 Я и въ сте свидѣтели на тѣа (предреченны те).

49 И ето азъ цю прѣтимъ ѿвѣщаніе то на Отца моего на васъ: а и въ седете во градъ Іерусалимъ, докле да се ѿблечете со сила ѿ горе.

50 И като ги изведе вжнъ до Визаніа: вдигна ржцѣ те си и благослови ги.

51 И като ги благосло-

ялаиаше, ѡстжиши ѡ ни хъ,
и возноесе на небо то.

52 Я ѡни мѣ се поклониха,
и вжрнѣхасе во 'иерусалимъ съ радость велика :

53 И бѣха всегда въ церква та, хвалаще и благо-
словаще Бг҃а, аминь.

СВѢТОСЪ ВУЧПЕЛІЕ

Ѡ І Ѡ Я Н Н І Я.

ГЛАВА ПЪРВАЯ.

Ѡ Начало то бѣше слово то и слово то бѣше съ Бг҃а, и слово то бѣше Бг҃ъ.

2 Той бѣше ѡ край съ Бг҃а.

3 Онѣките (твари) чрезъ него бвдѣсѣхъ (сотворены), и безъ него нищо не бвдѣ (сотворено) ѡ ѡнѣа чтоо бвдѣсѣхъ.

4 Въ него бѣше живѣтъ, и живѣто бѣше свѣтъ на чловѣцѣ те :

5 И свѣто въ темнина та свѣти, и темнина та го не ѡбжрнѣ.

6 Бвдѣ нѣкой чловѣкъ прѣтенъ ѡ Бг҃а, име то мѣ Іѡаннъ.

7 Той дойдѣ въ свидѣтельство, да свидѣтельствва ѡ свѣтѣ, за да повѣрѣватъ сички те чрезъ него.

8 Не бѣше той свѣтъ, но да свидѣтельствва ѡ свѣтѣ.

9 Бѣше свѣтъ истинный,

който посвѣщѣва всѣакого чловѣка, чтоо дохожда въ мѣръ.

10 Въ мѣръ бѣше, и мѣръ чрезъ него бвдѣ: и мѣръ го не познѣ.

11 Въ свои те дойдѣ, и свои те мѣ го не прѣаха.

12 Който го прѣаха даде имъ властъ да бждатъ чѣда Бж҃ий на ѡнѣа който вѣрѣватъ въ негово то име :

13 Който не ѡ кръвь, ни то ѡ похоть плѣтска, ни то ѡ похоть мѣжеска, но ѡ Бг҃а се родѣхъ.

14 Нелѣво то бвдѣ плѣтъ: и вселѣсе въ насъ (и видѣхъ мѣ слава та, слава като на-ѣдинороднагѡ Ѣнѣа ѡ Сѣа) пжленъ съ благодѣтъ и истина.

15 Іѡаннъ свидѣтельствва за него, и и звкѣ, и говореше: тоа бѣше за когото ви рѣкохъ, зачѣ ѡнѣи

щото и де слѣдъ мене, предъ мене вѣдѣ, защото бѣше по напредъ ѿ мене.

16 И ѿ плнота та негова, сички те ние пріахмѣ и благода́ть вмѣстѣ благода́ть.

17 Защото зако́но чрезъ Моу́сеа вѣдѣ а́аденъ, а благода́тьта и истината чрезъ Иисуса Христа вѣдѣ.

18 Бѣга нико́й нико́га не ѣ видѣлъ: ѣдиноро́дншо О́нъ, който ѣ въ пазѣха та Сѣча, то́й го и́каза (на́мъ).

19 И това ѣ свидѣтельство то Іо́анново, ко́гато прати́ха ѣврее́ те ѿ Іерусали́ма свашѣнницѣ и ле́витѣ да го попы́татъ, тѣ кой си;

20 И исповѣда́, и не се ѿфлрлі́: и исповѣда́, че не са́мъ а́зъ Христо́съ.

21 И попы́та́ха го: що (говори́шъ) проче́е; на́и́ ли си тѣ; и рече́: не са́мъ, проро́къ ли си; и ѿговори́: не́.

22 И ре́коха мѣ: а́ кой си; да да́деме ѿговора́ на О́на щото са ны прати́ли: що говори́шъ за се́бе си;

23 Рече́: а́зъ са́мъ гла́со на-О́ного́ва, който вѣ́ка въ пѣстѣна́ та: оуправѣ́те пѣтъатъ Госпо́день: како́то рече́ Иса́иа проро́къ.

24 И прати́ни те бѣ́ха ѿ Фарі́сеи те:

25 И попы́та́ха го, и ре́ко-

ха мѣ: а́ за́що крѣща́вашъ а́ко не си тѣ Христо́съ, ни́то и́ліа, ни́то проро́къ;

26 ѿговори́ имъ Іо́аннъ, и ре́зе: а́зъ крѣща́вамъ съ вода́: о́баче о́нъи сто́и по сре́дъ ва́съ, ко́гото вѣ́е не зна́ете:

27 То́й ѣ ко́йто и́де слѣ́дъ мене, който ѣ вѣ́лъ предъ мене: ко́мъто не са́мъ досто́инъ а́зъ да развѣржемъ реме́катъ на-ѿвѣща́ та мѣ.

28 То́а (ра́котѣ) вѣ́до́ха въ Ви́лгавара́ ѿдо́на́дъ Іорда́на гдѣ́то Іо́аннъ крѣща́ваше.

29 И въ оутре́шніатъ де́нь видѣ́ Іо́аннъ Иисуса́ че и́деше́ ќаде́ не́го, и ре́че: ѣ́то а́гнецо́ Бж́ій, който зе́ма грѣ́ховѣ́ те на-міра́тъ.

30 То́а ѣ́ за ко́гото а́зъ ре́кохъ: по́ мене́ и́де мѣ́жъ, който предъ́ мене́ вѣ́дѣ: за́щото бѣ́ше по́ напредъ ѿ мене́.

31 И а́зъ го не зна́ехъ: но за́ да се пѣ́ви на Іора́ила, за́ това́ дои́дохъ а́зъ да крѣща́вамъ съ вода́.

32 И свидѣ́тельствова́ Іо́аннъ, и ре́че: за́що видѣ́хъ а́хъатъ който сла́зеше́ како́ глѣ́жь ѿ не́бо́ то, и заста́на́ на не́го.

33 И а́зъ го не позна́вахъ: но о́нъи който ме прати́ да крѣща́вамъ съ вода́, то́й ми ре́че: на́дъ ко́гото ви́дишъ да сла́зи Дх́ъ, и да

стой на него, той ѣ шото
крѣпѣва съ Дхъ стѣшѣи.

34 И азъ видѣхъ, и свидѣ-
тлствовахъ, зашѣ ѣ той
Ѡиъ Бжѣи.

35 И въ оутрешнѣа гъ дѣнь
пакъ стоѣше Іѡаннъ, и Ѡ
оученицъ те мѣ двѣ.

36 И като видѣ Іисуса че и-
дше рече: ѣто агнецо Бжѣи.

37 И като го чѣха двѣама та
оученицъ да дѣма тѣа сло-
вѣа, ѡидѣха слѣдъ Іисуса.

38 И като се ѡбѣрнѣа Іи-
суса та ги видѣ че идатъ
по него, рече имъ:

39 **Шо** трѣсите; а Ѡни мѣ
рѣкоха: Раввѣ, (коѣто ще да
рѣчѣ толковано, оучителю),
гдѣ живѣешъ;

40 И рече имъ: ѣлате та
виждете, и ѡстанѣха тѣа
дѣнь оунѣгѡ: и бѣше чѣсъ
като десѣтѣи.

41 Бѣше Ядрѣи братъ на-
Ѡимѡна Петра, ѣдинъ Ѡ
дѣама та които бѣха чѣли
Ѡ Іѡанна Ѡнова слово, и
ѡидѣха по Іисуса.

42 И той пѣрво намери братъ
та своего Ѡимѡна, и рече мѣ:
наидѣхте Мессѣа, коѣто и-
столковано ще да рече, Хрѣ-
стѣсъ:

43 И доведе го при Іисуса,
и като погледнѣа Іисуса на
него, рече: тѣ си Ѡимѡнъ
сѣнъ Іѡннѣа: тѣ ще да
се наречѣшъ Кѣфа, коѣто се
толковѣа Пѣтръ.

44 И въ оутрешнѣа гъ дѣнь
поиска пакѣ да иѣзлѣзе въ
Галѣеа: и наидѣ Фѣлѣппа,
и рече мѣ: ѣла по мене.

45 И Фѣлѣппъ бѣше Ѡ Виѡ-
саѣда, Ѡ Ядрѣовшатъ и Пѣ-
тровшатъ градъ.

46 Намери Фѣлѣппъ Наѡана-
ила, и рече мѣ: за коѣто
написѣ Мѡѡсѣи въ законѣ-
натъ, и прорѣчѣ те, наидѣх-
те Іисуса сѣна Іѡсифѡва,
коѣто ѣ Ѡ Назарѣтъ.

47 И рече мѣ Наѡанаилъ:
Ѡ Назарѣтъ можели да бѣде
нѣшо добрѣ; рече мѣ Фѣ-
лѣппъ: ѣла та виждѣ.

48 И Іисуса видѣ Наѡана-
ила като иѣде кжмъ него, и
рече за него: ѣто воѣстин-
нѣ Ісраѣлитанинъ, въ коѣ-
то нѣма лѣсть.

49 И рече мѣ Наѡанаилъ:
Ѡ гдѣ ме знаѣешъ; Ѡговори
Іисуса и рече мѣ: по на-
прѣдъ докле іѣще не бѣше
те повыкѣлъ Фѣлѣппъ, ко-
гѣто бѣше подъ смоковни-
ца та, видѣхъ те.

50 Ѡговори Наѡанаилъ, и
рече мѣ: раввѣ, тѣ си Ѡиъ
Бжѣи тѣ си царѣ Ісраѣлевъ.

51 Ѡговори Іисуса, и рече
мѣ: зашѣто ти рѣкохъ, че
те видѣхъ подъ смоковни-
ца та, вѣрѣвашъ, по голѣмѣ
(рѣботѣ) Ѡ тѣа ще виѣдишъ.

52 И рече мѣ: воѣстиннѣ
воѣстиннѣ ви говоримъ: Ѡ
тѣка на тѣмъ ще виѣдите

неко́ то шно́рено, и́ й҃ггелы́ те
вжѣи да се кáчѣватъ, и́
да слáзатъ надъ о́шна чело́вѣческаго.

ГЛАВА V.

И́ въ трѣтіатъ дѣнь бѣде́
сва́дка въ Ка́на Галлі́ейскаа:
и́ бѣше ма́йка та́ Исѣсова
та́мш.

2 И́ повѣка́ха и́ Исѣса, и́ оу́-
ченицы́ те мѣ на сва́дка та́.

3 И́ като не до́стigná вѣно́
рече́ на Исѣса ма́йка мѣ:
вѣно́ нѣматъ.

4 Рече́ и́ Исѣсъ: жі́но, ка-
кѣа грѣ́жа и́машъ ты́ и́ азъ;
і́още не є́ до́шло вре́мето ми́

5 Рече́ ма́йка мѣ на слѣ́ги
те: какѣ́то ви рече́, сто́рете́.

6 И́ и́маше та́мш ше́сть сто́-
мны ка́менны, ко́нто сто́е́ха
за ѡчи́щеніе по о́бѣчаю́
Іудейско́м, и́ сви́ра́ха по
дѣѣ́, и́ли по трѣ́ мѣрѣ́.

7 Рече́ и́мъ Исѣсъ: напж-
ланѣ́те сто́мны те́ вода́, и́
напжани́ха ги до́ вжрхатъ́.

8 И́ рече́ и́мъ: зацѣ́рпѣ́те
зѣга́, и́ занѣ́сте на старисѣ́-
вѣ́, и́ занѣ́со́ха.

9 И́ като вкѣ́си старисѣ́вѣ́то
шѣ́ вѣно́ то, ко́нто бѣ́ше се́ пре-
твори́лош вода́, (и́ не зна́еше
шѣ́ гдѣ́ є́ но слѣ́ги те́ ко́нто
бѣ́ха на́ле́ли вода́ та́ зна́е-
ха) повѣ́ка́ младожі́неца́тъ,

10 И́ рече́ мѣ: се́кой чело́-
вѣ́къ пѣ́рво тѣ́ра до́брѣ́ то

вѣно́, и́ ко́гато се́ оу́піа́тъ,
то́гѣва по́лошо то́: а́ ты́ си́
скрѣ́лъ хѣ́каво то́ вѣно́ до́
се́га́.

11 То́ва́ нача́ло на-чѣ́деса́
та́ сотвори́ Исѣсъ́ въ Ка́на
Галлі́ейскаа, и́ шѣ́и сла́ва та́
своа́: и́ повѣ́рѣва́ха въ́ него́
оу́ченицы́ те́ мѣ.

12 По́ то́ва́ по́слѣ́ слѣ́зе́ въ
Каперна́мъ, то́й и́ ма́йка
мѣ, и́ бра́тїа́ та́ мѣ, и́ оу́-
ченицы́ те́ мѣ: и́ не се́де́ха
та́мш мно́го днѣ́.

13 И́ бѣше́ бли́зѣ́ па́сха́ та́
Іудейска́, и́ качи́се во́ Іеру-
сали́мъ Исѣсъ́.

14 И́ намери́ въ́ цѣ́рква́ та́
о́ныа́, ко́нто прода́ва́ха
воло́ве́ и́ о́вцы́ и́ галѣ́е,
и́ о́ныа́ що́то и́змѣ́на́ва́ха
парѣ́ те́ че́ се́де́ха.

15 И́ като направи́ ка́м-
ши́къ шѣ́ вжрѣ́и, и́згна́ ги
сички́ те́ и́зъ цѣ́рква́ та́, съ́
о́вцы́ те́ и́ воло́ве́ те́, и́ па-
рѣ́ те́ на-сара́фи́ те́ разсы́но́,
и́ джски́ те́ и́мъ разфѣ́рли́.

16 И́ на о́ныа́ що́то про-
да́ва́ха галѣ́е те́ рече́: ван-
гне́те тіа́ (ра́боты) шѣ́ тѣ́ка, и́
непра́вѣте до́матъ́ на-о́тца́
могѣ́, до́мъ́ тѣ́ жрѣ́вски́.

17 И́ смы́сли́ха оу́ченицы́
те́ мѣ, че́ є́ писа́но: жало́сть
та́ на-до́матъ́ тво́й шѣ́ да́
ме́ и́зде́.

18 И́ шѣ́ говори́ха́ Іуде́и те́,
и́ ре́ко́ха мѣ: какѣ́о́ зна́меніе́
ни́ пока́зѣ́вашъ, че́ и́машъ́

власть да прѣвишь тѣла
(работы);

19 Ѡговори Іисусъ, и рече
имъ: развалете тѣла цѣрква,
и въ три дни ще да ѡвдѣн-
гнемъ.

20 Я Іудѣе те рекоха, въ
четырѣдесать и шѣсть го-
динъ ѣ направлена тѣла цѣр-
ква, и ты ли въ три дни
ще да ѡвдѣгнешъ;

21 Но той говореше за
цѣрква та тѣла всегѡ.

22 Когда то прочее воскре-
сна ѡ мѣртвы те, оусетихасе
оученицы те мѡ. зашѡ това
имъ говореше: и повѣрова-
ха писаніе то, и слово то
щѡто рече Іисусъ.

23 И когда то бѣха во Іе-
русалимъ въ празникатъ
на-пѣсхата, мнозина по-
вѣроваха въ ѡмето мѡ, ка-
то глѣдаха чѡдеса та който
прѣвеше.

24 Я Іисусъ не оувѣрѣва-
ше себѣ си нимъ, зашѡто
самъ ги знѣеше сички те
(какви са).

25 И зашѡто нѣмаше по-
трѣба да свидѣтелствѡва
нѣкой за (нѣкого) человѣ-
ка: зашѡто самси знѣеше,
каква мѡсль бѣше въ секого
человѣка.

ГЛАВА Г.

И бѣше человѣкъ нѣкой ѡ
фарісеи те, ѡмето мѡ Ні-
кодѣмъ, князь жидѡвскій.

2 Той доидѣ при Іисуса
прѣзъ нѡщъ, и рече мѡ: равнѣ
знаеме зашѡ си ѡ Кѡа до-
шелъ оучитель: зашѡто тѣла
чѡдеса щѡто прѣвишь ты,
никой не мѡже да ги напра-
ви, ѡко да не ѣ Кѡъ съ него.

3 Ѡговори Іисусъ и рече
мѡ: воистиннѡ воистиннѡ
ти говоримъ, ѡко нѣкой се
не роди ѡ горѣ, не мѡже да
види царство то Бжѣе.

4 Рече мѡ Нікодѣмъ: какви
мѡже чѡловѣкъ като ѣ старъ
да се роди; или мѡже чѡло-
вѣкъ итори пжтъ да влѣзе
въ оутрѡва та маичина си,
и да се роди;

5 Ѡговори Іисусъ: ѡсти-
на истина ви говоримъ,
зашѡ който се не роди ѡ
вода и ѡ дѡхъ, не мѡже да
влѣзе въ царство то Бжѣе.

6 Онаѡ щѡто ѣ родѣно
ѡ плѡть, плѡть ѣ: ѡ родѣно
то ѡ дѡхъ, дѡхъ ѣ.

7 Не чѡдѣсе зашѡ ти рѣ-
кохъ, че трѣвѡва да се ро-
дите ѡ горѣ.

8 Вѣтѡро гдѣто ѡска дѡ-
ха, и гласѡтъ мѡ чѡешъ, но
не знѣешъ ѡ гдѣ дохѡжа,
и кждѣ ѡиѡа: така ѣ секой
человѣкъ който ѣ родѣнъ
ѡ дѡхъ.

9 Ѡговори Нікодѣмъ, и
рече мѡ: какви мѡжатъ да
бждатъ тѣла (работы);

10 Ѡговори Іисусъ, и рѣ-
че мѡ: ты си оучитель Іс-

рѣилевѣ, ѿ не знаешъ ли
тѣа (работы);

11 Истина истина ти го-
воримъ: зашѣ ѡнова щото
знаеме, говориме: ѿ ѡнова
щото сме видѣли, свидѣтел-
ствуваме, ѿ свидѣтельство
то ни не прѣимате.

12 Яко земны те ви (рабо-
ты) рѣкохъ, ѿ не вѣрѣвате:
какво ще да повѣрѣвате
яко ви речемъ небесны те;

13 И никоу не се е качъ-
валъ на некое то, токмо ѡ-
ншй щото е слѣзалъ ѿ неко-
то, ѡнъ человѣческой,
който е на некое то.

14 И каквото Моусей ѿз-
дигна змѣа та въ пѣсты-
на та, така трѣбѣва да се ѿз-
дигне ѿ ѡнъ человѣческой:

15 Да не погѣбне никоу,
който вѣрѣва въ него, но
да ѿма живото вѣчншй.

16 Зашто толко е воз-
любилъ Бгъ мѣръ, щото ѿ
сѣна своего единороднаго
е ааа, да не погѣбне ни-
кой който вѣрѣва въ него,
но да ѿма живото вѣчншй.

17 Зашто Бгъ не е пра-
тилъ ѡна своего въ мѣръ,
да сди мѣръ, но да се спасе
чрезъ него мѣръ.

18 Който вѣрѣва въ него,
неще да бже ѿсѣженъ: но
който не вѣрѣва, ѿ сего е
(вече) ѿсѣженъ, зашто не
е повѣроваа во име то на-
единороднаго ѡна Бжѣа.

19 И сѣдо е тѣа, зашѣ
свѣтъ доиде въ мѣръ, ѿ воз-
любиха, человекы те по
много темнота та нежелн
свѣтатъ, зашто ааа та
ѿмъ бѣха зли.

20 И секой който стрѣва
злъ (работы) ненавидн
свѣтатъ: ѿ не дохожда къ
свѣтатъ, да не бы се ѿз-
вилн работы те мѣ (че са
злы).

21 Но който твори истина
та, ѿде къ свѣтатъ, да се
ѿватъ работы те мѣ, зашѣ-
то са по Бга сотворены.

22 Послѣ по това доиде
Исѣсъ ѿ оученицы те мѣ въ
Иудейска та земля: ѿ тамъ
живѣеше съ нихъ, ѿ крѣща-
ваше.

23 И Иѡаннъ крѣщаваше въ
внѣнъ близъ при Салимъ
(градъ), зашто ѿмаше та-
мъ много воды: ѿ дохож-
даха та се крѣщаваша.

24 Зашто ѿше не бѣше
тѣренъ Иѡаннъ въ темни-
ца та.

25 И вѣде прѣнѣ междѣ
оученицы те Иѡаннови ѿ
междѣ Иудей те за ѿчище-
нѣ то.

26 И доидѣа при Иѡан-
на, ѿ рѣкоха мѣ: оучителю,
ѡншй щото бѣше заедно съ
тебе ѿтонааъ Иордана, за
когото ты свидѣтелствова,
ето тѣй крѣщава, ѿ сички
те ѿватъ кода него.

27 Ѡговорѣ І Ѡ а н н ѣ, ѣ рѣ-
че: не мѡже челоѡѡѡкъ да зе-
ма нишо, а́ко не мѡ ѣ да́дено
ѡ неѡѡ то.

28 Вѡе сами́ свидѣтелств-
вате за мѣне, че рѣкоухъ: не
самъ а́зъ Христѡсъ, но зашѡ
самъ прѡтѣнъ предъ него.

29 Кѡйто ѣма невѣста, же-
ниухъ ѣ: а́ прѡятельѡ жени-
ховъ кѡйто стоѣтъ го слѡ-
ша, радѡвасе много за гла-
сѡтъ жениховъ, тѡа прочее
радѡсть моѡ се ѣсплани.

30 Тѡй трѣбѡва да растѣ,
а́ а́зъ да се смалѡвамъ.

31 Онъѣ кѡйто ѣде ѡ го-
рѣ, надъ си́чки те ѣ ѡ горе:
кѡйто ѣ ѡ землѡ та, ѡ зем-
лѡ та ѣ ѣ ѡ землѡ та говори:
кѡйто ѣде ѡ неѡѡ то, надъ
и́чки те ѣ ѡ горе.

32 И ѡнова́ шѡто ѣ ви-
дѡлъ ѣ чѡлъ, тоѡдъ свидѣ-
телствѡва: ѣ свидѣтелство
то мѡ никѡй не прѡѣма.

33 Кѡйто прѡѣме негово то
свидѣтелство, вѣрѡѡѡ ѣзѡѡѡ
стнѡ зашѡ ѣ Бѡъ ѣстиненъ.

34 Зашѡто ѡнъѣ когѡто
ѣ прѡтилъ Бѡъ, Бѡъ ѣ тѣсло-
вѡа говори: зашѡто Бѡъ
не мѡ даѡа дѡхъ съ мѣра.

35 Оѡъ ѡлюби ѡѡна, ѣ си́ч-
ко то мѡ да́де на рѡѡѡ те.

36 Кѡйто вѣрѡѡѡ въ ѡѡ-
на, ѣма живѡтъ вѣченъ: а́
кѡйто не вѣрѡѡѡ въ ѡѡна
не шѡ да види живѡтъ, но
гнѡѡѡ Бѡъ ѣ стоѣ на нѡго.

ГЛАВА Д.

КОГДА РАЗУМѢ ПРОЧЕЕ ІИ-
СУСА, ЗАШѡ ЧѡХА ФАРИСѢИ ТЕ
ЧЕ ІИСУСЪ ПО МНОГО ОУЧЕНИ-
ЦЫ ПРАВИ ІИ КРЕЩАВА, НЕЖЕ-
ЛИ І Ѡ а н н ѣ.

2 (Ако ѣ да не крещѡѡѡше
самси́ Исѡсъ, но оѡченицѡ
те мѡ).

3 Ѡстави́ Іудѡа, ѣ ѡѡде
пѡки въ Галилѡа.

4 И трѣбѡѡѡше да заѡине
презъ Ѣсамарѡа.

5 Дѡѡде прочее въ ѣдинъ
градъ самарѡѡски, кѡйто се
ѡѡкаше си́харъ, близѡ при-
селѡѡ то, коѡто бѡеше дѡлъ Іа-
ковъ Іѡсифъ си́нъ своѡмѡ.

6 И тѡмѡ бѡеше кѡнарѡ Іа-
ковѡѡѡ: а́ Исѡсъ понѡже
бѡеше ѡморѣнъ ѡ пѡтъѡтъ,
сѡдѡна́ така (оѡтѡрѡдѡенъ)
при кѡнарѡѡѡ, ѣ бѡеше кѡто
шѡстѡѡ чѡсъ (ѡ денъѡтъ).

7 Дѡѡде прочее ѣдѡна́ женѡ
ѡ самарѡа да си ѣзѡѡѡди
ѡѡѡ: ѣ рѡче ѣ Исѡсъ, даѣѣ
ми да пѡѡмъ.

8 Зашѡто оѡченицѡ те мѡ
бѡѡѡ ѡѡшѡѡѡ въ градѡтъ, да
кѡпатъ ѡѡстѡѡѡ.

9 И рѡче мѡ женѡ́ та са-
марѡанка та, какѡѡ ты, ка-
то си ѣѡрѡѡнъ, искашъ да
пѡѡша ѡ мѣне коѡто самъ
женѡ́ самарѡанка; зашѡто
ѡѡрѡѡѡ те не се приѡѡѡѡѡ-
ѡѡѡѡ до самарѡане те.

10 Ѡговорѣ Исѡсъ, ѣ рѡче

и: ако къ знала Кожіатъ дъръ, и кой е шото ти говори, дай ми да пиемъ: ты къ просила ш неговъ, и далъ къ ти вода жива.

11 Рече мъ жена та: Господи, ничо водоцжрпалка имашъ, и бунаро е ажалокъ: ш гдѣ прочее имашъ вода жива;

12 Да не кждешъ по големъ ты ш отца нашего Іакшва, който ни е далъ тол бунаръ, и той е изъ неговъ пилъ, и сыновѣ те мъ, и довыцш те мъ;

13 Ѡговори Исусъ и рече и: секой който пие ш тѣа вода, ще да ѡжадне пѣакъ:

14 Но който пие ш вода та, коато ще мъ дамъ азъ не ще да ѡжадне во вѣки: но вода та коато ще мъ дамъ азъ, ще да кжде въ него изворъ ш вода, коато тече въ животъ вѣчный.

15 Рече мъ жена та: Господи, дай ми тѣа вода, да не ѡжаднавамъ, ничо да дохождамъ тѣка да изваждамъ.

16 Рече и Исусъ: иди поыкай мжжтъ си, и ела тѣка.

17 Ѡговори жена та, и рече: немамъ мжжъ. Рече и Исусъ: добре си рекла, че немашъ мжжъ:

18 Защо то пѣтъ мжжѣ си имала: и сегѣ тол шото го

имашъ, не ти е мжжъ: то ва си истинно рекла.

19 Рече мъ она: Господи видимъ зашо си пророкъ ты.

20 Башѣ те ни въ тѣа гора се поклониха: а вше гори те, зашо въ Іерусалимъ е мѣсто то, гдѣ то трѣбва да се кланаме.

21 Рече и Исусъ: ш жено, вѣрвай ми, зашо иде време, въ което нито въ тѣа гора, нито въ Іерусалимъ ще да се поклоните отцѣ.

22 Вше се кланате на онава шото го не знаете, ние се кланаме на онава шото го знаеме: зашто спасѣние то е ш ѡдеи те.

23 Но иде време, и сегѣ е когато истинни те поклонници ще да се поклонятъ отцѣ съ духъ и съ истина: зашто (и) отцѣ такива иска (даждатъ) она, който мъ се кланатъ.

24 Бгъ е Дхъ: и она, който мъ се кланатъ, съ духъ и съ истина трѣбва да мъ се кланатъ.

25 Рече мъ жена та: знамъ зашо ще дойде Мессіа, който се говори Христосъ: когато дойде той, ще да ни каже сичко то.

26 Рече и Исусъ: азъ самъ, който говоримъ съ тебе.

27 И тогава дойдоха оученицш те мъ, и чухасе

защото съ жена хоратъваше: обаче никои не рече: що искашъ; или що хоратишъ съ нея;

28 Ѿстави прочее стѣмна та си жена та, и ѿиде въ градътъ, и рече на челоуѣщы те:

29 Влате да видите челоуѣка, който ми рече сичко що самъ направилъ: да не бжде той Христосъ;

30 И излѣзоха изъ градътъ, и идеха кжде него.

31 Я по междѣ това мѣлѣха го оученицы те мѣ, и говореха: оучителю, пждѣ.

32 Я той имъ рече: азъ имамъ мѣстѣ да пмъ, което вы не знаете.

33 Говореха прочее оученицы те по междѣ си: да ли нѣкой мѣ донесе да пде;

34 Рече имъ Исусъ: мое то пденѣ ѣ да сотворимъ кола та на оногова който ме ѣ пратила, и да свршимъ работа та негова.

35 Не говорите ли вые, че юще чѣтыри мѣсаци има, и жатва та ще дойде; ѣто ви говоримъ, повдигнете си очи те, и виждѣте нивъ те че са бѣлы вече за жатва.

36 И който жне, зѣма заплаата, и собира и плодъ въ живѣтъ вѣчншй: за да се радва заедно и който сѣе, и който жне.

37 Защото въ това (ни-

що), слово то ѣ истинно, че ардгъ ѣ ксйто сѣе, а ардгъ който жне.

38 Изъ въ пратишъ да жнете, гдѣто вые нестѣ се трдали: ардги се трдиха, а вые влѣзохте въ тѣхныатъ трдѣ.

39 И ѿ оный градъ мнозина ѿ Самаране те повѣроваха въ него за слово то на онаа жена, която свидѣтелствуваше, че ми рече сичко што самъ оучинила.

40 Когато дойдоха прочее Самаране те при него, молѣха го да ѿстане оучнишъ: и преседе тамъ два дни.

41 И юще по мнозина повѣроваха за слово то мѣ.

42 Я на жена та говореха: защото вече не вѣрваме за твоа та дѣма: защото нѣ самѣ чѣхмѣ и знѣме че тол ѣ воистиннѣ спаситель мѣрд Христосъ.

43 И по два дни послѣ излѣзе ѿ тамъ, и ѿиде въ Галилѣа.

44 Защото самъ Исусъ свидѣтелствовѣ, че п ророкъ во ѿтечество то си нема чѣсть.

45 Когато прочее дойде въ Галилѣа, прѣаха го Галилѣанѣ те, понеже бѣха видѣли сички те (чѣдеса) който сотвори во Иерусалимъ въ празникатъ: защото

и ѿнѣ бѣха дошли на праз-
дникатъ.

46 Исусъ прочее дойдѣ
пáки въ Кáна Галлѣйскаа,
гдѣто бѣше претворилъ
вода́ та въ вино́, и бѣше
та́мъ нѣкой царски чело-
вѣкъ, накомѣто сыно́ мѣ бѣ-
ше коленъ въ Капернаѣмъ.

47 Той като чѣ че дойдѣ
Исусъ ѿ Идѣа въ Галлѣа,
ѿиде при него, и мо́лѣше го
да слѣзе да исиѣли сына мѣ:
защото шѣше да оумре.

48 Рече мѣ прочее Исусъ:
áко не видите зна́менїа и
чудеса́, не шѣда повѣрвате.

49 Рече мѣ царскіо чело-
вѣкъ: Гóсподи, слѣзни до-
клѣ не ѣ оумрело дѣтѣ то
ми.

50 Рече мѣ Исусъ: иди
си: сынъ ти ѣ живъ, и по-
вѣрова́ челоувѣко сло́во то,
щото мѣ рече Исусъ: и ѿ-
иваше си.

51 И като слáзеше, сре-
шна́ха го слуги́ те мѣ, и
рѣко́ха мѣ, зацо́ дѣтѣ то
ти ѣ живо.

52 Попыта́ ги прочее, въ
ко́й часъ мѣ вьде́ по́ лег-
ко: и казáха мѣ, зацо́ вче́-
ра въ седмши́ часъ го ѿста-
ви́ трѣска та.

53 Позна́ прочее о́тѣцо
на-дѣтѣ то, зацо́ въ ѿнши́
часъ, въ ко́йто мѣ рече Ис-
усъ, че дѣтѣ то ти ѣ живо:
въ то́а часъ го ѿстави́ трѣ-

ска та: и повѣрова́ той, и
си́чкїо до́мъ неговъ.

54 Това́ пáки направи́ Ис-
усъ второ́о чудо́ като дойдѣ
ѿ Идѣа въ Галлѣйска та
страна́.

ГЛАВА 5:

И по тѣа по́слѣ бѣше праз-
дникъ Идѣйскїи, и Исусъ
се качи́ во Иерусали́мъ.

2 И во Иерусали́мъ има
овча́ кѹпѣль, ко́кто се го-
вори́ ѣврейски виѣсда́, и
има пѣть притво́рш.

3 Въ ни́хъ лежѣха мно́гш
бо́лни, слѣпи, хро́ми, сѹхи
ко́йто ча́ка́ха да се разигра́е
вода́ та.

4 Защото и́ггъз Гóспо-
день всáка годїна́ слáзиши
въ кѹпѣль та́, и размжто-
ваше вода́ та: и ко́йто вла-
зеше пѣрво по размжтова-
нѣ то водно́, зарáвъ бѣва-
ше ѿ каквá бо́лестъ да бѣ-
ше коленъ.

5 И бѣше та́мъ нѣкой
человѣкъ, ко́йто бѣше три-
десать и ѿ́емь годїны́ бо-
ленъ.

6 Него́ като виде́ Исусъ
че лежѣше (та́мъ) и разѣ-
мѣ́, зацо́ бѣше мно́го го-
дїны́ всленъ, рече мѣ: Ис-
кашъ ли да ѿздравѣешъ:

7 ѿговори́ мѣ бо́лно: Гó-
споди, челоувѣка нема́мъ, ко-
гáто се размжти вода́ та,

да ме Фѣрли въ кѣпѣль тѣ:
а когато дохѣждамъ азъ,
Фѣрѣтъ по напредъ ѡ мене
слѣзи.

8 Рече мѣ Исѣсъ: стани тѣ
ен земли Ѡдѣратъ, и ходи.

9 И абѣе быде здравъ че-
ловѣко: и земля си Ѡдѣратъ
и хѣдеше: а онъи дѣнь бѣ-
ше сѣбѣвѣва.

10 Говорѣха прочее Иудѣи
те на ѡздравѣлшатъ сѣбѣ-
вѣта ѣ, и не ти подобѣе
да вѣдигашъ Ѡдѣратъ си.

11 Я тѣой ѡмъ ѡговори:
онъи който ме направи
здравъ, тѣой ми рече: земли
Ѡдѣратъ си и ходи:

12 Пытаха го прѣнее: кой
ѣ человекѣо цѣто ти рече:
земли си Ѡдѣратъ, и ходи:

13 Я ѡздравѣлшо не знѣ-
еше кой ѣ: зашто Исѣсъ
се оуклони (тѣинш) ѡ на-
рѣдатъ, който бѣше тѣамъ
на онѣва мѣсто.

14 Я послѣ го найдѣ Исѣ-
съ въ цѣрква тѣ, и рече
мѣ: ѣто (сегд) си здравъ,
не согрѣшѣвай веке да ти
не вѣиде нешо по зло.

15 И ѡидѣ человекѣо така-
зѣна Иудѣи те зашо Исѣсъ
ѣ кѣйтоме направи здравъ.

16 И заради тѣва гѣнеха
Исѣса Иудѣи те и ѡскаха
да го оубѣлатъ, зашто въ
сѣбѣвѣта прѣвеше тѣа (ра-
ботш).

17 Я Исѣсъ ѡмъ ѡгово-

ри: Отѣцъ мой до сегд
работи, и азъ работимъ.

18 Затѣва по многѣ и-
скаха Иудѣи те да го оубѣ-
латъ, зашто не тѣокмѣ раз-
вѣлѣше сѣбѣвѣта тѣ, но и
Отѣцѣ своего говореше Бѣга,
и равенъ се прѣвеше съ Бѣга,

19 Ѡговори прочее Исѣсъ
и рече ѡмъ: ѡстина ѡсти-
на, ви говоримъ: не мѣже
сѣнъ да прѣви ницо ѡ сѣ-
бе си, ако не види Отѣцѣ
да го прѣви: зашто кой-
то (дѣлѣ) прѣви онъ тѣа
и сѣнъ подобенъ прѣви.

20 Зашто Отѣцъ ѡбѣчѣ
сѣна, и показѣва мѣ сѣчки
те (дѣлѣ) който сѣмъ прѣви:
и по голѣми дѣлѣ ѡ тѣа цѣ
мѣ показѣе, да се чѣдите вѣе.

21 Зашто, какѣото Ѡ-
тѣцъ воскресѣва мѣртинъ
те, и ѡживлѣва ги такъ и
сѣнъ, който цѣ ѡживлѣва.

22 Зашто Отѣцъ не сѣди
никомѣ но сѣчкиатъ сѣдѣ
ѣ прѣдѣлѣ на сѣна:

23 Да почѣтатъ сѣчки те
сѣна, какѣото цѣо почѣ-
татъ Отѣцѣ, а който не по-
читѣ сѣна, не почѣтѣ Ѡт-
цѣ, който го ѣ прѣтилѣ.

24 ѡстина ѡстина ви говѣ-
римъ, зашо който слѣша слѣ-
вѣто моѣ, и вѣрѣва въ Ѡно-
гѣва, който ме ѣ прѣтилѣ ѡ-
ма живѣтъ вѣченъ и на сѣдѣ
нещѣда дѣйде: но цѣе да прѣй-
де ѡ смѣрть тѣа въ живѣтъ.

25 Истина йстина ви дамъ, защо иде часъ, и сегѣ ѣ, когато мѣртви те ще чѣатъ гласъ на-Оѣна челоѣческаго и като го чѣатъ ще да ѡживѣатъ.

26 Защото каквото Отецъ има животъ въ себе, така ѣ дѣлъ и насѣна да има животъ въ себе.

27 И дѣлъ мѣ ѣ властъ и сѣдѣ да прѣви, защото ѣ Оѣнъ челоѣческѣй.

28 Не чѣдѣтесе на това: защото иде часъ въ който сѣчки те които са въ грѣбнища та, ще да чѣатъ гласъ мѣ:

29 И ще да излѣзатъ (ѡ нихъ), Оѣна които са сотворили добри (работы) въ воскресѣнїе на животъ: а които са сотворили злѣ въ воскресѣнїе на сѣдѣ.

30 Не можемъ азъ да прѣвимъ нищо ѡ себе си: каквото слѣшамъ, сѣдимъ: и сѣдо ми ѣ прѣведенъ: защото не искамъ своѣ та си вола, но вола та на-Отца моего, който ме ѣ прѣтилъ.

31 Яко азъ свидѣтельстввамъ за себе си свидѣтельство то ми не ѣ истинно.

32 Другъ ѣ който свидѣтельствва за мене: и знамъ защо ѣ истинно свидѣтельство то, което свидѣтельствва за мене.

33 Вѣе прѣтихте при Іоанна, и (онъ) свидѣтелствова за истина та.

34 И азъ не прѣимамъ ѡ челоѣка свидѣтельство: но говоримъ ви тѣа (слова) да се спасѣте вѣе.

35 Той бѣше свѣтилникъ който горѣше и свѣтеше: но вѣе поискѣхте да се возрадовате (токмѣ) за малое време въ негово то свѣтенѣ.

36 Но азъ имамъ свидѣтельство по голѣмо ѡ Іоанново то: защото дѣла та, които ми даде Отецъ да свѣршимъ, тѣа дѣла што прѣвимъ азъ свидѣтельствватъ за мене, защото Отецъ ме ѣ прѣтилъ.

37 И Отецъ който ме ѣ прѣтилъ, той свидѣтелствова за мене, нито гласъ мѣ сте чѣли нѣкога, нито лицѣ то мѣ сѣе видѣли.

38 И слово то мѣ немате да стои въ васъ: защото не вѣрѣвате въ тогова, когото ѣ той прѣтилъ.

39 Испытайте писанїа та, защото вѣе мѣслите да имате въ нихъ животъ вѣчнѣй: и Оѣни са които свидѣтельствватъ за мене.

40 Я вѣе щѣте да дойдѣте при мене, за да имате животъ.

41 Язъ слава ѡ челоѣцѣте не прѣимамъ:

42 Но раздѣхъ въ че лю-
бовь, Бжѣа не мате въ себе си.

43 Изъ дойдѣхъ во име то
на Отца моего, и не мѣ
примате: ако дойде другъ
во име то свое, него ще да
примете.

44 Какво можете въе да
повѣрвате, като примате
ѣдинъ Ѡ другиго слава,
а слава та колко е Ѡ са-
маго Бга не трасите;

45 Не мислете защо азъ
ще да ны наклеветимъ на
Отца; има кой да выкле-
вети, Мшѣсеи на когото
въе се надѣете.

46 Защото ако вѣхте вѣ-
рвали Мшѣсею, щѣхте да
повѣрвате и мене: зашто-
то той за мене писа.

47 И ако на негови те пи-
санѣа не вѣрвате какво ще
да повѣрвате моите дѣмы;

ГЛАВА 3.

И послѣ по това ѡиде 'и-
схъ одонѣа морѣ то на
Галилеа, което се говори Ти-
берѣаско:

2 И слѣдъ него идеше
многъ народъ, защото глѣ-
даха чѣдеса та които прѣ-
веше на болни те.

3 И качисе на гора та 'и-
схъ, и тамъ седѣше заедно
съ оученицы те си.

4 И бѣше клизъ пасха та,
празднико 'иудейскій.

5 Като вдигна прочее 'и-
схъ очѣ те си, и видѣ, за-
що много народъ иде кжде
него, рече на Філіппа: ѡ гдѣ
да кѣпиме хлѣбове да ги-
дѣтъ тѣа;

6 (А това рече и скѣшава-
ющи го: защото самси зна-
еше що ще да прѣви.)

7 Ѡговори мѣ Філіппъ:
за двѣте грѣша хлѣбъ не
имъ стѣга да земе секой
по малко коматченце.

8 Рече мѣ ѣдинъ, ѡ оуче-
ницы те мѣ, и дрѣй братъ
на-ѣимна Петра:

9 Нахожда се тѣка ѣдно
дѣте което има пѣть хлѣба
мѣмнны и двѣ рѣвы: но
що ще да чинатъ они на
толко народъ;

10 Я 'исхъ рече: направѣ-
те да насѣдѣтъ человекы
те, и имаше много травѣ
намѣсто то, насѣдѣха про-
чее человекы те колко до
пѣть хілады на брой.

11 И зема хлѣбове те 'и-
схъ, и като въздѣа хвала,
подѣа ги на оученицы те,
а оученицы те ги раздѣли-
ха на она цѣто седѣха:
подобно и ѡрѣвы те кол-
кото и скаха.

12 И като се наѣдоха ре-
че на оученицы те си: собе-
рѣте коматчета та цѣто
ѡстанѣа, да се не загѣви
нищо.

13 И собрѣа та на пжани-

ха дванадесе коша коматы ѿ пать тѣхъ хлѣба пчменны който ѿстанѣха на онѣа штодо гдоуха.

14 Человѣцъ те прочее като видѣха чдас то, коѣто сотвори Исуса, говорѣха: зашто тоа ѣ воистиннѣ проороко, който иде въ мѣръ.

15 И като раздѣмѣ Исуса че ще да дойдатъ да го грабнатъ за да го направатъ царь, ѿиде пакъ въ гора та самъ той.

16 И като мржкна, слѣзоха оученицъ те мѣ на морѣ то:

17 И влѣзоха въ гема та, ѿибахъ одонѣа морѣ то въ Капернадмъ: и стемни се хѣкѣмъ, а Исуса юще не бѣше дошелъ при нихъ:

18 И морѣ то се и заиґаше, зашто дохаше голѣмъ вѣтръ.

19 И като заминаха до двѣдесать, или до тридесать стади гребѣюще съ лопаты те, видѣха Исуса че ходеше по морѣ то, и приближи до кораблятъ: и оуплашихасе.

20 Я той имъ рече: азъ самъ не бойтесе.

21 Искаха прочее да го зѣматъ въ кораблятъ: и тоа часъ корабльо се намери на землѣ та, въ коа то ѿибахъ.

22 И въ оутрешнѣатъ день народо който стоѣше одо-

наѣа морѣ то, като видѣче немаше дрѣгъ корабль тамъ, но самъ онъ бѣше въ който влѣзоха оученицъ те, и зашто не влѣзе съ оученицъ те си Исуса въ кораблятъ, но сами оученицъ те мѣ преидоха:

23 И доидоха и дрѣги корабли ѿ Тиверѣада близъ при онѣа мѣсто, гдѣто бѣха мѣли хлѣбове те хвала возааде Господь.

24 Като видѣ прочее народо, зашто нема тамъ Исуса, нито оученицъ те мѣ, влѣзоха и онѣи въ кораблятъ, и ѿидоха въ Капернадмъ и траسهха Исуса.

25 И като го найдоха одонѣа морѣ то, рекоха мѣ; оучителю, кога си дошелъ тѣка;

26 Ѣговори Исуса и рече имъ: истина истина ви говоримъ, трасите ме не зашто видѣхте чдеса та но зашто гдоухте хлѣбове те, и насытихтесе.

27 Не работѣте за храна коа то се разваля но за храна коа то траѣ въ животѣ вѣчннѣи. коа то Ѣмъ чело-вѣческѣи ще ви даде: зашто него ѣ назначилъ Бгъ отецъ.

28 Рекоха мѣ прочее шо да направиме, за да работиме дѣла та Бжѣи;

29 Ѣговори Исуса, и ре-

чи ѿмъ: това ѣ дѣло то Бжїе да вѣрвате въ оногѡва, когото прати той.

30 И рѣкоха мѡ: каквѡ чѡдо прочее прѡвишъ ты да видиме, и да ти фанеме вѣра; що рабѡтишъ;

31 Отцы те наши мѡдоха мѡнна въ пѣстѣната, каквѡто ѣ писано: хлѣбъ ѡ некѡто ѿмъ даде да мѡдѡтъ:

32 Я Исусъ ѿмъ рече: истина истина ви говоримъ защо не Мшѡсѣй ви даде хлѣбъ ѡ некѡто: но Отецъ мой ви дава хлѣбъ истинный ѡ некѡто.

33 Защо то Бжїю хлѣбъ ѣ онъ който слѡзи ѡ некѡто, и дава животъ мїрѡ.

34 Я онъ мѡ рѣкоха: Господи, дай ни секога тѡа хлѣбъ.

35 Я Исусъ ѿмъ рече: азъ самъ хлѣбъ животный: който ѡде при мене не ще да ѡгладнѣе: и който вѣрѡва въ мене не ще да ѡжаднѣе никѡга.

36 Но рѣкохъ ви, защо и видѣхте ме и не вѣрвате.

37 Оичко то што ми дава Отецъ ще да дойде при мене, и който ѡде при мене не щѣмъ да го ѡспѡдимъ вжнъ:

38 Защо то азъ слѣзохъ ѡ некѡто не да прѡвимъ вола та мѡа но вола та на оногѡва, който ме ѣ прати.

39 Я тѡа ѣ вола та на Отца моего, който ме ѣ прати да не загѡвимъ ни ѣанѡ ѡ онѡа што ми ѣ дѡлъ, но да го воскресимъ въ послѣднѡй дѣнь.

40 Защо то тѡа ѣ вола та на оногѡва който ме ѣ прати защо всѡкой който види сѡна и вѣрѡва въ него да ѡма животъ вѣченъ: и азъ ще да го воскресимъ въ послѣднѡй дѣнь.

41 Роптѣха прочее ѡдѣе те за него, защо то рече: азъ самъ хлѣбо, който ѣ слѣзналъ ѡ некѡто:

42 И говорѣха: не ѣ ли тѡа Исусъ сѡнъ Іѡсифовъ на когото не знаеме ваща мѡ и мѡйка мѡ; каквѡ прочее говори той, че ѡ некѡто ѣ слѣзналъ;

43 ѿговори Исусъ, и рече ѿмъ: не роптѣте междѡ себе.

44 Никѡй не мѡже да дойде при мене, ако Отецъ който ме ѣ прати, не го привлече, и азъ ще да го воскресимъ въ послѣднѡй дѣнь.

45 Писано ѣ въ прорѡцы те: (защо) гички те ще да вждатъ надчени ѡ Бгѡа, секой прочее който ѣ чѡлъ ѡ Отца, и надчилъ, ще да дойде при мене.

46 Не че ѣ видѣлъ нѣкой Отца, но тѡкмѡ онъ който ѣ ѡ Бгѡа, той ѣ видѣлъ Отца.

и кой ѣ ѡншй цюго ще да го предаде.

65 И говореше: затова ви рекохъ зашю' никой не може да дойде при мене ако не мѣ ѣ аадено ѡ Отца моего.

66 Ѡ това мнозина ѡ оученицы те мѣ се вѣрнаха назадъ, и не хюдеха веке съ него.

67 Рече прочее Исусъ на аванаесе те да не ищите и вше да си идете;

68 Ѡ говори мѣ Ѡимшнхъ Петръ: Господи при когю да идеме; ты имашъ слова на вѣчншатъ живюгъ.

69 И ние повѣровахме и познахме зашю' си ты Христосъ Ѡимшнхъ на-вѣга живюгш.

70 Я Исусъ имъ ѡговори: не избрахъ ли вы азъ аванаесе те, и ѣдинъ ѡ васъ ѣ дѣволъ;

71 И това говореше за Иуда (който беше сынъ) на Ѡимшна Искариотскагш, зашюто той щеше да го предаде, който беше ѣдинъ ѡ аванаесе те.

ГЛѠВА 8.

И послѣ по това хюдеше Исусъ по Галилеа: зашюто не щеше да ходи по Иудеа, понеже го трасеха Иудеи те да го оубѣатъ.

2 И беше близъ празни-

ко Иудеискй, (който се и менѣва) сѣнопотчѣние.

3 И рекоха мѣ братѣа та мѣ: излѣзний ѡ тѣка и иди во Иудеа та, да видатъ и оученицы те ти дѣла та който правишъ.

4 Зашюто никой не прави нешо скрѣшнш ако иска самъ да бѣде гвѣнъ: ако правишъ тѣа (дѣла) гвѣи себеси на свѣтѣтъ.

5 Зашюто ни братѣа та мѣ не вѣроваха въ него.

6 Рече имъ прочее Исусъ: време то мое юще не ѣ дошло: а ваше то време ѣ всегда гютово.

7 Не може миръ да ненавиди васъ: мене обѣче ненавиди, зашюто азъ сви-дѣтельстввамъ за него, че дѣла та мѣ са лоши.

8 Вше идете на той праздникъ, а азъ юще не ѡтѣвамъ на той праздникъ зашюто време то мое юще не ѣ дошло.

9 Като имъ рече тѣа (слова) ѡстанѣ въ Галилеа та.

10 Но когѣто ѡидюха братѣа та мѣ тогѣва ѡиде и той не гвѣшш но като скрѣшнш.

11 Я Иудеи те го тѣрсеха на праздникатъ, и говореха: гѣ ѣ ѡншй;

12 И много роптѣние беше за него въ народатъ: ѣдни говореха, добръ ѣ: а дрѣги

говореха, не: но лже на-
родатъ.

13 Обаче никой не гово-
реше пвнш за него, зашто-
то се боѣха ѿ 'Идѣи те.

14 И като се преполовла-
ваше неке празнико, вѣѣ-
зе 'Иисѣсъ въ цѣрква та, и
оучеше.

15 И чѣдехасе 'Идѣи те,
и говореха: каквѣ знае том
книга, като не се ѣ оучилъ;

16 Ѡговори 'Иисѣсъ, и рѣ-
че имъ: мое то оученіе не ѣ
мое, но на-оногова който
ме ѣ пратилъ.

17 Яко иска нѣкой да
твори негова та вола, (тои)
ще да разѣмѣ ѿ К'га ли ѣ
мое то оученіе, или азъ ѿ
себе си говоримъ.

18 Който говори ѿ себе си
слава та своа трѣси: а кой-
то трѣси слава та на-оно-
гова който го ѣ пратилъ,
тои ѣ истиненъ, и нема
неправда въ него.

19 Не даде ли ви Мшѣсей
законатъ: но никой ѿ васъ
не твори законатъ: зашто
искате да ме оубіете;

20 Ѡговори народо, и рѣ-
че: дѣвола имашъ: кой
иска да те оубіе;

21 Ѡговори 'Иисѣсъ, и рѣ-
че едно дѣло сотворихъ,
и сички те се чѣдите.

22 Затова Мшѣсей ви да-
де ѿкрѣзаніе то, (не зашто-
то ѣ ѿ Мшѣса, но ѿ от-

цѣ те), а вые въ сбѣвѣта
ѿкрѣзвате человекъ.

23 Яко въ сбѣвѣта прии-
ма человекъ ѿкрѣзаніе да
се не развали законо Мш-
ѣсовъ на мене ли се гнѣ-
вате зашто сотворихъ сич-
кѣатъ человекъ заранъ;

24 Не сдѣте на лица, но
праведный сдѣ сдѣте.

25 Говореха прочее нѣкой
ѿ 'Иерусалиманете: не ѣ ли
тоа оный, когото трѣсатъ
да оубіатъ;

26 И ѣто онъ говори п-
внш и нишо мѣ не дѣматъ:
да не бѣдатъ разѣмѣли
кнази те и звѣстнш, зашто
ѣ тои Христосъ;

27 Но тогова знаеме ѿ
гдѣ ѣ: а Христосъ когато
дойде никой не знае ѿ гдѣ
ще да бѣде.

28 Извыка прочее въ цѣр-
ква та 'Иисѣсъ като оучеше,
и рече: и мене знаете, и
знаете ѿ гдѣ самъ: и не-
самъ дошелъ ѿ самосебе но
истиненъ ѣ оный който
ме ѣ пратилъ, когото вые
не знаете.

29 Но азъ го знамъ, за-
што самъ ѿ негш, и тои
ме ѣ пратилъ.

30 Исаха прочее 'Идѣи те
да го фанатъ: но никой
не тѣри на него рѣка, за-
што не бѣше мѣ дошло
іоше време то.

31 И мнозина ѿ народатъ

повѣроваха въ него, и говорѣха: зашто Христосъ когато доде, по голѣми ли чюдеса ще да сотвори Ѡ тѣа, който тоа стрѣва;

32 Чѣха прочее Фарисѣи те народатъ зашто ропти за него така: и пратиха Фарисѣи те и архіереи те слѣги да го фанатъ.

33 И рече Исусъ: ісѣще ма: ло време самъ съ васъ, и (послѣ) ще да ѡдемъ при Ѡногова, който ме ѡ пратила.

34 Ще ме потрѣсите, и не щете да ме намѣрите: и гдѣто самъ азъ, вые не можете да дойдете.

35 И рекоха: Идѣе те по междъ си: кждѣ ще да ѡде тоа, та не ще (да можемѣ) да го намѣримѣ нѣе, да не иде въ разѣбаніе то ѡллинико да оучи ѡллините;

36 Що значи това слово, што го рече: ще ме потрѣсите, и не щете да ме намѣрите: и гдѣто самъ азъ, вые не можете да дойдете;

37 Я въ послѣдній дѣнь великій на-праздникатъ стоше Исусъ и выкаше, и говореше: ако ѡ жаденъ нѣкой, нека дойде кодъ мене, и нека пиѣ.

38 Който вѣрѣва въ мене, каквото рече писаніе то, рѣки Ѡ жива вода ще да потичатъ ѡзъ оутрѣва тамъ.

39 Я това рече за Дѣа, ко-

гото щѣха да прѣиматъ Ѡніа който вѣрѣватъ въ него: зашто (до тога) ісѣще не беше въ нихъ Дѣъ стѣи, понеже Исусъ ісѣще не беше прославленъ.

40 Мнозина прочее Ѡ народатъ, като чѣха тѣа словеса, говорѣха: тоа ѡ войстиннѣ пророко.

41 Я дрѣги говорѣха, тоа ѡ Христосъ, а дрѣги говорѣха, ѡда ли Ѡ Галілеа ще да дойде Христосъ;

42 Не рече ли писаніе то, зашто Ѡ Давідово то семе, и Ѡ Вишлеѣмско то село, гдѣто ѡ Давіда, Христосъ ще да доде;

43 Бвдѣ прочее раздѣръ въ народатъ заркан него.

44 Я нѣкой Ѡ нихъ искаха да го фанатъ; но никой не прострѣ на него рѣчѣ те си

45 Дойдоха прочее слѣги те при архіереи те и Фарисѣи те: а Ѡни имъ рекоха: зашто го не доведохте;

46 Ѡговориха слѣги те: никогда не ѡ говорила така человекъ, каквото тоа человекъ.

47 Ѡговориха имъ прочее Фарисѣе те: да не вѣдете се прелстили и вше;

48 Да ли повѣрѣва нѣкой Ѡ князовѣ те въ него, и ли Ѡ Фарисѣи те;

49 Но тоа народъ, който не знаѣ законатъ, проклетѣ са-

50 Рече имъ Никодимъ, който беше ходилъ при него ношъ, и беше единъ ѿ нихъ:

51 И да ли законъ нашъ съди человека, ако не чье ѿ него напредъ, и раздумъе що правн;

52 Отговориха, и рекоха мѣ: да не бждешъ и ты ѿ Галілеа; испытай, и видишь, защо пророкъ ѿ Галілеа не се е гвиль.

53 И секой си ѿиде въ кжца та.

ГЛІВЯ И'

Я Исусъ ѿиде въ гора та Влеѡнска:

2 И на сутре то пакъ доиде въ цѣрква та, и сички те людѣе ѿибаха коды него; и като съднѣ оучеше ги.

3 И доидоха мѣ книжници те и фарисее те една жена въ прелюбоудѣаніе фаната; и тѣриха ѿна средъ.

4 И рекоха мѣ: оучителю, тѣа жена е сегѣ фаната въ прелюбоудѣаніе:

5 Я Мѡѡсей ни е заповѣдалъ въ законѣтъ, такъ вѣа съ камень да побиваме: ты какво ще да речешъ;

6 И това рекоха да го искѣсатъ за да намератъ причина да го злословатъ. Но Исусъ се навѣде долъ, и пишеше съ прѣстатъ на землѣ та, (и не погледѣваше на нихъ).

7 И като налегаха та го пѣтаха, исправисе и рече имъ: който е ѿ васъ безъ грѣхъ, нека фжри най на предъ на неа камень.

8 И пакъ се навѣде долъ, и пишеше по землѣ та.

9 Я онѣ като чѣха това, понѣже ги ѡбличаваше совѣсть та имъ, и излазеха вжнъ единъ по единъ, като начнаха ѿ по старѣ те до послѣдни те: и ѡстана Исусъ самъ, и жена та която стоеше на средъ.

10 И като се исправи Исусъ и не видѣ никого, токму жена та, рече и: жено, гдѣ са клеветници те ти; никой ли не те ѡсѣди;

11 Я она рече: никой Господи. Я Исусъ и рече, ни азъ те ѡсѣждавамъ: иди си, и ѿ тѣка на тѣмъ вече не согрѣшавай.

12 И пакъ имъ говореше Исусъ, и рече: азъ самъ свѣтъ миръ: който ходи по мене не ще да ходи въ тѣмнота, но ще да има свѣтъ живѡтъншѣ.

13 Я фарисее те мѣ рекоха: ты самъ свидѣтелствувашъ за себе си: свидѣтелство то ти не е истинно.

14 Отговори Исусъ, и рече имъ: ако и самъ да свидѣтелствувамъ азъ за себе си, истинно е свидѣтелство то мое: защото знамъ ѿ гдѣ

самъ дошелъ, и кждѣ Ѡи-
намъ.

15 Вше по плоти сдите,
азъ не сдамъ никому.

16 И ако азъ сдамъ, сдамъ
мой ѣ истиненъ: защото
не самъ самъ, но азъ и О-
теца който ме ѣ пратилъ.

17 И въ законатъ вашъ
ѣ писано, зацо на двѣма
человѣцъ свидѣтельство то
ѣ истинно.

18 Изъ самъ който сви-
дѣствувамъ за себе си, и
свидѣствувана за мене и
Отеца който ме ѣ пратилъ.

19 И говореха мх: гдѣ ѣ
Отецъ ти; Ѡговори Ис-
суса: нито мене знѣете
нито Отца моего: ако бы
знали мене, знали бы и
Отца моего.

20 Тѣа словеса ѣзговори
Исуса въ сокровище то цер-
ковно, като оучеше въ цер-
квата: и никой го не фа-
на, защото тоще не мх ве-
ше дошелъ часо.

21 И рече имъ пакъ Исуса:
азъ Ѡивамъ, и ще да ме
потрасите, и въ грѣхътъ
вашъ ще да оумрете: и
гдѣто азъ Ѡивамъ, вше не
можете да дойдете.

22 Говореха прочее Исуса
те: да ли самъ ще да се оу-
би; и затова говори гдѣ-
то азъ Ѡивамъ, вше немо-
жете да дойдете;

23 И рече имъ: вше сте Ѡ

долните, азъ самъ Ѡ горни-
те: вше сте Ѡ тоа свѣтъ,
азъ не самъ Ѡ тоа свѣтъ.

24 Рекохъ ви прочее зацо
ще да оумрете въ грѣхове
те си: защото ако не по-
вѣрвате че самъ азъ, ще да
оумрете въ грѣхове те си.

25 Говореха мх прочее кой
си ты; а Исуса имъ рече:
азъ самъ Онова, което ви
говоримъ Ѡ край.

26 Многъ имамъ за васъ
да адмамъ и да сдамъ, но
оний който ме ѣ пратилъ
истиненъ ѣ: и азъ Онова
щото самъ члах Ѡ него, то-
ва и говоримъ въ свѣтътъ.

27 Не разумѣха зацо за
Отца имъ говореше.

28 Рече имъ прочее Исуса:
когато вознесете Овна че-
ловѣческаго, тогава ще да
разумѣете че самъ азъ: и Ѡ
самосебе не правимъ нищо,
но каквото ме ѣ надчилъ
Отеца мой, това говоримъ.

29 И оний ксйто ме ѣ
пратилъ, съ мене ѣ: не ме ѣ
Ѡстанилъ самъ Отеца, за-
щото азъ всегда правимъ
Онова щото ѣ немъ оуго-
дно.

30 Като адмаше той тѣа
(словеса), мнозина повѣро-
вахъ въ него.

31 Говореше прочее Исуса
на Исидите, които повѣро-
вахъ въ него: ако вше до-
стойте въ слово то мое,

воистинѣ оученицѣ мои
це бждете:

32 И ще да раздѣлите и
стина та, и истина та ще
въ своегоди.

33 Ѡговориха и рекоха
мѣ: ние сме сѣма Израамова,
и никожд не сме были робѣ
никогда: каккѣ ты гово-
ришѣ свободни ще бждете;

34 Ѡтговори имѣ Исусъ:
истина истина ви говоримѣ
защо секой който стрѣва
грѣхъ робѣ е на грѣхътъ.

35 Я робѣ не прекъваетѣ
въ домътъ во вѣкъ: сынъ
прекъваетѣ во вѣкъ.

36 Ако въ свободни Ѡмно,
воистиннѣ свободни ще
бждете.

37 Знаемѣ че сте сѣма Я-
враамова: но искате да ме
оуките, защото слово то
моє не се вмѣщава въ васъ.

38 Изъ това щото самъ
видѣлъ оу Отца моего,
говоримъ: и вше прочее що-
то сте видѣли оу Отца ва-
шего творите.

39 Ѡтговориха и рекоха
мѣ: Отецъ нашъ есть Я-
враамъ, рече имѣ Исусъ: ако
къ были чада Израамови,
дѣла та Израамови щѣхте
да творите.

40 Но сегѣ искате да ме
оуките, человекѣ, който ви
говорихѣ истина та, коѣто
самъ чѣлъ ѡ Бга: това Я-
враамъ не е сотворилъ.

41 Вше творите дѣла та
на-Отца вашего, рекоха мѣ:
ние ѡ када не сме рождени:
ѣдного Ѡца имамъ, Бга.

42 И рече имѣ Исусъ: ако
въ Бга была Отецъ нашъ,
щѣхте да ме ѡбщате мене:
защото азъ ѡ Бга излъ-
зохъ и доидохъ: защото
ѡ себе си не самъ доидѣлъ,
но той ме е пратилъ.

43 Защо нераздѣвате мое
то дѣланіе; защото не мо-
жете да слшате слово то мое

44 Вше сте ѡ Отца нашего
дѣвола, и искате да тво-
рите похоти те на-Отца
вашего: той ѡ край бше
человекѣкодкийца, и въ исти-
на та не стои: защото и-
стина въ него нема: кога-
то говори лжа та, ѡ сво-
ите (лъкавства) говори: за-
щото е лжецъ, и Отецъ
на-лжа та.

45 Изъ защото говоримъ
истина та, не ме вѣрждате.

46 Кой ѡ васъ ме ѡблича-
на за неправда; ако ли азъ
говоримъ истина та, защо
вше не ми вѣрждате;

47 Който е ѡ Бга, слшша
дѣла те Бжии; затова вше
не слшате, защото не сти
ѡ Бга.

48 Ѡтговориха прочее Ис-
дѣе те и рекоха мѣ: не го-
вориме ли ние добре, зашто
си Самаранинъ ты, и бѣса
имашъ;

49 Ѡговори Іисусъ: азъ бѣса немамъ, но почитамъ Отца моего, а вы же меня безчистите.

50 И азъ не искамъ слава та своя: има кой да (а) тръгнѣ и да сѣди.

51 Истина истина ви говоримъ, зашто който сохрани слово то мое, нема да види смѣрть во вѣки.

52 Рѣкоха мѣ прочее Іудеи те: сега раздѣлѣхме зашто имашъ бѣса. Явраамъ оумре и пророци те, а ты говоришь: който сохрани слово то мое, не ще да види смѣрть во вѣки.

53 Да не бжедешъ по голѣмъ ты Ѡ Отца нашигво Явраамъ, който оумре; и пророци те и змрѣха: кого правнѣшь ты секе си;

54 Ѡговори Іисусъ: ако азъ славимъ секе си, слава та моя не е нищо: Отецъ мой е който ме слави, когато вы же говорите зашто е Бгъ вашъ.

55 И не познахте го: азъ обаче го знамъ: и ако речимъ зашто го не знамъ ще да бжедемъ (и азъ) подокенъ вамъ, а жецъ: но знамъ го, и слово то негово сохранивамъ.

56 Явраамъ Отецъ вашъ радъ бхъ бѣлъ да види мейтъ дѣнь, и видѣ (го) и возрадовасе.

57 И рѣкоха мѣ Іудеи те: педесе години немашь тѣще, и Явраамъ ли си видѣлъ.

58 И рече имъ Іисусъ: истина истина ви абмамъ, докле тѣще Явраамъ не бѣше се родилъ, азъ бѣхъ.

59 И зѣха камѣнь да фжрлатъ на него: а Іисусъ се скрѣ. и излѣзе изъ цѣрква та, и пройде посреда ихъ, и така замина.

ГЛАВА Ѡ.

И като заминѣваше видѣ еаного человека слѣпа Ѡ рождѣнїе то мѣ.

2 И попытѣха го оученици те мѣ, и рѣкоха: оучителю, кой согрѣши, тоа ли, или родители те мѣ, та се роди слѣпъ;

3 Ѡтговори Іисусъ: нито е той согрѣшилъ, нито родители те мѣ: но (родисе слѣпъ) за да се гвѣтъ дѣла та Бжѣа на него.

4 Мене подсвѣда правимъ дѣла та оногови, който ме е пратилъ, докле е дѣнь: ще да дойде ношь, когато никой не може да работи.

5 Когато самъ въ мїръ, свѣтъ е смъ мїръ.

6 Тѣа (слонеса) като изговори, плюна на земла та, и на правн калъ Ѡ плюнка та, и помаза очи те на слѣпматъ съ калъ та.

7 И рече мѹ: ѿди, оумиѿсе въ: Сїлшамска та кѹпѣль: (което ѿде да серече прѣгенѣ) ѿиде прочее и оумиѿсе, и доиде прогледнаѣ.

8 Я согѣдите, и който го кѣха видѣли на прѣдѣ че кѣше слѣпѣ, говорѣха: не ѣ ли тоа, който седѣше та прѣсеше;

9 И ѣднѣ говорѣха: защо ѣ тоѣ, а други говорѣха: защо прилича на него, а тоѣ говорѣше: азъ самъ.

10 И говорѣха мѹ: а какъ вѣ ти се ѿвориѣ очѣ те;

11 И тоѣ ѿговори и рече: человекъ (нѣкой) който се нариче Исусъ, направѣ кѣль, и помаза ми очѣ те, и рече ми: ѿди въ Сїлшамска та кѹпѣль, и оумиѿсе, и като ѿдохъ та се оумиѿхъ, прогледнахъ.

12 Рекоха мѹ прочее: а гдѣ ѣ тоѣ; а тоѣ рече: не знамъ.

13 И завѣдоха го кодѣ Фарїсеи те, (оногова сирѣчь) който кѣше нѣкога слѣпѣ.

14 И кѣше свѣкта, ксгѣто направѣ Исусъ кѣль, и мѹ ѿвори очѣ те.

15 Но пакъ го пѣтаха и Фарїсеи те, какъ прогледна: а тоѣ имъ рече: кѣль ми тѣри на очѣ те, и оумиѿсе, и видимъ.

16 Я нѣкои ѿ Фарїсеѣ те дѣмаха: тоа человекъ не ѣ ѿ Бѣга, зашто не вѣрди свѣ-

кѣта та, други говорѣха: какъ може человекъ грѣшенъ да правѣ такѣа чѣдеса; и бѣше препирѣние межѣ дѣ нихъ.

17 Говорѣха пакѣ на слѣпѣшѣ: ты що говоришъ за него, понеже ти ѿвори очѣ те; а тоѣ имъ рече: защо ѣ прорѣкъ.

18 Не повѣрѣвахѣ прочее ѿдѣе те за него, защо кѣше слѣпѣ и прогледна, до гдѣ не повѣкахѣ родители те натогува който прогледна.

19 И попытаха ги, и рекоха: тоа ли ѣ нашѣо сѣнъ; за когото говори те че се ѣ слѣпѣ родилъ; какъ прочее сегѣ види;

20 ѿговориѣ имъ родители те мѹ, и рекоха: знаеме защо тоа ѣ нашѣо сѣнъ, и защо се ѣ слѣпѣ родилъ;

21 Я какъ сегѣ види, не знаеме: или кой мѹ ѿвори очѣ те, иѣ не знаеме: самѣнѣ има вѣрастѣ, самаго (него) попытайте, самъ за себе да говори.

22 Това рекоха родители те мѹ, зашто се воѣха ѿ ѿдѣе те: зашто кѣха се еговорили вѣке ѿдѣе те, ако нѣкой го испѣвѣда защо ѣ Христѣсъ, да го ѿлѣчатъ ѿ сѣмице то:

23 За това рекоха родители те мѹ: че вѣрастѣ ѣма, самаго попытайте.

24 ПОВЫКА́ХА ПРО́ЧЕЕ И ЧО́РИ
ИЖТЬ ЧЕЛОВѢКАТѢ, КОЙТО БѢ-
Ш СЛѢПЪ, И РЕКО́ХА МД: НОЗДА́И
СЛѢПА НА БГѢ: НИЕ ЗНА́ЕМЕ ЗА-
ЩО ТО́А ЧЕЛОВѢКЪ Е́ ГРѢШЕНЪ

25 И ТО́Й ѠГОВОРИ, И РЕ́ЧЕ:
А́КО Е́ ГРѢШЕНЪ, НЕ ЗНА́МЪ:
Е́АНО ТО́КМѢ ЗНА́МЪ, ЗАЩО́
БЕХЪ СЛѢПЪ, А́ СЕГѢ ВИ́ДИМЪ.

26 И ПА́КЪ МД РЕКО́ХА: ЩО́
ТИ НАПРА́ВИ; КАКВѢ ТИ Ѡ-
ВОРИ О́ЧИ ТЕ;

27 ѠГОВОРИ И́МЪ: КАЗА́ХЪ
ЯИ РЕ́ЧЕ, И НЕ ЧУ́ХТЕ: ЗАЩО́
ПА́КЪ И́СКАТЕ ДА ЧУ́ТЕ; ДА НЕ
И́КАТЕ И́ ВШЕ ДА БЖДЕТЕ НЕ-
ГОВИ ОУ́ЧЕНИЦЪ;

28 И О́НИ ГО ОУ́КОРИ́ХА, И
РЕКО́ХА МД: ТЫ́ СИ НЕГОВЪ
ОУ́ЧЕНИКЪ: А́ НИЕ СМЕ МШѸ-
СЛОВИ ОУ́ЧЕНИЦЪ.

29 НИЕ ЗНА́ЕМЕ, ЗАЩО́ НА МШѸ-
СЛѢПЪ Е́ ГОВОРИ́ЛЪ БГѢ: А́ ТО-
ГОВА НЕ ЗНА́ЕМЕ Ѡ ГДѢ Е́.

30 ѠТГОВОРИ ЧЕЛОВѢ́КО, И
РЕ́ЧИ И́МЪ: ТА́ ТОНА́ Е́ ЧУ́ДАНО,
ЗАЩО́ТО ВИ́Е НЕ ЗНА́ЕТЕ Ѡ ГДѢ́
Е́ И ѠВОРИ́ МИ О́ЧИ ТЕ.

31 И́ ЗНА́МЪ ЗАЩО́ ГРѢШНЫ
ТѢ БГѢ́ НЕ ПОСЛѢ́ШДВА: НО
А́КО Е́ НѢ́КОЙ КѢ́ ОПРОЧИТА́ТЕ-
ЛЕНЪ, И́ ТВОРИ НЕ́ГОВА ТА́
СЛѢ́ПА, НЕГО́ ПОСЛѢ́ШДВА.

32 Ѡ́ КАКЪ́ СЕ́ Е́ СѢ́ТЪ́ СО-
ЗДА́ЛЪ НЕ СЕ́ ЧУ́ДО, ДА́ Е́ ѠВО-
РИ́ЛЪ НѢ́КОЙ О́ЧИ ТЕ НА СЛѢ́-
ПОРОЖДЕ́НЪ (ЧЕЛОВѢ́КЪ).

33 А́КО НЕ БЫ́ ВШЛА́ ТО́А Ѡ
БГѢ́, НЕ БЫ́ МО́ГЛЪ ДА ПРА́ВИ
НИЩО́.

34 ѠГОВОРИ́ХА И́ РЕКО́ХА
МД: ВЪ́ ГРѢ́ХОВЕ́ СЕ́ СИ РО-
ДИ́ЛЪ ТЫ́ СІ́ЧКІО, И́ ТЫ́ ЛИ
НЫ́ ОУ́ЧИШЪ; И́ ИЗГНА́ХА ГО
ВЖИ́Ъ.

35 ЧѸ́ И́СДСЪ́ ЧЕ́ ГО И́СПЖ-
ДИ́ХА ВЖИ́Ъ: И́ КАТО́ ГО НА-
МЕРИ́, РЕ́ЧЕ МД ТЫ́ ВѢ́РДВАШЪ
ЛИ́ ВЪ́ Ѡ́НА БЖІ́Ъ;

36 ѠТГОВОРИ́ ТО́Й И́ РЕ́ЧЕ
МД: И́ КО́Й Е́́ ГО́СПОДИ́, ДА
ВѢ́РДВАМЪ́ ВЪ́ НЕ́ГО;

37 И́ И́СДСЪ́ МД РЕ́ЧЕ: И́ ВИ-
ДЕ́ЛЪ СИ́ ГО, И́ КО́ЙТО́ ГОВО́РИ
СЪ́ ТЕ́КЕ, ТО́Й Е́́.

38 И́ ТО́Й РЕ́ЧЕ: ВѢ́РДВАМЪ́
ГДѢ́: И́ ПОКЛО́НИ МД́ СЕ́.

39 И́ РЕ́ЧЕ И́СДСЪ́: ЗА́ СДА́Ъ
А́ЗЪ ДОИ́ДОУ́ХЪ́ ВЪ́ ТО́А СІ́ТЪ́:
ЗА́ ДА́ ВИ́ДАТЪ́ О́НІА́ КО́ЙТО
НЕ́ ВИ́ДАТЪ́, А́ О́НІА́ КО́ЙТО
ВИ́ДАТЪ́ ДА́ БЖДА́ТЪ́ СЛѢ́ПИ.

40 И́ ЧУ́ХА НѢ́КОИ Ѡ́ ФА́РИ-
СІ́И ТЕ́ КО́ЙТО БѢ́ХА́ СЪ́ НЕ́ГО
ТІ́А (СЛОВЕСА́), И́ РЕКО́ХА́ МД:
ДА́ НЕ СМЕ́ И́ НИ́Е СЛѢ́ПИ;

41 И́ И́СДСЪ́ И́МЪ́ РЕ́ЧЕ: А́КО
ВЫ́ХТЕ́ БЫ́ЛИ СЛѢ́ПИ, НЕ́ ВЫ́Х-
ТЕ́, И́МА́ЛИ ГРѢ́ХЪ́: А́ СЕГѢ́ ГО-
ВО́РИТЕ́ ЧЕ́ ВИ́ДИМЕ́: ГРѢ́ХО́ ПРО́-
ЧЕЕ́ НА́ШЪ Ѡ́СТА́НА (НА́ ВАСЪ́).

ГЛА́ВА І́.

И́СТИ́НА И́СТИ́НА́ НИ́ ГОВО́-
РИ́МЪ́, КО́ЙТО́ НЕ́ ВЛѢ́ЗИ ПРѢ́ЗЪ
ВРА́ТА́ ТА́ ВЪ́ ДВО́РАТЪ́ Ѡ́ВЧІ́И,
НО́ ПРѢ́ЛѢ́ЗИ Ѡ́ ДРѸ́ГО́ МѢ́СТО́,
ТО́Й Е́́ ХА́ЙДѸ́ТИ́НЪ́ И́ РАЗ-
БО́ЙНИКЪ́.

2 Я който влѣзи презъ врата та, пастырѣ ѣ на овцѣ те:

3 Нѣмѣ двѣрники шварѣ: и овцѣ те мѣ слѣшатъ гла-сѣтъ: и свой те овцѣ вы-ка по имени, и искарѣва ги вжнѣ.

4 И когѣто искарѣ вжнѣ свой те овцѣ, ходи предъ нихъ: а овцѣ те по него идаѣтъ, зашто знаѣтъ неговѣтъ гла-сѣ.

5 Я по чуждѣ (гла-сѣ) не шѣтъ да пойдѣтъ, но ще повѣгнатѣ ш негѣ: зашто не знаѣтъ чуждѣтъ гла-сѣ.

6 Таа притча имѣ рече Ис-сѣсъ: но они не разѣмѣха цю бѣше онова цюто имѣ адмаше.

7 И рече имѣ пакѣ Ис-сѣсъ: истина истина ви гово-римѣ, зашто азъ самѣ врата та на овцѣ те.

8 Оички те, който са дош-ли по на предъ ш мене, хай-адте са и разбойницѣ: но не послѣшаха ги овцѣ те.

9 Изъ самѣ врата та, кой-то влѣзе презъ мене, ще да се спасе: и ще влѣзе и и-з-лѣзе, и паша ще да намѣри.

10 Хайдѣтино не дохож-да (за дрѣго) токѣ да оу-вѣе и погуби: азъ дойдѣхъ да имѣтъ живѣтъ, и по много да имѣтъ.

11 Изъ есмѣ пастырѣ до-брѣи: добрѣи пастырѣ по-

лага си дѣша та за овцѣ те.

12 Я наѣмнико, който не ѣ пастырѣ, на когѣ то не са овцѣ те свой, като ви-ди вжакѣтъ че иде, шстанѣ овцѣ те и бѣга: а вжакѣ ги разгрѣбѣва, и разпрѣ-сѣва овцѣ те.

13 Я наѣмнико бѣга, за-што ѣ наѣмникѣ, и не ра-ди за овцѣ те.

14 Изъ есмѣ пастырѣ до-брѣи, и знаѣмѣ мой те и тѣа ме знаѣтъ:

15 Какѣто ме знаѣ о-тѣцѣ, така знаѣтъ и азъ от-ца: и дѣша та си полагаѣтъ за овцѣ те.

16 И дрѣги овцѣ имѣмѣ, който не са ш том двѣра: и нихъ трѣбѣва да доведѣмѣ: и ще да чѣатъ гласѣтъ ми, и ще да вжде еднѣ стадо, и еднѣ пастырѣ.

17 Ватова ме шѣвѣча Оуѣ, зашто азъ полагаѣмѣ дѣша та си, да а прѣимѣмѣ пакѣ.

18 Никой а не зѣма ш мене, но азъ а полагаѣмѣ самово-лнѣ, имѣмѣ вла-сѣ да а по-ложимѣ, и имѣмѣ вла-сѣ пакѣ да а зѣмѣмѣ: таа за-повѣдѣ прѣлахъ ш Оца моего.

19 И бѣде пакѣ: препира-нѣ по междѣ Иудѣите за тѣа словеса.

20 И мнозина ш нихъ дѣ-маха: вѣсѣ има, и лѣдѣ е: зашто го слѣшатѣ;

21 Дрѹги говорѣха: тїа дѣ-
мы не сѧ на-вѣсѣнѣ (чело-
вѣкѣ): може ли вѣсѣ да ѿ-
вѣри очї те на слѣпи те;

22 И быдѣ прѧзѣдникѣ на-
ѿвновленїе то (на-храматѣ)
во Іерусалимѣ, и вѣше зима:

23 И хѳодеше Іисѹсѣ въ цѣр-
ква та, въ притвѣратѣ ѿ-
ломшновѣ.

24 ѿвиколиха го прочее
Іудѣе те, и говорѣха мѣ: до
когда же джржишѣ дѣшѣ те
ни въ сѣмнѣнїе; ако си ты
Хрїстѣсѣ, кажи на правѣ.

25 ѿтговори имѣ Іисѹсѣ:
казѧхѣ ви, и не вѣрѣвате:
дѣла та който азѣ правимѣ
сѣ име то на-ѿтца моего,
онї свидѣтельствѣватѣ за
мене.

26 Но вые не вѣрѣвате, за-
щѣто не стѣ ѿ мой те ѿвѣ-
цы: каквѣто ви рѣкохѣ.

27 Мой те ѿвѣцѣ слышатѣ
мойатѣ гласѣ, и азѣ ги по-
знавамѣ, и по мене идатѣ.

28 И азѣ имѣ давамѣ жи-
вѣтѣ вѣченѣ: и не щѧтѣ да
погїбнатѣ во вѣки, и ни-
кой не щѣ да ги грабне ѿ
моѧ та рѣка.

29 ѿтецѣ мой който ми
ги ѣ далѣ, по голѣмѣ ѣ ѿ
нїчки те: и никой не може
да ги грабне ѿ рѣка та на-
ѿтца моего.

30 Іазѣ и ѿтецѣ єдно єме.

31 И зѣха пѧки камѣньє
Іудѣе те да го оубїатѣ.

32 Я Іисѹсѣ имѣ ѿвовори:
многи добри дѣла пѣвихѣ
вамѣ ѿ ѿтца моего: за
коѣ ѿ тїа дѣла фжрлѣте
камѣньє на мене;

33 ѿговориха мѣ Іудѣе
те и рѣкоха: за добро дѣло
не фжрлѣме камѣньє на тебе,
но за хѣла та, и защѣто
ты бѣдѣди челоувѣкѣ, прѧ-
вишѣ себе Бга:

34 ѿтговори имѣ Іисѹсѣ:
не є ли писано въ вѧшїатѣ
закѣнѣ: азѣ рѣкохѣ, вые стѣ
бѣгове;

35 Ако онѣа нарѣче бѣго-
ве, камѣ който слово то
Бжїе быдѣ: и не може да се
развѧли лѣанїе то:

36 Томѣвали когѣто ѿцѣ
ѿсвѧти, и прѧти въ мїрѣ,
вые говорите, хѣлишѣ Бга:
защѣто рѣкохѣ: че самѣ
ѿынѣ Бжїи азѣ;

37 Ако не творимѣ дѣла
та на-ѿтца моего, не фѧ-
щайте ми вѣра:

38 Ако ли ги творимѣ,
ако мене не вѣрѣвате, на
дѣла та мой вѣрѣвайте:
да познаѣте, и да по вѣр-
овате, защѣ ѿцѣ є въ
мене, и азѣ самѣ въ него.

39 Искаха прочее пѧкѣ да
го фѧнатѣ: но той и злѣзе
ѿ рѣцѣ те имѣ.

40 И ѿидѣ пѧкѣ ѿ донѧдѣ
Іорданѧ: на онѣа мѣсто,
гдѣто Іѡаннѣ перво кре-
щѧваше и ѿстанѣ тамѣ.

41 И мнозина дойдѣша при сего, и говорѣха: защо Іоаннъ оубо ни еано чѣдо не сотвори, а сичко цюто рече Іоаннъ за него, истинно бѣше.

42 И мнозина повѣрѣваху въ него тамъ.

Г л а в ъ

И кѣше нѣкой болѣнъ лѣзарь ѿ Виѣанѣа, ѿ селѣ то Маринно и на сестра и Марѣа.

2 Я Марѣа бѣше коаго бѣше помазала гдѣа съ муро, и ѿтрила съ косы те си нозѣ те мѣ: на-коаго братъ лѣзарь бѣше болѣнъ.

3 Пратиѣа прочее сестры те мѣ до негъ, и говорѣха: Господи, ето, оныи коаго ты люкишъ, болѣнъ е:

4 Я Исусъ като чѣ (това), рече: таа болѣсть не е на смѣрть, но на слава Бжѣа: да се прослави Оынъ Бжѣий съ неа.

5 Я ѿбѣчаше Исусъ Марѣа, и сестра и и лѣзара.

6 Като чѣ прочее че е болѣнъ, тогава седе на онова мѣсто, гдѣто бѣше двадни.

7 По това послѣ рече на оученицы те си: да идеме паки во Іудѣа.

8 Рекоха мѣ оученицы те мѣ: оучителю, малко по на предъ искаха Іудѣе те да

те оубѣатъ съ каменѣ: и пакъ ли ѿивашъ тамъ;

9 Я Исусъ ѿговори: не са ли дванадесатъ часи въ денъ жтъ; който ходи денъ не ще да се прѣпне, зашто види свѣтлость та на-тоа свѣтъ:

10 Който обаче ходи нощъа, ще да се прѣпне, зашто не ма свѣтлость въ себе си.

11 Тѣа (слова) и зговори: и по това послѣ рече имъ: лѣзарь нашѣо прѣатель е заспалъ: но да идемъ да го собѣдимъ.

12 Я оученицы те мѣ рекоха: Господи, ако е заспалъ, ще да ѿзаравѣе.

13 Но Исусъ имъ рече за смѣрть та мѣ: а они возмиѣха защо за заспванѣто сонно говори.

14 Тогава имъ рече Исусъ пѣнъ: лѣзарь оумре.

15 И радѣвамсе заради насъ, да повѣрѣвате че не бѣхъ тамъ азъ: но да идеме кодъ него.

16 Я Фомѣа, който се говореше близнець, рече на оученицы те си: да идеме и нѣе да оумреме съ него.

17 Като доиде прочее Исусъ, наиде го че имаше четѣри дни веке въ грѣбать.

18 Я Виѣанѣа бѣше близъ, до Іерусалимъ, колкото патнадесатъ стадѣи.

19 И мнозина ѿ Іудѣи те

кѣха дошли къ Мѣрѣа и Мѣрѣа, да ги оутѣшатъ за брата имъ.

20 Я Мѣрѣа като чѣ, че нае Исѣсъ, посрешна го: а Мѣрѣа дома седеше.

21 И рече Мѣрѣа на Исѣса: Господи, ако бы былъ тѣка, не бы оумрелъ братъ ми:

22 Но и сегѣ знамъ, защо каквото да попросишъ Ѡ Бга, ще ти даде Бга.

23 Рече и Исѣсъ: ще воскресне братъ ти.

24 Рече мѣ Мѣрѣа: знамъ защо ще да воскресне въ воскресеніе то въ послѣдній дѣнь.

25 И рече и Исѣсъ: азъ ѣсмь воскресеніе и живѣтъ: който вѣрѣва въ мене, и да оумре, ще да ѣживее.

26 И секой който живее, и вѣрѣва въ мене, не ще да оумре во вѣки. Фащашъ ли вѣра на това:

27 Рече мѣ Мѣрѣа: Ей Господи: азъ повѣровахъ защо си ты Христосъ Ѡнъ Ижій, който трѣбваше да доде въ мѣръ.

28 И като рече тѣа (слова) Ѡиѣде та повъка Мѣрѣа сестра си, и рече и тайно: оучительо е дошелъ, и вѣкате.

29 Я Ѡна като чѣ, станѣ скорѣ, и Ѡиѣде при него.

30 Защото іоѣне не беше

дошелъ Исѣсъ въ село то: но беше на Ѡновѣ мѣсто, гдѣто го посрешна Мѣрѣа.

31 Иѣде те прочее който кѣха съ нея въ кѣща та, и оутѣшавѣха ѣ, като видѣха Мѣрѣа че станѣ скорѣ, и иѣзлѣзе, Ѡиѣдоха слѣдъ нея, и говорѣха: че Ѡиѣва на грѣбатъ, да плаче тамъ.

32 Я Мѣрѣа като доиде, гдѣто беше Исѣсъ, и видѣ го, падна на носѣ те мѣ, и говорѣше мѣ: Господи, ако бы былъ тѣка, не бы оумрелъ братъ ми.

33 Исѣсъ, като ѣ видѣ че плаче, и иѣдеи те който бе-ха дошли съ нея че плачѣха, сожалѣмѣсе на сѣрдце то, и смѣтисе и самъ:

34 И рече: гдѣ го тѣрихте; рѣкоха мѣ: Господи, прѣиди и виждъ.

35 И прослезисе Исѣсъ.

36 Говорѣха прочее Иѣде те: виждъ какви го ѣвѣчаше.

37 Я нѣкои Ѡ нихъ рѣкоха: той който Ѡвсри Ѡчи те на слѣпшатъ, не можеше ли да направѣ да не оумре и тоа;

38 Я Исѣсъ пакъ като жалеше на сѣрдце то си, доиде на грѣбатъ, и беше пещѣра, и камень лежеше на нея.

39 И рече Исѣсъ: вдигнете камыкатъ, рече мѣ сестра та на-оумрѣла, Мѣрѣа: Гѣ-

споди, смърди рече, защото
 є четверодневенъ.

40 Рече и Исусъ: не рекохъ
 ли ти, защото ако вѣрдовашъ,
 ще видишъ слава та Бжїа;

41 Вдигнаха прочее камень-
 атъ ѿ (пещѣра та) гдѣто
 лежеше оумрѣло, а Исусъ
 като вдигна очи те си горе
 рече: Сѣе, благодаримъ те
 за що си ме послдшалъ.

42 И азъ знаехъ за що всег-
 да ме послдшдвашъ: но за-
 ради народатъ който стои
 на колѣ рекохъ: да повѣ-
 роватъ че ты си ме пратилъ.

43 И като рече това из-
 выка съ голѣмъ гласъ: Па-
 заре, излѣзни вжнъ.

44 И излѣзе оумрѣло ѿв-
 вжранъ по ржцѣ те и по
 нозѣ те съ повои: и лице то
 мѣ съ кжрпа ѿввжрано, ре-
 че имъ Исусъ: развжржете
 го, и ѿставѣте да вжрви.

45 Мнозина прочее ѿ 'Ис-
 ден те, който бѣха дошли
 кодъ Марїа, и видѣха (то-
 ва) што направи Исусъ,
 повѣроваха въ него.

46 Но нѣкои ѿ нихъ ѿи-
 доха кодъ фарїсеи те, и ка-
 заха имъ (оновѣ) што на-
 прави Исусъ.

47 Архїерее те прочее и фа-
 рїеє те сокраща соборъ. и го-
 ворѣха: шо да направиме:
 защото тоа человекъ мно-
 го чдеса прави.

48 Яко го ѿставиме така

сички те ще да повѣрватъ
 въ него: и ще дойдатъ Ри-
 малне те и ще зѣматъ и
 мѣстото и народатъ нашъ.

49 И единъ нѣкой ѿ нихъ
 Каїафа, който бѣше архїе-
 реѣ презъ онаа година, рече
 имъ: вѣе не знаете нищо:

50 Нито помышлавате,
 за що є по добрѣ намъ да
 оумре единъ человекъ за
 сичките) людїе нежели сич-
 коо народъ да погїбне.

51 Я това не рече ѿ себе
 си: но понеже бѣше архїерѣѣ
 презъ онаа година, прорѣ-
 че за що Исусъ щеше да оу-
 мре за народатъ.

52 И не токму за народатъ
 но и да сокере чада та Бжїи
 распржнати те на кѣпъ.

53 Ѿ оншй денъ прочее
 сговорихасе, да го оубїатъ.

54 И Исусъ не ходеше вече
 публнѣ междъ 'Идаїе те, но ѿ-
 иде ѿ тамъ въ (оновѣ) стра-
 на коато є близъ при пѣ-
 стына та въ градъ нарицае-
 мый Вфрѣмъ: и тамъ пребв-
 вѣше сосъ оученицъ те си.

55 И бѣше близъ пасха та
 'Идаїйска: и ѿидоха мнози-
 на во 'Иерусалимъ ѿ (оновѣ)
 страна предъ пасха та, да
 се ѿчїстатъ.

56 И трасѣха Исуса и го-
 ворѣха по междъ си като
 стосѣха въ цѣрква та: шо
 ви се чини, да ли не ще да
 дойде на праздникатъ;

57 Я архіерее те и Фарісее те дадоха заповѣдь: ако нѣкой го оусѣти гдѣще да бжде, да каже за да го фанатъ.

ГЛАВА VI.

Иисусъ прочее шестъ дни по напредъ ѿ пасха та, доиде во вифаніа гдѣто бѣше оумрѣло дѣзарь, когото воскреси ѿ мѣртвѣхъ те.

2 И направиха мѣ тамъ вечера, и Марѣа слѣгѣваше: а дѣзарь бѣше единъ ѿ онѣхъ, които седѣха съ Исусъ на трапѣза та.

3 Тогѣва Маріа земѣ единъ літра мѣро чисто драгоценно (което се именована) нѣрдъ, и помаза нозѣте Исусовы, и ѿтри ги съ косъ те си: и испланисе къща та ѿ мѣрѣсма та на мѣро то.

4 Я единъ ѿ оученицъ те мѣ, Иуда (сынъ) на Симона Искариѣтскаго, който щѣше да го предаде, рече:

4 Защо се не продаде това мѣро за триста пѣнази, да се дадатъ на сиромѣси те;

6 Я това рече, не че за сиромѣси те се грѣяше, но защото бѣше тѣтъ, и имаше ковчѣжче, и носеше (снота) што то тѣраха въ него.

7 Тогѣва Исусъ рече: не дѣйте ѣ, она ѣ сохранила

това за деньжтъ на-исгревѣніе то ми.

8 Защото сиромѣси те секога имате съ себеси, а мѣне секога нѣмате.

9 И разумѣ многъ народъ ѿ Иудѣи те, зацо ѣ тамъ: и доидоха не токму заради Исуса, но и дѣзара да видатъ, когото бѣше воскресилъ ѿ мѣртвѣхъ те.

10 Но архіерее те се советоваха, да оубіятъ и дѣзара:

11 Защото мнозина ѿ Иудѣи те шѣваха заради него, и вѣроваха во Исуса.

12 Я на оутрешніа день многъ народъ, които бѣха дошли на праздникатъ, като чуха че иде Исусъ во Иерусалимъ.

13 Земѣха вѣйки фѣниковы, и излѣзоха да го посрѣшнатъ, и въкаха, и говорѣха: ѿанна, благословѣнъ който иде во име то Господне, царь Израилевъ.

14 Я Исусъ намери едно ослѣ, и влахна на него, какъ бо то шо ѣ писано:

15 Не бойсе дщи Симона: это царь твоѣй иде возсѣдалъ на ждревчѣ ѿ ослица.

19 И тѣл (работъ) не разумѣха оученицъ те мѣ напредъ: но когато се прослави Исусъ, тога се сѣтиха, зацо тѣл са вшли писаны за него, и това мѣ сотвориха.

17 Народо прочее който кѣше първо съ него, свидѣтельствваше, защо повыка лѣзара ѿ гробатъ, и вокреси го ѿ мѣртвхъ те:

18 Заради това го и посрешна народо, защото чуха че той ѣ сотворилъ това чдо.

19 Я Фарисее те рекоха по междъ си: видите ли, че нема ни една полза; ѣто сичкѣо свѣтъ ѿива по него.

20 Бѣха (тамъ) и нѣкои блани, ѿ она, който бѣха ѿишли на поклонѣние на празникатъ.

21 Снѣ прочее дойдохъ при Філіппа, който кѣше ѿвнусаїда Галілейска, и молеха го и говореха: господине искаме да видиме Исуса.

22 Дойдѣ Філіппъ и каза на Андреа: а пакъ Андрей и Філіппъ на Исуса.

23 Я Исуса имъ ѿговори и рече: дойдѣ часо да се прослави ѿнъ челоуѣческій.

24 Истина истина ви говоримъ, ако не оумре зрно то пшенично, като падне на землѣ та, онò само ѿстанѣва: ако ли оумре, многъ плодъ ѣ да сотвори.

25 Който ѿкѣча животатъ си, ѣ да го загуби: а който невиди животатъ си: на тожъ свѣтъ, ѣ да го сохрани въ вѣчншатъ животъ.

26 Който слѣдѣва мене, да послѣдѣва по мене: и гдѣто самъ азъ, тамъ и слѣдѣта мой ѣ бже: и ако слѣжи мене нѣкой, ѣ да го почитѣ Сѣтъ мой.

27 Сѣга душа та ми съ възмѣти, и що да речѣмъ; Сѣче, и забави ме ѿтѣса чѣсъ; но за това дойдохъ на тѣса чѣсъ.

28 Сѣе, прослави ѣме то твоѣ, и дойдѣ гласъ ѿ небото, (който говореше): и прослави хъ, и паки ѣ да го прославимъ.

29 Я народо, който стоиха и чуха, говореха: громъ бже, а рдги говореха: Ангелъ мѣ продѣма.

30 Сѣговори Исуса, и рече: не бже заради мене толъ гласъ, но заради народатъ.

31 Сѣга ѣ сѣдѣ миръ томѣ: сѣга князь на-мира тогѣ ѣ да бже и згнѣнъ вжнъ.

32 И ако азъ вознесѣнъ бжемъ ѿ землѣ та: сичките ѣ да привлечѣмъ при себе си

33 Я това говореше, ѿ вавлѣа съ каквѣ смѣрътъ ѣеше да оумре.

34 Сѣговори мѣ народо: нѣ сме чѣли ѿ законатъ, заирѣ Христѣсъ прежѣвае во вѣки: какнѣ ты говоришъ, че трѣбѣва да се вознесѣ ѿнъ челоуѣческій; кой ѣ толъ ѿнъ челоуѣческій;

35 И рече ѿмъ Исуса: іо-
ще малко време є свѣтъ въ
вѣтъ: ходѣте, доклѣ ѿмате
свѣтъ, да вы не зафанете
темнина та: а който ходи
въ темнина та, не знає
кжде ѡиѡа.

36 Доклѣ ѿмате свѣтатъ,
вѣрѡвайте въ свѣтатъ, да
бждете сѡнове на свѣтатъ,
тіа (словеса) ѿзговори Ис-
сусъ, ѿ послѣ ѡиде та се
скрѣ ѡ нихъ.

37 И со всѣ това што
сотвори толко знаменіа
предъ нихъ, пакъ не повѣ-
рѡвахъ въ него.

38 За да се ѿсполни сло-
во то на пророка Исаіа, що-
то рече: Господи, кой по-
вѣрѡва на наша та пропо-
вѣдь; ѿ мышца та Господ-
на комъ се ѡкрѣ;

39 Затоѡ не можеха да
вѣрѡватъ, защото паки
рече Исаіа:

40 Ѡслѣпилъ ѿмъ є очи
те, ѿ каменіа та: та:
за да не видатъ съ очи те ѿ
разумѣатъ съ срдце то, ѿ
ѡбжратсе, ѿ ѿсцѣлимъ ги.

41 Тіа (словеса) рече Ис-
саіа, когато виде слава та
мъ, ѿ говори за него.

42 Ѡбаче ѿ ѡ князи те
мнозина повѣрѡвахъ въ не-
го: но заради Фарісеи те не
ѿспѡвѣдѡвахъ, да ги не ѿ-
пждатъ ѡ сѡмнище то.

43 Затоѡ возлюбихъ по

многѡ слава та человекеска,
нежели слава та Бжѣа.

44 ѿ Исуса ѿзвѣка, ѿ
рече: който вѣрѡва въ ме-
не, не вѣрѡва въ мене, но
въ ѡногоѡа, който ме є
пратилъ.

45 И който гледа мене,
гледа ѡногоѡа който ме є
пратилъ.

46 ѿзъ дойдѡхъ свѣтъ въ
міръ, за да не ѡстане въ
темнина та никой, който
вѣрѡва въ мене.

47 И който чѡе словеса та
мой, ѿ не повѣрѡва ги, азъ
не щемъ да мѡ сѡдимъ: защо
то не дойдѡхъ да сѡдимъ
міръ, но да спасемъ міръ.

48 Който се ѡмета ѡ ме-
не, ѿ не прѣйма мой те дѡмъ,
има ѡногоѡа който мѡ сѡ-
ди: слово то което дѡмахъ
(азъ), тѡ ще да мѡ сѡди въ
послѣдній день.

49 Затоѡ азъ ѡ себе си
не дѡмахъ: но ѡцъ кой-
то ме прати, тѡй ми за-
повѣда, що да речемъ, ѿ
що да дѡмамъ.

50 И знамъ защо негоѡа
та заповѣдь є живѡтъ вѣч-
ный, тіа прочее (словеса)
што азъ говоримъ, как-
вѡто ми ги є рѣкль ѡцъ
мой, така ги говоримъ.

ГЛАВА ГІ

ѿ предъ празникатъ на-
паса та, понеже знаеше

Ѡніа, който самъ ѡзбралъ: но да се съжде писаніе то ѡншй шото гдѣ съ мене хлѣбъ, вдигна на вржхъ мене петъ та своа.

19 Ѡ сегдъ ви го казѡвамъ докле іоше не ѣ было, та когато бжде да повѣрова- те, зашо самъ азъ.

20 Истина истина ви го- воримъ, зашо който прій- ма оногова когото ще прѣ- тимъ, мене прійма: а кой- то прійма мене, прійма Ѡ- ногова ксйто ме ѣ пратилъ.

21 Тіа (слова) като рече Исусъ, смѣти се съ дѡхатъ, ѡ свидѣтелствова, ѡ рече: истина истина ви говоримъ, зашо ѣдинъ, ѡ васъ ще ме предаде.

22 Я оученицъ те се ѡбзи- раха ѣдинъ на дрѡгиго, ѡ чѡдѡхасе за кого говори.

23 Я ѣдинъ ѡ оученицъ те, когото ѡбѡчаше Исусъ седѣше до колѣно то Исусово:

24 И кимна немъ Ѡимонъ Петръ, да попита, ксй ѣ ѡншй за когото говори.

25 Я той като нападнѡ на грѡдѡ те Исусовъ, рече мѡ: Господи, кой ѣ;

26 Ѡговорѡ Исусъ, ѡ рече: комѡто азъ подамъ за- лагъ хлѣбъ, като го натѡ- пимъ, той ѣ, ѡ като натопи хлѣбъ, даде го на іѡда Ѡимоновъ Искариѡтскій.

27 И послѣ по хлѣбатъ, влѣзе въ него сатана та, ѡ рече мѡ Исусъ: това шото прѡвишъ, направѡ го по- скорѡ.

28 И никой ѡ Ѡніа кой- то седѣха тамъ не разѡмѣ за коа причина мѡ рече това:

29 Я понѣже оу іѡда бѣше ѡбша та кѡтѡа (въ коа то стоѣха парѡ те) нѣкси мы- слѣха, зашо Исусъ мѡ гово- ри, кѡпи шото ми ѣ по- трѣбно за празникатъ: ѡли да даде нѣиро на сиромѡси те.

30 Ѡнъ прѡчее като зема хлѣбатъ, ѡвѣ ѡзлѣзе вѡнъ: ѡ бѣше нѡщъ.

31 Я когато ѡзлѣзе, рече Исусъ: сегдъ се прослави Ѡинъ чѡловѣческій, ѡ Бгъ се прослави въ него.

32 Яко Бгъ се прослави въ него, ѡ Бгъ ще да го про- слави въ себе си, ѡ ѡвѣ ще да го прослави.

33 Чѡдѡца, іоше мѡлко вре- ме самъ съ васъ. Ще да ме потрѡсите: ѡ какѡто шѡ рекохъ на іѡдѡи те: зашо гдѣто ѡивамъ азъ, вѡе не мѡжете да дѡдете: ѡ вѡмъ сегдъ говоримъ.

34 Нѡва заповѣдъ ви да- вамъ, да любите ѣдинъ дрѡ- гиго: какѡто азъ возлю- бихъ васъ, тѡкѡ ѡ вѡе да любите ѣдинъ дрѡгиго.

35 Отъ това ще (къ) по-

Зна́ятъ си́чки те, за́що сте мой оу́чениць, а́ко има́те люко́вь по межа́х си.

36 Рече мѣ Симѡнъ Пётръ: Го́споди, кждѣ шѡивашъ; ѡгвори мѣ Исхсъ: кждѣто азъ шѡивамъ, ты сегѣ не мѡжешъ да дойдешъ по мене: а́ послѣще дойдешъ по мене.

37 Рече мѣ Пётръ: Го́споди за́що не можемъ да дойдѣмъ сегѣ по тебе; а́дша́ та ще да си поло́жимъ за тебе.

38 Ѣтговори мѣ Исхсъ: а́дша́ та ли ще да си поло́жишъ за мене; истина истина ти говоримъ: не ще да по́пѣ пѣтело, докѣ се не ѡречѣшъ ѡ мене три пѣти.

ГЛАВА ДІ.

Дѣ се не смѣщѣна сѣрдцѣ то ви: вѣрѡвѣайте въ Бга, и въ мене вѣрѡвѣайте.

2 Въ домъ тѣна ѡцѣ моего мно́го жилища има: а́ко ли не бѡ имѣло, реклъ бѡхъ вамъ: азъ шѡивамъ да ви пригѡтвимъ мѣсто.

3 И а́ко шѡидѣмъ, и пригѡтвимъ ви мѣсто, какъ ще дойдѣмъ, и ще въ зѣмемъ при себеси: да вѣдѣте и вѣѣ тамъ, гдѣто самъ азъ.

4 И кждѣто шѡивамъ азъ, вѣѣ знаѣте, и пѣтъятъ знаѣте.

5 Рече мѣ Ѣшма: Го́споди, не знаѣме кждѣ шѡивашъ: и

каквѡ мо́жемѣ да знаѣме пѣтъятъ;

6 Рече мѣ Исхсъ: азъ ѣсмь пѣтъ, и истина, и живѡтъ: нико́й не ще да дойдѣ ко ѡцѣ, то́кмѡ чрезъ мене.

7 Я́ко бѡхѣте знаѣли мене, знаѣли бѡхѣте и ѡцѣ моего: и ѡ сегѣ го знаѣте, и видѣли сте го.

8 Рече мѣ Філіппъ: Го́споди, покажи ми ѡцѣ, и стига́ни.

9 Рече мѣ Исхсъ: то́лко вре́ме самъ съ васъ, и не си ли ме позналъ Філіппе; кѣ́йто ѣ видѣлъ мене, видѣлъ ѣ ѡцѣ: и каквѡ ты голо́ришъ, покажи ми ѡцѣ;

10 Не вѣрѡвѣашъ ли за́що азъ самъ въ ѡцѣ, и ѡтѣцъ ѣ въ мене; словеса́ та който ви а́дмамъ, ѡ себеси не ги а́дмамъ: но ѡцѣ който прекъваѣ въ мене, онъ твори а́дла́та.

11 Вѣрѡвѣайте ми за́що азъ самъ въ ѡтѣцѣ, и ѡцѣ ѣ въ мене: а́ко ли не, за́ тѣа а́дла́ ми повѣрѡвѣайте.

12 Истина истина ви говоримъ, който вѣрѡва въ мене, а́дла́та който пра́вимъ, и то́й ще ги напра́ви, и по́ големи ѡ тѣа ще напра́ви: за́що́то азъ шѡивамъ ко́дъ ѡцѣ моего:

13 И каквѡ да ѣ не́що а́ко по́просите ѡ ѡцѣ въ мое́то име, ще да го напра́-

нимъ: да се прослѣви Ѡцѣ въ Ѡйна.

14 И а́ко попробѣте не́що въ моѣ то име, азъ ще да го направимъ.

15 Я́ко ме ѡбъ́чате, заповѣди те мои́ сохрани́те.

16 И азъ ще оумо́лимъ Ѡцѣ́, и ще ни даде́ дрѣ́гаго оутѣшителя, да бжде́ съ ва́съ во вѣ́ки:

17 Дхъ́ истинный, когото́ ми́ръ не мо́же да при́ме, зашто́ го не види, нито́ го позна́ва: въе́ объ́че го позна́вате, зашто́ въ ва́съ пребыва́е, и въ ва́съ ще бжде́.

18 И не щемъ́ да вы ѡста́вимъ си́рацы: ще до́йдемъ́ кода́ ва́съ:

19 То́ще ма́лко, и ми́ръ ве́ке не щѣ́ да ме ви́ди: но въе́ ще ме ви́дите: зашто́то азъ́ живѣ́емъ, и въе́ ще да бждете́ живи́.

20 И въ́ онъ́й де́нь ще да разумѣ́ете въе́, зашто́то азъ́ самъ́ въ́ Ѡцѣ́ моего́, и въе́ въ́ мене́, и азъ́ въ́ ва́съ.

21 Ко́йто има́ мои́ те заповѣ́ди, и ва́рди ги, онъ́ ѣ́ ко́йто ме лю́би: а́ ко́йто ме лю́би, ще да бжде́ возлю́бленъ́ ѡ Ѡцѣ́ моего́: и азъ́ ще да го возлю́бимъ, и ще да мѣ́ се глѣ́нимъ́ самъ́.

22 Ре́че мѣ́ 'И́да (не 'Иска́рїотекї́й): Го́споди, ѡ́ что́ ѣ́ това́ зашо́ на́мъ́ искашъ́ да се глѣ́ншъ́, а́ не́ ми́ръ;

23 Ѡтговори́ Исѣ́съ, и ре́че

мѣ́: а́ко ме лю́би нѣ́кой, сло́во то моѣ́ ще да сохрани́: и Ѡцѣ́́ мой ще да го возлю́би, и ще да до́йдеме́ кода́ не́го, и ще да направиме́ жилище́ въ́ не́го.

24 Ко́йто ме не лю́би, сло́веса́ та мои́ не сохрани́ва: и сло́во то ко́ето чхъ́те не ѣ́ моѣ́, но на-Ѡцѣ́́ ко́йто ме ѣ́ прати́лъ.

25 То́а (сло́веса́) ви́ и зговори́хъ, до́кле се намира́мъ́ то́ще ме́ждъ́ ва́съ.

26 Я́ оутѣ́шитель, Дхъ́́ стѣ́ый, когото́ ще да прати́ Ѡцѣ́́ въ́ моѣ́ то име, то́й ще да вы́ надчи́ сичко́, ще да ви́ воспоменѣ́ сички́ те (сло́веса́) что́то ви́ и зговори́хъ.

27 Ми́ръ ви́ ѡста́вамъ́, ми́ръ мой ви́ да́намъ́: не какво́то да́ва ми́ръ, азъ́ да́вамъ́ ва́мъ́. Да се не смѣ́ша́ва сжа́це́ то ви́, нито́ да се оустра́ша́ва.

28 Чхъ́те че́ азъ́ ви́ рекохъ́: ѡ́ивамъ́, и па́къ ще до́йдемъ́ кода́ ва́съ. Я́ко ме ѡбъ́чате, щѣ́те да се возра́ддвате, зашо́ рекохъ́, ѡ́ивамъ́ кода́ Ѡцѣ́́, зашто́то Ѡцѣ́́ мой ѣ́ по́ голѣ́мъ́ ѡ́ мене́.

29 И сегѣ́ ви́ рекохъ́, до́кле́ то́ще не ѣ́ было́, за да повѣ́рѣ́вате ко́гато бжде́.

30 Не щемъ́ ве́ке да да́мамъ́ мно́го съ́ ва́съ: зашто́то иде́ кня́зо на-то́а ми́ръ, и не́ма ни́що въ́ мене́.

31 Но да разумѣте мѣръ, зашто ѡбѣщамъ Оцѣ, и каквото ми е заповѣдалъ Отецъ, така правимъ: стане те да ѡидеме ѡ тѣка.

ГЛАВА VI.

Ѹзъ есмь лоза истиннаа, а Оцъ мой е работникъ,

2 Секоа прчка, коато не прави плодъ въ мене, ѡсича ѿ ѿфрла ѿ а секоа прчка коато прави плодъ, ѡчишава ѿ, да принесѣ по много плодъ.

3 Вы есте веке чисти, за слово то което и проповѣдахъ

4 Бждѣте въ мене, и азъ въ васъ, (защото) каквото прчка та не може да сотвори плодъ ѡ себеси, ако не бде на лозѣ та: така нито вые, ако не бждете въ мене.

5 Изъ самъ лозѣ та, а вые прчки те, който пребывае въ мене, и азъ въ него, той ще да сотвори много плодъ: защото безъ мене не можете да направите нищо.

6 Ако нѣкой не пребде въ мене, ще да се ѿфрли вжнъ като (лозна та) прчка, и ще да ѿзжне: и (тогда) собиратъ тѣ прчки; и фрлатъ ги въ огньатъ, и ѿгорватъ.

7 Ако пребдате въ мене, и словеса та мои въ васъ пребдатъ, какво нешо по-

желаете, попросѣте, и ще да ви бде.

8 Оъ това ще да се прослави Оцъ мой, ако сотворите много плодъ, и (тогда) ще да бждете мои оученицы.

9 Каквото возлюбѣ мене Оцъ, и азъ возлюбихъ васъ: ѡстанѣте въ моѣ та любовь.

10 Ако сохраните мои те заповѣди, ще пребдате въ моѣ та любовь: каквото азъ сохранихъ заповѣди те на Оцѣ моего, и пребываю въ негова та любовь.

11 Тѣа (слова) ви казахъ, да бде моѣ та радость въ васъ, и радость та ваша да се исплни.

12 Тѣа е моѣ та заповѣдъ, да любите единъ другиге, каквото азъ вы возлюбихъ.

13 По голема ѡ тѣа любовь никой нема, да си положи нѣкой душа та за прѣатели те си.

14 Вы есте мои прѣатели, ако творите што ви заповѣдавамъ.

15 Не наричамъ вы вече рабы, защото ракъ не знае шо прави господаро мѣ: азъ вы нарекохъ прѣатели, защото сичко шо самъ члахъ ѡ Оцѣ моего, казахъ ви го.

16 Не избрѣхте вые мене, но азъ васъ избрѣхъ, и поставахъ вы, да идете вые

и принесете плодъ, и плодъ вашъ да прекъсвае: за да ви даде Ѽцъ мой какъ-плото попросите ѿ негъ въ мое то име.

17 Тогà ви заповѣдвамъ да ѿкъчате єдинъ другъго.

18 Яко мръвъ васъ ненавиди знайте, зашчо мене по напреда ѿ васъ возненавидѣ.

19 Яко быхте ѿ миратъ были, мръвъ къ любилъ свое то (нѣшо): но зашчото не сте ѿ миратъ; но азъ въ избрэхъ ѿ миратъ, затова въ ненавиди мръвъ.

20 Помните слово то, щото ви рѣкохъ: не є раба по голѣмъ ѿ господина своего, ако мене изгнаха, и васъ ще да изгонатъ: ако мое то слово сохраниха, и ваше то ще сохрнатъ.

21 Но това сичко то праватъ вамъ за мое то име, зашчото не знаатъ оногѡва който ме є пратилъ.

22 Яко не быхъ дошелъ, и не быхъ има адмалъ, грѣхъ не быха имали: но сга нематъ извинѣнїе за грѣхътъ си.

23 Който ненавиди мене, ненавиди и Ѽцъ моего.

24 Яко не быхъ направилъ въ нихъ онѣа дѣла, който никой другъ не є направилъ грѣхъ не быха имали: но сга и видѣха, и возненавидѣха и мене и Ѽцъ моего.

25 Но да се сежде слово то, коєто є написано въ законатъ има: зашчо напразно ме возненавидѣха.

26 Я когàто дойде оутѣшитель, когòто азъ ще ви пратимъ ѿ Ѽцъ. Дхъ истинъ, който ѿ Ѽцъ и излази, той ще да свидѣтелствва за мене:

27 Но и вы свидѣтелствватъ, зашчото сте ѿ край съ мене.

ГЛАВА 31.

Тѣмъ (работъ) ви рѣкохъ да се не соблазните.

2 Ѽ соборища та ще да въ изгонатъ: но ще дойде часъ, въ който секой който въ оубыва, да мни че приноси служба Бгъ.

3 И това ще направатъ, зашчото не познаха Ѽцъ, нито мене.

4 Но тѣа ви казэхъ заради това, когàто дойде време то да помните, че ви ги казэхъ: а тѣа (работъ) изъ перво ви не казвахъ, зашчото бѣхъ съ васъ.

5 Я сга ѿивамъ при оногѡва, който ме прати, и никой ѿ васъ ме не пѣта кдѣ ѿивашъ;

6 Но зашчото ви изговорихъ тѣа (работъ) скѡрбь испланихъ срдцата ваши.

7 Но азъ ви говоримъ истина: по добрѣ є за васъ

да и́демъ азъ: зашто́то а́ко не и́демъ азъ оутѣшительо не щѣ да дойде ко́дъ вѣсъ: а́ко ли и́демъ, щѣ го пра́тимъ ко́дъ вѣсъ.

8 И то́й кога́то дойде, щѣ да ѡбличи́ мѣръ за грѣхъ тво́й, и́ за пра́вда та и́ за сѣдъ тво́й:

9 За грѣхъ тво́й, зашто́то не повѣрова́ха въ мене́:

10 За пра́вда та, зашто́то азъ ѡи́вамъ ко́дъ Сѡ́дъ моего́ и́ не щѣ да ме ви́дите вѣче́:

11 И за сѣдъ тво́й, зашто́то кня́зо на-мѣра то́гю и́сѣдъ де́нъ бы́де.

12 То́ще мно́го и́мамъ да ви ка́зѡвамъ, но не мо́жете да го но́сите сегѡ́.

13 Но кога́то дойде о́нъ, дхъ и́стинъ щѣ въ наста́ви на всѡ́ка и́стина: зашто́то не щѣ да говори́ ѡ се́бе си: но щото́ чѡе, то́ва щѣ да говори́, и́ о́нъ ра́коты ко́итѣ и́датъ, щѣ ви ги возвѣсти́.

14 То́й щѣ ме просла́ви, зашто́то ѡ моѣ́ то щѣ да зѣме, и́ щѣ да ви го ка́же.

15 Сичко́ щото и́ма Сѡ́дъ, моѣ́ е́: за то́ва ре́кохъ че ѡ моѣ́ то щѣ да зѣме, и́ щѣ да ви го ка́же.

16 Ма́ло (вре́ме щѣ се за-мѣне), и́ не щѣ вѣче́ да ме ви́дите: и́ па́къ ма́лко и́ щѣ да ме ви́дите: зашто́то ѡи́вамъ ко́дъ Сѡ́дъ.

17 Ре́кохъ прѡ́чее нѣ́кои ѡ оутѣшительо́ те мѡ по межа́хъ си: що́ е́ то́ва щото́ ни го-во́ри: въ ма́лко (вре́ме), и́ не щѣ да ме ви́дите: и́ па́къ въ ма́лко, и́ щѣ ме ви́дите: и́, зашто́то азъ ѡи́вамъ ко́дъ Сѡ́дъ;

18 Гово́рѣхъ прѡ́чее: що́ е́ то́ва щото́ говори́, въ ма́лко (вре́ме): не разѡмѣ́вамъ що́ говори́.

19 И разѡмѣ́ Исѡ́съ че́е: ка́къ да го пы́татъ, и́ рече́ имъ: за то́ва ли се пы́тати по межа́хъ си, зашто́то ре́кохъ: въ ма́лко (вре́ме), и́ не щѣ да ме ви́дите: и́ па́къ въ ма́лко, и́ щѣ ме ви́дите;

20 И́стина и́стина ви го-во́римъ, зашто́ щѣ да запла́чете и́ возрѡда́ете въ́и, а́ мѣръ щѣ да се возрѡда́ва: и́ вѣе́ щѣ да вѣ́дете печальни́, но печаль та́ ва́ша на ра́дость щѣ да се ѡбжрне́.

21 Же́на кога́то ра́жда и-ма ско́ръ, зашто́то е́ доше́ла часо́ и́: но кога́то роди́ дѣ-те то, не по́мни ве́ке ско́ръ та́ заради́ радость та́, зашто́то се роди́ чело́вѣкъ въ мѣръ.

22 И вѣ́е прѡ́чее сегѡ́ има-те печаль: но азъ щѣ въ ви́димъ, и́ сжра́че то́ ни щѣ да се возрѡда́ва, и́ радость та́ ва́ша никой́ не щѣ да зѣме ѡ́ вѣсъ.

23 И вѣ́е о́нъ де́нь ме́ни

ни щѣ да попытаете за ни-
що. Истина истина ни го-
воримъ. Защо кокъото нещю
да попросите ѿ Сѣа моего
въ мое то име, ще да ви даде.

24 До сегѣ не стѣ просили
нищо въ мое то име: просѣ-
те, и ще прѣимете, да бже
радость та ваша испламена.

25 До тѣка ви говорихъ
съ прѣтчи: но ще дойде
часъ, когѣто не щемъ веке
да ви говоримъ съ прѣтчи,
но ѣвнш ще ни возвѣстимъ
за Сѣа.

26 Въ онъи дѣнь ще по-
просите въ мое то име: и не
говоримъ ви, защо азъ ще
оумолимъ Сѣа за васъ.

27 Защо то самъ Сѣъ въ
любви, понѣже вѣе возлюбихъ
те мене, и вѣровахте, защо
ѣзъ ѿ Бога и злѣзохъ.

28 Излѣзохъ ѿ Отца, и
дойдѣхъ въ мѣръ: и пакъ
и станамъ мѣръ, и шивамъ
къ Сѣа.

29 Рѣкоха мѣ оученицы те
мѣ: ѣто сегѣ говоришъ ѣвнш,
и прѣтча никоа не го-
воришъ.

30 Сегѣ знаеме защо зна-
шъ сѣчко, и не ти трѣбва
да те пѣта нѣкой: и за
това вѣрдуваме, че си ѿ Бога
и злѣзъ.

31 Ѣговори имъ Исѣсъ:
сегѣ ли вѣрдувате;

32 Ъто, и де часъ, и сегѣ
дойде, да се разнесѣте секой

въ свое то си (мѣсто), и
мене самъ да ѿставите: но
не самъ самъ защо то Сѣъ
ѣ съ мене.

33 Тѣа (работы) ви рѣкохъ,
да имате миръ въ мене въ
мѣръ ще да имате скорь:
но имайте дерзновенѣе, ѣзъ
повѣдихъ мѣръ.

ГЛАВА 31.

Тѣа (слова) и зговори Исѣ-
съ, и вдигна очѣ те си
на неко то, и рече: Сѣе,
дойде часъ, прослави Ѣвна
твоего, да и сынъ твой те
прослави.

2 Какъото мѣ си дааъ
власть надъ секоа плоть,
да даде животъ вѣчнш на
онѣа, който мѣ си дааъ.

3 Я това ѣ животъ вѣч-
нш да знаатъ тебѣ ѣано-
го истиннаго Бога и оного-
ва когѣто си прѣтиа Исѣ-
са Христа.

4 Изъ те прослави хъ на
земла та: дѣло то, коѣто
ми си дааъ да направимъ,
соверши хъ го.

5 И сегѣ прослави мѣ ты,
Сѣе, оутебѣ самѣгъ, съ Ѣ-
наа слава коѣто има хъ оу-
тебѣ доклѣ тоще мѣръ не бѣ-
ше созданъ.

6 Ѣвнхъ твоѣ то име на
онѣа человекы който ми
си дааъ ѿ мѣратъ: твой
бѣха, и дааъ си ти мене, и
сохрани хъ слово то твоѣ.

7 Сегà раздмѣха защо̀ сичко̀ щото̀ си ми дѣлѣ, ѿ тебѐ є̀:

8 Защо̀то̀ дѣмш те, който̀ си ми дѣлѣ, дѣдохѣ ѿмѣ ги: ѿ онѝ ги прѣѣха, ѿ раздмѣха истинѣ, защо̀ ѿ тебѣ ѿзлѣзохѣ, ѿ повѣровахѣ чѐ си мѐ тѣ прѣтѣлѣ.

9 Язѣ за нѣхѣ̀ мѣлимѣ: не за (сичкѣатѣ) мѣрѣ̀ мѣлимѣ, но за онѣ̀а, който̀ ми си дѣлѣ, защо̀то̀ са̀ твоѣ̀.

10 И сичко̀то̀ моє̀ (нѣщо̀) твоє̀ є̀, ѿ твоє̀ то̀ моє̀: ѿ просланихѣ̀сѐ вѣ̀ нѣхѣ̀.

11 И не сѣмѣ̀ вечѐ вѣ̀ мѣрѣ̀, но онѣ̀ са̀ вѣ̀ мѣрѣ̀, а̀ азѣ̀ кодѣ̀ тебѣ̀ ѿивѣмѣ̀. Отчѐ свѣтѣ̀шѣ̀, сохранѝ вѣ̀ твоє̀ то̀ имѐ онѣ̀а който̀ ми си дѣлѣ, да бѣдѣатѣ̀ є̀анѣ̀, какѣ̀сто̀ ѿ нѣѐ.

12 Когѣ̀то̀ бѣхѣ̀ сѣ̀ нѣхѣ̀ вѣ̀ мѣрѣ̀, азѣ̀ ги сохранѝвахѣ̀, вѣ̀ твоє̀ то̀ имѐ: онѣ̀а който̀ си ми дѣлѣ̀ сохранихѣ̀ ги, ѿ нѣкой̀ ѿ нѣхѣ̀ сѐ не загѣ̀бѣ̀, то̀кмѣ̀ сѣ̀мѣ̀ погѣ̀белнѣ̀шѣ̀: да сѐ свѣдѣ̀ писѣ̀нѣ̀ѐ то̀.

13 Я сегѣ̀ кодѣ̀ тебѣ̀ идѣмѣ̀, ѿ дѣмамѣ̀ тѣ̀а (слова̀) вѣ̀ мѣрѣ̀, да иматѣ̀ моѣ̀ та̀ радѣ̀сть ѿспѣ̀ланѣ̀на вѣ̀ сѐбѐ си.

14 Язѣ̀ имѣ̀ дѣдохѣ̀ слово̀ то̀ твоє̀: ѿ мѣрѣ̀ ги вознѐнавидѣ̀, защо̀то̀ не са̀ ѿ мѣ̀ра, какѣ̀сто̀ ѿ азѣ̀ не сѣмѣ̀ ѿ мѣ̀ра.

15 Не мѣлимѣ̀ да ги зѣ̀мѣшѣ̀ ѿ мѣ̀ратѣ̀, но да ги сохранишѣ̀ ѿ сѐкакѣ̀во̀ зло̀.

16 Онѝ не са̀ ѿ мѣ̀ратѣ̀, какѣ̀сто̀ ѿ азѣ̀ не сѣмѣ̀ ѿ мѣ̀ратѣ̀.

17 Свѣтѣ̀ ги вѣ̀ истинѣ̀та̀ твоѣ̀: слово̀ то̀ твоє̀ є̀ истинѣ̀а.

18 Какѣ̀сто̀ си мѣ̀не прѣ̀тѣлѣ̀ вѣ̀ мѣ̀рѣ̀, ѿ азѣ̀ ги прѣ̀тѣхѣ̀ вѣ̀ мѣ̀рѣ̀.

19 И за нѣхѣ̀ азѣ̀ посѣ̀ла̀вамѣ̀ сѐбѐ, да бѣдѣатѣ̀ ѿ онѣ̀ ѿсѣ̀щѣ̀нѣ̀и вѣ̀ истинѣ̀та̀

20 И не то̀кмѣ̀ за нѣхѣ̀, мѣ̀лимѣ̀, но ѿ за онѣ̀а който̀ щѐ повѣ̀ровѣ̀тѣ̀ вѣ̀ мѣ̀нѐ чрезѣ̀ нѣхѣ̀но̀ то̀ слово̀:

21 Да бѣдѣатѣ̀ сичкѣ̀ тѐ є̀анѣ̀: какѣ̀сто̀ си тѣ̀, Отчѐ вѣ̀ мѣ̀не, ѿ азѣ̀ вѣ̀ тебѣ̀, (тѣ̀ка̀) да бѣдѣатѣ̀ ѿ онѣ̀ вѣ̀ насѣ̀ є̀анѣ̀: да повѣ̀рѣ̀ва̀ мѣ̀рѣ̀, чѐ тѣ̀ си мѐ прѣ̀тѣлѣ̀.

22 И азѣ̀ сла̀ва̀ та̀ който̀ ми си дѣлѣ̀. дѣдохѣ̀ имѣ̀ а̀: да бѣдѣатѣ̀ є̀анѣ̀, какѣ̀сто̀ смѐ ѿ нѣѐ є̀анѣ̀.

23 Язѣ̀ (сѣмѣ̀) вѣ̀ нѣхѣ̀, ѿ тѣ̀ вѣ̀ мѣ̀не: да бѣдѣатѣ̀ ѿ онѣ̀ совершѣ̀нѣ̀и вѣ̀ є̀анѣ̀, ѿ да раздмѣ̀ѐ мѣ̀рѣ̀, чѐ си мѐ тѣ̀ прѣ̀тѣлѣ̀, ѿ возлюбѣ̀лѣ̀ си ги, какѣ̀сто̀ си возлюбѣ̀лѣ̀ мѣ̀не.

24 Отчѐ, онѣ̀а който̀ ми дѣлѣ̀, искамѣ̀ гѣ̀бѣ̀то̀ сѣмѣ̀ азѣ̀, да бѣдѣатѣ̀ ѿ онѣ̀ сѣ̀ мѣ̀не: да глѣ̀дѣатѣ̀ сла̀ва̀ та̀

моа, коаото си ми дааь, зашоото си ме возлюбиаь прѣдъ создааніа мїра.

25 Отче праведный, мїръ те не позна, но азъ те познахъ: ѿ тїи познаха, че ты си ме пратилъ:

26 И казаша имъ име то твоє, ѿ ще кажемъ: да жде въ нихъ любовь та, съ коаото си ме возлюбиаь, ѿ азъ въ нихъ.

ГЛАВА III

Тїи (слова) като рече: Исуса, ѿзлѣзе съ оученицы те ѿ одонаа потокатъ Кєрдикки, гдѣ то бєше градина, въ коаото влѣзе той ѿ оученицы те мѣ.

2 Я Иуда, коїто го прѣдваше знаеше мѣсто то: зашоото Исуса чєстѣ ходеше тамъ съ оученицы те си.

3 Иуда прочее зема полкаты коинскїи ѿ слдги ѿ архїерїи те ѿ фарїсїи те, ѿ дойдє тамъ съ фенєри ѿ со свѣщы ѿ съ орджіа.

4 Я Исуса понєже знаеше нїчко то што ще да се слдчи съ него, ѿзлѣзе вжнъ ѿ рече имъ: когò трасите;

5 ѿговориша мѣ: Исуса Назаранїна. Рече имъ Исуса: азъ самъ, ѿ стоєше съ нихъ ѿ Иуда коїто го прѣдваше.

6 Като имъ рече прочее,

азъ самъ: траснахасе назааь, ѿ паднаха на земааьта.

7 И пакъ ги попыта Исуса: когò трасите; а онї рєкоха: Исуса Назарєа.

8 ѿговори Исуса: рєкохъ ви, че самъ азъ: ако трасите мєне, ѿставєте тїа да ѿдааь.

9 Да се свжде слово то, коєто рече: зашоото ѿ онїа коїто си ми дааь не загубїхъ нїкого.

10 Я Симонъ Пєтръ прочее понєже ѿмаше ножъ, ѿзвади го, ѿ оударї слдга та архїерєовъ, ѿ ѿрѣза мѣ десно то оухо: ѿ име то на слдга та бєше Малахъ.

11 И рече Исуса на Пєтра: вложи ножатъ въ ножница та: чаша та коаото ми даде Сцъ (мої), не щємъли да ѿ пїемъ;

12 Тогавъ воинците ѿ тыслшєначалнїко ѿ слдги те Иудєйскїи Фанаха Исуса, ѿ вжрзаха го.

13 И завєдоха го пєрво при Янна, зашоото Янна бєше тєсть на Каїафа, коїто бєше архїерїи прєзъ онїа година.

14 Я Каїафа бєше, коїто бєше дааь (таковъ) совѣтъ на Иудєїте, зашоото є по добрє єдинъ человѣкъ да оумре за народааь.

15 И по Исуса ѿдєше Симонъ Пєтръ, ѿ дрѣгїо оученикъ: а тоа оученикъ бє-

ше знаѣмь на архіерѣа та, и влѣзе съ Исуса въ двѣрѣтъ архіеріевъ:

16 Я Пѣтръ стоѣше вжнъ при врата та, и влѣзе прочее ѡнъи оученикъ който бѣше знаѣмь на архіерѣа та, и рече на двѣрница та, и воведе Петра.

17 И рече рабѣна та двѣрница та на Петра: да не бждешъ и ты оученикъ на-тогѡва человекѣа, рече ѡнъ: не самъ.

18 Я раби те и слуги те бѣха наклали огнь, защото бѣше зима, и стоѣха та се грѣхѣа: и стоѣше и Пѣтръ заедно съ нихъ и грѣшесе.

19 Архіерѣа та прочее попытѣ Исуса за оученицы те мѣ, и за оученіе то мѣ.

20 Ѣговори мѣ Исусъ: азъ гвнш говорихъ мѣрѣ: азъ всегда оучехъ въ собѡрища та, и въ цѣрква та, гдѣто всегда се сокѣратъ Иудѣи те, и тайнш нищо не говорихъ:

21 Защо ме пѣташъ; попытай ѡнѣа който са ме чѣли, що имъ самъ говорилъ: ето, тѣа знаѣтъ що самъ говорилъ азъ.

22 И като рече тѣа (слова), единъ ѡнѣа слуги што предстоѣвахѣ тамш, оудари по обрѣзѣтъ Исуса, и рече: такѣ ли ѡговѣрашъ на архіерѣа та;

23 Ѣговори мѣ Исусъ: ако продамъхъ злѣ, свиѣтелствѣвай за злѣ то: ако ли добрѣ, защо ме кѣишъ;

24 И прѣти го Янна вжрзанъ при Каіѣфа архіерѣа.

25 Я Ѣимшъ Пѣтръ стоѣше та се грѣше. Речекоха мѣ прочее: да не бждешъ и ты ѡ негови те оученицы; а той се ѡрече, и рече не самъ.

26 Рече единъ ѡ раби те архіеріеви, който бѣше сродникъ на ѡногова, на когѡто Пѣтръ ѡрѣза оухѡто: не видѣхъ ли те азъ въ градина та съ него;

27 Пѣтръ прочее пакъ се ѡрече, и абѣ попеѣ пѣтелѡ.

28 Тогѣва завѣдоха Исуса ѡ Каіѣфа въ прѣтѡратъ: и кѣше оутрина: и ѡнѣ не влѣзоха въ прѣтѣратъ да се не ѡсквернатъ, но да гдѣдѣтъ пѣсѣа та.

29 Излѣзе проче Пѣлѣта вжнъ при нихъ, и рече: какѣва вина възлагате на тоѣа человекѣкъ:

30 Ѣтговориѣа и речекоха мѣ: ако не бѣ бѣлъ тоѣа человекѣкъ слѡтворѣтель, не бѣхѣме го предали тебе.

31 И рече имъ Пѣлѣтъ: земѣте го кѣе и по вѣшѣатъ законъ сѣдѣте го. а Иудѣи те мѣ речекоха: намъ не ѣ дозволѣно да оубѣеме никого.

32 Да се съжде слѡво то

Иисусово, коѣто рече, когáто назначаваше съ каквa смърть щеше да оумре.

33 И влѣзе пакъ Пíлáтъ въ претворѣтъ, и повыка Исуса, и рече мѣ: ты ли си царь Иудейскій;

34 Отговори мѣ Исусъ: ѿ себеси ли говоришь ты това, или дрѹги ти го речекоха за мене;

35 Отговори Пíлáтъ: да́ли азъ самъ жидовинъ; твоёо родъ и архіерее те те предадоха мене: що си оучинилъ;

36 Отговори Исусъ: цр̀тво то моё не е ѿ то́а свѣтъ: ако бы было царство то ми ѿ то́а свѣтъ, слѹги те мой воистиннѹ щеха да се мжчатъ да не бждемъ предаденъ на Иудее те: а сегá царство то моё не е ѿ тѹка.

37 Рече мѣ Пíлáтъ: прочее царь ли си ты; ѿговори Исусъ: ты говоришь, че самъ царь, азъ затова се роди́хъ, и затова дойдохъ въ мíръ (сей), да свидѣтельстввамъ, (за) истина та, и секой който е ѿ истина та послѹшава мойáтъ глáсъ.

38 Рече мѣ Пíлáтъ: що е истина; и като рече това, пакъ излѣзе при Иудеи те, и рече имъ: азъ ни е́днá винá не намирамъ въ него.

39 Я има об́ычай оубáсъ да ви ѿпѹдамъ е́дногò на

пáсъха та: искате ли прочее да ви ѿпѹстимъ царá Иудейскаго;

40 И пакъ извыка́ха сичките, и реко́ха: не тогòва, но Варáвва. Я́ Варáвва беше разбойникъ.

ГЛАВА ӨІ.

ТОГЯВЯ Пíлáтъ фанá Исуса, и кй го.

2 И во́ини те сплѣто́ха вѣнѣцъ ѿ тжрнѣ, и тѹри́ха мѣ го на главá та, и ѹблеко́ха го въ червѣна дрѣ́ха:

3 И говорѣ́ха: раддйса царю́ Иудейскій, и вѣ́ха го по об́разатъ.

4 И излѣ́зе пакъ вжнъ Пíлáтъ, и рече имъ: е́то извождамъ ви го вжнъ, да разжмѣ́ете, защò не нахождамъ ни е́днá винá въ него.

5 Излѣ́зе прочее вжнъ Исусъ, и носеше терно́вншатъ вѣнѣцъ и червѣна та дрѣ́ха, и рече имъ (Пíлáтъ): е́то человекò.

6 И когáто го видѣ́ха архіерее те и слѹги те, извыка́ха, и реко́ха: распни, распни го, рече имъ Пíлáтъ: земѣ́те го вые, и распнѣ́те го: защòто азъ не намирамъ ни е́днá винá въ него.

7 Отговори́ха мѣ Иудее те: ние имаме законъ, и по нáшятъ законъ долженъ е́ да оумре, защòто направил себе си Сынá Бж́їа.

8 Когато чѣ прочее Пилатъ това слово, по много се оуплаши:

9 И влѣзе пакѣ въ претворатъ, и рече на Исуса: ѿ гдѣ си ты; а Исусъ мѣ не ѿговори.

10 Рече мѣ Пилатъ: мене ли не ѿговарашъ; не знаешъ ли че имамъ власть да те распнемъ, и имамъ власть да те пѣстимъ;

11 ѿговори Исусъ: не въ ималъ ни една власть надъ мене, ако не въ ти было дадено ѿ горе, затова който ме е предавъ тебе по голѣмъ грѣхъ има.

12 Отъ тоа (чѣсѣ) искаше Пилатъ да го пѣсти: но Иудеи те вѣкаха, и говорѣха: ако пѣстишъ тогѣна, не си прѣитель Кесаревъ: който прави себѣ си царь, противнѣ на Кесаря.

13 Я Пилатъ като чѣ това слово, извѣде вжнъ Исуса; и стѣна на сѣдалище то, на (ѣно) мѣсто коѣто се говори двѣострѣтонъ, а ѣврейски Гавнама:

14 И вѣше петѣкъ на-пѣсха та, околѣ чѣсѣ шѣстѣй: и рече на Иудеи те: ѣто вѣшиѣ царь.

15 Я они вѣкаха: вдигни, вдигни, и распниго, рече им Пилатъ: царя ли нашего да распнемъ; ѿговориѣха архieree те и рекоха: нѣ немаме

ардѣа царь ѿсвѣтъ Кесаря. 16 Тогѣва имъ го предаде да го распнатъ, и земаѣа Исуса и вѣдеѣа го.

17 И носеше крѣстатъ си, и излѣзе (вжнъ ѿ градѣа) на мѣсто то коѣто се говори лѣвное мѣсто, а по ѣврейски, Голгоѣа:

18 Гдѣто го распѣха, и заедно съ него ардѣи двѣама. ѣного ѿ ѣна та, а ардѣигѣ ѿ ардѣа та страѣна, а по средѣ Исуса.

19 И написа и тѣтла Пилатъ, и тѣри надъ крѣстатъ и вѣше написано: ИѢѢѢ НЯЗѢРѢНИНЪ ЦАРЬ ИУДѢИИ.

20 Тоа тѣтла мнозина ѿ ѣврее те прочѣтоха: зашто вѣше близѣ мѣсто то до градѣа, гдѣто распѣха Исуса: и вѣше написано ѣврейски, грѣчески и лѣтински

21 Я архieree те Иудейскѣи говорѣха: не пиши царь Иудейскѣи: но зашто самъ (тоѣ) рече, царь самъ Иудейскѣи.

22 Ѣтговори Пилатъ: што то писахъ писахъ.

23 Я воиннѣте когѣто распѣа Исуса, зѣха мѣ ардѣи те, и направѣа ги на чѣтѣри дѣлове, на сѣкой воинъ дѣло мѣ, и Хитѣнатъ: и Хитѣно не вѣше шѣенъ, но ѿ горе до долѣ истѣканъ сиѣкѣи.

24 Рекоха прѣчее по мѣждѣ си: да го не раздѣраме, но да Фжрлимѣ жрѣвіа за него, (да видимѣ) комѣ ще да се падне, за да се испѣлни писаніе то, коѣто говори: раздѣлиха дрѣхи те ми по мѣждѣ си, и за ѡвлекло то ми Фжрлиха жрѣвіа, воини те прѣчее направиха това.

25 И стоѣха при Крѣстатѣ Исусовѣ Мѣйка мѣ, и сестра ѣта на-мѣйка мѣ, Маріа, Влѣшова и Маріа Магдалина:

26 Като видѣ прѣчее Исусѣ Мѣйка си, и оученикатѣ когото ѡбѣчаше, че стоѣха (влизѣ,) рече на Мѣйка си: жѣно, ѣто снѣ ти.

27 Послѣ рече на оученикатѣ, ѣто мѣйка ти, и ѡ ѡнѣи чѣсѣ зема ѡ оученико въ своѣ та си (къща).

28 Послѣ по това, понѣже знаѣше Исусѣ че сичко то се вече сврши, да се свѣде писаніе то, рече: жаденѣ самѣ.

29 И стоѣше тамѣ сосѣдѣ пжленѣ съ ѡцѣтѣ: а ѡни като натопаха гѣба въ ѡцѣтатѣ, и накодѣха ѡ на трѣстѣ, поднѣсоха мѣ при сѣстѣ та.

30 Когѣто прѣчее прѣѡ ѡцѣтатѣ Исусѣ рече: свршисе (сичко), и преклонѣ си глава та и предаде дрѣхѣ.

31 И Іудѣе те, да не ѡ-

станатѣ на Крѣстатѣ тѣлесѣ та въ свѣшѣта, понѣже бѣше петѡкъ: (защото бѣше голѣмѣ денѣ ѡнаѡ свѣшѣта), молиха Пѣлата да имѣ прекиатѣ голени те, и да ги вдѣгнатѣ.

32 Дойдѣха прѣчее воини те, и на пѣрвшатѣ прекиха клѣни те, и на дрѣгѣатѣ коѣто бѣше распнатѣ съ него.

33 Нокато дойдѣха и при Исусѣ, и видѣха го че ѣ оумрѣлѣ, не прекиха мѣ голени те.

34 Но ѣдинѣ ѡ воини те прокодѣ го съ копѣе въ ребра та, и жѣе истѣче кръвѣ и вода.

35 И ѡнѣи коѣто видѣ свидѣтелствѡва, и истинно мѣ ѣ свидѣтелство то: и ѡнѣ знаѣе че истина говори, да фанете вѣра въѣ.

36 Защото това вѣдѣ да се свѣде писаніе то: кѣстѣ не цѣ да се стрѡши ѡ негѡ.

37 И пакѣ дрѣго писаніе, говори: ще да погледнатѣ на него, когото прокодѣха.

38 И по това послѣ Іѡсифѣ ѡ Ірѣмаѣѣа (кѣйто бѣше оученикѣ Исусовѣ, погнѣнѣ ѡкѣче заради страхѣтѣ Іудѣѣскѣи) моли Пѣлатѣ, да земе тѣло то Исусѣово: и заповѣда Пѣлатѣ. ѡидѣ прѣчее и зема тѣло то Исусѣово.

39 И дойдѣ и Никодѣмѣ

(който кеше дохождааъ по напредъ кодаъ Исуса ноция) и носеше едно смѣшеніе ѿ смърна и алой около литры.

40 Вемаха прочее тѣло то Исусово, и ѡбвиха го въ плащаница съ дрѡмати те, каквото иматъ обичай Иудеи те да погребватъ.

41 Я на основа мѣсто гдѣ то се распѣ имаше градина, и въ градина та гробъ новъ, въ който никога никои не беше тѣренъ:

42 Тамъ прочее заради петокатъ Иудейскій, зашто беше близъ гробо, тѣриха Исуса.

ГЛАВА В.

И въ първий дѣнь седмицнй доиде Марія Магдалина въ оутринь та ранъ, като беше іоще тѣмно, на гробкатъ: и виде зашо є вдигнатъ камыко ѿ гробкатъ.

2 Отжрча прочее, и доиде кодаъ Симона Петра, и кодаъ дрѡгитъ оученикъ, когото ѡбкчаше Исусъ, и рече имъ: зѣли гдѣ ѿ гробкатъ, и не знамъ гдѣ са го положили.

3 И излѣзе Петра и дрѡгю оученикъ, и ѡбвиха ко гробъ

4 И тжрчеха и двѣма та заеднъ: а дрѡгю оученикъ ѡтжрча по скоръ ѿ Петра, и доиде по напредъ ко гробъ.

5 И като надникна, виде плащаницы те че лежеха, обаче не влѣзе.

6 Доиде прочее и Симонъ Петра слѣдъ негъ, и влѣзе въ гробатъ, и виде плащаницы те че лежеха самы,

7 И платно то коєто беше на глава та мѣ, че не лежеше съ плащаницы те, но обсокну свиено на едно мѣсто.

8 Тогѣва прочее влѣзе (внѣтре) и дрѡгю оученикъ, който беше дошелъ по напредъ ко гробъ, и виде, и повѣрѡва:

9 Понѣже іоще не знаеха писаніе то, зашо трѣбѡва да воскресне ѿ мертвѡх те.

10 И варнахасе пакъ оученицы те въ своє то си жилищи.

11 Я Марія стоєше вжнѣ на гробатъ, и плачеше: и като плачеше, надникна въ гробатъ.

12 И виде вѣдѣ Ангѣла който седѣха въ вѣлѡх дрѡхи, единъ при глава та, а дрѡгю при носѣ те, гдѣ то беше лежало тѣло то Исусово.

13 И рекоха и ѡни, жѣно, зашо плачешъ; рече имъ: зашто са зѣли Господа моего, и не знамъ гдѣ са го тѣрили.

14 И като рече тѣмъ (дѡмъ), ѡбжрнасе назадъ, и виде Исуса че стоєше, и не знаеше че є Исусъ.

15 Рече и Исусъ: жѣно, за-

щѡ плáчешъ; когò трáсишъ;
а ѿнà, понéже мýслеше че
ѿ градинáро, рече мѡ: госпо-
дине, áко си го ты зелá, ка-
жи ми гдѣ си го положилъ:
и ѡзъ ще да го земемъ.

16 Рече и́ Исхсѣ: Маріе а́
ѿнà се ѡбжрнà, и́ мѡ рече:
равнѡннѡ, което ще да се рече,
оучителю.

17 Рече и́ Исхсѣ: не при-
коснѡвайсе до мене: защото
ѡще не самъ се качилъ кодъ
ѿца моего: но и́ди при
брáтѡта ти ми, и́ речѡ и́мъ:
качѡвамсе кодъ ѿца мое-
го и́ ѿца вáшего, и́ кодъ
вѣа моего и́ вѣа вáшего.

18 И дойдѣ Маріа Магда-
ли́на, и́ казà на оученицы
те че видѣ Господа, и́ защѡ
и́ рече тѡа (дѡмы).

19 И като беше кжснѡ ве-
черъ тà въ тѡа день, въ пер-
выатъ на-седмица тà, и́ вра-
тà тà бѣха заключени тáмъ,
гдѣто бѣха оученицы те не-
гови сокрани заради стра-
хѡтъ Иудейскѡи, дойдѣ Ис-
хсѣ и́ застана на средъ, и́
рече и́мъ: миръ вамъ.

20 И тѡа като рече, по-
казà и́мъ ржцѣ те и́ нозѣ
те, и́ ребра тà си, а́ оуче-
ницы те се возрадовáха
като видѣха Господа.

21 Я́ Исхсѣ и́мъ рече пá-
ки: миръ вамъ: каквѡто
ме пратѡ ѿца, и́ ѡзъ въ
прáшамъ.

22 И като рече тѡа, дѡ-
хнà, и́ рече и́мъ: прѡимѡте
дѡхъ стѣ.

23 На който прѡстѡте
грѣхѡве те, ще да и́мъ се
прѡстатъ, а́ на който дѡр-
житѣ, ще да се дѡржатъ.

24 Я́ ѿшмà, ѿдинъ ѡ два-
наесе те, който се говорѡ
близнецъ, не беше тѡмъ съ
нихъ когàто дойдѣ Исхсѣ.

25 И говорѣха мѡ дрѡги те
оученицы: видѣхме Госпо-
да а́ тѡй и́мъ рече: áко не
видимъ на ржцѣ те мѡ рáны
те ѡ гвѡздаѣ те, и́ не тѡ-
римъ прѡстатъ мѡй въ рáны
те гвѡзданы, и́ не тѡримъ
ржкà тà моà въ ребрà тà мѡ,
не щемъ да повѣровамъ.

26 Я́ послѣ по ѡсемь дни
накъ бѣха оученицы те мѡ
внѡтре, и́ ѿшмà съ нихъ:
дойдѣ Исхсѣ, като бѣха
вратà тà затворени, и́ за-
стана посредъ нихъ, и́ рече:
миръ вамъ.

27 Послѣ рече на ѿшмà:
донеси прѡстатъ тѡй тѡ-
ва, и́ виждѣ ми ржцѣ те: и́
донеси ржкà тà си, и́ тѡри
въ ребра тà моѡ: и́ не вѡ-
ди невѣренъ, но вѣренъ.

28 И ѡговорѡ ѿшмà, и́
рече мѡ: Господь мѡй, и́
вѣа мѡй.

29 Рече мѡ Исхсѣ, защото
ме видѣ повѣрѡва: вѡжени
който не сà видѣли и́ по-
вѣрѡваха.

30 Но и други много чюдеса сотвори Исусъ предъ оученицы те си, които не са написани въ тѣя книга.

31 Я тѣа се написаха да вѣрввате, зашѣ Исусъ ѣ Христосъ Сынъ Жїїи, и като вѣрввате да имате животъ (вѣчнїи) въ име то негово.

ГЛАВА КЯГ

По това послѣ пакъ се пїви Исусъ на оученицы те си (като воскресна ѡ мѣртнїи те) на Тїверїадско то море: и пїви се така:

2 Бѣха заедно Симонъ Петръ; и Фїлмъ, който се нариче близнецъ, и Нафанїилъ който бѣше ѡ Кана Галїлейска, и двѣма та сїнове Зеведѣеви, и други двѣма ѡ оученицы те мѣ.

3 Рече имъ Симонъ Петръ: азъ ще да идемъ да ловимъ рѣка, рекоха мѣ: ще идеме и нїе съ тебе, излѣзоха прочее и стѣнаха акїе въ кораблятъ, и въ онѣа нощї не фанѣха нищо.

4 Я когѣто самна, заста на Исусъ при брегатъ: но не познаха оученицы те че ѣ Исусъ.

5 И рече имъ Исусъ: дѣца, да ли имате нешо за пїденѣ; ѡговорѣха мѣ: немаме.

6 Я той имъ рече: Фжр-

лѣте мрежа та ѡ десна страна на кораблятъ, и ще да намѣрите, Фжрїѣха прочее и не мѣжеха вече да ѣ привлѣчатъ ѡ много то рѣкы.

7 Тогѣва онѣи оученикъ, когото ѣвѣчаше Исусъ, рече на Петра: Господъ ѣ ѣ Симонъ Петръ като чѣ че ѣ Господъ, препасѣ се съ престїлка, зашѣто бѣше голъ, и Фжрїсе въ морето.

8 Я други те оученицы съ ладїа та дойдоха, (зашѣто не бѣха далече ѡ землѣ та, но колкото двѣсте лѣкти) и влѣчеха мрежа та съ рѣкы те.

9 Я като излѣзоха на землѣ та, видѣха огнь на клѣдентъ, и рѣка на него че лежи, и хлѣбѣ.

10 Рече имъ Исусъ: донесете ѡ рѣкы те шѣто фанѣхте сегѣ.

11 Влѣзе Симонъ Петръ, и извлече мрежа та на землѣ та, пїлана съ сѣрш рѣкы шѣто и педесе и три, и со все цїо бѣха только (много) не раздрѣсе мрежа та.

12 Рече имъ Исусъ: елате, ѡвѣдвайте, и никой ѡ оученицы те не смѣеше да го попыта, кой си тї; зашѣто знаѣха че ѣ Господъ.

13 Дойде прочее Исусъ, и зема хлѣбатъ, и дади имъ, подобнѣи и рѣка та,

14 Ъто вече трѣтій пжть се пви Исѣсъ на оученицѣ те си, Ѡ каквѣто воскреснѣ Ѡ мѣртвы те.

15 Я когѣто ѡбѣдоваха, рече Исѣсъ на Ѡимѡна Петра: Ѡимѡне (сыне) Іуѡнинѣ, ѡбѣчашѣ ли ме по много Ѡ тѣа; рече мѣ: Ей Господи: тѣ знаѣшѣ че те ѡбѣчамѣ рече мѣ: паси ѡгциѣ те мои.

16 Рече мѣ пакѣ втори пжть: Ѡимѡне Іуѡнинѣ, ѡбѣчашѣ ли ме; рече мѣ: Ей, Господи: тѣ знаѣшѣ че те ѡбѣчамѣ, рече мѣ (Исѣсъ): паси ѡвциѣ те мои.

17 Рече мѣ трѣти пжть: Ѡимѡне Іуѡнинѣ, ѡбѣчашѣ ли ме: ѡскорбѣсе Пѣтрѣ за што мѣ рече трѣти пжть: ѡбѣчашѣ ли ме: и рече мѣ, Господи, тѣ знаѣшѣ сѣчко: тѣ знаѣшѣ че те ѡбѣчамѣ, рече мѣ Исѣсъ: паси ѡвциѣ те мои.

18 Истина, истина ти говоримѣ: когѣто бѣше младѣ, ѡпѣсѣвашесе самѣ и хѣдѣше кждѣто искаше: а когѣто ѡстарѣшѣ ще да си прѣстрѣшѣ ржцѣ те, и дрѣгѣ ще да те ѡпѣше, и ще да те ѡди, кждѣто не щѣшѣ.

19 Я това рече, назначѡущѣ съ каквѣ смѣртѣ ще да прослѣви Бѣа, и като

изѣдѣма това, рече мѣ: послѣдѣвай по мѣне.

20 И като се ѡбѣрна Пѣтрѣ, видѣ оученикачѣ, когѣто ѡбѣчашѣ Исѣсъ че иде слѣдѣ негѣ, коѣто се наклони на грѣди те мѣ на вечеѣра та, и рече: Господи, коѣ е што те предѣва:

21 Нѣго като видѣ Пѣтрѣ, рече на Исѣса: Господи, а тѣа що (ще да бѣде):

22 Рече мѣ Исѣсъ: ако искашѣ да стои тоѣ (тѣка) докле да доѣдемѣ (пакѣ) што тѣ е грѣжа; тѣ вѣрѣи по мѣне.

23 Пронѣсѣсе прѣчее това слово по междѣ бѣтѣа та, зацо тѣа оученикѣ не ще да оумре: но Исѣсъ мѣ не рече че не ще да оумре: но, ако искашѣ да сѣди тоѣ (тѣка) докле да доѣдемѣ (пакѣ), што тѣ е грѣжа тѣеке;

24 Тѣа е оученикѣ, коѣто свидѣтелствѣва за тѣа (рѣботѣ), коѣто и написѣ тѣа и знаѣме че е истинно свидѣтельство то мѣ.

25 Има и дрѣги много, што е сотворилѣ Исѣсъ, коѣто ако бѣ се писѣвали еѣно по еѣно, ни сѣчкѣо свѣтѣ чѣнимисе не щѣше да вмѣсти написаны те книги, аминѣ.

ДѢЯНИЯ ТЯ

НЯ ОВѢТИ ТЪ ЯПОСТОЛИ.

ГЛАВА ПЪРВАЯ.

ПЪРВО ТО СЛѢВО НАПИСАХЪ,
за сички те (дѣла), ѿ Тео-
фѣле, който начна Исуса
да твори и да оучи,

2 Дори до онъи дѣнь, въ
който, като заповѣда на
япостоли те чрезъ свѣго
Духа, който избра, возне-
сесе.

3 Предъ който и предста-
ви себе живъ по страдаше
то си, съ много вѣрни зна-
менѣа, понеже имъ се явля-
ваше чрезъ четъредесѣтъ
днѣи, и говореше имъ за цар-
ство то Бжїе.

4 И като се намираше съ
нихъ, зарача имъ да се не
шлѣчатъ ѿ Иерусалима,
но да чѣкатъ ѡбѣщанїе то
отѣческо, което сте (рече)
чѣли ѿ мене:

5 Защото Исавнъ е кре-
стѣлъ съ вода, а нше ще да
се кръстите съ Духъ свѣи,
не слѣдъ много днѣи.

6 Онѣ прочее собрахасе сич-
ки те заеднѣ, и нѣтаха го,
и говореха: Господи, въ тѣа

ли годинаще да оустроишъ
царство то Израилево:

7 И той имъ рече: не е
ваша работа да разумѣете
времена та и години те,
който Сѣъ е положилъ во
своа та си власть.

8 Но нше ще да приимете
сила, когато слѣзне на васъ
Духъ свѣи, и ще да ми кж-
дете свидѣтели во Иеруса-
лимъ, и въ сичка та Иудѣя
и Самарїа, и до край зем-
лѣ та.

9 И като рече тѣа (слова),
вдигнасе высоко, като глѣ-
даха онѣ, и облакъ го за-
несе ѿ очѣ те имъ.

10 И като (стоѣха та) глѣ-
даха на небо то, когато воз-
лизаше той, и ето, два-
ма мъжїе застанаха предъ
нихъ въ бѣлы дрѣхи,

11 Който и рекоха: мъжїе
Галїлейскїи, що стоите та
глѣдате на небо то; тоа Ис-
сусъ, който се вознесе ѿ васъ
на небо то, подобно ще да
дойде, каквото го видѣхте
когато се качваше на не-
бо то.

12 Тогда се върнаха во Иерусалимъ ѿ гора та, ко-
 лѣто се нариче Влеинъ ко-
 то е близъ при Иерусалимъ
 (толко), колко то мѣсто
 държи събвѣтншо пять.

13 И като влѣзоха, качи-
 хасе на горница та. гдѣто
 седеха Пѣтръ и Іакъвъ, и
 Іоаннъ и Андрей, Філіппъ
 и Ѡмъ, Варфоломій и
 Матѣй, Іакъвъ Алфѣевъ
 и Симонъ Зилѣтъ, и Іуда
 Іакъвовъ.

14 Сички те тѣа тѣрпѣха
 единодушншо въ молитва
 и молѣніе, (съ нѣкои) жены,
 и съ Марія майка та Ис-
 сова, и съ братѣа та мѣ.

15 И въ тѣа дни стана
 Пѣтръ по средѣ оученицъ те,
 и рече: (а бѣха заедншо тамъ
 и други человекъ до сго и
 двѣсе души:)

16 Мужіе братѣа, трѣбваше
 да се снърши писаніе то,
 шото предрече Дхъ стѣи
 презъ оуста та Давідови,
 за Іуда който бѣде вождь
 на онѣа, който фанѣха Іу-
 да:

17 Защото и той бѣше
 причисленъ съ насъ, и прѣлъ
 бѣше жрѣвій на-тѣа служка.

18 Той прочее бѣше спеча-
 лилъ нѣка ѿ неправедна за-
 платѣа, и падна на долъ съ
 глава та, и разкинасе на
 средѣ, и истече мѣ сичка та
 оутрѣба вжнъ.

19 И раздѣлѣха (говѣ) сич-
 ки те който живѣха во Ие-
 русалимъ, шото се нарече
 онѣа нѣва на нѣхншатъ
 ѣзыкъ, Якедамъ, което ще
 да рече, нѣва крѣвава.

20 Защото е писано въ
 псаломска та книга: да бѣ-
 де дворо мѣ пѣстъ, и да не-
 ма никой да живѣе въ него,
 и достоинство то мѣ да
 земе другъ.

21 Трѣбва прочее ѿ онѣа
 мужи, който се нахѣдеха съ
 насъ во всичко то време, въ
 което влѣзе въ насъ, и из-
 лѣзе (ѿ насъ) Гдѣ Исусъ.

22 Като нача ѿ крѣщеніе
 то Іоанново дори до онѣи
 день, въ който се възнесе
 на небо то (ѿ насъ), единъ
 ѿ нѣхъ да бѣде свидѣтель
 съ насъ на-воскресеніе то мѣ.

23 И представиха двѣа,
 Іосифъ който се именува-
 ше Варсава, който бѣше на-
 реченъ Іустъ и Матѣя.

24 И като се помолиха
 (Бгъ), рекоха: ты Гдѣи кой-
 то знаешъ сердца та на
 сички те, покажи еаного
 когото си избралъ ѿ тѣа
 двѣа та.

25 Да прѣиме жрѣвійатъ на
 тѣа служка и на-апѣстол-
 ство то, ѿ което испадна
 Іуда, за да иде въ свое то
 си мѣсто.

26 И Фрлиха за нѣхъ
 жрѣвій, и падна жрѣвій на

Матѳіа, и причисли се съ
Единъ се те апостола.

ГЛАВА V.

И като се исплановаха дни
те на-платдесѣтница та, бе-
ха сички те апостоли еди-
нодушнѣ собрани на кѣпѣ.

2 И внезапно быде ѿ неко-
то шумъ, като че идеше
силно дѣханѣ ѿ вѣтра, и
напжани сичкиятъ домы
гдѣто седеха.

3 И пвнѣхаша се че раз-
дѣлаваха азѣцы те като
огнени, и седна (секой) на
секого ѿ нѣхъ.

4 И испжанихасе сички те
съ дѣхъ стѣго, и начаха да
говѣратъ съ други пѣзѣщы,
каквѣто дѣхо имъ даваше
да говѣратъ.

5 Я во Иерусалимъ живееха
(тогѣна) мъжѣе благовѣн-
нѣи ѿ секой родъ който е
подъ неко то.

6 И като быде тоа шумъ,
собра се народо и свжрка се,
защото секой ѿ нѣхъ (ги)
слѣшаше да говѣратъ го
своѣятъ си пѣзѣкъ.

7 И оудивлявахасе сички
те и чѣдахасе, и говѣреха е-
динъ другимъ: не сѣли сич-
ки те тѣа който говѣратъ
Галилеане:

8 И каквѣ нѣ (ги) слѣша-
ме секой (да говѣратъ) го
своѣятъ ни азѣкъ, въ кой-
то сме се родилъ;

9 (Фирѣчь) Пармане и Ми-
дане и Вламѣте, и които
живеатъ въ Месопотамѣа,
и во Иудеа и Каппадокѣа,
въ Понѣтъ и въ Ассѣа,

10 Во Фрѣгѣа и Памфѣлиа,
въ Вѣгѣпетъ и въ страны те
дѣвински които са при Ку-
ринѣа, и римлане те които
приходатъ и Иудеи и при-
шелцы.

11 Критане и Яравлане,
слѣшаме ги да говѣратъ съ
наши те азѣцы величѣа
Божѣа;

12 И издмлавахасе сички
те и недоумѣваха, и говѣ-
реха единъ другимъ: що
ще да бжде това (нѣщо):

13 И други се рѣгѣеха, и
говѣреха: че са пѣли много
сладо вино.

14 Но Петръ застана съ
Единъ се те (апѣли пред на-
родатъ) и издигна си гла-
сѣтъ, и рече имъ: мъжѣе Иу-
дейскѣи, и сички те които
живеете во Иерусалимъ, това
да знаете вѣе, и чѣйте хѣ-
бавѣ мой те дѣмы:

15 Тѣа не сѣ пѣани, как-
вѣто що мѣслите вѣе: за-
щото (тоше) третѣй часъ е
ѿ деньжтъ.

16 Но това е што е рѣ-
чено чрезъ пророка Иѣил:

17 И ще да бжде въ послѣд-
но то време, говѣри Кѣтъ,
ще да излѣемъ ѿ дѣхъ мое-
гѣ на сѣкоа плѣтъ: и ще да

пророчествуватъ сыновѣ те
вѣши и дщери те вѣши: и
юноши те вѣши видѣнїа ще
да видатъ, и старцы те на-
ши снїца ще да сжнѣватъ:

18 Защото въ оныя дни
ще да излѣемъ ѿ Дх҃а мое-
гѣ на рабы те мой и на
равѣни те мой и ще да про-
рочествуватъ.

19 И ще дамъ чюдеса горе
на небо то, и знаменїа до-
лѣ на землѣта, кровь и огнь
и дымѣнїе ѿ дымъ.

20 Сѣлаще то ще да се пре-
твори въ темнота, и мѣ-
саю въ кровь, докле не ѣ
дошѣлъ день господень
великій и пресвѣтлы.

21 И (тогдава), секой кой-
то призовѣ име то Господ-
ни, ще да се спасѣ.

22 Мѣжїе Израилтескїи по-
слѣшайте тѣа словеса: Ин-
сеса Назарѣа мѣжа доказа-
на вамъ ѿ Б҃га съ силы и
чюдеса и знаменїа, които
сотвори Б҃гъ чрезъ него по-
рѣдъ васъ, каквото и сами
знайте.

23 Него, който съ ѿпредѣ-
лїнна та вола и предразѣ-
мѣнїе то Божїе бѣде преда-
денъ, като фанáхте вие съ
ржѣ те на-беззаконни (че-
ловѣцъ) распѣхте и оу-
вїхте:

24 Когото Б҃гъ воскресї,
като разсыпа смѣртны те
волести, защото не бѣше

возможно да го джржи
смерть тѣ.

25 Защото Давїдъ говори
за него: азъ всегда глѣдахъ
Господа предъ мене: зашто-
то ѣ ѿ десна та ми страна
да не помжрадамъ.

26 Заради това се возве-
сели сжрацѣ то ми, и возра-
дова азъко ми: и тоще и
тѣло то ми ще да се всели
съ надежда:

27 Защото не щѣшъ да
ѿставишъ дѣша та ми во
здъ нито ще да допѣстишъ
да види преподавнѣ твої
истлѣнїе.

28 Вазалъ ми си пжтица
та на-животатъ: ще да ме
испжлнишъ веселїе съ лицѣ
то ти.

29 Мѣжїе братїе, можемѣ
да речѣме съ дерзновѣнїе къ
вамъ за патриарха Давїда,
защото, и оумрѣ, и погре-
бѣнъ бѣде, и гробо мѣ ѣ оу-
насъ до днѣшнїатъ день.

30 Понѣже прочѣе бѣше пре-
рокъ, и знаѣше зашто съ кле-
тва мѣ се заклѣ Б҃гъ, зашто
ѿ плодѣтъ на-чресла та мѣ
да воздвїгне Хр҃та по
плоти, да го тѣри на пре-
столатъ мѣ,

31 (Тсї) предвидѣ за вос-
креснїе то Хр҃тово, зашто
дѣша та мѣ не бѣде ѿста-
вена во здъ, нито плоть
та негова видѣ истлѣнїе,

32 Тогдава Исеса Б҃гъ вос-

креси, комѣто сме сички те
нѣ свѣдѣтели.

33 Понѣже прочее той се
нознесе съ Бжѣа та десница,
и прѣа ѿ Оца ѿвѣщаніе
то на-стѣгѣ Дѣа, и излеа
това (ѿвѣщаніе) коѣто вше
видите сега и слышате.

34 Защото Давѣа не се
ѣ качѣвалъ на некто то: но
самъ (той) говори: рече Гдѣ
Гдѣ моемъ: съдѣи ѿ десна
та ми страна,

35 Докле да тѣримъ вра-
ги те твой подножіе на-
нозе те ти.

36 Да разѣмѣе прочее и з-
вѣстѣнѣ сичкию дѣмъ Ісраѣ-
левъ, зашто Бжѣа ѣ направилъ
и Гдѣа и Хртѣа, тогова Іи-
сѣса, когото вше распѣхте.

37 И катѣ чѣхѣ това оу-
милихасе со сжрацѣ то, и ре-
кохѣ на Петра и на другѣ
те апѣстоли: цѣ да согѣво-
рѣме, мѣжѣ братѣе;

38 Я Петра имъ рече: по-
кайтесе, и да се крѣсти се-
кой ѿ насъ во име то Іи-
сѣса Хртѣоно за прощѣніе
грѣхѣ вѣ: и цѣ прѣимете
даръ на-стѣгѣ Дѣа.

39 Защото вамъ ѣ ѿвѣ-
щаніе то и на ваши те чада,
и на сички те далѣчни, кои-
то цѣ да повѣка Гдѣа Бжѣа
наша.

40 И съ другѣ по много
словеса доказѣваше и моле-
ше ги, и говорѣше: и зка-

вѣтесе ѿ тоа развращѣніа
рода.

41 Коѣто прочее прѣаха ра-
достѣнѣ слово то мѣ, крѣ-
стихасе: и прѣтѣбрихасе въ
тоа дѣнѣ (при Христѣане те)
до три хѣлады дѣши.

42 И тѣрпѣха цѣрѣствѣ во
оуѣніе то апѣстолеско, и во
ѡкѣніе то, и въ преломлѣ-
ванѣ то хлѣбно, и въ мо-
литѣ вѣ те.

43 И бѣдѣ страхъ на секо-
го человекѣа: защото много
чѣдеса и знаменіа бѣдохѣ
чрезъ апѣстолѣ те (во Іерѣ-
салимѣ).

44 И голѣмъ страхъ бѣше
на сички те нѣхъ, и сички,
те коѣто вѣрѣвахѣ седеха
зѣдѣнѣ, и сички те (вѣщи)
имъ бѣхѣ ѡкѣи:

45 И стока та и стѣжѣніа
та си продавахѣ, и разда-
вахѣ на сички те, комѣто
цѣ да потребѣваше.

46 И кѣга дѣнѣ тѣрпѣха
ѣдинодѣшинѣ въ цѣрѣкѣ та,
и катѣ ломѣха ѿ кѣща въ
кѣща хлѣбъ, прѣемахѣ (прѣ-
ста) пища съ радѣстѣ и про-
стѣчѣа сердѣчна,

47 И хвалѣха Бжѣа, и сички
те людіе ги ѿвѣчѣхѣа. Я Гдѣа
прѣтѣбраще секой дѣнѣ въ
цѣрѣкѣ та ѡнѣа коѣто же-
лаѣха да се спасѣтѣа.

ГЛАВА Г.

1 Я Петръ ѿ Іуаннъ воскачъ-
вахасе зѣданъ въ цѣрква та
на молитва въ деватый
часъ.

2 И нѣкой челоувѣкъ кой-
то беше хрѣмъ ѿ рожденіе
то си, ѿ носѣха го, ѿ тѣра-
ха го секи день предъ цер-
ковни те врата, които се
выкаха красни, да проси
милостына ѿ онова които
влѣзѣха въ цѣрква та:

3 Като видѣ Петръ ѿ Іуан-
на които щѣха да влѣзатъ
въ цѣрква та, просѣше (ѿ
нихъ) милостына

4 Я Петръ като погледна
на него зѣданъ съ Іуанна,
рече: погледни на насъ.

5 Я той ги глѣдаше съ (го-
лімо) вниманіе, понѣже мнѣ-
ше че ще да пріиме нещо ѿ
нихъ.

6 И рече Петръ: срекрѣ ѿ
злато нема оумѣне: но що-
то ѿмамъ, това ти давамъ:
ко ѿме то на Іисуса Хрѣта
Израѣа, стани та ходи.

7 И фанъ го за дѣсна та
ръка ѿ вдигна го: ѿ тѣа
часъ мѣ се оутвердиха ста-
пала та ѿ глѣзни те.

8 И скочи, ѿ стана (правъ
на носѣ те си), ѿ фанъ да
ходи, ѿ влѣзе съ нихъ въ
цѣрква та, ѿ ходеше ѿ скъ-
чеше ѿ прославляваше Бгѣа.

9 И видѣха го сички те лю-
ди че ходи ѿ хвали Бгѣа.

10 Я познаваха го че кѣше
той който седѣше при кра-
сни те врата цѣрковни да
проси милостына: ѿ много
се чѣдѣха ѿ оужасни бѣдо-
ха за онова што мѣ се
слѣчи.

11 И понѣже хрѣмъ кой-
то исцѣла не ѿ дѣлаваше-
се ѿ Петра ѿ ѿ Іуанна,
сичкио народъ притърча къ
нихъ съ (голімо) оудивле-
ніе въ притвѣратъ който
се наричеше Соломонъвъ.

12 Я Петръ като видѣ то-
ва, нача да говори наро-
дъ: мъжіе Израѣитане, що
се чѣдите за това; ѿли цю
глѣдате на насъ, кото че со
своа сила ѿли съ благочестіе
го направихме да ходи.

13 Бгѣа Явраамъ ѿ Іса-
аковъ ѿ Іаковъ Бгѣа на-
наши те сѣ ѿ прослави си
на своего Іисуса когото вые
преддоухте, ѿ шрекохтесе
ѿ негъ предълицѣ то Пѣла-
тово, когато той разсѣди
да го пѣсти.

14 Но вые се шрекохте ѿ
стагъ ѿ праведнагъ, ѿ ис-
просихте да ви дадатъ че-
ловѣка оубійца:

15 Я началникатъ на жи-
вотатъ оубихте, когото
Бгѣа воскреси ѿ мѣртва те,
комѣто сме нѣ свидѣтели
(на-воскресѣніе то).

16 И съ вѣра та во ѿме
то мѣ, негово то ѿме оукрѣ-

ни того́ва, когѣто вѣе ви-
дите и зна́ете: и вѣра та
ко́кто быде́ чрезъ него́, да-
рова́мъ насичко́ то тѣло́ ис-
цѣленіе́ предъ сички́те ва́съ.

17 И сега́, бра́тіе, зна́мъ
защо́ ѿ незна́нѣ́ това́ на-
прави́хте, какво́то и нача́л-
ни́цы те ва́ши:

18 Но Бгъ́ какво́то що́
предсказа́ онѣа́ (проро́чест-
ва́ чрезъ оуста́ та на-сички́
те свои́ проро́цы, сирѣчь да
постра́да Христо́съ, така́
ги и свърши́.

19 Пока́йте се про́чее и ѿ-
бжрѣ́те се, да се ѿчи́стите
ѿ грѣхове́ те си, като да
дода́тъ времена́ оутѣши-
телни ѿ лице́ то Господне́,

20 И да ви пра́ти предпро-
повѣ́даннаго́ Исуса́ Хрѣ́та,

21 Когѣ́то трѣбѣ́ва да при́-
ме́ нево́ то до онова́ време́,
докле́ да се свършатъ́ сич-
ки те онѣа́ (ра́боты), кой-
то е́рекль Бгъ́ чрезъ оуста́
та на сички́ те стѣ свои́
проро́цы ѿ вѣ́ка.

22 Защо́то Мшѹсе́й рече́
на отцѹ́ те: проро́ка ва́мъ
ще да воздѣ́гне Гдъ́ Бгъ́
ва́ша ѿ ва́ши те бра́тіа,
като мене́: него́ да слы́шате
за сичко́ що́ да ви рече́.

23 Защо́то всѣ́ка душа́,
ко́кто не послѣ́ша оно́го́ва
проро́ка, ще да се истре́би ѿ
человѣ́цы те.

24 И сички́ те проро́цы ѿ

Саму́ила, и по него́ послѣ́
който говори́ха, предска-
за́ха тѣа́ дни́.

25 Вѣе́ сте сѣнове́ на-про-
ро́цы те, и на-завѣ́татъ́, ко-
го́то завѣ́щѣ́ Бгъ́ на ва́ши
те оцѹ́, и рече́ на йвѣра́ма:
и съ твоѣ́ то се́ме ще да се
благосло́ватъ́ сички́ те пле-
мена́ зе́мни́.

26 Ва́мъ пѣ́рво пра́ти Бгъ́
сѣна́ своего́ Исуса́, като го
воскреси́ ѿ мѣ́ртва те, да вы́
благослова́ва, за да се ѿ-
ста́вите и вѣе́ секо́й ѿ ва́ши
те злѣ́ш.

ГЛАВА Д.

И като говори́ха онѣ́ (тѣа́
словеса́) къ наро́датъ́ на па́-
на́ха на нихъ́ свѣщенни́цы
те, и нача́лники́ на-стра́жа
та церко́вна, и Сада́дкѣи́ те

2 И гнѣ́вахасе, зашо́то оу́-
че́ха наро́датъ́, и проповѣ́-
дѣ́вахасе съ Исусово́ то име́
воскресе́ніе́ то на мѣ́ртва те:

3 И Фана́ха ги, и тѣ́рѣха ги
въ затво́ръ до оутре́шніатъ́
де́нь: зашо́то бе́ше ве́черъ
бе́ке.

4 И мнози́на ѿ онѣ́а́ кой-
то чѣ́ха сло́во то повѣ́рова-
ха: и быде́ число́ то на-
(вѣ́рни те) мѣ́жи до пѣ́тъ
ты́сащи́.

5 И на оутре́шніатъ́ де́нь
собра́хасе кня́зи те и мѣ́
и ста́рцы те и кни́жницы те
во йеру́сали́мъ.

6 И ѿнна архіерей ѿ Каїафа ѿ Іоаннъ ѿ Ілѣксандра, ѿ който бѣха ѿ архіерейскіятъ родъ:

7 И като ги поставиха на срѣдъ, пѣтаха ги: съ коя сила, ѿли съ коѣ ѿме сотворихте вше това;

8 Тогѣва Пѣтръ се исплани съ Дѣа стѣгъ, ѿ рече ѿмъ: князи людскіи ѿ старци Ісраїлевы.

9 Понѣже нѣе днѣсь се испѣтоваме за благодѣаніе на человекѣка нѣмошна, съ какъвѣ сила тоѿ ѿцѣлѣ:

10 Извѣстно да бѣде на сички те вѣсѣ, ѿ на сички те людіе Ісраїлеви, зацо съ ѿме то на Іисуса Хрѣста Назарѣа, когото Бгѣ воскресѿ ѿ мѣртви те, съ това (ѿме) тоѿ стой предъ вѣсѣ здравѣ.

11 Тоѿ ѣ каменьо оукорѣнншо ѿ вѣсѣ зидатели те, ѿ който бѣдѣ глава на оуглатъ: ѿ не можеме да се спасѣме чрезъ никого дрѣгго:

12 Зацо то нѣма дрѣго ѿме подъ небѣ то дадено на человекѣцъ те, съ коѣто трѣбѣва да се спасѣме.

13 Я они като видѣха Пѣтрово то ѿ Іоанново то дерзновѣніе, ѿ разѣмѣха зацо са человекѣцъ безкнижни ѿ прѣсти, чѣдѣхасе: ѿ познаваха ги зацо бѣха съ Іисуса:

14 И като глѣдаха ѿздрѣ-

вѣлшатъ человекѣкъ че стоѣше съ нѣхъ, не можеха нишо да продѣматъ на срѣща.

15 Но като ѿмъ заповѣдаха да ѿзлѣзатъ вжнъ ѿ собѣратъ, допѣтовахасе междѣ себѣ си,

16 И говорѣха: шо да направиме на тіа человекѣцъ; зацо то сички те който живѣлатъ во Іерусалимъ зналатъ че бѣдѣ чрезъ нѣхъ чѣдо знаменито, ѿ не можеме да се ѿречѣме.

17 Но да се не пронесѣ по много въ народатъ това, съ оустрашѣніе да ѿмъ запрѣтиме да не говорѣтъ неке за това ѿме на никого человекѣка.

18 Я повѣкаха ги, ѿ заповѣдаха ѿмъ да не продѣмоватъ ѿниодъ, ни то да оучатъ въ ѿме то Іисусово.

19 Я Пѣтръ ѿ Іоаннъ ѿговориха, ѿ рекоха ѿмъ: ако ѣ праведно предъ Бгѣа да послѣшаме вѣсѣ пѣвече, нѣжели Бгѣа, разсѣдѣте (сами);

20 Не можеме нѣе да не говориме това шо смѣ видѣли ѿ чѣли.

21 Я они пакъ ѿмъ запрѣтиха, ѿ пѣстиха ги, понеже не найдѣха никоа причина какъвѣ да ги мѣчатъ, заради народатъ: зацо то сички те прославляваха Бгѣа за (чѣдо то) шо то бѣдѣ.

22 Зацо то человекѣко на

кого́то бѣде́ това́ чѣдо на-
исцѣленіе то бѣше по мно-
гѣмъ ѿ четы́риде́се годи́нъ.

23 И како ги пѣсти́ха дей-
до́ха при своѣ́мъ те́бѣ си, и ка-
за́ха имъ́ що́ имъ́ ре́коха
а́рхїере́н те́ и ста́рцы те́.

24 Я́ Онѣ́ како́ чѣ́ха, ѣди-
нодо́шнъ вди́гна́ха гла́съ
къ́ Бг҃у, и ре́коха: ѿ Вла-
ды́ко, тѣ́ Бж҃е ко́йто си со-
твори́лъ не́бо то́ и зе́мля́
та́ и мо́ре то́, и си́чко то́
що́то ѣ́ въ́ нихъ́:

25 (Тѣ́) ко́йто си ре́кля
(съ́ Дх҃а́ ст҃а́го) чре́зъ оу-
ста́ та́ на-Дави́да (о́тца́
на́шегѣ) ра́ка́ твоегѣ́: за-
що́ тѣ́зѣ́щъ те́ се возмѣти-
ха, и наро́ди те́ прегово́ри-
ха пра́зднъ (ра́ботъ);

26 За́ста́на́ха (на сре́дѣ́)
ца́рове те́ зе́мни. и кнѣ́зи
те́ се со́бра́ха на кѣ́пъ на
врѣ́хъ Го́спода, и на врѣ́хъ
Хр҃та́ не́говъ.

27 За́що́то вои́стиннѣ́ се
со́бра́ха въ́ тѣ́мъ гра́дѣ́ на
врѣ́хъ ст҃а́го сы́на твоегѣ́
Иисѣ́са, ко́го́то си помаза́лъ,
и Ирѣ́дъ и Понті́йскїи́ Пі-
ла́тъ, съ́ тѣ́зѣ́щннѣ́ те́ и съ́
наро́датъ Ісра́илевъ,

28 Да со́творатъ́ о́нова́,
що́то ѣ́ предопре́дѣли́ла
тѣ́мъ та́ рѣ́ка́ и тѣ́мъ со-
кѣ́тъ да бѣ́де.

29 И сегѣ́, Гд҃и, погле́днѣ́
на́ нихъ́ни те́ за́пла́шонанїа́,
и да́и (на на́съ) твоѣ́ те́ ра-

би́ да гово́риме со́ всѣ́мъ
дерзнове́ніе́ сло́во то́ твоѣ́,

30 Кога́то прости́рашъ́ рѣ́-
ка́ та́ си на́ исцѣленїа́, и
да́ бѣ́ватъ зна́менїа́ и чѣ́-
деса́ съ́ имѣ́то на-ст҃а́гѣмъ сы́-
на́ твоегѣ́́ Иисѣ́са.

31 И како́ се помоли́ха, по-
тре́сесе́ мѣ́сто то́ гд҃ѣ́то бѣ́ха
со́брани: и исплани́хасе́ си́ч-
ки те́ съ́ Дх҃а́ ст҃а́го, и про-
повѣ́дова́ха сло́во то́ Бж҃іе
дерзнове́ннъ.

32 Я́ на-наро́датъ́ ко́йто
бѣ́ше повѣ́рова́лъ бѣ́ше сѣ́рд-
це́ то́ и дѣ́ша́ та́ ѣ́днѣ́: и
нико́й не гово́реше́ не́що ѿ
сто́ка та́ си да́ ѣ́ не́гово, но
бѣ́ше имъ́ си́чко о́бщо.

33 И съ́ голе́ма си́ла сви-
дѣ́тельствѣ́ваха́ апо́столи те́
воскре́сенїе́ то́ на-Го́спода
Иисѣ́са Хр҃ста́: и голе́ма бла-
годѣ́ть бѣ́ше на́ си́чки те́
нихъ́.

34 За́що́ то́ нико́й не бѣ́ше
сирома́хъ въ́ нихъ́: поне́же
ко́йто бѣ́ха́ господа́ре: на-
мѣ́ста́ илї́ на-кѣ́щи, про-
да́ваха́ ги, и прино́сѣ́ха цѣ́-
на́ та́ на-продѣ́дени те́,

35 И тѣ́бра́ха (а́) при́ нозѣ́
те́ апо́столски: и да́ваше́
на́ се́кого́ що́то́ мѣ́ потре́-
бѣ́ваше́.

36 Я́ Іу́вїа́, ко́йто бѣ́ше на-
рече́нъ ѿ апо́столъ те́ Варна́-
ва, ко́е́то́ ще́ да́ се́ рече́, сы́нъ
на-оу́тѣ́шенїе́ то́, и бѣ́ше
леуї́тъ, ро́домъ́ Ку́прани́нъ,

37 Които имаше своа зем-
ла и продаде ѿ, и принесе
цѣна та (и) и тѣри (а) предъ
нозѣ те апостолски.

ГЛАВА В.

1 И нѣкой человекъ име то
мѣ Анаѳиа съ жена та си
Сапѳира, продаде село:

2 И оутан ѿ цѣна та (нѣ-
колко за себеси), което зна-
еше и жена та мѣ, а дрѣго
то донесе, и тѣри го предъ
нозѣ те апостолски:

3 И Пѣтръ рече: Анаѳие, за-
що си ѿставилъ да тѣри
сатанѣ та на сѣрдцѣ то ти
(такѣва мысль) за да изж-
жешъ Дѣа стѣго, и да скрѣ-
пшъ за себе си ѿ цѣна та
(на-продадено то) село;

4 Когато не беше прода-
дено, не беше ли твоѣ; и ко-
гато се продаде (цѣна та
мѣ) не беше ли въ твоѣ та
власть; защо си тѣрилъ тѣа
мысль на сѣрдцѣ то си; не си
излагалъ человекъ, но Бѣа.

5 И като чѣ Анаѳиа тѣа
слова, падна (на земла та)
и издахна: и вѣде голѣмъ
страхъ на сѣчки те които
чѣха това.

6 И станѣха по млѣди те,
и вдигнаха го, и изнесоха
го та го погрѣвоха.

7 И като се минаха колко-
то три часа, и жена та мѣ ко-
гато не знаеше това, влѣзе.

8 И попыта ѿ Пѣтръ: ка-

жи ми за толко ли прода-
дохте село то; а она рече:
ѣи, за толко.

9 И Пѣтръ и рече: защо се
согласихте и двѣма та да
искѣсите Дѣа Гѣна; ѣто
нозѣ те на-онѣа цѣто по-
грѣвоха мѣжа твоего при
врата та са, и ще да изне-
сѣтъ и тебе.

10 И тоа чѣсъ падна предъ
нозѣ те мѣ, и оумре: и като
влѣзоха юноши тена Дѣа
ѿ мрѣтва, и изнесоха та ѿ
погрѣвоха при мжжѣтъ и.

11 И вѣде голѣмъ страхъ
на сѣчка та цѣрква и на
сѣчки те които чѣха това,

12 И чрезъ рѣчѣ те апо-
столски много знаменѣа и
чѣдеса бѣвахѣ въ народѣтъ,
и сѣчки те ѣдинодѣшнѣ се-
дѣха въ притворѣтъ соло-
мѣновѣ.

13 И ѿ дрѣги те никой не
смѣеше да се приближи при
нихъ, но (сѣчки) народѣ
ги хвалеше.

14 И оумножавахѣсе по-
вече онѣа които вѣрѣвахѣ
въ Гѣа, множестго мѣжѣ
и жени:

15 Цѣто и по оулицѣ те
износеха болни те, и тѣрѣха
ги на постѣли и на ѣдрѣве,
да вѣ понѣ сѣнка та Пе-
трѣва ѿсѣнила нѣкого ѿ
нихъ, когато заминѣва ѿ
тамѣ.

16 И собирахѣсе и мнози-

на ѿ ѿколни те грѣдове
ко Іерусалимъ, и принесеха
болны те, и ѿныа който
страдаха ѿ нечисти дѣхове,
и ищѣлавахася сички те.

17 Тогѣва стана архіереа
та, и сички те што во бѣха
съ него, който бѣха ѿ са-
дѣкѣйска та ѣресъ, и ищп-
нихася съ зависгъ.

18 И фанѣха апостола те,
и пратиха ги къ общена-
родна та темница.

19 Но Яггъль Гдѣнь прѣзъ
ночь та ѿвори врата та
на темница та, и изведе ги
вжнъ и рече:

20 Идѣте си, и застанѣте въ
цѣрква та, и говорѣте на
народатъ сички те словеса
на тоа живѣтъ.

21 И като чѣха (това) вѣ-
зоха въ цѣрква та предъ
самнѣванѣ, и побѣваха. И
като доидѣ архіереа та и
ѿныа што во бѣха съ него,
спыкаха соборъ и сички те
старѣйшины ѿ сыновѣ те
Ісраилеви, и пратиха въ те-
мница та да ги доведатъ.

22 Но слѣги те като ѿи-
дѣха не намериха ги въ те-
мница та: и вжрнахася та
казѣха,

23 И рѣкоха: зашто темни-
ца та найдѣхме заклѣчена
со всѣкое оутверженіе, и
стражи те стоеха предъ вра-
та та: но като ѿворихме
не найдѣхме никого внетре.

24 Като чѣха тіа словеса
архіереа та и начѣлники на-
стража та цѣрковна, и дрѣ-
ги те первосвященницы, по-
чѣдихася за нихъ, шо ѿе да
бжде тоба.

25 Но доидѣ дрѣгъ нѣкой
та имъ каза, и рече: зашто
ѣто челоуѣцы те, който
бѣхте тѣрили въ темница
та, въ цѣрква та стоатъ и
оучатъ народатъ.

26 Тогѣва ѿидѣ начѣлни-
ко на цѣрковна та стража
со слѣги те, и доведе ги, (но)
не со сила: зашто се бое-
ха ѿ народатъ да ги не по-
бѣлатъ съ каменѣ.

27 И като ги доведеха,
представиха ги предъ со-
борище то: и попыта ги
архіереа та, и рече:

28 Не зарачѣме ли ви съ
запрешеніе да не оучите за
това имѣ; и ѣто напжних-
те (сичкиатъ) Іерусалимъ съ
вѣше то оученіе, и ищите
да донесѣте на вржъ на съ
крвь та на тоа челоуѣкъ.

29 И ѿговорѣ Пѣтръ и а-
постоли те, и рѣкоха: тре-
бѣва по многѣ да послѣдѣ-
на нѣкой Бгъ, нежели чело-
уѣцы те.

30 Бгъ на-наши те ѿцы
воскресѣ Исѣса, когото вѣе
оубихте като го заковахте
на кржстатъ.

31 Него Бгъ превознесе со
своѣ та десница (да бжде)

началникъ и спаситель, за да даде покаание на Израила и прощение на грѣхове те.

32 И ние сме мѣ свидѣтели на тѣа дѣла, и стѣи Дхъ когото даде Бгъ на онѣа които го слышатъ.

33 И онѣа като чѣха това, пѣкахасе (ѡ гнѣвъ), и сговарахасе да ги оубѣятъ.

34 Но нѣкой Фарисей име то мѣ Гамалиилъ, законоучитель, когото сичкѣо народъ почиташе, станѣ въ соборище то, и заповѣда да изведатъ вънъ апостола те за мало време:

35 И рече имъ: мужие Израилтески, помыслѣте си (добрѣ) що щѣте да направите съ тѣа человекы.

36 Защото предъ тѣа дни появи се Фенда, и говореше себѣ зашѣ ѣ голѣмъ нѣкой, при когото се прилѣпиха до четыристѣтѣни человекы на брой: който погина, и сички те които повѣрѣваха въ него распржснѣхасе, и станѣха нишо и никаде.

37 Послѣ (по него) появи се Иуда Галилеанинъ, во време то когато се написѣваше народо, и ѡвлѣче доволно человекы по себѣ: (но) и той погина, и сички те ксѣто го послышѣха, распржснѣхасе.

38 И сегѣ ви говоримъ, махнѣтесе ѡ тѣа человекы,

и ѡставѣте ги: защото ако ѣ ѡ человекы те това измышленіе или това дѣло, то ще да се развѣли:

39 Ико ли ѣ ѡ Бга, не можете да го развѣлите, да се не намѣрите и бгѣопротѣвницы.

40 И послышѣха го: и като повыкаха апостола те, бѣха ги, и запрѣтиха имъ да не говоратъ (вече) за името Исусово, и пѣстиха ги.

41 И онѣа излѣзоха съ радостъ ѡ соборище то, защото се сподобѣха да прииматъ безчѣстїе за името Исусово:

42 И секи дѣнь не престѣнѣваха да оучатъ и да благовѣствоватъ Исуса Хрѣта, и въ цѣрква та и покжши те.

ГЛАВА 37.

И въ тѣа дни когато се оумножиха оученицы те, выде роптаніе ѡ Филипы те (които бѣха повѣрѣвали) на Евреѣ те, защото се презираха довицы те имъ въ катадневнѣо то слыгѣваніе.

2 Я дванадѣсѣ те (апостоли) повыкаха сичко то множество оученическо, и рекоха: не прилича намъ да ѡставиме слово то Бжїе, и да слыгѣваме на трапѣзы те.

3 Но виждѣ те братїе, та избѣрѣте ѡ васъ седемъ человекы, които са свидѣтел-

ствовани (въ добро то), и пжани съ Дх҃а ст҃аго и съ премѣдрость, които ще да поставиме на тѣа служба:

4 Я нѣе ще да ѡстанеме въ молитва та и въ слугѣваніе то на-слово то (Бж҃іе).

5 И оугодно бѣде това слово предъ сичко то собраніе: и иѣбраха Стефана, който бѣше пжленъ съ Дх҃а ст҃аго и съ вѣра, и Філіппа, и Прѡхора, и Никанора, и Тимона, и Пармена, и Николѣа Антиохійскаго, който бѣше станалъ ѡ пжзвичникъ Вврѣинъ.

6 Който поставиша предъ Апостолы те: и като се помолѣха, тѣриша си на нихъ ржцѣ те.

7 И слово то Бж҃іе растѣше и оумножавашесе число то на-оученицы те во Иерусалимъ весьма много: и многое множество ѡ священницы те се покорѣваха на вѣра та.

8 Я Стефанъ, понеже бѣше пжленъ съ вѣра и со сила, прѣвеше големи чѣдеса и знаменія въ народатъ.

9 И повдигнахася нѣкои ѡ соборище то (което се нариче) Ливертинско и Киринейско и Александерско, и ѡ оныа който бѣха ѡ Киликія и ѡ Асія, и препирахася со Стефана:

10 Обаче не можеха да се сопротиватъ на премѣдрость тѣа и на дѣхатъ, съ който говореше.

11 Тогѣва наговорѣха нѣкои челоѣци, които говорѣха, защо го чѣхмѣ че дѣма хѣлны дѣмы на Мѡѡсеѣа и на Бг҃а.

12 И повдигнаха нарсѣдатъ и старѣйшины те и книжници те, и спѣснахася та го гравнаха, и доведоха го на соборище то.

13 И представѣха лжжливны свидѣтели, които говорѣха: тоа челоѣкъ не престѣнѣва да дѣма словеса хѣлни на това ст҃ое мѣсто и на законатъ.

14 Заирото го чѣхмѣ да говори, че тоа Исѣсъ Назарей ще да развѣали това мѣсто, и ще да иѣзмѣни ѡбичаи те, които ни прѣдаде Мѡѡсеѣй.

15 И сички те който седѣха въ соборище то погледнаха на него, и видѣха лице то мѣ като лице Яггѣско.

ГЛАВА В.

Архїереѣа та мѣ рече: така ли са тѣа (работы);

2 Я той рече: мѣжѣе кратіе и отцы, послушайте: Бг҃ъ на-слава та пжвисе отцы нашемѣ Авраамъ когѣто бѣше въ Месопотамія, доклеіоцие

НЕ БѢШЕ СЕ ЗАСЕЛИЛЪ ВЪ ХАР-
РАНЪ:

3 И рече мѡ: иЗЛѢЗНИ ѿ
ЗЕМЛѢ ТА СИ И ѿ РОДЖТЪ СИ,
(И ѿ ДОМѢТЪ НА ОЦА ТВО-
ЕГѡ) И ѼЛА ВЪ ЗЕМЛѢ ТА КО-
АТО ЩЕ ДА ТИ ПОКАЖЕМЪ.

4 ТОГѢВА ИЗЛѢЗЕ ѿ ЗЕМЛѢ
ТА ХАЛДЕЙСКА, И ЗАСЕЛИСЕ ВЪ
ХАРРАНЪ: И ѿ ТАМЪ ПОСЛА
КАТО ОУМРЕ БИЩА Мѡ, ПРЕСЕ-
ЛИ ГО (КОГѢ) ВЪ ТАА ЗЕМЛѢ,
НА КОАТО ВШЕ СЕГА ЖИВЕЕТЕ.

5 И НЕ ДАДЕ Мѡ ВЪ НЕА НА-
СЛѢДСТВО НИТО (КОЛКО ТО)
ѼНА СЪЖПКА НОЖНА: НО ѿ-
БѢЩА Мѡ СЕ ДА А ДАДЕ ВО ВЛА-
ДѢНІЕ НЕМѡ, И ПОСЛА ПО НЕГО
НА НЕГОВИ ТЕ ПОТОМЦЫ, КО-
ГАТО ТОЙ И ОЩЕ НЕМАШЕ ЧЕДО.

6 И рече мѡ БГѢ ТАКА: ЗА-
ЩО ТВОИ ТЕ ПОТОМЦЫ ЩЕ ДА
БЖДАТЪ ПРИШЕЛЦЫ ВЪ ЧЪЖ-
ДА ЗЕМЛѢ, И ЩЕ ДА ГИ НА-
ПРАНАТЪ (КАТО) РОБѢ, И ЩЕ
ГИ ѿЗЛОБАТЪ ЧЕТЫРИСТО-
ТИНЫ ГОДИНЫ.

7 Но азъ ще да сѡдимъ
НА ОНЫИ НАРОДЪ, НА КОГО-
ТО ЩЕ ДА РОБДВАТЪ, РЕЧЕ
БГѢ: А ПОСЛАЩЕ ДА ИЗЛѢ-
ЗАТЪ, И ЩЕ МИ ПОСЛУЖАТЪ
НА ТОВА МѢСТО.

8 И ДАДЕ Мѡ ЗАКѢТЪ НА-
ѿКРѢЗАНІЕ ТО: И ТАКА РОДИ
ИСААКА, И ѿБРѢЗА ГО ВЪ ѼС-
МЫЛѢТЪ ДЕНЬ: А ИСААКЪ (РО-
ДИ) ІАКѡВА, А ІАКѡВЪ ДВА-
НАДЕСЕ ТЕ ПАТРИАРСИ.

9 И ПАТРИАРСИ ТЕ ЗАВИДЕХА

НА ІУСИФА, И ПРОДАДОХА ГО
ВЪ ВГѸПЕТЪ: НО БГѢ БѢШЕ
СЪ НЕГО:

10 И ИЗБАВИ ГО ѿ СІЧКИ
ТЕ Мѡ БѢДА, И ДАДЕ Мѡ
БЛАГОДАТЬ И ПРЕМЪДРОСТЬ
ПРЕДЪ ФАРАѸНА ЦАРѢ ВГѸ-
ПЕТСКАГО, И ПОСТАВИ ГО НА-
ЧѢЛНИКЪ НАДЪ ВГѸПЕТЪ, И
НАДЪ СІЧКІАТЪ СВОИ ДОМЪ.

11 И ДОЙДЕ ГЛАДЪ НА СІЧ-
КА ТА ЗЕМЛѢ ВГѸПЕТСКА И
ХАНААНСКА, И ГОЛЕМА БѢДА:
И НЕ НАХОЖДАХА ХРАНА ОТ-
ЦѢ ТЕ НАШИ.

12 Я ІАКѡВЪ КАТО ЧѢ ЧЕ
ИМА ЖИТОВО ВГѸПЕТЪ, ПРА-
ТИ (ТАМЪ) ОЦѢ ТЕ НАШИ
ПО НАПРЕДЪ:

13 И КОГАТО ДОЙДОХА ВТО-
РИ ПЪТЬ, ПОЗНАСЕ ІУСИФЪ
НА БРАТИѢ ТА СИ, И ГИВЕНЪ
БЫДЕ НА ФАРАѸНА ІУСИФО-
ВНО РОДЪ.

14 И ПРАТИ ІУСИФЪ ТА ПО-
ВЫКА ОЦА СВОЕГО ІАКѡВА,
И СІЧКИ ТЕ СИ СРОДНИЦЫ,
КОИТО БѢХА СЕДЕМДЕСѢ И ПЕТЬ
ДЪШИ.

15 И СЛѢЗЕ ІАКѡВЪ ВО В-
ГѸПЕТЪ, И ОУМРЕ (ТАМЪ) ТОЙ
И ОЦѢ ТЕ НАШИ:

16 И ПРЕНЕСОХА ГИ ВЪ СѸ-
ХѢМЪ, И ТѢРІХА ГИ ВЪ ГРО-
БАТЪ, КОГОТО КЪПИ ІВРААМЪ
СЪ ПАРѢ ѿ СЫНОВѢ ТЕ НА-
ВММОРА СѸХѢМОВА.

17 И КАТО ПРИБЛИЖАВАШЕ
ВРЕМЕ ТО НА ѿБѢЩАНІЕ ТО,
КОЕТО ѿБѢЩА БГѢ СЪ КЛѢЧ-

ва на Авраама, наращаваше нрѣдо и оумножаваше се по Вгупетъ,

18 Доклѣ настанѣ дръга царь, кѣйто не знаеше Иуцифа.

19 Той измысли хитрость на вржхъ нашіатъ родъ, и оучини (только) и злобленіе на нашіте отци, што (сѣ негова та заповѣдь) фжрлаха си дѣца та, да не истанѣватъ живи.

20 Въ това време се роди Мшусей, който бѣше прекрасенъ и оугоденъ на Бга: и храниха го (цѣлы) три мѣсаци въ бащина та мѣкща.

21 Я когато го иефжриха, земѣ го Фараинова та дщѣрка, и шхрани го за свой сынъ.

22 И бѣдѣ надченъ Мшусей на сичка та премѣдрость Вгупетска: Я бѣше силенъ въ слова и въ дѣла.

23 И когато мѣ се исплноваха четъридесать години (ш рождѣніе то), доидѣ мѣ на срѣцѣ то да иде да види братѣ та си сыновѣте Израилевы.

24 И като видѣ едного (ш роджтъ си) комѣто се стрѣваше обѣда неправедно, помогна мѣ, и сотвори шмценіе за обѣдимаго, поимѣже оуби Вгуптанинатъ.

25 И мыслеше че ще да раз-

умѣатъ братѣ та мѣ, зашо Бгъ чрезъ негова та рѣка ще имъ дадѣ избавленіе: Обѣче они не разумѣха (това нешо)

26 Въ оутрешиятъ дѣнь имъ се гвѣи когато се караха, и накара ги да се примирятъ, и рече: вы есте братѣ, зашо стрѣвате зло единъ дръгимъ;

27 Я ониш што чинеше зло на соствѣ си, шпжди го, и рече: кой те постави начальникъ и сѣдѣла надъ насъ;

28 Или искашъ ты да оубѣешъ и мене, каквото шо оуби вчѣра Вгуптанинатъ;

29 И повѣгна Мшусей ш това слово, и бѣдѣ пришелицъ въ Мадѣамска та земля, гдѣто роди два сына.

30 И като заминаха четъридесать години гвѣимѣсе Яггъз Гдѣнь нѣ пѣстына та Шинайска, въ пламень огненъ въ (една) кжпѣна колато горѣше.

31 И като видѣ Мшусей чѣдешесе на видѣніе то: и като пристѣпѣваше да разумѣе, доидѣ мѣ гласъ ш Гада (който говореше):

32 Изъ самъ Бгъ на твоите отци, Бгъ Авраамовъ, и Бгъ Исааковъ, и Бгъ Іакововъ, и растреперасе Мшусей ш страхъ и не смѣеше да глѣда.

33 Я Гдѣ мѣ рече: и зѣи си

убвѣра та ѿ нозѣ те: за-
щото мѣсто то на което
стойшь есть земля свѣта.

34 Видѣхъ, видѣхъ ѹзло-
влѣнїе то на-мои те людіе
които са во Вгүпетъ, и воз-
дъшанѣ то имъ чѹхъ, и
свѣзохъ да ги избавимъ:
и сега ела, ще да те пра-
тимъ во Вгүпетъ.

35 Тогова мшүсеа, когото
ѿфрлиха, когато рекоха:
кой те постави началникъ
и сѣдѣа; него Бгъ прати
(да бжде) началникъ, и из-
бавитель съ рѹка та Яггъло-
ва който мѹ се пѣви въ Кж-
пина та.

36 Той ги изведе, като
сотвори чѹдеса и знаменїа
въ земля та Вгүпетска, и
въ черное море, и въ пѣ-
стїна та, четъридесетъ го-
динъ.

37 Тѹа е Мшүсеи, който
е рекъ на синови те Изра-
леви: пророка вамъ ще да
воздвигне Гдъ Бгъ вашъ
ѿ ваши те братїа, като ме-
не: него да слѹшате.

38 Тѹа е, който е бѣлъ
въ собранїе то въ пѣстїна
та заеднъ съ Яггълатъ, кой-
то мѹ говори на Сїнайска
тагора, и заеднъ съ наши
те оцѹ, който прїа словес-
а живи за да ги предаде
намъ.

39 Когото не щѣаха да по-
слѹшатъ наши те оцѹ но

ѿ пждїха го, и варнахасе
со сердца та во Вгүпетъ,

40 И рекоха на Яруна:
направи намъ бѹгове, кой-
то ще да вжвѣтъ предъ
насъ: защото Мшүсеи тѹа,
който ны изведе изъ Вгү-
петска та земля, не знаеме
що се оучини.

41 И направиха въ онѹа
дни телѣ, и принесоха жер-
тва на идолъ, и веселехасе въ
направъ те на-ржѣ те си.

42 И ѹвжрѣа си Бгъ лице
то ѿ нихъ, и предаде ги да
слѹжатъ на нечесно то воин-
ство: каквото ѹо е писано
въ книга та на-пророцъ
те: ѿ доме Израилевъ, еда
ли принесохте мене заколе-
нїа и жертвы четъридесетъ
годинъ въ пѣстїна та;

43 Но земѹхте скинїа та
Молохова, и звѣзда та на-
вашиа бѹга Ремфанъ, и зо-
браженїа та които напра-
вихте да имъ се кланатъ:
и ще да въ пресѣлимъ по
далече ѿ Вавулонъ.

44 Скинїа та на-завѣтатъ
беше съ оцѹ те наши въ
пѣстїна та, каквото за-
повѣда онѹи който гово-
реше съ Мшүсеа, да ѹнапра-
ви споредъ онѹи ѹбразъ,
когото кеше видѣлъ.

45 Кѹкто (скинїа) като ѹ
прїѣха оцѹ те наши съ И-
сѣса (Навина), внесоха ѹ въ
онова мѣсто, който бѣха

ѡбладали ꙗзычнициы те, кои то ѡзгна Бѣга ѡ лице то на-наши те Отца, (и вѣрдеха ѿ) дори до дни те Давидови:

46 Кой то намери благодаѣть предъ Бѣга, и проси (ѡ негѡ съ молѣніе) да може да согради жилище на Бѣга Іакшва.

47 Я Соломонъ мѡ согради храмъ.

48 Но вѣшній не живѣе въ рѣкотворѣнны храмовѣ, какъ во то що говори пророко:

49 Небѡ то ми ѣ престолъ, ѿ землѣ та подножіе на-нозѣ те ми. Кой храмъ ще да соградите за мене, говори Гдѣ, или коѣ мѣсто за моѣ то оупокоѣніе:

50 Не моѣ та ли рѣка ѣ на правила тѣя сички те;

51 Тяждоглавіи, и кой то не стѣ ѡбрѣзани со сжрачѣ то и съ оуши те, вѣе секога се противи те на Дѣга стѣгѡ, какъ во то ваши те баци, такѡ и вѣе.

52 Когѡ ѡ пророцы те не ѡзгнаха ваши те баци; и оуби ха онѣа кой то предсказѡха за дохождаѣ то на-тогова праведника, на-когѡто сегѡ вѣе бѣхте предѣтели и оубиыцѡ:

53 Кой то прѣяхте законѣ та чрѣзъ чинно то слыженіе яггелско, и не сохранихте го.

54 Я онѣ като слышаха тѣа (слова), пѣкаха се на сжрачѣ то си ѡ ꙗдове, и сжрачаха со збѣи те на него

55 Я Стефанъ понѣже вѣше пѣлѣ, съ Дѣга стѣго, поглѣдѣна на небѡ то, и видѣ слѣна та Бѣга, и Исѣса че стоѣше ѡ дѣсна та страна на-Бѣга:

56 И рече: ѣто видима небеса та ѡворени, и ѡвѣна человекѣскаго че стои ѡ дѣсна та страна на-Бѣга.

57 Я онѣ Фанаха да вѣкатъ съ голѣмъ гласъ, и затѣскаха си оуши те, и спѣстиха се сички те на врѣхъ негѡ:

58 И като го ѡзвѣдоха вѣнъ ѡ градѣтъ, побѣваха го съ камѣнѣ, и свидѣтели те соблѣкоха си дрѣхи те, и тѣриха ги при носѣ те на ѣдногѡ юноша, кой то се наричалъ Савлъ.

59 И побѣваха съ камѣнѣ стефана, кой то се молѣше и вовореше: Гдѣи Исѣси, прѣими ми дѣша та.

60 И като преклони колѣна та си, ѡзвѣка се съ голѣмъ гласъ: Гдѣи, не постави имъ това за грѣхъ, и като рече това, заспа.

ГЛАВА ИГ.

Я Савлъ соизволаваши (и той) на оубиство то мѡ и въ онѣи дѣнь бѣде го.

лімо гонѣніе на цѣрква та, коѣто бѣше во Іерусалимѣ: и сички те се разпржснѣха по околны те странѣ Іудѣйскіи и самарійскіи, и ѿвѣдѣвъ апостолю те.

2 И нѣкои челоуѣцѣ влагоговѣйни погрѣвоха стѣфанѣна, и направиха голѣмъ плачь надъ него.

3 И сѣула ѿзасблѣваше цѣрква та, понѣже влѣзеше въ кѣши те, и влѣчеше мѣжѣ и женѣ и предаваше ги въ темница та.

4 И оніа коіто се распржснѣха, ѿвхоудѣха и проповѣдоваху слово (Бжїе).

5 И Філіппъ като слѣзе въ самарійскіятъ градъ, проповѣдоваху имъ Хрѣта.

6 И внимѣху народи те ѣдиноудшнѣ на онова шото говореше Філіппъ, понѣже слѣшаху и глѣдаху саміи оніи чюдеса та коіто правеше.

7 Защо то дѣхове нечїстїи выкаха съ голѣмъ гласъ, и излѣзѣха ѿ мнозина коіто ги имаха: и мнозина разлѣблени и хрѣми се исцѣлиха.

8 И видѣ голѣма радость въ томъ градѣ.

9 И нѣкои челоуѣкъ, име то мѣ сімѣонъ, бѣше по на прїдѣ въ градѣтъ и правешнѣ волхвованїе, и оудивлѣваше самарійскіятъ народъ,

защо то се казѣваше че ѣ голѣмъ нѣкой.

10 На когѣто сички те ѿ мѣлко до голѣмо внимѣху, и говорѣху: томъ ѣ голѣма та сила Бжїа.

11 И глѣдаху съ вниманїе на него, защо то много време ги приводеше во иудѣленїе со свои те волхвованїа.

12 Но когѣто повѣрѣваху Філіппъ, коіто благовѣствоваше за царство то Бжїе, и за име то Исѣсъ Хрѣтово, крѣщѣвахасе и мѣжѣ и женѣ.

13 И самъ сімѣонъ повѣрѣва, и като се крѣсти, седѣше оу Філіппа: и понѣже глѣдаше че кѣватъ ѿ него голѣми чюдеса и знаменїа, чюдешесе съ велико оудивленїе.

14 И като чѣху апостоли те коіто кѣху во Іерусалимѣ, зацо самарїа прїа слово то Бжїе, прати ху имъ Петра и Іѡанна.

15 Коіто като слѣзоха (въ самарїа) помолїхасе за нихъ да прїиматъ Дхъ стѣий.

16 Защо то іѡше не бѣше слѣзналъ Дхъ стѣий ни на ѣдногѣ ѿ нихъ, но токѣмъ бѣху крѣстени во име то на Гдѣ Исѣса.

17 Тогѣва сиѣдри ху рѣце те на нихъ, и прїимаху Дхѣ стѣаго.

18 И като видѣ сімѣонъ,

Защо съ тѣрпѣнѣ то на апостолски те рѣче давашесе Духъ стѣий, принесе имъ сребро.

19 И рече: дайте и мене тѣа властъ, да на когото си тѣримъ рѣче те прѣима Духъ стѣий.

20 Я Пѣтръ мѣ рече: сребро то ти да погине съ тебе зѣдану, защото си помыслилъ че съ паръ се кѣпѣва дѣръ Бжїй.

21 Нѣмашъ чѣсть нито мешавина въ това оученїе: защото сѣрдцѣ то ти не ѣ право предъ Бгѣа.

22 Покайса за лѣкавство то ти, и молисе Бгѣу, неглише да ти се прѣсти помышленїе то на сѣрдцѣ то ти:

23 Защото те глѣдамъ че се нахождашъ въ горчива жлѣчка, и въ секоя неправда.

24 И ѡговори сїмѡнъ и рече: помолѣтесе вше за мене ко Гдѣу, да мене не постигне никое ѡ тѣа цѣото рѣкохте.

25 Они прочее като за свидѣтелствоваха и благовѣстїхѣ слово то Бжїе, вжрнѣхасе (пакъ) во Иерусалимъ, и на много селѣ Самарїйски проповѣдаха евангелїе то.

26 Я Иггѣлъ Господень рече на Фїліппа, и говореше: стани та иди на полденна та странѣ на пятьатъ, който слѣзи ѡ Иерусалимъ въ Газа: и тоѣ ѣ пѣстѣ.

27 И станѣ и поидѣ: и ѣто едїнъ человекъ ѡ Бѣлїопїа, еунѣхъ, велможа на Бѣлїопска та царица Кандакїа, който бѣше настоятель надъ сичко то и иманѣ: и дошелъ бѣше да се поклони во Иерусалимъ.

28 И вращашесе, и седѣше на колесницѣ та си и четѣше пророка Исїа.

29 И рече Духъ на Фїліппа: пристѣпни, и прилѣпнїсе при тѣа колесницѣ.

30 И като притѣрѣ Фїліппъ, чѣго че четѣ пророка Исїа, и пошѣта го: разѣмѣвашъ ли това цѣото четѣшъ;

31 Я тоѣ рече: каквѡ можемъ (да разѣмѣемъ), ако ме не настѣви нѣкой; и молисе на Фїліппа да се качи и да седне зѣдану съ него.

32 Я мѣсто то на писанїе то, който четѣше, бѣше това; като овца се доведе на заколенїе, и като (цѣо стои) агне предъ онога на който го стрижѣ безгласно, така не си ѡвѣра оустѣ та:

33 Въ смиренїе то мѣ вдигнасе сѣдо мѣ: а роджѣ мѣ кой може да и скаже; зато ва се вдига ѡ землѣ та живото мѣ.

34 И ѡговори еунѣхо, и рече на Фїліппа: молимъ те (кажи ми) за кого говори това пророко; за себе ли, или за дрѣгго нѣкого;

35 Я Філіппъ шворѣ оустѣта си, и начна ш товѣ писаніе, и благовѣсти мѣ Исуса.

36 И като вѣрвѣха по пѣтъятъ, дойдоха при еднѣ вода: и рече еундох: ето вода: що ми возбранява да се крѣтимъ;

37 И рече мѣ Філіппъ: ако вѣрвѣвашъ ш сичко то си сираци, възможно е (да се крѣтишъ). А той шговорѣ и рече: вѣрвѣвамъ защо Исуса Христосъ е шнъ Бжій.

38 И заповѣда да запрѣтъ колесница та: и слѣзоха и двѣма та на вода та, и Філіппъ и еундох: и крѣсти го.

39 Я когѣто ислѣзоха ш вода та, дхъ гдѣнь гравнѣ Філіппа, и не виде го вече еундох: и шиваше си по пѣтъятъ съ радостъ.

40 Я Філіппъ се намери во азѣтъ: и като замѣнѣваше (ш тамъ) проповѣдоваше евангеліе то на сички те градове, доклѣ да дойде въ Кисаріа.

ГЛАВА Ө.

Я савлъ, понѣже дѣхаше іоше съ оустрашеніе и съ оубѣйство на вѣхъ оученицъ те Господни, шиде при архіереѣ та,

2 И искѣ ш нѣгъ писма

за соборища та, който кѣха въ Дамаскъ, штоо ако да намери нѣкои да послѣдватъ на това оученіе, мжѣ и женѣ, вѣрзаны да ги доведѣ ко Іерусалимъ.

3 И когѣто шиваше, като приближаваше вече до Дамаскъ, внезапно свѣтна ш некѣ то околъ нѣгъ, свѣтъ.

4 И като падна на земла та: чѣ гласъ който мѣ гореше: савле, савле, що ме гонишъ;

5 Я Той рече: кой си ты гдѣи; а гдѣ рече: азъ самъ Исуса, когѣто ты гонишъ: мжно ти е да рѣташъ срещѣ рженъ.

6 Я той като трепѣраше и се чѣдеше, рече: гдѣи, що ми заповѣдашъ да правимъ; а гдѣ мѣ рече: стани и влѣзь въ градъ, ище да ти се кѣже що шѣ да прѣвишъ.

7 Я человекъ те штоо идеха съ нѣго стоѣха (като ишмлені) та се чѣдеха, заштоо гласъ чѣдеха, а никого не видеха.

8 И станѣ савлъ ш земла та: и макѣръ мѣ бѣха шборени очѣи те, не можеше да види ни еднѣгѣ: и вѣдеха го дрѣжина та мѣ за ржа та и вѣдоха го въ Дамаскъ.

9 И три дни не видеше: и нито гѣде, нито піеше.

10 Я тамъ въ Дамаскъ кеше единъ оученикъ име то мѣ Янаніа: и рече мѣ Гдѣ въ видѣніе, Янаніе. Я той рече: Это ме Гдѣи.

11 И рече мѣ Гдѣ: стани та иди на пѣтья гѣ който се вѣка правъ, и потржи въ Иудовыатъ дѣмъ едного Тарсаніна име то мѣ савлъ: той се сегѣ Бгѣ моли.

12 И видѣ (савлъ) въ видѣніе едного челоуѣка име то мѣ Янаніа, който влѣзе, и тѣри си рѣка та на него за да прогледне.

13 И шговори Янаніа: Гдѣи, чѣлъ самъ ш мнозина за тоа челоуѣкъ, колко е зло сотворилъ на стѣи те твои во Иерусалимъ:

14 И тѣка има власть ш архіереи те да вжрздва сички те който призыватъ твоѣ то име.

15 И рече мѣ Гдѣ: иди, зашто тоа (челоуѣкъ) ми е сосѣдъ избранъ, за да пронесѣ моѣ то име предъ пѣзѣщѣи те и предъ царове те, и предъ сынове те Иеранлеви.

16 Зашто азъ ще мѣ кажемъ, што трѣбѣа да пострада той за моѣ то име.

17 И шидѣ Янаніа, и влѣзе въ кѣща та, и като си тѣри рѣче те на него, рече: Савле брате, Гдѣи Исѣсъ кой то ти се пѣви на пѣтьятъ по който си дошелъ, прати

ме, зе да прогледнешъ, и да се испжанишъ съ Дхъ стѣи

18 И тоа чѣсъ шпаднаха ш очи те мѣ като либепъ: и акіе прогледна, и стана та се кржсти:

19 И като хапна, оукрѣписѣ, и седѣ савлъ нѣколко дни тамъ съ оученицѣи те който бѣха въ Дамаскъ:

20 И авіе проповѣдаше Хрѣста на совѣрица та зашо е той Шынъ Бжѣи.

21 И чѣдехасѣ сички те който го слѣшаха, и говорѣха: не е ли тоа што го гонеше во Иерусалимъ онѣа, който наричѣха това име; и тѣка за това е дошелъ, да ги занедѣ вжрзанъ кодъ архіереи те;

22 Я савлъ по много си крепѣше, и смѣщѣаваше Иудѣи те който живѣеха въ Дамаскъ, понѣже доказѣваш зашо тоа е Хрѣстосъ.

23 И като заминаха много дни, сговори хасѣ Иудѣе те да го оубѣятъ.

24 Но Савлъ разѣмѣ тоа нихенъ сговоръ, и нардѣха портѣи те и денѣи и ношѣа да го оубѣятъ.

25 Я оученицѣи те го земаха презъ ношъ, и тѣриха го въ кошъ та го смѣщѣа (съ вжже) по стѣна та.

26 И като доидѣ савлъ въ Иерусалимъ, покѣщѣаваше се да се соедини съ оученицѣи те: но сички те се боѣха

ѿ негѡ, понеже не вѣроваха
защо ѣ оученикъ.

27 И Варнава го зѣ, и при-
веде го ко дъ апостоли те,
и приказъ имъ, какви на
пятьтъ мѣ се глви Гдѣ, и
защо говори съ него, и какви
говорише дерзновенни въ
Дамаскъ за име то Исусово.

28 И живѣеше съ нихъ во
Иерусалимъ, и проповѣдва-
ше дерзновенни име то
на Гда Исуса.

29 И говорише и препира-
шесе съ бллине те Евреѣ: а
онѣ искаха да го оубиатъ.

30 И като раздѣхъ това
братѣта, сведоха го въ Ке-
сарѣа, и препроводиха го въ
Тарсъ.

31 Църкви те прочее който
бѣха по сѣчка та Иудѣа, и Га-
лаѣа, и самарѣа имаха миръ,
и оукрѣпѣлавахасе и ходоха
въ страхъ Бжѣи, и съ оутѣ-
шеніе то на стѣгѡ Дхѣа оу-
множавахасе.

32 И слышесе, когато постѣ-
щаваше Петръ сѣчки те, да
слѣзе и ко дъ онѣа стѣи,
които живѣеха въ Иудѣа.

33 И намери тамъ едно-
го челоуѣка име то мѣ В-
неа, който лежеше ѿ осмь
годѣи на одръ, и бѣше
разслабленъ.

34 И рече мѣ Петръ: Внее,
исцѣлава те Исусъ Хри-
стѣсъ: стани ѿ постѣла та
и. И тоа часъ стана.

35 И видѣха го сѣчки те
които живѣеха въ Иудѣа и
въ Исариѣнъ, и ѡбжрѣхасе
ко Гдѣ.

36 И во Иоппѣа бѣше нѣ-
кол оученица име то и Та-
вѣа, която (като се и стол-
кѣва) значи серна: она бѣ-
ше пжана съ добри дѣла
и съ милостыни, който
раздаваше.

37 И слышесе въ онѣа дни
та се разболѣ и оумре: и
като а оумыха, тѣриха а
въ горница та

38 И понеже ѣ близъ Иудѣ-
а при Иоппѣа, оученицы те
като чѣха че ѣ тамъ Петръ,
пратиха двѣма челоуѣцы
при него, и молеха го да се
не ѡблѣни да ѡиде до нихъ.

39 И стана Петръ та ѡи-
де съ нихъ: и като доиде
изведоха го на горница та,
и набрѣхасе околѡ негѡ сѣч-
ки те вдовицы и плачеха, и
показѣвахъ мѣ ризы те и
дрѣхы те, който имъ правеше
серна когато бѣше съ нихъ.

40 И Петръ испжди сѣчки
те вжнъ, и преклони колѣ-
на та си и помолісе: и ѡ-
бжрѣсѣ къ (мертво то) тѣ-
ло, и рече: Тавѣа, стани,
а она си ѡвори очѣ те: и
като виде Петра, стана.

41 И Той и подаде ржкѣ
та си, и вдигна а: и повыка
стѣи те и вдовицы те, и пре-
стави а предъ нихъ жива.

42 И прочѣсе това по сичка та 'Юппіа, и мнозина повѣрѣваха въ Гдѣа.

43 Я той преседе доволно време во 'Юппіа оу нѣкогш сімшна кожѣвника.

ГЛАВА I

И нѣкой человекъ кѣше въ Кесаріа името мѣ Корнилій, стоначальникъ ш полкатъ който се именува Италийскій,

2 Благоговѣнъ и боговозливъ съ сичкіатъ си домъ, и раздаваше много милостыни на сиромаси те, и молешесе Бгѣ секога:

3 (Той) видѣ въ видѣніе швнш, околш девѣтъа часъ днѣвнш, Яггло Бжїа който слѣзе кодъ него, и рече мѣ: Корниліе.

4 Я той погледна на него, и оуплачнсе, и рече: що е Гдѣи: а Яггло мѣ рече: Бгѣомѣство то ти и милостыни те ти качихасе за смѣслванѣ предъ Бгѣа.

5 И сегд прати во 'Юппіа мжжѣ, и повѣкай сімшна който се нариче Пѣтръ:

6 Той живее оунѣкогш сімшна кожѣвника, на-когшто кжша та е приморѣ то: и той ще да ти каже що трѣбѣва да правишъ, (да се спасешъ ты и сичкіо твой домъ.)

7 И като си шиде Яггло който говореше на Корниліа, онъ повѣка двѣма ш слѣги те си, и едного нѣна благочестїва ш своѣята полкъ,

8 И каза имъ сичко, и прати ги во 'Юппіа.

9 Я въ оутрешиятъ дѣнь като вжрѣха они по пътѣта и приближаваха до градътъ, качїсе Пѣтръ на горница та да се помѣли (Бгѣ) околш шѣстш часъ.

10 И шгладнѣ, и йскаше да гдѣ: и като приготѣваха домакїни те за гдѣнѣ, нападнѣ на него изстѣплѣніе.

11 И видѣ небѣ то шворѣно, и единъ создъ който слѣзеше камто него, като великій оубрѣсъ, по четвори те краища вжрзанъ, и спѣщашесе долѣ на землѣ та:

12 Въ който бѣха сички те четвероножни земни, и сички те звѣрѣве, и сички те гадѣве, и сички те птици небесны.

13 И дойдѣ мѣ гласъ, и говореше: стани Пѣтре, заколи и гжѣдъ.

14 Я Пѣтръ рече: никакъ (нещѣмъ да гдѣмъ) гдѣи: зашто никога не самъ глѣз нещо мржсно или нечїсто.

15 И пакъ втори пътъ мѣ дойдѣ гласъ, и говореше: онова што е Бгѣ учи-

стилъ. тѣмъ не мысли да ѣ
мржсно.

16 И това бѣде три пѣ-
ти: и пакъ се вдигна съсѣ-
до на небо то.

17 И като се чѣдеше Пѣтръ
въ себе си шо бѣ знамено-
вало това видѣніе коѣто
видѣ. ѣто мъжѣе то който
бѣха прѣтени ѿ Корнилїа,
като попытѣха и оузнаха
къща та сімшнова, дойдѣ-
ха прѣдъ вратѣ те:

18 И като повкѣха, по-
пытѣха, да ли тѣка живее сі-
мшнъ който се нариче Пѣтръ

19 И като размшлѣваше
Пѣтръ за видѣніе то, рече
мѣ ахъ: ѣто трима чело-
вѣщѣ те трѣсѣтъ:

20 Прѣчее стани та слѣз-
ни, и иди съ нихъ безъ
всѣкое размшлѣніе: зашо-
то азъ самъ ги прѣтилъ.

21 И като слѣзе Пѣтръ при
мъжѣе то прѣтени те до не-
го ѿ Корнилїа, рече: ѣто
азъ самъ когото вше тѣж-
си те: за каквѣ работѣ дой-
дохте;

22 И они рѣкоха: Корни-
лїи сѣтникъ, мъжъ правѣ-
денъ и вѣ околнївъ, сви-
дѣтелствованъ ѿ сичкіатъ
народъ Иудейскїи, прѣдъ за-
повѣдъ ѿ Иггла стѣ да те
повыка въ къща та си, и
да чѣе адмъ ѿ тебе.

23 Тогѣва Пѣтръ ги пока-
ни да влѣзѣтъ вътре, и

оугости ги. И на другїатъ
дѣнь станѣ и ѿиде съ нихъ,
и нѣкои ѿ братїа та кой-
то бѣха во Іопїа ѿидоха
съ него.

24 И на оутрешнїатъ дѣнь
влѣзоха въ Весаїа: а Кор-
нилїи ги чѣкаше, като бѣ-
ше свкѣлъ сроднищѣ те си
и любезнъ те си прѣдѣтели.
25 И като влѣзе Пѣтръ,
посрешна го Корнилїи, и
падна на носѣ те мѣ, и по-
клонїмъсе.

26 И Пѣтръ го двигна, и
рече стани: зашо то и азъ
самъ челоуѣкъ.

27 И разговарѣющисѣ съ
него, влѣзе вътре, и намери
мнозина собраны.

28 И рече имъ: вше знае-
те добре, зашо ѣ забранѣно
на ѣдного Иудейнина да се
мѣша или да ѿива при и-
ноплемѣнника: но вгъ ми
показа, да не говоримъ ни
ѣдного мржсна или нечїста
челоуѣка.

29 Затова и дойдѣхъ безъ
сѣмнѣніе като ме повкѣхѣ-
те. Пытамъ въ прочее, за
коѣ причина ме выкѣхте;

30 И Корнилїи рече: ѿ че-
тѣри дни напредъ до томъ
часъ постѣхъ, и въ декѣтъ-
атъ часъ се молехъ вгъ
къща та си: и ѣто ѣдинъ
челоуѣкъ застанѣ предъ ме-
не со свѣтла дрѣха.

31 И рече: Корнилїе, оу-

сладша на бѣдѣ твоѣта молитва и милостыни те твои се поменаха предъ бгѣа.

32 Прати прочее но Иоптіа, и повѣкай Симона който се нариче Петръ: той живѣе въ кжца та на-Сі. мвнн коженика при край морето: и той, кога дойде, ще да ти каже.

33 И тоа часъ пратихъ до тебе: а ты си добре сторилъ че си дошѣлъ: сега прочее сички те нѣе предстоиме тѣка предъ бгѣа, да сладшаме сичко то що ти е заповѣдано ѿ бгѣа.

34 И швори Петръ оуста та си, и рече: всѣстиннѣ познавамъ, защо не глѣда бгѣа на лица:

35 Но въ секой народъ, който мѣ се бои и твори правда, приаѣтъ мѣ е.

36 Спорѣдъ онова слово коѣто прати на сьновѣ те Іеранленн, понеже имъ кагоуѣстиваше миръ чрезъ Исуса Хрѣта, той е гдѣ на сички те.

37 Вше знѣете онѣа работѣ коѣто бѣдѣ по сичка та Іудѣа, като начна ѿ Галиліа послѣ по крѣщеніе то, коѣто проповѣда Ішаннѣ.

38 Каквѣ бгѣа помаза са Дхѣа стѣго и съ сила Исуса Назаранина, който замна и стрѣваше благодѣаніе, и шѣбѣваше сички

те онѣа който бѣха шѣблданн ѿ дѣвола, защото бгѣа кѣше съ него.

39 И нѣе сме свидѣтели насички те (работы) който направн въ Іудѣйска та страна и въ Іерусалимъ: когото и оубиха, понеже го распѣха на крѣстѣ.

40 Него бгѣа воскресн въ третій дѣнь, и даде мѣ власть да се шѣваа.

41 Нѣе насички те человекъ, но намъ, който сме свидѣтели предизбраннн ѿ бгѣа, и шдохме и пишме съ него послѣ по воскресеніе то мѣ ѿ мѣртви те.

42 И заповѣда ни да проповѣдаме на человекъ те, и да свидѣтелствѣваме, защо стѣ е шпредѣленъ ѿ бгѣа сдѣла на живи те и на мжрѣви те.

43 За нѣе про сички те пророци, свидѣтелствѣваѣтъ, защо секой който шѣрѣва въ него, че да прииме прощеніе на грѣховѣ те си съ негово то име.

44 И като стѣше гонѣреше Петръ тіа дѣмъ, нападн Дхѣа стѣи на сички те онѣа който сладшаха слово то.

45 И сички те който бѣха повѣрѣвали ѿ Варіе те, и бѣха дошли съ Петра, оудивихасе, като глѣдаха, че се шѣва дѣла стѣго Дхѣа и на шѣвичици те.

46 Защото ги слышаха да говорятъ съ (други) ъзвѣщъ, и да възвеличаватъ Бга. Тогава ѿговори Пётръ:

47 Може ли нѣкой да забрани вода да се не кръстатъ тѣла, които приаха дхъ стѣго, каквото и ние;

48 И заповѣда да се кръстатъ во Исуса Христово то име. Тогава мѣ се молиха да поседе оу нихъ нѣколко дни.

ГЛІВА II.

И чуха апостоли те и (сички те) братѣа които бѣха во Идея, зацо и тѣмъци те приаха слово то Бжїе.

2 И когато се качи Пётръ въ Иерусалимъ, препирахасе съ него ѡвръзани те (вѣрни).

3 И говореха: че при неовръзани человекъ си ходилъ, и тѣмъ си съ нихъ.

4 Я Пётръ началъ да имъ казъла наредъ, и говореше:

5 Изъ бѣхъ въ градъ Іопвіа, и молехъсе Бгъ, и видѣхъ во изстѣплѣніе видѣніе, единъ създъ како плащаница голѣмъ слазеши, и ѡчетыри те крайща се ниспущаше ѡ небо то, и доиде дори до мене.

6 Въ който како поглѣданахъ разгледахъ, и видѣхъ четвероноги те зѣмни, и

звѣрове те, и гáдове те, и птици те небесны.

7 И чухъ гласъ който ми говореше: стани, Пётре, та заколи, и тѣмъ.

8 И азъ рѣкохъ: никакъ, Господи: защото никога не ѣ влѣзло въ оуста та ми нищо мрсно или нечисто.

9 И ѿговори ми гласъ втори пѣтъ ѡ небо то, и говореше: Онова цото ѣ Бгъ ѡчистилъ, ты го не имай за мрсно.

10 И това бѣде до три пѣти: и пакъ се дигнаха сички те на небо то.

11 И ѣто, тоа чась три мѣжїе доидоха въ кѣща та въ коато вѣхъ, прѣтени ѡ Кесарїа при мене.

12 И рече ми дхъ да идемъ съ нихъ и нищо да се не смнѣсвамъ: и доидоха заеднѡ съ мене и тѣа шестина братѣа, и влѣзохме въ кѣща та на оногѡва человекѡка.

13 И каза ми какви видѣлъ Яггѣла (стѣа) въ кѣща та си, който застаналъ и мѣ рѣкалъ: прати во Іопвіа мѣжш, и повѣкай Симѡна който се нариче Пётръ,

14 Който ще да ти рече дѣмъ, съ който ще се спасишъ ты и сичкиѡ твоѣа домъ

15 И като началъ азъ да имъ говоримъ, нападнѣ дхъ стѣшъ на нихъ, каквото и на насъ ѡ край.

16 И смислихъ дѣла та Господна коѣто говореше: Иѡаннъ оубо ѣ крѣстилъ съ вода, а вые ще да се крѣстите съ Дхъ стѣи.

17 Понѣже прочее Бгъ имъ даде равенъ даръ, каквѣто и намъ, защото повѣроваха въ Гдѣ нашего Исуса Хртѣ, кой бѣхъ азъ да можемъ да закрѣнимъ Бгѣ;

18 Като чѣха това малкнаха, и прославляваха Бгѣ, и говореха: прочее и на пѣзвѣчницѣ те ѣ дѣла Бгѣ покааніе за животъ.

19 Я онѣа шото се бѣха распрѣснѣли ѡ гонѣніе то, коѣто бѣдѣ при оубѣиеніето Стефаново, проидѣха дори до Финікія и Кипръ и Антиохія, и никомъ не проповѣдаваха слово Бжѣе, но токму на Идѣе те.

20 Но нѣкои ѡ нихъ, кои то бѣха Кипране и Киринѣане, като вѣзоха во Антиохія, говореха на Валинне те, и благовѣстиваха Гдѣ Исуса.

21 И бѣше рѣка та Господна съ нихъ: и много множество повѣроваха и ѡбжрѣнаха се ко Гдѣ.

22 И доиде за нихъ въ оубиши те на цѣрква та коѣто бѣше во Иерусалимъ, и пратиша Варнава да иде дори до Антиохія.

23 Който като доидѣ и

видѣ Божѣа та благодѣть, зарадовасе, и подканеше сички те да се джржѣтъ црѣствѣ за Гдѣ со сичко то си сѣраце.

24 Защото бѣше мѣжъ блѣгъ и пжленъ съ Дхѣ стѣа и съ вѣра, и много народъ ѡбжрѣна ко Гдѣ.

25 И излѣзе Варнава въ Тарсъ да трѣси Сѣула, и като го намери, доведе го въ Антиохія.

26 И цѣла година се собѣраха съ (тамошна та) цѣрква, и много народъ наѣчиша, и во Антиохія пѣрво наѣнаха да се именѣватъ оубченици те христѣане.

27 И въ тѣа дни слѣзоха ѡ Иерусалимъ пророци во Антиохія.

28 И станѣ единъ ѡ нихъ име то мѣ Игавъ, и пророчествова чрѣзъ Дхѣ, зашто ще да бѣде глѣдъ по сичката землѣ, който и бѣде во време то на Клавдіа Кесара.

29 Затова оубченици те ѡпреѣвѣлиха (по междѣси) да прѣтѣтъ поможь, сѣкой ѡ нихъ споретъ сила та си, на онѣа братѣа кои то живѣха во Идѣа:

30 Коѣто и направиша, зашто прѣтиша (оновѣ цѣто собрѣха) на старѣишици те, чрѣзъ рѣка та Варнавова и Сѣулова.

ГЛАВА VI.

ВЪ ОНОВА ВРЕМЯ ТЪРИ РЪЦЕ
ТЕ СЯ "ИРШДЪ ЦАРЬ ДА СОТВО-
РИ ЗЛО НА НѢКОНЪ ЦѢРКВА ТА.

2 И ОУБИ ІАКІУВА БРАТА
ІШАННОВА СО СЪБЛА.

3 И КАТО ВИДЕ ЗАЩО Ё ОУ-
ГОДНО (ТОВА) НА ІУДЕЕ ТЕ,
ПРИТЪРИ ДА ФАНЕ И ПЕТРА
(И БѢХА ТОГАВА ДНИ УПРѢ-
СНОЧНИ).

4 КОГО ТО КАТО ФАНЪ, ТЪРИ
ВЪ ТЕМНИЦА ТА, И ПРЕДАДЕ ГО
НА ШЕСИНАЕСЕ ДЪШЫ ВСИНЫ
ДА ГО ВАРДАТЪ, И ИМАШЕ НА-
МѢРЕНІЕ ПОСЛАТЬ ПО ПАСХА ТА
ДА ГО ИЗВЕДЕ ПРЕДЪ НАРО-
ДАТЪ.

5 И ТАКА ПЕТРА ВАРДЕХА
ВЪ ТЕМНИЦА ТА: А ЦѢРКВА ТА
СЕ МОЛЕШЕ БГЪ НЕПРЕСТАННО
ЗА НЕГО.

6 И КОГА ТО ИСКАШЕ "ИРШДЪ
ДА ГО ИЗВЕДЕ (ПРЕДЪ НАРО-
ДАТЪ) ВЪ ТАА НСШЪ ПЕТРЪ
СПЪВАШЕ ПО МЕЖДЪ ДВА ВСИ-
НЫ, ШКОВАНЪ СЪ ДВѢ ВЕРИГИ,
И СТРАЖИ ТЕ ВАРДЕХА ПРЕДЪ
ВРАТЪ ТЕ ТЕМНИЧНЫ.

7 И ЁТО ЯГГЛЪ ГОСПОДЕНЬ
СЕ ТВИ, И СВѢТЪ ШСВѢТИ ТЕМ-
НИЦА ТА: И КАТО ВЪГНА ПЕ-
ТРА ВЪ РЕБРА ТА, ВДИГНА ГО,
И РЕЧЕ: СЪСТАНИ СКОРШ, И СПА-
НАХА МЪ ВЕРИГИ ТЕ ШРЦЕ ТЕ.

8 И РЕЧЕ МЪ ЯГГЛО: УПА-
ШИСЕ, И ШБЪИСИ ШБЪША ТА,
И (ТОИ) НАПРАВИ ТАКА, И
РЕЧЕ МЪ: ШБЛЕЧИ СИ ДРЕХА ТА,
И ВАРВИ ПО МЕНЕ.

9 И ИЗЛѢЗЕ ВЪНЪ, И ВЪР-
ВѢШЕ СЛѢДЪ НЕГШ: И НЕ ЗНА-
ЕШЕ ЧЕ Ё ИСТИНА ТОВА ШТОТО
БЪИВАШЕ Ш ЯГГЛАТЪ, НО МЫ-
СЛЕШЕ ЧЕ ВИДИ (НѢКОЕ) ВИ-
ДѢНІЕ.

10 И КАТО ПРЕЙДОХА ПЕРВА
ТА СТРАЖА И ВТОРА ТА, ДОИ-
ДОХА ДО ЖЕЛѢЗНИ ТЕ ВРАТА,
КОИТО ВОДАТЪ ВЪ ГРАДЪТЪ,
КОИТО ИМЪ СЕ ШВОРИХА Ш
САМО СЕБЕ: И КАТО ИЗЛѢЗОХА
И ЗАМИНАХА ЕДНА ОУЛИЦА,
АКІЕ ШСТЪПНИ Ш НЕГШ ЯГГЛО.

11 ТОГАВА ПЕТРЪ ДОИДЕ ВЪ
СЕБЕ СИ, И РЕЧЕ: СЕГА ВОИСТИН-
НО ЗНАМЪ, ЗАЩО ПРАТИ БГЪ
ЯГГЛА СВОЕГО, И ИЗБАВИ МЕ
Ш РЦЕ ТЕ "ИРШДОВЫ, И Ш
СИЧКА ТА НАДЕЖДА (ШТОТО)
ИМАШЕ НАРОДО ІУДЕЙСКІЙ.

12 И КАТО РАЗМЫСЛИ ДОБРЕ,
ДОИДЕ ВЪ КЪЩА ТА НА-МАРІА
МАЙКА ТА ІШАННОВА, КОИТО
СЕ НАРИЧЕШЕ МАРКО, ГДѢТО
БѢХА МНОЗИНА СОБРАНИ И
МОЛЕХАСЕ БГЪ.

13 И КАТО ПОЧЪКА ПЕТРЪ
НА ПОРТА ТА ДВОРОВА, ИЗЛѢ-
ЗЕ ЕДНА СЛЪГНИА ИМЕ ТО И
РОДА, ДА ПОСЛЪША КОИ Ё:

14 И КАТО ПОЗНА ПЕТРО-
ВШАТЪ ГЛАГЪ, Ш РАДОСТЬ НЕ
ШВОРИ ПОРТА ТА, НО ШТЪРЧА
ВНЕТРЕ И КАЗА ЗАЩО ПЕТРЪ
СТОИ ВЪНЪ ПРЕДЪ ПОРТА ТА.

15 Я ОНИ И РЕКОХА: ЛЪДА
ЛИ СИ; НО ОНА ПОДТВЕРЖА-
ВАШЕ ЗАЩО Ё ТАКА. Я ОНИ
ГОВОРЕХА: ТОВА Ё ЯГГЛО МЪ

16 И Пётръ стоѣше та чѣкаше: и като швориха та го видѣха, и здмихасе.

17 И помаха имъ съ ржкѣ та да млчатъ, и каза имъ какъ гдѣ го извади изъ темница та: и рече имъ: кажете това на Іаковъ и на братѣ та, и излѣзе вжнѣ та шиде на друго мѣсто.

18 И като сжмна вѣде големо смѣшеніе междѣ воини те, (защото не знаѣха) кждѣ се денъ Пётръ.

19 И Ирвдѣ понѣже го постраси и не намери го, като испыта хѣбавъ стражы те, заповѣда да ги погубятъ: а той слѣзе шъ Іудѣа въ Весарія, и живѣеше тамъ.

20 И кѣше сердитѣ Ирвдѣ на Търпане те и Сиданане те: они обѣче сички те согласнѣ дойдѣха при него, и понѣже оумолиха власта постѣлникатѣ царѣвѣ, прѣсеха миръ (чрѣзъ него) понѣже странѣ те тѣхнѣ шъ негово то цѣрство се храниха.

21 И въ назначѣнъ день Ирвдѣ се шклуче въ цѣрска та дрѣха, и като седна на престолатѣ си, прѣстрѣ рѣчи къ нимъ.

22 И народѣ вѣкаше: то на ѣ гласъ Бжїи, а не чловѣческїи.

23 И напроснѣ го перазити дрѣгъ господень, защото не

воздаде (тѣмъ) слава на Бгѣ, и изѣдоха го червин и оумрѣ.

24 И слово то Бжїе растеше и оумножавашесе.

25 И Варнава и Савлъ вжрнахасе шъ Іерусалимъ во Антіохїа, като си свршиха служба та, и зѣха съ себеси и Іуанна който бѣше прѣменуванъ Марко.

ГЛАВА ПЕРВАЯ

И въ цѣрква та коѣто бѣше во Антіохїа нахождахасе нѣкои пророци и оучители, Варнава и Симѣонъ, който се наричеше Нигеръ, и члвкїи Вѣринеанинъ, и Манаинъ който бѣше воспитанъ зѣднѣ съ Ирвдѣ четверовластника, и Савлъ.

2 И като слѣжеха они гдѣх и пострѣхасе, рече Дхъ свѣшїи: шдѣлѣте ми Варнава и Савла на служба та за коѣто самъ ги повикалъ.

3 Тогѣва постиха и помолїхасе Кїѣ, и тѣриха си ржцѣ те на нихъ, и шпостиха ги.

4 Они прѣче като вѣдоха прѣтени шъ Дхѣ стѣгнѣ, слѣзоха въ Селевкїа, а шъ тамъ шплынаха въ Вѣпрѣ.

5 И като стигнаха въ Саламинъ, подѣнаха слово Бжїе въ соборица та Іудѣйскїи и маха и Іуанна слѣгѣ.

6 И като пройдѣха (сичкїатѣ) островѣ дорѣ до Па-

фа найдоха тамъ нѣкой
волхвъ. Аже пророкъ Іудеа-
нинъ име то мѣ Варисея.

7 Който се нахождаше кода
Янѡупата Гергіа Пávла,
който бѣше мѣжь разменъ:
той повыка Варнака и сáв-
ла, и поиска да чѣе слово.

8 Я влѡума волхвъ (защо-
то това мѣ значи име то)
стоѣше има на грѣра, за-
щото и скаше да ѡвжрне
Янѡупата ѡ вѣра та.

9 И сáвлъ (който се наи-
меновъ и Пáвелъ) испжани се
св Дхъ стѣ, и поглѣднъ на
него.

10 И рече: ѡ чѣ, който си
пжмнъ со секол лжжъ и со се-
кол злѡка, и врагъ си на се-
кол правда, дѣволекій стѣне
ни щешъ ли да престанешъ
да развращавашъ правъ те
пжтица Господни.

11 И сегдъ, ѣто ржкѡ та
Господна (стигнъ) на вржхъ
тебе, и ще да ѡслѣпѣешъ,
и не щешъ да видишъ слжн-
це то до нѣкое си време, и
тол чáсъ нападнъ на него
мрáкъ и темнотъ, и пипа-
ши на сáмъ на тамъ и тра-
шше человекъ да го нѡдатъ
за ржкѡ та.

12 Тогáва като видѣ Ян-
ѡупато Ононъ щото бѣде,
повѣрова, и оудивляваше
на оученіе то Господне.

13 И като си ѡидоха ѡ Пá-
фа Пáвлъ и който бѣха си

него, доидоха въ Пергіа
Памфлійска: а Іѡáннъ се
ѡдѣли ѡ нихъ, и вжрнáсе
во Іерусалимъ.

14 И онъ и излѣзоха ѡ Пер-
гіа и доидоха во Антіохіа
Пісидійска, и влѣзоха въ
совѡрище то въ дѣнь свѣвѣ-
тенъ и стѣднаха.

15 И като бѣде ѡвжкно-
вѣнно то чтеніе ѡ законатъ
и ѡ пророцы те, началницы
те на совѡрище то пратиха
(человѣка) кода нихъ, и ре-
коха: мѣжје братіе, ако има
въ насъ нѣкое слово да поб-
чите народатъ говорете.

16 И станъ Пáвлъ, и по-
маха св ржкѡ та, и рече:
мѣжје Ісраилтане, и който
се койте Бга, чѣйте.

17 Бгъ на-тоа народъ Ісра-
илтескій и зкря отицъ те
наши, и прослави людѣ то,
когато бѣха пришѣлци въ
земля та Вгүнетска, и съ
высока та своа ржкѡ и звѣ-
де ги ѡ неа.

18 И до четѣридесать го-
динъ ги прехранѣ въ пѣ-
стѣнна та.

19 И като истреки седмъ
народъ въ земля та Хана-
áнска, раздѣли имъ со жрѣ-
кій земля та ихна.

20 И по това послѣ, давъ
имъ околъ четѣристотинъ
и педесѣ години іудѣи до
пророка самділа.

21 И послѣ просѣха църь:

и даде имъ Бгъ сабла сына
Кісова, мъжа ѿ колѣно то
Веніаміново, (който царъ-
ва) четъридесать годинъ.

22 И като извади него,
постави имъ Давіда за
царъ, за когото свидѣтел-
ствова и рече: намерихъ Да-
віда сына Іессеева челоуѣка
помоето сърдце който ще да
сотвори сичка та моя вола.

23 ѿ негово то семе Бгъ
споретъ ѿбѣщаніе то си
воздвигна родъ Ісраилтес-
комъ спасителя Іисуса.

24 И Іоаннъ проповѣда
по на предъ ѿ негово то
дохожданіе крещеніе на-
покарніе то на сички те
людіе Ісраилеви.

25 И като свършуваше Іо-
аннъ своѣ то служеніе, го-
вореше: когò ме мыслите да
самъ: не самъ азъ ѿныи, но
ѣто иде по мене (дрвгъ),
комòто не самъ достоинъ
да развжремъ ремикатъ
на-ѿбѣща та мѡ.

26 Мъжіе братіе, сынове
на-роджтъ Авраамовъ, и
който помеждъ васъ се бо-
атъ Бга, вамъ се прати сло-
во то на-това спасеніе.

27 Защоòто ѿнія който
живѣатъ во Іерусалимъ, и
началници те тѣхни не по-
знаха го, и като го ѿсѣди-
ха, исполниха словеса та
пророчески който се четатъ
секоа събѣшта.

28 И ако и да ненайдоха
въ него ни єана вина до-
стойна за смѣрть, молиха
Пілата да го оубіе.

29 И като свършиха сич-
кото штоò бѣше писано за
него, свалиха го ѿ дрвоò
то, и тѣриха го въ гробатъ.

30 Но Бгъ го воскреси ѿ
мѣртвы те.

31 Който се являваше
чрезъ многò дни на ѿнія
който възлѣзоха заеднѡ съ
него ѿ Галилеа во Іеруса-
лимъ, и който се свидѣте-
ли негови предъ народатъ.

32 И ние ви благовѣствѡ-
ваме ѿбѣщаніе то коєòто є
было дадено на ѡтцы те
(наши), защоòто Бгъ го ис-
полни на насъ който сме
чада тѣхни, понѣже воскре-
си Іисуса:

33 Каквòто є писано и во
вторшатъ Псаломъ: сынъ
мой си ты, азъ днесъ те
родихъ.

34 Я защоò го воскреси ѿ
мѣртвы те така, штоò не
ще вече да се вжрне во ис-
тѣнїе, така є рекъ за-
това: защоò ще да исполнима
вѣрнѡ вамъ свѣщенни те
ѿбѣщанїа, който самъ ѿ-
бѣщалъ на Давіда.

35 Затова и въ дрвгъ Пса-
ломъ говори: не щѣшъ да
доидѣтишъ да види препо-
добнѡ твоѡ истѣнїе.

36 Защоòто Давідъ като

послѣжи на Божіе то изво-
леніе по своѣ то време, пре-
стѣлисе, и положи се при От-
цѣ те си, и видѣ истлѣніе:

37 Но ѿныи когото Бгъ
воскреси, не видѣ истлѣніе.

38 Знайте прочее мѣжіе
братіе, зашто чрезъ него се
проповѣдана вамъ проше-
ніе грѣхѣвъ.

39 И ѿ сички те ѿныа, ѿ
който не могохте чрезъ
законатъ Моисеовъ да се
ѿправдате, секой който
вѣрѣна въ него ѿправда-
васе чрезъ него.

40 Вардѣте се прочее да не
дѣйде на васъ ѿнова што
ѣ рѣчено въ пророцѣ те:

41 Виждѣте немарливѣи и
почдѣте се, и стреснѣте се:
зашто азъ рабѣтимъ (ѣ-
дана) рабѣта въ ваши те
днѣи, такава рабѣта, коато
не бѣхте повѣрѣвали, ако
бѣ ви нѣкой казѣвалъ.

42 И катѣ излѣзѣха ѿни
ѿ собориште то Иудейско, мѣ-
лаха ги пѣзѣчници те да
имъ прикажатъ пакъ тѣа
(истѣ те) дѣмъ въ дрѣга та
сѣвѣта.

43 И катѣ се разидѣ собо-
ро, мнозина ѿ Иудѣи те, и
ѿ благочестѣивъ те пришѣ-
цы послѣдоваха по Павла
и по Варнава: който катѣ
приказѣваха съ нихъ, предѣ-
мѣваха ги да стоатъ цвѣр-
ствъ въ Бжѣа та благодаѣтъ.

44 Я въ слѣдѣюща та сѣвѣ-
кѣта собрасе токо речѣ сич-
кѣо градъ да слѣшатъ сло-
во то Бжѣе.

45 Я Иудѣе те катѣ видѣ-
ха народы те, испланихасе
со завистъ, и говорѣха на
срѣща на Павловыте дѣмъ, и
сопротивлавахасе и хѣлаха.

46 Тогана Павла и Варнава
рѣкоха дерзновѣннѣ: намъ
бѣше прилично да се пропо-
вѣда перво слово то Бжѣе:
но понѣже го ѿфжрагте, и
самѣ секе правите не достѣй-
ны за вѣчнѣшатъ живѣтъ,
ѣто (ніе се) ѿбжрѣшаме въ
пѣзѣчници те.

47 Зашто така ни ѣ за-
повѣдалъ Гдѣ: който го-
вори: тѣрихъ те да си свѣтъ
на пѣзѣчници те, за да
вѣдѣшъ на спасѣніе дори до
послѣднѣа край на землѣа та.

48 Я пѣзѣчници те катѣ
чѣха тѣа словеса радоваха-
се, и прославлаваха слово то
Господне, и повѣрѣваха
който кѣха ѿпредѣленѣи за
вѣчнѣшатъ живѣтъ.

49 И пронѣсѣшесѣ слово то
Господне по сичка та ѿныа
странѣ.

50 Но Иудѣе те подѣстиха
благочестѣивѣи те жени, и
почтѣннѣи те, и старѣйши-
нѣи те градски, и вдигнаха
гонѣніе на врѣхъ Павла и
Варнава, и изгнаха ги ѿ
сѣби те сѣнорѣ.

51 Я ѿни като ѿтресоха прахъ та ѿ нозѣ те си на нихъ, ѿидоха во 'Іконіа.

52 Я оученицы те се исплноваха съ радость и съ Дх҃а с҃г҃аго.

ГЛАВА ДІ

И като стигнаха во 'Іконіа, влѣзоха заеднѡ и двѣма та въ соборице то 'Іудейско, и говориха така, щото многое множество 'Іудеѣ и бл҃г҃ини повѣрѡнаха.

2 Я който 'Іудеѣ не повѣрѡнаха подѣстиха на зло дѡшѡ те на пѣзычницы те на врѣхъ братіа та.

3 ѿни прочее доволно време преседеха тамъ, и дерзнокѣннѡ проповѣдаха (съ помощь та Бикіа), който подтврждаваше слово то на-своа та благодать, понѣже правеше чѡдеса и знаменіа чрезъ рѣчѣ те апостолиски.

4 Я народо градскій раздѣлисе на двѣ (странѡ): и єдни оубѡ кѣха съ 'Іудеи те, а дрѡги съ апостолы те.

5 И когато се повдигнаха пѣзычницы те и 'Іудеѣ те со свой те началницы на апостолы те да ги ѡбезчестятъ и да ги побілтъ съ каменѣ.

6 ѿни, понѣже разумѣха това, прикѣгнаха въ дѣкаѡнски те градове, (сирѣчь)

въ дѣстра и въ дѣрвіа, и во околны те:

7 И тамъ благоговѣстваха.

8 И нѣкой человекъ въ дѣстра немощень съ нозѣ те седеше, понѣже бѣше хромотѡ ѿ рождѣніе то си, и никога не ходеше.

9 Той слышаше Пѡвла като говорише: а Пѡвелъ като поглѣднѡ на него, и виде зацю има вѣра да полдчи ищѣленіе,

10 Рече съ голѣмъ гласъ: (тѣбе говоримъ съ име то на 'Іисуса хрїста) стани на нозѣ те си правъ, и тоа чѡска скочи, и ходеше.

11 Я народо като виде то-вѡ (чѡдо) щото направѣ Пѡвелъ, фанаха да выкарѣ съ голѣмъ гласъ по дѣкаѡнски азѡкъ, и говориша: бѡгове те се претвориша въ человекы, и слызоха кода насъ.

12 И наричаха Варнава дѣа, а Пѡвла єрміа: понѣже той бѣше началникъ на слово то.

13 Я жрѣцо на дѣсва дѡшѡ, на-когѡ то капице то бѣше предъ градѣ имъ, привѣде юнцы, и (донесе) вѣнцы предъ вратѡ та на-капице то, заеднѡ съ народа дѡ, и и-скаше да имъ принесѣ жертва.

14 Я апостоли те Варнава и Пѡвелъ като чѡха, раздрѡха ги дрѣхи те, и вско-

чиѣа (вжтре) въ народатъ,
и въкаѣа,

15 И говорѣа: ѿ мъжіе,
защо правите това; и не
сте подобострастни вамъ
человѣцъ, и проповѣдаваме
ви да се ѿвѣрнете ѿ тѣхъ
ажливъ (работъ) къ бѣга
живаго, който ѣ сотворилъ
небѣ то и земля та, и сич-
ко то штото ѣ въ нихъ:

16 Който въ преминали те
родове ѿставилъ бѣше сич-
ки те мѣзичници да ходатъ
по свои те пѣтица:

17 Яко и да не престанѣ
да снѣдѣтелствѣва за себе
понѣже ни прави добро, и
праца ни ѿ небѣ то аж-
дове и временѣ плодородни,
и испландѣва съ мѣстѣе и съ
веселіе сердца та наши.

18 И съ тѣа дѣмъ ѣдѣа
предѣмѣа народатъ да имъ
не колатъ жѣртѣа: (но да
си иде секой оу дома си, и
като седеѣа тамъ и оучѣа).

19 Дойдоѣа нѣкои ѿ Ан-
тіохіа и ѿ Іконіа Іудѣи, (и
като проповѣдоваѣа ѿни
дерзновеннъ, тѣа нагласиѣа
народатъ да се ѿставатъ ѿ
нихъ. и говорѣа, зашто ѿни
нишо не казѣватъ правъ,
но се ажжатъ) и подѣсти-
ѣа нарѣдатъ штото съ ка-
менѣ повѣа Пѣвѣла и ѿз-
влѣкоѣа (го) вжнъ ѿ гра-
дѣа, зашто мѣслѣа че
ѣ оумрѣа.

20 Но като се собраѣа о-
колъ негъ оученицъ те,
станѣ и вѣзѣе въ градѣа;
и на дѣгѣатъ дѣнь и вѣзѣе
заѣанъ съ Варнаѣа (и ѿи-
доѣа) въ Дѣрѣа.

21 И като проповѣдаѣа
Вѣаггеліе то на тоа градѣа,
и придѣвиѣа много оуче-
ници, вжрнахѣае въ двѣа
и Іконіа и Антіохіа:

22 И оутѣрѣдаѣа дѣ-
шѣ те на оученицъ те, и
совѣтоваѣа ги да стоатъ
(цѣржсти) во вѣра та, и (по-
дѣаѣа ги) зашто съ мно-
го скорби трѣкѣва да вѣз-
неме въ царство то Бжѣе.

23 И като имъ рѣкополо-
жиѣа свѣщенници на секоа
цѣрква, и помолихѣае Бгѣ
съ поствъ, предѣдоѣа ги на
Господа, въ когото повѣ-
ровѣа.

24 И като пройдоѣа Пѣ-
сіа, дойдоѣа въ Памфѣліа:

25 И като проповѣдаѣа
слово (Господне) въ Пергіа,
слѣзоѣа во Ітталіа.

26 И ѿ тамъ ѿплывѣа
во Антіохіа, ѿ гдѣто бѣѣа
прѣтени съ Бжѣа та благо-
дѣа на дѣло то, който и
свѣршиѣа.

27 И като ѿидѣа тамъ
и собраѣа цѣрква та, казѣа
какѣо направѣ Бгѣа чрезъ
нихъ, и зашто ѿвори и
на мѣзичници те вратѣ та
на вѣра та.

28 И седѣха тамъ много време съ оученицъ те.

ГЛАВА ВІ.

А нѣкои който бѣха слѣзли ѿ Иудѣа, оучеха братіа та, и говорѣха: защо ако се не ѡбрѣжете по обываю Мѡѷсеѡвѣ, не можете да се спасете.

2 И понѣже вѣдѣ много препираніе и разногласіе по междѣ нихъ и по междѣ Павла и Варнава, и ирѣдѣлиха, да возлѣзатъ Павла и Варнава и други нѣкои ѿ нихъ во Иерусалимъ коды апостоли те и старѣйшини те за това пѣтаніе.

3 Сѣни прочее като вѣдѣха испратени ѿ цѣрква та, заминаха презъ Финікіа и Самаріа, и казвѣаха какно се ѡбрѣщаха мѣзичницъ те (во вѣра та христіанска) и съ това правѣха голѣма радостъ на сички те братіа.

4 И като стигнаха во Иерусалимъ, приа ги цѣрква та и апостоли те и старѣйшини те, а они казаха какви чѣдеса сотвори Бгъ чрезъ нихъ, (и какви ѡвори на мѣзичницъ те врата та навѣра та).

5 Но станѣа нѣкои ѿ Фарісейска та ересъ който повѣрѣваха, и говорѣа: защо трѣбѣва да ѡбрѣзѣваме мѣзичницъ те който повѣрѣватъ, и да имъ зарѣчаме

да вѣрѣватъ законатъ Мѡѷсеѡвѣ.

6 И сокращасе апостоли те и старѣйшини те да разсѣдатъ за тѣа вѣщъ.

7 И като вѣдѣ голѣмо разсѣжденіе, стана Пѣтръ, и рече имъ: мѣжи вратіе, нѣе знѣете, защо ѿ много време вече Бгъ и звѣрѣ изѣбра помеждѣ насъ (мене), да чѣатъ ѿ мой те оуста мѣзичницъ те слово то вѣра гелско, и да повѣрѣватъ.

8 И Бгъ който знѣе сердца та челоѡчески даде имъ своѣ то свидѣтелство, понѣже имъ дорѡва стѣго Дхъ, каквѣто и намъ:

9 И неразѣли никое разлічїе междѣ насъ и нихъ, понѣже имъ ѡчисти сердца та съ вѣра та.

10 Сѣга прочее защо и скѡшана те Бга, и искате да тѣрите на шїи те на оученицъ те единъ прѣмъ, когото нито отцѣ те наши, нито нїе не можѣме да понесѣме;

11 Но нїе вѣрѣваме защо съ благодаѣ та на Гда нашегѡ Исуса Хрѣта ще да се спасѣме, каквѣто и они.

12 Тогѣа сичкиѡ соборѣ мѣжко, и слѣшаха Варнава и Павла който казвѣаха какви знаменїа и чѣдеса сотвори Бгъ чрезъ нихъ въ мѣзичницъ те.

13 И като мжкнаха они, шговори Іакввъ, и рече: мжжи братіе, послушайте мене.

14 Съмѣи нъ и зави какви Бгъ пѣрви пжть є благоволилъ да и зкѣре народъ ш пзвѣчнициъ те во своє то имѣ:

15 И съ това (слово стъ мѣново) согласватъ и словеса та пророчески, каквото писана:

16 Послѣще да се вжрнемъ, и ще да соградимъ скініа та Давідова паднала та: и развалѣно то нѣино ще да подновимъ, и ще да ѿ исправимъ:

17 Като да потрасятъ и дрѣги те человекъ Гдѣ, и сички те пзвѣч въ който ши се проповѣда имѣ то моѣ: така говори Гдѣ който прави сичко то това.

18 Знаѣми са на Бга ш вѣка сички те дѣла негови.

19 Затова азъ намѣрѣвамъ благословно да не досѣдаме на онѣа, които се швржшата ш пзвѣчнициъ те къ Бгъ.

20 Но токму да имъ пишемѣ да се вѣрадатъ ш шскверненѣ те (жертвы) іудаски, и ш блѣдъ, и ш оудѣвено, и ш кръвь, (и онѣа цюто ни є нимъ драго, да го не чинатъ дрѣгимъ).

21 Защото Мшвсѣй има ш старо време по сички те

градѣве мжжи които го проповѣдватъ, понѣже се прочита секоя събѣита въ соборица та.

22 Тогѣва апостоли те и старѣйшинѣ те сичка та цѣрка намѣриха благословно да и звератъ мжжи помеждѣ си, и да ги прататъ во Антиохіа заедно съ Павла и съ Варнава, (и и зкѣраха) іуда който се наричеше Варсѣва, и Тіла, които бѣха знаменити по междѣ братѣа та.

23 И написаха (та пратиха) чрезъ нѣхни те ржцѣ слѣдѣющѣ те словеса: апостоли те и старѣйшинѣ те и братѣа та, на онѣа братѣа които живеатъ во Антиохіа и въ сиріа и въ Кілікіа, и швжрнали се ш пзвѣчнициъ те, желѣме да се радватъ (ш гдѣ).

24 Понѣже чѣхѣме зацѣо нѣкои като и злѣзоха ш насъ доидѣха (тамъ), и смѣтиха въ со словеса, и разврацѣватъ ваши те дѣшѣ, понѣже ви говоратъ че трѣбѣва да се шврѣзвѣтѣ, и да вѣрдѣте законатъ (Мшвсѣовъ), на който нѣе не смѣ зарачѣли (това нѣшо:)

25 Видѣни се благословно като се собрѣхѣ єдинодѣшнѣ, да и зкѣреме нѣкои мжжи и да пратимѣ кодъ васъ заедно съ возлюблен-

ны те наши (братѣа) Варнава и Павла.

26 Ои рѣчь съ человекы, които са предали души те си за име то на-ГДА наше-го Исуса Христа.

27 Прашае прочее Ида и сила, които ще да ви кажатъ и изъ оустъ тѣа исти те словеса.

28 Защото се виде благословно и на стѣго Дха, и намъ, да ви не натовариме нищо по много тегота, и скѣнь тѣа (работы) които са потребны: (сирѣчь.)

29 Да се вѣрдите ѿ онова што се принѣси въ жѣртва на идшли те, и ѿ кръвь, и ѿ оудавено, и ѿ блѣдъ: (и онова што не е вамъ араго, да го не стѣвате аргимъ); ѿ които ако се вѣрдите, добре ще да стѣорите, здравствуйте.

30 Они прочее като бидѣа прѣтени, дойдѣа во Антиохѣа: и като собрѣа народатъ, да доа писмо то.

31 Я Они като го прочѣтоха, возрадовѣа се за оутѣшенѣе то.

32 Я Ида и сила, понеже бѣа и они пророцы, съ много дмъ оутѣшителны побнѣа братѣа та, и оутвердиа ги.

33 И като поседѣа тамъ мало време, испроводиа ги братѣа та со здравѣ кодъ апоостоли те.

34 Но Оѣла намери благо-словно да ѡстанѣ тамъ, (а Ида се вжрна самъ во Иерусалимъ).

35 Я Павелъ и Варнава живѣа во Антиохѣа, и оучѣа и благобѣствѣваха слово то Господне, зѣднш съ мнозина арги.

36 И по нѣколко дни рече Павелъ на Варнава: да се вжрнеме да посетиме братѣа та наши по сѣчки те градове, въ които проповѣдаахме слово то Господне, (за да видиме) какви живеатъ.

37 Я Варнава поиска да зѣме съ себе Ивана, който се наричаше Марко.

38 Но Павелъ говореше, не трѣкѣва да зѣмеме съ себе си оногѣа, който се ѡдѣли ѿ насъ ѿ Памфѣліа, и не дойдѣ съ насъ на служба та, на коа то бѣхме прѣтени.

39 Отанѣ прочее помеждѣ нихъ рѣниѣ, што се раздѣлиа единъ ѿ аргѣаго: и Варнава оубо зема Марка и ѡплыва въ Кипръ:

40 Я Павелъ избѣа сила и поидѣ, като го предадѣа братѣа та на Бжѣа та благодѣть.

41 И прохѣдеше сѣриа и Кѣлѣкіа, и оутверждаваше цѣркѣ те.

ГЛАВА 21

И доиде въ Дѣрвіа и въ Лустра: и бѣше тамъ нѣкой оученикъ, име то мѣ Тимоѳей, сынъ на-нѣколъ жена в-прѣйска коато бѣше повѣр-вала, а баща мѣ бѣше Вла-линъ:

2 Тѣмъ оученикъ бѣше сви-дѣтелствованъ (за добръ) ѿ братіа та който бѣха въ Лустра и во Іконіа.

3 И поиска Павелъ да иде той съ него: и зема та го ѿбрѣза заради Іудей, те който се намерѣваха по о-ніа мѣста: защото знаѣха сички те че баща мѣ бѣше Влалинъ.

4 И като заминаваха презъ градовѣ те, предаваше имъ да вѣрдатъ оніа оузако-ніиѣ, што се ѿпредѣлиха ѿ апостоли те и ѿ старѣи-шинъ те който бѣха во Іе-русалимъ.

5 Цѣрквы те прочее оу-тверждаваха се съ вѣра та, и кѣта дѣнь се оумножаваха въ число то.

6 И като проидоха презъ Фругія и презъ Галатійска та страна, возбрани имъ дхъ стѣи да проповѣд-ватъ слово то въ Ісіа.

7 И като доидоха въ Мѹ-сія, покѣшаваша се да идатъ въ Виѡуніа: но не ѿстави ги (стѣи) дхъ.

8 И като заминаха Мѹсія, слѣзоха въ Трѡада.

9 И презъ ноць та се ги-ви видѣніе на Павла: (сирѣчь) нѣкой человекъ Македонинъ заста на предъ негъ, и молешемъ се, и го-вореше: замини въ Маке-доніа, и помогни намъ.

10 И като виде (Павелъ) видѣніе то, абіе поискахме да идеме въ Македоніа, по-неже разбѣхъме ѿ това, за-що ны вѣка Гдѣ да имъ благовѣстиме.

11 Като се ѿвезохме про-чее ѿ Трѡада, доидохме право въ Самофракъ, а въ Арѣгатъ дѣнь въ Неаполь:

12 Я ѿ тамъ въ Філіппы, който ѣ пѣрвый градъ на-таа часть Македонска, и Римска Колѡніа, и пресе-дѣхъме нѣколко дни въ тѣмъ градъ.

13 И въ дѣнь събѣштенъ излѣзохъме вѣнъ изъ гра-дъ при една рѣка, гдѣ-то бѣше обѣчай да се мо-латъ, и като седнахъме раз-говарахъме се съ жены те кой-то се бѣха сограли тамъ.

14 И една жена ѿ градъ Фиватірскій име то и Лу-діа, коато предаваше: пор-фѹра, и почиаше Бога, слы-шаше: на коато Гдѣ ѿвори срдцѣ то да внимаѣ на о-ніа слова които говореше Павелъ.

15 И като се кръсти тѣа, и домашни те и молеше иш, и говореше: ако ме познавате че самъ вѣрна на Гда, влѣзте въ къща та ми, и живеете: и принѣди иш.

16 И случисе като шивахъ ме на молитва, грѣтна иш єдна слугина, която имаше дѣхъ пытлива, и много печалба придобиваше на свои те господаре, като проричаше.

17 Тѣа поиде слѣдъ Павла и слѣдъ насъ, и выкаше, и говореше: тѣа челонѣцъ са слуги на Бга вѣшнаго, които проповѣдватъ намъ пжть на-спасѣніе то.

18 И това правеше много дни: и понѣже се досади на Павла, шѣхрнасе и рече на дѣхъ: заповѣдваемъ ти съ име то Исуса Хротоно, и злѣзни и зъ неа, и тоа часъ и злѣзе.

19 И като видѣха господарете и че се загуби надежда та на-печалба та имъ, фанаха Павла и Гіла и завлѣкоха ги на торжище то кодъ князове те.

20 И като ги представиха предъ военодш те, рѣкоха: тѣа челонѣцъ возбиднатъ нашата градъ, понѣже са идѣи:

21 И проповѣдватъ ни обѣчан, който не є допущѣно намъ нито да ги прѣ-

маме, нито да ги стрѣваме, понѣже сме Римляне.

22 И стѣеже сичкио народъ на вржъ нихъ, и военодш те като имъ содраха дрѣхите, заповѣдаха да ги вѣлта съ тоаги.

23 И като ги бѣха много, тѣриха ги въ темница та. и зарачаха на темничныята стражъ да ги варди цвржестю.

24 Който като зема такава заповѣдъ, тѣри ги въ най вжтрешна та темница, и стисна имъ нозѣ те въ клада.

25 И въ полдноцик Павла и Гіла моলেখасе и славахъ Бга: и слѣшаха ги вжрзани те въ темница та.

26 И внезапно бѣде големо землетрасѣніе, цото се покласти шенованіе то темнично: и тоа часъ се швориха сички те враты, и развжрзахасе вжрзла та на сички те.

27 И темнично стражъ като се собѣди, и видѣ швсрены враты те темничны, и звади ножатъ, и икаше да се оубіе понѣже мѣслеше че са повѣгналі затворени те.

28 Но Павла и звыка съ големъ гласъ, и рече: не дѣй стрѣва никое зло на себе си: зашто сме тѣка сички те.

29 И поискъ свѣщы и вскочи вжтре, и съ трепіраніе припадна къ нозѣ те Павловы и Гілины:

30 И ѿведе ги вѣнъ, и рече: господіе, що трѣбѣна да правимъ да се спасемъ;

31 Я ѡни мѣ речекоха: повѣрѣвай въ Гдѣ Исуса Хрѣта, и ще да се спасешъ ты и сичкіо твоѣ домохъ.

32 И проповѣдаха мѣ слово то Господне, и на сички те който бѣха въ домохъ мѣ.

33 И зема ги въ тоа ѿсты-атъ часъ презъ ноцьта, и ѿвѣмъ ги ѿ рамы те, и крѣстисе самъ и сички те мѣ домашни аѣіе.

34 И като ги поведе въ домохъ си, предложѣ имъ транѣза, и возрадова се со сичкіатъ си домохъ, защото повѣрова въ Бга.

35 И като самна, прати ха воеводы те и толгоносцы те, и говоре ха: пѣстни ѡ-ниа человекы.

36 И каза темничныо стражъ тѣа дѣмы на Павла: защо са пратили воеводы те да вы пѣстиме: сегѣ си ѿзлѣстите, и ѿде те си со здраве.

37 Я Павла имъ рече като ны бѣха предъ народатъ бѣзъ сѣдъ който сме Рим-лане, фжрліха ны въ те-мница та, сегѣ тайншли ны ѿзвѣдатъ; не бѣва (тона) тѣка: но да дсѣдатъ ѡни самни и да ны ѿзвѣдатъ.

38 И каза ха толгоносцы те тѣа дѣмы на воеводы те:

а ѡни като чѣха че са Рим-лане, оуплаши ха се.

39 И дойдѣха та ги оуп-моли ха, и като ги ѿзвѣди-ха ѿзъ темница та, мѣлаха ги да ѿзлѣзатъ ѿ градътъ.

40 Я ѡни като ѿзлѣзоха ѿзъ темница та, ѿидѣха въ двѣнна та кжца, и като видѣха братѣа та, оутѣши ха ги и ѿзлѣзоха ѿ градътъ.

ГЛАВА 31.

И като заминаха ямфѣполь и яполоніа, дойдѣха въ Солонъ, гдѣто бѣше соко-рище ѿдѣйско.

2 И влѣзе Павелъ по своѣ-атъ си обѣчай коды нихъ и три сѣбѣиты (наредъ) се разговареше съ нихъ ѿ пи-саніа та.

3 И докѣзѣваше имъ и ѿзаснаваше, защо трѣбѣва-ше да пострада Хрѣтосъ, и да воскресне ѿ мѣрты те, и защо тоа Исуса когото ви-зъ проповѣдавамъ, естъ Хрѣтосъ.

4 И нѣкои ѿ нихъ повѣ-роваха, и прилѣпи ха се при-Павла и приѣіа, и мно-госе множество ѿ него почи-тѣтели те билины, и ѿ благорѣдны те жени нема ло.

5 Я ѡніа ѿдѣе който не повѣроваха завидѣха, и со-браха нѣколко злы человекы ѿ сокацы те, и напра-ви ха народы (ѿ нихъ), и

правѣха вѣдѣть шо градѣтъ:
и като нападнаха на 'Иас-
соновыятъ домъ, траѣсѣха
Павла и Філа да ги изве-
дѣтъ къ народатъ.

6 И понѣже ги не наидоха,
влѣчеха 'Иассона и нѣкои ѿ
брѣтїа та камто градонач-
чалнициы те, и вѣкаха: за-
що то онѣа што возвѣднѣ-
ха сичка та вселѣннаа, онѣ
дойдоха и тѣка:

7 Които прѣа 'Иассонъ: и
онѣ сички те праватъ про-
тивнѣ на Кесареви те по-
велѣнїа, понѣже говоратъ
че ѣ дрѣгъ царь, 'Иисѣсъ.

8 И (такѣ) смѣтиха наро-
датъ и градоначалнициы те,
които слышаха тѣа (дѣмъ):

9 Но като зѣха оудосто-
вѣренїе ѿ 'Иассона и ѿ дрѣ-
ги те, ѿпѣстиха ги.

10 Я кратѣа та тѣа чѣсъ
презѣ ноцѣ та испратиха
Павла и Філа въ Кѣрїа: кой-
то като стигнаха (тамъ),
ѿидоха въ собѣрице то 'Ис-
дѣнско.

11 И тѣа (Кѣрїане те) вѣха
пѣ благородни ѿ онѣа 'Идѣи
който живѣаха въ Солднѣ:
защо то прѣаха слово то со
сичко то оудѣрдїе, и испѣнто-
ваха секи дѣнь писанїа та,
дали са такѣ тѣа (работы).

12 Мнозиѣна прочѣе повѣ-
роваха ѿ нѣхъ, и ѿ Влани-
ски те жены почтѣнны те,
и ѿ мжжѣ то не мѣло.

13 Но като развѣдѣха Со-
лднски те Вврѣе защо и въ
Кѣрїа се проповѣда слово
Крїсте ѿ Павла, дойдѣа и
тамъ, и вѣдѣаха и възвѣ-
новаха народатъ.

14 Тогѣва кратѣа та неза-
кѣвнѣ испратиха Павла да
идѣ къ морѣка та страна:
а Тимѣей и Філа ѿстанѣ-
ха тамъ.

15 И онѣа што препро-
вождаха Павла (да го вѣр-
датъ по пѣтъатъ), завѣдо-
ха го дори до Яѣина: и
като зѣха заповѣдъ ѿ не-
гѣ за Філа, и за Тимѣеа,
да дойдатъ пѣ скорѣ кода
него, вѣрнѣахасѣ назѣдѣ.

16 И като ги чѣкаше Павла
во Яѣина, ѿскѣрѣдѣвашѣ мѣ
се дѣшѣа та въ него, като
гледаше че ѣ пѣленъ градо
съ 'Идѣлы.

17 Прикѣзѣвашѣ прочѣе въ
собѣрице то съ 'Идѣи те и
съ когопочитѣтелни те, и
на пазѣратъ ката дѣнь съ
онѣа който се слычѣаха.

18 Я нѣкои ѿ ѣпѣкѣровѣ
те и стоически те Філософи
прикѣзѣваха съ него: и нѣ-
кои ѿ нѣхъ говорѣаха: шо
шѣ ли да говори тѣа праз-
днѣсловецъ; а дрѣги (говѣ-
рѣаха): видѣсе защо пропо-
вѣдѣва чѣждѣ бѣгове: за-
що то имъ благовѣствѣва-
ше 'Иисѣсъ и воскресѣнїе то.

19 И Фанаха го та го за-

вѣдоха на Яреопѣга, и говорѣха: можемъ ли да разумѣемъ каквѣ ѣ това ново оученіе, което проповѣдавашъ;

20 Защото чюдны нѣкои (работы) тѣрашъ въ наши те оуши, и скаме прочее да разумѣемъ, що ще да бждатъ тѣ работы:

21 (И сички те Юдинане, и колкото странни се намираха тамъ, въ нищо дрѣго се не оупражняваха, но токму да говоратъ или да сдѣшатъ нѣщо ново).

22 И застана Павелъ на срѣда Яреопѣга, и рече: мъже Юдинейстїи, азъ въ глѣдама защо сте въ сичко боговозмѣниви.

23 Защото като заминѣвахъ и изгледовахъ ваши те богопочитателни мѣста, намѣрихъ и едно капище на което беше написано: на незнаемшатъ бгъ. Тогова бгъ, когото вые не знаете а почитате, азъ ни го проповѣдавамъ.

24 Бгъ който ѣ сотворилъ мїръ и сички те (твари) които са въ него, той понеже ѣ гдъ на-небѣ то и на-земла та, не живее въ цѣркви направены ѡ ржцѣ те чело-вѣцки:

25 Нито прїима сдѣженіе ѡ ржце чело-вѣчески, като да бы мъ требвало нѣщо,

понеже дава на сички те живѣтъ и дшханіе и сичко (дрѣго).

26 И создалъ ѣ ѡ едно кржвъ сичкиатъ родъ чело-вѣческій, за да живѣатъ по сичко то лицѣ на-земла та, и ѡпредѣлилъ ѣ преддреченни времена та, и сусоре те на-населеніе то имъ:

27 За да трѣсатъ гдѣа, и да бы го като съ ржце на-пипали и нашли: ако и да не ѣ далече той ѡ секогѡ ѡ насъ.

28 Защото съ него живееме и мжраме, и имамы бытїе: каккото и нѣкои ѡ ваши те сгїхотворцы са рекли: ние сме родъ Бжїи.

29 Понеже сме прочее родъ Бжїи, не требва да мѣслиме защо ѣ подобенъ бгъ на злато, или на сребро, или на камень, и зработенъ съ хдѣожество и съ хитрость чело-вѣческа.

30 Понеже прочее презира времена та на-незнааніе то, сегдѣ заповѣдава на сички те чело-вѣцы секаде да се покаятъ.

31 Защото ѣ ѡпредѣлилъ единъ дѣнь, въ който ще да сдѣи сичка та вселенна съ правда, чрезъ чело-вѣка когото ѣ предшпредѣлилъ, и оувѣрилъ сички те за него, понеже го воокреси ѡ мѣртвы те.

32 И о́ни, като чуха вос-
кресѣніе на-мѣртви те, ѿдани
се рѣгáхa: а́ дрѣги рѣкохa:
дрѣги пятъ ще да те чѣме
за това̀.

33 И така̀ Пáвель си из-
лѣзе ѿ сре́дъ ни́хъ.

34 И нѣкои мѣжѣ пршлѣ-
ни́хaсе при него̀, и повѣро-
ва́ха: междѣ който бѣше и́
Діонѳсій Преопагітскій, и́
ѿдана̀ жена̀ ко́ято се и́ме-
новаше Дáмарь, и́ дрѣги съ
ни́хъ.

ГЛѢВА III.

Послѣ по това̀ ѿстави
Пáвель Яѳіна, и́ дойдѐ въ
Коринѳъ:

2 И понѣже намери́ тамъ
нѣкого̀ ѿдѣанина име то
мѣ Якула родомъ Пѣнтани-
на, който бѣше скоръ̀ до-
шѣлъ ѿ Ита́ліа, и́ Пріскілла
жена̀ та мѣ, (защото Клав-
діѣ бѣше заповѣдалъ да си
ѿидатъ гички те ѿдѐ ѿ
Римъ) ѿидѐ въ кжцата имъ.

3 И понѣже имаха ѿднáк-
но хѣдѣство, седѣше сѹ
ни́хъ, и́ работаше: защото
хѣдѣство то имъ бѣше да
пранатъ шатръ.

4 И въ сѣкоа̀ сѣвѣта про-
повѣдоваше на соборица̀
та и́ предѣмоваше ѿдѣи те
и́ Блани те.

5 И когáто дойдохъ ѿ Ма-
кедоніа̀ Віла и́ Тимѳѣй,

Пáвель се силеше съ дрѣхатъ
да свидѣтелствѣва на ѿдѣи
те, защо̀ Исѣсъ ѿ Хрѣ́то́съ.

6 И понѣже о́ни мѣ се про-
тивѣха и́ хѣлаха, и́стрѣсе си
дрѣхи те, и́ рече имъ: кржѣ
та̀ нáша да бжде на главѣ
те ви: азъ самъ чистъ (ѿ
не́а), ѿ тѣка на тамъ ще
да идѐмъ въ мѣзѣчицы̀.

7 И като се премѣсти ѿ
тамъ, ѿидѐ въ кжцата на-
нѣкогѣ име то мѣ ѿде́тъ,
който почиташе Бгá, и́ кж-
цата мѣ бѣше близъ при
соборице то.

8 И Крѣспъ началнико̀ на-
соборице то повѣрова̀ въ
Гдá со гичкіатъ си домъ:
и́ мнозина ѿ Коринѳане те
като слѣшаха (Пáвля) въ-
рѣваха и́ кржцанахaсе.

9 И рече Гдá въ видѣніи
нощѣ̀ на Пáвля: не бойси,
но говори, и́ да не мажк-
нешъ:

10 Защото азъ самъ из-
тѣбе, и́ никой не ще да ти
стори злѣ: понѣже има̀мъ
много людѐ въ то̀а̀ градъ
(който ще да повѣрѣватъ).

11 И седѐ тамъ ѿднá го-
дина и́ шѣсть мѣсѣцѣ, и́
подѣваше ги слово̀ Бжѣе.

12 И когáто стана̀ Гал-
ліѣнъ Янѳупатъ во йхѣіа̀,
нападнаха ѿдѐ те ѿдино-
дшнѣ на Пáвля, и́ приві-
доха го на сѣдѣлище то.

13 И говоре́ха: защо̀ то̀а̀

чловѣкъ предѣмѣва наро-
дѣтъ да почитатъ Бгѣа (сѣ
почитаніе) противно на
законѣ.

14 И като ѣскаше Павелъ
да си шѣвори оустѣа та (да
предѣма), рече Галліѣнъ на
Иудеи те: ако вѣхте ѣскали
сѣдѣтъ, шѣ Иудеи за нѣкол
не-
пѣрѣва, или за нѣкое зло
дѣло, по правѣа шѣхъ да вш
послѣшамъ:

15 Но понѣже вѣше то про-
шнѣе ѣ за слово и за ѣме-
на и за законѣа вѣшъ,
вѣе си го оуправѣте сами:
за шѣото не шѣемъ да бждемъ
сѣдѣа на такива (рѣботы).

16 И ѣспѣди ги шѣ сѣдѣ-
лише то.

17 И блѣлине те фанѣха сѣ-
сѣена начѣликатъ на-сѣво-
рише то, и вѣеха го предѣ
сѣдѣлише то: но Галліѣнъ
шнѣодѣ не мѣреше за това.

18 Я Павелъ сѣдѣ тамъ шѣ-
ше нѣколко време, и като
се прѣсти сѣ братѣа та, шѣ-
пнѣва въ Сѣѣрія, (и сѣ него
Якула и Прѣскілла) като си
шѣстриже главѣа та (пѣ на-
предѣ) въ градъ Кенхрѣа:
за шѣото ѣмаше такова шѣ-
вѣщаніе.

19 И като стигна въ вѣ-
фѣсѣ и тѣхъ шѣстѣви тамъ:
а сѣмъ (тоѣ) влѣзе въ сѣ-
борише то и прикѣзѣваше
сѣ Иудеи те.

20 И онѣ го мѣлаха да

посѣди оу нѣхъ пѣ много
време, но тоѣ не шѣа:

21 Но прѣсти се сѣ нѣхъ,
и рече: за шѣо трѣбѣва не-
прѣ-
мѣннѣ во Иерѣсалимъ да
напрѣвимъ прѣзѣдникѣтъ
шѣото ѣде: и пѣкъ, ако шѣ
Бгѣа, шѣ да се вѣрнемъ кодѣ
вѣсѣ. И шѣплѣва шѣ вѣфѣсѣ.
(Я Якула и Прѣскілла шѣста-
наха во вѣфѣсѣ).

22 И като слѣзе въ Кеса-
рія, ѣскачѣсе (во Иерѣсалимъ)
и видѣсе сѣ шѣрѣкѣа та, и
слѣзе во Антѣохіа.

23 И като посѣдѣ тамъ
нѣколко време, влѣзе, и
замѣнѣваше на рѣдѣ по Га-
латѣйсѣа та страна и по
Фрѣгіа, и оутѣрѣжѣдѣваше
сѣичѣки те оучѣнишѣ.

24 И нѣкой Иудѣанинъ ѣ-
ме то мѣ Яполлѣсѣа, рѣдомъ
шѣ Ялѣксѣандрія, коѣто бѣше
чѣловѣкъ многобѣченъ до-
дѣ во вѣфѣсѣа, и ѣмаше го-
лѣма сѣла въ писѣнѣа та.

25 Тоѣ бѣше настѣвлѣнъ
на оучѣнѣе шѣо Господне и
горѣше сѣ дѣхѣтъ, и говѣ-
рѣше и оучѣше прѣвѣа за
лѣосѣода, ако и да знѣеше
сѣамъ Ишѣанновѣо то крѣшѣнѣе.

26 Тоѣ начѣа да говѣри
дѣрзновѣннѣ по сѣборишѣа
та, и като го чѣха Якула
и Прѣскілла, прибрѣха го въ
кѣшѣа та си, и наѣчѣха го
пѣ ѣзѣвѣстнѣа на оучѣнѣе шѣо
Господне.

27 И когато стори намѣреніе да замине во Іхѡіа, брѣтѣа та писѡха писмо на тамошни те оученицѡ да го прїиматѡ: който като ѡиде тамѡ, помогна много съ Божїа та благодѣть на онїа, който бѣха повѣрѡвали:

28 Защото не престѡнѡваше да ѡбличѡва Іудаїи те цвржствѡ на гѡвѣ понеже докѡзѡваше ѡ писѡніа та за що Іисѡсъ ѣ Хрѣтѡсъ.

ГЛАВА ӨІ.

А въ това време когато бѣше Яполлѡсъ въ Корїнѡъ, Пѡвелѡ проїде гѡрни те странѡ (Ясїнски), и доїде во Ѳфѣссъ: и като намери тамѡ нѣкои оученицѡ,

2 Рече їмѡ: прїахте ли Дхъ стѡйи когато се крестїхте; а онї мѡ рѣкоха: но не смѣ ни чѡли їма ли Дхъ стѡйи.

3 Я той їмѡ рече: во що сте се прочее крестїли; а онї мѡ рѣкоха: во Іѡанново то крещенїе.

4 И рече їмѡ Пѡвелѡ: Іѡаннѡъ крестї съ крещенїе напокаїніе то, и говореше на нароѡдѡ, да вѣрѡватѡ въ онѡгоѡа който їде слѣдѡ негѡ, сїрѣчь во Хрѣта Іисѡса.

5 Я онї като чѡха, кржстїхасе во їме то на Гѡда Іисѡса.

6 И като си тѡри Пѡвелѡ ржцѣте на нїхъ: доїде Дхъ стѡйи на нїхъ: и начнаха да говоратѡ съ различнѡ ѡзѡцѡ и да прорѡчествѡватѡ.

7 И бѣха сїчки те до дванадесѡть человекѡцѡ.

8 И като влѣзе въ сокѡрище то, проповѣѡваше дерзѡвеннѡ при мѣстїцѡ, и оунѣрѡваше ги за царство то Бжїе.

9 Но понеже нѣкои стсѣха оупѡрни и не щѣха да повѣрѡнатѡ, но хѡлаха оученїе то Госпѡдне предѡ нароѡдатѡ, онѡ ѡстѡпїи ѡ нїхъ, и ѡѡѡли оученицѡ те, и нача да проповѣѡва сѣки дѣнь въ оучїище то на ѣдногѡ който се їменѡваше Тѡрѡннѡ.

10 И това бѡде двѣ годїнѡ: што то сїчки те който живѣѣха во Ясїа и Іудаїе и влїнїе, чѡха проповѣѡданїе то за Госпѡда Іисѡса.

11 И Бгъ стрѡваше голѣми чѡдеса чрѡзѡ Пѡловѡ те ржце:

12 До тѡлко, што носѣха и тѡраха на болнѡ те кжрпѡ и пѡлси който бѣха стѡли на (Пѡлово то) тѣло, и исцѣлѡваха се ѡ болестї те си, и дѡхѡве те нечїстї їзлѡзѣха ѡ нїхъ.

13 И начнаха нѣкои ѡ онїа заклинѡтели Іудаїи кой-

то скѣтатъ ѿ мѣсто на мѣсто, да призываютъ име то на-Гда Исуса надъ ѡнѣа който имаха злы дѣхове, и говорѣха: заклинамевы во Исуса, когото Павла проповѣдѣва.

14 Я тѣа штого правѣха то-вѣ, бѣха седмь сѣнове на-мѣкогш 'Идаѣанина архіереѣа, името мѣ Ѣкѣула.

15 И ѿговорилъ кѣвшо дѣхъ и рече: и Исуса знамъ, и Павла познавамъ, но вые кой есте;

16 Я человекко, въ когѣто бѣше злыо дѣхъ, скочи на нихъ, и като имъ надви, зема такваа сила надъ нихъ, што едѣа и зѣфгнаха голи и оуранени ѿ ѡнѣа кѣща.

17 И раздѣтѣха това (нѣшо) сѣчки те 'Идеѣ и Влалине който живѣѣха во В-фѣсѣ: и (голѣмъ) стѣрахъ на-паднѣа на нихъ, и возвеличѣнашесе име то Господне.

18 И мнозина ѿ ѡнѣа които кѣха повѣрѣвали дохождаха та се исповѣдоваха, и изкѣзѣваха дѣла та си.

19 И мнозина и ѿ ѡнѣа които чѣнеха магїи, сокираха книги те си, и изгѣрѣваха ги предъ сѣчки те: и сметнѣа имъ цѣна та, и намериѣа (защо чѣнеха) педесе хїлладш драма сребро.

20 Такѣ цѣрѣжѣтш растеише слово то Бжїе, и оукрѣплавашесе.

21 И като сесѣвршиѣа тѣа (рѣботы), тѣри Павелъ на оумжѣтѣ си, като проїде Македонїа и Яхѣа, да иде во 'Ирѣсалимъ и рече: зашѣо като идемъ тамъ, трѣбѣва да видимъ и Римъ.

22 И като прати двѣама ѿ ѡнѣа които мѣ слѣдѣваха, сѣрѣчь Тимоѣѣа и Врѣста, той ѣстанѣа нѣколко време во Асїа.

23 И въ ѡнова време кѣ-дѣ голѣмъ бѣнѣтѣ за оучѣ-нїе то Господне.

24 Зашто нѣкой име то мѣ Димїтрїй, златаръ понеже правѣше храмове сребраны на Артемїда, даваше на хѣдожницы те голѣма печалба.

25 Който като сокра, и іѣще дрѣги работницы, който работѣха такѣа рѣботы, рече: вые знаѣте ѣ мѣжїе, зашѣо ѿ тѣа рѣбота се хранимѣ нїе.

26 Но сегѣ видите и чѣ-те, зашѣо не самъ Вѣсѣтѣ, но токо речї сѣчка та Асїа тоа Павелъ (сѣ своѣ то оучѣнїе) предѣмѣа и ѿбѣрнѣа многш народъ, понеже говори, зашѣо бѣгове те който се правѣтѣ сѣ рѣжѣе человекѣски, не сѣ бѣгове.

27 И не трѣбѣва самъ да се койме да не бѣ дошло въ презрѣнїе нашѣ то хѣдожѣ-ство, но да не и храмѣ на-

ВЕЛИКА ТА БОГИНА ЯРТЕМІДА
НАЧНЕ ДА СЕ ПОЧИТА ЗА НИ-
ЩО, И ЩЕ ДА СЕ РАЗВАЛИ НЕЙ-
НО ТО ВЕЛИЧЕСТВО КОАТО СІЧ-
КА ТА ЯСІА И (СІЧКА ТА) ВСЕ-
ЛЕННАА ПОЧИТА.

28 Като чуха това, раз-
гнѣваха се по премногѡ и
начнаха да викатъ, и го-
ворѣха: велика ѣ Яртеміда
ВФѣсскаа.

29 И напжани се сичкіо
града съ матѣжъ а Ѡни на-
летѣха ѣдинодушнѡ на по-
зорище то, и гравнаха Гайа
и Яристарха Македонанѣте,
който бѣха другаре Павлови.

30 Я Павелъ искаше да
влѣзе въ народаѣтъ, но не
ѡставиѣха го оученицы те.

31 И нѣкон ѡ Ясійски те
началниѣѡ, понѣже мѡ бѣха
пріатели, пратиѣха мѡ вѣсть,
и молаха го да не вдава
себе си на позорище то.

32 И ѣдни' друго нѣщо
викаха (а други друго): за-
що то собраніе то бѣше смѣ-
щено, и по многото ѡ нихъ
не знаѣха за какво са се и
собрали.

33 И ѡ народаѣтъ избраха
Ялѣксандра, когото предло-
жиѣха 'Идаѣе те: а Ялѣксандръ
помахъ съ рѣжкѡта, и иска-
ше да говори народѡ.

34 И като разумѣха че
ѣ 'Идаѣанинъ, бѣдѣ ѣдинъ
гласъ ѡ сички те който ви-
каха (оу гласъ) колко до

два часа: велика ѣ Яртемі-
да ВФѣсскаа.

35 И като оу смири' гра-
скіо книжники народаѣтъ,
рече: мѡжѣе ВФѣскіи, и кой
ѣ Ѡнѡи челѡвѣкъ дето не
знаѣе, защо ВФѣскіо града
ѣ служитель на велика та
богина Яртеміда, и на 'Ида-
лъ и, който ѣ падналъ ѡ
дѡа;

36 Понѣже прочее безъ всѡ-
кое прекослѡвіе това (нѣщо)
ѣ така, трѣкѡва вѣе да се
оутишите, и да не напра-
вите нищо безчїнно.

37 Защото сте довели тіа
челѡвѣѣѡ, който нито ѡ
Яртеміданѣѡѣтъ храмъ са
нѣщо оукрали нито коги-
на та ваѣа хѡлатъ.

38 Яко Димїтрїи, и хѡ-
дѡжницы те който са съ не-
го, иматъ съ нѣкого сѡдъ,
има дни оуречени за сѡдъ,
има и Янѡѡпати: да тра-
сатъ сѡдъ ѣдинъ на дру-
гиго.

39 Яко ли за други (нѣ-
кои ракотѡ) трасите, (сѡдъ)
Ѡнѡѡ могатъ да се разсе-
датъ въ законнѡѣтъ со-
боръ.

40 Защото сме въ бѣдѡ
да ны не намѣратъ винѡвнѡ
за днѣшнїѡѣтъ бѡнтъ кога-
то нема никоа причина, за
коато да можеме да даде-
ме ѡговоръ за тона воз-
бѡненіе. И като рече това,

распѣсти нарѣдѣтъ който
се бѣше собралъ.

ГЛАВА К

И като се оутиши смѣше-
ніе то, Павелъ певыка оу-
ченицы те, (и оутѣши ги),
и като се прости съ нихъ,
излѣзе да иде въ Маке-
доніа.

2 И като пройде презъ о-
нѣа странѣ, и оутѣши ги
съ много дѣмъ, доиде въ
Валѣда.

3 И като по живеа тамъ
три мѣсѣцы, понеже идѣе
те се сговориха да мѣ сто-
ратъ зло, когато щѣше да
иде въ Еврѣя, помысли да
се вярне презъ Македоніа.

4 И испратиха го дори до
Асія Овсіпатръ (Пѣрровъ)
Бѣранинъ: и ѿ Солѣнѣне те,
Врѣстѣрхъ и Секѣндъ: и
Гайи Дѣрванинъ и Тімо-
дѣй: и ѿ Асіане те, Тѣхикъ
и Трофѣмъ.

5 Они понеже ѿидѣха на-
прѣдъ, чакаха ны въ Трѣада.

6 И нѣ поидѣхме съ геміа
та ѿ Філіппы те послѣ по
празднични те дни на-прѣ-
сни те хлѣбове, и доидѣхме
къдъ нихъ въ Трѣада за
пѣтъ дни, и преседехме та-
мъ седмь дни.

7 И въ цѣрвѣатъ дѣнь на-
седмица та, като се бѣха со-
брали оученицы те да лѣ-
матъ хлѣбъ, Павелъ се раз-

говѣраше съ нихъ, понеже
искаше да излѣзе въ оу-
трѣшніанъ дѣнь, и прострѣ
разговоратъ дори до полѣ-
нощъ.

8 И горѣха многы свѣщы
въ горница та, гдѣто бѣх-
ме собрани.

9 Я едно момчѣ име то
мѣ вѣтѣхъ, като седѣше на
прозорѣцѣатъ, и заспало бѣ-
ше тѣшкѣ, когато Павелъ
говѣреше прострѣннѣ, на-
двесисе на сѣжѣтъ, и падна
ѿ трѣтѣатъ катъ до слѣ, и
вдигнаха го мѣртво.

10 И слѣзе Павелъ и легна
на него, и като го пригѣр-
на, рече: не смѣшѣвайте се:
защото дѣшѣ та мѣ ѣ въ
него.

11 И като се качи (пакъ),
та преломѣ хлѣбатъ и по-
хлѣпа, и приказѣ довол-
нѣ дори до зорѣ, послѣ
ѿиде.

12 Помеждѣ това доведѣ-
ха момчѣ то живо, и оу-
тѣшиха се не малъ.

13 И нѣ влѣзохме по на-
прѣдъ въ геміа та, и ѿвѣзох-
месе во Ассѣнъ, понеже ѿ
тамъ щѣхме да поемеме
Павла: защото такѣ ни
бѣше зарачалъ, а тѣй самъ
щѣше да доиде (по сѣхѣ)
пѣшъ.

14 И като се собра съ насъ
во Ассѣнъ, зѣхме го и дои-
дѣхме въ Мѣтѣлинъ.

15 И ѿ тамъ ѿплавѣхъме, и на оутрешніятъ дѣнь стпгнахъме. срещъ Хію, двѣ дръгіятъ дѣнь се ѿвезохъме въ Ѡмосъ: и като пренощивѣхъме въ Трѡгѹллѣа, на дръгіятъ дѣнь дойдохъме въ Мѣлитъ.

16 Заціото Павелъ намери благословно да замине Ѳфесъ, за да не бѣ се забавилъ во Ісїа: заціото вързаше, ако бѣ было възможно, да се намери въ дѣнь патдесѣтницъ во Іерусалимъ.

17 Я ѿ мѣлитъ прати во Ѳфесъ, та повѣка пресвѣтеръ те церковны.

18 И като дойдохъ кода него, рече имъ: вые знѣете, какъво поживѣхъ съ васъ въ сичко то (Ѡнова) време ѿ пернылатъ дѣнь ѿ каквото дойдохъ во Ісїа:

19 Какъво слѣжехъ на Господа со всѣкое смиреномѹдрїе и съ много слъзъ и вѣдѣвъ, които ми се слѣчиха ѿ Іудейски те злоумышленїа.

20 И заціо не ѿставихъ нищо ѿ полѣзнихъ те да ви не кажемъ, и да вы не надчимъ и предъ народатъ и по кжши те:

21 Проповѣдовахъ со свидѣтелствїа и на Іудейи те и на Влани те да се ѡвѣржатъ къ Бгѹ, и да вѣроватъ въ Гда нашегѹ Іисуса Хрѣта.

22 И сегѹ єто, ѹзѣ свѣрзанъ съ дхѹта, ѿхождамъ во Іерусалимъ, и не знамъ Ѡнова що ще да ми се слѣчи тамъ:

23 Но токму заціо дхѹ стѣй ми ѡзвѣсти по сички те градове, заціо вързованїа и скорби ме чѣкатъ.

24 Но нема римъ за нищо, нито имамъ животатъ си въ голема чѣсть, самъ да можемъ да свѣршимъ съ радостъ свѣнатъ пѣть и слѣва та, коато самъ прѣлѣ ѿ Гда Іисуса, за да проповѣдамъ ѡвѣгелїе то на Божїа та благодѣть.

25 И сегѹ єто ѹзѣ знамъ, заціо не щѣте вече да видите мое то лице сички те вые, междѹ които (ѹзѣ) поживѣхъ и проповѣдахъ цѣрство то Бжїе.

26 Варади това ви свидѣтелствѣвамъ въ днѣшніятъ дѣнь, заціо самъ непоринїнъ ѹзѣ ѿ крѣвь та на сички те (васъ).

27 Заціото се не ѡсвѣнїхъ да ви кажемъ сичка та вола Бжїа.

28 Вардѣте прочее себе си и сичко то стѣдо на да коїто вы є дхѹ стѣй поставилъ єпископы, да пасїте цѣрква та Бжїа, коато є (Ѡнъ) со своѹ та крѣвь спичалилъ.

29 Заціото ѹзѣ знамъ то-

на, че погълъ по мое то ѿхожданіе, ще да влѣзатъ влѣцъ люти въ васъ, които не щатъ да жалатъ стгадо то.

30 И ѿ васъ исти те ще да станатъ мъжїе, които ще да говоратъ развращенни (слова), за да ѿвлѣчатъ оученицъ те слѣдъ себе.

31 Заради това вждете бдени и помнете защо три години и деня и ноцѣа не престанѣвахъ да подѣвамъ секого ѿ васъ со слъзъ.

42 И сегѣ, братїе, препорѣчвамъ въ на Бѣга, и на слово то на-негова та владѣати, който е силенъ по много да въ оутверди, и да ви даде наследіе со сички те ѿсвѣщенни.

33 Оубрѣс или злато, или дрѣхи ѿ никогъ не поискахъ

34 Въе сами знѣете, защо на мои те потребъ, и на онѣа които бѣха съ мене, послѣжиха рцѣте (мои) тіа.

35 Изъ ви казахъ сички те окразъ, защо така трѣбѣва да се трѣдиме за да помагаме на слаби те, и да помниме слово то на-Гда Инѣса, защото самъ той рече: по владѣенно е да дава нѣкой, неже ли да зѣма.

36 И като изговори тіа словеса, преклони колѣна та си, и помолисе (Бѣгъ) со сички те нѣхъ.

37 И много плачь бѣде на сичките: и нападѣха на шѣмта Пѣвлова, и цѣлѣвахъ го:

38 И скорѣха по много за слово то щото рече, защо не щатъ вече да видѣтъ лицѣ то мѣ. И испрѣшаха го до гемѣа та.

ГЛАВА ВЛ

И като се ѿдѣлихме ѿ нѣхъ, ѿвѣзохмесе и доидохме правъ въ Вѣнъ, а на дрѣгѣатъ дѣнь въ Родосъ, а ѿ тамъ въ Патѣра.

2 И понеже намерѣхме корабль, който преминѣваше въ Фѣнікіа, влѣзохме въ него и ѿвѣзохмесе.

3 И като ни се показа Кѣпръ ѿставихме го налѣвъ, и плѣвахме въ Оѣрія, и стигнахме въ Туръ: зашто корабльо тамъ щеше да ѿстави товаратъ.

4 И понеже намерѣхме оученицъ те преседехме тамъ седмь дни: и онѣи говорѣха на Пѣвла чрезъ аѣа да се не качѣва во Іерѣсалимъ.

5 И като свършихме онѣа дни, излѣзохме и похѣдахме си и испроваждаха нъ сички те съ женѣ те и съ дѣцѣ та си, дори до важнъ градъ: и преклонѣхме колѣна та при крайморѣ то, и помолихме се Бѣгъ.

6 И като се простихме едѣнъ съ дрѣгѣго, нѣ влѣ-

Зохме въ корѣблѣа тѣ, а
Онѣ се вѣрнѣха оудомѣ си.

7 И като начнѣхме да плѣ-
наме, ѿ Турѣ стигнѣхме въ
Птолемаїда, и като поздра-
вихме брѣтѣа та, преседехме
ѣдинѣ дѣнь оу нихѣ.

8 Я на дрѣгатѣ (дѣнь) из-
лѣзе Павелѣ и нѣе който
бѣхме съ него, и дойдохме
въ Кесарїа: и като влѣзох-
ме въ къща та на-Філіппа
благовѣстника, (който бѣ-
ше ѣдинѣ ѿ седмѣ тѣ дїа-
кони), ѿстанѣхме оу негѣ.

9 И онѣ имаше четѣри
дѣщѣрки дѣвѣцѣ, който
пророчествѣваха.

10 И като се за седехме
тамѣ много днѣ, слѣзе нѣ-
кой ѿ Иудѣа пророкѣ, име
то мѣ Ягавѣ:

11 И като дойдѣ коудѣ нѣсѣ,
Земѣ Павловѣа тѣ поасѣ, и
вѣрза си рѣчѣте и мози те,
и рече: това говори Дѣхѣ
сѣмѣи: така ще да вѣржатѣ
во Иерусалимѣ Иудѣе те че-
ловѣкатѣ, чѣи то ѣтѣоа по-
асѣ, и ще да го предадатѣ
въ рѣчѣте на мѣзѣчницѣ те.

12 И като чѣхме това, мо-
лехме го и нѣе и тамошни те
да не влѣзи во Иерусалимѣ.

13 Я Павелѣ ѿговори, и
рече: що работите вѣе: за-
що плачете та ми сокрѣща-
вате сѣрдѣце то; азѣ самѣ
готовѣ не самѣ да ме вѣр-
жатѣ, но и да оумремѣ во

Иерусалимѣ за име то на-
Господа Исѣса.

14 И понѣже нѣе не послѣ-
шѣваше малкнѣхме, и ре-
кохме: вола та Господѣа
да бѣде.

15 И послѣ по онѣа днѣ,
като се приготвихме, иска-
чихмесе во Иерусалимѣ.

16 И дойдѣха съ нѣсѣ и
нѣекои оученицѣ ѿ Кесарїа,
и вѣдеха съ себеси и ѣано-
го человѣка оу коудѣто
щѣхме да живѣеме, име то
мѣ Мнѣсѣнѣ Вѣупраинѣ,
вѣтѣхѣ оученикѣ.

17 И като стигнѣхме во
Иерусалимѣ, прїѣха нѣе брѣ-
тѣа та любѣзнѣ.

18 И на дрѣгатѣ дѣнь влѣ-
зе Павелѣ зѣеднѣ съ нѣсѣ
въ къща та Іакѣшова: и
дойдѣха (тамѣ) сѣчки ти
старѣишинѣ.

19 И като ги поздравѣ,
казѣваше имѣ ѣано по
ѣано, штоо сотвори Бгѣ
чрезѣ негова та слѣжба во
мѣзѣчницѣ те.

20 Я Онѣ като чѣха, про-
славѣваха Бгѣа, и рекоха на
Павла: тѣ видишѣ, брѣтѣ,
колко хїладѣ са тѣка Иудѣе
те, който са повѣрѣвали, и
сѣчки те Онѣ дрѣжатѣ се іо-
ще за старѣатѣ законѣ.

21 Я за тѣе са чѣли, за-
що оучишѣ Иудѣи те който
живѣатѣ помеждѣ мѣзѣчни-
цѣ те, да ѿстѣпатѣ ѿ Мѣи-

сѣоватъ законъ и говоришъ имъ да си не ѡбръщаватъ ча- да та, нито по (сгари те) ѡ- тѣчески ѡбвчан да ходатъ.

22 **Шо** трѣбѣва прочее да направиме; вѣролатно ѣ за- що ще да се соберѣ много наро́дъ. зашто (сички те) ще да чѣатъ че си дошелъ.

23 **Направи** прочее това, штоо ти говориме: има (тѣ- ка) оу насъ четворица чело- вѣцъ, който са се ѡбѣщали на Бга:

24 **Зем** ихъ, и ѡчистисе зѣданъ съ нихъ, и иждиви за нихъ да си ѡбричатъ гла- вы те: за да познаатъ сич- ки те, зашо ѡнъ шото са чѣли за тебе, не ѣ истина, но послѣдвашъ и тѣ по ре- дятъ и вѣрдншъ законатъ.

25 **Я** за пѣзвичницъ те кой- то повѣроваха, нше имъ пи- сѣхме, и ѡ предѣлихме, ѡни да не вѣрдатъ нишо тако- ва, но токму да се чѣватъ ѡ идошките жѣртвы, и ѡ кръвъ, и ѡ оудавено, и ѡ блѣдъ.

26 **Тогѣва** Павелъ зема ѡ- нѣа мѣжъ, и на оутрешни- атъ дѣнь като се ѡчисти, вѣбзе зѣданъ съ нихъ и ѡбави (на свѣщенницъ те) кога ще да се испжанатъ дни те на ѡчищѣние то до- кле за секого ѡ нихъ се не принесе жѣртна.

27 **И** когато цѣха да се

свѣршатъ седмь тѣ дни' 18- дѣе те който бѣха (дошли ѡ Исѣа, понѣже го видѣха въ храматъ, наговориха сич- киатъ наро́дъ, и тѣриха на него рече.

28 **И** выкаха: ѡ мѣжѣ Ис- рѣантани, помогнете: тоа ѣ ѡнъ челоуѣкъ който оучи секаде сички те (чело- вѣцъ) на врѣхъ народатъ и на врѣхъ законатъ и на врѣхъ това мѣсто: а при това іоше повѣде и вѣлины въ храматъ, и ѡскверни това сгѣе мѣсто.

29 (Зашто бѣха видѣли по на предъ Трофѣма вѣфе- санина въ градъ зѣданъ съ него, и мнѣха зашо Пав- елъ го ѣ вводиалъ въ хра- матъ).

30 **И** повдигнасе сичкѣо градъ, и стѣчесе наро́до: и като фанаха Павла, и звѣ- коха го вжнъ и въ храматъ: и тоа чѣсъ се затвориха враты те.

31 **И** като искаха да го оу- бѣатъ, дойдѣ вѣсть до ты- сѣначалникатъ на-пол- катъ зашо сичкѣо Иерусалимъ се възбни.

32 **Я** той тѣа чѣсъ зема воинъ и стоначалницъ, и ѡтжрѣа на нихъ. Я ѡни като видѣха тысѣначал- никатъ и воинъ те, пресга- наха да бѣатъ Павла.

33 **Тогѣва** приближи ты-

сашеначалнико и Фанѣ го,
и заповѣда да го вжржатъ
съ двѣ вериги: и пыташе
го, кой е и що е оучинилъ.

34 И едни дрѹго нѣщо вы-
каха въ народатъ, (а дрѹги
дрѹго). И понеже не може-
ше да разѹмѣе право то за-
ради глчѣва та, заповѣда
да го водатъ въ крѣпость
та.

35 И когѣто дойдѣ на стжа-
ба та, всини те го вдигна-
ха заради притисненіе то
народно:

36 Защото многъ народъ
идеше слѣдъ негѹ и выка-
ха: довжрши го ѿ свѣтѣтъ.

37 И като щѣше да влѣзе
Павелъ въ крѣпость та, рѣ-
че тысашеначалникѹ: ааъ
ли бы ми дозволѣніе да ти
подмамъ нѣщо; а той мѹ
рече: знаешъ ли грѣчески;

38 Не си ли ты (онѹи)
вгѹптанинъ, който предаъ
нѣколко дни прелжга и из-
вѣде въ пѣстѹна та четѹри
хѣлады челоѹцѹ разбой-
ницѹ;

39 И Павелъ рече: азъ самъ
челоѹкъ Іѹдеанинъ, граж-
данинъ ѿ славныа Вѣлѣкѣй-
ски градъ Тарсъ. И молимъ
те, дай ми дозволѣніе да
говоримъ къ народъ.

40 И като мѹ даде доз-
волѣніе, Павелъ застана на
стжаба та, и помаха съ рѣ-
ка та къ народъ: и като

быде голѣмо молчаніе, нач-
на да говори съ Еврейски
ѹзѹкъ, и рече:

ГЛАВА КВ.

МѹЖИѹ братіе и отцѹ,
идите сегѣ мое го предъ
васъ ѿправданіе.

2 (И като чѹха че съ Еврей-
ски ѹзѹкъ имъ говори, то-
щѣ повече быде тишина:
и рече):

3 Изъ самъ челоѹкъ Іѹ-
деанинъ и родилъ самъ се
въ Тарсъ Вѣлѣкѣйскѣй, но вос-
питанъ самъ въ тоа градъ
при носѣ те Гамалѣйловъ,
и надченъ быдохъ по тѣн-
ко на отѣческиатъ законъ,
и бѣхъ ревнителъ Бжѣи,
какѹто що сте днесъ и вые
сѣчки те.

4 Изъ гонѹхъ до смѣрть
послѣдователи те на това
оученіе, понеже вжрзовахъ
и предавахъ въ темница та
мѹжѹ и женѹ:

5 Какѹто и архѣереа та ми
свидѣтелствѹва, и сѣчки те
старѣйшинѹ: ѿ които и
писма земѹхъ къ братѣа та,
и ѿтѣвахъ въ Дамаскъ да
доведемъ вжрзаны во Пер-
салѣмъ онѹа който бѣха
тамъ, да ги мжчатъ.

6 И като ѿтѣвахъ и при-
ближавѹхсе къ Дамаскъ ѿ-
колѹ пладнина, внезапѹ ѿ-
свѣтѣнѹ ѿколѹ мене велика
свѣтлостъ ѿ небо то.

7 И паднахъ на землѣ та, и чухъ гласъ който ми говореше: **Савуле, Савуле,** що ми гснниша;

8 И азъ шговорихъ: кой си ты, Господи; и рече ми: азъ самъ Исидъ Назврѣи, когото ты гонниша.

9 И които бѣха съ мене, свѣтлостъ та оубо видѣха и оуплашихасе, а гласятъ на оногѣва който ми говореше не чуха.

10 И рекоха; що да сотворимъ, Господи; а **Гдѣ** ми рече: стани та иди въ **Дамаскъ**, и тамъ ще да ти скаже за сичко, што ты ешъ предѣлено да прѣвишъ.

11 И понеж шелѣпехъ шъ влѣскатъ на онаж свѣтлостъ, повѣдоха ме за ржкѣ та она който бѣха съ мене, и така влѣзоухъ въ **Дамаскъ**.

12 И нѣкой **Ананіа**, мѣжъ благоговѣинъ по законѣ, и свидѣтелствованъ (въ добротѣ) шъ сички те **Иудеи**, които живѣеха въ **Дамаскъ**.

13 Дойде кодъ мене, и като се приближи при мене, рече ми: **Савуле** брате, прогледали, и азъ тоа часъ погледнахъ на него.

14 И той ми рече: **Бгъ** наотцы те наши и предѣлилъ те е да познаешъ негова та воля, и да видишъ прѣдникатъ, и да чбешъ гласъ шъ оуста та мѣ:

15 **Защо** то ще да мѣ бждешъ свидѣтель предъ сички те человекѣшъ за тѣа вѣщи що си видѣлъ и чхлъ.

16 И сегѣ що чакашъ; стани та се кржсти, и шмыи грѣхове те си, като призобѣшъ име то на **Гдѣ** Исидѣа.

17 И като се вжрнахъ во **Иерусалимъ**, и моলেখе (**Бгъ**) въ цѣрква та, бждохъ во изстѣплѣнїе.

18 И видѣхъ го че ми говори: побжрай та ишлѣзъ скоршъ ишъ **Иерусалима**, защото (тѣкашни те) не шатъ да прїиматъ свидѣтелство то ты за мене.

19 И азъ рекохъ: Господи, они сами знаатъ зашо азъ затварахъ въ темница та, и бѣхъ по соборища та она който вѣроваха въ тебе.

20 И когато се проливаше кржнь та на твоегѣ первоученика **Стефана**, и азъ стоѣхъ тамъ и созволавахъ на оубійство то мѣ, и вардехъ дрѣхи те на она който го оубиваха.

21 И рече ми: иди, защото азъ ще да те прѣтимъ далѣко въ пѣзычицы те.

22 И слдшаха го дсри до тока слово **Иудеи** те): но послѣ **Фанаха** да выкатъ, и говорѣха: истреби шъ землѣ та тогѣва человекѣка, защото не трѣвѣна да е живъ.

23 И като въказа онѣи ѿ Фжрлаха си дрѣхите, и мѣтаха прѣхъ на въздухъ.

24 Тъсцѣначалнико заповѣда да го ѿведеатъ въ крѣпость тѣ, и рече да го испытатъ съ вой: за да разумѣе за коя причина въказа така на врѣхъ него.

25 И като го растегнаха и вжрзаха го съ реміцѣ, рече Павелъ на сотникѣ който стоѣше тамъ: иматели власти да біете челоуѣка Римлянина безъ сѣдъ;

26 И като чѣ сотникѣ (тѣ), ѿиде та каза тысцѣначалникѣ, и рече: глѣдай (хубавѣ) що ще да направшишъ: зашто то тѣ челоуѣка є Римлянина.

27 И пристяпи тысцѣначалнико при него, и рече мѣ: кажи ми, Римлянинъ ли си тѣ; а той мѣ рече: Римлянинъ.

28 Ѣговори мѣ тысцѣначалнико: азъ съ много заплакта самъ спечалилъ тѣ на име на Римско то гражданство. Я Павелъ мѣ рече: а азъ самъ се и родиъ съ него.

29 И тѣмъ часѣмъ ѿстѣпиха ѿ него онѣи който шѣха да го испытѣватъ и самъ тысцѣначалнико се оуплаши, като разумѣе че є Римлянинъ, и зашто го бѣше вжрзалъ.

30 Яна оутрешнигата дѣнь, понѣже искаше да разумѣе истина тѣ, зашто го клеветатъ Иудѣе тѣ, разжрѣдо го ѿ оковъ тѣ, и заповѣда да дойдатъ архіерѣе тѣ и сичкіо нѣхенъ соборъ: и изведе Павла, и постави го предъ нѣхъ.

ГЛАВА КГ.

И като поглѣдна Павелъ на соборатъ рече: мѣжие братіе, азъ живеахъ предъ Бѣга со сичка добра совѣсть до ри до тѣмъ дѣнь.

2 Я архіерѣа тѣ Янаніа заповѣда на онѣи што мѣ предстоѣваха да го біатъ по оустѣ тѣ.

3 Тѣмъ Павелъ мѣ рече: ще да те біе Бѣга стѣно (съ вѣртъ) и змѣзанима: зашто тѣ стѣишъ да ме стѣишъ по законѣ, а престѣпѣвашъ законатъ и заповѣдѣвашъ да ме біатъ.

4 Я онѣи што предстоѣваха тѣмъ речеха: архіерѣа тѣ ли Бѣга злословшишъ;

5 Я Павелъ рече: не знаахъ, братіе, че є архіерѣи: зашто є писано: началникѣ на тѣвои тѣ людѣе да не речешъ зла дѣма.

6 И понѣже разумѣ Павелъ, зашто єдна тѣ часть бѣха саддукѣи, а дрѣга тѣ Фарісеи, и звыкъ въ соборище тѣ

мѣже братіе, азъ самъ Фарісеи, сынъ Фарісеова: и сѣдѣхъ мезаради надежда та и за воскресеніе то на мѣртви те.

7 И като рече това, проижда раздоръ помеждъ саддукѣи те и фарісеи те, и раздѣлисе народо: и мнози на

8 Защото саддукѣи те говорятъ че нема воскресеніе, ни яггелъ, ни Духъ: а фарісеи те исповѣдватъ и двѣ тѣхъ.

9 И кжде голѣма глужка: и станѣха книжници те и фарісеиска та страна и прирахасе (съ саддукѣи те) и говорѣха: ни едно зло не нахождаме въ тоа человекъ, но ако мѣ е говорилъ Духъ или яггелъ, не трѣбна да си противиме на Бга.

10 И помѣже кжде голѣмо препирѣніе, и хощеся тѣхъ священачалнико да не раскжснатъ Пѣвла, заповѣда на всини те да слѣзатъ и да го гравнатъ въ средъ нѣхъ, и да го водагъ въ крѣпость та.

11 И въ слѣдѣюща та нощъ сплѣмсе Пѣвъ, и рече: дерзѣи, Пѣвле: защото каквото си свидѣтелствовалъ за мене во Иерусалимъ, така трѣбна да свидѣтелствуваши и въ Римъ.

12 И като самна, и ѣконъ Иудѣи те направиха съо-

воръ, и закляха себеси ни то да пдагъ ни то да пдагъ дори Пѣвла не оубѣатъ.

13 И кѣха по много ѿ четирѣдесеть души които кѣха направиха тѣа клетва.

14 Които доидоха коду архіеріи те и старѣйшини те, и рекоха: съ клетва прокляхъме себе си, да не кжсиме нишо, дори не оубѣеме Пѣвла.

15 Егда прочее кже съ соборатъ пратете та, кажете на тѣхъ священачалнико, да доведе оутрѣ предъ васъ, като да искате да раздѣлите съ по голѣмо изнѣстѣе заради него на та работа: а ние, докѣ іоцие не е приближилъ, готови сме да го оубѣеме.

16 Но като чѣхъ сино на Пѣвлова та сестра тоа съговоръ, доиде и кѣже въ крѣпость та, та казва на Пѣвла.

17 И Пѣвелъ пошкѣ едногѣ ѿ сотници те, и рече мѣ: забеди това момче къ тѣхъ священачалнико: защото трѣбна и ѣшо да мѣ каже.

18 И той го зема и забеди го къ тѣхъ священачалнико, и рече: затворенишо Пѣвель пошкѣ ме и моли мисе, да доведемъ това момче при тебе, което и ма и ѣшо да ти казва.

19 И тѣхъ священачалнико Фана го заржкѣ та, и като

ѡиде съ него на странѣ; приташе го: цю имашъ да ми казвашъ;

20 Я то рече: Идѣете се говориха да те оумолатъ да изведешъ оутрѣ Павла предъ нихъ въ соборатъ, като да искатъ да испытатъ по извѣстнѣ за негова та работа.

21 Но ты да ги не послышашъ, защото вѣрдатъ да го оубѣватъ по многѣ ѡ четридесать души ѡ нихъ, който заклѣха себе си ни да пдѣтъ ни да пдѣтъ, докле го не оубѣатъ: и сега са готови, и чакатъ ѡвѣщаніе то ѡ тебе.

22 Ты еси начальникъ протче ѡудити моме го, и зарача мѣ да не кажешъ ни комъ не си ми ѡкавилъ това нѣщо.

23 И повика двѣма ѡ сотницѣ те, и рече имъ: пригответе ми двѣте воины (вооруженны пѣшы), и седемдесе конницѣ, и двѣстестрѣлцѣ да идатъ до Кесаріа; ѡ третѣятъ часъ на ношь тѣ.

24 И доведѣте и довицѣ, да качатъ Павла и да го препроводатъ безвѣданѣ до Филіѣда и гемеши.

25 И написа и писмо, който имаше слѣдующее содержаніе:

26 Клавдіи Лусіа, держав

вномѣ и гемеши Филіѣда радоватиса.

27 Тогова человекѣ, которто Фамѣха Идѣете, и готвехасе да го оубѣатъ, азъ пристѣпихъ съ воины те и ѡнѣхъ го, понеже раздѣхъ че е Римлянинъ.

28 И понеже искахъ да раздѣмѣмъ причина та, за която го клеветеха, доведохъ го въ соборатъ имъ.

29 И намерихъ, че го клеветеха занѣкои противни мудрованіа на законѣта имъ, но не имаше никое го грѣшѣніе достойно за смѣть, или за окомѣ.

30 И понеже ми докавахъ какѣвъ е говоръ иматъ за него, Идѣете, а бѣе го притихъ кодъ тебе, и зарѣчихъ и на клеветницѣ те мѣ да камѣтъ предъ тебе, цюто иматъ на врѣхъ него, зарѣствѣи.

31 Коины те прѣче, какъ во то имъ бѣше заповѣдано, зѣха Павла и заведоха го презъ ношь въ Антипатрѣда.

32 И на дѣрѣятъ день ѡстави хѣ конницѣ те да идатъ съ него, а ѡни се върна хѣ въ крѣпостъ та.

33 Я ѡни като ѡидо хѣ въ Кесаріа, и дадохъ писмо то на и гемеши, представиха предъ негѣ и Павла.

34 И като прочета и гемеши

но писмо то, и попыта
(Павла) ѿ колѣбъ ѿ бласти, и
разумѣ зашо ѣ ѿ Кілікіа.
35 Рече: ще да ѣдемъ за
тѣбе, когато дойдатъ и кле-
ветницѣ те ти, и заповѣ-
да да го вѣрдатъ въ Иеро-
сола та палата.

ГЛАВА ВД.

И по пѣтъ дни послѣ дой-
ди архіереи Іананіа го ста-
рѣйшии те и съ нѣкой ри-
торъ Тертулъ, и представи-
ха жалба та си предъ иге-
монатъ заради Павла.

2 И като го повикаха, Тер-
тулъ начна да го клевети,
и гонореше:

3 Ние помѣже получаваме
всегда голѣмъ миръ чрезъ
тѣбе, ѿ державнѣйшии Фи-
ліпѣ, и помѣже многа и спра-
влініа быватъ чрезъ твоѣ
то попеченіе на тѣа народъ:
познаваме твое те благо-
дѣланіа, и благодарни сме
ти всегда и на всако мѣсто.

4 Но да те не ѣтагчавамъ
повече, молимъ те да ны
погубиши въ кратцѣ съ ѡ-
быкновенна та си кротость.

5 Зашо то намерихме то-
гова человекка че ѣ гдѣителъ
(като нѣколѣ чѣма) и че пра-
ви смѣшеніе по междъ сич-
ки те Іудеи които живеатъ
по сичка вселеннаа, и зашо
ѣ началникъ на Назарейска
та ересь:

6 Войто се покѣси да ѣ-
скверни и цѣрква та, когето
и Фанатъме, и по законѣ на-
шемъ и скахмѣ да го сѣдиме.

7 Но тысященачалникъ
Лүсіа доидѣ, и съ голѣма
сила го ѡтърна ѿ рѣце те
ни, (и прати го при тѣбе):

8 И заповѣда (и намъ)
които го клеветимѣ да дой-
демѣ кодъ тѣбе: ако го ис-
пыташъ, ще да се изнѣ-
стѣшъ ѿ негѡ за сичко то,
шо то говоримѣ на врѣхъ
негѡ.

9 И подтвердиха това и
Іудѣе те, и гонореха зашо
ѣ точниъ така това.

10 И като кинна игемо-
но на Павла да говори, той
ѡговорѣ, (и рече): Помѣже те
знамъ ѿ много години че
си сѣдиа (праведенъ) на тѣа
народъ, съ по радѡ тѣрпѣе
че да ѡговоримъ за свое то
ѡправданіе:

11 За да можешъ да раз-
мѣшъ, зашо нема по мно-
го ѿ дванадесе дни, ѿ как-
кото азъ възлѣзохъ во Ие-
русалимъ да се покѣсимъ.

12 И нито въ цѣрква ме
намерѣха да приказывамъ
съ нѣкого, и да подѣвнѣ-
вамъ народатъ, нито въ со-
борица та, нито въ гра-
дѣтъ:

13 Нито можатъ да до-
кажатъ това, шо то ме кле-
ветатъ сегѡ на тѣбе.

14 Но тога ѡповѣдывама тебѣ. Защо спореть пжтьатя (на-вѣра та), когото ти говоратя ересь, такъ слѣжимя на ѡтцѣпреданнѣатя Бгъ, цюто вѣрѣвмаъ сичко то цю е написано въ законатя и въ пророцѣ те:

15 И имамъ надежда на Бга, зацо цѣ да бжде воскресеніе на-мертвѣ те, и на праведнѣ те и на-грѣшнѣ те, което и сами ти чакатя.

16 Затона се и азъ мжчимъ да имамъ всегда непорочна събѣсть и предъ Бга и предъ человекѣ те.

17 И по много години послѣ дойдохъ въ мойата народъ да раздамъ милостивни и (да принесѣ) приношенія.

18 Въ който ме намериха вжтре въ църква та шчишеня, нито съ народъ, нито съ матежъ, нѣкон ѡ Исуса Исусе:

19 Който трѣбваше да дойдатя тѣка предъ тебе, и да клеветатя, ако иматя нѣщо на вржъ мене.

20 Или сами тѣа да кажатя, ако наидоха въ мене нѣкоа неправда, когато стоехъ въ сокорище то,

21 ѡспѣнь тоа единъ гласъ, тѣкмѣ цюто извѣкахъ като стоехъ по междѣнихъ: зацо азъ пріемама днесъ сѣдъ ѡ васъ заради воскресеніе то на-мертвѣ те.

22 И като мѣ това Филиѣа, ѡстави ги за дрѣга пжть, и рече: като развѣтемъ по извѣстнѣ за това оуменіе, и като дойде Исуса тѣса-цѣначалникъ (тѣка) тогана цѣ разсѣдимъ работя та ви.

23 И заповѣда на сотникѣ да варди Павла, и да не е во оутѣсеніе, и никомѣ ѡ познанницѣ те Павлови да не възбранѣва да мѣ слѣдѣва, или да дохожда при него.

24 И по нѣколко дни дойде Филиѣа съ Дрѣсіліа жена та си която бѣше Исидейка, и прати та доведе Павла, и слѣдѣ го за вѣра та во Исуса Христа.

25 И като говореше (Павла) за правда и за воздержаніе и за (страшнѣатя) сѣдѣ цюто цѣ да бжде Филиѣа се оуплаши, и ѡговори: сега си иди: а когато намеримъ време цѣ да ти повѣкамъ.

26 И при това и надѣваше зацо цѣ да земе ѡ Павла парѣ да го пѣсти: заради това и почестѣ проваждаше та го похваляше, и говореше съ него.

27 И като се заминаха двѣ години, измѣни се Филиѣа, и стана на негово то мѣсто (и гѣмнѣ) Поркій Фистя: и понеже искаше Филиѣа да сотвори оуго-

АНО ТО НА 'ИДАИ ТЕ, ИСТА-
ВИ ПАУЛА ВЪ ЦКОВЫ ТЕ.

ГЛАВА КВ.

ФИСТЪ ПРОЧЕЕ КАТО ПРИА-
ВЛАСТЪ ТА, ПО ТРИ ДНИ ПО-
САВЪ ШИДЕ ВО 'ИЕРУСАЛИМЪ Ш
ВЕСАРИА.

2 И ДОКАЗАХА МЪ АРХИЕРЕЕ
ТЕ И ПЕРВИ ТЕ Ш 'ИДАИ ТЕ
ЖАЛБА ТА НА ВРЖУХЪ ПАУЛА И
МОЛАХА ГО.

3 И ИСКАХА (ДА ИМЪ ОУЧИ-
НИ) МИЛОСТЬ НА ВРЖУХЪ НЕ-
ГО, (СИРЪЧЬ) ДА ГО ПРАТИ Ш
ТАМШ ВО 'ИЕРУСАЛИМЪ: А ОНИ
КЕХА СЕ СГОВОРИЛИ ДА ГО ОУ-
БИАТЪ ПО ПЯТЬАТЪ.

4 Но Фистъ заповѣда да
варадатъ Паула въ Кесарія,
защото и самъ щеше да
иде тамш скорш.

5 Прочее който могатъ ш
васа (рече Фистъ) нека дой-
даатъ съ мене, и ако има
нѣкол неправда въ тоа че-
ловѣкъ нека го клеветатъ.

6 И като преседе во 'Иеру-
салимъ десетина дена, слѣ-
зе въ Кесарія, и на арбггатъ
день като сѣдана на сѣди-
лище то, заповѣда да до-
ведатъ Паула.

7 И като го доведоха, и-
сключоиха го 'ИДЕЕТЕ който
кѣха слѣзали ш 'Иерусалимъ,
и фжрлаха многи и тешки
ошнш на Паула, който не
можеха да докажатъ:

8 Понеже той се и правда-

наше, (и говореше): зацю
ни то на законатъ 'ИДАИ-
скій, ни то на Кесара самъ
согрѣшилъ нѣшо.

9 Но Фистъ понеже иска-
ше да направи оугодно то
на 'ИДАИ ТЕ, шговори на
Паула и рече: щешъ ли да
идешъ во 'Иерусалимъ и та-
мш да се сѣдишъ за тѣл
(работъ) предъ мене;

10 И рече Павелъ: азъ
стоимъ на Кесарево то сѣ-
дилище, на което трѣбва
да се сѣдимъ, никола шкѣда
не самъ сотворилъ на 'И-
даи те, каквото и ты до-
крѣ знаешъ.

11 Ващото ако имамъ
нѣкол неправда, или нѣкое
(согрѣшеніе) достойно за
смерть самъ сотворилъ, не
щричемсе да оумремъ: ако
ли нема нишо таково въ ме-
не, за което ти клеветатъ
на вржухъ мене, никой не
може да ме предаде нимъ:
азъ трасимъ сѣдъ оу Кесара.

12 Тогана Фистъ като се
разговори со совѣтнициъ те
си, шговори: не ли си по-
трасилъ сѣдъ оу Кесара,
кодъ Кесара ще да идешъ.

13 И като се заминаха нѣ-
колко дни, царь Игриппа и
Верніка (жена та мѣ) слѣ-
зоха въ Кесарія да позара-
ватъ Фиста.

14 И като се дѣха тамш
много дни, Фистъ каза на

царьятъ заради Павлова та
рѣбота, и рече: Единъ чело-
вѣкъ е ѿставленъ ѿ Филіста
вързанъ,

15 За когото, като ѿи-
дохъ во Иерусалимъ, дадохъ
ми жалба архіеретей стан-
рѣйшинъте, и искаха съдъ
на врѣхъ него.

16 Но азъ имъ ѿговорихъ,
защо нематъ обичайно Ри-
мляне те да предаватъ нѣ-
кого челоуѣка на смѣрть,
доклѣ нема ѿклеветаемый
предъ лице то си. Онъ а що
то го кленѣтатъ, и доклѣ не
зѣме време да даде ѿвѣтъ
за согрѣшеніе то си.

17 Вато се собраха прочее
онѣ тѣка, азъ беза да ѿла-
гама въреме, на оутрѣш-
ніята дѣнь седнахъ на съ-
дѣлице то, и заповѣдахъ
да доведатъ челоуѣката.

18 Но клеветницъте мѣ
като го ѿбыколиха, не ка-
захъ ни една вина такава
на врѣхъ него, какъто азъ
мыслехъ:

19 Но имаха съ него нѣ-
кои прѣнія за своята раз-
лична вѣра, и за нѣкого
исѣса оумрѣлаго, за когото
говореше Павелъ че е живъ.

20 И понеже азъ неможехъ
да се домыслимъ какво да
разсѣдимъ това прѣніе, рѣ-
кохъ мѣ, ако ще да иде во
Иерусалимъ, и тамъ да се
сѣди за тѣл прѣнія.

21 Но понеже Павелъ пои-
ска да го ѿставиме да се
сѣди на Кесаренята съдъ,
заповѣдахъ да го върдатъ,
доклѣ да го пратимъ къ
Кесарю.

22 И Игріппа рече на Фи-
ста: щеше ми се и мене да
чѣмъ тогѣва челоуѣка. И
той мѣ рече: оутрѣще да
го чѣдешъ.

23 И на оутрѣшніята дѣнь
като дойде Игріппа и Вер-
ніка съ голѣма гордостъ, и
възоха въ сѣдѣлице та
палата съ тѣмъ ащѣначни-
цъте и съ знаменитыте
мѣжы градеки, заповѣда
Фистъ и доведеха Павла.

24 И рече Фистъ: Игріппо
царю, и вше сички те мѣжы
които се намерѣвате тѣка
съ насъ, видѣте тогѣва, за
кого то сичко то множество
Иудейско ми досѣждаше и
во Иерусалимъ и тѣка, и кри-
чеше, защо не трѣбѣва вече
да е живъ томъ.

25 Но азъ като разумѣхъ
защо не е сторилъ нищо
досгойно за смѣрть, и по-
неже той самъ воспомина
Севаста (Кесаря), за това
азъ намерихъ, благослобно
да го пратимъ при него.

26 За когото понеже не-
мама нѣщо и знѣстно да
пишемъ на господарьятъ
си: затова го и приведохъ
предъ васъ, а найвече предъ

тѣбѣ, и припо царю, за да
 быде испытаніе, и така да
 имамъ що да пишемъ, ни
 27. Защото миселниди не
 прилично, да прашамъ че-
 ловѣка въ рзана, и вини те
 мѣ да не ѡбавлявамъ.

ГЛАВА 23

1. И припо рече на Павла:
 давати се дозволѣніе да го
 воришъ самъ за себе. То-
 гѣва Павелъ прострѣ ржкѣ
 та си, и началъ да говори
 за свое то ѡправданіе: от

2. Изъ, ѡ царю Игриппо,
 мнимъ себе си блаженъ по-
 нѣже имамъ днѣсь да се ѡ-
 правдамъ предъ тебе за си-
 ко то ѡпрѣ, що те мекле-

3. И рнѣише понѣже те
 знамъ, че знаешъ сички те
 ѡбычаи Иудейски и оупор-
 ни те тѣхни мнѣніа. За-
 това ти те молимъ да ме
 послышашъ перпѣлишъ.

4. И тѣе то троче моѣ до-
 ще ѡ младостыта ми, ко-
 то поживехъ ѡ край по-
 междѣ мойатъ народъ во
 Иерусалимъ, сички те Иуде
 го знаатъ: я (и проче) и

5. И знаатъ за мене ѡ
 край, (ако шатъ да снѣдѣ-
 телствуватъ), за що азъ жи-
 вехъ споретъ найточно то
 оученіе Фарісейско въ наша
 та вѣра: на зшавъ да те

6. И сега стоимъ на судѣ
 зарданъ надѣжда та что
 имамъ за ѡвѣщаніе то,
 което е ѡвѣщалъ Бгъ на
 наши те оуш:

7. Което се надѣятъ сички
 те наши дванадѣсятъ колѣ-
 на, и като сажатъ на Бга
 непрестанно дѣнь и ношь,
 да се сжде: за което (на-
 дѣжда) ме кленѣтатъ, ѡ ца-
 рю Игриппо, Иуде те:

8. Шо (мыслите); не вѣро-
 вате ли въше, че Бгъ може
 да воскрѣшава мѣртва те;

9. Изъ войстинны мислехъ
 въ себе си за шо трѣбваше
 да направимъ много про-
 тивны (работы) на ржхъ
 име то на Иисуса Назореа:

10. Което и направихъ во
 Иерусалимъ: и мнозина ѡ
 свѣтѣи те азъ затваряхъ въ
 темнищѣ те, като земяхъ
 властѣ ѡ архіерей те: и ко-
 гато ги оубиваха и азъ со-
 плаждвахъ на смѣрти та имъ:

11. И на сички те собори-
 ца много пяти ги мжчехъ,
 и принждавахъ да хѣлатъ
 Иисуса: ти понѣже вражд-
 вахъ на нихъ въше мѣрш,
 гонихъ ги и дори до чужди
 те градове.

12. Съ това намѣреніе
 като ѡтивахъ въ Дамаскъ
 съ властѣ и съ намѣстни-
 чество ѡ архіерей те,

13. Въ трѣта пладнина на
 пжтѣатъ видехъ, царю, свѣ-

тайна ѿ небо то по свѣтла
ѿ солнечна та свѣтлостъ,
която ѿ свѣти ѿ мене ѿ о-
нѣа които на дѣха съ мене.

14 И като паднахъ мене си-
чки те на землѣ та, чѣхъ
гласъ който говореше мене,
и дѣмаше съ Еврейски а-
зѣкъ: Сауле Сауле, защо
ме гонишъ; мжно ти е да
ригашъ срѣщъ ржѣнѣ.

15 Я азъ рекохъ: кой си
ты Господи: а той рече:
азъ самъ Исидъ когото ты
гонишъ.

16 Но вдигни се и стани
на нозѣ те си: защото за-
чова ти се пѣвухъ да те на-
правимъ слуга и свидѣтель
на тѣа (работы) шото си
видѣлъ, и шото ще да ти
скажемъ:

17 Като те изкажемъ ѿ
Иудейскіа тѣа народъ и ѿ пѣ-
вунници те въ който ще
да те прѣтимъ,

18 Да имъ шворншъ очи
те, да се ѿвжратъ ѿ те-
мнота та къ видело то, и
ѿ власть та естанинска къ
Бгѣ, за да прѣиматъ про-
шеніе грѣхшвъ, и наследіе
по междѣ стѣи те, като по-
вѣрватъ въ мене.

19 За ради това, ѿ царю
Агриппо, не бѣдохъ проти-
венъ на небесно то видѣніе:

20 Но перво проповѣдахъ
на снѣа които живеатъ въ
Дамаскъ и во Иерусалимъ,

а (послѣ) и въ тичка тѣа
страна Иудейска, и на пѣвун-
ници те да се покаятъ и да
се ѿвжратъ къ Бгѣ, като
стрѣватъ дѣла достойни
на-поканіе то.

21 За ради това ме фанѣ-
ха Иудеѣ те въ цѣрква та,
и искаха да ме раскъснатъ.

22 Но като полднихъ по-
мощъ ѿ Бга, живѣ самъ и
до тоа дѣнь, и свидѣтел-
ствувамъ и на малкъ и на
полемъ, и не говоримъ дрѣ-
го нищо ѿ свѣтъ Онова цю-
то са прорекли пророцы те
и Мшѣи, не ще да бѣде:

23 Зато (сирѣчь) Христосъ
ще да пострада, и защо ка-
то воскресне первый ѿ мерт-
ви те, ще да проповѣда
свѣтъ на (Иудейскіа тѣа) на-
родъ и на пѣвунници те.

24 И като се ѿправдаваше
такъ, Фистъ съ голѣма
гласъ рече: полдела ли си
Павле; много то оученіе
претвара те въ лѣдостъ.

25 Я той рече: не самъ по-
лдела, державный Фисте,
но говоримъ словеса истин-
ни и раздмни.

26 Защото и царо знае за
тѣа (работы), комѣто и съ
дерзновеніе говоримъ: и
вѣрвамъ защо нищо не
може ѿ нихъ да мѣ се оу-
крѣе; защото не е станало
това въ нѣкой оуглъ.

27 Вѣрвашъ ли, царю Я-

грѣппо, пророцш ти; знамя
защо ги вѣрѣвашъ.

28 Я Ягрѣппа рече на Пáв-
ла: мálко ѡстава да ме пре-
прешъ да станемъ хрѣстіа-
нинъ.

29 Я Пáвелъ рече: молилъ
быхъ Бга, или съ мálко
(повчѣніе) или съ много, не
самш тѣ но и сички те кой-
то ме слѣшатъ днесь да бж-
датъ такви, каконъ то самъ
и азъ, и сѣбѣ тѣа оузы.

30 И като рече той тѣа
(слова), станáха цáро, и
иґемѡно, и Вернѣкіа, и сич-
ки те който седѣха съ нѣхъ.

31 И като си ѡи доха раз-
говарахасе по междѣси и го-
ворѣха: защо тѣа человекъ
не стрѣва нишо достойно
за смѣртъ и за оузы.

32 Я Ягрѣппа рече на Фи-
ста: можеше да се пѣсти тѣа
человекъ, ако не бѣше спо-
менѣвалъ Кесара. (И така
разсѣди иґемѡно да го пра-
ти къ Кесарю).

ГЛАВА ВЗ.

И като се ѡпредѣли да ѡ-
плываме во Италїа, предá-
доха Пáвлу и дрѣги нѣкои
вжрзаны на єдногò сòтнѣ-
ка, и ме то мѣ Ивліа, който бѣ-
ше ѡ явґѣстовыатъ полкъ.

2 И като влѣзохме во є-
динъ корáбль Ядрамѣтскій,
и понскахме да плываме о-
колш Ясійски те мѣста, ѡ-

вѣзохмесе въ морѣ то: и бѣ-
ше съ насъ Ярѣстáрха Ма-
кедòнанинъ ѡ Солѣнъ.

3 И на дрѣгїатъ дѣнь сти-
глахъ ме въ Фїдѣнъ: и по-
нѣже Ивліи (сòтнѣкъ) покá-
зѣваше мѣлостъ на Пáвлу,
ааде мѣ дозволѣніе да иде
кодъ прїатели те си, и да по-
лѣчи ѡ нѣхъ нѣкоа помòщъ.

4 Я ѡ тамъ като се ѡкѣ-
зохме, провѣзохмесе ѡ долѣ
подъ Купръ, зашто то вѣ-
трища тѣ бѣха протѣвни.

5 И като приплывáхме мо-
рѣ то, коєто є срещъ Кїлїкіа
и ПамФѣліа, стигнахъ ме въ
Мѣрш (градъ) пѣкїйскїй.

6 И като намери тамъ сòт-
нѣко корáбль Ялѣксандрїй-
скїй, който плываше во И-
талїа, тѣри нш въ него.

7 И понѣже плывáхме за-
бáвнш на много дни, шото
єднáмъ стигнахъ ме до Кнїдъ
зашто нш не ѡставаше вѣ-
тѣро, проплывáхме ѡ долѣ
подъ Врїтѣ срещъ салмѡнъ:

8 И като заминахъ ме съ
голѣма мжнòсть по край
нѣгш, стигнахъ ме на нѣкоє
мѣсто, коєто се вѣка добрò
врѣстáнише при коєто є
близъ градъ Ласїй.

9 И като заминаò много
врѣме, и плáванїе то бѣше
неке вѣдственно, зашто и
постѣ вече бѣше заминалъ,
совѣтоваше ги Пáвелъ.

10 И говореше и мѣ: ѡ мѣ-

жѣ, ѡзъ видима зашѣ това плаванїе ще да бжде съ много бѣда, и съ голѣма тѣжѣта, не самъ на-товаратъ и накораблятъ тѣ, но и наживотатъ нашъ.

11 Но съотнико помного слышаше кормчіатъ и наукліратъ, неже ли Павловъ те дѣмъ.

12 И понеже не кеше добро пристанището да зимуватъ тамъ, мнозина сънѣтоваха да се вдигнатъ ѿ тамъ, и негли бы могли да стигнатъ до Критско то пристанище, което се именува Финїя и глѣда къ югозападншатъ и съверозападншатъ вѣтровъ, и да зимуватъ въ него.

13 И понеже подхна (мало) юженъ вѣтрецъ, и полднїха свое то намѣренїе, вдигнаха платна та, и плываха клизъ по край Критъ.

14 Но по мало време подхна срѣщъ Критъ вѣтръ буренъ, който се нариче Вурокладнъ.

15 И като се дрпна кораблятъ и не можеше вече да се сопротиви на вѣтръ предадохмесе на волнъ те и носѣха нъкъде то шѣха.

16 И понеже нападнѡхме на нѣкой островъ, който се наричеше Клаудїй, едва могѡхме да оудржиме вѣрка та :

17 Като като тржгнаха вжтре (корабленнищъ те), начинаха да оупотребляватъ секакви средства. и да преврзватъ ѿ долъ кораблятъ (съ вжже та): и понеже се воѣха да не паднатъ въ плитко (мѣсто), спдстиха платна та, и така се носѣха по вола та навѣтжратъ.

18 И понеже кѣхме въ голѣма бѣда ѿ Фортѣна та, на дрѣгатъ дѣнь Фанѡха да и сфжратъ (ѿ товаратъ въ морѣ то).

19 Я въ третїатъ дѣнь со свой те ржце и сфжрлїхмє сички те ордаїа корабленни

20 И като се не показываха на много дни нито слыщѣ то нито зкѣзашъ, и голѣма та Фортѣна се продолжаваше, не ѿставаше ни вече ни една надежда да се и збавиме.

21 Но понеже ѿ много време не кѣха глїи нищо, Павелъ застана по срѣдѣ нїхъ, и рече: трѣкваше, и мѣжїе, да послышате мене, и да не ѿвѡзите ѿ Критъ, и шѣхмє да се и збавиме ѿ тѣа бѣда и ѿ толко тѣжѣта.

22 Но сегѡ бы мѡлимъ да бждете весели: защото никой ѿ васъ не шѣ да загїне, ѿ свѣтъ едїншо корабль.

23 Защото въ тѣа нѡщѣ

ми се гни Йггъла ѿ Бгъа, чий-то самъ азъ, и комѣто слажнмъ,

24 И рече ми: не бойсе, Паве: тѣ трѣбѣва да предстанешъ предъ Кесара: и ето Бгъа ти дарова сички те който плывѣтъ съ тебе.

25 Заради това бждѣте несели, и мѣжѣ: защото азъ вѣрѣвамъ на Бгъа, че така ще да бжде, каквото ми бѣде речено.

26 И трѣбѣва да бждеме и сфрлени на нѣкой островъ.

27 И като настѣпн четвринадесата та нощъ, кога то се носехме ние на самъ на тамъ по Адриатическо то море, околѣ полнощъ взмѣсе на корабленницѣ те защо иприближаватъ при нѣкоя сѣха земля:

28 И като премѣриха дълбочина та намериха двадесать сажена: и като преидоха мало (разстоаніе) пакъ премѣриха, и найдоха петнадесеть сажена.

29 И понеже се боѣха да не нападнатъ на каменити мѣста, Фжриха четври котѣ ѿ задна та страна на кораблятъ и молехме (Бгъ) да самне.

30 И понеже корабленницѣ те искаха да повѣгнатъ ѿ кораблятъ, и спѣсѣха ларка та въ морѣ то, съ и звинініе като че и сѣкатъ ѿ

предна та страна корабляна да Фжрлатъ котѣ те,

31 Рече Павеъ сотникѣ и на воини те: ако тѣ не истанатъ въ кораблятъ, вые не можете да се и збавите.

32 Тогана воини те пресѣкоха вжжета та на ларката, и и оставиха а да падне вжжѣ.

33 И като щѣше вече да се разсамне, Павеъ молеше сички те да похапнатъ, и говореше: четвринадесатый дѣнь е днесъ, ѿ каквото седите гладни, и нищо не стѣ вкѣсили.

34 Заради това въ мѣлимъ да пождѣте (да се оукрѣпите): защото това е потребно за сохранініе то на вашѣа живѣтъ: понеже никомѣ ѿ васъ нещѣ да загине ни влакно ѿ глава та.

35 И като рече това, зе хлѣлъ, и възблагодари на Бгъа предъ сички те, и преломѣ го и Фана да гдѣ.

36 Тогана приаха сички те дерзновеніе, и гдоха и оми.

37 И бѣхме въ кораблятъ сички те двѣстѣ и седмдесеть и шѣсть дѣши.

38 И като се насытиха съ гѣстѣ, и блегчиха кораблятъ, защото и сфжриха пшеница та въ морѣ то.

39 И кога то се сжмна не познаваха земля та: но со-

ГЛЕДѢХА НѢКОЙ ЗАЛИВЪ КОЙТО
ИМАШЕ БРЕГЪ, ВЪ КОГОТО
СОВѢТОВАХАСЕ, АКО Ё ВОЗМОЖНО
ДА ПРИКАРАТЪ КОРАБЛАТА.

40 И КАТО СОБРАХА КОТНЫ
ТЕ, ПУСТИХАСЕ ПО МОРЕТО, И
РАЗВЖРЗАХА ВРЪЗЛАТА НАКОРМИЛА
ТА: И ПРОСТРЕХА МАЛКО ТО ПЛАТНО
НА КЖДЕТО АДЪХАШЕ ВЪТРИЦО,
И МЖЕХАСЕ ДА СТИГНАТЪ ПРИ
БРЕГЪТА.

41 Но понѣже нападнѣха
на едно мѣсто, което се
шбливаше ш днѣ море та,
засѣднѣ корабляло въ
плѣтко то: и носомъ който
бѣше се зашрѣлъ (въ зем-
лята) и станѣ не поклѣ-
тенѣ. И кормѣ та се разбива-
ше ш сила та на волны те.

42 И воини те се събмаха
да и зкѣатъ вжрзаны те, да
не въ нѣкой исплывѣлъ и
оутѣкалъ.

43 Но сотнико понѣже и-
скаше да оувѣрди Пѣула,
возбрани ги ш това намѣ-
ренѣ, и заповѣда, който
мѣжатъ да плыватъ, перво
онѣ да скочатъ въ морето,
и да исплыватъ на крайатъ.

44 И дрѣги те (да и злѣ-
затъ) единѣ на дрѣски, а
дрѣги на дрѣго нѣшо ш ко-
раблялатъ, и така и злѣзо-
ха сѣчки те живи на зем-
лята.

ГЛАВА ВИ
И КОГАТО СЕ ИЗБАВИХА Ш КО-
РАБЛЕКРЪШЕНѣ ТО КОЙТО ВѢХА
СЪ ПАУЛА, ТОГАВА РАЗДѢХА,
ЗАЩО ОНЫИ ОСТРОВЪ СЕ И-
МЕНДВА МЕЛІТЪ.

2 И тамошни те жители
показѣха ни голѣма ми-
лость: защото наклѣдоха
огнь, и прибѣраха ны сѣчки
те (въ кжшиче си) заради
дрѣждѣтъ шото идеше то-
гѣва, и заради стѣдѣ та.

3 И като набѣра Пѣуелъ
много хвѣстѣе, и тѣри на
огнятъ, една ѣхѣдѣна и з-
лѣзе ш топлина та, и оу-
лови се за рѣка та мѣ.

4 И тамошни те человекы
като видѣха змиѣ та че ви-
си ш рѣка та мѣ, говорѣха
ѣдинѣ дрѣгомѣ: воистин-
нѣ тѣѣ человекъ ѣ оукѣи-
ца, защото, и да се и збави
ш морето. Бжѣе то право-
сѣдѣе него ш стѣва да ѣ живѣ.

5 Но той штрѣсе змиѣ та
въ огнятъ, и никое зло
не пострадѣ.

6 И онѣ се надѣхѣ зацо
ше да и тече, или ше да па-
дне мѣртѣвъ на землята:
и като чакаха много време,
и видѣха че мѣ не стѣва
никое зло промениха си
мысль та, и говорѣха зацо
ѣ онѣ бжѣ.

7 И околѣ онѣнѣ мѣсто,
бѣха сѣлѣ на началникѣтъ
на островѣтъ, който се и-

минуваше Попліи, той ны пріи, и три дни любезно ны гошави.

8 И слышисе да лежи Отецъ Попліевъ, защото бѣше болнъ ѿ треска и ѿ сжрацо-болъ: при когото вѣзе Павла, и като се помоли Бѣгъ и тѣри си рече те на него, ищѣлаи го.

9 Това като бѣде, и други те които имаха болести въ онъи островъ, дохождаха (при него) и ищѣлаваха се.

10 Които и съ много чести ны почтаха, и когато си похождахме тѣриха ни си-что што ни бѣше потребно.

11 И по три мѣсци послѣ швезоухмесе ѿ тамъ съ единъ Александрийски корабль който бѣше зимнѣлъ въ островатъ, и имаше знѣкъ діоскуръ.

12 И като стигнахме въ Овракѣсъ, преседехме тамъ три дни.

13 Я ѿ тамъ като забиколихмесе (Фікеліа), доидохмесе въ Ригіа, и слѣдъ единъ днъ понѣже подухнѣ юженъ вѣтръ, во вторшатъ днъ стигнахме въ Потіолъ.

14 Гдѣто намерихмесе братіа, и оумолиха ны да преидѣмесе тамъ седмь дни: и такъ ѿ тамъ шидохмесе въ Римъ.

15 И ѿ тамъ братіа та,

като чѣха за насъ, излѣзоха да ны посрецинатъ дори до Яппіевшатъ торгъ и три те корчѣмницъ. Които (братіа) като видѣ Павла, возблагодари Бѣга, и пріидерзновѣніе.

16 Я когато доидохмесе въ Римъ, сотнико предаде вержанъ те на воевода та: а на Павла даде дозволѣніе да живее ѿсокинъ, съ воинатъ който го нарднше.

17 И по три дни послѣ свѣка Павла първы те ѿиденте, и като се собраха, говореше имъ: мъжіе братіе, азъ не сторихъ нищо противно на вержъ народатъ, нито на вержъ ѿтечески те обѣчай, и предадохаме вержанъ ѿ Іерусалима, вержче те на Римлане те.

18 Които като ме ишпѣтаха, и скаха да ме пѣстатъ, заціото не намериха ни една вина достойна за смѣрть въ мене.

19 Но понѣже идѣе те гонобреха противно пондѣхмесе да потрасимъ съдъ оу Кесара, но не заціо имахъ намѣреніе да наклеветимъ нѣціо свойатъ народъ.

20 За тѣа прочее причина въ оумолихъ да въ видимъ, и да се разговоримъ съ насъ: заціото заради на дѣда та Ісраилева, азъ самъ вержанъ съ тѣа вериги.

21 И ѿни мѣ рѣкоха: нѣ нито приемо' приахмѣ за тебе ѿ 'Иудѣи те, нито нѣкой ѿ братїа та дойдѣ и спомена, и ли говори нѣцю зло за тебе.

22 Но молиме те (да ни кажешъ) да чѣмѣ ѿ тебе самаго' що мѣслишъ тѣ: зацюто знаѣмѣ че за тѣа ѣресь секаде говоратъ протївнш.

23 И като мѣ ѿпредѣлиха ѣдинъ дѣнь, дойдѣха при него мнозина въ страннопрїемница та: който подчѣваше за царство то Кжїе, и оувѣрѣваше ги за 'Иисѣа ѿ законатъ Моуїсеовъ и ѿ прорѣцъ те ѿ оутринь тѣ дори до вечерь тѣ.

24 И ѣдни ѿ нихъ се оувѣрѣваха на дѣмъ те мѣ, а дрѣги не вѣроваха.

25 И понѣже бѣха несогласни помеждѣ себѣ, ѿхождаха си, като имъ рече Павелъ ѣанѣ слово, зацю доврѣ ѣ реклъ Дхъ стѣи чрезъ прорѣка Исѣа на наши те отцъ.

26 Когда то ѣ продамѣлх:

иди къ тоа народа, и рчи: со слышатъ ще да чѣ те, и не щѣте да разѣмѣте: и като глѣдате ще да видите, и не щѣте да видите.

27 Зацюто ѣ тлжстѣ сжрачѣ то на-тѣа людїе: и съ оушн те си тѣшко слышатъ, и съ очн те свои са закрѣли: за да не видатъ съ очн те, и да не разѣмѣатъ съ сжрачѣ то, и да се ѿвжнатъ да ги исуѣлимъ.

28 Да знаѣте прочѣе зацю спасѣнїе то Кжїе на тѣзичнцъ те се прати, и ѿни щѣ да чѣатъ.

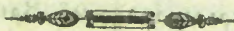
29 И като изрече тоѣ тѣа словеса, ѿидѣха си 'Иудѣе те, и имаха голѣмо прѣнїе по междѣ си.

30 И Павелъ седе тѣмъ цѣлы двѣ годїны со своѣ то си иждивѣнїе, и приимаше сички те който дохѣждаха кодѣ него,

31 И проповѣдѣваше царство то Кжїе, и оучеше за Господа нашего 'Иисѣа Христа, со всѣко дерзновѣнїи невозбраннш.

СОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ

НА СВЯТЫХ АПОСТОЛЯХ И ЕВАНГЕЛИИ.

ГЛАВА А.

1 **И** ЕВАНГЕЛИИ СЛУЖИТЕЛЬ НА БГА И ГАА Иисуса Христа, на Апандесе те колѣна който са разсѣлани, (желает) да се раддватъ.

2 Имайте за голѣма радостъ, братіе мой това, когато впадате въ различни искушѣнія:

3 Понеже знаете, зашто искушѣніе то на-нашата вѣра произходи терпѣніе:

4 И терпѣніе то трѣбва да има дѣло то (свое) совершѣнно, за да вѣдете и вые цѣли и совершѣнни въ ничко безъ никаковъ недостатокъ.

5 Яко нѣкой ѿ васъ е искушденъ ѿ премѣдростъ, да проси ѿ БГА който дава на всички те прѣстѣ безъ да глѣда на лице, и не оукорѣва (никого), и ще да мѣ се даде.

6 Да проси свѣдѣте съ вѣра, и ѿнудѣ да се не сомнѣсѣва: зашто който се сомнѣсѣва, подокенъ е на морски те волны, който вдигатъ

и вѣхатъ ги на самъ на тамъ вѣтрища та.

7 Такъвъ человекъ да не мысли че ще да пріиме нѣщо ѿ БГА.

8 Двоедменъ человекъ, неправенъ е въ всички те свои пжтища.

9 Оиромѣхо братъ да се хвали съ высоко то си достѣйство;

10 Я богѣтѣ со смиреніе то си, зашто ще да прейде, като цвѣто на-трава та.

11 Зашто, огрѣва служце то со знѣи, и ижеши трава та, и цвѣто и ѿпадне, и красота та на-лице то и се загуби: така и богѣтѣ повѣхнѣва въ свои те начинаніа.

12 Блаженъ (е оный) человекъ който терпи искушѣніе! зашто като прейде презъ искушѣніе то, ще да пріиме вѣнецъ жизни, корѣто е ѿвѣщанъ БГА на оная шото го обѣчатъ.

13 Никой, когато мѣ дохожда искушѣніе, да не говори: зашто ѿ БГА ми въ-

ва и скѣшеніе то: зашто како што самъ Бгъ не може да се и скѣшава ѿ зло, така и не и скѣшава той никого.

14 Но секой се и скѣшава, понеже се влѣчи и прелшавѣ ѿ своѣ та си похоть.

15 Послѣ похоть та като зачне, ражда грѣхъ: а грѣхъ като се и зврши ражда смѣрть.

16 Не прелшавѣйте се, братіе мой возлюбленніи.

17 Всѣкое давѣніе докро, и всѣкъ дѣръ совершѣнъ ѿ горе бѣна, понеже слѣзи ѿ Отца на свѣтлове те, оукогого нѣма, (никое) и змѣненіе, или сѣнка да се променява.

18 ѿ сама та си вола породѣ насъ го слово то на истина та, за да бждеме (като) нѣкой начѣтокъ на негови те создѣніѣ.

19 И така, братіе мои возлюбленніи, да бжде всѣкъ человекъ скоръ на слѣшаніе то, а забавѣнъ въ говорѣніе то, и забавѣнъ въ гнѣваніе то.

20 Зашто человекѣско гнѣвъ не твори онова што ѣ праведно предъ Бгѣ.

21 Затова ѿфрлѣте (ѿ себе) секаква нечистота и остатокъ на злока та, и прїимѣте съ кротость оучѣніе то коѣто ѣ насаждѣно

въ васъ. и коѣто може да ви спасѣ дѣшъ те.

22 Исполнавайте и съ дѣло слово то (Бжїе), а не самъ го слѣшайте, понеже прелшавѣте сами себе.

23 Зашто ако нѣкой (самъ) слѣша слово то, а не творѣ го, той ѣ подобѣнъ на єдинъ человекъ, коѣто глѣда и то то своѣ лице въ оглѣдало то.

24 Зашто той поглѣда себе си и ѿидѣ, и тоѣ часъ забравѣ какѣвъ бѣше.

25 Но коѣто вникне въ совершѣнншатъ законъ на свобода та, и стоѣ въ него, той понеже не ѣ слѣшатель забравѣвъ, но творѣтель на дѣло то, той ще да бжде блаженъ въ свой те дѣла.

26 Яко нѣкой ѿ всѣхъ мысли зашо ѣ благочестивъ, а азѣкѣтъ си не забѣдава, но прелшѣва сраце то си, негово то благочестїе ѣ сѣетно.

27 Зашто чїста та и непорѣчна та вѣра предъ Бгѣ и ѿца там ѣ, да наглѣдѣна нѣкой сирачепа та и вдовицѣ те, и да вѣрди себе си чїста ѿ и скверненіе то на тоѣ свѣтъ.

ГЛАВА В.

Братіе мой, држте вѣра та въ прославѣннаго Гѣ.

спода нашего Іисуса Христа, безъ да глѣдате на лицѣ.

2 Защото, ако влѣзе въ соборатъ ви человекъ, който носи златенъ пръстенъ на ржката си и хубавы дрѣхи, и влѣзе и сиромѣха съ лоши дрѣхи,

3 Ще поглѣднете на оногѡва който носи хубавы те дрѣхи, и ще да мѡ речѣте: ты седни тѣка хубаво: а сиромѣхъ ще да речѣте: ты стой тѣмъ, или седни тѣка на подножіе то ми:

4 Не сотвориште ли различіе (междѡ нѣхъ) въ себѣ си: и не вьдохте ли сѣдѣи на лѣкѡви помышленіа;

5 Последшайте, братіа мои возлюбленни, не сиромѣсите ли ѿ тогѡ свѣтъ и збрѡ бѣвъ, който са когати въ вѣра та, и наслѣдницѡ царство то (некѣсно), което ѣ убѣщѡлъ на оніа цюто го убѣчатъ;

6 И вѣе оукорихте сиромѣхатъ, не когатите ли ви стрѣватъ насиліе и влачатъ на сѣдѣлицѡ та;

7 Не оні ли худлатъ добротѡ имѣ, съ което сте наричени;

8 Яко исполнѡвате обѡче вѣе царскіатъ законъ, каквѡто цю говори писаніе то: ще да возлюбишъ ближнаго своего, като самагѡ себѣ, добре правите.

9 Яко ли глѣдате на лицѡто грѣхъ стрѣвате, и ѡсѣждаетесе ѿ законатъ като престѣпницѡ.

10 Защото, който сохрани си чкѡтъ законъ, и согрѣши въ едни (только законно повелѣніе), вѣва виновенъ въ си чки те.

11 Защото който е реклъ: не прелюбодѣйствивай, реклъ ѣ и: не оукій. Яко прочее не сотворишъ прелюбодѣйство, а оукіешъ, вѣвашъ законопрестѣпникъ.

12 Такѡ говорѣте, и такѡ правѣте, като да мыслите че ще да вьсѣдатъ со законатъ на-свободѡ та.

13 Защото безъ милость че да вѣде сѣдѡ на оногѡва, който не ѣ сторилъ милость: а милость тѡ надивива на сѣдѡтъ.

14 Каквѡ ѣ полза, братіа мой, ако говори нѣкой цю имѡ вѣра, а дѣла нѣма; да ли може (тѡмъ) вѣра да го спасѣ;

15 Яко нѣкой братъ, или нѣкол сестра вѣдатъ голи, и нѣматъ и днѣвна та хранѡ,

16 И рече имъ нѣкой ѿ васъ: идѣте со здравѣ грѣйтесе и насущѡвайтесь: и не даде имъ онѡва цюто ѣ потребно за тѣло то имъ, каквѡ полза (ѿ тогѡ):

17 Такѡ и вѣра та, ако

німа дѣла, сама по себе є мѣртва.

18 Но ще да рече нѣкой: ты ѿмашъ вѣра, а ѿзъ ѿмамъ дѣла: покажи ми вѣра та си ѿ дѣла та твои, ѿ азъ ще да ти покажемъ ѿ дѣла та си вѣра та моа.

19 Ты вѣрдувашъ зашо Бгъ є єдинъ: добре стрдувашъ: ѿ діаколи те вѣрдуватъ ѿ трепѣратъ.

20 Но ѿкашъ ли да разумѣешъ, ѿ сѣтнй челоуѣче, зашо вѣра та безъ дѣла є мѣртва;

21 Авраамъ прѣотецъ нашъ не ѿ дѣла та ли се ѿпранда, понѣже положи сѣна своего Ісаака на жѣртвенникатъ;

22 Видишъ ли зашо вѣра та помагаше на дѣла та ма, а ѿ дѣла та кудѣ совершѣнна вѣра та;

23 ѿ ѿполнисе писаніе то коѣто говори: понѣронд Авраамъ на Бгъ, ѿ вѣрнимадсе (тоа) за прѣнда, ѿ нарѣчесе прѣатель Бжій.

24 Видите ли прочее, зашо ѿ дѣла та се ѿпранда на челоуѣкъ, а не (самъ) ѿ єана вѣра;

25 Подѣкш ѿ Раавъ клданица не ѿпрандалісе ѿ дѣла та, понѣже прѣа согладатели те, ѿ ѿпроводи ги презъ дрѣгъ пжть;

26 Зашо то, какно то тѣло то безъ дршд є мѣртва, та

ка ѿ вѣра та безъ дѣла є мѣртва.

ГЛАВА Г

НБ вѣдайте мнозина оучители, братіе мой, понѣже знаѣте зашо (сѣ оучителстко то) пѣ голѣмо ѿсѣждѣніе ще да прѣимеме:

2 Зашо то много согрѣшѣваме сѣчки те. ѿко нѣкой не согрѣшѣва въ слово, то ѿ є совершѣнъ мѣжъ, ѿ може да оудержи оудѣа та ѿ насѣчко то тѣло.

3 Ђто ѿ на конѣ те тѣраме въ оуѣта та оудѣа да се покорѣватъ намъ, ѿ сѣчко то ѿмъ тѣло ѿкращае (на кждѣто шіе).

4 Ђто ѿ кораблі те макѣръ че се толко голѣми, ѿ макѣръ че се тлѣскачъ на самъ на тамъ ѿ силны те вѣтрове, ѿкращатсе сѣ малко кормилце на кждѣто ѿска намѣрѣніе то на оуправитѣла:

5 Такѣ ѿ ѿзѣко малокѣ оудѣ є, но голѣмы работы може да на прѣни. Ђто малъ огонь, а каквы голѣмы вѣщи запѣлюна:

6 ѿ ѿзѣко є огонь, (ѿ голѣма) грамада на непрада та, такѣ точнъ се нахѣжда ѿ ѿзѣко въ (дрѣги те) наши оуды. който ѿквернава сѣчко то тѣло, ѿ запѣ

ЛѢВА СІЧКО ТО ШКРАЦІЕНІЕ НА-
НАШІА ЖИВОТЪ, ПОНЕЖЕ СЪМЪ
СИ ЗАПЪЛЪВА Ш ГЕІННА ТА :

7 Ващото сѣкое естество
на-звѣрове те ѿ на-птицъ
те ѿ на-гáдове те ѿ на-рѣ-
къ те може да се оукроти,
ѿ оукротило се е ш человекъ-
ческо то естество :

8 Я азъкаты никой ш че-
ловѣцъ те не може да оу-
кроти : той е неукротимо
зло, ѿ пжленъ съ смертоно-
сенъ пдъ.

9 Съ него благословѣва-
ме Бга ѿ Сѹдѹ, ѿ съ него
кжлнеме человекъ те който
сасоздани по подобію кжтію

10 И ш тіа исти те оустѹ
ѿзлази ѿ благословеніе ѿ
кжтѣва. Но не трѣдѣва, бра-
тѣ мой возлюбленніи, да
быватъ така тіа (работъ).

11 Да ли ѿсточнико ш е-
динъ чѹчѹрѹ ѿсточѣва ѿ
слáдка ѿ горчѣва (водѹ);

12 Да ли може, братѣ мой,
смóква та да рáжда маслі-
ны, ѿли лоза та смóквы;
кака никой ѿсточникъ не
может да ѿзлѣва солена, ѿ
слáдка вода.

13 Който е ш вáсъ мѣдръ
ѿ оуменъ, той да покаже
ш добрѣватъ си животъ дѣ-
ла та своа, (защó быкатъ)
съ крóтость премѣдрости.

14 Яко ли имате зависть
горчѣва, ѿ сладѣвость въ
ирдѹ та си, не хвалѣтесе,

нито лжѣте на врѣхѹ и-
стина та.

15 Тѹа премѣдрость не е
кошто слáзи ш горе, но е
зѣмна, животна, ѿ дѹавол-
ска.

16 Ващото гдѣто е зѹ-
висть ѿ сладѣвость, тамъ
нема никакѣва оупрѣва, ѿ
(тамъ е) сѣкоа злѹ вещь.

17 Я премѣдрость та ко-
што слáзи ш горе, перво снѹ
е чѣста. а потóмъ мирна,
крóтка, послѣшлаѣва, пжла
съ милосѣрдіе ѿ съ добрѹ
плóдове, нема сомнѣніе, ни-
то лицемѣріе.

18 Я плодó на-прáвда та
сѣбесе съ миръ ш оніа, кой-
то стрѣватъ миръ.

ГЛАВА Д.

Ѣ Гдѣ са крѣни ѿ сладѣ-
вости по междѹ нáсъ; не ш
тѣка ли (пронсходатъ; си-
рѣчѣ) ш вáши те сладосгрѣ-
стіа, който вдѣгатъ брѣнь
во нáши те оудъ;

2 Желáете, ѿ неáте: оу-
бѣвате ѿ завѣдите, ѿ не
можете да придобѣете. Кá-
ратесе ѿ краждѣвате, ѿ не-
áте, защóто не прóсите,

3 Прóсите ѿ не прѣимáте,
защóто злѣ прóсите, за да
ѿждивѣте въ сладосгрѣстіа
та вáши.

4 Прелюбодѣи ѿ прелюбо-
дѣѣцъ, не знáте ли защó
мѣрска та любóвь е врѣдѹ

на Б҃га; който прѣчее иска да є прѣатель мѣрѣ, той кѣва врагъ К҃жій.

5 Или мѣслите че на прѣзднѣш говорѣ писаніе то: заціодѣхо който живее въ насъ и ма желаніе къ завистѣ тѣ;

6 Но (сѣ това) Б҃гъ дава по голѣма благодѣть: за то ѣ (писаніе) говори; Г҃дѣ на горделиви те се прѣтивѣ, а на смиренни те дава благодѣть.

7 Шокорѣтесе прѣчее на Б҃га, а сопрѣтивѣтесе на діаволатѣ, ѣ ще да повѣгне ѿ насъ.

8 Приближѣтесе при Б҃га, ѣ ще да се приближи (ѣ той) при насъ. Ѣчистѣте си рѣцѣ те грѣшницѣ, исправѣте си серца тѣ двоудмнѣи.

9 По мѣчѣтесе ѣ поскорѣте ѣ поплачѣте. Ѣмѣхо вашѣ въ плачѣ да се ѡбжрне, ѣ радость тѣ ви въ печаль.

10 Ѣмирѣтесе прѣдѣ Г҃дѣ, ѣ ще да ны возвѣши.

11 Не злословѣте єдинѣз дрѣгго, братіе: заціото който злослови брата, ѣли ѡсѣждава крѣта своего; той злослови законатѣ, ѣ ѡсѣждава законатѣ: а ако законатѣ ѡсѣждавашѣ, неси ѣсполнитель на законатѣ но сѣдѣа.

12 Ѣдинѣз є законодатель ѣ сѣдѣа който може да спасѣ ѣ да порѣби: а ты кой

си шото ѡсѣждавашѣ дрѣгго;

13 Ѣдѣшайте сегѣ вѣе който говорѣте; днѣсь ѣли оутрѣ ще да идеме въ єан кой градѣ, ѣ ще да седиме тамѣ єднѣ годѣна, ѣ ще да чжргѣваме, ѣ ще да спѣчѣлиме:

14 Който не знаѣте шо ще да се слѣчи ѣотрѣ: заціото шо є живѣото вашѣ; той є койстиннѣ като єднѣ пѣра, коѣто въ мало врѣме се пѣвлѣва, а послѣ ѣсчезнѣва.

15 Вмѣстѣ да говорѣте: ако ще Г҃дѣ, ѣ ако вѣдеме живѣи, ще да сотвориме то вѣ ѣли єнова:

16 ѣ сегѣ се хвѣлите въ вашѣ те гордостѣ: сѣкоѣ хвѣлѣа такава злѣ є.

17 Който прѣчее знаѣ да тѣвори добрѣ ѣ не тѣвори, нѣмѣ се пише грѣхѣ.

ГЛАВА 5.

ВЛѢТѢ сегѣ (вѣе) когѣти те, плачѣте ѣ рѣдѣйте за вашѣ те лючѣ вѣдѣ който ѣдатѣ на насъ.

2 Богѣтсево то, вашѣ ѣзгнѣ, ѣ дрѣхи те ви молцѣ ѣзѣдоха.

3 Злѣто то, вашѣ ѣ сребрѣ то порждавѣ, ѣ рждавѣ тѣ ѣмѣ ще да вѣде свидѣтельство на врѣхѣ насъ, ѣ ще да поладѣ вашѣ те тѣлесѣ като Ѣгнѣ: коѣто сте со-

вѣдали (като нѣкое сокрѣви-
ще) за послѣдани те си дни.

4 Ъто, заплаѣта та коѣто
не исплати хте на работни-
цы те, който са жнѣли ни-
лы те ви, нѣка : ѿ выковѣ
те на жнѣли те влѣзоха въ
оуши те на-Гдѣа Саваѡфа.

5 Веселихте се на землѣ та
и живеахте расцѣстивы : ѡ-
гони хте сердца та си като
за заколеніе.

6 Ѡсѣди хте (на смѣрть),
оуби хте праведнаго : който
ви се не прѣтиви.

7 Я въ братіе, чакайте съ
терпѣніе докле да дойде
Гдѣ, ѣто земледѣлецо ча-
ка драгоцѣнныятъ плодъ
ѡ землѣ та, и тѣрпи много
време за него докле да полд-
чи ранній и късний дождъ.

8 Тѣрпѣте прочее и въ оу-
крѣпѣте си сердца та, зацо-
то прихѡжданіе то Господ-
не се приближава.

9 Не воздѣхайте ѣдинъ
на дрѣггго братіе, да не
вѣдете ѡсѣдени : ѣто сѣ-
дѣ та предъ врати те стои.

10 Братіе мой, земѣте ѡ-
бразъ на-злѡстраданіе то и
на-долготерпѣніе то проро-
цы те, който говори хса съ
име то Господне.

11 Ъто оублажаваме тер-
пѣливы те : терпѣніе то
ѡшвово сте чѣли, и кон-
чина та Господна видѣли
сте, зацо ѣ многомилѡ-

стивъ Гдѣ и благодѣтро-
вена.

12 Най напредъ ѡ снѣчко,
братіе мой, не кланѣте се ни-
то съ небо то, нито съ зем-
лѣ та, нито съ дрѣга нѣкоа
клѣтва : но да вѣде оу насъ
(добѡлна тѣа клѣтва) ѣй,
ѣй, и ни, ни : да не впадне-
те во ѡсѣдение.

13 Злѡстрада ли нѣкой ѡ
насъ ; да се моли Бгѣ : вѣ-
селъ ли ѣ нѣкой ; да поѣ
(хвала на Бгѣа).

14 Болѣвъ ли ѣ нѣкой ѡ
насъ ; да повѣка свѣщенни-
цы те церкѡвны, и да се по-
молатъ Бгѣ надъ него, и
да го помажатъ съ ѣлей въ
име то Господне.

15 И молитва та (като бѣ-
ва) съ вѣра, ще да и зѡви
болныятъ, и ще да го вди-
гне Гдѣ : и ако ѣ сотворилъ
грѣхове, ще да мѡ се про-
статъ.

16 Исповѣдавайте ѣдинъ
дрѣгимѡ согрѣшеніа та си,
и молѣте се Кгѣ ѣдинъ за
дрѣггго за да исцѣлѣете :
зацо то голѣма сила има
молитва та на-праведна
когато кѣва со оусѣрдіемъ,

17 Или вѣше (и той) че-
ловѣкъ подобенъ намъ, и
помоли се (Бгѣ) съ молитва
да не падне дождъ, и не
падна дождъ на землѣ та
три годины и шѣсть мѣ-
сацы.

18 И пакъ се помолѣ, и даде небо то дождь, и земля та произрасте плодѣтъ си.

19 Братіе, ако се оуклони мѣкой ѿ васъ ѿ пятьтъ на-истина та, и ѡбжрне го мѣкой,

20 Да знае, защо който ѡбжрне грѣшнаго ѿ зарѣ-беншатъ мѣ пять, ще да ѣзбани душа ѿ смѣръть, и ще да покрѣе много грѣ-хове.

ПЪРВОЕ СОБОРНОЕ ПОСЛАНІЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПЕТРА.

ГЛАВЛІЯ А.
ПЕТРЪ АПОСТОЛЪ Иисуса Христовъ, на избранни те пресѣлницы, който са разсѣлани по Сионтъ, по Галатія, по Каппадокія, по Асія и по Вифонія,

2 (Който са избранни) по предзнаніе то на-Бга Сѹдѣ, за да бждатъ ѡсващени ѿ Дѹа (сѣагш), и да послѣшатъ Иисуса Хрѣта, и да се порясатъ съ негова та кръвь: благодѣтъ и миръ да се оумножи вѣмъ.

3 Благословенъ (да бжде) Бгъ и Отецъ на-Господа нашего Иисуса Хрѣта, който ны породѣ (изновъ) по велика та своѣ милость, за (да ѣмаме) надежда жива чрезъ воскресеніе то Иисуса Хрѣтово ѿ мѣръты те.

4 И (да воспріимеме) наслѣдїе коѣто не ѣстѣва и не се ѡсквернава и не по-

вѣхнѣва, и коѣто се вѣран на небеса та за васъ.

5 Който се сохранявате съ Бжїа та сила чрезъ вѣра та, за (да воспріимете) спасеніе то (коѣто ѣ) готово да сѣ пви въ послѣдно то време.

6 За това се радѣвайте, ако и да поскорките сегѣ малко (ако бжде потребно) ѿ различны те напасти:

7 За да се покаже ѣспытаніе то на-ваша та вѣра по драгоцѣнно отъ злато то коѣто ѣ тѣбно, но ѣспытѣвасе презъ огньатъ, въ похвала и чѣсть и слава въ пвленіе то Иисуса Христово:

8 Когото, макаръ не стѣ видѣли, любите, и на когото сегѣ макаръ и да не глѣдате, но понѣже го вѣрѣвате, радѣватесе съ радостъ неисказана и прославлена,

9 Понѣже пріимате запла-

та на-наша та въра, спасе-
ніе дѣшевно:

10 За коѣто спасеніе истя-
р-сѣха и испытаха пророцы те
които прорѣкоха за благо-
дѣть та коѣто се даде намъ,

11 Понѣже испытаваха (да
разумѣатъ) въ каквѣ или
въ коѣ време Дхъ Хрѣтовъ,
коѣто бѣше въ нихъ гвлѣ-
ваше и предсказваше за
страсти те Хрѣтовъ, и за
мѣвъ те които щѣха да
бждатъ послѣ:

12 На които се шкръ (ш
Бга), зашѣ нѣ за нихъ, но
за насъ слбжеха тіа (шкро-
веніа), шото се возвѣстиха
намъ чрезъ оніа, коѣто ви
проповѣдаха ввѣгеліе то
въ Дхъ стѣшій, коѣто бжде
пратенъ шнебо то, въ коѣ-
то (и самите) Яггліжелѣ-
атъ да надникнатъ.

13 Заради тона (возлю-
бленіи) препашѣте полови-
ны те на-Помышленіе то си,
и бждѣте трезвени, и на-
дѣйте се совершени въ бла-
годѣть та, коѣто ще да се
даде намъ въ гвлѣніе то
шнесъ Хрѣтово.

14 Като послѣшливи чѣда,
не претвѣрайте се съ похоти
те, които (имахте) когато
бѣхте въ незнаніе то,

15 Но бждѣте и нше свѣти
въ иичко то си живѣаніе как-
вѣто цю ѣ свѣтъ и онъ
коѣто въ ѣ повыкалъ.

16 Зашѣто ѣ писано: кж-
дѣте свѣти, понѣже ѣвъ самъ
свѣтъ.

17 И ако наричате Отца
вашего оногѣва, коѣто сѣ-
ди секомъ споретъ дѣла та
безъ да глѣда на лицѣ, со
страхъ (вжѣи) поживѣйте
време то на-ваше то живѣ-
аніе (на тол привременный
вѣкъ):

18 Знающе зашѣ не стѣ ис-
кѣпени съ тлѣнны (вѣщи),
съ сребро или со злато ш
сдетно то наше житіе, коѣто
ви са предади Отцы те ви,

19 Но съ драгоценна та
крѣвь Хрѣтова, като ш ѣ-
динъ непороченъ и пречистъ

20 Коѣто ѣ предназначѣнъ
предъ созданіа міра, но гвѣ-
ви се въ послѣдани те време-
на заради насъ,

21 Коѣто чрезъ него по-
шфровахте въ Бга, коѣто
го воскреси ш мѣртва те, и
прослави го (за тона), за
да бжде въра та наша и
надѣжда та на Бга.

22 Шчистѣте прочее дѣшѣ
те си като послѣшате истина
та чрезъ Дха. за да бждѣте
братолюбцы нелицемѣрни,
и швѣчайте ѣдинъ другго
оусѣрднш ш чисто сѣрдце:

23 Понѣже сте и снова рож-
дѣни не ш тлѣнно сѣме, но
ш нетлѣнно, (сирѣчь) со
слово то на-Бга, коѣто жи-
вѣе и прекъвае во вѣки.

24 Защото секоя плоть е като трава, и секоя слава человеческа като цвѣтъ травный: и изсхнѣ трава та, и цвѣтъ и ѿпадна:

25 И слово то. Бжїе прекыпѣе во вѣки и това е слово то което е проповѣдано вамъ.

ГЛАВА В.

Ѡ Фжрлѣте прочее секоя злоба, и секоя лѣсть и лицемѣрїе и зависть и сички те ѿдмѣванїа,

2 Като новорождѣни младенцы, возлюбѣте чисто то словесно млеко, за да порастѣте съ него:

3 Помеже вкдѣхте веке, колко е блѣгъ Господь.

4 При когото прихѣждайте (като) при камень живъ, ѿ человекы те оуко ѿфжрленъ, а ѿ Бга изкранъ и драгоцѣнъ,

5 И сами вѣе като камени живи, зїдайте се домъ дхѣвенъ, свѣщенство свѣто, за да принѣсите жертвы дхѣвны благопрїятны на Бга чрезъ Исуса Хртѣа.

6 Защото е писано въ писанїа та: ето писано въ писанїа та: ето азъ полагамъ въ Ѡцѣнъ камень краеуголенъ, изкранъ, драгоцѣнъ: и който вѣрѣва въ него, не щѣ да се посрамн.

7 На васъ прочее който вѣ-

рѣкнете драгоцѣнъ е, а на онїа които се противатъ, камень когото немарїха зїдатели те, той вѣдѣ главно на-оугжалтъ, и камень на-претканїе то, и камень на-соблазнатъ:

8 Защото онї се препнѣватъ въ оученїе то, понеже се противатъ на основа за което са ѿпредѣлени.

9 Но вѣе сте родъ избранъ, цѣрско свѣщенство, народъ свѣтъ, людіе присвоени, за да проповѣдавате добрыни те на-оногова, който вѣе повыкалъ ѿ темнота та въ чданьатъ свой свѣтъ:

10 (Вѣе) който не бѣхте нѣкога людіе, а сегѣ сте людіе Бжїи: който не бѣхте помилувани, а сегѣ бѣдохте помилувани.

11 Возлюбленїи, молима въ като пришѣлцы и странны (на-свѣтжгъ) да се ѿдалечавате ѿ плотски те похоти, който вдигатъ бранъ на дшѣа та:

12 И да живѣете чѣстнѣ живоутъ по междѣ мѣзичницы те: да къ онї, (за това исто то) за което въ злословатъ като злодѣи, като видатъ докри те ваши дѣла, прославили Бга въ дѣнь (оншї) въ който ще да посѣтн (сички те).

13 Покорѣте се прочее на се кое человеческо началство

заради Гда: или на царя
като на най висока власть:

14 Или на властиители те,
като ш негов пратени, за
наказаніе на лоши те, а за
заплата на добри те:

15 Защото такава е вола
та Бжїа, да затискате оу-
ста та на незнааніе то на
безумни те ченовѣцы, като
стрѣватъ дсври дѣла:

16 (Живейте) како свобо-
дни, но не оупотреклавай-
те свобода та като покръ-
вало на зло то, но като
рави Бжїи.

17 Сички те почитайте:
швѣчайте братїа та, бой-
тесе Бга, царя почитайте.

18 Слуги, покоравайте се
на господарете си со всакїй
стрѣхъ, не самъ на добри
те и на кротки те, но и на
зли те.

19 Защото това е оуго-
дно предъ Бга, когато нѣ-
кой, ако и да страда непра-
ведно, претжрпѣва скорби
те, понеже разумѣва вола
та Бжїа.

20 Защото, каква ви е
похвала ако тжрпите нака-
заніе за согрѣшенїа та си;
но ако, като стрѣвате до-
бро и страдате, тжрпите,
това е оугодно предъ Бга.

21 Защото на това сте и
повѣками: понеже и Хртосъ
пострада за насъ, за да
истави намъ образъ, да

послѣдоваме по неговы те
стѣпки:

22 Който не сотвори грѣхъ
и не намериселжа въ оу-
ста та мѣ:

23 Който, когато го оу-
кораваша, не швращаше
настрѣца оукореніе. когато
страдаше не заплашваше,
но предаваше (себеси) на о-
ногова, който сди праве-
данш:

24 Който грѣховѣ те наши
самъ понесе на тѣло то си
на джрво то, за да по жи-
веем (ніе) съ правдата, ка-
то оумремѣ съ грѣховѣ те:
съ негова та рана вше ис-
цѣлѣхте.

25 Защото бѣхте като о-
вцы загдкены (който нема тѣ
пастырѣ): но сегд се вжрнах-
те къ пастыратѣ и посѣти-
телатѣ на наши те души.

ГЛАВА Г.

ТЯКО и вше жены поко-
равайте се на свои те мъжїе,
щото ако нѣкой и да се не
покораватѣ на оученіе то,
съ добро то житїе женско
безъ оученіе да се придо-
бѣлатъ,

2 Като видатѣ чїсто то
и богобозливо то ваше
житїе:

3 На който да бжде оукра-
шеніе не внѣшно то плетѣ-
ніе на косѣ те, и кїтѣнѣ то

со злѣто, и ли хѣкостъ та на-дрѣхи те:

4 Но скрѣеншо сердѣчный человѣкъ, въ нетлѣнно то (оукрашеніе) на-крѣткіатъ и молчалившатъ дѣхъ, коѣто ѣ драгоцѣнно предъ Бгѣа.

5 Защо то така нѣкога и свѣтъ те жены, който и маха надѣжда на Бгѣа, оукрашаваха себе си, понѣже се покорѣваха на свой те мъжи.

6 Какво то Сарра слышаше Авраама, и господина го наричеше, на коѣто сте вше дѣрѣки, ако стрѣвате добро, и не бойтесе ѿ никаковъ страхъ.

7 Подобно и вше мъжіе, живѣйте заедно со свой те жены благоразумно, и ѿ давайте чѣсть на женскіатъ полъ като на по слѣкъ со-сѣда защо то и они ще да наследѣатъ благодѣтна та жизнь, за да не кѣва препѣт стѣе на-молитвы те ваши.

8 На конѣцъ бждѣте вси ѣдиномысленни, милостиви, братолюбиви, милосѣрдни, благодѣтрѣбни, (дрѣжелюбиви) смиренномѣдри:

9 И не воздавайте зло за зло и ли досаждѣніе за досаждѣніе: но на противъ благословавайте, понѣже знѣете защо на това кѣдохте повѣкани, за да наследѣдите благословѣніе.

10 Защо то който и ска да

ѿвѣча живѣтатъ, и да види благополѣчни дни, да си оудержи и зыкатъ ѿ зло (дѣманѣ), и оустни те си ѿ лжливѣо говорѣніе.

11 Да се оуклони ѿ зло то, и да сотвори добро: да потрѣси миратъ, и да се дѣржи за него.

12 Защо то очи те Господни (гледаатъ) на праведны те, и оуши те мѣ слышатъ молитвы те имѣ: но лице то Господне ѣ на врѣхъ онѣа, който творатъ зло (за да ги погрѣби ѿ земля та).

13 И кой ще да ви стѣори зло, ако вше слѣдовате по добро то;

14 Но ако и страдате за правда та, блажени сте, и не оубойтесе ѿ нихншатъ страхъ, ни то се смѣцавайте:

15 Но Гдѣа Бгѣа стѣаго почитайте въ сердца та си и всегда бждѣте готови да дадѣте ѿвѣтъ съ крѣтостъ и со страхъ на секого, който въ пыта за ваща та надѣжда:

16 Понѣже кардите совѣсть та си добра, што, (за това и сто то) за коѣто вы ѿсѣждаватъ като злотворцы, да се посрамаатъ они който оукрѣватъ добро то ваше Христіанско житіе.

17 Защо то по добрѣ ѣ да пострадаете кога то стрѣвате добро то, ако и ска вола та

Бжїа, неже ли когѣто стрѣ-
вате зло то:

18 Понѣже ѿ Хрѣтосѣ ѣ-
данашъ пострада за ради на-
ши те грѣхоне, праведно
за не праведны те, за да ны
приведе къ Бгѣ, понѣже въ-
де сѹмерщвлѣнъ съ тѣло то,
но ѡжине съ духатъ:

19 Оъ когѣто ѿ слѣзе та
проповѣда на духонете,
коїто вѣха въ темниѣ та,

20 На онїа (сирѣчь) кої-
то вѣха непокорни на Бжїе
то долготерпѣніе коѣто ги
чѣкаше, въ дни те Нѡевы,
когѣто се правеше кончѣго,
въ коїто малѣ (сирѣчь ѡсемь)
души се ѿзбавиѣха ѡ вода та.

21 На когѣто (потѣпа)
понѣже ѣ ѡбразъ крещенїе
то (коѣто не ѣ самѡ ѡ-
мыванїе на плѣтска та не-
чистотѣ, но ѡвѣщанїе на
Бга добра совѣсть) ѿ насѣ
сѣга ѿзказавѣ съ воскресѣ-
нїе то Исусѣ Хрѣтово,

22 Коїто като се вознесе
на некое то, сѣди ѡ десна та
странѣ на Бга, ѿ коѣто
се покорїха ягглі те ѿ вла-
сти те ѿ силы те.

ГЛАВА Д.

Понѣжѣ прочее Хрѣтосѣ
пострада за насѣ съ тѣло
то, ѿ вше въ таа мѣсль се
дошрѣжете: зацїсто коїто
ѣ пострадаа съ тѣло то,
врестанѣа ѣ ѡ грѣхѣтъ,

2 Оъ такоѡна намѣренїе за
да не живѣе вече по челоѡвѣ-
чески те вождѣлѣнїа, въ
дрѣго то време (цїто мѡ
ѡстаѡа да живѣе) съ тѣло
то, но по вола та Бжїа.

3 Зацїсто ви стїга зами-
нало то време на живѣтанѣ
ви, въ коѣто сте стрѣдѣли
вола та мѣщческа, понѣже
сте живѣали въ (сѣкакы)
нечистотѣ, въ похоти, (въ
мѣжелѡжство, въ скотолож-
ство, въ злы помыслы,) въ
пїанство, въ много мѣденѣ
ѿ оупїванѣ, въ лихѡим-
ство, ѿ въ гнѣсни те на Бга
їа шлѡсѣженїа:

4 За коѣто се онї ѿ чѣ-
датъ, понѣже се не собїратѣ
ѿ вше съ нїхъ въ това ѿсто
то разліанїе вѣдно, ѿ хѣ-
латъ (въ):

5 Коїто цѣ дадатъ ѡнѣтъ
на онѡгоѡа, коїто ѣ го-
товѣ да сѣди живы те ѿ
мѣртвы те.

6 Зацїсто затѡна се пропо-
вѣда въ яггелїе то ѿ на мѣрт-
вы те, за да се ѡсѣдатъ по
челоѡвѣчески съ тѣло то, а
да поживѣатъ по Бга съ
духатъ.

7 Я на сїчко то ѣ приви-
жилъ конѣцо. Оуцѣломѣ-
дрѣте се прочее, ѿ трѣзвени
бждѣте въ молитвы те.

8 Я най пѣрво ѡ сїчко ѿ-
майте ѣдинъ камто дрѣги-
го любовъ оусѣрдна, зацїо-

то любовь та покрѣва мно-
го грѣхове:

9 (Вждѣте) гостолубиви
ѣдинъ камто дръгиго безъ
роптѣнїе:

10 Влждѣте ѣдинъ дръги-
мъ сѣкой съ онова дарова-
нїе коѣто ѣ прїалъ (ѡ Бгѣ),
като докри домостроители
на-многоразлична та бла-
годѣть Бжїа.

11 Яко нѣкой говори, (не-
ка говори така) като (не
говори) словеса Бжїа: ако
нѣкой слдгѣва, (нека слдгѣ-
ва така) като (не слдгѣва)
ѡ сила та, коѣто мѣ дава
Бгѣ: за да се слави во всѣ-
ко (дѣло) Бгѣ чрезъ Исуса
Хрѣта, комѣто, (подобае)
слава ѣ держава во вѣки
вѣкѣвъ. Аминѣ.

12 Возлюбленни, не чѣ-
дѣтесе на огненно то разже-
женїе, коѣто се прѣща намъ
за ѣскѣшенїе, като да ви
се слдѣва нѣцю чѣдо:

13 Но радѣвайтесе, защото
кѣвате причѣстницѣ на-
Хрїстови те страданїа, за
да се възрадѣвате съ по-
голѣма радѣсть, когѣто се
тѣви слава та мѣ:

14 Яко за ѣмето Хрїсто-
во ны оукорѣватъ, клажѣ-
ни сте: защото дѣхъ славы
ѣ Бжїй почи на васъ:
който ѡ нѣхъ оѣкъ се хѣ-
ли, а ѡ васъ се прославлява.

15 (Но токму) да не бѣ

нѣкой ѡ васъ пострадалъ
като оубїица, ѣли като
крадѣвецъ, ѣли като зло-
чїнецъ, ѣли като ѣспыто-
ватель на-чѣжди терѣботы:

16 Я ако (пострада) като
хрїстїанинъ, да се не срамѣ-
ва, но да прославлява Бгѣ
въ тѣа чѣсть.

17 Защото (дойде) време
то да се начне сѣдо ѡ Бжї-
атъ домъ: ако ли (се нач-
не) по напредъ ѡ васъ, ка-
ковъ ще да бѣде конецѣ на-
ома, който се не покорѣ-
ватъ на Бжїе то Бвѣггелїе;

18 И ако праведно се ѣ-
дѣва спасава, нечестїиво ѣ
грѣшнѣво гѣтъ ще да се тѣви;

19 Заради това ѣ ома
щѣто страдатъ по вола та
Бжїа, нека си предадатъ
нѣмѣ дѣшѣте, като на вѣ-
ренъ создѣтель понѣже стрѣ-
ватъ докри дѣла.

ГЛАВА Б.

ПѣТЪРИ те вѣши мѣли
ѣзъ, като сопѣстворъ ѣ сви-
дѣтель на-Хрѣтови те стра-
данїа, ѣ причѣстникъ на-
слава та коѣто ще да се тѣви,

2 Пасѣте стадо то Бжїе,
коѣто ѣ по междѣ васъ, ѣ
наглѣдѣвайте го нѣ съ при-
нѣждѣнїе, но самовѣлнѣ, (ѣ
като щѣ ѣ оѣгѣдѣно на Бгѣ:
нито заради скѣрнѣй при-
докѣтокъ, но съ оѣгѣрѣе:

3 Нито като че властѣва-

те надъ наслѣдіе то (Бжїе), но примѣръ вѣвайте на стадо то.

4 И когáто се ꙗви пастыреначáлникo, ще да прїимете неввадáемшї вѣнecъ славы.

5 Така ꙗсто ꙗ вше млади те покорáвайте се на стари те: ꙗ сички те єдинъ други мѹ се покорáвайте, ꙗ оукрашáвайте се со смиреномъдрїе: зашто Бгъ на горделиви те се прочїви, а на смиренни те дава благодáть.

6 Омирeтe се прoче по дъ крѣпка та рѣка Бжїа, за да вы вознесe вѣ (свое) време:

7 Сичка та вáша грѣжа возложeте на нeго, зашто тoй се грѣжа за вáс.

8 Бждeтe трeзвени ꙗ бoдpи. зашто противникo вáшї дiáволo шкoди като (нѣкой) лeвъ съ реванїе, ꙗ трáси кого да погланe:

9 Противeтe се нeмѹ съ твeрдá вѣра, понeже знáтe зашто такїва ꙗсти страданїа се случáватъ ꙗ на вáши те брáтїа, който са на (тоа) слѣтъ.

10 ꙗ Бгъ всáкїа благодáть, който є повък áлз нáсъ

вѣ вѣчна та своe слава чрезъ Исуса Хрѣта, послe по кратковременно то (вáше) страдáнїе, сáмъ да вы оусовершeнствова, да вы оутверди, да вы оукрѣпи, ꙗ да вы направї непоколебїмъ.

11 Нeмѹ (да бждe) слава, ꙗ держáва во вѣки вѣкoвъ, áминь.

12 Това ви написáхъ вѣ кратцѣ чрезъ Фeлдáна вѣрнаго (вáшего) брáта (като шo мѣслимъ), ꙗ оутвeравамъ вы ꙗ свидѣтельстввамъ ви, зашто є тáм ꙗстинна та благодáть Бжїа. вѣ коáто вше стoйтe (твeрдї).

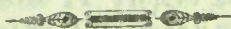
13 Поздравáва вы ꙗзбранна та подoбнш вáмъ (цeрква) коáто є вѣ Вавѹлoнїа, ꙗ Мáрко сынъ мoй.

14 Поздравeтe єдинъ другигo съ цѣловáнїе любовно. Мїръ (да бждe) вáмъ на всички те съ Хрѣта Исуса, áминь.

† Това послáнїе бждe написано ꙗзъ Вавѹлoнїа ш Пeтра на сички те ꙗдeи който се нахoждаха во Ясїа ꙗ повѣрoвали бeха во Хрѣта.

ВТОРОЕ СОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ

НИ СВАТЫХ АПОСТОЛ ПЕТРА.

ГЛАВА Я.

СИМОНЪ ПЕТРЪ, РАКЪ И АПОСТОЛЪ ИИСУСА ХРЪТОВА ВАМЪ, КОИТО СТЕ ПРИЛИ ЕДИНАКВАТА СЪ НАСЪ ДРАГОЦѢННА ВѢРА ЧРЕЗЪ ПРАВДАТА НА БГА НАШЕГШ И СПАСИТЕЛА ИИСУСА ХРТА :

2 Благодать вамъ и миръ да се оумножи съ познание то на Бга, и на Хрта Иисуса Господа нашего.

3 Какво то кжественна та негова сила е даровала намъ еичко то (што е потребно) за животатъ и за благочестие то чрезъ познание то на Оногова, който ны е повыкалъ со слава и съ докродѣтель :

4 Чрезъ който се дароваха намъ най велики те и драгоцѣнни те ѡбѣщаня, што чрезъ нихъ да бждете причастници на кжественно то естество, понеже извѣстнахте ѿ похотно то растлѣние, кое то (властна) въ миръ.

5 И въ това само то тдрете еичко то си прилѣжа-

ние, и притдрете въ вѣрата вша докродѣтель, а въ докродѣтель та раздмъ,

6 Я въ раздматъ воздержаніе, а въ воздержаніе то терпѣние, а въ терпѣние то благочестіе,

7 Я въ благочестіе то братолюбие, а въ братолюбие то люковъ.

8 Защото тѣа докрынни като се намерватъ въ насъ, и оумножават се, не цѣтъ да въ ѡставатъ празны ни то безплодны въ познание то на Гда нашего Иисуса Хрта.

9 Защото оукрѣто се не намиратъ тѣа, той е слѣня и краткогледъ и закравилъ е ѡчищеніе то на старите си грѣхове.

10 Заради това, братие побече се помжете да оутверждавате наше то звание и изкране : защото като стрдвате така, никог не щете да согрѣшите.

11 Защото съ тоа начинъ щете да ви се даде богато дарно вхожденіе то въ вѣчно

то царство на Гдѣа нашегѡ
и спасителя Исуса Хрѣта.

12 Заради това не щѣмъ
да се ѡблажнимъ да ви во-
спомѣнѡвамъ секога за тѣа
(работы), ако и да ги знае-
те, и оутверждѣни сѣте въ
истина та която сегѡ дър-
жите.

13 Мыслимъ обаче да е
праведно, до гдѣто се на-
хождамъ въ тѣа (тѣлесна)
хижина да ви възбужда-
вамъ въ воспомѣнаніе.

14 Понеже знамъ защо ско-
ро ще да ѡставимъ тѣа хи-
жина, каквото що ми каза
и Гдѣа нашъ Исусъ Хрѣтосъ.

15 И всегда ще да се по-
мжчимъ да бы вые и послѣ
по мое то скончаніе помни-
ли тѣа (работы).

16 Защото ние не послѣ-
довахме на хитроизмыслен-
ны басни, когато ви про-
повѣдахме сила та и при-
шествіе то на Гдѣа нашегѡ
Исуса Хрѣта, но со свой те
очи видѣхме негово то ве-
личествіе.

17 Защото оънъ пріа ѡвѣа
оудѣ честь и слава, когато
дойде камто него таковъ
гласъ ѡ великолѣпна та сла-
ва: тоа е сынъ мой воз-
любленнши, въ когото е
инчко то мое благоволеніе.

18 И тоа гласъ нше чѡхмѣ че
слѣзе ѡ небо то, като бѣхмѣ
съ него на свата та гора.

19 И ѡсвѣтъ това, и маме
по вѣрно пророческо то сло-
во, и доврѣ стѣввате нше
защото внимаете на него,
като на свѣтилникъ който
свѣти въ тѣмно мѣсто, до
гдѣ да начне да се разж-
множа, и да изгрѣбе денница
та въ сераца та ви:

20 Понеже това първо знае-
те, защо никой нема власть
да истолкува нѣкое про-
рочество въ писаніе то по
своа та вола.

21 Защото никое проро-
чество не е пророчествовано
нѣкога ѡ произволѣніе че-
ловѣческо, но ѡ стѣгѡ Дхѣа,
като се просвѣщавали сва-
ти те бжѣи чѡловѣцѡ, го-
ворили са го.

ГЛАВА ВѢ

Но имало е и лжжливѣ про-
роцѡ по междѡ народѡта,
каквото и по междѡ васѡ
ще да бждѡтѡ лжжливѣ оу-
чителѣ, които ще да пове-
дѡтѡ ереси гѡжкителны, и
понеже се ѡричатѡ ѡ госпо-
дина (своегѡ) който ги е
искѡпиль, ще да привлечатѡ
на себе ги скорѡ погибель.

2 И мнозина ще да послѣ-
доватѡ по нѣхни те развра-
щеніа (оученіа), заради
който и истинно пахъ
ще да се поухли.

3 И заради лѡкометво то
(си) ще да вы оуловатѡ съ

Хитроизмысленны рѣчи: но не щѣ да се забави наказаніе то ѿмъ, коѣто ѣ ѿдана на пригѣтвено за нѣхъ, ѿ нѣхъна та погѣбель не щѣ да задрѣме.

4 Защѣто, ако бѣъ не пожали аγγελы те коѣто согрѣшиха но фхрлі ги въ таргаръ (вжрзаны) съ оузы мрѣчны, ѿ предаде ги да ги вараатъ за сѣдъ:

5 И пѣрвыатъ мѣръ не пожали, но като нанесе потѣпъ на (сичкіатъ) мѣръ на-нечестивы те, (съ сѣдмъ дѣшъ) ѿсмаго Нѣа сохрани:

6 И градове те годѣски на разорѣніе ѿ сѣди, като ги ѿвжрна въ пѣпель, за да ги положи примѣръ на ѿніа, коѣто щатъ да беззаконствѣватъ:

7 И праведнаго дѣта, ко-мѣто се бѣше досадило, да живѣе съ беззаконны те, ѿзбави:

8 (Зашчѣто тоа праведникъ понѣже живѣеше по междѣ нѣхъ, ѿ дѣнь на дѣнь си мжчеше праведна та дѣша, като глѣдаше ѿ сѣдшаше беззаконните нѣхъни дѣлѣ):

9 Знае Гѣа да ѿзбавлава благочестивы те (человѣцы) ѿ вѣдъ те, а нечестивы те да нардн за сѣдшатъ дѣнь да се мжчатъ:

10 И найвече ѿнѣа, коѣто хсѣдатъ сѣдъ гндѣсты

те плѣтски съ похоти те си, ѿ презиратъ началство то: защѣто са дерзостливы, сновѣолни, ѿ не трепѣратъ, като хѣлатъ въсокіте власти:

11 Когато (ѿ сами те) яггели, коѣто са по голѣми ѿ нѣхъ съ сила та ѿ крѣпость та, не признаватъ за нѣхъ предъ Гѣа хѣлителинъ сѣдъ.

12 Но ѿни като безловѣсни скѣтове, коѣто ѣ за товѣ родило ѣстество то да се лѣватъ ѿ ѿстрѣвватъ, понѣже хѣлатъ ѿнова, коѣто не раздѣватъ, ще да се растлѣватъ со своѣ то разтлѣніе:

13 За да прѣиматъ запла-та та на-неправда та: ѿни полагаатъ (сичко то своѣ) оудовѣствіе въ ката днѣвно то раскѣшество, коѣто срамѣгатъ, ѿ ѿплѣскѣватъ (ѿ васъ), ѿ радѣватъ защѣто въ прелѣватъ когато глѣдатъ съ васъ.

14 Очн те ѿмъ са пжани со съ влѣдъ, ѿ съ непрестаннъ грѣхъ, понѣже прелѣшатъ (ѿнѣа) дѣшъ, коѣто не са тоще оучѣвержѣны, сжрацѣ то ѿмъ ѣ наѣчено на лакомство, ѿни са на-клѣтѣва та чада:

15 Понѣже са ѿставили правыатъ пжть, загѣбили са ѿ ѿ послѣдобали са по пжть-атъ на-Валлама (сѣна) Вѣсѣ-

рова, който възлюбѣ мзда̀ и неправедна :

16 Но ѿвличенъ бѣде за свое то беззаконіе: защото нѣма та ослѣца продѣма съ челоуѣчески гласъ, и възбранѣ бездѣи то (на-тогѡ-ва) пророка.

17 Снѣ са ѣзвори безводни облацѣ и мжглы който преносатъ (на самъ на тамъ силни те) вѣтрища, за който се вѣрди темнота мрачна вѣчнш.

18 Защото, понѣже говоратъ горделиви и сѣтни словеса, прелщаватъ и развращаватъ съ похоти те плотски оныа, който са еда̀ ѣзвѣгнали ѿ оныа, што се нахождатъ въ заблудѣніе.

19 И ѿвѣщаватъ ѣмъ свобода̀ когѣто са сами снѣ раби на тлѣніе то: защото ѿ когѣто нѣкой бѣва поблудѣнъ, немѣ ѣ бѣна рабъ.

20 Защото ако снѣа, който са ѣзкѣгнали ѿ ѣскверненіа та мѣрски чрезъ познаніе то гдѣа ѣ спаса (нашегѡ) Іисуса Хрѣста, пакъ и заплитатъ и поблудаватъ съ нѣхъ, послѣдніо нѣхенъ живѣтъ бѣва по лѡшъ ѿ пѣрва.

21 Защото по докрѣ е бѣло за нѣхъ, да бѣ не познали (ѿнѣдъ) пѣтъатъ на-правда та, нежели като

са го познали да се поврнатъ пакъ наза̀дъ ѿ стѣта заповѣдъ коѣто ѣмъ е бѣла̀ предѣдена.

22 Но съ нѣхъ се слѣчава онова̀ што говори ѣстинна та пословица: кѣче то се врѣща на своѣ та блевотина: и свина̀ та като се ѿмше, ѣтива да се вѣла̀ въ тѣна та.

ГЛАВА Г.

ѢТО, възлюбленніи, това̀ е вѣторѡ посланіе што ви пишемъ, въ който (двѣ посланіа) възкѣждавамъ съ мое то воспоминаніе вѣшитъ чѣстъ раздѣмъ:

2 Да смислите дѣмъ те, който са ѣзговорены пѣ на-прѣдъ ѿ стѣи те пророцѣ, и заповѣди те наши (кѣто сме) апѡстоли на-Гѡспода ѣ спѣса нашегѡ:

3 И знаѣте по на-прѣдъ ѿ сѣчко, зашто въ послѣдніи те дни ще да дойдатъ рѣгатѣли, коѣто ще да ходатъ по своѣ те си похоти:

4 И ще дѣ говоратъ: гдѣ е ѿвѣщаніе то на-дохожда-ніе то мѣ; е то ѿ какѡчо са оцѣи те (ни) ѣзмерѣли, сѣчки те (вѣщи) все такѡ стоѣтъ какѡто) шо са си ѿ начало то на созданіе то.

5 Защото снѣа самовѡлнш не цѣатъ да раздѣмѣатъ за-

щю небеса та ѿ край вѣха создани. и земля та (се ѿ дѣли) ѿ вода та, и состои се посреда вода та со слово то Бжїе.

6 И заради това тогавашнио мїръ, като се постои съ вода та, погибна:

7 И сегашни те небеса и земля та ѿстанаха невредими до сега съ това иґсто то слово, понеже се нардатъ за огньатъ (когато дойде) деньо на-страшншатъ съдъ и на-погибель та на-нечестиви те человекѹ.

8 Само това едно трѣбва да знаете возлюбленни защо единъ день (е) предъ га, като хїлааа годинш, и хїлааа годинш като единъ день.

9 Не вѣрсе гаъ (да исполни) ѿбѣщанїе то си, каквото шо мѣслатъ нѣкои защо е кабенѣ: но много време тжри насъ, понеже не иґска да погїкне нѣкой, но сїчки те да дойдатъ на покаанїе.

10 Но деньо Господень ще да дойде като татъ ношъа. и въ който (день) небеса та ще да прейдатъ со страшенъ тресокъ, и стїхи те като сгорѣватъ ще да се стопатъ, и земля та, и сїчки те неци (шото се намерѣватъ) на неа ще да иґгоратъ.

11 Както ще да се стопатъ

прочее тїа сїчки те така, какви трѣбва да сменїе въ сватшатъ и благочестившатъ животъ;

12 Който чакаме и желаме по скорш да вжде пришествїе то на Бжїа день въ който небеса та като горатъ ще да се разсїпатъ, и стїхи те ѿ огньатъ ще да се стопатъ;

13 Но нїе споретъ негово то ѿбѣщанїе ново нево и нова земля чакаме, на които живїе правда та.

14 Заради това, возлюбленни, понеже чакате тїа (работы), пораде те да се намерите предъ него чїсти и непорочни съ мїръ:

15 И долготерпѣнїе то на Господа нашегш мѣслете зашю е спасенїе: каквото и возлюбленшо братъ нашъ Павелъ ви написа споретъ данна та мѣ премѣдрость,

16 Каквото (пїше) и въ сїчки те свои посланїа, и говори въ нїхъ за тїа (работы), въ които има и нѣкои (рѣчи) шото се не размѣватъ лесш, който неучени те и неутвердени те злѣ толкѣватъ, каквото и дрґги те (свациенни) писанїа, за своа та си погибель.

17 Вше проче, возлюбленни, понеже знаете тїа (работы) по напредъ вардете

іе, да не кѣѡ ѡпаднали ѡ
наше то оутвержденіе.

18 Но растѣте и въ благо-
дать тѣ и въ познаніе то

на-Гда нашегѡ и спасите-
ла Исуса Христа: немѡ (по-
добае) слова, и сегѡ и въ
дѣнь вѣчншй, аминь.

ПЕРВОЕ СОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ

КЪ СВАТАГО АПОСТОЛА ІОАННА БОГОСЛОВА

ГЛАВА І.

О НОВАЩОТО КѢШЕ ИСПЯ-
ро, коѣго чѡхѡме, коѣто нѣ
видѣхѡме съ очѣи те си, коѣ-
то изгледахѡме и ржцѣ те
наши ѡсаздаха, за слово то
живѡтно:

2 (Защото се ꙗви, и нѣго)
видѣхѡме, и свидѣтелствова-
ме, и проповѣдывае вамъ
живѡтѣ вѣчншй, който кѣ-
ше оу ѡцѣ, и ꙗви се намъ:

3 Онова (говоримъ) щото
видѣхѡме и чѡхѡме казваме
го вамъ, да имате и вые
сообщеніе съ насъ: а соок-
щѣніе то наше да кжде съ
ѡцѣ и съ сына негова Ис-
уса Христа.

4 И това ви пишемѣ, да
вжде наша та радость ис-
палана.

5 И това ѣ ѡбѣщаніе то
коѣто нѣ чѡхѡме ѡ негѡ и-
проповѣдывае ви защо
нѣгѡ ѣ свѣтъ, и никоѡ те-
минна нема въ негѡ.

6 Яко речѣме защо имаме
сообщеніе съ негѡ, а въ те-
минна та ходимѣ, лжѣме,
и не творимѣ истина та:

7 Яко ли ходимѣ въ свѣтъ,
както ѣ и самъ той въ
свѣгѣтъ, имаме сообщеніе
ѣдинъ съ другигѡ, и крѣнь
та на-Исуса Христа (ѣйна
негова ѡчирана ны ѡ сека-
ковъ грѣхъ).

8 Яко речѣме, защо нема-
ме грѣхъ, лжѣме себѣ си,
и истина нема въ насъ.

9 Яко исповѣдывае грѣ-
ховѣ те наши, (нѣгѡ) ѣ вѣ-
ренъ и праведенъ да ни про-
сти грѣховѣ те, и да ны ѡ-
чисти ѡ секаква неправда.

10 Яко речѣме защо не смѣ
согрѣшнѣти, правимѣ го лж-
жѣцѣ, и негово то слово не
ѣ въ насъ.

ГЛАВА В.

ЧИДЯ МОИ, това ви пи-
свамъ да не согрѣшавате:

и ако нѣкой ѿ васъ согрѣши, имаме ходатаа ко Оцѣ Исуса Хрѣта праведника.

2 И той ще да го оумилостиви за наши те грѣхове, и не самъ за наши те, но и за грѣхове те на снѣжнѣ мѣста.

3 И съ това разумѣваме че сме го познали, ако сохранимъ ваше нѣговъ те заповѣди.

4 Който говори чето ѣ позналъ, а заповѣди те нѣговъ не сохранимъ, лжѣцъ ѣ и въ него истина нѣма:

5 Я който сохранимъ слѣвото, въ него ѣ воистиннѣ Бжѣта та любовь совершѣнна, и съ това разумѣваше защо сме въ него.

6 Който говори, защо въ него пребывае, а жажнѣ ѣ да ходи и той, каквотт ѣ онъ ходилъ.

7 Возлюбленни, не ви писвамъ нова заповѣдь, но заповѣдь вѣчѣа, коато и махте испрво, вѣчѣа та заповѣдь ѣ слѣвото, което чухте испрво.

8 Но наки заповѣдь нова ви писвамъ, (сирѣчь) онѣа, което ѣ истинно и въ него и въ васъ: защо темнина та замина, а свѣтъ истинный вече свѣти.

9 Който говори защо ѣ въ свѣтатъ, и братъ своего не знаиди, той ѣ въ темнинѣ та до сегѣ.

10 Който ѣ быча братъ своего, онъ прекывае въ свѣтатъ, и преткновѣние нѣма съ негъ.

11 Я който ненавиди братъ своего, той ѣ въ темнинѣ, и въ темнинѣ ходи, и не знае кждѣ ѣва зашто темнинѣ та мѣ ѣ слѣпнѣла очѣ те.

12 Писвамъ вамъ, чада, зашто ви се процѣватъ грѣхове те заради нѣговото име.

13 Писвамъ вамъ оцѣ, зашто познахте онѣова, който ѣ ѿ началѣ то. Писвамъ вамъ юношъ, зашто покѣдихте лѣкаваго. Писвамъ вамъ дѣцѣ, зашто познахте Оцѣа.

14 Писахъ вамъ оцѣ, зашто познахте онѣова който ѣ ѿ началѣ то. Писахъ вамъ юношъ, зашто сте ꙗки, и слѣво то Бжѣе въ васъ пребывае, и повѣдихте лѣкаваго.

15 Не ѡбѣчайте мѣрѣ: зашто който любви мѣрѣ, въ него нѣма любовь. Отча:

16 Зашто снѣчко цѣто ѣ въ мѣрѣ, (сирѣчь) похоть та плѣтка, и похоть та на очѣ те, и гордость та на живѣтатъ, не ѣ ѿ Оцѣа, но ѿ той мѣрѣ ѣ.

17 Но мѣрѣ преходи, и похоть та нѣгова: а който твори вола та Бжѣа, пребывае во вѣки.

18 Чѣда, послѣдано време
ѣ: и каквѣто сте чѣли че
антѣхрѣстѣ ѡде, и сегѣ вече
много антѣхрѣсти ѡма: за-
товѣ познаваме че ѣ послѣ-
дано време.

19 Ѡ насѣ излѣзоха, но
не бѣха ѡ насѣ: ако бѣха
были ѡ насѣ, шѣха да ѡ-
станатѣ съ насѣ: но (ѡни
излѣзоха) да се ѡзаватѣ,
зшѣ не сѣ сѣчки те ѡ насѣ.

20 И выѣ ѡмате помѣзаніе
ѡ сватѣгѣ, и знѣете сѣчко.

21 Не писѣхѣ вамѣ, като
че не знѣете ѡстина та, но
като че ѡ знѣете, и (знѣе-
те) зашѣ сѣка лжѣ не ѣ ѡ
ѡстина та.

22 Кѣи ѣ (арѣгѣ) лжѣцѣ,
сѣмо ѡнѣи кѣито се ѡмѣта
зашѣ 'исѣсѣ не ѣ Хрѣстѣсѣ:
ѡнѣ ѣ антѣхрѣстовѣ кѣито
ѡ мѣта ѡ ѡцѣ и ѡнѣ.

23 Ѣкѣи кѣито се ѡмѣта
ѡ ѡнѣ, нито ѡцѣ прѣима:
ѡ кѣито ѡповѣдѣва ѡнѣ,
и ѡцѣ прѣима.

24 Выѣ прѣче тоѣ шѣто
сте чѣли ѡспрѣво, вѣ васѣ
да стои: и ако стои вѣ васѣ
ѡновѣ шѣто сте чѣли ѡспрѣ-
во, и выѣ вѣ ѡнѣ и ѡцѣ
шѣ да ѡстанете.

25 И тоѣ ѣ ѡвѣщѣніе то,
кѣето самѣи ѡвѣщѣ намѣ,
(сѣрѣчь) живѣтѣ вѣчнѣи.

26 Тоѣ ви написѣхѣ зара-
ди ѡнѣа шѣто вы лжѣтѣ.

27 Прѣче, помѣзаніе то

кѣето прѣлѣхте ѡ негѣ, вѣ
васѣ пребѣваѣ, и не ви трѣ-
бѣва да вы ѡучи нѣкой: но
каквѣто вы ѡучи тоѣ сѣ-
мо то помѣзаніе за сѣчко,
и ѡстинно ѣ, и не ѣ лжѣ-
ливо, и каквѣто вы ѣ наѣ-
чѣло, такѣ стои те вѣ негѣ.

28 И сегѣ чѣда, стои те вѣ
негѣ: та когѣто се пѣви да
ѡмаме дерзновѣніе, и да се
не посрамиме ѡ негѣ вѣ
прѣшѣствіе то мѣ.

29 Ако знѣете че ѣ прѣвѣ-
денѣ, разѣмѣйте, зашѣ сѣ-
кой кѣито стрѣва прѣвѣда,
ѡ негѣ се ѣ родилѣ.

ГЛАВА Г.

ВИЖДѢ Кѣлко (голѣма)
любѣвь ѣ дѣлѣ ѡцѣ намѣ,
шѣто да се нарѣчѣме (и да
бѣдемѣ) чѣда Бжѣи, заради
тоѣ и мѣрѣ нѣ не позна-
ва, зашѣ не позна нито
негѣ.

2 Возлюбленнѣи, нѣ сме
вече чѣда Бжѣи, и іѣцѣ не
се ѣ пѣвилѣ шѣ да бѣде-
ме: но знѣеме зашѣ когѣто
се пѣви, шѣ да бѣдемѣ подѣ-
бни нѣмѣ: зашѣто шѣ да го
видиме, какѣнѣ то ѣ.

3 И сѣкой кѣито има тѣа
надѣжда на негѣ, ѡчищѣва
сѣбе, каквѣто и ѡнѣ ѣ чистѣ.

4 Ѣкѣи кѣито стрѣва
грѣхѣ, и беззакѣніе стрѣва:
и грѣхѣ ѣ беззакѣніе то.

5 И знѣете зашѣ ѡнѣ се

тѣмъ да зѣме нѣши те грѣхове: ѿ грѣхъ нѣма въ него.

6 Сѣкой който прекъснѣе въ него, не согрѣшана: а който согрѣшана нито го ѣ видѣлъ, нито го ѣ позналъ.

7 Чѣда (мой) нѣкой да въ не лже: който стрѣва правда, праведенъ ѣ, какъ-то ѿ оныхъ цю ѣ праведенъ.

8 Който стрѣва грѣхъ оныхъ ѣ ѿ дѣвола: зашто дѣволо ѿснжко согрѣшана, заради това се тѣмъ снѣ Бжїи, да развѣли дѣла та дѣволаки.

9 Сѣкой който ѣ рожденъ ѿ Бгѣа не стрѣва грѣхъ, зашто сѣмѣ то Бжїе въ него прекъснѣе: ѿ не може да согрѣшана. зашто ѣ ѿ Бгѣа рожденъ.

10 Сѣ това се разпознаватъ чѣда та Бжїи ѿ чѣда та дѣволаки сѣкой който не стрѣва правда, ѿ не ѡвѣча брата своего, не ѣ ѿ Бгѣа:

11 Зашто тснѣ ѣ зарачанѣто, коѣто чѣхте ѿ край, да ѡвѣчаме ѣдинъ дрдгго:

12 Нѣ какъ-то Вѣинъ (който) кѣше ѿ лѣкавагъ, ѿ закла брата своего: а за колъ причина го закла; зашто дѣла та нѣгови кѣха лѣкави, а братови те мѣ праведни.

13 Не чѣдетесе, братїе мои, ако въ ненавиди мїръ.

14 Нѣ знаѣме, зашто прїедохме ѿ смѣрть та въ животъ, зашто ѡвѣчаме брата та: а който не ѡвѣча брата своего прекъснѣе въ смѣрть та.

15 Сѣкой който ненавиди брата своего, человекъ-койца ѣ: ѿ знаѣте зашто сѣкой человекъ-койца нѣма животъ вѣчний да стои въ него.

16 Въ това познахме люковъ та Бжїа, зашто оныхъ си положи дѣла та за насъ ѿ нѣ сме длжнни да си полагаме дѣшъ те за кратїа та.

17 Ако нѣкой има богачство то на-тоа мїръ, ѿ глѣда брата своего зашто има нѣжда, ѿ затвори сѣрдце то си ѿ нѣгъ, какъ-ше прекъснѣе въ него люковъ та Бжїа;

18 Чѣда мой, да не ѡвѣчаме сѣ дѣма, ѿ ли сѣ лѣзїкъ, но сѣ дѣло ѿ сѣ истина.

19 ѿ сѣ това познаваме, зашто сме ѿ истина та, ѿ (сѣ това) ше да си оуѣтїрїме сѣрдца та предъ него.

20 Зашто ако ѡсѣждава насъ сѣрдце то наше, (колко повече Бгѣа:) зашто Бгѣа ѣ по голѣмъ ѿ сѣрдце то наше, ѿ знае сички те (работы).

21 Возлюбленїи ако сѣрдце то наше нѣ ѡсѣждава, нѣ имаме дерзнѣнїе къ Бгѣа:

22 И сичко цюто да поискаме пріймаме ѿ негоу, за цюто сохраниамае заповѣданте негоуы, и цюто є немы оугодно твориме предъ негоу.

23 И тѣа є негова та заповѣда да иѣроваме насина негова 'Иисуса Хрѣта, и да люкиме єдинъ другиго, кѣто цю ни є дѣлъ заповѣда.

24 И който сохраниава заповѣданте негоуы, въ него пребывае, и онъ въ него, и нє ѿ това раздѣваме за цю (Бгѣ) пребывае въ насъ, (сирѣчь) ѿ дхѣтѣ, когото є дѣлъ намъ.

ГЛАВА Д.

Возаюкльвнни, не вѣрвайте на секаковъ дхѣ, но испытдвайте дхове те, да ли са ѿ Бгѣ: за цюто мнозина лжливн пророцы изѣзоха въ мїрѣ.

2 Єа това познавайте дхѣ Бжїи, (и дхѣ лжквннн), секой дхѣ, който исповѣдѣва, за цю 'Иисуса Хрѣтосъ се є воплоѣлъ, ѿ Бгѣ є.

3 И секой дхѣ, който не исповѣдѣва, за цю 'Иисуса Хрѣтосъ се є воплоѣлъ, не є ѿ Бгѣ: но той є антїхрѣстовъ, когото сте чѣли, за цю цѣ да дойде, и сегѣ є веке въ мїрѣ.

4 Выє сте ѿ Бгѣ, чѣда, и повѣдали сте ги: за цюто онъи който є въ васъ по голѣмъ є ѿ оногова който є въ мїрѣ.

5 Онѣ са ѿ мїрѣ, заради това ѿ мїрѣ говоратъ, и мїрѣ ги слыша.

6 Нє сме ѿ Бгѣ: който знае Бгѣ, онъ ны слыша: а който не є ѿ Бгѣ, онъ ны не слыша: и ѿ това познаваме дхѣтѣ на истината, и дхѣтѣ на лжѣта.

7 Возлюбленни да возлюбиме єдинъ другиго: за цюто люковъ та є ѿ Бгѣ, и секой който любн (другите), той є ѿ Бгѣ рожденъ, и знае Бгѣ.

8 И който не любн (другите), той не є позналъ Бгѣ, за цюто Бгѣ є люковъ.

9 Ѡ това се є пѣвила люковъ та Бжїи въ насъ, за цюто бгѣ прѣти сѣна, своего єдинороднаго въ мїрѣ, да вждеме нє живн чрезъ него.

10 Въ това се состои люковъ та, нє за цюто нє возлюбнхме бгѣ, но за цюто той возлюби насъ, и прѣти сѣна своего (да вжде) оумилостивленїе за грѣхове те наши.

11 Возлюбленни, ако кѣъ ны є возлюбила така, и нє сме длжны да любиме єдинъ другиго.

12 Бгѣ нїкой нїкога не

Є ВИДЕЛЪ: ЯКО ЛЮБИМЕ Є-
АЙНЪ АРДГИГО, КІЪ ВЪ НАСЪ
ПРЕКЪВАЕ, Й ЛЮБОВЬ ТЪ НЕГО-
НА Є СОВЕРШЕННА ВЪ НАСЪ.

13 **Ѡ** ТОВА ПОЗНАВАМЕ ЗА-
ЩО НІЕ ПРЕКЪВАЕМЕ ВЪ НЕГО,
Й ТѢЙ ВЪ НАСЪ, ЗАЩОТО **Ѡ**
ДХА СВОЕГО Є ДАЛЪ НАМЪ.

14 И НІЕ (ГО) ВИДЕХМЕ, Й
СВИДѢТЕЛЬСТВОВАМЕ ЗАЩО **Ѡ**-
ТѢЦА ПРАТИ СІНА (СВОЕГО)
СПАСИТЕЛА МІРЪ.

15 КѢЙТО ЙСНОВѢДА ЗАЩО
'ИНСЪСЪ Є СІНЪ БЖІЙ, БГЪ
ВЪ НЕГО ПРЕКЪВАЕ, Й ТѢЙ ВЪ
БГЪ.

16 И НІЕ ПОЗНАХМЕ Й ВЪ-
РОВАХМЕ ЛЮБОВЬ ТЪ, КОАТО
ЙМА БГЪ НА НАСЪ, БГЪ Є ЛЮ-
КОВЬ, Й КѢЙТО ПРЕКЪВАЕ ВЪ
ЛЮБОВЬ ТЪ, ВЪ БГЪ ПРЕКЪВАЕ,
Й БГЪ ВЪ НЕГО ПРИКЪВАЕ.

17 ВЪ ТОКА СЕ Є ИСПОЛНИ-
ЛА (НЕГОВА ТА) ЛЮБОВЬ НА
НАСЪ, ДА ЙМАМЕ ДЕРЗНОВЕНІЕ
ВЪ ДЕНЬ СЪДНШЙ, ЗАЩОТО,
КАКОТО Є **Ѡ**НЪ, ТАКА СМЕ
Й НІЕ НА ТОА СВѢТЪ.

18 **Ѡ**ТРАХЪ НІМА ВЪ ЛЮКОВЬ
ТЪ, НО СОВЕРШЕННА ТА ЛЮКОВЬ
НЖНЪ ИСПЯЖДА СТРАХЪТЪ,
ЗАЩОТО СТРАХЪ ЙМА МЪКА:
Й КѢЙТО СЕ КОИ НЕ Є СОВЕР-
ШЕНЪ ВЪ ЛЮКОВЬ ТЪ.

19 НІЕ ГО ЛЮБИМЕ, ЗАЩОТО
ТѢЙ Є ПО НАПРЕДЪ ВОЗЛЮ-
БИЛЪ НАСЪ.

20 ЯКО НѢКОЙ РЕЧЕ, ЧЕ **Ѡ**-
ВѢЧАМЪ БГЪ, А КРАТА СВОЕГО
МЕНА ВИДИ, ТѢЙ Є ЛЖЕЦЪ:

ЗАЩОТО КѢЙТО НЕ **Ѡ**ВѢЧА
КРАТА СВОЕГО КОГОТО ВИДИ,
БГЪ, КОГОТО НЕ Є ВИДЕЛЪ,
КАКЪ МОЖЕ ДА ГО **Ѡ**ВѢЧА;

21 И ТАА ЗАПОВѢДЪ ЙМА-
МЕ НІЕ **Ѡ** НЕГЪ, ЩОТО КѢЙТО
ѠВѢЧА БГЪ, ДА **Ѡ**ВѢЧА Й
КРАТА СВОЕГО.

ГЛАВА В.

ѠВКОНЪ КѢЙТО ВЪРЪВА, ЗА-
ЩО 'ИНСЪСЪ Є ХРІТОСЪ, **Ѡ** БГЪ
Є РОЖДЕНЪ: Й СЕКОЙ КѢЙТО
ѠВѢВА **Ѡ**НОГОВА КѢЙТО (ГО)
Є РОДИЛЪ, **Ѡ**ВѢЧА Й РОДЕ-
НЫАТЪ **Ѡ** НЕГЪ.

2 **Ѡ** ТОКА ПОЗНАВАМЕ ЗА-
ЩО **Ѡ**ВѢЧАМЕ ЧАДА ТА БЖІА,
КОГАТО **Ѡ**ВѢЧАМЕ БГЪ, Й ЗА-
ПОВѢДИ ТЕ НЕГОВЫ СОХРАНА-
ВАМЕ.

3 ЗАЩОТО ТОВА Є ЛЮБОВЬ
ТЪ БЖІА, ДА СОХРАНАВАМЕ НЕ-
ГОВЫТЕ ЗАПОВѢДИ: Й ЗАПО-
ВѢДИ ТЕ НЕГОВЫ НЕ СЪ ТѢШКИ.

4 ЗАЩОТО СЕКОЙ КѢЙТО Є
РОЖДЕНЪ **Ѡ** БГЪ ПОВѢЖДАВА
МІРЪ: Й ТАА Є ПОВѢДА ТА
КОАТО Є ПОВѢДИЛА МІРЪ,
(СИРѢЧЪ) ВЪРА ТА ВАША.

5 КѢЙ Є (АРДГЪ) КѢЙТО ПО-
ВѢЖДАВА МІРЪ, ТѢСМЪ **Ѡ**-
НШЙ КѢЙТО ВЪРЪВА, ЗАЩО
'ИНСЪСЪ Є СІНЪ БЖІЙ;

6 ТОА Є 'ИНСЪСЪ ХРІТОСЪ,
КѢЙТО Є ДОШЕЛЪ СЪ ВОДА Й
СЪ КРѢВЬ: Й НЕ САМЪ СЪ ВОДА,
НО СЪ ВОДА Й СЪ КРѢВЬ: Й ДХЪ
Є КѢЙТО СВИДѢТЕЛЬСТВОВА ЗА
НІЕ, ЗАЩОТО ДХЪ Є ИСТИНА.

7 И три са Ѡніа който свидѣтелствуватъ на небото, Сѣвъ, Слово, и сѣшій Дхъ: и тѣа три те са Ѡдно.

8 И три са който свидѣтелствуватъ на землѣта, дхъ, и вода та, и кръвь тѣ: и тѣа три те въ Ѡдно са.

9 Яко нѣе прѣимаме челоуѣческо то свидѣтелство, свидѣтелство то Бжїе ѣ по голѣмо: защото това ѣ свидѣтелство то Бжїе, което свидѣтелствова за сѣна своего.

10 Който вѣрѣва въ сѣна Бжїа, Ѡнъ има свидѣтелство то (Бжїе) въ секе си: който не вѣрѣва на бгѣа, прѣни го лжжець, защото не ѣ повѣрѣвалъ въ свидѣтелство то което свидѣтелствова бгѣа за сѣна своего.

11 И това ѣ свидѣтелство то. защото (сирѣчь) бгѣа ни ѣ далъ животъ вѣчншій: и тоа животъ ѣ въ негоушватъ сѣнъ.

12 Който има сѣна (Бжїа), има живото: а който нема сѣна Бжїа, Ѡнъ нема животъ.

13 Това написѣхъ вамъ който вѣрѣвате во име то на сѣна Бжїа, да знѣете зашто имате животъ вѣчншій, и да вѣрѣвате во име то на сѣна Бжїа.

14 И това ѣ дерзновение

то което нѣе имаме къ немъ, зашто ако попрѣсиме нѣцю (Ѡ негѣ) по негова та вола, послѣдѣва ны.

15 И ако познаваме че ны послѣдѣва (за сѣчко) цюто да мѣ прѣсиме, знѣеме зацю прѣимаме прошенїа та който просѣхме Ѡ негѣ.

16 Яко нѣкой види брѣта своего зашто согрѣшава грѣхъ не смѣртенъ, да се помѣли (бгѣ) и ще да мѣ даде животъ, (сирѣчь) на Ѡніа който согрѣшаватъ не смѣртенъ. Има грѣхъ смѣртенъ: не говоримъ за него да се мѣли.

17 Секоа неправда ѣ грѣхъ, има Ѡбѣче грѣхъ който не ѣ смѣртенъ.

18 Знѣеме зацю секой който ѣ рожденъ Ѡ бгѣа, не согрѣшава: но който ѣ рожденъ Ѡ бгѣа, вѣрди секе си, и лѣкаво не се прикосѣва при него.

19 Знѣеме че сме Ѡ бгѣа, и сѣчкѣо мѣрѣ въ злѣто лежи.

20 И познаваме, зацю сѣнъ Бжїи ѣ дошелъ, и далъ ни ѣ (свѣтъ и) рѣзѣмъ, да познаѣме бгѣа истиннаго, и да кждеме въ истиннаго, (сирѣчь) въ сѣна негова Іисѣса Христа: той ѣ истиншій бгѣа и животъ вѣчншій.

21 Чѣда, вѣрѣтесе Ѡ іаѣвски те жѣртѣш. Амѣнь.

ВТОРОЕ СОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ

СВЯТЫГО АПОСТОЛА ИОАННА БОГОСЛОВА.

ГЛАВА Я.

1 ВЪ старецѣ на изкрѣнна ча господѣ, и на чѣда ча нѣйни, които азъ ѡбъчамъ во истиннѣ, и не самъ азъ но и сички те които са познали истина та:

2 Заради истина та която превъидѣ въ насъ, и съ насъ ще да бжде вѣчно:

3 Да бжде съ насъ блгѣть, млть, миръ, ѡ бгѣ Свѣтѣ, и ѡ Гдѣ Исуса Хрѣта сына Свѣта, съ истина и сълюбовь.

4 Возрадовѣхсе по премногъ, защото найдохъ (нѣкои) ѡ твои те чѣда, които ходятъ въ истина та, като що сме прѣали заповѣдь ѡ Свѣтѣ.

5 И сегѣ те молимъ, господже, не като те ти писвамъ нова заповѣдь, но онаа която имаме испрѣвъ, (сирѣчь) да ѡбъчаме единъ архангѣ.

6 И това ѣ люковъ та, да ходиме по неговъ те заповѣди: таа ѣ заповѣдь, какъто сте чдали испрѣвъ, да ходите въ нѣа.

7 Защото мнозина лестциѣ са въззали въ мѣрѣ, които не исповѣдватъ, че Исуса Хрѣтоса ѣ дошелъ въ челоуѣческо тѣло: таковы (человѣкъ) ѣ лестецъ и антихрѣтъ.

8 Вардѣтесе да не изгубиме онаа, за която сме се трѣдали, но да воспрѣимеме совершена мзда та.

9 Сѣкой който престѣпна оученіе то Хрѣтово, и не стои въ него, онъ нема бгѣ: а който стои во оученіе то Хрѣтово, онъ има и Свѣта и бгѣа.

10 Яко нѣкой дохожда ко въ насъ, и не приноситъ оученіе, не прѣимайте го въ домъ свой, и не выкайте мѣ, докѣ дошелъ:

11 Защото който мѣ выка докѣ оутро, (или) докѣ дошелъ, क्या сообрникъ на неговъ те зли дѣла.

12 Много имахъ да ви пишемъ и нещахъ (да пишемъ) на хартиѣ съ мастило: но надамсе да дойдемъ при насъ, и оустѣ съ оустѣ

АА ВИ ГОВОРИМЪ, ЗА ДА БЖДЕ
РАДОСТЬ ТА ВИ ИСПЖАЕНА.
13 Поздравляватъ те чада

ТА НА-ИЗБРАННА ТА ТВОА
СЕСТРА: ДМИИЪ.

ТРЕТІВ БОГОРОНОВ ПОСЛАНІВ

ОРАТІА ГѠ АПОСТОЛА ІОАННА БОГОСЛОВА

ГЛАВА II.

1 Изъ старця на возлюбленнѣмъ ГѠа, когото азъ ѡбъщамъ всистиннѣ.

2 Возлюбленне, желаю ти да кждешъ здравъ, и да предспѣнашъ въ сичко (дрѣго), каквото предспѣва и дшѣ та ти.

3 По премного се возрадовалъ когѣто дойдѣха кратѣ та и свидѣтелствовѣха за истина та ти, и какви тѣ ходишъ въ истина та.

4 По голѣма ѡ тѣ радостъ имамъ, когѣто слдшамъ че мой те чада ходатъ въ истина та.

5 Возлюбленне, тѣ творишъ като вѣренъ (Хрїстіаннѣ) товѣ, цюто стрѣвашъ на кратѣ та и на странниче

6 Онѣ свидѣтелствовѣха предъ цѣрква та за тисѣ та люкѣнъ, кои то ако испросѣдишъ така, каквото е

приличнѣ на ГѠа, дсврѣ ще да стѣришъ:

7 Зацѣто заради негово то име са излѣзли, и нищо не зѣматъ ѡ плзѣнищѣ те.

8 Нѣ сме прочее длжни да приѣмаме такива (проповѣдници), за да кждеме спомѣцищѣ на истина та.

9 Изъ писѣхъ на цѣрква та: но Дїотрѣфъ кой то ѡбъща да перенестѣва сѣнихъ, не приѣма нѣсѣ.

10 Заради товѣ, ако дсѣдемъ ще да мѣ воспомѣнемъ дѣла та кой то (тѣй) творѣ, пенѣже нѣ оѣкорѣва сѣнепотрѣбни словеса: и като не мѣ стѣга товѣ, не приѣма самъ тѣй кратѣ та, но

возкращѣва и на онѣа, кои то искатъ (да ги приѣматъ), и ѡ цѣрква та ги испжда.

11 Возлюбленне, не кжди подражатѣль на зло те. но на дсврѣ то, кой то стрѣва

добро, ѿ Б҃га є: а който стрѣва зло, не є видѣла Б҃га.

12 На Димїтріа свидѣтельствуватъ сички те (за добро то) ѿ сама та истинна: ѿ нїе свидѣтельствуваме, ѿ знаете защо наше то свидѣтелство є истинно.

13 Много ѿмахъ да пишемъ, но не щемъ да ти

писѣнамъ съ перо ѿ съ мастило:

14 Защото се надамъ да те видимъ скорѡ, ѿ оустъ съ оустъ да се разговориме.

15 Миръ да ти бѣде, поЗдравлѣватъ те прїатели те: поздравї прїатели те по ѿме. аминь.

СОКОРНОЕ ПОСЛАНИЕ

НА СВАТИГО АПОСТОЛА ПАВЛА

ГЛАВА А.

ПАВЛА, СЛЖИТЕЛЬ НА ИСУСА ХР҃ТА, а братъ Іакшвовъ, на знаннїте който са спасѣни ѿ Б҃га Сѣдѣ, ѿ сохранѣни ка чрезъ Исуса ХР҃ТА.

2 Милость ѿ миръ ѿ любовь да се оумножи въ васъ.

3 Возлюбленїи, понѣже ѿмамъ всегда велико оусердїе да ви писѣвамъ заради оцїю то спасѣнїе наше понѣдїхсе да ви пишемъ, за да вы подкѣнимъ да се поднїзѣвате за вѣра та, коѣто є предадена єднѣжъ на свати те.

4 Защото са вѣзли (помеждъ васъ) нѣкой нечестивїи человекѡш, който са ѿдѣвна предназначѣни за това ѿсѣждѣнїе, защото пре

твѣратъ благодать та на Б҃га нашегѡ на расѣсно (житїе), ѿ ѡфжлатсе ѡсѣмагѡ Владѣка Б҃га ѿ Г҃да нашегѡ Исуса ХР҃ТА.

5 И ѿскамъ да вы посетимъ, ако ѿ да знаете това по напредъ, защо (сирѣчь) като ѿзкѣви Г҃дѣ на родатъ ѡ ѡг҃нетска та земла, послѣ погѣки ѡнѡа който не повѣроваха.

6 И ѡг҃гелъ те, който не сохраниха своѣ то достѡинство, но ѡставиша своѣ то жилище, нардн ги подъ темнота та (вжрзанъ) съ оузы вѣчны до сѣдѣтѣ навеликѣа дѣнь.

7 Какво то Годомъ ѿ Гомсррѣ, ѿ ѡколнїте нїхнї градѡве, който подобно

нимъ владствонаха, и хонаха слѣдъ чуждо тѣло, принадлежатъ за примѣръ, понеже понесоха наказаніе то на вѣчныа огнь.

8 Такъ (ще да вѣде) и съ тѣа който понеже виждатъ снѣша, ѿсквернаватъ си тѣло то, и презиратъ начальство то и (не болатъ се да) злословатъ високи те власти.

9 Но самъ Ірхаггелъ Мѣхайлъ, когато се препираше съ дѣволатъ за Мшѣсеоно то тѣло, не смѣеше да продама на вржъхъ негш хулно шѣждѣніе, но рече: да ти запрѣти Гдѣ.

10 Но тѣа, колкото не знаятъ, злословатъ колкото по естество, като безсловѣсни те скотове вѣдатъ, въ нихъ се растлѣватъ.

11 Горко нимъ: защото са пошли по Каїновшатъ пѣть, и понеже са прелшѣни за придобѣтокъ като Валлама, предали се въ секакви безчинїа, и въ прекословіе то Корреово погибнаватъ.

12 Они са гнѣсотъ въ наши те любовни оугощѣніа, когато се гоциаватъ съ насъ, понеже шгоюватъ себе си безъ срамъ: облаци безводни, който се преносатъ (на самъ на тамъ) ш вѣтрица та: дровеса есенни, безплѣдни, който са оумрѣли два лѣти, и искоренени:

13 Овирѣпы волны морски, който испишатъ като пѣна свои те безсѣдства, звѣзды завлѣждаюшїа, за които се вѣрди мракъ темный во вѣки.

14 И за нихъ пророчествона въшхъ. седмш (человѣкъ) по йдѣма, и рече: ето, ще да дойде Гдѣ, съ много тѣсащы сватїхъ Англовъ (своихъ,

15 Да сотвори сѣдъ на вржъхъ сички те (человѣци), и да швличи сички те нечестївы за сички те нїхни дѣла нечестїви, съ който са беззаконствovali, и за сички те хулни словеса нїхни, който са говорїли на вржъхъ негш нечестїви те грѣшници.

16 Они са мѣрмрїцы, (съ ницо) не могатъ да се оудоколатъ, ходатъ по свои те похоти (нечестїкш и беззаконш): оуста та имъ говоратъ высокодмни словеса, и показватъ ласкателство (секомѣ лицемѣрш,) заради придобѣтокъ.

17 Но вше возлюбленни, помнѣте дѣмш те, който са казаны по напредъ ш дѣмш столыте на Гдѣ нашегш Іисуса Хрѣта:

18 Войто ви са говорили, защо въ послѣдно то време ще да се поаватъ рѣгѣтели, който ще да ходатъ

по свои те нечестивы похоти.

19 Тѣ са, кои то ѿдѣлаватъ секе си (ѿ единство то на вѣра та и) иже ственни са, и духъ нема въ нихъ.

20 Но ны, возлюбленни, стоите цвржсти въ сватѣиша та ваша вѣра, и молѣтесе (Бгъ) съ Дхъ свъи.

21 И сохранивайте секе въ люковы та Бжѣа, и нѣдайте на милость та на Гда нашегъ Исуса Хрѣта, за (да прѣимете) животъ вѣчный.

22 И къ Бжѣи вжѣйте милостивни, като разсудавате (потрекы те имъ):

23 И дрѣги спасавайте со

страхъ, и ѿимайте си ѿ огнькаты: (и ѿкличавайте со страхъ), и гндѣтесе и ѿ сама та дрѣха, която е ѿсквернена съ тѣло то.

24 И на Оногова, който може да ны сохрани въ грѣхъ, (и безъ ѿскверненѣи), и да ны постави предъ своѣта слава нежкорны съ радостъ.

25 На гатаго премѣраго Бгѣа и Бжѣа нашегъ (чрезъ Исуса Хрѣста Гда нашегъ) да вжѣе слава, величѣе дрѣжава и власть по напредъ ѿ сички те вѣковы, и сгдъ и въ сички те вѣковы. Амѣнъ.

КЪ РИМЛЯНОМЪ ПОСЛАНИЕ

НА СВѢТЯГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА II.

Павъ дѣ рабъ Исуса Хрѣтовъ, повиканъ апостолъ, иже вжѣа (да пропождѣа) евангелѣе то Бжѣе.

2 (Който по напредъ ѿ вѣщѣи Бгъ чрезъ свои те пророцы въ сватѣи те писанѣа).

3 За сына своегъ (който се роди ѿ Давидова чо сѣме по плѣти).

4 И който вжѣе познанъ (за) свѣтъ Бжѣи съ сила по духъ свѣтъни, и чрезъ воскресенѣе чо мѣ ѿ мѣртви те, (сирѣчь) на Гда нашегъ Исуса Хрѣта:

5 (Чрезъ когото прѣяхме нѣе владѣа иже иже стество, да покѣриме съ него во чо име сички те тѣлѣ на вѣра та:

6 По междѣ който стѣи вше
повыкани шъ Исуса Хрѣта:

7 На сички те който са въ
Римѣ възлюбленни на Бга,
и повыкани стѣи: благо-
дѣтъ да вжде вамѣ и мирѣ
шъ Бга Оца нашего, и Га
Исуса Хрѣта.

8 Перво оуѣкв благодарю
Бга моего чрезъ Исуса Хрѣта
за сички те васѣ, зашто
вѣра та наша се прославля-
на по сичкиятъ свѣтъ:

9 Зашто свидѣтель ми
ѣ Бгъ, комѣто азъ слѣдѣ-
вамъ со сичка та си душа
като проповѣдамъ вѣ-
стие то на-сѣна негова,
защо непрестѣншъ въ во-
спомѣнамъ.

10 И секогашъ се молимъ
(Бгъ) въ молитвы те мои,
ниги нѣкой пжтъ послѣ
намѣримъ време съ Бжїа
та вола да дойдемъ кодъ
васѣ:

11 Зашто желаемъ да ви
видимъ, да ви дамъ нѣкое
дарованіе адхѣвно, за да
вы оутвердимъ:

12 И това ѣ да се оутѣ-
шиме съ васѣ заедншъ съ Ов-
ца та вѣра, (сирѣчь) съ на-
ша та и съ моѣ та.

13 И не йскамъ да не знае-
те, кратіе заце много пжти
пискахъ да дойдемъ кодъ
васѣ, съ намѣреніе да соке-
ремъ нѣкой плодъ и оу васѣ,
какѣто и оу други те на-

рѣди, но до сегѣ самъ все
ималъ препѣтствїа.

14 Изъ самъ длженъ и на
Влини те, и на вѣрари те,
и на мѣдри те и на безд-
лни те:

15 Така подобншъ ймамъ
оусердіе колкото самъ воз-
моженъ, да благовѣстимъ
и вамъ който се нахождаче
въ Римѣ.

16 Зашто не се срамѣ-
вамъ шъ благовѣствованіе
то Хрѣтово, поміже то ѣ
сила Бжїа за спасеніе то на
секого, който вѣрѣва, пер-
во на Иудеиниатъ и (по-
слѣ) на пѣзичникатъ.

17 Зашто правѣ та Бжїа
чрезъ него се шкрыва шъ вѣ-
ра въ вѣра, какѣто що ѣ
писано: праведно шъ вѣра
та ще да вжде живѣ.

18 Зашто гнѣвъ Бжїи се
шкрыва шъ нево то на врхъ
всякое нечестіе и неправѣ
на-человѣцъ те, който джр-
жатъ истина та съ неправѣ

19 Зашто имѣ ѣ шкрыве-
но това што може иѣкой
да раздѣѣ за Бга: зашто
(самъ) Бгъ имъ го ѣ ш-
крывъ.

20 Поміже невидимите (со-
вершенства) Бжїи, (сирѣчь)
вѣчно то негово Божество
и сила, видатсе пжншъ шъ со-
зданіа мїра: зашто се раз-
дѣватъ чрезъ испытока-
ніе то на негови те созда-

ніа, щото да ѿстанатъ о-
ни безотвѣтни.

21 Понеже они, като по-
знаха Бга, не прославиша
го като Бга, нито го воз-
благодариша, но ѿсѣтихася
со своите помышленія, и
потемнѣ неразумно то имъ
сърдце:

22 И като се говоратъ че
са мъдри, ѿбезумихася.

23 И измѣниша слава та
на нечлѣннаго Бга съ о-
кръжъ подокенъ на члѣненъ
человѣкъ и на птиць и на
четвероножни (животни) и
на гади.

24 За това ги и предаде
Бгъ споретъ похоти те имъ
сърдечны на нечистота та,
да си ѿскверняватъ тѣлеса
та сами миждъ себе:

25 Защото они ѿвѣрнаха
истина та Бжѣа въ лжѣ,
и поклонихася и послѣжиха
на созданието то вмѣстѣ со-
здателя, който еъ благосло-
венъ во вѣки. аминь.

26 Затова ги предаде Бгъ
въ безчестны страсти: за-
щото и жены те имъ из-
мѣниха естѣственно то (ѿ-
быкновенно) оупотребленіе
въ оноа, който еъ проти-
вно на естество то.

27 Така и мъжѣ те ѿста-
виша естѣственно то (ѿбы-
кновенно) оупотребленіе на-
женскіа полъ, и разжегоха-
се съ похоть та си единъ

на другиго понеже стрѣватъ
срамота мъжъ на мъжѣ, и
(така) воспріиматъ въ свои
те си тѣлеса достойно то
наказаніе, който прилича
на заблѣденіе то имъ.

28 И каквото се не испы-
таха да познаватъ Бга съ
вѣра, (така) и Бгъ ги пре-
даде въ неискѣсенъ оумъ,
да стрѣватъ неподобны
(работы).

29 Понеже они са пжли со
секаква неправда, съ блѣда,
съ лѣканство, съ лакометва,
съ злоба: пжли со зависть,
съ оубійство, съ крамола,
со лжѣ, со злоураніе:

30 Шепотницы са, клевет-
ницы вогоненавѣстни, до-
садители, високоумни гор-
деливи, измыслители на-
злы те (работы), на роди-
тели те непокорни.

31 Безумни са, немірни,
нелюбовни клѣтнопрестѣп-
ницы, немилостивни.

32 Защото они, ако и
да познаватъ праведншата
сдаъ Бжѣа, (защо сирѣчь)
който стрѣватъ такива дѣ-
ла достойни са за смѣрть),
не само они ги стрѣватъ,
но и соизколаватъ на она
който ги стрѣватъ.

ГЛАВА V.

ЗИРАДИ това си безотвѣ-
тенъ ѿ человекѣ кой да си
който ѿблѣдѣвашъ (други

те) защото въ това ѹсѣж-
деніе, съ коего ѡсѣждавашъ
арѣгиго, ѡсѣждавашъ самъ
себе: понѣже ты, който ѹ-
сѣждавашъ (арѣги те), стрѣ-
вашъ това исто то.

2 Понѣже знаеме, защо во-
истиннѹ Бжїю сѣдъ є на
врѣхъ онїа, който стрѣ-
патъ такива (дѣла).

3 И мыслишъ ли ты, ѡ
человѣче, като ѡсѣждавашъ
онѣа който стрѣпатъ тїа
(дѣла), а и ты самъ стрѣ-
вашъ тїа исти те, че ще
да извѣгнешъ ѡ Бжїята
сѣдъ;

4 Или презирашъ когѣт-
ство то на негова та блѣ-
гость, и кротость та и дол-
готерпѣніе то мѣ, и незна-
ешъ зацю Бжїа та блѣгость
на покааніе те водн;

5 Но за твое то оупорство
и за непокаанно то ти сер-
це совїрашъ за себе гнѣвъ
за (онѣи) дѣнь, (който ще
да бѣде дѣнь) на гнѣватъ
и на ѡкровеніе то на пра-
вданѣа сѣдъ Бжїи:

6 Който ще въздаде секомѣ
споретъ дѣла та мѣ:

7 На онїа който трѣсатъ
слава и чѣсть и нетлѣніе съ
терпѣніе то си въ докри те
дѣла (ще да даде) живѣтъ
вѣчншї:

8 И на онїа който се про-
тиватъ съ оупорство на
истина та, а покорѣватсе

на неправда та, гнѣсть и
гнѣвъ.

9 Экорѣ и бѣдѣ (ще да
бѣде) на секого человекѣа,
който творн зло то, на ѡд-
дѣанина перво и на гнѣчи-
ника.

10 И слава и чѣсть и миръ
на секого който творн до-
крѣ то, на ѡдѣанина перво
и на гнѣчника.

11 Защото бгѣ не глѣда
на лица та.

12 Защото който са безъ
законъ согрѣшили, безъ
законъ и ще да погнѣватъ:
а който са въ законатъ со-
грѣшили, по законатъ ще
да прїиматъ сѣдъ.

13 (Защото не са онїа,
който глѣшатъ законатъ,
праведни предъ бгѣа, но кой-
то творатъ законатъ, онїи
ще да бѣдатъ ѡправданнї.

14 Защото когѣто гнѣчи-
ницѣ те който нѣматъ за-
конъ стрѣватъ ѡ естество
законнш те (ракотш), онїи
макаръ и да нѣматъ законъ,
самн на себе са законъ:

15 Който показѣватъ дѣ-
ло то законно написано на
серца та си, понѣже и са-
ма та нїхна совѣсть и мѣ
свидѣтелствѣва, и (самн те)
имъ помысли по междѣ си
ѡкрїиватъ єдинъ арѣги-
го, или ѡправданатъ:)

16 Въ онѣи дѣнь, когѣто
ще да сѣдѣ бгѣ тайннн те:

(Аѳла) человѣчески чрезъ Исуса Хрѣта, споретъ мое то благоустройство.

17 Что, ты се наричешъ Иудей, но ублагаше на законатъ, и хвалише съ бѣга,

18 И разумѣвашъ волага (Бжѣга), и искираша но докроуто, понеже се научывашъ ѿ законатъ:

19 И мыслишъ зашо си истрежда на слѣпи те, и свѣтъ на онѣа койго са въ темнинага.

20 Наставникъ на безумни те, оучитель на младенци те, понеже имашъ образъ на-знаніе то и наисгина та въ законатъ.

21 (Ты) прочее, който научывашъ другого, себе си ли не мошъ да научишъ; (ты), който проповѣдавашъ да не крадатъ, крадешъ ли;

22 (Ты), който говоришъ да не прелюбоудѣйствувашъ прелюбоудѣйствувашъ ли; ты, който се гнѣдишъ ѿ иудашите сватотатецъли си;

23 (Ты), който се хвалишъ въ законатъ съ законом преступство толи безчестишъ бѣга;

24 Зашо то име то бжѣе съ васъ се хди въ мзъчницы те, каквото цю ѣ писано.

25 Зашо то шкрѣзаніе то (полздиа, ако исполнавашъ законатъ: ако ли си преступникъ на-законатъ, ш-

крѣзаніе то твое кѣна нешкрѣзаніе.

26 И ако нешкрѣзанно сохранава заповѣди те на-законатъ, негово то нешкрѣзаніе, не шѣ ли да се вмѣни за шкрѣзаніе;

27 И който ѣ шрожденіа нешкрѣзанъ, ако исполнава законатъ, не шѣ ли да шсди тебе, който си съ инсаніе то и съ шкрѣзаніе то преступникъ на-законатъ;

28 Зашо то не ѣ Иудей онный, който ѣ (таковъ) налицѣ, нито ѣ шкрѣзаніе оноа, което се види на тѣло то:

29 Но Иудей ѣ онный, който ѣ видѣренно (таковъ), и шкрѣзаніе ѣ (шкрѣзаніе то) сердечно (което кѣна) по духатъ, а не по бкнага (на-законатъ): на-таковъ Иудей похвалага не ѣ шчеловѣцъ те, но ѿ бѣга.

ГЛАВА Г.

Що има прочее по много Иудейно; или каква ѣ ползага на-шкрѣзаніе то;

2 (Она ѣ) голѣма по секаковъ видъ, а перво (въ тона) зашо то (на Иудей те) кьдоха вовѣрени словесага Бжѣи.

3 И ако не повѣрѣвахъ нѣкси, шо (ѿ тона); еда ли невѣрствіе то нишно шѣ да оуничтожи шѣрага Бжѣга;

4 Да не даде Бг'а! но да бжде Бг'а истиненъ, а секой челоуѣкъ лжливъ, какво то що е писано: за да се и правдашъ въ слове са твое, и да повѣдишъ когато сѣдишъ ты.

5 Ако ли чрезъ неправда та наша се шкрива правда та Бж'а, що да речеме; еда ли (е) неправеденъ Бг'а кой то нанои (на насъ) гнѣвъ; (зъ говоримъ като що мислатъ челоуѣци те:)

6 Да не даде Бг'а! зашто то (ако е така), какво ще да сѣди Бг'а свѣтятъ:

7 Зашто ако истина та Бж'а се оумножава чрезъ моа та лжа за да се прослави той, зашто тоще и азъ се шсждаамъ като грѣшникъ;

8 И не (какво то ны хлать, и какво то говорятъ нѣкои че не оучиме така), зашто да сториме зло то, за да дойде добро то: на таква челоуѣци е наказаніе то праведно.

9 Що прочее; и маме ли (нѣкоє) предпочтѣніе (ш тѣшчици те); зашто не доказѣме неке, зашто и Исѣи те и тѣшчици те сички те са вода грѣхятъ:

10 Какво то е писано, зашто никой не е праведенъ:

11 Нема никой да раздѣла и нема никой да траги Бг'а.

12 Сички те се оуклониха (ш правятъ пжть), сички те заедно вьдоха непотребни, нема (челоуѣкъ) да твори добро, нема нито єдинъ.

13 Горѣно ихенъ е грѣкъ шноренъ, и са азъци те си лжатъ: гдъ асидовъ (е скривенъ) подъ оустни те имъ.

14 На кой то оустъ та са пжани съ клетва и съ горчивина:

16 Нозе те имъ са брзи за да пролятъ кровъ:

15 Развѣіеніе и погнѣбъ е на пжтица та имъ:

17 И миршатъ пжть не познаха.

18 Нема страхъ Бж'и предъ очі те имъ.

19 И знаеме, зашто што говори законъ, говори го на онѣ кой то са вода законатъ: за да се зтвори секоа оустѣи сичко свѣтъ да бжде новиненъ предъ Бг'а.

20 Зашто никой челоуѣкъ не ще да се и правда предъ Бг'а шдѣла та законни: понеже грѣхъ се познава со законатъ.

21 И сегѣ правда та Бж'а и безъ законъ се тѣви, коато е свидѣтелствована ш законатъ и ш пророци те.

22 И правда та Бж'а (се тѣлава) чрезъ вѣрованіе то во Исѣа Хр'га на сички те,

и за ичките които вѣрва-
натъ: защото нема разн-
ствіе.

23 Защото ички те согрѣ-
шиха, и лишени са ѿ слава
та Бжїа:

24 И ѿ правдѣватсе тѣне съ
неговата благодѣть чрезъ
избавленіе то, което ѣ во
Иисуса Хрѣта.

25 Когото Бгъ ѿпредѣли
(да бже) ѿчищеніе чрезъ
вѣрата въ своѣта си кровь,
за да се покаже правдата
мѣ, за прошеніе на-сотворе-
ни; те по напредъ грѣхове:

26 Въ долготерпѣніе то
Бжїе, за да се покаже, (го-
ворима), правдата мѣ и въ
легашно то време (да бы по-
знали) защо ѣ онъ правде-
денъ, и ѿправдѣва оногѣ-
на, който вѣрва во Иисуса.

27 Гдѣ (ѿстава) прочее
похвала та; и згнасе вжнъ:
съ кой законъ; съ законатъ
ли на дѣла та; нѣ, но съ
законатъ на-вѣрата.

28 Нѣе прѣчее заключаваме,
защо челоуѣкъ се ѿправдѣ-
ва съ вѣрата та безъ дѣла та
закѣни.

29 Или Бгъ ѣ токму на
Иден те, а нѣ и на мѣзични-
цы те; воистиннѣ и на мѣ-
зичницы те ѣ.

30 Помѣже едина ѣ Бгъ,
който ще да ѿпреди ѿ-
крѣзаны те ѿ вѣрата та, и
нешкрѣзаны те съ вѣрата та.

31 Но не разпааламе ли (ста-
ршатъ) законъ чрезъ вѣра-
та; да не даде Гдѣ! но под-
тверждаваме законатъ.

ГЛІЯВІ Д.

Що проче ще да речеме, че
ѣ придобѣлъ (пѣвече) явра-
амъ стѣнѣ нашъ по плѣти;

2 Защото ако явраамъ се
ѿправда, ѿ дѣла та, има
похвала, но не предъ Бгѣ.

3 Защото що говори писа-
ніе то; повѣрва явраамъ на
Бгѣ, и вѣннѣ се въ правда

4 Но на оногѣна който ра-
кѣти, заплата та мѣ не се да-
ва за благодѣть, но за долгъ

5 И на оногѣна който не
ракѣти, а вѣрва въ оно-
гѣна който ѿправдѣва не-
честившатъ, вѣннѣвамѣ се
вѣрата та въ правда.

6 Какѣто и Давїдъ на-
рича блаженъ оногѣна чело-
вѣка, комѣто Бгъ вѣннѣва
правда безъ дѣла законни:
(когѣто говори:)

7 Блаженіи (са онѣ) на
който са се прѣстїли безза-
конїа та, и (онѣ) на кой-
то са се покрѣли грѣхѣте.

8 Блаженъ ѣ (онѣи) чело-
вѣкъ, комѣто не цїе да вѣннѣ-
нї лѣ грѣхъ.

9 Това прѣчее блаженство
самъ на ѿкрѣзани те ли се
ѿноси, или и на нешкрѣза-
ни те; защото говориме че
вѣрата та се вѣннѣ на явра-
ама въ правда.

10 Но кога мѣ се вмѣни; кога то се ѡбрѣза ли, или кога то іоше не кѣше ѡбрѣзанъ; нѣ (воистиннѣ) по ѡбрѣзаніе то, но предъ ѡбрѣзаніе то.

11 И послѣ пріа знаменіе то на ѡбрѣзаніе то като печѣть на правдата, (коѣто пріа) чрезъ вѣра та, кога то бше іоше не ѡбрѣзанъ: за да бжде отѣцъ на сички те ѡніа, който, ако и да не са ѡбрѣзани вѣрватъ, за да се вмѣни и нимъ правдата (чрезъ вѣра та):

12 И (да бжде) отѣцъ и на ѡніа, който нѣ самъ що са пріали ѡбрѣзаніе, но и хѣдатъ по стѣпки те на отцѣ нѣшегъ Авраама, (коѣто и имаше ѡнъ), кога то іоше кѣше не ѡбрѣзанъ.

13 Защото ѡбѣщаніе то на Авраама и на негокото сѣме, че ще да бжде наслѣдникъ на свѣтъжтъ не (бжде) чрезъ законатъ, но чрезъ правдата на вѣра та.

14 Защото ако са наслѣдникъ, който са ѡ законатъ, вѣра та ѣ празна, и ѡбѣщаніе то безполѣзно:

15 Понѣже законъ произвѣди гнѣвъ: защото гдѣто нѣма законъ, (тамъ нѣма) нито престѣплѣніе (закѣна).

16 Заради това (наслѣдѣе то се даде) ѡ вѣра та, за да бжде по благодѣти, що-

то ѡбѣщаніе то да бжде вѣролѣтно на сички те потѣмъ (Авраамови), нѣ самъ на ѡніа който са ѡ законатъ, но и на ѡніа който са ѡ вѣра та Авраамова, който ѣ отѣцъ на сички те насъ.

17 (Какѣто що ѣ писано: зашто азъ те поставихъ отцѣ на много плѣщъ,) предъ Кѣга комѣто повѣрѣа, който ѡживлява мѣртвъ те, и нарича ѡнѣа (кѣши) който не съществѣкатъ, като че съществѣкатъ.

18 Който ако и да нѣмаше никаква причина да се надѣе, повѣрѣа съ надежда, зашто ще да бжде отѣцъ на много плѣщъ спорѣтъ рѣчено то: така (многочисленно) ще да бжде твоѣто сѣме.

19 И понѣже не ѡславѣ съ вѣра та, не дойдѣ мѣ на оумъ (това), зашто тѣло то мѣ кѣше кѣче ѡмѣртѣло, зашто бѣше ѡколъ сто годѣны, и зашто ѣ и Гѣрри-на та оутрѣба ѡ мѣртѣла.

20 И не оусомнѣсе въ Кѣже то ѡбѣщаніе съ не ѡбѣрѣваніе но оукрѣпѣсе съ вѣра та, и въздаде слава на Кѣга:

21 И понѣже повѣрѣа не сомнѣнно, зашто (Кѣга) ѣ силенъ да сврши ѡнова што ѣ ѡбѣщанѣ.

22 Заради това мѣ се вмѣни (и това) въ правда.

23 И това не бжде писано

самъ за единого него, заи́мъ се вмѣни въ правда:

24 Но и за насъ, на който (подобно) ще да се вмѣни, защото въроваме въ оногова, който е воскресилъ и мѣртва, те. Грѣшо да нашего Исуса (Хрѣта).

25 Който киде предаденъ за наши грѣхове, а воскресна за наше то шправданіе.

ГЛАВА Б.

Понвжъ се шправдахе прочее съ вѣрѣта, имаме миръ съ Бгѣа, чрезъ Гда нашего Исуса Хрѣта:

2 Чрезъ когото намѣрихмеходъ съ вѣрѣта въ таа благодать, въ която стоиме и хвалимесе съ надежда та наслава та Бжѣа.

3 И не самъ (това), но и хвалимесе въ вѣдѣте си: понеже знаеме зашѣ вѣдѣта производитерпѣніе:

4 И терпѣніе то испытаніе и испытаніе то надежда:

5 И надежда та не посрамѣва, защото любовь та Бжѣа (изокланъ) се е излѣла въ наши те сердца чрезъ Дха свѣтаго, който ни е даденъ.

6 Защото, когато тоще не бѣхмемлаки, Хрѣтосъ оумре въ шпредѣленно то време за (насъ) нечестивы те.

7 Защото едѣа ще да оу-

мре нѣкой за правденъ (человѣка): шпѣнъ, ако бы не прежалилъ нѣкой да оумре за благодѣтеля.

8 Но Бгѣа простира къ намъ своята любовь (до чолко), цѣто когато не юще кихмемгрѣшницю, Хрѣтосъ оумре за насъ.

9 Много прочее по лесно сегѣ, както се шправдахе съ негова та кровь, ще да се изканиме чрезъ него и (вжѣатъ) гнѣвъ.

10 Защото, ако когато юще бѣхмемрази примиримесе съ Бгѣа чрезъ смертъ та на-стѣна негова, много повече ще да се изканиме съ негова та живѣта, като се примириме.

11 И не самъ (това), но и хвалимесе съ Бгѣа чрезъ Гда нашего Исуса Хрѣта, чрезъ когото сегѣ прѣлхмепримиреніе.

12 Заради това, каквѣто чрезъ единого человека грѣхѣо влѣзе въ мѣръ, и чрезъ грѣхѣжтъ смертъ та, и така смертъ та въ сѣчки те чело-вѣцѣу влѣзе, понеже сѣчки те согрѣшиха.

13 Защото грѣхѣо бѣше въ мѣръ и до законѣта: но грѣхѣ се не вѣтнава когато нема законъ.

14 Смертъ та обѣче царѣва и дама дори до Моисеа и на дѣа оныхъ които не

согрѣшиша, каквѣто цю со-
грѣши Идѣмъ; който кѣше
оказъ на-ѡногова цюто
цѣше да дойде.

15 Но дарованіе то (жизнѣ)
нѣ (таква), каквѣто ѣ
пригрѣшеніе то, зашто ѡко
мнозина оумрѣха за пре-
грѣшеніе то на-ѡногоу че-
ловѣка, много повече се оу-
множи благодать та Жизнѣ
и дарованіе то въ мнозина
чрезъ благодать та на-ѡ-
ногоу человекѣ Ииса Хрѣта.

16 И дарованіе то не ѣ ка-
то ѡнова, (което кѣде чрезъ
ѡного, който согрѣши:
зашто седао ѣ ѡ ѡногоу
за ѡсѣжденіе: а дарованіе
то ѣ ѡ много пригрѣшеніа
за ѡправданіе.

17 Зашто, ѡко смерть та
царѣна чрезъ согрѣшеніе то
на-ѡногоу (человѣка) зара-
ди (него) ѡного, много
повече който са приали и зо-
кнѣи на-благодать та. и
дѣла на-пѣрѣда та цѣ да ца-
рѣватъ въ живѣтъ чрезъ ѡ-
ногоу Исуса Хрѣта.

18 Заради това, прочее как-
вѣто чрезъ ѡно пригрѣше-
ніе влѣзе ѡсѣжденіе то въ
сички те человекѣ: така и
чрезъ ѡна пѣрѣда, дойде
ѡправданіе то на сички те
человѣци за живѣтъ.

19 Зашто, каквѣто чрезъ
послѣданіе то на-ѡногоу
человѣка мнозина бѣдоха

грѣшини, така и чрезъ по-
слѣданіе то на-ѡногоу цѣ
да бѣдѣтъ пѣрѣведни мно-
зина.

20 И законѣ дойде да се
оумножи пригрѣшеніе то, а
гдѣто се оумножи грѣхо,
тамъ се предмножи благо-
дѣть та:

21 И така, каквѣто царѣ-
на грѣхо чрезъ смерть та,
така да се цѣцари и благо-
дѣть та чрезъ пѣрѣда та
за живѣтъ вѣчнѣи чрезъ
Исуса нашего Исуса Хрѣта.

ГЛАВА 5.

ЦЮ цѣ прочее да речѣме;
да стѣимѣ ли въ грѣхѣтъ,
за да се предмножи благо-
дѣть та;

2 Да не даде Гдѣ! за цю-
то (ніе) който сме оумрѣли
за грѣхѣтъ, каквѣ цѣ да
живѣеме пѣки въ него;

3 Или не знѣете, за цю
който сме се крѣстѣли во
Исуса Хрѣта, въ негова та
смерть сме се крѣстѣли;

4 Погрѣкохмѣе прочее за-
еднѣ съ него чрезъ крѣценіе
то въ смерть та: за да на-
чѣнемѣ да ходѣмѣ (и нѣе)
съ нѣмъ живѣтъ, каквѣто
Хрѣтѣтъ воскреснѣ ѡ мѣрѣтъ
те со слава та ѡтеческа.

5 За цюто, ѡко сме ѡнак-
ни съ него съ подобіе то
на-смерть та негова ѡнак-
ни цѣ да бѣдемѣ и съ по-

дѡвіе то на воскресеніе то негово.

6 Поніже знаѣме тона, за що вѣтхїо нашъ человекъкъ ѣ распнатъ съ него зѣданъ, за да се истрѣки тѣло то грѣхѡвно, штоо и нїе да не рабѡтїме веке на грѣхъжтѣ.

7 За штоо който ѣ оумрѣлъ. (той) се ѣ свокодїлъ ѡ грѣхъжтѣ.

8 Иколи сме оумрѣли (зѣданъ) съ Хрѣта, вѣрѡваме за що и ще да живѣеме съ него:

9 Поніже знаѣме, за що поніже Хрѣтѡсъ воскреснѡ ѡ мѣртвѣхъ те, веке не оумїра: и смѣрть тѡ веке нема власть надъ него.

10 За штоо това штоо ѣ оумрѣлъ (Хрѣтѡсъ), оумрѣлъ ѣ еднѡшъ съ (нашіатѣ) грѣхъ: а това штоо живѣе сегѡ, живѣе за бѣга,

11 Такѡ и вые помышлѡнайте себеси че сте мѣртви за грѣхъжтѣ, а живи за бѣга чрезъ Исуса Хрѣта Гдѡ нашего.

12 Да не царѡва прѡче грѣхѡ въ смѣртно то вѡше тѣло, штоо да мѡ се покорѡвате по неговѣхъ те похѡги.

13 Нїто, предѡнайте вѡши те оуди на грѣхъжтѣ, (штоо да кѡватѣ) ордѡжїа на-непрѡвда та: но представѣте себе си на бѣга, като да сте ѡ мѣртви шживѣли, и оудѡ

те лѡши на бѣга, (за да вѡда тѣ) ордѡжїа на-прѡвда та.

14 Грѣхѡ не трѣбѡва да властѡва надъ васъ: за штоо то не стѣ подъ законатѣ, но подъ благода тѣ.

15 Шо (слѡдѡна) прѡче; трѣбѡвали да согрѣшѡваме за штоо не смѣ подъ законатѣ, но подъ благода тѣ; не дѡй то вѡже!

16 Не знаѣте ли за що комѡто се ѡдѡвате като раби за послѡшанїе, кѡвате раби на оногѡна, комѡто се покорѡвате, и ли на грѣхъжтѣ за смѣрть, и ли на послѡшанїе то (Хрѣтѡво) за прѡвда;

17 Но благодарѣнїе да вѡде на бѣга, за штоо (нѣкога) кѣхте раби на грѣхъжтѣ, а (сегѡ) послѡшѡхте ѡ (сїчѡко) сѣрдѡце. Образатѣ на оученїе то, на когѡто се и предѡдохте.

18 И поніже се свокодїхте ѡ грѣхъжтѣ, кѡдохте раби на прѡвда та.

19 По человекѣски говорїмъ, зарадї немоїрь тѡ навѡша тѡ плѡть, за штоо какѡто шо представїхте вѡши те оудѡ порабѡщѣны на нечїстогѡ та и на беззакѡнїе то, за (да твѡрїте) беззакѡнїе: тѡкѡ сегѡ представѣте вѡши те оудѡ порабѡщѣны на прѡвда та за ради свѡтѡстѣ.

20 За штоо, когѡто кѣхте

равни на грѣхъта, (тогѡва) бѣхтеснокѡдни ѿ правдата.

21 Какѡнѡ прочее плодѡ възпрїймахте тогѡва (ѿ Ѡнїа дѣла) ѿ които се сега грамѣвате; зашто конецѡ на Ѡнїа (дѣла) беше смѣрть.

22 Но сега като се свокѡдихте ѿ грѣхъта, ѡ кьдохте равни на бѣга, ѡмате вѡшїатѡ плодѡ за ѡсвѡщенїе, а конецатѡ, живѡтѡ вѣчний.

23 Зашто заплата та на грѣхъта ѡ смѣрть а дарованїе то бѣже, живѡтѡ вѣчний, чрезѡ Гѡа нашего Исуса Хрѣта.

ГЛАВА 3.

Или не знѡете, (пѡнеже ѡзѡ говоримѡ на такиѡва които знѡатѡ законатѡ) зашто законѡ ѡма вѡстѡ надѡ челѡвѣка, докле ѡ живѡ;

2 Пѡнеже мжжѡтица та женѡ ѡ привѡрзана ѿ законатѡ съ мжжѡтѡ си, докле ѡ живѡ той: а когато сѡмре мжжѡ ѡ, развѡрзѡвасе ѿ законатѡ (которѡ ѡ вѡрзѡваше) съ мжжѡтѡ.

3 Заради тоѡвѡ прочее, когато ѡ живѡ мжжѡ ѡ, ако ѡвѡжени за дрѡгѡ, мжжѡ цѡе да бѡде прѡлюкѡдѣйца: ако ѡ оѡмре мжжѡ ѡ, свѡбѡдна ѡ ѿ законатѡ: што да не бѡде прѡлюкѡдѣйца, ако се ѡвени за дрѡгѡ мжжѡ.

4 Тогѡ ради, кратѡе моѡ, ѡ вѡе сте оѡмрѡли заради законатѡ съ тѣло то Исуса Хрѣтѡко: што да се свѡржете съ дрѡгѡго, (сїрѣчь) съ Ѡногѡѡва който ѡ воскреснѡлѡ ѿ мѣртѡѡ те, за да принесѡме плодѡ на кѣга.

5 Зашто когато нїе живѡеѡме плѡтски, тогѡва грѣхѡѡѡѡ те, стѡрати, които покѡзѡваше законѡ, дѣйствѡваша вѡ нашѡ те оѡдѡѡ, за да принѡсиме плодѡ на смѣрть та:

6 Но сега се свѡкодїхѡме ѿ законатѡ, пѡнеже оѡмре Ѡнѡѡѡѡ който нѡ вѡладѡваше: што да ракѡтиме (на кѣга) съ ѡновѡѡѡвѡ дѡхѡ, а не по ветѡхѡстѡ та напїсѡмена та.

7 Шѡ прочее дарѡчѡме; законѡ ли ѡ причїна на грѣхъта: да не даде бѣга! но ѡзѡ (дрѡго тѡче) не знѡеѡх грѣхъта, ѡсвѣѡнѡ съ законатѡ: зашто не цѡеѡх да знѡмѡ ѡзѡ вѡждѡлѣнїе то (за грѣхѡ) ако не кѡ (ми) говорїлѡ законѡ: да не пѡжелѡешѡ.

8 Но пѡнеже грѣхѡ зѡма причїна чрезѡ заповѣдѡ та прѡизнѡеде вѡ мѡне сѡкакѡ вѡждѡлѣнїе: зашто кѡзѡ законѡ грѣхѡ ѡ мѣртѡѡ.

9 И ѡзѡ живѡеѡхѡ нѣкогѡ безѡ законѡ: но като доїдѡ заповѣдѡ та, грѣхѡ ѡ живѡе,

10 Я́ азъ оумрѣхъ: и заповѣдь та́ ко́ято (ми се да́де) за живото́та, она́ ми се намери́ за смѣрть.

11 Защо́то грѣхъ, поне́же зема́ причи́на чрезъ заповѣдь та́, прелести́ ме, и съ не́а ме оумертви́.

12 Затова́ проче́е зако́но е́ свѣтъ, и заповѣдь та́ е́ свѣта́ и пра́ведна́ и до́бра.

13 Добро́ то ли проче́е бы́де́ мене́ смѣрть; да не да́де бгъ! но грѣхъ: да се пока́же грѣхъ, поне́же ми произво́ди чрезъ до́бро то смѣрть за да б́уде по премно́го грѣше́нъ грѣхъ чрезъ заповѣдь та́.

14 Поне́же зна́еме, зли́о зако́но е́ а́дхо́венъ: а́ азъ самъ тѣлесенъ, зацо́то самъ прода́енъ подъ (власть та́) на грѣхъта́.

15 Зацо́то азъ самъ не раздѣ́ляма́ о́нова́ цю́то стръва́ма: зацо́то не стръва́ма о́нова́ цю́то и́скама́: но о́нова́ цю́то ненави́димъ него́ стръва́ма.

16 Я́ ако́ ли стръва́ма о́нова́, ко́ето не и́скама́, и сповѣ́дыва́ма (съ то́на) зацо́то зако́но е́ до́бра.

17 И сегѣ́ вече́ не стръва́ма азъ то́на́ но (стръва́ го) грѣхъ, ко́йто живѣе́ въ мене́.

18 Поне́же (азъ) зна́ма че́ не живѣе́ въ мене́ (сирѣ́чь въ тѣ́ло то́ ми) до́бро то́:

поне́же хотѣ́нне́ и́мамъ (за да стóримъ до́бро). но спосóкъ не нахо́ждама́ да го стóримъ.

19 Зацо́то (азъ) не стръва́ма до́бро то, ко́ето и́скама́: но зло́ то, ко́ето не и́скама́ него́ стръва́ма.

20 Я́ ако́ (азъ) стръва́ма о́нова́, ко́ето не и́скама́, не стръва́ма го́ вече́ азъ, но грѣхъ, ко́йто живѣе́ въ мене́.

21 А́зъ проче́е намерѣ́вама́ то́а зако́нъ (въ се́бе си) зацо́то ко́гато и́скама́ да стръва́ма до́бро то́ зло́ то е́ при́лѣпено́ за мене́.

22 Поне́же (азъ) се о́услажа́ама́ въ зако́натъ бж́ий по внѣ́тренне́мъ чело́вѣкъ:

23 Но ви́димъ дрѣ́гъ зако́нъ въ мой те́ о́удъ ко́йто се ко́ри съ зако́натъ намо́йа чѣ́ оумъ, и зема́ меро́въ на грѣхъовны́ятъ зако́нъ, ко́йто е́ въ мой те́ о́удъ.

24 Б́уденъ самъ чело́вѣкъ азъ: ко́й ще́ да ме и́зба́ви ѿ то́ва тѣ́ло на тѣ́а смѣрть;

25 Благода́римъ бгъ (мо́его) чрезъ́ Исуса́ Хр́та́ Ѓа́а на́шего, проче́е азъ самъ съ о́умжтъ́ си работимъ на бж́иатъ зако́нъ: а́ съ тѣ́ло то́ на зако́натъ грѣхъовны́й.

ГЛАВА II.

Св́гя́ проче́е но́кое ѿсѣ́женне́ не́ма на о́на́, ко́нто

са во Іисуса Хрѣта, и не хо-
дага по плѣти, но по дхѣ.

2 Защо то законъ дхѣ-
ный на-животатъ, който
ѣ во Іисуса Хрѣта, своко-
дѣла ме ѣ ꙗко законатъ грѣ-
хѣнный и смѣртный.

3 Понеже онова цото не
мѡжеше да направи зако-
но, въ което бѣше и знемо-
щѣлъ чрезъ тѣло то, (това
направи) Бгъ, защото пра-
ти онова своего въ подокіе
на-грѣшно тѣло, и (въ жер-
тна) за грѣхатъ, и ѡсудѣ
грѣхатъ въ тѣло то.

4 Да се испѡлни правда та
на-законатъ въ насъ, кои-
то не ходиме по плѣти, но
по дхѣ.

5 Защо то който живѣатъ
плѣтски, они мѡдрствѣ-
натъ плѣтски те (работы):
а който (живѣатъ дхѣнны,
дхѣнны те.

6 Понеже плѣтско то мѡ-
дрованіе ѣ смѣрть: а дхѣн-
но то мѡдрованіе, животъ
и миръ.

7 Защо то плѣтско то мѡ-
дрованіе ѣ вражда на Бга:
понеже (то) не се покорѡва
на Бжїатъ законъ: нито
мѡже (да се покорѡва).

8 И (за то) който живѣатъ
по плѣти, не мѡжатъ да
оугѡдагъ на Бга.

9 Но вы не живѣете по плѣ-
ти, но по дхѣ, ако дхѣ
Бжїи живѣе въ насъ, но ако

нѣкой (ꙗко насъ) нѣма дхѣ
Хрѣтовъ, той не ѣ неговъ.

10 Ико ли ѣ Хрѣтосъ въ насъ,
тѣло то, ако и да ѣ мѣртво
заради грѣхатъ но дхѣ ѣ
живъ заради правда та.

11 И ако дхѣ на-оногова
който ѣ воскресѣлъ Іисуса
ꙗко мѣртвы те живѣе въ насъ,
оный който ѣ воскресѣлъ
Хрѣта ꙗко мѣртвы те, ще да
ꙗживи и смѣртни те ваши
тѣлеса, съ неговыатъ дхѣ,
който живѣе въ насъ.

12 Зато прочее, братіе нѣ
не смѣ дѡжнни на плѣть та,
да живѣеме по плѣти.

13 Понеже ако живѣете по
плѣти, ще да оумрете: ако
ли съ дхѣтъ оумерщѡва-
те плѣтски те (дѣла), ще да
кждете живи.

14 Защо то който се оу-
правѡватъ ꙗко Бжїа дхѣ,
они са сънове Бжїи.

15 Защо то (вы) не сте
прїали дхѣ на-ровство цю-
то пакъ да се боите: но прї-
али сте дхѣ на-оусповѣ-
ніе то, съ когото вы каме:
Ива, (сирѣчь) Оче.

16 Тоа (истый) дхѣ сви-
дѣтелствѡва на нашѡтъ
дхѣ, зацо сме чада Бжїи.

17 И ако (сме) чада (Бжїи),
то сме и наслѣдницы: (си-
рѣчь) наслѣдницы Бжїи, а
наслѣдницы Хрѣтови: ако
страдаме съ него, да се и
прославиме съ него.

18 Понѣже (дзѣ) мыслима, заціо страдаііа та на-се-гашно то времѣне съ достѣни-ни, споретѣ слава та, коіто ще да се іѣви въ насъ.

19 Заціото сичко то со-зданіе ѡжидае съ велика на-дежда ѡкровеніе то на-св-новѣте вѣіи.

20 Заціото созданіе то се ѣ покорило на ідета та не ѡ свѣа та си вола, но за-ради ѡногова коіто го ѣ покорилъ:

21 Ѣѣ (такѣва) надежда, заціо ѣ само созданіе то ще да се ѣзѣви ѡ ровство то на-истѣііне то, ѣ (ще да дойде въ слава та свобо-да на-чѣда та вѣіи,

22 Заціото знаеме че сичко то созданіе совоздашайско лѣзнѣва съ насъ дори до сегѣ

23 И не самѡ (созданіе то), но ѣ сами (ніе), коіто ѣма-ме начѣтскѣ дѣха, ѣ сами воздашаме вѣ себе, ѣ чѣка-ме ѡуѣновленіе то, (сирѣчь) ѣзѣвленіе то на-на-ше то тѣло.

24 Заціото ніе сме спасѣни (до сегѣ самѡ съ надежда, ѣ когѣто глѣда нѣкой ѡно-ва за коіто се надѣе, (то), не ѣ надежда: заціото ѡ-новѣ цюто глѣда нѣкой, заціо да се надѣе за него;

25 Яко ли се надѣеме за ѡнова коіто не видиме, съ терпѣііне го чѣкаме.

26 И ѣ дѣхъ помѣга намъ въ наши те славости: за-ціото ніе не знаеме заціо ѣ каквѡ трѣбѣва да се помо-лиме (вѣѣ), но самъ (тоѣ) дѣхъходѣтайствѣна за насъ съ неисѣзани воздашѣііа.

27 Но ѡнѣи коіто ѣспы-тѣва серѣцѣ та, знае каква ѣ мысль та на-дѣхѣтѣ, заціо-то (сирѣчь) ходѣтайствѣна за свѣтѣте по вола та вѣіа

28 И знаеме, заціо сички те вѣіи спомоществѣватѣ за добро то на ѡніа, коі-то ѣкѣчатѣ вѣѣ, ѣ коіто са по негово то ѣзволѣніе призвани.

29 Защото, коіто ѣ пред-дзналъ, тѣхъ ѣ ѣ предш-предѣлілъ да бѣдатѣ по-добни съ ѡкразѣтѣ на-Ѣѣ на своегѡ, за да ѣ перво-роденъ тѣи по междѣ мно-ги брѣіа:

30 Я коіто ѣ предшпредѣ-лілъ, тѣхъ ѣ ѣ призвалъ: ѣ коіто ѣ призвалъ, ни хъ ѣ ѣ ѡправдалъ: ѣ коіто ѣ ѡправдалъ: ни хъ ѣ ѣ про-славилъ.

31 Що ще прочее да рѣіеме на това; ѣко вѣѣ ѣ ѡ кѣде нѣша странѣ, коі (ще бѣде) на вѣхъ насъ:

32 Тѣи, коіто не пожали ѣ Ѣѣна своегѡ, но предѣде го за сички те насъ: каквѡ не ще да дарѣва намъ ѣ сич-ки те (добрыни) съ него;

33 Кой може да ѿвчини
и зкраннъ те Бжїи; Кїъ ѣ
който ги шпрандава:

34 Кой ще (да дѣрзне) да
ги ѿсждава; Хр̄тосъ (и-
дѣсь) ѣ който ѣ оумрѣлъ,
а по много и който ѣ во-
скресналъ, който и сѣди ѿ
дѣсна ча страна на-вѣга, и
който ходатайствва за
насъ.

35 Кой ще да ны раздѣли
ѿ Бжїа ча любѣнь; скорь
ли, или оутѣшенїе, или го-
нѣнїе, или глѣдъ, или голо-
тѣ, или вѣдѣ, или мѣчь;
какво то цю ѣ писано:

36 Заціо заради тебе ны
оумжртвватъ секи дѣнь:
вѣнїхмесе како овуш за
калѣбѣ.

37 Но въ сичко то товѣ
наднїваме нїе съ (помощь
та) на-оногова който ны
ѣ возлюбилъ.

38 Заціото дъзъ самъ оу-
мрѣнъ, че нито смѣрть, ни
жнѣсть, ни яггли, ни на-
стоѣщи те (вѣщи), нито
вѣдѣщи те,

39 Ни высота, ни глѣби-
нѣ, ни дрѣга нѣкоа твѣрь
ще да може да ны ѿдѣли
ѿ Бжїа ча любѣнь, коа то
имаме чрезъ Гдѣа нашего
иисуса Хр̄та.

ГЛАВА 67

И ОТИННА ГОВОРИМЪ ПРѢДЪ
Хр̄та, не лжемъ, (понеже
и совѣсть та моѣ ми свидѣ-
тельствва предъ Дх̄а стѣго)

2 Заціо имамъ велика
скорь, и не престѣнна ко-
лѣзнь на сжрцѣ то ми.

3 Заціото самъ дъзъ въхъ
желалъ да кждемъ ѿлѣченъ
ѿ Хр̄та за братѣ та мой,
сродницъ те мой по плѣти:

4 Който са Израїлтане на
който са оусиновленїе то, и
слава та, и завѣсти те, и за-
коноположенїе то, и бого-
служенїе то, и ѿвѣрѣнїа ча:

5 На който са и прѣотци
те, и ѿ който (се роди)
Хр̄тосъ по плѣти, който
ѣ надъ сички те Бг̄ъ кла-
гословенъ во вѣки, аминъ!

6 И не ѣ возможно да се
не испѣлни слово то Бжїе:
заціото не са сички те Isra-
илтане, (о нїа) който (про-
исходатъ) ѿ Израїла:

7 Нито заціото са сѣме
Ивраѣмово, сички те са чада
Ивраѣмови: но (рѣчено ѣ),
въ Исѣака ще да ти се на-
рече сѣме.

8 Оирѣчь, не са плѣтски
те чада, чада Бжїи. но ча-
да та на ѿвѣщанїе то се че-
тятъ за сѣме.

9 Заціото слово то на-ѿ-
вѣщанїе то ѣ товѣ: дъзъ ще
дсїдемъ въ товѣ (иство чѣ)

врѣме, и сѣрра ще да сѣовіе
сѣнѣ.

10 И не сѣмо товѣ, но (и-
сто то се глѣчи и сѣ) Ренѣк-
ка, когѣто значѣ ѿ ѣднѣхъ
пѣть (двѣ сѣна) ѿ Ісаѣка
Отца нѣшего:

11 Защо то, доклѣ ісѣ не
кѣха се родили (дѣца та), и
доклѣ не кѣха сотворили нѣ-
кое докрѣ или зло, (за да
се покѣже, зацо и зволѣне
то Кѣте кѣва по свобѣдно
то и зкраніе, а не по дѣла
та на-человѣка, но по вола
та на-Ѣногова кѣто при-
зѣва):

12 Рѣчено бѣдѣ нѣй: зацо
пѣ старшо ще да поракѣти
на по мѣлкіатѣ:

13 Какѣто що ѣ писано:
Іакѣва возлюкѣхъ, а Исѣва
возненавидѣхъ.

14 Що ще прочее да рѣче-
ме: ѣда ли има неправда
оу Кѣа; не даѣ Кѣте!

15 Защо то (онѣ) говѣри
на Мѣвѣса: (дзѣ) ще да по-
милѣвамъ Ѣногова, когѣто
ще да помилѣвамъ, и ще да
пожѣлимъ Ѣногова, когѣто
ще да пожѣлимъ.

16 Прѣее (тогда дѣло не
зависѣ) нито ѿ Ѣногова
кѣто ииска, нито ѿ Ѣного-
ва кѣто се подвижѣва, но
ѿ Кѣа кѣто милѣва.

17 Зацо то писаніе то го-
вѣри на Фараѣна; за товѣ
иство то че повдигѣхъ, за

да покѣжемъ чрезѣ тѣке си-
ла та моѣ, и да се пропо-
нѣда име то моѣ по сѣчка
та землѣ.

18 За то прѣее, когѣто
иска, милѣва: а когѣто и-
ска: ѣ жестѣчѣва.

19 Но ще да ми рѣчѣшѣ: а
зацо ісѣ (нѣ) оукорѣва;
кѣи мѣже да се прочіни на
нѣгова та вола;

20 Но, ѿ челѣвѣче, кѣи си
ты, што ѿ ѿгонѣрашѣ на
срѣра на Кѣа: ѣда ли ще да
рѣчѣ направѣно то (нѣшо)
на Ѣногова, кѣто го ѣ на-
правилѣ: зацо си ме така
направилѣ;

21 Или нѣ ма илѣсть гѣн-
чѣро надѣ гнила та, што
да направѣ ѿ ѣднѣ та гни-
ла ѣднѣхъ создѣ за чѣстѣно,
а дрѣгѣ за кѣзчѣстѣно (су-
потрѣвлѣніе);

22 И (що ще да рѣчѣ нѣ-
кѣй), а ко Кѣѣ, понѣже пои-
кѣ да си покѣже гнѣватѣ,
и да тѣни сѣла та си, прѣ-
тѣрѣсѣ нѣліко долготѣр-
пѣніе создѣшъ (достѣйни) за
гнѣватѣ. (кѣито сѣ) направѣ-
ни за погѣбѣль;

23 И да покѣже (зѣеднѣ)
когѣтетѣто на-сѣва та си
надѣ (онѣѣ) создѣшъ (кѣито
сѣ направѣни) за милѣсѣрдіе,
и кѣито ѣ (онѣѣ) приго-
тивилѣ за сѣва;

24 Кѣито и призѣѣ (сѣ-
рѣчѣ) насѣ, не то кмѣ ѿ Іѣ-

дѣи те, но ѿ ѿпъзнициу те;

25 Какво̀то цю гонѡри ѿ въ (прорѡкѣ) ѿсія: ще да наречемъ люди мой ѡнѣа, който не сѣ людіе мой: ѿ возлюбленна (моѣ ѡнѣа), коѣто не ѣ возлюбленна:

26 И ще да бжде на това исто то мѣсто, гдѣто ѿ мѣ ѣ речено: кѣе не сте людіе мой: тамъ ще да се наречѣтъ сѣнове на-кѣа живѣгш

27 И Исѣія въка за 'Ісраїла: ѡко ѿ да бжде число̀то на сѣнове те 'Ісраїлеви като морскіѡ песѡкъ, нѣи мѣлка та часть ще да се спасе.

28 Защо̀то ще да свѣрши ѿ ще да сократи тѣло̀то сѣ правда, понеже ще да на-правни дѣло̀ сокращено Гдѣ на замла та.

29 И какво̀то пророчество̀ва Исѣія: ѡко не кѣ Гдѣ (Завѣщѣнѣ ѡстанилѣ нѣмѣ сѣме като содомъ оубѣ ще хме да бждеме ѿ като Гоморрѣ ще хме да се оуподѡбиме.

30 Що̀ прочее да речеме: (това), зашо̀ ѿпъзнициу те който не гѣниха правда та, постигнаха правда та. (сѣрѣчь) правда та коѣто кѣа чрезъ въра та.

31 И 'Ісраїль, който гонеше законатѣ на-правда та, не постигна въ законатѣ на-правда та.

32 И за коѣ причина; за-

що̀то не (гонеше правда та) ѿ въра та, но ѿ дѣла та на-законатѣ: зашо̀то се препнаха въ каменѣтѣ на-претѣкѣние то:

33 Какво̀то цю ѣ писано: ѣто ѡзъ тѣрамъ въ сѣиѣкъ каменъ на претѣкѣние то ѿ каменъ на-соблазнатѣ: ѿ сѣкой който върѣва въ него, не ще да се погрѣми.

ГЛАВА I

БРАТІВ, желѣние то на-мѣто сѣраце, ѿ молѣние то коѣто (принѡсимъ) на кѣа за 'Ісраїлѣане те, ѣсть за спасениѐто нѣхно.

2 Понеже ѿ мѣ свѣдѣтелствѣвамъ, зашо̀ (ѡни) ѿматѣ рѣнностѣ за кѣа, но (рѣнностѣ) кѣзъ разсѣждениѐ.

3 Защо̀то понеже не раздѣмѣнатѣ правда та коѣто кѣ въ ѿска ѿ гледатѣ да по-ставатѣ своѣ та правда, не са се покорѣли на правда та кѣѣа.

4 Понеже Хрѣтѡсѣ ѣ конѣцъ на-законатѣ за ѿправдѣние на сѣкого, който върѣва.

5 Защо̀то Мѡѡсей ѡписѣва правда та, коѣто ѣ ѿ законатѣ (такѡ): зашо̀ който чѣловѣкъ соверши законѣнѣ те заповѣди, той ще да бжде живѣ сѣ нѣхъ.

6 И правда та коѣто (пронѣхѡди) ѿ въра та, така̀

говори: да не речеши въ срдце то си: кой ще да се кажи на неко то; сирѣчь да слави Хрѣта.

7 Или: кой ще да слѣзе въ кѣдана; сирѣчь да возведе Хрѣта ѿ мѣртвых те.

8 Но цю говори (онѣ); (ѣто цю): клѣзѣ ти ѣ оученіе то. онѣ ѣ въ оустѣ та ти ѿ въ срдце то ти, сирѣчь оученіе то, онѣ ѣ въ оученіе то на-вѣра та, коѣто проповѣдаваме:

9 Защо то, ако исповѣдашъ гдѣ Исуса съ оустѣ си, ѿ повѣрѣвашъ въ срдце то си, защо въ го ѣ воскресилъ ѿ мѣртвых те, ще да се спасѣшъ.

10 Защо то со срдце то се вѣрѣла за ѿправданіе, а съ оустѣ та се ѿповѣдала за спасеніе.

11 Понеже говори писаніе то: секой който вѣрѣла въ него не ще да се посрами.

12 Защо то (тѣка) нема различіе междѣ 'Иудѣанинъ ѿ междѣ Валинъ: понеже той ѣ гдѣ на сички те ѿ когатъ ѣ за сички те, коѣто го призывагъ.

13 Понеже секой който да призовѣ ѿме то Господне, ще да се спасѣ.

14 Каквѣ прочее ще да призоватъ (онѣгола) въ когѣто не повѣрѣваха: ѿ каквѣ ще да повѣрѣватъ (въ онѣ-

гола да) когѣто не са чѣли; а каквѣ ще да чѣлатъ безъ проповѣданка;

15 ѿ каквѣ ще да проповѣдатъ, ако не вѣдатъ прѣте ни: каквѣто цю ѣ писано: колкѣ са красны носѣте на онѣла, коѣто проповѣдаватъ миръ, коѣто проповѣдаватъ докрь (работъ)!

16 Но не послѣшаха сички те (това) проповѣданіе: защо то Исая говори: гдѣи, кой повѣрѣла на наше то проповѣданіе;

17 Вѣра та прочее (пронхѣди) ѿ слышаніе то, а слышаніе то ѿ слово то Бжѣе.

18 Но (азъ) пѣтамъ: еда ли не са чѣли; воистиннѣ (чѣли са): защо то по сичка та земля ѿ зѣзе гласѣ ни-хенъ, ѿ въ крайца та на вселеннаа ни-хнѣ те дѣмѣ.

19 Но (пакъ) пѣтамъ: еда ли не разумѣ Израиль; но Мшѣсей говори: азъ ще да въ разладѣсамъ съ едѣнъ народъ, коѣто не ѣ народъ, ѿ съ едѣнъ бездменъ народъ ще да въ разсрдимѣ.

20 ѿ Исая держѣ та говори: намери-ха ме онѣла, коѣто ме не трѣсѣха, ѿ гнѣхѣ на онѣла, коѣто не пѣгаха за мѣне.

21 ѿ за Израила говори: бездѣнъ самъ простиралъ рѣце те си къ народъ не-покоривъ ѿ оупѣритъ.

ГЛАВА II.

1 ЯЗЪ прочее пштамъ: да ли
 є ѿфжрила Бгъ свой те
 людіе; не дай Бже! Защо-
 то и азъ самъ Израилта-
 нинъ, ѿ сѣме то Израіново,
 ѿ колѣно то Веніаміново.

2 Не є ѿфжрила Бгъ свои
 те людіе, които є по на-
 предъ изкралъ, или не зна-
 ти, що говори писаніе то
 за Иліа; какъ ѿнъ се ѿ-
 жалюва на Кга заради Isra-
 ила, и говори:

3 Иди, пророчи те твои
 извѣха, и олтари те твои
 раскопаша: и ѿстанашъ самъ
 азъ, и искалъ да ми зѣматъ
 животатъ.

4 Но що мѣ говори бже-
 ственный ѿлѣтъ; азъ самъ
 ѿставилъ за себе седмь хи-
 лады мѣжъ, които си не
 приклониха колѣна та
 предъ ваала.

5 Така прочее и въ сегаш-
 но то време са ѿстанали
 нѣкои (благочестиви) по
 избраніе то на-благодать
 та (жѣла).

6 Ако ли є по благодати,
 то не є ѿдѣла та: защото
 (иначе) благодать та не въ
 ела благодати. И ако є ѿ
 дѣла та, то не є нече благо-
 дати: понеже (иначе) дѣло
 то не є вѣче дѣло.

7 Що (слѣдва) прочее; (є-
 то цис): защото Израиль не
 послани ѿнова, цюто иска-

ше: но избранни те го полъ-
 чиха: а други те ѿслѣпѣха.

8 (Какъто цю є писано:
 даде имъ Бгъ духъ нечѣв-
 ственъ, ѿчи, съ които не
 видатъ, и оушы, съ които
 не чѣатъ) а сри до днешни-
 ата дѣнь.

9 И Давидъ говори: да бж-
 де трапѣза та имъ за прим-
 ка, и за лѣкъ, и за соблазнъ,
 за наказаніе нимъ:

10 Да имъ потемнѣлатъ
 ѿчи те да не видатъ: и гжр-
 кжта имъ всегда и скривѣвай

11 Пштамъ прочее: да ли
 са се така пресопали, цю-
 то со сѣмъ да паднатъ; не
 дай Бже! но да тѣхно то па-
 дѣніе (послужи) на мѣзични-
 цы те за спасѣніе, за да се под-
 кѣнатъ и ѿни на ревность.

12 Яко ли є тѣхно то паде-
 ніе когѣтство на свѣтжтъ
 и недостѣтоко тѣхенъ ко-
 гѣтство на мѣзичницы те,
 колко пѣвече (ще да вжде),
 цѣло то нихно ѿбраценіе;

13 Вамъ говоримъ на мѣ-
 зичницы те: (азъ) понеже
 самъ апѣстолъ на мѣзични-
 цы те, прославлявамъ си слѣ-
 жѣніе то:

14 Негли възвѣдимъ нѣ-
 какъ на ревность мой те є-
 диноплеменны, и спасѣмъ
 нѣкои ѿ нихъ.

15 Защото, ако ѿверженіе
 то нихно є примрѣніе на
 свѣтжтъ: цю (цѣе) друго

да бжде) ѿбрашеніе то нѣхно, та не ѿживленіе ѿ мѣртва ти те;

16 Яко ли са начатки те (на-плодовѣте) свѣти, то ѿ сѣчкію дрѣвю плодъ ѣсвѣтъ: ѿ ако (ѣ) кореньо свѣтъ, то ѿ стебла та (са) свѣти.

17 Яко ли нѣкои стебла са се ѿкжршіли, ѿ тѣ, който си бѣлѣ двѣ масліна присадилѣ си се по междѣ нѣхъ, ѿ сотворилсѣе причастникъ на-кореньатѣ ѿ на-тлжстину та маслична.

18 Не превозноси се надъ стебла та: ѿ ако се превозносишѣ, (знаѿ) защо тѣ не држѣшѣ кореньатѣ, но кореньо тѣбе.

19 Но ще да речешиѣ стебла та се ѿкжршиха да се присадимѣ дѣзѣ.

20 Дскри: (ѿни) за невѣріе то ѿмѣкдохѣ ѿкжршенни, а тѣ стоишѣ (на нѣхно то мѣсто) заради вѣра та: не превозноси се (проче), но бойси.

21 Защото, ако Бгѣ не пожалѣ ѣстѣственни те стебла, то може ѿ тѣе да не пожалѣ.

22 Глѣдай прочее (каква ѣ) благость та ѿ лютость та (Бжѣта) на ѿнѣа който ѿпаднаха лютость, а на тѣеке благость Бжѣта, ако достоишѣ (до край) въ (негова та) благость; ако ли

ни, а то ѿ тѣ ще да бждешѣ ѿсѣченѣ.

23 ѿ ѿни, ако не ѿстанатѣ (до край) въ невѣріе то, ще да се присадатѣ: защото Бгѣ ѣ силенѣ да ги присадѣ пакѣ.

24 Защото, ако си тѣ ѿсѣченѣ ѿ ѣстѣственна та двѣна масліна, ѿ присадилсѣе неестѣственнѣ на питоина та масліна: колко по лѣснѣ тѣа ѣстѣственни тѣ (стебла) ще да се присадатѣ при своѣ та масліна;

25 Защото дѣзѣ не ѿскамѣ, кратѣе, да не знаѣте тона тайнство, (да не высокодѣствовате за себѣ си,) защо ѿслѣплѣніе то на-нѣкои Ісраилтѣанѣ (самѣ до тогѣва) ще да траѣ, докле да влѣзи сѣчко то множество мѣзѣско (въ цѣрква та Хрѣстоѣна).

26 ѿ така сѣчкію Ісраиль ще да се спасѣ, какѣто шо ѣ писано: ще да доѣде ѿ ѣѣвна ѿзѣвѣтельо, ѿ ще да ѿпжѣдѣ нечѣстѣе то ѿ Іакѣна

27 И тоѣ ѿмѣ ѣ ѿ мѣне завѣтъ, когѣто ѿмѣ вѣдѣнемѣ грѣховѣ те.

28 ѿни (воистиннѣ) спорѣтъ ѣвѣнгелѣе то са вразѣ заради насѣ: а спорѣтъ ѿзвѣрѣніе то, во-любленни (на Бгѣ) заради сѣщѣ те (ѿмѣ).

29 Защото Бжѣи те дрѣвѣ ѿ призѣваніе то не приѣмѣтъ расѣанѣ.

30 Заціо́го, каквото ѿ вые нѣкога се сопротивихте на Б҃га, а́ сега́ вѣдѣхте помиловани чрѣзъ тѣхно то непокоро́еніе:

31 Така́ ѿ они́ сега́ се сопротивиха заради ва́ше то помилованіе, да вѣдатъ ѿ сами́ они́ помиловани.

32 Защо́то Б҃гъ ги ѣ заключилъ сички те въ непокорство то, да ги помилува сички те.

33 Ѡ (ко́лко ѣ) джлбо́ко когѣтство то ѿ премудрость та́ ѿ знаніе то Б҃жїе! колко са [непостижимнеговъ те съдѣкъ,] ѿ неистытани неговїте пятица!

34 Заціо́то, кой ѣ раздѣлѣлъ господа́нїатъ оумъ; ѿл ѿ кой мѣ ѣ вѣлъ совѣтнїкъ:

35 Или́ кой мѣ ѣ далъ по́напредъ (нѣшо), за коѣто да мѣ воздаде́ (онъ взаимнѣ):

36 Заціо́то ѿ негѣ, ѿ чрѣзъ него, ѿ въ него са сички те (сѣшесгѣ): не́мѣ (да вѣде) сла́ва во вѣки: а́минь.

ГЛАЗА VI

МОЛИМЪ въ прочее, бра́тїе, съ милосѣрдїе то Б҃жїе, да предствѣвите тѣлесѣ та ва́ши жѣртѣ живѣ, свѣта, ѿ благоугодна на Б҃га, (ѿ тогда́ же вѣде) раздмно ва́ше то Б҃гослуженіе.

2 И́ не ѡбхо́детъ се споретѣ сега́шнїатъ вѣкъ, но преобразѣвайте се (приличнѣ) съ ѡбновленіе то на ва́шиѣ оумъ, што́то да (мо́жете) да ѿспы́тѣвате, ко́лико ѣ ко́лла та Б҃жїа докѣра́ та ѿ оу́годна та ѿ совершенна та.

3 Заціо́то а́зъ говоримъ споретѣ да́дена та ми благода́ть, се́комѣ който се нахо́жда по междѣвѣсъ, да не мѣсли (за се́бе) по́вече, ѿ ко́лко то грѣбува да мѣсли: но да мѣсли (за се́бе) смиреномѣдреннѣ, споретѣ мѣра та на вѣра́ та, ко́кто ѣ Б҃гъ раздѣлилъ се́комѣ.

4 Заціо́то каквото въ ѣ́дно тѣло ѿмаме мно́го оудѣ, а́ сички те оудѣ не́матъ ѣ́днакѣ а́бло:

5 Така́ сме нїе мнози́на та ѣ́дно тѣло во Хрїстѣ, а́ се́кой (ѿ на́съ) оу́бо́нѣ ѣ́динъ а́р҃д҃гмѣ оудѣ.

6 И́ по́неже ѿмаме различнѣ а́р҃бѣ споретѣ да́нна та на́мѣ (различна) благода́ть: а́ко (ѣ нѣкомѣ даровано) проро́чество, не́ка проро́чесгѣва споретѣ мѣра та на вѣра́ та:

7 А́ко ли (мѣ ѣ преврѣчено) слѣженіе. (да ѿма прилѣжа́нїе въ слѣженіе то си: а́ко ли ѣ оу́чїтель (да се оупражнѣва въ оу́ченіе тѣ си:

8 А́ко ли совѣтѣва (нїка се оупражнѣва) въ совѣтѣс-

ваніе то: ако ли раздава (милостына, нека раздава) простосердечнѡ: ако ли е началникъ, (нека начальствва, съ прилѣжаніе: ако ли показва милость, (нека а показва) съ докродъ произволеніе.

9 Любовь тѡ (да бже) нелицемѣрна: ненавѣждайте зло то, а прилѣпляйте се на докродъ то:

10 Общайте единъ другиго съ братолюбіе, раздавайте единъ другимъ предпочтеніе:

11 Радѣте (за други те) безъ секаква лѣнѡсти, и съ пламененъ духъ сѣдѣвайте на Гдѡ.

12 Радѣвайте се съ надежда та, тѣрпѣте въ вѣдѣніе, (вждѣте) постоѡнни въ молитва та.

13 Помѡгайте въ нужда на сѣнѣ те, држитѣ се за страннѡлібіе то:

14 Благодарите ошѡ, който въ гонѡтѡ: благодарите, а не жланѣте.

15 Радѣвайте се съ ошѡ, който сѣ радѣватѡ, а плачѣте съ ошѡ. който плачатѡ.

16 Бдѡливо мѡдрѣвайте междѡ себе: не высокоумствѣвайте, но послѣдѣвайте по смиреннѣ те. Не мшслѣте за себѣси (честе) мѡдри.

17 Никомѡ не раздавайте зло за зло, но мжѣте се да

стрѣвѡте добри (дѣла) предѡ сѣчки те человекѡ.

18 Ако е възможно, спорѣтѡ сила та си, живѣйте мирнѡ со сѣчките человекѡ.

19 Не ѡмжѡвайте вѣе (за) себе си, возлюблѡнни, но ѡставайте мѣсто за (жѣте то) ѡмщѣніе: за что е писано: мене (се пада) ѡмщѣніе то: азѡ же да заплачимѡ говори Гдѡ.

20 Ако е гладенѡ прочее твоѡ врагѡ, нахрани го: ако ли е жаденѡ, напоѡ го, за что, ако стрѣвашѡ така, натрѣдѣвашѡ мѡ на глава та жѡртѡ.

21 Не давай да те побѣди зло то, но побѣждавай зло то съ добродъ то.

ГЛАВА ГІ

СВѡЮ человекѡ да се покорѡва на по високи те власти, за что не ѡ ѡвѡ: и колко то власти има (на свѣтѡтѡ, сѣчки те са) ѡвѡ ѡпредѣленѡ.

2 Заради това, който се сопротивлѡва на власти те, той се противи на повелѣніе то жѣте: а който (мѡ) се сопротивлѡватѡ же да прииматѡ ѡсѣжденіе на себе.

3 За что власти те не са страшни на (ошѡ, който стрѣватѡ) добри дѣла, но на (ошѡ, който стрѣватѡ) зли

а искашъ ли да се койшъ
ѿ властѣ тѣ; стрѣвай добро,
и ще да приѣмешъ похвалѣ
ѿ властелинатъ.

4 Защо̀то (властелино) ѣ
вѣи́й слдга, тѣбе за добро.
Но ако стрѣвашъ зло, кой-
се: понѣже (той) не носи на
празнш сѣбла тѣ: защо̀то
ѣ слдга вѣи́й, и ѿмѣна
съ гнѣвъ секомъ който
стрѣва зло.

5 Тогѡ ради потрібно ѣ
да се покорѣвате не самш за-
що̀то се койте (ѿ наказаніе),
но и заради совѣсть тѣ.

6 Защо̀то заради това да-
вате и да̀нощъ: понѣже о́ни
са слджителѣ вѣи́и, и въ то-
ва исто̀то (дѣло) се оупра-
вѣватъ непрестѣнш.

7 Ѣдайте прочее на сички
те онова̀ щото сте долж-
ни: комѡто (сте должни)
дѣнокъ, дѣнокъ: комѡто
десѣтокъ, десѣтокъ: а комѡ-
то стра́хъ, стра́хъ: и комѡ-
то чѣсть, чѣсть.

8 Никомѡ не вѣдѣте долж-
ни ницю, но самш (това) да
ѿвѣчатѣ ѣдинъ другиго: за-
що̀то който ѿвѣча другиго,
и исполнилъ ѣ законатъ.

9 Защо̀то това̀ (щото ѣ
рѣшено): да не прелюводѣи-
ствашъ, да не оубіешъ,
да не оукрадѣшъ, да не лже-
сповѣдѣствашъ, да не
пожелѣшъ (чуждо̀то): и ко́мъ
да ѣ другъ нѣко́мъ заповѣдь,

сички те се содрѣватъ въ
това̀ (слѣдѡюще) слово: ѿ-
вѣчай бли́знаго твоего̀,
като самага̀ се́бе.

10 Люковъ тѣ не стрѣва
злона бли́знаго: люковъ тѣ
ѣ прочее (совершенно̀то)
исполненіе на законатъ.

11 Я знаеме веке и по вре-
ме то, защо̀ ѣ дошелъ часо̀
да се совѣдѣме ѿ снѣжтѣ:
защо̀то сега ѣ по бли́зъ
намъ спасеніе то, неже ли
когато повѣровахѣме.

12 Нощъ тѣ замина, а де-
ньс се приклижѣ. Да ѿфжр-
лиме прочее темни те дѣла,
и да се ѿвлечѣме во срдѣкѣ
свѣтло.

13 Като въ дѣнь да ходи-
ме благопрістѡишъ: не въ
безчїни гошаванїѣ и въ
пїанства, не въ вѣдотво-
ренїе и срамотны работы,
не въ крамола и зависть:

14 Но ѿвлечѣте се въ гдѣ
нашегѡ Исуса Хрѣта, и не
стрѣвайте оужо̀денїе на
тѣло то съ похоти те.

ГЛАВА ДІ.

Който ѣ слабъ въ вѣра тѣ
прїѣмайте го, безъ да се
препїрате (къ него) за мнѣ-
нїѣ тѣ.

2 Защо̀то ѣдинъ вѣрѣва
(защо̀ може) да гдѣ сичко:
а (другъ) който ѣ слабъ (во
вѣра тѣ), гдѣ (самш) зѣліе.

3 Който гдѣ (сичко), да

не оукорѣва оногѡна който не пѣдѣ (ѡ сичко): а който не пѣдѣ (ѡ сичко) да не ѡсѣждава оногѡна който пѣдѣ: зашто кѣъ го ѣ прѣалъ

4 Ты кой си шото ѡсѣждавашъ чуждѣятъ ракъ: на неговшатъ господинъ (ѣ въ ржкѣ та да разсѣждава) дали стои (онъ), или пада: но ще да стане, зашто кѣъ ѣ силенъ да го вѣдигне.

5 Вѣдигнъ прѣви различіе по между ѣдигнъ дѣнь и по между арѣгъ, а арѣгъ мисли сички те дни за равны, секой да се извѣстивна какнѡто (го оубѣрава) свойо мѡ оумъ.

6 Който различѣва дните, различѣва ги заради Гѡа: и който ги не различѣва, не различѣва ги (подѡкнш) заради Гѡа. Който пѣдѣ, заради Гѡа пѣдѣ: зашто класодари Бѣа: и който не пѣдѣ, заради Гѡа не пѣдѣ, и (онъ) класодари Бѣа.

7 Зашто никой ѡ насъ не живѣе за секе, и никой не оумира за секе.

8 Но ако живѣеме за Гѡа живѣеме: ако ли оумираме, за Гѡа оумираме. Прѡчее и ако живѣеме, и ако оумираме господни сме.

9 Понѣже за това Хрѡтѡсъ и оумрѣ и воскреснѡ и ѡживѣ, да и живѣете и мѣртвѣете ѡкладѣва.

10 И ты зашто ѡсѣждавашъ

кратъ своего; или ты зашто оукорѣвашъ кратъ твоего; сички те нѣе (воистиннѡ) ще застанеме предъ сѣдѣше то Хрѡтѡво.

11 Зашто ѣ писано: живѣемъ азъ, говори Гѡа: зашто секое колѣно ще да се поклони мене, и секой языкъ ще да исповѣда Бѣа.

12 Секой прѡчее ѡ насъ ще да даде ѡвѣтъ на Бѣа за себеси.

13 Тога рѡди да не ѡсѣждаваме веке ѣдигнъ арѣгигѡ; но това по вече разсѣждавайте, да не произвоидите кратъ своемѡ прѣткновѣніе или совлѣзнь.

14 Знаемъ и извѣстѣнъ самъ чрезъ Исуса Хрѡта, зашто нищо не ѣ нечѣсто само по секе, но на оногѡна бѣва нечѣсто който помышлѣва нищо, че ѣ нечѣсто.

15 Ако ли ѣ заради мѣстѣе скоркенъ кратъ твои, то ты не ходишъ веке по люковъ. не погѣкѣвай съ мѣстѣе то ти оногѡна, за когѣто ѣ Хрѡтѡсъ оумрѣлъ.

16 Да се не хѣди прѡчие вѣше то докро.

17 Зашто царѣство то кѣѣе не ѣ мѣстѣе и питѣе, но прѣвда и миръ и радѡсть въ Дхѡа стѣаго.

18 Зашто който слѣдѣва на Хрѡта съ тѣа (добрыни), той ѣ благодѣенъ на бѣа,

и достоинъ за похвала ѿ
человѣшъ те.

19 Того ради да возлюбиме
мира тѣ, и онова (цѣото
сѣчи) за назиданіе то е-
динъ другимъ.

20 Не развѣмай дѣло то
Бжїе заради мѣстїе то: сичко
е чистѣ, но оный согрѣша-
ва, който мѣде за соклѣзнь
на-другишъ.

21 Добро е да не пѣшъ
мѣсо, и да не пѣшъ вино,
ни то (да стрѣвашъ друго
такѣва) ѿ коѣто братъ
твой се препидва, или со-
блѣзѣва, или (въ вѣра та)
слабѣва.

22 Ты имашъ оутверенїе
(защо моїкешъ) да мѣдешъ:
вѣра го самъ въ себе си
предъ Бгѣ, вѣрѣнъ е оный,
който не шѣждава (послѣ)
самъ себе въ онова, коѣго е
избралъ за докрод.

23 Но който се сомнѣва
(дали трѣбѣва да мѣде) (оный)
ако мѣде шѣждава се зашто-
то не (мѣде) съ вѣра; а сичко
(мѣшо) коѣто не бѣва съ
вѣра, то е грѣхъ.

24 И на оногова който мо-
же да вѣоутверди съ моѣто
благовѣствованїе и съ про-
повѣданїе то 'исъ Хрѣто-
во, и съ шквенїе то на-
чїинство то коѣто е бѣло
крѣвно ѿ вѣчни те времена.

25 И коѣто се е сегѣ спс-
рѣтъ пророчески те писанїа

съ произволѣніе то на-вѣч-
наго Бгѣ шквѣло, и казано
е на сички те народи за-
ради да се покора тѣ на вѣ-
ра та,

26 На самага премудраго
Бгѣ комѣто (да бѣде) чрезъ
'исуса Хрѣта слава во вѣки
Аминъ.

ГЛАВА ВІ.

Нѣтъ сички те, должни сме да
носиме слабѣости те на-слабѣ
те, и да не оутѣждаваме на
себе си:

2 Но секой ѿ насъ да оу-
тѣждава на ближнаго въ
докрод то за назиданїе.

3 Защото и Хрѣтосъ не оу-
годи на себе си, но какѣто
е писано: оукоренїа та на-
онїа, който оукорѣваха те-
бе, нападѣха на мене.

4 Понѣже цѣото е написано
по напредъ, за наша наѣка
е написано: за да имаме
(ти жра) надежда съ терпѣ-
нїе то оутѣшенїе то, коѣто
(получаваме) ѿ писанїа та:

5 И Кгѣ на-терпѣнїе то и
на-оутѣшенїе то да ви даде
да имате единаква мѣсль по
междъ себе какѣто (иска)
'исуса Хрѣтосъ.

6 За да славити едино-
душнѣ и съ едни оутѣ вѣла
и оцѣа на-Гѣа нашегѣ 'ис-
уса Хрѣта.

7 Заради това прїимайте
единъ другиго, какѣто и

Хр̄тосъ въ ѣ прѣлаъ за сла-
ва кжѣта.

8 Изъ говоримъ, зацѣ-
лїи сѣхъ Хр̄тосъ въ дѣ слѣжи-
тель на шкрѣзани те зара-
ди истина та кжѣта, и да
подтверди шкрѣпанїа та
(коїто ѣ шкрѣцїалъ) на пра-
отцѣ те ни :

9 И пзвѣщнцѣ те да про-
славятъ бг̄а за милость тѣ-
мъ, каквѣто цю ѣ писано :
заради това ще да те про-
славимъ по междѣ пзвѣщни-
цѣ те (гд̄и), и ще да славо-
словимъ твоѣ то име.

10 И пакъ говори: возве-
селѣтесе пзвѣщнцѣ съ него-
ви те людіе.

11 И пакъ: хвалѣте гд̄а
всїчки те пзвѣщнцѣ, и по-
хвалѣте го всїчки те людіе.

12 И пакъ (исѣїа говори:
ще да израстѣ ш̄ кореньятъ
їессїевъ (шрасль), и ще да
властѣва надъ пзвѣщнцѣ
те: на него пзвѣщнцѣ те
ще да се надѣлатъ.

13 И кѣъ на-надѣжда та
да въ исплани со секаква
радость и съ миръ чрезъ
вѣра та, за да се шбогѣтите
въ надѣжда та съ сила та
на-стѣгшъ Дх̄а.

14 И извѣстенъ самъ, крат-
тїе мой, и самъ азъ за васъ,
зацѣ и въе стѣ плани съ
докршнѣ, и испланени со
секаковъ раздѣмъ, и можете
и дрѣги да водите.

15 Но писѣхъ ви малко по
дѣрзновѣнншъ, братїе мой,
да ви воспомѣнемъ спорѣтъ
дѣдена та ми ш̄ бг̄а бла-
годѣтъ,

16 За да вждемъ слѣжи-
тель іисѣсѣ Хр̄товъ въ та-
звѣщнцѣ те, и (да совер-
шавамъ) шквѣщеннодѣи-
ствѣ то на-благовѣствовѣ-
нїе то бжѣе, за да вжде при-
ношенїе то на-пзвѣщнцѣ
те благопрїятно и шсна-
щенно ш̄ Дх̄а стѣгшъ.

17 Имамъ прочее (причи-
на) да се хвалимъ, во Хр̄та
іисѣса за божѣственншъ те
работѣ.

18 Зацѣто не смѣемъ да
речѣмъ никоа (вѣщъ), коїто
не ѣ сторїалъ Хр̄тосъ чрезъ
мене за да послѣшатъ пзвѣ-
щнцѣ те, и съ слово и съ
дѣло,

19 Съ сила на-знаменїа и
на-чдеса, съ сила на-Дх̄а
Бжѣта цѣто испланихъ съ
благовѣствовѣнїе то Хр̄то-
во, (зафани) ш̄ іерусалимъ
и (сїчки те мѣстѣ) околш
(негш), дори до іаллѣрїкъ:

20 Така имѣхъ честолѣбїе
то, нѣ по онїа мѣстѣ, гдѣ-
то кѣше (векѣ) име то Хр̄то-
во знаѣмо, за да не градимъ
на чдѣдо шснованїе.

21 Но каквѣто цю ѣ на-
писано: онїа, на коїто не
ѣ казано за него, ще да (го)
пидатъ: и онїа коїто не

11' (го) чѣли, ще да (го) размѣлатъ.

22 И това е щото ми препатствуваше много пѣти да дойдемъ при васъ.

23 Но сегѣ, понеже немамъ кеке въ тѣа страны мѣсто, а ѿ много годины имамъ (велико) желаніе да дойдемъ кодъ васъ:

24 Яко пойдемъ (да йдемъ) въ Испаніа, ще дойдемъ при васъ. защото се надѣемъ като заминувамъ да въ видимъ, и въе да ме испроводите тамъ, като се насладимъ по напредъ нѣколко ѿ наше то видѣніе.

25 Я сегѣ ѿивамъ во Иерусалимъ, да раздамъ милотына та на стѣи те.

26 защото жители те Македонскіи и Яхѣискіи и зволіха да сотворатъ нѣкоя обща помошь на сиромѣсти те стѣи които живеатъ во Иерусалимъ.

27 Изволиха такъ, и воинниѣ должни имъ са, защото, ако пѣзвичници те бждоха причѣстници на дѣховни те тѣхны (докрыни), должни са (и ѿни) да имъ послужатъ въ тѣлесны те (потребы).

28 Това прочее като свършимъ, и като имъ преврчимъ тоа плодъ ще да заминемъ презъ ваши те мѣста (да йдемъ) во Испаніа.

29 И знамъ, защо когато дойдемъ кодъ васъ, ще да дойдемъ съ и зовілно благословеніе на-благовѣствованіе то Хрѣтово.

30 И молимъ въ, братіе, за Гдѣа нашего Исуса Хрѣта. и за люковъ тѣ (на-стѣгъ) Дѣа, да се потрѣдите съ мене зѣданъ въ молитвы те за мене къ Бгѣ:

31 Да се избѣвимъ ѿ ѿніа които се противатъ на нѣра та во Иудеа: и да бжде пріятна моа та служба во Иерусалимъ на стѣи те:

32 Да дойдемъ кодъ васъ радостенъ съ вола та Вжѣа, и да се оутѣшимъ съ васъ.

33 И Бгѣ на-миратъ (да бжде) со сички те васъ. аминъ.

ГЛАВА 31

Првдѣвамъ ви Фива естра наша, която е служительница на кенхрѣиска та цѣрква:

2 Да ѿпріймете за (люковъ) Господна като цю е прилично на стѣи те. и да и предстоите за коато вещь бѣ имала потреба ѿ васъ: защото тѣа на мнозина бжде помѣщница, и на самаго мене.

3 Поздравете Пріскілла и Якула спомощници те мой во Хрѣта Исуса,

4 (Който си тѣриха шіи те за мойатъ животъ, на кои-

что не самъ дѣла благода-
римъ, но и сички те цѣркви
язычески: (поздравѣте) и
домашна та имъ цѣрква.

5 Поздравѣте возлюблен-
наго ми Впенѣта, който
первый во Ихаѣ повѣрова
во Хрѣта.

6 Поздравѣте Маріа, ко-
то се е много трѣдила за
насъ.

7 Поздравѣте Андроніка и
Тѣнія сродницы те мой и
сплѣнницы те мой: който
сознаменити по междѣ по-
стола те, и по напредѣ ѿ
міне повѣроваха во Хрѣта.

8 Поздравѣте Имплиа воз-
любленнаго ми ѿ Гдѣ:

9 Поздравѣте Оурвана спо-
мощника нашего (въ служ-
ка та) Хрѣтова, и Стахѣа
возлюбленнаго ми.

10 Поздравѣте Пелліа, кой-
то е испытанъ (за вѣренъ)
въ Хрѣта. Поздравѣте до-
машни те Ярѣстовловы.

11 Поздравѣте Ирвдію на
сродника моего. Поздравѣ-
те домашни те Наркісовы,
който са (вѣрни) въ Гдѣ.

12 Поздравѣте Трѣфіна и
трѣфи на който се трѣдатъ
заради Гдѣ. Поздравѣте
возлюбленна та Персіада,
която се много потрѣди
заради Гдѣ.

13 Поздравѣте Рѣфа из-
брѣннаго ѿ Гдѣ, и мѣйка
та негова и мол.

14 Поздравѣте Ясѣгкрѣта,
Флігонта, Врма, Патрона,
Врміа, и други те братіа
който са съ нихъ.

15 Поздравѣте Філолога и
Тѣла, Нирѣа и сестра мѣ, и
Солѣмпана, и сички те сѣи,
който са съ нихъ.

16 Поздравляватъ въ цѣр-
кви те Хрѣтовы.

17 И молимъ въ, братіе,
варѣте се ѿ ѿніа, който
производатъ несогласіа и
соблазны (протѣвны) на оу-
ченіе то, което сте въе нах-
чили, и ѿдалечавайте се ѿ
нихъ.

18 Защото такѣва (чело-
вѣцъ) не работатъ на Гдѣ
нашего Исуса Хрѣта, но на
свое то чрево. Който съ бла-
гоглаголивъ и сладки дѣла
прелциватъ сердца та на-
простоудшни те.

19 Защото ваша та по-
слшиность (на вѣрѣ та) по
сички те се прочѣ. Радѣвамъ
прочее заради васъ: но же-
лимъ да сте мѣдри въ до-
брѣ то, а прости въ зло то.

20 И Бгѣ на-миратъ скорѣ
ще да сокрѣши сатана та
подъ нозѣ те ваши, благо-
дѣтъ Гдѣ нашего Исуса
Хрѣта (да бже) съ васъ
аминь.

21 Поздравлява въ Тімо-
дѣй мойо спомощникъ, и
дѣкій и Ясѣнъ и ѿшпѣтрѣ,
сродницы те мой.

22 Поздравлявамъ въ ѿ
Гдѣ и азъ Тертій, който
написахъ това посланіе.

23 Поздравлява въ Гдѣи
оу когото и азъ живеемъ
и сичка та цѣрква се соби-

ра. Поздравява въ Брѣстѣ
строитель градскій, и въ
артѣ братѣ.

24 Благодаѣть Гдѣа нашегѡ
Иисуса Хрѣта (да бжде) со
сички те васъ аминь.

КЪ КОРИНѢАНСМЪ Я. ПОСЛАНІВ

ОБРАТНО АПОСТОЛЪ ПАВЛА

ГЛАВА Я.

Павла, съ вола та Бжѣа
повыканъя постола Хрѣтоа
и ѡсвѣнъ братѣ:

2 На цѣрква та Бжѣа коа то
ѣ въ Коринѡвѣ, на ѡсвѣщен-
ни те чрезъ Иисуса Хрѣта, и
на вывани те сватин, зде-
анъ съ ѡнѣа, който призва-
ватъ име то на Гдѣа нашегѡ,
Иисуса Хрѣта. (който ѣ
Гдѣ) и тѣхенъ и нашъ:

3 Благодаѣть (да кжде) вамъ
и миръ ѡ Бгѣа ѡца нашегѡ
и съ Гдѣа Иисуса Хрѣта.

4 Благодаримъ Бгѣа моего
всегда за васъ, заради ми-
лостъ та Бжѣа коа то ѣ да-
дена вамъ чрезъ Иисуса Хрѣта:

5 Вацо то сте се ѡбогати-
ли чрезъ него во всичко, (си-
рѣчь) въ секое оученіе и въ
секое знаніе.

6 Каккого свидѣтелство
то Хрѣстово се оутверди въ
васъ:

7 Щото да се не лишите
ни въ едно дароканіе, като
чакате явленіе то на Гдѣа
нашегѡ Иисуса Хрѣта.

8 Който и цѣ да въ оу-
тверди дори до край, (да
бждете) неповинни въ де-
нѣжтъ на Гдѣа нашегѡ Ии-
суса Хрѣта.

9 Вѣрентъ ѣ Бгѣа, ѡкогѡ то
бшдохте повыкани (да кж-
дете) причастницъ съ ѡнѣа
на негоа Иисуса Хрѣта Гдѣа
нашего.

10 Но молимъ въ, братіе
съ име то на Гдѣа нашего
Иисуса Хрѣта, да говорите
сички те едно, и да не кж-
датъ по междъ васъ разо-
ри, но да бждете (сички те)

соединени въ едно мнѣніе
и въ една мисль.

11 Защото чухъ за васъ,
кратіе мой, ѿ домашни те
Хлоинш, че има междъ васъ
распри.

12 И говоримъ това защо
(сирѣчь) нѣкои ѿ васъ го-
воратъ: азъ самъ Павловъ,
азъ Яполловъ, азъ Ки-
финъ, а азъ Хрѣтовъ.

13 Да ли се е раздѣлила
Хрѣтога; да ли се е Павелъ
распѣлъ за васъ, или въ Пав-
лово то име се кръстихте;

14 Благодаримъ Бга, защо
ни едного ѿ васъ не кръ-
стихъ, токму Криспа и Гаіа:

15 Да небы реклъ нѣкой,
защо въ мое то име кръ-
стихъ.

16 Кръстихъ и Стефани-
новата домъ: не знамъ про-
чее да ли самъ кръстила и
дръгго, нѣкого.

17 Защото Хрѣтога ме не
прати да кръщявамъ, но да
благовѣстивдамъ: не съ (че-
ловѣческа) премдрость сло-
ва, да се не оуничтожи кре-
сто Хрѣтовъ.

18 Защото крѣстното сло-
во е бездмие на оіа, които
погибватъ, а намъ, койго
се спасяваме е съ сила Бжїа.

19 Защото е писано: ще
да погубимъ премдрость
та на-премдари те, и разд-
матъ на-раздмни те ще да
ѿфжрлимъ.

20 Гдѣ (е) премдромо; Гдѣ
(е) книжничко; гдѣ (е) оу-
ченшо) испытователь на-
тоа свѣтъ; не ѿ бездмї ли
Бга премдрость та на-тоа
свѣтъ;

21 Защото, понеже свѣто
со (своа та) премдрость не
позна Бга въ Бжїа та пре-
мдрость, благоволї Бга
да спасе съ бездмно то про-
повѣданїе оіа, които
вѣрватъ.

22 Понеже 'Идае те про-
сатъ чдеса, а Валине те и-
скатъ премдрость:

23 Но нше проповѣдваме
Хрѣта, който се распѣ, за-
ради 'Идеи те соклзнь, а
за Валине те бездмїе:

24 Я за сами те повыкани
и 'Идеи и Валини Хрѣта,
Бжїа сила и Бжїа премд-
рость.

25 Защото бездмно то
бжїе, но премдро е ѿ че-
ловѣцш те: и слабо то бжїе,
по дїко е ѿ человекш те.

26 Погледайте (самш на
себе) братїе, които сте по-
выкани (ѿ Бга): защо (по-
междъ васъ) неса мнозина
премдари по плоти, нито
мнозина силни, нито мно-
зина благородни:

27 Но Бга е избрала ѿ
міратъ (таква, които мы-
слатъ за себе че са) бездмни,
да засрами премдари те: и
слабы те ѿ міратъ е из-

кРАЛѢ БГѢ, ДА ЗА ГРАМИ СИЛ-
НЫ ТЕ :

28 И просторѡдны те ѿ мѣ-
ратѣ ѿ оукорѣнны те ѣ ѿз-
брѣлѣ БГѢ, ѿ незнамениты
те, да разсѣпе знамениты
те.

29 За да се не похвѣли ни-
кой (человѣкъ) предѣ БГѢ.

30 И ѿ негѡ сте вые во 'И-
суса Хрѣта, който быде намѣ
премѣдрость ѿ БГѢ, ѿ прав-
да ѿ ѿсващеніе ѿ ѿзбавленіе:

31 Ксѣйто се хвѣли, де се
хвѣли въ БГѢ да: каквѡто шо
ѣ писано.

ГЛАВА В.

И азѣ, братіе, когѣто дой-
дохѣ кода вѣсѣ, не дойдохѣ
да ни проповѣдамѣ свидѣ-
тельство то Бжїе съ високо-
глаголивы рѣчи, ѿли съ (че-
ловѣческа) премѣдрость :

2 Зацѣото (азѣ) не намѣ-
рихѣ (благословно) да знѣмѣ
(ардѣ) нѣшо помеждѣ вѣсѣ,
тѡкмѡ Исуса Хрѣта, ѿ него
распната.

3 И азѣ се нахсѣдахѣ по-
междѣ вѣсѣ въ слабость, ѿ
въ страхѣ, ѿ съ много тре-
пѣраніе.

4 И слово то моѣ, ѿ прespo-
вѣ доканіе то моѣ не кѣваше
съ препирѣтелны рѣчи на-
человѣческа премѣдрость,
но съ асказѣтелство на-
дхѣ ѿ на-сила :

5 За да се не оутвѣрждава

вѣша та вѣра на мѣдрость
человѣческа, но на сила кѣѣ
6 (Ксѣстиннѣ) нѣ пропо-
вѣдѣваме (ѿ) премѣдрость
на ѡнѣа, който са соверше-
но: но нѣ премѣдрость ѿ
тѡа свѣтѣ, (ни то премѣ-
дрость) на-кнѣзоне те ѿ тѡа
свѣтѣ, който се скорѡ свѣр-
шѣватѣ :

7 Но проповѣдѣваме пре-
мѣдрость Бжїа, коѣто ѣ въ
тѣнство сокровѣнна, ѿ коѣ-
то ѣ предѣпредѣлѣлѣ БГѢ
предѣ создѣніа мѣра, зара-
ди наша слава.

8 Коѣто никой ѿ кнѣзове
те на-тѣа свѣтѣ не разѣмѣ:
зацѣото, ако да вѣха (ѿ)
разѣмѣли, не шѣха да рас-
пнатѣ ГѢа славы.

9 Но (проповѣдѣваме) как-
вѡто шо ѣ написано: ѡно-
вѣ шѡто ѡко не ѣ видѣло,
ни оухѡ чѣло, ни то на сѣр-
цѣ то на-человѣка не ѣ дош-
ло, нѣго ѣ приготвилѣ БГѢ
за ѡнѣа, който го шѣвѣ-
чатѣ.

10 Я намѣ ѣ ѡкрѣлѣ БГѢ
това Дхѣ смѣ святѣмѣ: за-
цѣото дхѣ ѿ спѣтѣва сѣчко,
ѿ (самѣ те) глѣбинѣ (Бжїи).

11 Зацѣото, кѣѣ ѿ человѣ-
цѣ те знѣе шо ѣ въ человѣ-
ка, ѿ сътѣнь дхѣа чѣловѣче-
скій, който я нѣѣ въ нѣго;
така ѿ шо ѣ сѣ БГѢ, никой
ардѣ не знѣе, тѡкмѡ Дхѣ
Бжїи.

12 И нѣ не смѣ прѣали
дхатъ, на тоа мѣрѣ, но
дхатъ, който (се дава) ѿ
Бга, да знаеме що ни е
даровано ѿ Бга:

13 Което и проповѣдваме
нѣ съ рѣчи който са научены
съ челоѣческа премѣдрость,
но (съ рѣчи) който научава
дхъ стѣи и съ дхѣвно то
разсѣждаваме дхѣвно то.

14 И живѣтенъ челоѣкъ
не разѣмѣва онова што е
ѿ бжѣатъ дхъ: зашто мѣ
се види (като) кезѣмѣ, и не
може да разѣмѣ, понѣже за
него (трѣбѣва) да разсѣж-
дава дхѣвно.

15 Но дхѣвно (челоѣкъ)
разсѣждава за сѣчко, а за
него никой не може да раз-
сѣждава.

16 Зашто, кой е разѣ-
мѣлъ Господниатъ оумъ,
што да може и даго научи:
но нѣ имаме оумъ Хрѣтоѣ.

ГЛАВА Г.

ИЗЪ и съ васъ, братѣе, не
могѣхъ да говоримъ като
съ дхѣвни (челоѣцъ), но
като съ плѣтани, като съ
младѣнцъ въ (оучѣнѣе то)
Хрѣтоѣ.

2 Изъ въ нахранѣхъ съ
млѣко, а не съ плѣтѣе: зашто
то ѣще не можѣхте (да го
жвѣчете): но и сегѣ ѣще не
можѣте:

3 Зашто сте ѣще плѣт-

ски: понѣже когѣто и ма по-
междѣ васъ завѣсть и прѣ-
нѣ и несогѣдѣа, не сте ли
плѣтски, и не живѣте ли
като дрѣги те челоѣцъ;

4 Зашто, когѣто едина
(ѿ васъ) говори; азъ самъ
Павловъ: а дрѣгъ: азъ самъ
Иполлѣсовъ: не сте ли плѣт-
ски;

5 Шо е Павелъ, или шо е
Иполлѣсъ; не са ли токѣмъ
сѣбжѣтели, чрезъ който
вѣе повѣровахте; и какво-
то гѣ е даровѣлъ секомъ
(ѿ нѣхъ);

6 Изъ насадихъ, иполлѣсъ
напой, а Бгъ (заповѣда)
да порастѣ.

7 Затова ни то който на-
саждава, ни то който на-
поѣва е нѣщо, но (сѣчко то
е) Бгъ който (прѣви) да
порастѣва.

8 И който насаждава, и
който на поѣва еано са:
и секой ще да прѣимѣ своѣ
та си мзда спорѣтъ своѣ-
атъ си трѣдѣ.

9 Зашто нѣ сме бжѣи
спомѣцинцъ: (а) вѣе сте
ниѣ та бжѣа, и здѣнѣе то
бжѣе.

10 Изъ спорѣтъ бжѣа та
благодѣтъ коѣто ми е да-
дена (ѿ негѣ), като искѣ-
сенъ домоздаѣтель трѣихъ
ѣсновѣнѣе то, а дрѣгъ гѣди
на него: но секой да глѣда
какѣмъ гѣди (на него.)

11 Ващо́то нико́й не мо́же да тѣри дрѹго ѡснованіе ѡ-инѣнь това щото є́ тѣрено, коѣто є́ Исѹсъ Хрѣ́тосъ.

12 Я́ко ли нѣ́кой гра́ди на това ѡснованіе злато (или) гре́крь, (или) драгоцѣ́нни ка́менѣ, (или) дрѹва, (или) сѣно, (или) сла́ма:

13 На-се́когь дѣ́ло то ще да (го) и́зави, поне́же съ о́гнь ще да се и́зави: и на-се́когь дѣ́ло то какво́то є́, о́гнь ще да (го) и́спы́та.

14 И че́то дѣ́ло, коѣто є́ оградѣ́нъ, ѡста́не, (за́раво, то́й) ще да прѣ́ме мзда́:

15 Я́ че́ то дѣ́ло и́згори, (то́й) ще да прѣ́ме тирета́: но са́мъ ще да се и́зка́ви, (о́баче) така, като ѡ́ о́гнь (да се є́ и́збави́лъ).

16 Не зна́ете ли, че́ сте хра́мъ Бжѣ́й вше́, и дѹ́хъ Бжѣ́й живѣ́е въ ва́съ;

17 Я́ко нѣ́кой разва́ли Бжѣ́-тѣ Хра́мъ, не́го ще да раз-ва́ли бгѣ́: за́што кжѣ́то хра́мъ є́ свѣ́тъ, а ко́йто (хра́мъ) сте вше́.

18 Нико́й да не лже́ се́бе си: я́ко нѣ́кой мѣ́сли че́ є́ мѣ́дръ поме́ждь ва́съ на то́л свѣ́тъ, (то́й) да бжде́ безд-ми́нь, за да бжде́ премѣ́дръ.

19 За́што пре́мдрость та́ на-то́л свѣ́тъ, бездміе́ є́ оу́ бгѣ́: какво́то цю́ є́ писа-но: (то́й) оу́лова́на мѣ́дрь-тѣвъ ни́хно то́ лѣ́кавство.

20 И па́къ: Гдѣ́ зна́е по-мы́шленіа́ та́ на-мѣ́дри те́, за́що са́ свѣ́тти.

21 То́гь ра́ди нико́й да се́ не хва́ли въ́ чело́вѣ́цъ те́: за́што є́ си́чко то́ ва́ше:

22 Я́ко Па́велъ, или́ Я́пол-лѹ́съ, или́ Ви́фа, или́ ми́ръ, или́ живо́тъ, или́ сме́рть, или́ сега́шни те́ (вѣ́щи), или́ кѹ́дѹши те́: си́чки те́ са́ ва́ши:

23 Я́ вше́ сте Хрѣ́то́ви: а́ Хрѣ́то́съ є́ Бжѣ́й.

ГЛАВА Д.

ТЯ́ВЯ (про́чее) се́кой чело-вѣ́къ да мѣ́сли за на́съ, за-що́ сме́ (си́рѣ́чь) слѣ́жители Хрѣ́сто́ви, и стро́ители на-та́инства́ та́ Бжѣ́й.

2 Я́ ѡ́ стро́ители те́ ни́цю се́ дрѹго́ не тра́си, но са́мъ да бжде́ се́кой вѣ́ренъ.

3 Во́лко то́ за ме́не, а́зъ не ма́римъ каквѹ́ сѣ́диге́ вше́ за ме́не, или́ дрѹ́ги че-ло́вѣ́цъ: но ни́ а́зъ са́мъ сѣ́димъ се́бе си.

4 За́што а́зъ не позна́-вамъ въ́ се́бе си нико́л грѣ́ш-ка́ (съ совѣ́сть та́ си): но ни́то това́ ме́ ѡ́пра́дѣ́ва; а́ Гдѣ́ є́, ко́йто ще да ме́ сѣ́ди.

5 За́ради това́ не сѣ́дете ни́цю пре́дъ вре́ме то́, до-кѣ́ да до́йде́ Гдѣ́, ко́йто ще да и́зва́ди на свѣ́тъ о́-нова́, щото є́ скрѣ́ено въ́ те́-

мнина̀ та, и ще да ѿблѣви
сердѣчни те намѣренїа: и
тогда̀ва ще да вѣде секомѹ
похва̀ла ѿ бѣга.

6 Това̀ (щото говори́хъ),
братїе мой, ѿнесохъ го на
себе и на иполлїса заради
насъ: като да се научите ѿ
насъ да не мѣдърѣвате (въ
себе си) повече ѿ това̀ цюто
(ви) написа́хъ, и да се не
превозносите е́динъ прѣдъ
другиго (за по́мошь) на-
другиго.

7 Защото, кой те разли-
ча̀ва (ѿ други те); или що
има̀шъ, което не си прїа̀лъ;
а̀ко си (го) прїа̀лъ, зацю̀
се хва̀лишь като че не си
(го) прїа̀лъ:

8 Вто̀ри насѣтихте вѣке,
ѣто се ѣкогати́хте, кезъ
на̀къ се поцари́хте: и ѣ да
кѣхте се (сѣшъ) поцарили,
да кѣхте и нѣкъ насъ ца-
рѣвали!

9 Защото ѣзъ мѣслимъ, че
вѣтъ нѣ показъ послѣдны
а̀постолы, като на смѣрть
ѿсѣдѣны: зацю̀то бѣдохъ-
ме по́зорици на свѣтѣхъ,
и на илліи те, и на чело-
вѣцѣ те.

10 Нѣ (сте) бездѣмни Хрѣ́та
ра̀ди, а̀ вѣе (сте) мѣдри во
Хрѣ́та: нѣ (сте) сла̀ки, а̀ вѣе
тѣки; вѣе (сте) чѣстни, а̀
нѣ безчѣстни.

11 До то̀а часъ и гладѣ-
ваме и жа̀дѣваме, и голо̀дѣ-

ваме, и страда̀ме, и скита̀-
месе,

12 И трѣ̀дѣмесе понѣ̀те ра-
ко̀тѣме со свой те рѣ̀це: ко-
га̀то нѣ оу̀корѣватъ, бла-
госла̀влѣме: кога̀тъ нѣ го-
натъ, тѣрпѣме:

13 Кога̀то нѣ хва̀латъ, оу̀-
тѣша̀ваемесе: като смѣты
бѣдохъме на свѣтѣхъ, (и
като) и сѣжрѣлено нѣщо ко̀-
то го тѣпчатъ сѣчки те.

14 Не писѣвамъ ви то̀дъ,
за по̀срамлѣнїе ва̀ше, но ка-
то ча̀да мой возлю̀бленни
вѣ свѣтѣдѣвамъ.

15 Защото, а̀ко и да има̀-
те мно̀зина на̀ставници
во Хрѣ́та, но не (имате) мно-
зи́на о̀тцы, зацю̀то ѣзъ вѣ
ро̀дихъ во Хрѣ́та Исѣ̀са съ
клаговѣ̀ствованїе то.

16 Мо̀лимъ вѣ прочее, кѣ-
вайте мой подра̀жатели,
(каквѣто ѣзъ на Хрѣ́та).

17 Заради това̀ и прати́хъ
кодъ ва̀съ Тїмо̀фея, който
ми е́ ча̀до возлю̀бленно и
вѣрно въ Гѣ̀а, който ще
ви воспомене мой те пѣти-
ща, който са по Хрѣ́та (Ис-
сѣса), каквѣто (що) оу̀чимъ
сека̀де и въ секомѹ цѣркви.

18 Нѣкои оу̀ ва̀съ такъ са
се возгордили, като да не
кѣхъ цѣлѣ да до̀идѣмъ
(вѣке) кодъ ва̀съ.

19 Но, а̀ко ще Гѣ̀а да̀, скорѣ
ще до̀идѣмъ кодъ ва̀съ, и
ще да разѣмѣмъ нѣ словеса̀

та на-бнїа който ба се воз-
гордїли, но (дхвннн та
нмъ) сила.

20 Зашото царство то
бжїе не (се состої) вѣ слово,
но вѣ сила (дхвннн).

21 Каквѣ нскате да дой-
демъ кодъ васъ; съ тоага
ли, нли съ любовѣ н съ кро-
токъ дхъ;

ГЛАВА В.

ОТЪ СЕКАДЕ СЕ ЧДЕ, (защо)
по междъ васъ (се ѣ начало)
блудодѣанїе, н такова блу-
додѣанїе, коѣто се не че
ннто по междъ пзвичннц
те, (до толко снрѣчь) што
нѣкой нма за жена вашина
та си жена.

2 И нше сге нечѣственнн
ѡ гордостъ та си, а не скор-
бите по добрѣ, за да се нс-
пядн ѡ по междъ васъ ѡ-
ннн, който ѣ сотворнлъ
тога дѣло.

3 Зашото дзъ, ако н да
не самъ при васъ съ тѣло
то, но тамъ живѣемъ съ
дхатъ, разсднхъ веке,
като да самъ тамъ, оно-
гова който ѣ сторнлъ тава
нѣщо тако,

4 Като се соберѣте нше во
нме то нсвсхъ хрѣтово, зае-
днш съ мойатъ дхъ, съ
власть та на-гѣа ншегѣ
нсвсхъ хрѣта,

5 Да го предадѣте на са-
танѣ та за погѣбленїе на-

тѣло то нѣ, да нѣ се спасѣ
дшѣ та вѣ денъжтѣ на-
гѣа ншегѣ нсвсхъ хрѣта.

6 Не ѣ добра похвала та
ви: не знѣете ли, заїю
малъ квасѣнъ снчко то тѣ-
сто вкиселѣва;

7 Ѣчнстѣте прочее вѣтхн-
атъ квасъ, да бждете ново
тѣсто, каквото (н шо трѣ-
бѣна да) сте безкваснн: за-
што хрѣтогъ, който ѣ на-
сха та нша, заклѣнъ вѣде
(жерѣва) за насъ.

8 Тогѣ радн да празанѣ-
ваме не съ нѣтхъ квасъ, ннто
съ квасъ на злоба та н на-
лѣкѣвство то, но съ прѣснѣ
(хлѣвоѣ) на-просто дшїе
то н на нѣстина та.

9 Писахъ ви вѣ (ѣдно) по-
слѣнїе да се не мѣшате съ
блудннцъ те:

10 И не (говорнмъ да се не
мѣшате) со вѣмъ со блу-
дннцъ те на-тоа свѣтѣ
нли со сребролюбцъ те, нли
съ грабнѣтели те, нли съ і-
дшлослѣжнѣтели те: зашто
дрѣгоаче трѣбѣваше да нз-
лѣзете ѡ тоа свѣтѣ.

11 Но сега ви пнсѣвамъ да
се не смѣшавате (съ таквѣ
снрѣчь) ако нѣкой, който
се нарича братъ, ѣсть блу-
дннкъ, нли сребролюбецъ,
нли ідшлослѣжнѣтель, нли
оѣкорнѣтель, нли пїанннца,
нли грабнѣтель: съ такѣвѣ.
ннто да пѣдѣте заеднш:

12 Защото, каква должностъ имамъ азъ да сѣдимъ и външни те; не стѣ ли должни въе да сѣдате (самъ) вътрешни те?

13 Външни те Бгъ ще да сѣди. Исфжрлите прочее развращенншатъ ѿ средъ васъ.

ГЛАВА 3.

СМЪ) ли нѣкой ѿ васъ, когато има закачка съ дръвго, да се сѣди предъ не праведни те;

2 Не знаете ли, защо стѣ те ще да сѣдатъ на мѣртъ; и понеже мѣртъ чрезъ васъ ще да прииме сѣдъ, не стѣ ли достойни да разсѣдите малки те (работы);

3 Не знаете ли, защо ни е ще да сѣднме агглате, а колко повече дѣла та житѣйски;

4 Я въе, когато имате сѣдове за житѣйски дѣла, ѿпредѣлавате сѣдн (на ни хъ) онѣа, които са ничтожни въ цѣрква та.

5 За (вашъ) грамъ говоримъ: толкъ ли не се нахождатъ ни единъ по междъ васъ мдаръ, който бы могъ да разсѣди (закачки те) по междъ свои те братѣа;

6 Но братъ съ брата се сѣди, и то предъ не вѣрни (сѣдн).

7 Ога прочее совѣтъ е грамъ вамъ това, защо имате по междъ себе сѣдове-

защо не предпочитате по докре да бждете ѿкидани; защо не предпочитате по докре да изгубите (свое то);

8 Но въе сами стрдвате ѿ бѣда и ѿимате, а наипаче ѿ братѣа та.

9 Или не знаете, защо не праведни те не щатъ да наслѣдатъ царство то Бжѣ; не лжете се: нито блдницъ те, нито идолослужители те, нито прелюбожди те, нито малакѣтворцы те, нито мѣжеложцы те,

10 Нито сребролюбцы те, нито крадци те, нито пѣлници те, нито оукорители те. нито грабители те, не щатъ да наслѣдатъ царство то Бжѣе.

11 И такива са нѣкой и ѿ васъ были: но ѿмыхтесе, ѿсвятихтесе, и ѿправдохтесе съ име то на Гда нашегъ Исуса Хртъ, и съ дхатъ на Бга нашегъ.

12 Сички те ми са (работы) допдстены, но не са сички те полезны: сички те ми са допдстены, но азъ не трикѣва да бждемъ ѿкладанъ ѿ нищс.

13 Истѣа та са за оутрѣба та, и оутрѣба та е за истѣа та: но Бгъ ще да оуничтожи и неа и ни хъ, но тѣло то не е за блдоудѣанѣ то, но за Гда, и Гдъ е за тѣло то.

14 Я Вѣтъ ѿ Гда воскресилъ, и насъ ще да воскреситю своа та си сила.

15 Не знаете ли, защо тѣлесъ та ваши са оудъ Хртѣви; трѣбва ли проче да зѣмемъ оудъ те Хртѣвъ, и да ги направимъ оудъ блуднищны; да не даде бгъ!

16 Или не знаете, защо който се сонокѣплана съ блудница та, бѣва ѣдно тѣло (съ неа): зашто (пичанѣ то) говори: и ама та ще да вждатъ ѣдно тѣло:

17 Я който се соединява съ Гда; бѣва ѣдинъ духъ (съ Гда).

18 Бѣгайте ѿ блудоубаніе то, зашто секоя грѣхъ който ще да стори челоуѣкъ вана ѣ ѿ тѣло то: а който стрѣва блудъ, той согрѣшава въ своѣ то си тѣло.

19 Или не знаете, защо тѣло то ваше ѣ храмъ на іагъ Дха, който живѣе въ васъ, и когото сте приали ѿ бгъ, и не стѣ (неке) свои;

20 Зашто сте кѣпени съ цѣна: прославѣте проче бгъ въ тѣло то си, и съ дѣша та ин, който са Бжїи.

ГЛАВА 3.

Я за онѣа (работы) што ми писахте, (ѿговарамъ): добро ѣ да се не прикоснѣва челоуѣкъ на женѣ.

2 Но (да ѿвѣстите ѿ) блудоубаніе то, секоя да си има своа та женѣ, и секоя женѣ ника има своятъ си мѣжъ.

3 Мжѣ нека воздава на женѣ та должна та любовь: подобнъ и женѣ та на мжѣ жатъ.

4 Женѣ та не властвва надъ своѣ то тѣло, но мжѣ: подобнъ и мжѣ не властвва надъ своѣ то тѣло, но женѣ та.

5 Не ѿдѣлавайте се ѣдинъ ѿ другигъ, токнъ со соглаше въ оурѣчено време, за да се оупражнявате въ постъ и въ молитва: а (послѣ) пакъ се собирайте зѣднъ, да въ неискушава сатана та, зашто не можете да се оуджржите.

6 И това (ви) говоримъ като ѣдинъ совѣтъ, а не като повелѣніе.

7 Зашто азъ йскамъ да са сички те челоуѣцы, каквото (самъ) азъ: но секоя си има своѣ то дарованіе ѿ бгъ, ѣдинъ така, а другъ онака.

8 Я на женени те и на вдовицы те говоримъ: (защо) ѣ добро за нихъ да ѿстанатъ, каквото и азъ.

9 Но ако не могатъ да се оуджржатъ, нека се жинатъ: зашто ѣ по добро да се жинатъ, никели да се распалюватъ.

10 Я на женени те зара-

чамъ, не азъ но Гдѣ, женѣ
та да не ѡстава мжжѣтъ:

11 (Яко ли го ѿ ѡстаѣи,
да стои неженена, или да
се примѣри съ мжжѣтъ си):
подобно ѿ мжжѣ да не ѡ-
става женѣ та (си).

12 Я на други те азъ го-
воримъ, а не Гдѣ: ако нѣ-
кой братъ има женѣ невѣр-
на, ѿ она ѿволава да жи-
вѣе съ него, да ѿ не ѡстава:

13 Я женѣ коато има мѣ-
жа невѣрна, ѿ той ѿвола-
ва да живѣе съ неѣ, да го
не ѡстава.

14 Защото се ѡсвѣщава
мжжѣ невѣренъ чрезъ женѣ
вѣрна, ѿ женѣ невѣрна ѡс-
вѣщава се чрезъ мжжѣ вѣрна:
защото друго мѣче чада та
ваши цѣха да сѣ нечисти:
а сегѣ сѣ свѣти.

15 Яко ли невѣрнѣо ѿска
да се ѡстава, нека се ѡста-
ва, защото братъ или се-
стра въ таковѣ (случай) не
сѣ вжрзани: понеже Бгъ нѣ
ѣ повѣкалъ на мирѣ.

16 Защото, каквѣ знаѣшъ,
женѣ, да ли не цѣшъ да спа-
сѣшъ мжжѣтъ; или каквѣ
знаѣшъ ты мжжѣ, да ли не
цѣшъ да спасѣшъ женѣ та;

17 Токмѣ секой нека ходи
такѣ, каквѣто мѣ ѣ Бгъ ѡ-
предѣлѣлъ, секой, каквѣто
го ѣ Гдѣ повѣкалъ: ѿ такѣ
заповѣдывамъ по сички те
цѣрквѣ.

18 ѡвѣрзанъ ли ѣ повѣ-
канъ нѣкой (въ вѣра та);
нека ѡстаѣи ѡвѣрзанъ: не
ѡвѣрзанъ ли ѣ повѣканъ:
да се не ѡвѣрзува.

19 (Защото) ѡвѣрзаніе то
не ѣ нищо, ѿ не ѡвѣрзаніе
то не ѣ нищо, мо (сичко то
стои) въ сохраненіе то на-
заповѣди те Бжѣи.

20 Секой да стои въ ѡно-
вѣ повѣкваніе, въ коѣто
ѣ повѣканъ.

21 Рѣкъ ли си повѣканъ
(въ вѣра та): да не те ѣ
грѣжа: но ако ѿ да можешъ
да бждешъ свѣбоденъ, по-
многѣ покорѣ себе си.

22 Защото, който ѣ по-
вѣканъ въ Гдѣ рѣкъ, той ѣ
свѣбоденъ на Гдѣ: подобно
ѿ който ѣ повѣканъ, свѣ-
боденъ, бжва рѣкъ Хрѣтовѣ.

23 Ѣ цѣна сте кѣпени
(скжпа): не бжванте раби
на челоѣцы те.

24 Братѣе, секой да стои
предъ Бгѣ въ ѡнѣи (чинѣ),
въ коѣто ѣ повѣканъ.

25 Я за дѣвицы те немамъ
(никоѣ) повѣлѣніе ѡ Гдѣ:
но понеже бждохъ помно-
канъ ѡ Гдѣ да (мѣ) бждемъ
вѣренъ, давамъ совѣтъ.

26 Язъ прочее мѣслимъ да
ѣ добро това за настоѣща
ча: мжжѣ, (сирѣчь) защо ѣ
добро да ѡстаѣе секой че-
ловѣкъ такѣ (каквѣто ѣ).

27 Вжрзѣлъ ли си се съ женѣ

не ѿскай, развѣрзванѣ :
развѣрзала ли си се ѿ жена ;
не траги жена.

28 Я ѿко се ѿженишъ, не
цѣшъ да согрѣшишъ : и ѿко
се ѿжени дѣвица, не цѣ да
согрѣши : но ѿни цѣ да и-
матъ скѣрки тѣлесны, а ѿзъ
ви жалимъ.

29 Язъ ви говоримъ, бра-
тѣ, (това) защо време то
ѣ кратко веке, цото и кои-
то иматъ жени, (трѣбва)
да бждатъ като онѣа, кои-
то нѣматъ :

30 И които плачатъ, (да
бждатъ) като онѣа, които
не плачатъ : и които се ра-
дватъ, като онѣа, които
се не радватъ : и които кѣ-
пватъ, като онѣа, които
нѣматъ нищо :

31 И които придобиватъ
ѿ тоа свѣтъ, като онѣа
които не придобиватъ : за-
цото преходи съ бразо на-
тоа свѣтъ :

32 Я ѿзъ ѿскамъ да сте
безгрѣшни. Който не ѣ же-
нинъ грѣжасе за Божествен-
ны те (работы сирѣчь) как-
ви да оугоди на Гда :

33 Я който ѣ женена, грѣ-
жасе за мѣрски те (работы,
сирѣчь) какви да оугоди на
жнѣа, (така тоѣно) има
различіе и по междъ жена
и дѣвица.

34 Зацото неженена та
грѣжасе за Божественны те

(работы, сирѣчь какви да
оугоди на Гда), за да бж-
де свѣта и съ тѣло цо и съ
дѣхатъ : а женена та грѣжасе
за мѣрски те (работы, си-
рѣчь) какви да оугоди на
мжжтъ.

35 Я това ви говоримъ за
вѣша та полза : нѣ за да ви
тѣримъ примка (на шѣа та),
но за да бждете благочин-
ни и твѣрди въ служеніе
то Господне безъ молвы.

36 Яко ли нѣкой мысли,
защо ѣ срамѣтно на дѣви-
ца та мѣ (да стои дѣвица)
ѿко и ѣ преминало време цо,
и трѣбва да се ѿжени : тоѣ
да прави каквѣто цѣ, не цѣ
да согрѣши : такива нека
се женатъ.

37 Но който ѣ тѣрпѣлъ тѣвр-
до намѣреніе на срдцѣ то
си безъ нѣжда, и има власть
да твори по своѣа та воля
каквѣто цѣ, и разсѣдилъ ѣ
на оумжтъ си да дѣржи дѣ-
вица та си (неженена), тоѣ
добрѣ прави.

38 Прѣче и който ѿженѣ-
ва дѣвица та си, добрѣ стрѣ-
ва : а който ѣ не жени, по
добрѣ стрѣва.

39 Жена та ѣ вѣрзана (съ
мжжтъ си) ѿ законатъ
колкото време живѣе мжко
и : ѿко ли оумре мжко и,
свободна ѣ, за когѣто цѣ,
да се ѿжени : самъ (да кѣна
това) въ Гда.

40 Но по блаженна е ако ѿстаѣе така, споретъ мой то мнѣніе: защото и азъ мѣслимъ да имамъ дхъ бжій.

ГЛАВА И.

1 А за онѣ (вѣщи) които се приносаѣтъ въ жертва на іашли те, нѣ знаеме, заціо сички те имаме знаніе (заніхъ): но знаніе то (ны правн) горделивъ, а любовь та назидава.

2 Яко ли нѣкой мѣсли заціо знае нѣщо, тои іоще нищо не знае, каквото цо трѣбна да знае.

3 Яко ли нѣкой любви бѣа, тои е познанъ ѿ негъ.

4 Я за тѣмъ то ѿ іашлиски те жертвы, нѣ знаеме, заціо іашло не е нищо на свѣтжтъ, и заціо нѣма нѣкой дрѣгъ бжъ, ѿ свѣтнхъ единагъ (бѣа).

5 Заціо то ако и да има (нѣкон) да се говораѣтъ бо́гове, или на небо то или на земля та: (каквото цо га много бо́гове, и много господіе:)

6 Но нѣ имаме єдногъ бѣа оца, ѿ когѣто (бвдохъ) сички те (вѣщи), и нѣ (сме) въ него: и єдногъ гда іисуса хрѣта, чрезъ когѣто (бвде) сичко, и нѣ (сме) чрезъ него.

7 Но нѣма оу сички те (дрва) знаанѣ: а нѣкон и сега споретъ совѣсть та, но ато иматъ за іашлите гдѣатъ (жертвы те іашлиски) като (да га) жертвы іашлиски, и поніже совѣсть та имъ е слаба, (съ това) и ѿсквернава.

8 Я тѣмъ то не поставлава насъ предъ гѣа: заціо, нито ако тѣме, придобнаме но много (нѣщю), нѣто, ако не тѣме, загубваме.

9 Но радѣте се, да не къ тѣа свобода наша бвлѣ соблазнъ на слаби те.

10 Заціо то, ако нѣкой (ѿ нѣхъ) те види, че ты, които имашъ знаанѣ, свѣдѣшъ на трапѣза та въ іашлискіа тѣ хрѣтѣ, совѣсть та негона, като цо е слаба, не ще ли да го оутверди да тѣа іашлиски те жертвы:

11 И ще погубне слабою братъ ѿ твоѣто знаанѣ, за когѣто е хрѣтога оумрѣа.

12 Я когѣто согрѣшавате такѣ на вржъ братѣа та ваши, и оуранавате имъ совѣсть та когѣто е слаба, на вржъ хрѣта согрѣшавате.

13 Варади това, ако мѣтѣе то соблазнава братѣа моего, не ерѣмъ да тѣемъ мѣсобо вѣки, да не соблазнимъ братѣа моего.

ГЛАВА 9.

1 Не съм ли Апостолъ; не съм ли свободенъ; не съм ли видѣлъ Гдѣа нашего Иисуса Христа; не сте ли въ дѣло то мое и Гдѣ;

2 Яко и да не съмъ на други ти Апостолъ, но съмъ самъ (Апостолъ): защото вы есте печать на моето Апостолство и Гдѣ.

3 Това е мойо шговоръ при оная, който ме шсжданага:

4 Вда ли немаме власть да даиме и да пииме;

5 Вда ли немаме власть да водиме (съ себе) жена сестра (и Гдѣ), каквото и други ти Апостоли, и братиа та Господни, и Кифа;

6 Или самъ азъ и Варнава немаме власть да не работиме;

7 Кой воинъ слбдѣва (нѣкога) со свои то иждивини; или кой насаждава лозѣ, и шплодѣтъ му не даде; или кой насе стадо, и шмлекото на стадо то не даде;

8 Вда ли (самъ) по чловѣческята (обычай) говоримъ това; не говори ли това и законо;

9 Защото въ Мшусеовыятъ законъ е написано: да не завржешъ оустата на вселѣтъ който вярше. Вда ли за волсвѣте се грижа ииъ;

10 Или (не) говори това

швнш за насъ: воистинну заради насъ е написано. Защо който ире джженъ е да шре съ надежда; и който вярше, съ надежда вярше да восприме онова за който се надеѣ.

11 Яко ние постѣлахме въ васъ дхвовнш те (докршнн), голѣма ли е работа, ако шжнемѣ ш васъ тѣлеснш те;

12 Яко други зематъ дѣла шваша та стока, не пада ли се по много ние да земаме; обаче не оупотребихме таа власть: но сичко тхрпиме да несториме нѣкое препѣствие на благошествованіе то Хртово.

13 Не знаете ли, зашто който свашеннодѣйствуватъ, шцерква та даатъ; и които слбдѣватъ на олтаратъ, зематъ дѣла ш олтаратъ:

14 Така и Гдѣ е заповѣдалъ на оная, които проповѣдватъ евангеліе то, ш евангеліе то да живѣатъ.

15 Но азъ ни едне ш тѣла направихъ, нито ви писахъ това заради да бжде и за мене така: защото по дскре ми е да оумремъ, нежели (да штавимъ) да оумали нѣкой похвала та моа.

16 Защото ако проповѣдвамъ евангеліе то немамъ похвала за това: понеже имама неизкѣжна должностъ (да го проповѣда

вамъ), и тѣшко и горко мѣне, ако не проповѣдавямъ.

17 Защото, ако правимъ това самоволно, (ще да) имамъ мзда: ако ли неволю, (а то го правимъ) защото ми е предадено служение.

18 Я защото можемъ да се надамъ за мзда; за това, защото проповѣдавямъ евангелие то Хротово безъ заплаща, и не струвамъ споретъ власть та си, която имамъ за проповѣдваніе то евангелиско.

19 Защото, ако и да самъ свободенъ ѡ сички те, бвдохъ рабъ на сички те, да придобвемъ по мнозина:

20 Бвдохъ на 'Идеи те като 'Идеи, да 'Идеи те придобвемъ: на Оніа, които са подъ законатъ (бвдохъ) като подзаконенъ, да подзаконны те придобвемъ:

21 На беззаконни те като беззаконенъ, (ако и да не самъ беззаконникъ на Бга, но законникъ на Хртѧ), да беззаконны те придобвемъ

22 Бвдохъ на слабы те като слабы, да слабы те придобвемъ: на сички те бвдохъ сичко, да спасемъ всѧчески нѣколцyna (ѡ сички те).

23 Я това (сичко то) правимъ заради евангелие то, да бждемъ сообщникъ нѣмъ.

24 Не знѧте ли, защото които тжрчатъ на поприще то, сички те тжрчатъ, а самъ единъ приима даръ; така тжрчете, като да стигнете.

25 Оѣкой, който се подвизѧва, ѡ сичко се воздержѧва, и они (се воздержѧватъ) да прииматъ тлѣненъ вѣнецъ, а ние (се воздержѧваме, да приимеме) нетлѣненъ.

26 Изъ прочее така тжрчимъ, не като незнаенъ: така се подвизѧвамъ, не като че биемъ въздохатъ.

27 Но оумжртвѧвамъ ситѣло то и смирявамъ го, да не, като проповѣдавямъ ма други те, самъ бждемъ непотребенъ.

ГЛАВА I.

И не йскамъ да не знѧете, братіе, зацѣ отцѣ наши бѣха сички те подъ облакъ: и сички те презъ море то заминаха:

2 И сички те въ Мѡѡсеа се крѣстиха въ облакатъ и въ море то:

3 И сички те това йсто то дхѣвно питіе пѣдоха:

4 И сички те това йсто то дхѣвно питіе пиѣха: защото пиѣха ѡ дхѣвнѧтъ камень, който послѣдоваше: а камень бѣше Хртѣс.

5 Но не се възблагодарѧ

наше въ мнозина ѿ нихъ
Кѣа: защото попадаха
(мѣртви) въ пѣстѣна та.

6 И тѣа (работы) вѣдѣха
примѣри за насъ, за да не
пожелѣме и нѣ зло то, вак-
ното оны го пожелѣха.

7 Нито ѡшлопсклоннищ
вѣлайте, каквото (шо вѣ-
дѣха) нѣкои ѿ нихъ: как-
вото шо ѣ писано: сѣднѣха
люде те да пѣдѣтъ и да пѣ-
дѣтъ, и станѣха да игрѣатъ.

8 Нито да вѣдѣствваме,
каквото нѣкои ѿ нихъ
вѣдѣствовѣха, и паднѣха
мѣртви) въ ѣдинъ дѣнь
двадесетъ и три хѣлаа.

9 Нито да искѣшѣваме
Хрѣта, каквото нѣкои ѿ
нихъ искѣсѣха, (Кѣа) и по-
гинѣха ѿ змѣи те.

10 Нито роптѣте, каквото
нѣкои ѿ нихъ роптѣха, и
погинѣха ѿ всегѣкѣтелнша
(аггѣла).

11 И сѣчки те тѣа (работы)
се сѣдѣнаха съ нихъ като
примѣръ (за насъ): и напи-
санъ вѣдѣха за надѣненіе
намъ, който достигнѣхме
послѣдани те времена.

12 Заради това, който мш-
ли че стой, нека се нѣрди
да не падне.

13 Дрѣго искѣшеніе іосѣ
не вѣи ѣ постигнѣло, ѿ свѣтъ
человѣческо: но вѣренъ ѣ
Кѣа, който не шѣ да вѣи ѣ-
стѣни да се искѣсите по вече

ѿ колкото можете, но (за
ѣднѣ) съ искѣшеніе то шѣ
да ви даде и спосѣкъ за
да можете да прѣтѣрпѣте.

14 Того ради, братѣ мѣи
возлюбленни, вѣгайте ѿ
ѡшлопскѣненіе то.

15 Изъ ви говоримъ като
на разумни, и разсѣдете и шѣ
сѣми това цѣото ви гово-
римъ.

16 Чѣша та на-благословѣ-
ніе то, коѣто благословѣ-
ваме, не ѣ ли причѣненіе то
на-крѣвѣта Хрѣтова; хлѣво,
когото прѣломѣваме, не ѣ
ли причѣненіе то на-тѣло
то Хрѣтово;

17 Понеже хлѣво ѣ ѣдинъ,
и нѣ мнозина та сме ѣднѣ
тѣло: защото сѣчки те се
причѣнаваме ѿ ѣдиншѣтъ
хлѣвъ.

18 Поглѣдайте на Іерѣил-
тане те по плѣти: който
пѣдѣтъ ѿ жѣртви те, не сѣ
ли причѣстнищ на-жѣртво-
приношеніе то;

19 Шо говоримъ прочее;
(това ли), зацо ѡшло ѣ
нѣщо; или жѣртѣ та (ко-
ѣто се приноси) на ѡшли
те знѣни нѣщо;

20 Нѣ това: но (говоримъ)
зацо сѣчко то цѣото при-
носагъ на жѣртѣ пѣзѣчни-
щ те, приносагъ го на вѣ-
сове те, а нѣ на Кѣа: а не
искѣмъ да имѣте сосѣненіе
съ вѣсове те.

21 Не можете да пиете ча-ша та Господна и чаша та бѣсовска: не можете да се причащавате ѿ трапѣза та Господна, и ѿ трапѣза та бѣсовска.

22 Или иѿкаме ли да разсхрдиме Гдѣа; еда ли сме по шки нѣ ѿ негѡ;

23 Оичко ми е допущено, но не е сичко полезно: сичко ми е допущено: но сичко не назидѣва.

24 Никой не трѣбѣва да иѿска (самѡ) своѣ та си полза, но секой (да иѿска) полза та на-ближнагѡ своегѡ.

25 Оичко цю се продѣна на торжице то пждьте безъ всѣкое сомнѣнїе за (да ви е мирна) совѣсть та:

26 Зацюто земля та е Господна, и сичко то цюто ѿ наполнѣва.

27 И ако нѣкой ѡ невѣрните ви повѣка, и иѿскаете да идете, сичко то цюто ви предлѡжатъ пждьте безъ всѣкое сомнѣнїе заради совѣсть та.

28 Ако ли ви рече нѣкой, товѣ е жертва идолска: не пждьте заради оногѡва който ви казѣ, и заради совѣсть та: зацюто земля та е Господна, и сичко то цюто ѿ наполнѣва.

29 И совѣсть (тѣка) не разсмѣнамъ твоѣ та, но (совѣсть та) на-дрѣгїа: понѣ-

же, зацю свокода та моѣ да се ѡсѣждава ѡ чѣжда совѣсть;

30 Ако ли азъ съ благода-ренїе пмъ (цю годѣ): зацю да ме хѣлѣтъ (за товѣ), за коѣто азъ благодаримъ;

31 Прочее или пдѣете, или пиете, или дрѣго нѣцю тво-рите, сичко во славѣ Бжїю творѣте,

32 Не бждѣте на совлѣзнь нито на їудѣите, нито на Блинѣте, нито на цѣрква та Бжїа:

33 Какѡто и азъ оугож-дѣвамъ на сички те въ сичко, и не иѿкамъ своѣ та си полза, но (полза та) на мно-зина та, да се спасѣтъ.

ГЛАВА ПІІ

БЫВАНІЯ (прочее) по-дражѣтели мене, какѡто и азъ хрѣтъ.

2 Похвалѣвамъ вы, кратїе, зацюто въ сичко ме помни-те, и држїте предѣнїа та (моѣ) какѡто ви ги пре-дѣдохъ.

3 Но иѿкамъ да знѣете, за-цю на секой мжжъ е глава хрѣтѡсъ, а на женѣ та е глава мжжѡ: а на хрѣта е глава Бгъ.

4 Секой мжжъ който се моли (Бгѣ) или прорѡчествѣ-ва съ покрѣта глава, загра-мѣва своѣ та глава.

5 И секоя жена којто се моли (БГЪ) или пророчествува гологлава, засрамува своа та глава: зашто все еднакво е като да е бричена.

6 Затова ако жена се не покрива, нека се (каремъ) и стриже) ако ли е срамотно на жена да се стриже или да се бричи, нека се покрива.

7 Мжжъ прочее не требва да си покрива глава та, зашто е образъ и слава Бжја: а жена та е слава на мжжъта.

8 Зашто не е мжжъ ѿ жена та, но жена та ѿ мжжъта:

9 И не бжде созданъ мжжъ заради жена та, но жена та заради мжжъта.

10 Заради това е должна жена та да има покривало на глава та си (за знаменіе), зашто има власть (надъ неа мжжъ), заради аггли те.

11 Обаче нито мжжъ (къмогъ да бжде) безъ жена та, нито жена та безъ мжжъта въ ГДА.

12 Зашто каквото жена та е (зема) ѿ мжжъта, така и мжжъ (се ражда) чрезъ жена та: а сичко то (быва) ѿ Бга.

13 Самн ивъ себе разсудайте, прилично ли е жена да се моли БГЪ гологлава;

14 Я не оучи ли вы и само то естество, зашто ако мжжъ си встѣва косъ те

да му расгѣтъ (голѣмы), то му е кезчестіе;

15 Я жена ако встѣва да и расгѣтъ косъ те (голѣмы), то е ней слава: зашто косъ те бжде да дену ней вѣстѣш шклекло.

16 Яко ли нѣкой иска да се препира, ние немаме такъвъ окъчай, нито църквѣ те Бжји.

17 И това като ви зарѣчамъ не похвалявамъ вы, зашто не се собирате за (да бждете) по добри, но по лоши.

18 Зашто перво оубв когѣто се собирате въ църква та, слшамъ зашто биватъ помеждъ васъ раздори и вѣрвамъ мало нѣщо ѿ нихъ.

19 Зашто требва да бждатъ и ереси помеждъ васъ, за да се гвѣтѣ онѣа които са достѣйни междъ васъ.

20 Когѣто се собирате прочее збедну, това, (штоо вше правите) не значи да гдѣте вечерѣ Господна:

21 Зашто, на гденѣ то секой пренѣра да земе своа та вечерѣ, (така, штоо) единъ встѣва глѣдѣтъ, а дрѣгъ се е шпиль.

22 Да ли немате домове (гдѣ) да гдѣте и да пиѣте, или църква та Бжја презирате, и засрамувате онѣа които немате (шо да гдѣтъ): шо да ви речѣмъ; да

въ похвалнмъ ли за гонѣ
(нѣщю); не щемъ да въ по-
хвалимъ.

23 Защото азъ самъ при-
дѣлъ ѿ (самаго) Гдѣа Онова,
щото самъ предѣлъ вамъ.
Защо Гдѣъ Исуса въ Онал
нощъ, въ коѣто бѣде пре-
дѣдени, зема хлѣбъ.

24 И като въздѣде благо-
дареніе, преломъ (го), и
рече: земете, ядъте: това
ѣ тѣло то мое. коѣто се за
насъ лѣми: това правѣте за
моѣ то воспоминаніе.

25 Подобно (зема) и чаша
та по вечерѣ та, и рече: таа
чаша ѣ ново завѣтъ въ
моѣ та кръвъ: това правѣте,
колко то пяти пиете, за моѣ
то воспоминаніе.

26 Защото колко то пяти
ядѣте тоа хлѣбъ, и таа
чаша пиете, смертъ та Го-
сподна възвѣщавате, до-
кле да дойде.

27 Проче, който ядѣ тоа
хлѣбъ, или пиѣ таа чаша
Господна недостѣйно, по-
виненъ ѣ на тѣло то и на
кръвъ та Господна.

28 Заради това да испѣ-
тѣва (секоя) человекъ секе
си, и така да ядѣ ѿ (тоа)
хлѣбъ, и да пиѣ ѿ (таа) чаша.

29 Защото който ядѣ и
пиѣ недостѣйно, той ядѣ и
пиѣ осѣжденіе за секе, поне-
же не различава тѣло то
Господне.

30 Заради това (се нахож-
дачъ) помежду насъ мнози
на слаби и колни а мнози
на са и оумрели.

31 Защото ако бѣхме раз-
сѣдали секе си, не бѣхме
осѣдени въли.

32 Но когато се сѣдѣме,
наказуваме се ѿ Гдѣа, да се не-
осѣдѣме съ гнѣхъ та свѣтъ.

33 Заради това, братѣ
мой, когато се собирате да
ядѣте, чакайте единъ дрѣ-
гго.

34 Ако ли ѣ нѣкой глѣденъ;
нека ядѣ въ къща та си: за
да се не собирате за осѣж-
деніе а за дрѣги те (рѣко-
ты), когато дойдемъ цѣ да
оустроимъ.

ГЛАВА VI

И за дрѣговни те (дарова-
ніа), братѣ, не искамъ да
не знаѣте.

2 Знаѣте; зашто когато
рѣхте невѣрни ходѣте къ
нѣмни те яшли, като да
въ водѣхъ.

3 Заради това ви казу-
вамъ, зашто никой, който
гонѣри съ Дхъ Бжѣий, неще
да продама днѣюема (на)
Иса: и никой не може да
нарече Исуса Гдѣа, токму
съ Дхъ стѣго.

4 И дарованіа та са раз-
лични, а дхъ ѣ тоа истинъ.

5 И служкыте са различ-
ны, а Гдѣъ ѣ тоа истинъ:

6 И дѣйствиѣ та са различни, а Бгъ ѣ тоа истый, който дѣйствиѣва сичко въ сички те.

7 И пвлѣніе то на-дхатъ даѣвасе секомъ за (обща) полза.

8 Зацѣото на єдного се даѣва чрезъ дхъ (сѣаго) слово премдарости, а на дрѣгго слово разума, чрезъ тѣа истыатъ дхъ:

9 И на дрѣгго вѣра, чрезъ тоа истыатъ дхъ: а на дрѣгго дѣръ да исцѣлаѣва (болны), чрезъ тоа (истыатъ) дхъ:

10 И на дрѣгго сила да прѣви чѣдеса, а на дрѣгго пророчество, а на дрѣгго (да знае) да различаѣва дхове, а на дрѣгго (да знае) различны азѣцы, а на дрѣгго да толкѣва азѣцы.

11 И сички те тѣа дѣйствиѣва єдинъ истый дхъ който(ги)раздѣлаѣвасекомъ стѣкнѣ каквѣто(самъ)иска.

12 Зацѣото, каквѣто тѣло то є єано, и има много оудѣ, а сичките оудове на єано то тѣло, макаръ и да са много, пакъ са єано тѣло: така є и хрѣтѣсъ.

13 Зацѣото сички те нѣ или' ѣдѣи, или пѣзѣчницѣ, или раби, или свободни съ єдинъ дхъ сме се крѣстѣли: и сички те съ єдинъ дхъ сме се напоили.

14 Зацѣото тѣло то се не состои ѿ єдинъ оудѣ, но ѿ много.

15 Яко кш рекла негѣ та, азъ не самъ ѿ тѣло то, зацѣото не самъ рѣка: да ли заради това не є ѿ тѣло то;

16 И Яко кш рекло оухѣ то, азъ не самъ ѿ тѣло то, зацѣото не самъ око: да ли заради това не є ѿ тѣло то;

17 Яко кш кшло сичко то тѣло око, гдѣ кш кшло слышаніе то; ако ли кш сичко то (тѣло) кшло слышаніе, гдѣ кш кшло обонаніе тс;

18 Но Бгъ є расположилъ (сички те) оудѣ въ тѣло то, секого (на своѣ то мѣсто) каквѣто є изволилъ.

19 И ако кш сички те (оудове) кшли єдинъ оудѣ, гдѣ (кш кшло) тѣло то;

20 И сегѣ са много оудове, а тѣло є єано.

21 И не може скѣ то да речѣ на рѣка та: не трѣкѣ вашъ ми: или главѣ та (да речѣ) на носѣ те: не трѣкѣ вѣте ми.

22 Но напротѣвъ, онѣа оудове на-тѣло то който ни се видѣтъ че са най слаби, онѣ са най потрібни.

23 И който мѣглиме че са по безчѣстни въ тѣло то, нимъ стѣрѣваме по голѣма чѣсть (понеже ги покрѣваме съ прилѣжаніе).

24 И невлагодѣзни те

наши (оудове) покрыватєе (ѡ насъ) съ по голѣмо кла- гоокрѣзїе: а̀ благоокрѣзні те наши нѣматъ потреба (ѡ покрыванѣ то). Но Бгъ ѣ оустроилъ равнѡ тѣло то, понѣже ѣ далъ по голѣма чѣсть на най лошіатъ (оудъ)

25 За да не быка раздѣръ въ тѣло то, но сички те оудове да иматъ взаимно попеченїе ѣдинъ за другїго.

26 И ако страда ѣдинъ оудъ, страдаютъ (съ него) сички те оудове: и ако се слави ѣдинъ оудъ, радѣватъ се (съ него) сички те оудове.

27 И вы есте тѣло то Хрѣтово, и оудове негони секой оубокиш.

28 И єани ѣ поставилъ Бгъ въ цѣрква та перво апостолы, второ пророцы, трѣто оучители, послѣ (на єани ѣ далъ) сила (да творятъ чуда), (на други) дѣръ да ищѣлаватъ (колестї), да помагатъ, да оуправляватъ, (да говоратъ) различны азѣцѡ.

29 Да ли (са) сички те апостоли; да ли (са) сички те пророцы; да ли (са) сички те оучители; да ли сички те чдотворцы;

30 Да ли сички те иматъ дѣрба да ищѣлаватъ; да ли сички те говорятъ (различны) азѣцѡ; да ли сички те толкѣватъ;

31 Но вше желайте съ ревность по голѣми те дарованїа: и азъ ще ви покажемъ (на това) пять по премного высокъ.

ГЛАВА ПІ.

АКО БЫХЪ АЗЪ ГОВОРИЛЪ СЯ АЗѢЦѡ ЧЕЛОВѢЧЕСКИ И АГГЕЛСКИ, А ЛЮБОВЬ НЕ БЫХЪ ИМАЛЪ БЫЛЪ КЪХЪ КАТО МѢДЪ, КОАТО ЗВЪНТІ, ИЛИ КАТО КЪМНАЛЪ, КОЙТО ДРЪЖКА.

2 И ако имамъ (дѣрка) да пророчествѣвамъ, и знамъ сички те тайнства, и сички те вѣщи, и ако имамъ сичка та вѣра, до толко цюто да можемъ да премѣствѣвамъ и горы, а любовь неимамъ, не самъ нищо.

3 И ако да си раздѣмъ сичко то имѣнїе (на сиромасїте), и ако да си предѣмъ тѣло то да го изгорѣтъ, а любовь неимамъ, никаква полза неимамъ.

4 Любонь та ѣ долготерпѣлива, милостива: любонь та не завїди: любонь та се не превозноси, нїто выскокѡмствѣва,

5 Некезѣнствѣва, не трѣси (самъ) своѣ та си полза, не сѣрдисе, не мѣсли зло.

6 Не радѣвасе за неправда та, а радѣвасе за истина та:

7 Сичко преноси, на сичко хвѣцѡ вѣра, на сичко се надѣѣ, сичко търпи.

8 Любовь та нікога не престаньва: а пророчества та ще да се прекратятъ, и азъциш те ще да мжкнатъ и знаніе то ще да ичезне.

9 Защото (ніе) ѿ части знаеме и ѿ части пророчествуваме:

10 Но когато дойде совершенно то, тогава ще да се прекрати частно то.

11 Когато азъ вѣхъ мѣлко дѣтѣ, като дѣтѣ говорехъ, като дѣтѣ мѣдрѣвахъ като дѣтѣ размышлявахъ: а когато станѣхъ мжжъ ѿ хвжрлнхъ дѣтнски те (работы)

12 Сегѣ нїе глѣдаме като презъ (мжчно) оглѣдало гадѣтелиш, но тогава (ще да видиме) лице съ лице: сегѣ знамъ ѿ части, но тогава ще да познаемъ какъ бо то що бждохъ и азъ познамъ.

13 Сегѣ стоѣтъ тѣа три (добродѣтели), вѣра, надежда, любовь: но най голѣма е ѿ нїхъ любовь та.

ГЛАВА ДІІ

Дрхштвѣѣ за любовь та, и желѣйте съ рѣвность (да имате и) дрхѣвни те (дарованїа): а найвече да пророчествувате.

2 Защото който говори съ (незнаенъ) азъкъ, не говори на человекъ те, но на бѣга: защото нікой (мѣ)

не развѣра, но онъ говори тайнства съ (своѣятъ си) дрхъ.

3 И който пророчествува, той говори на человекъ те за назиданіе и оутѣшеніе и оутвержденіе.

4 Който говори съ (незнаенъ) азъкъ, той себе назидѣва: а който пророчествува той назидѣва церква

5 И азъ желѣемъ снчки те нше да говорите съ (различны) азъциш, но повече (желѣемъ) да пророчествувате: защото по голѣмъ е който пророчествува, нежели който говори съ (чжди) азъциш: а сѣбнъ ако ги не толкъва за да прїема церква та назиданіе.

6 Войсгиннѣ, братїе, ако дойдемъ кодаъ васъ, и начнемъ да говоримъ съ (незнаенъ) азъциш, каква полза щехъ да ви оучинимъ, ако не бѣхъ ви говорилъ съ иясненіе, или съ познаніе, или съ пророчество, или съ подчєніе!

7 Какъ бо и бездшнште (вѣщи) който издаватъ гласъ, като свѣрка та, или гѣслъ те, ако не произнесатъ различны оударенїа, какви ще да се разпознае онова що то се свири, или що то се држка;

8 И ако кш трѣбѣта издавала незначителенъ гласъ,

кой ще да се приготви за брань:

9 Такъ и въѣ ако не произносите ея ѡзвукатъ си вразумителни словеса, каквѣ ще да се раздѣе онова шото говорите; койстиннѣ въѣ ще да говорите на вѣтрѣ.

10 Кѡлко много има, на примѣръ, различни рѣчи на свѣтъжѣ, и ни една ѡ нихъ не ѣ безъ значеніе.

11 Ако неразумѣемъ прочее значеніе то на рѣчь та, ще да бждемъ дрѣгоазиченъ за оногѡва който говори, и оный който говори ще да бжде дрѣгоазиченъ за мене.

12 Такъ и въѣ, понѣже съ рѣвностъ желаете дрѣховни те (дарованіа), прилѣкавайте да се ѡкогатите (съ нихъ) за назиданіето на цѣрква та.

13 Заради това който говори съ (незнаенъ) ѡзвукъ, да се моли Бгъ, (на мѣ даде дарѣ) да толкъва.

14 Впрочемъ, ако се молимъ Бгъ съ (незнаенъ) ѡзвукъ, дрѣхо ми се моли: но оумо ми ѡстава безплоденъ (за цѣрква та).

15 Шо трѣбва прочее (да правимъ): ѡзъ ще да се помолимъ съ дрѣхатъ, но ще да се помолимъ да ме раздѣмѣтъ (дрѣги те): ще да

пеемъ съ дрѣхатъ, но ще да пеемъ да ме раздѣмѣтъ (дрѣги те).

16 Понѣже ако благода-риня (Бгъ самъ) съ дрѣхатъ, каквѣ ще да рече, ѡминъ, въ твоѣ та благодарствен-на молитва простолѡбдншо, който не раздѣмѣва ѡзвукатъ; защото оный не знае шо говоримъ.

17 Ты дрѣкре благодаримъ, но дрѣгю не се назидана (ѡ това).

18 Благодаримъ Бгъ моего, понѣже на помного ѡзвѣщъ говоримъ ѡ сички те васъ.

19 Но въ цѣрква та нѣтъ словеса искамъ да продрѣмамъ та да се раздѣмѣтъ, (съ който можемъ) да ползѣвамъ и дрѣги нѣжели безчисленни словеса съ (незнаенъ) ѡзвукъ.

20 Братѣ, не вѣвайте дрѣца съ оумовѣ те: но вѣвайте младѣнцъ со зѡба та, а съ оумовѣ те вѣвайте совершенни (мѣжѣ).

21 Въ законатъ писѣва: зацо ѡзъ ще да говоримъ съ дрѣги ѡзвѣщъ, и съ дрѣги сѣстни на тоѣ народъ, но ни така не цѣтъ да ме послѣшатъ, говори Гдъ.

22 Заради това ѡзвѣщъ те са знаменіе нѣ за оный който вѣрѣватъ, но за невѣрныте: а прѡрѣчѣство то нѣ

за невѣрніи те, но за оныя който вѣрѣватъ.

23 Яко кы се сокрала прочее сичка та цѣрква на кѣпъ, и начнали бы сички те да говоратъ съ (незнаены) азъщы, и влѣзли бы (тамъ) простащы и ли невѣрницы, не шатъ ли да речатъ, чѣ сте се избезумили;

24 Но ако сички те пророчествѣватъ, и влѣзе нѣкой невѣрникъ и ли простакъ (въ цѣрква та), онъ се шбличава ш сички те и испытывасе ш сички те:

25 И така тайны те мѣ сердѣчнш ще да бждатъ пѣны: шото ще падне на лице то си, и ще да се поклони на Бѣга. и ще да проповѣдѣва, зашо Бѣъ ѣ воистиннѣ съ насъ.

26 Прочее какви трѣкѣва (да правите) братіе; когато се собирате (и) секой ш насъ има Псаломъ, има поученіе, има (молитва на незнаенъ) азъкъ. има шкровеніе, има толкованіе: сички те (тіа) да бѣватъ за назиданіе.

27 Яко ли нѣкои говоратъ съ (незнаены) азъщы, да говоратъ самъ двама, и ли най многъ трѣма, и они единъ слѣдъ другиго: а единъ да толкува.

28 Яко ли не ѣ толкователь (който говори), да млчи (вжтре) въ цѣрква те,

а самъ въ себе си да говори и на Бѣга.

29 (Така) и пророчы двама и ли трѣма да говоратъ а други те да разсѣждаватъ

30 Яко ли се шкрѣе нѣкомъ ш онія който сѣдатъ (въ цѣрква та), пѣрвыо да млжне.

31 Защо то сички те можете да пророчествѣвате единъ слѣдъ другиго, за да се оучатъ сички те, и сичте да се оутѣшаватъ.

32 И духовете пророчески покораватсе на пророчы те:

33 Защо Кѣъ не ѣ (Бѣъ) на-немирство то, но (Кѣъ) на-миратъ, каквото (цю се види) въ сички те цѣрквы на-схатіи те.

34 Жены те ваши въ цѣрквы те да млчатъ: зашто не имъ ѣ допущено да говорятъ, но да се покораватъ, каквото и законъ говорити.

35 Яко ли искатъ да се наччатъ нѣцю, нека пытатъ (за него) дома свои те млжѣ: зашто ѣ грамотно да говори жена въ цѣрква та.

36 Дали ш насъ излѣзе слово то Кѣіе; и ли самъ до насъ ѣ стигнало;

37 Яко нѣкой мысли чѣ ѣ прорекъ и ли (има даръ) духовенъ, той нека знае, зашо тіа (работы) шото ни пишемъ, заповѣди сагдани.

38 Яко ли нѣкой не познава, нека не познава.

39 Заради това, кратіе, мой, прилѣжавайте съ ревностъ да пророчествувате, но не възкранавайте ѿ да говоратъ съ (незнаенъ) азѡщы.

40 ѿ сичко то това да бѣва благоприличнъ ѿ чиннъ.

ГЛАВА VI

И воспомѣнѣвамъ ви, кратіе еѡаγγελіе то ксѣто ви благовѣстнѣхъ, коѣто ѿ пріахте, ѿ въ коѣто стоите (до сегѡ):

2 Чрезъ коѣто се ѿ спасавете, ако (го) държите споретъ подчѣніе то, съ коѣто ви го благовѣстнѣхъ: ѡсвѣнъ ако не стѣ на празданъ повѣровали.

3 Заціо то ви предадохъ най на прѣдъ оновѡ, што ѿ (самъ) пріахъ, (сирѣчь), зацо Хрѣтосъ оумре заради наши те грѣхове, споретъ писаніа та:

4 И заціо бѣде погрекѣнъ, ѿ заціо воскреснѡ въ трѣтїатъ дѣнь, споретъ писаніа та:

5 И зацо се глѣви на Кифа, а послѣ на дванадесетъ те (апостоли):

6 Послѣ по това се глѣви на по мнозина ѡ петстотини братіа ѿзведнашъ, ѡ кои то по много то са живи (ѿ) до сегѡ, а нѣкой оумреха.

7 Послѣ се глѣви на Іаквѡна, а по него на сички те апостоли.

8 ѿ най послѣ ѡ сичките, глѣвise ѿ мене, като на нѣкое мѣтнато дѣтѣ.

9 Зацо то азъ самъ най малокъ ѡ апостоли те: кой то не самъ достоинъ да се наречѣмъ апостолъ, зацо то гонихъ цѣрква та Бжѣа.

10 Но съ Бжѣа та благодѣть есмь това, што самъ, ѿ негова та благодѣть, коѣто ми е дѣлъ не бѣде праздана, но азъ ѡ сички те нѣхъ по много се потрудихъ: обѣче не азъ, но Бжѣа та благодѣть, коѣто е съ мене.

11 Проче е ѿли азъ, ѿли оми, не така проповѣдавме, ѿ вше така вѣровахте.

12 И ако не проповѣдавме заціо Хрѣтосъ е воскреснѡ ѡ мертви те, какнѡ говоратъ нѣкой по мѣждѡ насъ, заціо нема воскресѣніе на-мертви те;

13 И ако да нема воскресѣніе на-мертви те, то ни Хрѣтосъ не е воскреснѡ.

14 Яко ли Хрѣтосъ не е воскреснѡ, праздано е наше то проповѣданіе, праздана ѿ вѣра та наша.

15 ѿ не кѡ се нашлаи лже свидѣтели прѣдъ Кѣа, по неже свидѣтели створахме на Кѣа, зацо е воскреснѡ

Хр̄та: когото не е воскресналь, ако мѣртва те не воскреснаватъ.

16 Защото, ако мѣртва те не воскреснаватъ, нито Хр̄тосъ е воскресналь:

17 Ако ли Хр̄тосъ не е воскресналь, вѣща та вѣра е сѣтна: и вѣ сте іосе въ грѣховѣ те вѣши:

18 Прочее и снѣа са погивнали, които са оумрели въ Хр̄стіанска та вѣра.

19 И ако нѣ имаме надѣжда на Хр̄та самъ за томъ свѣтъ, нѣ сме найукални ѿ сички те человекъ.

20 Но понѣже Хр̄тосъ воскресна ѿ мѣртва те, вѣде (като) пѣрвенецъ на оумрели те.

21 Защото, понѣже смѣрть та дойдѣ чрезъ человекъ, и воскресѣніе то на мѣртва те (вѣде) чрезъ человекъ.

22 Защото, какъто сички те оумираатъ чрезъ Адама, така и чрезъ Хр̄та сички те ще да ѿживѣатъ.

23 Но сѣкой въ своѣятъ редъ: пѣрво Хр̄тосъ, а послѣ оніа, които са вѣровали въ Хр̄та, въ негово то пришествіе.

24 Я по това (ще вѣде) скончаніе, когѣто (тоѣ) предаде царство то на Бѣга и Оѣда, и когѣто дождрши сѣкое началство, и сѣкоа власть и сила.

25 Защото тоѣ превѣда да царѣва, докле да тѣри сички те врагѣ подъ нозѣ те си.

26 Я послѣднѣо врагъ, когото ще да дождрши, е смѣрть та.

27 Защото (Бѣга) сичко покори подъ нозѣ те мѣ: а когѣто се говори, за что мѣ е сичко покорено, гѣвно е, за что ѿ свѣтъ оногова, кой то мѣ е покорила сичко то.

28 Я когѣто се покори нѣмъ сичко, тогѣва и самъ оѣнъ ще да се покори на оногова, кой то мѣ е покорила сичко, за да вѣде Бѣга сичко въ сички те.

29 Понѣже какъ ще да стѣратъ оніа, които се крѣщаватъ заради мѣртва те; ако ли мѣртва те со вѣтъмъ не воскреснаватъ; за что ли се и крѣщаватъ заради мѣртва те;

30 Я за что ли и нѣ прѣимаме вѣдѣ ката часъ;

31 Ката дѣнь оумирамъ: тѣкъ ми похвала та (кратіе) когѣто имамъ (за вѣтъ) чрезъ Іисуса Хр̄та Гѣа нашѣго.

32 Яко, като человекъ се корихъ со зѣтѣрки (человекъ) во вѣсѣ, какъа полза имамъ, ако не воскреснаватъ мѣртва те; (ако не воскреснаватъ), да тѣдеме и да нѣеме, за что оутѣ ще да оумреме.

33 Не прелъщайтесе: зли содръжества развълатъ до-крь нравы.

34 Истрезнѣтесе (като цю ъ) праведно, и не согрѣшайте: зашто има нѣкои по междъ насъ, които не знаятъ (ни) Бга: за вашъ срамъ ще да речемъ.

35 Но ще да рече нѣкой: каквъ ще да воскреснатъ мѣртва те; и съ какво тѣло ще да дойдатъ;

36 Кезъмне, това шото сѣшъ ть, не цѣ да и зникне, ако не оумре:

37 И това цюто сѣшъ, не сѣшъ ты онова тѣло което ще да се роди, но голо зерно, каквото се слъчи, пшенично, или ѿ други те нѣкое:

38 Я Кгъ мѣ дава тѣло то, каквото онъ поиска, и на сѣкое сѣме прилично то (мѣ) тѣло.

39 Не ѣ сѣкое тѣло еднакво (съ друго) тѣло: но друго ѣ тѣло оу человекъ те, а друго оу птиць те.

40 И (има) тѣлесъ небесни, и тѣлесъ земни: но друга ѣ слава та на-небесни те, а друга на-земни те.

41 Друга ѣ слава та на-солнце то, друга ѣ слава та на-мѣсаци ть, друга ѣ слава та на-звѣзда ть: и звѣзда ѿ звѣзда различествва въ слава та.

42 Така (истъ ще да влде) и воскресѣние то на-мѣртва те: сѣсе (тѣло) тлѣнно, воскресѣва тѣло нетлѣнно:

43 Сѣсе безчѣстно, воскресѣва славно: сѣсе слабо, воскресѣва силно:

44 Сѣсе тѣло животно, воскресѣва тѣло дхъовно, (зашто) има тѣло животно, и има тѣло дхъовно.

45 Така ѣ и писано: първо человекъ ядѣвъ сотворѣвъ ѣ съ дхъъ жива, а послѣдѣно ядѣвъ ѣ дхъъ животворащій.

46 Но не ѣ първо дхъовно то, но животно то, а послѣ дхъовно то.

47 Първо человекъ ѣ ѿ земля, пржстенъ: второ человекъ ѣ гдъ ѿ небо то.

48 Какъвъ то ѣ пржстеншо, такива са и пржстени те: и какъвъ то ѣ небесно, такива са и небесни те:

49 И каквото се и блѣкохмѣ въ ообразатъ на-пржстѣнша, така ще да се и влечѣме и въ ообразатъ на-небеснша.

50 Я това ви говоримъ братѣ, зашто (това наше) тѣло и кровь, не могатъ да наследатъ царство то живѣе, нито тлѣнно то може да наследѣи нетлѣнието.

51 Вто ви казъвамъ таниство: нѣ сички те оубо не цѣме да оумремѣ, но сички те ще да се и змѣнимѣ:

62 Изведнашъ, въ мгновѣніе ока, въ послѣдншатъ (гласъ) трѣвншй: заціото (трѣба та) ще да вострѣби, и мѣртва те ще да воскреснатъ неплѣнни, и нѣе ще да се измѣниме:

63 Заціото това плѣнно то (тѣло) трѣбѣва да се ѡблече въ неплѣніе, и това смѣртно то да се ѡблече въ безсмѣртіе.

64 Я когато това плѣнно то се ѡблече въ неплѣніе, и смѣртно то това се ѡблече въ безсмѣртіе, тогѣва ще да и исполни слово то написаніе то: погланата бѣде смѣрть та ѡ побѣда та.

65 Гдѣ ти е, ѡ смѣрте, жало то; гдѣ ти е, ѡ бѣде, побѣда та;

66 Но жало то на смѣрть та е, грѣхъ: а сила та на грѣхъ та е, законъ.

67 Но благодареніе (да бже) на Бга, който ни е даровалъ побѣда чрезъ Гда нашего Исуса Христа.

68 И така, братіе мой возлюбленніи бжедѣте твѣрди, непоколебими, и предспѣвайте всегда въ дѣло то (Гдане, помѣже знѣдѣте, защо трѣба вашъ не ще да ѡстане прѣзденъ предъ Гда.

ГЛАВА ЗІ

Я (колкуто) за милостивна та колкуто се сокира за свл-

чи те, правѣте и вше така каквото що оустроихъ въ цѣрквы те Галатійски.

2 Въ пѣрвшй дѣнь ѡ седмица та, секой ѡ васъ да трѣба на страна, колкуто мѣ е възможно, и да го вѣрди оу себе, да не кѣва собиранѣ тогѣва, когато азъ дойдемъ.

3 Я когато дойдемъ, който вше и зкѣрѣте, нѣхъ ще да прѣтимъ съ писма да занесѣтъ въша та помощъ во Иерусалимъ.

4 Яко ли бжедѣ прилично и азъ да идемъ, они ще да пойдатъ съ мене.

5 Изъ ще дойдемъ кода, васъ когато заминемъ презъ Македоніа: (заціото презъ Македоніа трѣбѣва да пройдемъ).

6 Я оу васъ може бѣти, ще да посѣдимъ, или и ще да презимѣвамъ, за да ме испрѣгните вше, кѣдѣ что ще да идемъ.

7 Заціото не и скамъ да въ видимъ сегѣ съ прѣходѣнѣ то: но надамсе да посѣдимъ нѣколко време оу васъ, яко и зволи Гдѣ.

8 Я во Вфѣсѣ ще да седимъ до пѣтдесѣтница:

9 Заціото голѣми врата ми са се ѡворили за рабѣтенѣ, и прѣтивници те ми са много,

10 Яко дойде Тимѣей (кодаъ васъ), глѣдѣйте да

кжде безъ страхъ междъ
насъ: защото ѿ тоѿ совер-
шава дѣло то гдѣни, как-
вото ѿ азъ.

11 Да го не оуборѣ прочее
никой: но испроводѣте го
мирно, да дойде кождъ ме-
не: защото го чакамъ съ
брѣтѣа та.

12 И колкото за брѣта ѿ-
поллица, много го молихъ,
да дойде заедно съ брѣтѣа
та къ намъ: но шниудъ не
иша да дойде сегд: а ѿце
дойде когдато мѣ прилѣгне.

13 Бждѣте бѣдри, стоѣйте
во вѣбра та, бждѣте мѣже-
ственни, ѿ крѣпѣтесе:

14 Оичко (цото правите)
да бѣва оубасъ съ любовь.

15 И молимъ въ, брѣ-
тѣе, знѣете Отефаниноватъ
дѣмъ, зацо ѣ (ѿнъ) начѣло
(на-Христѣанска та вѣбра) во
ѿхѣта, ѿ зацо са предали
себе си въ слѣженѣе то на-
свѣтѣи те:

16 Кждѣте ѿ вше пскѣрни
на такѣва, ѿ секомъ, който
се трудѣи ѿ спомоществѣва.

17 И возрадовѣхса (по пре-
многъ) за пришѣствѣе то
Отефаниново ѿ Фѣртѣна-
тово, ѿ ѿхѣтѣково, защото

вѣше то разлѣченѣе ѿнѣ до-
плѣнѣха:

18 Зацо то они оубокѣ-
ха ѿ моѣтѣ ѿ вѣшиатѣ
дѣхъ. Пспѣтѣйте прочее та-
кѣва (человѣцъ).

19 Поздравлѣватъ въ цѣрк-
ны те ѿсейски. Поздравлѣ-
ватъ въ по премногъ ѿ
гдѣ ѿкѣла ѿ Прѣскѣлла, съ
домѣшна та ѿмъ цѣрка.

20 Поздравлѣватъ въ сѣч-
ки те брѣтѣа. Поздравѣте
ѣдинъ дѣругѣо съ цѣловѣ-
нѣе свѣто.

21 Това поздравлѣнѣе (се
написѣ) съ ѿста та моѣ рѣ-
къ Пѣулова.

22 Кѣйто не ѿбѣча гдѣ
нашего ѿисѣса Хрѣта да
бжде проклетъ, (съ тѣа
клѣтѣва) марѣнъ ѿѣа.

23 Благодѣть тѣа на-гдѣ
нашего ѿисѣса Хрѣта (да
бжде) съ насъ:

24 И моѣ та любовь (да
бжде) со сѣчки те насъ ѿ
Хрѣтѣ ѿисѣсѣ. ѿминъ.

† Пѣрво то послѣнѣе къ Ко-
ринѣаншмъ бжде написано
ѿ прѣтѣно ѿ Фѣлѣппъ те
чрезъ Отефанина, ѿ Фѣртѣ-
натѣ, ѿ ѿхѣтѣка, ѿ Тѣмоѣта.

КЪ КОРИНѢЦАМЪ В. ПОСЛАНИЕ

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА Я.

ПЛУВЪЛЪ, СЪ ВОЛА ТА БЖІА
АПОСТОЛЪ ИСУСА ХРЪТОВА,
И ТИМОФЕЙ БРАТЪ, НА ЦЕРК-
ВА ТА БЖІА, КОАТО Е ВЪ КО-
РИНѢЦА, И НА СІЧКИ ТЕ СВАТІИ,
КОИТО СЕ НАХОЖДАТЪ ПО
СІЧКА ТА ЯХАІА:

2 БЛАГОДАТЬ (ДА БЖДЕ)
ВЪМЪ И МИРЪ Ш БГА СЦА
НАШЕГШ, И ГАА ИСУСА ХРЪТА.

3 БЛАГОСЛОВЕНЪ, (ДА Е) БГЪ
И СЦЪ НА ГАА НАШЕГШ И-
СУСА ХРЪТА. СЦЪ НА МИЛО-
СРДІЕ ТО, И БГЪ НА ВСАКО
ТО ОУТЪШЕНІЕ,

4 КСІТО НШ ОУТЪШАВА ОУ-
СІКОМ СКОРЬКЪ НАША, ЗА ДА
МОЖЕМЕ И НІЕ ДА ОУТЪШАВА-
МЕ ОНША, КОИТО СЕ НАМЕРЪ-
ВАТЪ ОУ СЕКАКВА СКОРЬКЪ, СЪ
ОНОВА ОУТЪШЕНІЕ СЪ КОІТО
СЕ САМИ ОУТЪШАВАМЕ Ш БГА.

5 ЗАЦЮТО, КАКВЪТО ЦЮ СЕ
ОУМНОЖАВАТЪ НАШИ ТЕ СТРА-
ДАНІА ЗА ХРЪТА, ТАКА СЕ ОУ-
МНОЖАВА И ОУТЪШЕНІЕ ТО
НАШЕ ЧРЕЗЪ ИСУСА ХРЪТА.

6 И АКО НІЕ СКОРВИМЕ. (СКОР-
ВИМЕ) ЗА ВЪШЕ ТО ОУТЪШЕ-
НІЕ И СПАСЕНІЕ, КОЕТО СЕ ПО-

АЧАВА ЧРЕЗЪ ТЕРПЕНІЕ ТО
НА-ГІА ИСТИ ТЕ СТРАДАНІА,
КОИТО И НІЕ СТРАДАМЕ:

7 ЯКО ЛИ СЕ ОУТЪШАВАМЕ,
(ОУТЪШАВАМЕ СЕ) ЗА ВЪШЕ ТО
ОУТЪШЕНІЕ И СПАСЕНІЕ, И НА-
ДЕЖДА ТА КОАТО ИМАМЕ ЗА
ВАСЪ НЕСОМНЪННА Е: ПОНЕ-
ЖЕ ЗНАЕМЕ, ЗАЩО КАКВЪТО
КЪВАТЕ СОПРИЧАСТНИЦЪ НА-
НАШИ ТЕ СТРАДАНІА, ТАКА
(ЦЕ ДА БЖДЕТЕ) И НА ОУТЪ-
ШЕНІЕ ТО.

8 ЗАЩОТО НЕ ИСКАМЕ НІЕ,
БРАТІЕ, ДА НЕ ЗНАЕТЕ ЗАРАДИ
НАША НА СКОРЬКЪ, КОАТО НИ
СЕ СЛУЧИ ВО ЯСІА, И СЪ КОАТО
СЕ ШТЕГЧИХМЕ ЧРЕЗЪ МЪРА, И
ПО МНОГШ Ш СИЛА ТА НИ ЦЮ-
ТО СЕ НЕ НАДЪХМЕ ДА ШСТА-
НЕМЕ И ЖІВИ.

9 НІЕ ГАМИ МЫСЛЕХМЕ ВЪ
СІКЕСИ КАТО ЧЕ СМЕ ШОЖДЕНИ
НЕКЕ НА СМЕРТЬ, ЗА ДА СЕ НЕ
НАДЪБЕТЕ НА СІКЕСИ, НО НА
БГА, КОІТО ВОСКРЕШАВА МЕР-
ТВЪШ ТЕ.

10 БОІТО Ш ТОЛКО (КЛИЗ-
СКА) СМЕРТЬ НШ Е ИЗКАВИЛЪ,
И ИЗКАВЛАВА (НШ): НА КО-
ГОТО СЕ И НАДЪБЕМЕ, ЗАЦІО Ш

Юще ще да ны ѡзбави.

11 Като помагате ѡ вие съ вѡша та молитва за насъ, за да се възблагодари за насъ ѡ многи лица дарованіе то, които ѡ даровано намъ чрезъ мнозина.

12 Защото похвала та наша ѡ таа, свидѣтелство то на совѣсть та ни, зацо (сирѣчь) поживѣхме на свѣтъ, а най вѣче поміжъдъ васъ съ бѣгодна просто-чѡ и чистосердѣніе, не съ плѣтска премѣдрость, но съ благодать Бжїа.

13 Понеже ние не ви пишемъ друго (нѣщо) ѡ свѣтъ това цото (тѣка) четѣте, или ѡ размѣвате: ѡ надамсе, зацо ѡ до край ще да размѣте:

14 Каквото ны ѡ размѣхте ѡ части, зацо сме ни похвала, каквото ѡ вие намъ въ деньтъ на-Гда нашигѡ Исуса (Хрѣта).

15 И съ таа (тврда) надежда, искахъ да дойдемъ по напредъ кодъ васъ, за да ви оучинимъ втори пѣть радость:

16 И презъ васъ да заминемъ въ Македонїа, ѡ пакъ ѡ Македонїа да се вжнемъ кодъ васъ, а вие да ме испратите во Іудїйска та (земла).

17 Като ѡмахъ прочеетоя намѣренїе, да ли самъ оу-

потрѣвилъ легкомыслїе; или плѣтски размшлѣвамъ, цото размшлѣвамъ, за да бжде оу мене, тѣ, така ѡ така ѡ, тѣ, не ѡ не ѡ;

18 Бгѣ ѡ вѣренъ, зацо оученїе то наше което ни проповѣдахме, не бжде, тѣ така ѡ тѣ не ѡ:

19 Зацо то бжїи Исуса Хрѣтосъ, когото ви проповѣдахме нїе, (сирѣчь) азъ ѡ Тїмѡей. не бжде така ѡ ѡ не ѡ новъ самаго него бжде така ѡ.

20 (Зацо то гички те ѡ-бѣщанїа Бжїи, оу него са така ѡ, ѡ оу него ѡ аминъ,) за да се прослави Бгѣ чрезъ насъ.

21 И Бгѣ ѡ който ны оуѣрѣва заеднѡ съ васъ во Хрѣта, ѡ който ны ѡ помазалъ:

22 Който ны ѡ ѡ запечатилъ, ѡ далъ ѡ шкрѣченїе дѣховно въ наши те сердца.

23 Я азъ призѣвамъ кѣга (да бждѡ) свидѣтель на моѣта дѣша, зацо, понеже въ жалимъ, не дойдѡхъ до сегѡ въ Коринѡта.

24 Не зацо то нїе ѡскаме да земеме власть надъ вѣра та наша, но зацо то жїлаеме да спомошествоваме на ваша та радость: зацо то нїе стойте тврда оу вѣра та.

1 **Я**ЗВЪ самъ сторилъ въ себѣ си това намѣреніе, да не дойдемъ (сирѣчь) пакъ кода васъ го скорѣ.

2 **З**ащото, ако азъ въ ѿскорѣлавамъ, а то, кой ще мене (архгъ) да ѿбрадна, ако не оныи, който прїима скорѣ ѿ мене;

3 **З**а то ви и писахъ това исто то, за да не быхе ѿскорѣлъ, когато дойдемъ, ѿ оныа, за който трѣбваше да се радвама, понеже самъ оувѣренъ за сички те васъ, защю моа та радость е на сички те васъ (радность).

4 **З**ащото ѿ голѣма скорѣ и ѿ сердѣчна тѣга ви писахъ съ много слъзы, не за да се ѿскорѣете, но да познаете моа та превелика любовь, коа то имамъ къ вамъ.

5 **И**ко ли е нѣкой ѿскорѣлъ мене, не (самъ) мене е ѿскорѣлъ, но по малко (да не речемъ много) и сички те васъ.

6 **Д**овсано е за него това наказаніе, което е ѿ мнозина (прїалъ):

7 **И** на противъ (трѣбваше) да мѣ простите, и да го оутѣшите, да не бы къль погланатъ таковыи ѿ безмѣрна та своа скорѣ.

8 **З**аради това вы молимъ,

да мѣ подтвърдите (своа та) любовь.

9 **З**ащото за това ви и писахъ, да вы икъсимъ да ли стѣтъ сичко послѣшливи.

10 **И** кождо нѣе въ нѣщо прощавате, и азъ (мѣ прощавамъ): защото, ако азъ самъ простилъ нѣщо, кождо самъ простилъ, заради васъ (самъ простилъ) ѿ лице то Хрѣтово,

11 **З**а да не ни стори ѿкнида сатана та: защото нѣе раздѣваме неговъ те хитрости.

12 **И** като дойдохъ въ Тршадда да проповѣдвамъ евангеліе то Хрѣтово, ако и да ми ѿвори Гдъ врата,

13 **П**аки не може да ми се оупокси душа та, като не намерихъ (тамъ) Тита брата моего: но като се постихъ съ нихъ, ѿидохъ въ Македонїа.

14 **Н**о благодареніе (да кжде) на бгъ, който ны прави всегда повѣдители чрезъ Исуса Хрѣта, и и завлава чрезъ насъ благодханіе то на негово то познаніе во всако мѣсто:

15 **З**ащото сме Хрѣтово благодханіе вредъ бгъ, и по междъ оныа, който се спасаватъ и който погивнѣватъ:

16 **И** на едни те оубе смрадъ смертоносенъ за

смерть: а на други те вла-
гоуханіе ѿживително за
животъ: кой е възможенъ
за тога.

17 Защото ние не препра-
ваме слово то вжїе; какво-
то (що праватъ) мнозина,
но проповѣдывае истинно
като ѿ Бга, (и като) предъ
Бга, за Хртѧ.

ГЛАВА І:

Пикъ ли (требва инова)
да захванеме да се прика-
звамъ вамъ; или треба,
каквото на нѣкои си, (да
имаме) препорѣчителни пи-
сма до васъ или ѿ васъ пре-
порѣчителни (до други нѣ-
кои):

2 Писмо то наше (препорѣ-
чительно) вѣсте (истинно),
което е написано на наши
те сердца, и които раздѣл-
ватъ и прочитатъ сички
те человекъ:

3 Понеже е ясно, зашто сте
вѣе писмо Хртѧво, което е
написано чрезъ наше то слъ-
женіе, не съ мастило, но съ
Дхъ наживагъ Бга, не на
плочи каменны, но на тѣ-
лесны плочи на-серца та ви

4 И имаме такава надежда
на Бга чрезъ (Иисуса) Хртѧ:

5 Не защото сме възможни
да и змыслиме нѣщо ѿ себе,
като ѿ самосебе, но воз-
можность та наша е ѿ Бга.

6 Който ни и направил
довольны да бждеме слъжи-
тели на новшѧтъ заветъ,
не на буква та но на Дхѧтъ:
защото буква та оубива,
а Дхѧ ѿживява.

7 И ако слъженіе то смерт-
но, което беше изображено
съ буквы на каменны (плоч-
ки), бжде (только) славно,
щото не можеха да поглѣ-
днатъ сыновѧте Израилеви
на лице то Моусево, за-
ради слава та на негово то
лице, които щеше да пре-
стане:

8 Какво не ще да бжде
много по славно слъженіе
то дхѧвно;

9 Защото, ако слъженіе то
на-ѿсжденіе то (бжде) славно:
кѣлко повече ще да
бжде слъженіе то на-прѧва
та по славно;

10 Понеже (вѣтхо то слъ-
женіе) което е славно, не се
е прослѧвило, когато се
сравни (съ ново то); което
го превотходило слава та.

11 Защото, ако бжде сла-
вно онова, което щеше да
престане (нѣкога), колко ще
да бжде по славно онова,
което не ще да престане
(никога);

12 Понеже прочее имаме
такѧва (истинна) надежда,
съ голѣмо дерзновеніе ви
говориме:

13 И не (прѧиме) каквото

Мѡѵсей въраше покрывало на лицѣ то си: за да не мѡжатъ да видятъ сынове те Ізраилеви крайатъ. (на законатъ) който щеше да престане.

14 Оумовѣте имъ се ѡслѣпиха: понѣже ѿ до днесь това покрывало стои, когато се прочита старъ законъ, ѿ не ѡкрывасе, защото онѡ се оуничтожава (самъ) чрезъ Хрѣта.

15 И дори до днесь покрывало лежи на сърцѣ то имъ, когато се четѣ Мѡѵсей:

16 Я когато се ѡвжрнатъ ко Гдѣ, тогава ще да се вдигне това покрывало.

17 И Гдѣ, ѣ Дхъ, а Гдѣто ѣ Дхъ Гдѣнь, тамъ (ѣ) свобода.

18 Я нѣ силки те, понѣже глѣдаме съ ѡкрывено лицѣ слава та Гдѣна (като) въ оглѣдало, прѣвобразуваме се въ тоа истинъ образъ ѡ слава въ слава, като ѡ Гдѣна Дхъ.

ГЛАВА Д.

ВЪРЯДИ това, понѣже имаме такова служеніе, какното цю нъ ѣ помилвалъ (Бгъ), не додѣванисе:

2 Но като ѡхвжрлихъ ме скривность та (като ѣ прилична) на грѣмны теракоты, не ходиме въ лѣквство, нито съ ажкѡ побѣдѡ

ваме слово то Бжѣе, но ѡкрываме истина та прѣставлаваме себе на совѣсть та на секогѡ челоѡка прѣд Бгѡ.

3 Яко ли ѣ покровѣно наше то благоѡствѡваніе, покровѣно ѣ за онѡ, който погнѣндватъ:

4 (Сирѣчь) на невѣрни те, на който Бгъ ѣ ѡслѣпилъ разуматъ, за да имъ не изгрѣе свѣтлостъ та на славно то благоѡствѡваніе за Хрѣта, който ѣ образъ на невидимагѡ Бгѡ.

5 Защо то не проповѣдаваме себе си, но Хрѣта Іисуса Гдѡ: а сами себе (проповѣдваме) рабѡ вамъ заради (Гдѡ) Іисуса.

6 Защото Бгъ, който ѣ рѣка да изгрѣе ѡ темнина та свѣтъ, той ѣ ѡгрѣалъ въ наши те сердца, за да просвѣтиме (други те) въ познаніе то на слава та Бжѣа, съ пришестіе то Іисуса Хрѣтова.

7 И имаме това сокровище въ калены сосуды, (за да бжде ствно) защо таа велика сила ѣ ѡ Бгѡ, а нѣ ѡ насъ:

8 Понѣже всако плче скрѣбиме, но не досажда ни се: приходиме во ѡчлѡніе, но не ѡ члѡуваме се (совѣмъ):

9 Гонятъ ны, но (Бгъ) ны не ѡстаѡ: сократъ ны доуд, но не погнѣндаме:

10 Всегда носиме на наше то тѣло оумериліеніе то на-Гдѣа нашегѡ Исуса Христа, за да се тѣло ѡживото Исусовѡ на наше то тѣло.

11 Защото непрестанно (ніе) живи се предаваме на смѣрть заради Исуса, за да се тѣло ѡживото Исусовѡ въ смѣртно то наше тѣло.

12 Такѡ, щото смѣрть тѣла оубѡ дѣйствѣва въ насѡ, а живото въ насѡ.

13 Но понѣже имаме тоа истинѡ Дхъ на-вѣра та, споредѡ писано то: повѣрѡвахъ, затова ѡ говорихъ: ѡ не вѣрѣваме, затова, ѡ говориме,

14 Понѣже знаеме зашто който ѡ воскресилѡ Гдѣа Исуса, (той) ще воскреси ѡ насѡ чрезъ Исуса Христа, ѡ ще да нѡ постави съ насѡ.

15 А сичките (тѣла добри) бѣватъ за насѡ заради това, да бѡ тѣла ѡзаконна благодаць произнеда во мнозина ѡ велико благодарѣніе за слава та Бжѣа.

16 Заради това не досажда нѣсе въ тѣло нѣсе: но ако ѡ вжншіо нашѡ челоѡвѣкъ се растѣва, окаче вжтрешніо се ѡвновѣва кѡта дѣнь.

17 Защото кратковременна та наша лѣтка скоркъ, производн намѡ всма тѣнка ѡ велика слава.

18 Понѣже нѣе не глѣдаме

на видимы тѣ (вѣри), но на невидимы тѣ: защото видимы тѣ са временны: а невидимы тѣ са вѣчны.

ГЛАВА В.

Понѣже знаеме зашто ако зѣмна та наша кжѣа тѣлесна се развали, нѣе имаме ѡ бжѣа на небо то кжѣа нескотворѣна (ѡ) вѣчна.

2 И затова въздѣшаме (въ тѣла зѣмна кжѣа), понѣже желѣме да се ѡклеѣме въ небѣсно то наше жилище.

3 И ако се ѡклеѣме (въ него), не щѣме да се намѣриме голи.

4 Защото нѣе, който се нахѣждаме въ това тѣло въздѣшаме заради (неговата) тегота, понѣже не желѣиме, за да се погжаме смѣртно то ѡ живото тѣло.

5 (За това истото то ѡ сотворилѡ насѡ Бжѣа, който ѡ далѡ намѡ ѡбръченіе (на-своѣятѣ) Дхъ.

6 Понѣже прочѣе имаме ѡзвѣстна надежда всегда, ѡ знаеме, зашто колко то време живѣеме въ тѣло то, ѡ далѣчаваме се ѡ Гдѣа:

7 (Защото) съ вѣрованіе хѡдиме, а нѣе съ вижданіе).

8 Заради това имаме дерзновеніе. ѡ желѣме по доври да ѡзвѣзиме ѡ тѣло то, ѡ да ѡидѣме кодѡ Гдѣа.

9 Затова се ѡ похѣждава-

ме, или като се нахождаме (въ тѣло то), или като излезиме (въ тѣло то) да бъдемѣ оубоудни нѣмъ.

10 Защото сички те нѣ трѣбѣва да се пѣвиме предъ сѣдайише то Хрѣтѣво, за да прѣиме секой (приличнѣ, споретъ) каквѣто е сотво- рилъ съ тѣло то, или добро или зло.

11 Понѣже знаѣме прочее страшишатъ (сѣдъ) Гдѣнь, докѣзѣваме на челоуѣцѣ те (за него), и Бгѣ насъ знаѣ: и надамсе, зашѣ и вше ны знаѣте въ ваши те совѣсти.

12 И (съ това) не мѣслиме да похвѣлимѣ себе си и з- новъ предъ васъ, но да на- ме ви причина да се хвѣлите съ насъ, и да имате (шѣ да шговѣрите) на онѣа който се хвѣлатъ въ лице то, а нѣ въ срдцѣ то.

13 Защото, ако нѣ се хвѣ- лимѣ (вше мѣрѣ, хвѣлимѣ- се) за ради Бгѣа: ако ли сми- рѣнно за себе си мѣдрѣваме, заради вѣша та полза.

14 Понѣже Бжѣа та любовь ны побждѣва (на това), зашѣто разсѣждѣваме така: че ако е единъ (Хрѣтѣсъ) оумрѣлъ за сички те, то сѣ сички те оумрѣли.

15 И Хрѣтѣсъ е оумрѣлъ за сички те, за да не живѣлатъ вѣке онѣа, който живѣатъ, за секе си, но за оногѣа,

който е оумрѣлъ за нѣхъ и воскреснѣлъ.

16 За това нѣ въ тѣка на тамъ не шѣме да познаваме нѣкого по плѣти: и ако сме и познали Хрѣта по плѣти но сегѣ го вѣке не познава- ме (така).

17 Защото който (живѣе) во Хрѣта той е ново со- здаѣние: вѣтѣхъ те (работѣ) заминаха: ето сегѣ вшдѣ сичко ново.

18 А сичко то (това вшдѣ) въ Бгѣа, който е примирѣлъ насъ чрезъ Инсѣа Хрѣта со секе, и далъ е намъ сдѣже- нѣ то на-това примирѣние:

19 Шрѣтѣ, Бгѣ е чрезъ Хрѣта примирѣлъ со секе мѣръ, и простилъ е на сички те согрѣшенѣа та, и зара- чѣлъ е намъ да проповѣ- дваше примирѣние то.

20 Нѣ сме прочее послѣ- ницѣ въ (име то) Хрѣтѣво, и като че въ Бгѣа предъмѣна чрезъ насъ: молимѣ въ въ име то Хрѣтѣво, примирѣте- се съ Бгѣа.

21 Защото онъ направи като грѣшенъ заради наше то спасѣние (шѣна своего), който не знаѣше грѣхъ, за да вждеме нѣ праведни предъ Бгѣа чрезъ него.

ГЛАВА 3.

И понѣже сме сотрѣданицѣ (Инсѣа Хрѣтѣки), мѣслиме

вш, да не прїимете Бжїа та
благодать напразну.

2 Защото говори: во вре-
ме благопрїятно послышавъ
те, и въ день спасителенъ
помогнахъ ти это, сега
(Ѣ) благопрїятно то време,
это сега (Ѣ) день спасител-
ный.

3 Нїе въ нїкоя вещь ни-
комѹ не даваме совлазнь,
за да не бжде похулено слъ-
женїе то (наше):

4 Но во всїчко показыва-
ме себе си като Бжїи слдги:
съ много терпѣнїе, въ скор-
би, въ бѣдѣ, и въ тѣснотѣ,

5 Въ рани, въ темнїцѣ,
въ изгнанїа, въ трѣвоге,
въ каѣнїа, въ пощенїа,

6 Съ чистота, съ благо-
разумїе, съ долготерпѣнїе,
съ докросердечїе, съ Дхъ
стѣго, съ любовь нелице-
мѣрна,

7 Съ истинно оученїе, съ
сила Бжїа, съ орджїа та на-
правда та въ дѣснота и въ
лѣва та рѣка:

8 По междѣ слава и безче-
стїе, по междѣ хула и по-
хвала: като прелестницѣ,
(ако и да сме) истинни:

9 Като незнаени, (ако и
да ны) познаватъ: като че
оумираме, а что че сме живи:
като че ны наказыватъ, а
не оумжртвнватъ ны:

10 Като че скорбиме, а нїе
всегдѣ се радываме: като си-

ромаси, а мнозина и корѣ-
тываме: като че нѣмаме ни-
що, а ичко шкладаваме.

11 Оустата наши са шпо-
рени къ вамъ, и Коринѣани,
и схранїето ни се е разши-
рило.

12 Не смѣщиваете се съ оу-
тѣшенїе въ насъ, но стѣ-
снїли сте наши те сердца
за насъ.

13 (Оучинете ми) това
исто то возмездїе (като
на свои чада говоримъ),
разширїтесе и въе.

14 Не бждете впрегнати
въ единъ прѣмъ съ невѣр-
ни те: защото, коє соовще-
нїе има правда та съ без-
законїето; или коє подобїе
видело то съ темнїна та;

15 И коє согласїе има по-
междѣ Хрѣта и по междѣ
велиара; или каковъ дѣла
има вѣрншо съ невѣрншатъ:

16 Или каква дружба има
цѣрква та Бжїа съ идшли ти;
защото въе сте цѣрква на
Бгъ живагш: каквото що
Ѣ рекла Бгъ: зацѣо ще да
се всѣлимъ въ ныхъ, и ще
да походимъ, и азъ ще има
бждемъ Бгъ и они ще ми
бждатъ людіе.

17 Заради това измѣзте
ш средѣ га имъ, и ш дѣли-
тесе, говори Гдъ: и не при-
коснвайте се до нечистота
та имъ: и азъ ще да вы
прїимемъ:

18 И ще ви вѣдемъ Сѣтецъ,
и вѣще ми вѣдете сѣноке
и ашѣри, говори Гдѣ Все-
держитель. И дѣланъ

ГЛАВА 3.

Понѣжъ имаме прочее та-
кѣна ѡтѣшаніа, и возлю-
бленнїи, да се ѡчїстиме ѡ
сѣкаво ѡскверненїе тѣлесно
и дѣшевно, и да совершава-
ми свѣтлость тѣ со страхъ
Бжїи.

2 Прїимѣте ны: нїе не смѣ
сотворили оубѣда никомѣ,
не смѣ развратили никого,
ѡ никогѡ не смѣ зѣли съ
лѣкомство.

3 Не говоримъ (ви) тона
за ѡсѣжденїе: зашто по
напрѣдъ рѣкохъ че сте въ
сраца тѣ наши такъ, што
(ѣзѣ самъ готовъ) да оу-
примъ съ васъ и да живѣемъ.

4 Голѣмо дерзновенїе и-
мамъ въ васъ, многѡ се хлѣ-
лимъ съ васъ: пжленъ самъ
оутѣшенїе, прїизовїленъ
самъ ѡ радость оу сѣком
скорбь наша.

5 Зашто, като дойдѡхъ
въ Македонїа никое оупе-
коенїе не намери наше то
тѣло. Но во исїчко скорби-
ме: ѡ важнъ ны (ѡскорблѣ-
ватъ) країни, а ѡ внѣтре
страхове:

6 Но Бгѣ, който сѣтѣша-
ва смиреннъ тѣ, оутѣши и

насъ съ прїшествїе то Тї-
тово:

7 И не самъ съ прїшествїе
то мѣ, но и съ оутѣшенїе
то, съ коѣто се ѣ оутѣшилъ
ѡ васъ, като ни приказа
голѣмо то ваше желанїе,
ваше то плаканїе, ваша та-
рѣвность (коѣто имате) за
мене, што то їсїе повече се
возрадовахъ.

8 Зашто, ако и да въ
ѡскорвїхъ съ писмо то ми,
не раскѡювамъ се, ако и да се
раскѡювахъ (пѣрно): зашто
гледамъ, че ѡнова писмо,
ако и за мало време, (ѡва-
че) въ ѡскорби.

9 Зегѣ се радѡвамъ, не за-
што се ѡскорвїхте, но за-
што се ѡскорвїхте, за да
се покаете: понѣже се ѡскор-
вїхте по Бгѣ, што неimate
ѡ насъ никаковъ вѣдъ.

10 Зашто скорбь тѣ (коѣ-
то вѣва) за Бгѣ, произво-
ди (такъва) покаенїе, коѣто
води къ спасенїе то, и за
коѣто се никой никога не
раскѡюва: а скорбь тѣ за то
мїръ производи смѣръ.

11 Зашто, ѣто това са-
мо то, што се ѡскорвїхте
по Бгѣ, колько оусѣрдїе прѣ-
изведе въ васъ! Какво и з-
виненїе! какво негодонїе
(на врѣхъ ѡногова, който
ѣвинѡватъ)! какво страхъ!
каково желанїе! каква рѣв-
ность! какво (немъ) ѡмїе

ніе; въже совсѣмъ показѹхте себѣ си че сте чисти въ тѣа работѣ.

12 Яко ви ѿ писахъ прочее (такѣ), не ви писахъ заради оногѣна, който ѣ сотворилъ обидѣта, ни то заради оногѣна, комѣто ѣ сотворена обидѣта, но за да вѣде ꙗвно предъ бгѣ наше то оусердіе; който ѿмаме за васъ.

13 За това се оутѣшихъме за ваше то оутѣшеніе: а ꙗкоже по вече се возрадовахъме за радость тѣ Тѣтова, защото ѣ оуспокоенъ былъ неговшо Дхъ ꙗко сички те васъ:

14 Понеже, ако нѣщо мѣ самъ се похвалилъ за васъ не самъ се засрамилъ: но какъ бо то, сме поговорили вамъ за сичко истина тѣ, такѣ ѿ похваленіе то наше (за васъ) предъ Тѣта, бѣде истинно:

15 И онъ въ сегѣ ꙗкоже по много шѣвѣча, като спомѣнѣва ваше то послушаніе, ѿ какво сте го прѣали со страхъ ѿ съ трепѣраніе.

16 Радѣвамъ се прочее, защото за сичко нѣщо дерзновенно можемъ да се заложимъ за васъ.

ГЛАВА II.

И шѣбавлаваме ви, братѣе, кжѣта тѣ благодать коѣто се ѣ показала въ цѣрквѣтѣ Македонски:

2 Защото со сички те много различни бѣдѣи който са претерпѣли, радость тѣ ѿма ѣ призована, ѿ съ сичка тѣ нѣхна дѣлбока сиромашіа, ѿзледали са призовани въ богатство то на простотѣ тѣ си:

3 Защото онѣ споретъ сила тѣ си, (но) ѿ по вече ꙗко сила тѣ си (ѿзъ свидѣтельствѣвамъ) бѣдоха доброволни:

4 И молиханы съ голѣма молба да прѣимеме нѣ милостына тѣ, ѿ да преврѣчимъ нѣхна тѣ помощь на стѣи те:

5 И не (направиха) какъ бо то цю се надахъме, но прѣдадохъ себѣ си перво на гѣда, (а послѣ) ѿ намъ съ вола тѣ кжѣта:

6 До толко цѣто оумолихъме нѣ Тѣта, какъ бо ѣ началъ ѿзъ прѣдѣ, такѣ ѿ да сврши въ васъ ѿ това добро дѣло.

7 Я въе, като цѣо сте ѿзобрани во всицко ѿ съ вѣрата ѿ съ слово то, ѿ съ радѣматъ, ѿ со секакво оусердіе, ѿ съ любовь тѣ, коѣто ѿмате за насъ, (такѣ) да вѣдете ѿзобрани ѿ съ тѣа добродѣтель.

8 И не говоримъ ви (това) съ повелѣніе, но (като глѣдамъ), оусердіе то надрѣгѣте, ѿспытѣвамъ ѿ чѣ

стосрѣчіе то на ваша та
любовь.

9 Защото знаете благо-
дать гдѣ на гдѣа нашего
исуса Христа. Какво онъ,
ако и да е богатъ, широмаше-
лъ е заради насъ, за-
да се широмаше съ насъ не-
сва та широмаша.

10 За това (видшо) азъ ви
давамъ (самъ) советъ: за-
щото това ви е за полза,
който не самъ сегд сте по-
чнали да го чините, но то-
ще ланска та година исках-
те (да го оучините).

11 Сегд прочее свжршете
и сама та работа, да, как-
вото що е било оусрдіе то
на добро то ви произволѣ-
ніе, така и да се ижврши,
споретъ колкото сте воз-
можни.

12 Защото, ако има нѣ-
кой (добро), произволѣніе,
споретъ колкото е воз-
можнъ, а не споретъ колкото
не е возможнъ, онъ е
благопріятенъ.

13 Защото не (требва) да
(чините) на други те швмг-
чѣніе, а сами (да прѣжрѣ-
вате) оутѣшеніе: но (да
бже) ижравненіе.

14 Въ сегашно то време
ше (помогнете) съ ваше
то иманіе на нишно то
неманіе, а послѣ они (ще
да помогнатъ) съ тѣхно
то иманіе на ваше то

неманіе, за да бже ижра-
вненіе.

15 Каквото що е писано:
който е собралъ по много
(манна), не е ималъ повече
(ш. мѣра та): и който е
малко собралъ, не мѣ е не
достигнало.

16 И благодареніе да бже
на гдѣа, който е вложилъ
въ шраце то Тітово това
ншто то оусрдіе за насъ:

17 Защото (срадостію)
пріа моленіе то (ни): но по-
неже имаще велико оусрдіе,
ш свое то си произволѣніе
пойде къ вамъ.

18 Ние прѣтихме съ него и
оногова брата, когото по-
хваляватъ сички те цѣрквы,
заради проповѣдваніе то
на евангеліе то:

19 И не самъ (го похваля-
ватъ) но и избрани е ш
цѣрквы те да ходи съ насъ
(да спомоществва) на това
бг оудбно дѣло (сирѣчь на
милостына та), на което
свжжме ние за слава на са-
магъ гдѣа; и за ваше то
(свственно) оусрдіе:

20 Ние се вѣрдиме ш това,
(сирѣчь) да ны нѣкой не по-
хди заради много то (ми-
лостына), коато се разпрѣ-
ща презъ наши те ржце.

21 Понеже прѣмшлаваме
(да прѣиме) благоудбны
(работы) не самъ прѣдъ гдѣа,
но и прѣдъ челошцъ те.

22 Прати́хъ съ нѣхъме ѿ брата́ нашего. когото́ сме ѿскѣсили́ много́ пѣти въ много́ (нѣши) зашѣ ѣ оу́сѣрдентъ, а́ сегѣ́ то́ше по́ много́ оу́сѣрдѣнѣи́шій, заради́ много́ то оу́вѣрѣнїе, коѣто ѿма́ на васъ.

23 Я́ колко́то за Тѣта, онъ ѣ мо́й аргѣртъ, ѿ спомоще́ствѣва́ заѣдану́ съ мѣне́ за васъ: а́ колко́то за (а́ргѣрте) брата́та́ наши, (што́то са́ съ нѣго, онѣ са) послѣнни́щъ ѿ цѣркѣте, ѿ сла́ва Хрѣтова́.

24 Доказа́телство́ то прѣ́че на-ва́ша та люко́вь, ѿ на-на́ша та похвала́ за васъ, покаже́те (съ дѣло) прѣдъ́ нихъ ѿ прѣдъ́ сѣчки́ те цѣркѣте.

ГЛѢВА Ѳ.

И́злїшно́ ѣ да ви пи́шемъ (нѣке) заради́ помощь́ та́, коѣто (се́ дѣлженствѣва) на́ свѣтї́ те.

2 Зашѣ́то а́зъ ви зна́мъ оу́сѣрдїе́ те, съ коѣто́ се хва́лимъ за васъ прѣдъ́ Македо́нѣте, че́ ѣ (сѣрѣчь) ѿ-хѣ́та́ готѣва́ (то́ше) ѿла́ни: ѿ ва́ша та рѣвность́ возбѣ́ди́ мнози́на.

3 Я́ брата́та́ та прати́хъ за-то́ва, да́ не́къ се показѣ́ла на́ша та за васъ похвала́ въ́ то́а слѣчай́ сѣтна́: но́ да́ вѣдѣте, (ко́кѣто́ што́ гово́рѣхъ) готѣви́:

4 Да́ не́къ, а́ко до́йдатъ съ мѣне́ (заѣдѣно) Македо́н-щъ, да́ въ на́мератъ́ не при-го́тѣвѣшъ, ѿ ѿше́ да се за́сра́миме́ нѣе, (да́ не гово́риме́ въше́), спорѣтъ́ какѣ́то́ што́ ѿмъ́ сме се́ хвали́ли (по́ на-прѣдъ́) за то́ва́ нѣщю́.

5 Заради́ то́ва́ помысли́хъ (да́ ѣ) потрѣ́бно да́ оу́мо́лимъ брата́та́ та́ да до́йдатъ по́ на́прѣдъ́ при́ васъ, ѿ да́ приго́тѣватъ́ совершѣ́ннъ милосты́на́та́ ви, за коѣто́ се по́ на́прѣдъ́ вре́кохъте, за́ да́ бѣде́ готѣва́ като́ миро́стѣна, а́ нѣ́ като́ лако́мство.

6 И́ то́ва́ ви гово́римъ: за-шѣ́, ко́йто́ сѣ́е со́ скѣпость, со́ скѣпость ѿ́ ше́ да́ жнѣ́: а́ ко́йто́ сѣ́е ѿзѣкѣ́ннъ, ѿзѣ-бѣ́ннъ ѿ́ ше́ да́ жнѣ́.

7 Се́кой (да́ ѿдѣ́лїи) спо-ретъ́ се́рдѣчно́то́ си́ произ-во́ленїе́: не́ со́ скорѣ́вь, нїто́ съ́ принѣ́ждїе́: за́щю́то́ бѣ́тъ ѿвѣ́ча́ оно́го́ва, ко́й-то́ да́ва́ самопроизво́лнъ.

8 Я́ бѣ́тъ ѣ́ сїленъ́ да́ прѣ́в-мно́жи въ́ васъ се́каква́ бла-го́дѣть: за́ да́ вѣдѣте́ ко-гато́дѣ́рни во́ всѣ́кое́ до́брѣ́ дѣ́ло, като́ ѿмате́ се́кога́ во́ всѣ́чко́ нѣщю́ се́какѣ́ до-во́лство́:

9 (Какѣ́́то́ што́ ѣ́ пи́сано: разнѣ́се, да́де́ на́ сирѣ́маши́ те: ѿ́ пра́вда́ та́ нѣго́ва́ прѣ-вѣ́ва́е вѣ́чнъ:)

10 Я́ (бѣ́тъ) ко́йто́ да́ва

сѣме то на сѣятельствѣ, и хлѣбатъ за їденѣ, да бы оумножилъ сѣятвѣ те вѣши, и оувеличилъ жита та на-правда та вѣша.

11 За да бждете богато-дѣрни на всѣко благодѣаніе, коѣто бѣва винѡвно (да се воздѣва) благодареніе на Бгѣа чрезъ насъ:

12 Защо то дѣйствиѣ то на-това сдѣженіе не самш до-полнѣва скѣдость тѣ на-свати те, но и възбѣдава мнозина да воздѣватъ сердѣчни благодареніа на Бгѣа:

13 (Понѣже чрезъ воспріятіе то на-това помоществованіе вѣше (свати те) про-славлѣватъ Бгѣа за покореніе то, коѣто докѣзѣвате че имате на евангеліе то Хрѣтово, и заради чистосердѣчна та вѣша подѣтливостъ (коѣто покѣзѣвате) и нимъ и на други).

14 И они ще да се мѡлатъ (бгѣ) завѣсъ, понѣже въ ѡбѣчатъ по премногш за пре-велика та благодѣть Бжѣа, коѣто ѣ на вѣсъ.

15 И на Бгѣа (да бжде) благодареніе заради неискѣзана та негова дѣрка.

ГЛАВА I.

И самъ азъ Павелъ мѡлимъ въ съ кротостъ тѣ и съ милосердіе то Хрѣтово, коѣто (когѣто самъ) зѣднш съ

вѣсъ смиренъ самъ, а когѣто ѡсѣтствѣвамъ (ѡ вѣсъ) дерзостливъ самъ на врѣхъ вѣсъ.

2 И мѡлимъ въ (говоримъ, не стрѣбайте) да се принѣдимъ да оупотребимъ онѣа дерзостъ, коѣто мѣслимъ защо (ще да се принѣдимъ) да оупотребимъ на врѣхъ онѣа, коѣто мнѣтъ защо нѣ живѣеме по тѣлѣсно.

3 Защо то, ако и да живѣеме съ тѣло то, не твориме обѣче вѣанъ по тѣлѣсно.

4 Защо то орѣжѣа та, съ коѣто се нѣ вѣеме, не сѣ тѣлѣсни, но силни сѣ съ Бжѣа та благодѣть да разорѣтъ твердѣни те (на-протѣвни-цѣ те):

5 И съ нихъ совѣраме замѣшленіа и сѣкое високо мѣдрованіе, коѣто се вѣдѣга на врѣхъ познаніе то Бжѣе, и заплаѣнѣваме сѣкаковъ разѣмъ въ послѣшаніе то Хрѣтово,

6 И готѡви сме да ѡмѣстѣме за сѣкое прѣслѣшаніе, когѣто се покѣжете сѣчки те вѣе послѣшливи.

7 По вѣѣшнѣатъ ли вѣдѣ глѣдате вѣе вѣщи те; ако нѣкой ѣ оувѣренъ за сѣбе си защо ѣ Хрѣтовъ (апостолъ), то нека самъ въ сѣбе разсѣди, защо какѡто ѣ онъ Хрѣтовъ, така сме и нѣ Хрѣтови.

8 Защото, ако се и по много похваляемъ за нѣщата власти, които е дава намъ Гдѣ за ваше то назиданіе, а не за разореніе то ви, не щемъ да се засрамимъ.

9 (Но) даки се не чини, защо (самъ) и скамъ да въздавамъ съ писмата си.

10 Защото писмата мѣ са говори (нѣкой), тежки, и силни, а самолично то мѣ придѣтствіе, тѣлесно немоцино, и словото мѣ е ничтожно.

11 Таковъ (человѣкъ) трѣбва да знае, защо каквито сме со слово то въ писмата си, когато шѣтствуваме, такива сме и съ дѣло то, когато придѣтствуваме.

12 Защото не е смѣе да сочислиме, или да сравнаваме себе съ нѣкой си, които сами себе хвалятъ: но они не разсуджаватъ, защо они сами себе сочиславатъ съ себе си, и сравнаватъ сами себе си.

13 Но не е да похвалиме више мѣрѣ, но споретъ мѣрѣта на правило то, което е раздѣлили намъ Кѣ съ такава мѣрѣ, да стигнеме и дори до вѣкъ.

14 Защото не е се простираме по нече (ш мѣрѣта), каквото (къ шеало да бѣде, когато) не въ достигнали

до вѣкъ: но не сме достигнали и дори до вѣкъ съ проповѣданіе то на евангеліе то Хрѣтово.

15 Не е се не хвалиме по вече ш мѣрѣта, (мѣрѣчъ) въ чужди те трѣдове, но на да мѣсе, заирѣ како порасте нѣрѣта ваша, да се прогласиме по много по междѣ васъ споретъ нашѣтъ дѣла.

16 Щото да проповѣдаме евангеліе то и въ по далечни ш вѣкъ странѣ: а не да се похвалиме въ готовѣ те (работѣ, които) са станали въ чуждѣтъ дѣла.

17 А който се хвали, нека се хвали въ Гдѣ.

18 Защото не е онъ до стоинѣ, който хвали самъ себе, но когото въ хвали.

ГЛАВА ІІІ

Ѧ да кѣхте потярпѣли мало на мое то бездѣе! но и потярпѣте ме.

2 Защото азъ самъ рівностиа за васъ съ Іисъа рѣчностиа: по неже самъ ш рѣчилъ васъ съ единъ мѣвъ, за да въ представимъ на Хрѣта (како) дѣва чиста.

3 Но кой мѣсе да не въ, каквото змѣла та що прелести бѣа со своѣта хитростиа, така кѣ се и ваши те раздѣми развалили (како) се ш далечѣтъ) ш престо дѣше

то, което (требва да има-
те) во Хрѣта.

4 Защото, ако бы нѣкой,
който дойде коды вѣсъ,
начиналъ да проповѣдѣва
дрѣгаго Индѣа, когото нѣ
не проповѣдахъме, или ако
прѣимате дрѣгъ дрѣхъ, ко-
гето не стѣ прѣали, или дрѣ-
го благовѣствованіе, което
не стѣ прѣали, вѣе быхте
това благодарны стѣрпѣли.

5 Я азъ мыслимъ защо въ
нищо да не самъ по доленъ
ѡ первы те япостолы.

6 Защото, ако и да самъ
простъ въ слово то, но не
самъ (простъ) въ знаніе то:
но нѣ сме со вѣсмъ и во
всичко (нѣщо) и знѣстни
вѣсмъ.

7 Или самъ согрѣшилъ (съ
това), като самъ се смирилъ,
за да се возвишите вѣе,
защото ви дарва проповѣ-
дахъ евангеліе то Хрѣтово;

8 Язъ дрѣги те цѣркви со-
клячехъ, и зѣмахъ (ѡ ни хъ)
и ждивеніе, за да слѣдѣвамъ
вѣсмъ: и когѣто бѣхъ при-
вѣсъ, ако и да имахъ скѣ-
достъ (ѡ потребны те вѣ-
щи), никомъ не досади хъ.

9 Защото моѣ та скѣдостъ
сѣ доволиха кратѣа та, кой-
то дойдохъ ѡ Македонїа:
и во всичко (нѣщо) се оу-
варади хъ, и ще да се оува-
димъ да ви не досадимъ.

10 Предлагамъ истина та

Хрѣтова, което ѣ въ мене,
защо тѣа похвала моѣ не
ще да ми се зѣме въ стра-
ны те И хѣски.

11 Я защо (такѣ правимъ);
затова ли, защото вы не
ѡвѣчамъ; Вѣтъ знае: а що-
то правимъ сегѣ, това и
послѣ ще да правимъ,

12 За да ѡсѣчемъ причинѣа
та на ома, ксѣито трѣсатъ
причинѣа да се сравнатъ съ
насъ въ това, щото се хва-
латъ.

13 Защото тѣа лжеапосто-
ли (са) лѣкави наемнищы, и
прешбраздватъ се като апос-
толи Хрѣтови.

14 И не ѣ чудно, защото
и самъ сатана та се преш-
браздѣва като свѣтелъ Ан-
гелъ.

15 Не ѣ прочее голѣма (ра-
бота), ако и слѣги те мѣ се
прешбраздватъ, като слѣжи-
тели на правѣа та: но ко-
нещо имъ ще да кжде спо-
ретъ дѣла та имъ.

16 Пакъ говоримъ, никой
да ме не мни защо самъ без-
дменъ: ако ли не, потѣр-
пете ме поне като бездменъ,
за се мало нѣщо и азъ по-
хвалимъ.

17 Това щото говоримъ
сегѣ, не говоримъ, като що
ѣ оугодно на Гѣа, но како
бездменъ, защото се хва-
лимъ съ такова оувѣреніе.

18 Понеже ми зина се хва-

латъ по плѣти, и азъ ще да се похвалю.

19 Защото вие като блаторазумни, лесно претърпавате безумны те:

20 Вие търпите, и ако вы нѣкой порабощава, ако (вы) нѣкой убива, ако нѣкой по лице то вы бие, ако се нѣкой превозноси.

21 Грамота ми е да кажемъ, защото ние сме (въ това) слаби: но ако нѣкой дерзаетъ съ друго нѣщо (да се похваля), (като безуменъ говоримъ), и азъ дерзаемъ.

22 Еврей ли са они; и азъ самъ (евреинъ): Израилтане ли са; и азъ самъ: ивралмово ли са съеме; и азъ самъ:

23 Хрътови ли са служители! (като безуменъ говоримъ) азъ самъ повече. Въ трудовѣте помного въ раны те юще по много, въ темнищы те най много, и въ смърти те много пшти.

24 ѿ Иудей те петь пшти по четъридесать (раны) безъ еди пріахъ:

25 Три пшти биенъ выдохъ съ тоаги, еднашъ съ камениме побиваха. три пшти се потопи корабляло съ мене: (цѣла) день и (цѣла) ноць стоахъ въ дилбочина та (морска):

26 Много пшти пътешествовахъ, (пострадахъ) бѣдъ въ рѣки, бѣдъ ѿ раз

бойнищы, бѣдъ ѿ сроднищы, бѣдъ ѿ пщичнищы, бѣдъ въ градовѣ те, бѣдъ въ пщитни те, бѣдъ въ морето. бѣдъ помежду лжливихи те братѣа:

27 (Търпелъ самъ) трудъ и невола, въ неспаванѣа много пшти, въ гладъ и въ жада, въ постъ много пшти, въ зима и въ голода.

28 ѿсѣнь вышны те (бѣдъ), ката день самъ убиколенъ ѿ людѣе, и грѣхамсе за сички те цѣрквы.

29 Кой е бленъ, та не боладвамъ и азъ (съ него); кой се соблазнава, та се не распалювамъ и азъ (за него ѿ ревностъ);

30 Ако трѣбва да се хвалимъ, ще да се похвалимъ (за она работы, койго самъ сотворилъ) съ мода немощь.

31 Бгъ и Отецъ на-Гда нашего Исуса Хръта знае, който е благословенъ во вѣки. защото не лжемъ.

32 Въ Дамаскъ (упредѣленныо) народоначалникъ ѿ Ирема царя вардеше градъ Дамаскъ, понеже искаше да ме хване:

33 И въ койшица ме спстиха по стѣна та презъ единый прозорецъ, и (така) извѣгнахъ ѿ ржце те мѣ.

ГЛАВА VI.

ВОНЕТИННО НЕ МЕ ПОЛЗУ-
ВА ДА СЕ ПОХВАЛИМЪ: ЗАШОТО
ЩЕ ДА ДОЙДЕМЪ ВЪ ВИДѢНІА
И ШКРОВЕНІА ГДѢНИ.

2 ЗНАМЪ ЧЕЛОВѢКА ВО ХРѢТѢ,
КОЙТО, ПРЕДЪ ЧЕТЫРИНА-
ДЕСЯТЬ ГОДИНЪ БУДЕ ГРА-
БНАТЪ ДО ТРЕТГО ТО НЕБО (СЪ
ТѢЛО ТО ЛИ, НЕ ЗНАМЪ: ИЛИ
БЕЗЪ ТѢЛО ТО, НЕ ЗНАМЪ:
БГЪ ЗНАЕ):

3 И ЗНАМЪ, ЗАЩО ТОА ЧЕ-
ЛОВѢКЪ (А СЪ ТѢЛО ТО ЛИ,
ИЛИ БЕЗЪ ТѢЛО ТО, НЕ ЗНАМЪ,
ТОВА БГЪ ЗНАЕ):

4 ГРАБНАТЪ Е БЫЛЪ ВЪ РАЙ,
И ЧЛЪ Е НЕИЗРЕЧЕННЫ АД-
МЪ, КОЙТО НЕ Е ВОЗМОЖНО
ДА ИЗГОВОРИ ЧЕЛОВѢКЪ.

5 ЗА ТАКЪ ВЪ ЧЕЛОВѢКЪ ЦЕ
ДА СЕ ПОХВАЛИМЪ: А ЗА СЕБЕ
НЕ ЦЕМЪ ДА СЕ ПОХВАЛИМЪ,
САМЪ ЗА МОИ ТЕ НЕМОЩИ.

6 И АКО БУХЪ ПОИСКАЛЪ ДА
НЕ ПОХВАЛИМЪ, НЕ БУХЪ БЫЛЪ
БЕЗЪМЕНЪ: ЗАШОТО ИСТИННА
ЩЕ ДА РЕЧЕМЪ: НОВАРИМЪ СЕ ДА
НЕ БЫ ПОМЫСЛИЛЪ НѢКОЙ ДА
МЕНЕ ПОВЕЧЕ Ш КСЛКОТО МЕ
СЛѢДА: И Ш КОЛКОТО СЛЪША
Ш МЕНЕ.

7 И ДА НЕ БУХЪ СЕ ПРЕВОЗНО-
СИЛЪ ЗАРАДИ ПРЕМНОГИ ТЕ
ШКРОВЕНІА, ДА ДЕНЪ МИ БУДЕ
ШТЕНЪ НА ТѢЛО ТО АГГЕЛЪ
САТАНИНСКІЙ, ДА МЕ МЖИ,
ЗА ДА СЕ НЕ ПРЕВОЗНОСИМЪ.

8 И ТРИПЖТИ МОЛИХЪ ГДА
ЗА НЕГО, ДА СЕ МАХНЕ Ш МЕНЕ-

9 И РЕЧЕ МИХТИГА ТИ МОА
ТА БЛАГОДАТЬ: ЗАШОТО СИЛА
ТА МОА ВЪ НЕМОЩЬ СЕ СОВЕР-
ШАВА, СЛАДКЪ ПРОЧЕЕ ЩЕ ДА
СЕ ВСЕЛИ ВЪ МЕНЕ СИЛА ТА
ХРѢТОВА.

10 ЗАТОВА САМЪ БЛАГОДА-
РЕНЪ ВЪ НЕМОЩИ ТЕ, ВЪ ПО-
РЪГАНІА ТА, ВЪ ВѢДЫ ТЕ, ВЪ
ИЗГНАНІА ТА, ВЪ ОУТѢСНЕНІА
ТА ЗА ХРѢТЪ: ЗАШОТО КОГА-
ТО САМЪ НЕМОЩЕНЪ, ТОГАВА
САМЪ СИЛЕНЪ.

11 БУДОХЪ БЕЗЪМЕНЪ СЪ
ХВАЛБА ТА СИ: НОВАРИМЪ ПО-
НѢДИХТЕ, ЗАШОТО ВЪЕ ТРЕ-
БЪВАШЕ ДА МЕ ХВАЛИТЕ: ПО-
НѢЖЕ ВЪ НИЦЮ НЕ УСТАНАХЪ
НАЗАДЪ Ш ПЕРВЫ ТЕ ИПОСТО-
ЛЪ, АКО И ДА НЕ САМЪ НИЦЮ.

12 И ЗНАКОВЕ ТЕ НА-МОЕ ТО
ИПОСТОЛСТВО БУДОХЪ ПОКА-
ЗАНИ (ВЪ МЕНЕ) ПРЕДЪ ВАСЪ
СО КСЛКО ТЕРПѢНІЕ, СО ЗНА-
МЕНІА И ЧДЕСА, И СИЛЪ.

13 ЗАШОТО ВЪ КОЕ НѢЩО
ВЪЕ БУДОХТЕ ПО ДОЛНИ Ш
ДРЪГИ ТЕ ЦЕРКВЪ, ШСВѢНЪ
ТОВА ЦЮТО АЗЪ САМЪ НЕ САМЪ
ВИ ДОСАДИЛЪ; ПРОСТѢТЕ МИ
ТАА НЕПРАВДА.

14 БТО И ТРЕТИ ПЖТЬ САМЪ
ГОТОВЪ ДА ДОЙДЕМЪ КОДЪ
ВАСЪ, И НЕ ЦЕМЪ ДА ВИ ДО-
САДИМЪ: ЗАШОТО НЕ ИСКАМЪ
ВАШИ ТЕ (ВѢЩИ), НОВАРИМЪ:
ПОНѢЖЕ НЕ СЪ ДЛЖНИ ЧАДА
ТА ДА СОБИРАТЪ ИМѢНІЕ ЗА
РОДИТЕЛИ ТЕ, НОВАРИМЪ:
ТЕ ЗА ЧАДА ТА.

15 А азъ сладко ще да
иждивимъ, и ще да бждемъ
иждивенъ за вашите души:
(и не гледамъ на тоя, за-
що), ако и да въ ѹбвѣчамъ
азъ по премногъ, въе ме
по малко ѹбвѣчаге.

16 Нека да речеме, (че) азъ
самъ не досадихъ вамъ: но
понеже самъ хитръ, съ ле-
стиво васъ оуловихъ.

17 Да ли поисквахъ нѣщо
повече ѿ васъ чрезъ нѣкого
ѿ оныхъ, които пратихъ до
васъ:

18 Оумолихъ Тита, (да
дойде до васъ), и пратихъ
съ него и (ѣдного) ѿ кра-
тѣа та: дали зема Титъ
нѣщо повече ѿ васъ; не съ
ѣнаковъ ли духъ ходихъ ми;
не по ѣднѣ ли стѣпки стѣ-
пахъ ме);

19 Мислите ли пакъ, за-
що не самъ ѹправдаваме
себе предъ васъ; не, возлюб-
ленни! нше говориме предъ
Бга во име то Хрѣтово: и
сичко то за наше то нази-
даніе (и оутверженіе).

20 Защото се боимъ, да
въ не нашелъ васъ, когато
дойдемъ, какъто не и-
скамъ, и азъ въхъ се нашелъ
вамъ какъто (не) не иска-
те: да въ не нашелъ по меж-
ду васъ раздоръ, зависть,
прости, несогласіа, клеветы,
шептаніа, гордость, и не-
послушанства.

21 Да не въ мепакъ сми-
рилъ оу васъ Бга мой, ко-
гато дойдемъ, и да не ѹ-
плакввамъ мнозина, който
са по напредъ согрѣшили,
и не са се покаали за ничи-
ството та и блудоубаніе то
и безсрамство то, който са
творили.

ГЛАВА ПЕРВА

ѢТО трети пътъ самъ го-
тоя да дойдемъ кодаъ васъ:
при оустѣа та на двѣа и ли
трѣа свидѣтели, вѣрно ще
да бжде всѣкое слово.

2. Азъ се рѣкохъ по на-
предъ, и втори пътъ гово-
римъ, като че самъ кодаъ
васъ, и сега, като не самъ
тамъ, присѣвамъ на оныхъ,
който са согрѣшили по на-
предъ, и на сички те други
те, защото, ако дойдемъ пакъ,
не щемъ да пожалимъ (ни-
кого):

3 Понеже искаге доказа-
телство на тоя, да ли
Хрѣтосъ говори чрезъ мене,
който не ѣ слава въ васъ,
но силенъ ѣ вѣтръ въ васъ.

4 Защото, ако и да въде
распнатъ като слава (чело-
вѣкъ), но живъ ѣ ѿ сила
та Бжїа: и не подобно,
ако и да сме слаки въ него,
но живи ще да бждеме съ
него ѿ сила та Бжїа по
между васъ.

5 Искушавайте себеси да

ли сте въ вѣра та, сами себе испытайте: или не познавате сами себе че Исуса Христосъ е въ васъ: ѿ свѣтъ яко Ісусе не сте иже сени.

6 И азъ се надамъ, зашто ще да раздумжете, че ние не сме неже сени.

7 И молимъ Бгъ, да бы не сотворили въ еникое зло: не за да се пвиме ние иже сени, но за да творите въе доброту, та нека се покажваме ние неже сени.

8 Зашто ницю не можеме (да сториме) срещи истина та, но за истина та.

9 Ние се радваме, когато сме ние слаки, а вые сте силни: зашто това и желаемъ (ѿ Бга) да бждете совершени.

10 Заради това ви и писвамъ тѣла (работы) като не самъ кодъ васъ. за да вы не потребимъ жестокъ,

когато дойдемъ, споретъ власть та, коато ми е да азъ Гдъ за назиданіе, а не за разореніе.

11 Въ прочемъ, братіе, радвайтесе, оу совершайтесе единомысленни кждете, миръ и майти: а Бгъ на любовь та и на миратъ ще да бжде съ васъ.

12 Поздравете единъ другигу съ цѣлованіе свѣто: поздравляватъ въ сички те свѣти.

13 Благодаръ та на Гда (нашегъ) Исуса Христа, и любовь та на Бга (и Сца), и сообщеніе то на стѣ агъ Дха, (да бжде) со сички те васъ. аминъ.

† Това второто посланіе къ Коринѳанымъ написано бжде ѿ Філіппу те Македонски, и пратено съ Тита и съ дѣка.

КЪ ГАЛАТѢМЪ ПОСЛАНИЕ

СВѢТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА II.

Павелъ апостолъ (избраный) (не ѿ человекъ те, нито чрезъ человекъ, но чрезъ Исуса Христа и Бга

Сца, който го е воскресилъ ѿ мѣртва те),

2 И сички те братѣа които са съ мене, на цѣрквите Галатійски:

3 Благодаѣть (да бжде) вамъ и миръ ѿ Бгѣа Отца и ѿ Гдѣа нашего Исуса Хрѣта.

4 Войто е даля себе си за наши те грѣхове за да ны изкави ѿ сегашнѣа лѣкѣа пѣкѣа, по вола та на Бгѣа и Отца нашего.

5 Комѣто (да бжде) слава бо вѣки вѣковѣа дминь,

6 Чѣдимсе каквѣ така скѣрѣ се ѿричате ѿ оногѣа, който вы е призвалъ съ Хрѣтова та благодаѣть, (и прешбращаете) въ дрѣго благовѣствованіе:

7 Воето не е дрѣго: но самѣ има нѣкои, който вы смѣщаватъ, и искатъ да прешкжратъ еѣваггеліе то Хрѣтово.

8 Но ако бы и (сами) нѣ, или Анггелѣа ѿ некоѣ то къ благовѣстѣлѣа вамъ дрѣго (еѣваггеліе) ѿ оноѣа което ви благовѣстѣхме, анѣоема да бжде.

9 Каквѣто (ви) рекохме по напредѣ, и сегѣ (ви пакѣа) говоримъ ако нѣкой ви благовѣстѣѣва дрѣго (еѣваггеліе) ѿ оноѣа което прѣахте, анѣоема да бжде.

10 Защоѣто сегѣ человекѣу ли предѣдѣвамъ, или Бгѣа; или на человекѣу те ли икамъ да оѣгождавамъ; войстиннѣа ако кѣхъ и скалаѣа гоце да оѣгождавамъ на че-

ловѣцѣу те, Хрѣтоѣвъ раѣа не бѣхъ кѣлѣа.

11 И ѿбавлавамъ ви, братіе, защо еѣваггеліе то, което самъ ви проповѣдалъ, не е дѣло человекѣско.

12 Защоѣто нито дѣѣ самъ го прѣдалъ ѿ человекѣа, нито самъ го научилъ (ѿ наѣка человекѣска), но чрезѣа ѿкровѣніе то Исуса Хрѣтоѣо.

13 Понѣже сте чѣли каквѣ е кѣло нѣкоѣа моѣ то житіе, коѣто бѣхъ въ Иѣдѣйство то, защо (сирѣчь) по премногѣа гонѣхѣа цѣрква та Бжѣа, и разѣлахъ ѣ.

14 И предѣспѣвахъ въ Иѣдѣйскіа та (закѣнѣа) пѣвече ѿ мнозина мои вѣрѣстниѣу въ мойнѣа рѣдѣа, понѣже бѣхъ по премногѣа ревнѣтель на-отѣчески те мои предѣнѣа.

15 Но коѣто благоволи Бгѣа, който ме изѣра ѿ ма-терна та ми оѣтѣрѣа, и призѣа ме со своѣа та благодаѣть.

16 Да ми ѣбѣви Оѣна своего, за да го проповѣдѣвамъ въ пѣзѣчниѣу те, ѿ онѣи чѣсѣа не допѣтахсе съ плѣть и кровѣа:

17 Нитѣ ѿидѣхъ во Иѣрусалимѣа коѣа онѣа, който кѣха по напредѣ ѿ мене Ипѣстоли. Но ѿидѣхъ во Иѣрѣвѣа, и пакѣа се вѣрѣахъ въ Дамѣскѣа.

18 Послѣ по три години ѿидоуа во Іерусалимъ да се видимъ съ Петра, ѿ преседехъ оу негѡ петнаесе дни.

19 И (никого) другиго ѿ апостолъ те не видехъ ѡспельнъ Іакѡва краѣта Господана.

20 Я това цюто ви писвамъ, єто (исповѣдвамъ) предъ Бга зашо не лжемъ.

21 Я послѣ доидоуа въ Ѡвурски те ѿ Вилікійски те предѣли.

22 И не познаваха ме на лице цѣрквы те Іудейски, който (вѣрѣваха) ко Хрѣта:

23 Но токму слышаха, зашо ѡнъ който беше гонитель нашъ нѣкога, сегѡ проповѣдва вѣра та, който перко развѣлаше:

24 И прославлаваха Бга заради мене.

ГЛАВА В.

Послѣ по четирнадесать години, пакъ ѿидоуа во Іерусалимъ съ Варнава, като зехъ съ себе ѿ Тита.

2 Я ѿидоуа спорегъ єдно ѿкровеніе (коєто ми бѣде ѿ Бга), ѿ предложихъ ѿмъ благовѣствованіе то, коєто проповѣдвамъ въ мѣстичицы те: а на єдинѣ на по знаменїти те (апостоли), зацюто се воєхъ да се не трѣдимъ, или да не самъ се трѣдимъ на празданъ.

3 Но ни Тита, който беше съ мене, ако ѿ да беше Валинъ, не принѣдиха да се ѡкрѣже:

4 Яко ѿ да се се вонлекли бѣли по междъ насъ лжливѣи братѣа, който се влазили скрѣшнѡ да ѿзгледатъ наша та скокода, коєто нїе ѿмаме ко вѣра та Іисуса Хрѣтова, за да ѡмъ хвѣрлатъ (пакѣ) подъ порокошеніе то:

5 Но нїе ни на єдинъ часъ ѿмъ дадохме мѣсто да ѡмъ покоратъ (на вола та си), за да ѡстане въ насъ постоанна єваγγελска та ѿстина.

6 Я колкото за знаменїти те (Апостола), какви се бѣли ѡни нѣкога, дзъ за това не мѣримъ: зацюто Бгъ не глѣда на лице то на человека: ѿ тѣа знаменїти те не ми прѣдриха нишо по мнѡгѡ,

7 Но на прѣтѣкъ, каго разѡмѣхъ, че є вѣрѣрено мене да проповѣдамъ єваγγελіе то междъ неѡкрѣзани те, каккѡто на Петра, междъ ѡкрѣзани те.

8 (Зацюто ѡнъ ѿстѣй, който є спомоществовалъ на Петра въ Апостолство то на ѡкрѣзани те, тѣѡ спомоществова ѿ мене въ (Апостолство то на) мѣстичицы те):

9 И като разумѣха за дарованна та ми благода́ть Іаковъ ꙗ́и Кіфа ꙗ́и Іо́аннъ, които се почита́тъ за столпове (на-ѣва́нгеліе то), дадоха ꙗ́и мене ꙗ́и на Варна́ва десни́щъ те си (за зна́къ) на-согла́сіе то, за да (и́демъ) ние къ ꙗ́звѣннищъ те, а́ онѣи камъ ѡ́врѣзани те (Іуде́и):

10 Ѣ́амъ (това́ ни зара́ча́ха) да смы́шля́ме сирома́си те: за ко́ето се ꙗ́ потрѣди́хъ съ прилѣжа́ніе да го свѣршимъ.

11 Я́ кога́то дойде́ Пѣтра́ во Антио́хіа, въ о́чи те мѣ се сопроти́вихъ, зашто́то ꙗ́-маше на врѣхъ́ него́ хѣла́.

12 Зашто́то докѣ́ не бѣ́ха дошли́ нѣ́кои (пра́тени) ѡ́ Іаковѣ́, онъ́ ꙗ́де́ше за́еднъ съ ꙗ́звѣннищъ те: а́ кога́то онѣ́ дойдо́ха, нача́ да се крѣ́е ꙗ́ да се ѡ́дѣ́лава (ѡ́ни́хъ), по́неже се ко́еше ѡ́ ѡ́врѣзани те.

13 И пра́вѣха́ лицемѣ́ріе за́еднъ съ него́ ꙗ́ррѣ́ги те Іуде́и, што́то ꙗ́ (са́мъ) Варна́ва приста́на́ на ни́хно то́ лицемѣ́рство.

14 Но като́ видѣ́хъ че́ не хѣ́датъ пра́внъ по ѣ́ва́нгелска́ та́ ꙗ́стина, ре́кохъ́ на Пѣтра́ предъ́ си́чки те: а́ко ты́, който́ си Іуде́анинъ, ꙗ́звѣ́чески, а́ не́ Іуде́йски живѣ́ешъ, за́що по́нѣ́жда́-

вашъ ꙗ́звѣ́ннищъ те́ да жи́вѣатъ́ Іуде́йски;

15 И ние́ сме́ е́стество́ннъ Іуде́и, а́ не́ ѡ́ ꙗ́звѣ́ннищъ те́ грѣ́шнищъ:

16 Но по́неже́ позна́хмъ, зашто́ не мо́же да се ѡ́пра́да чело́вѣ́къ ѡ́ дѣ́ла́ та на-зако́натъ, но са́мъ съ вѣ́ра та́ Іисуса́ Хрѣ́това: (за то́на) ꙗ́ ние́ по́втвора́хмъ во Іисуса́ Хрѣ́та, за да се ѡ́пра́даме́ съ вѣ́ра́ та́ Хрѣ́това, а́ не́ ѡ́ дѣ́ла́ та на-зако́натъ: зашто́то нико́й (чело́вѣ́къ) не мо́же да се ѡ́пра́да ѡ́ дѣ́ла́ та на-зако́натъ.

17 Но а́ко ние́, като́ ꙗ́ска́ме да се ѡ́пра́даме́ чрезъ́ Хрѣ́та, намери́хмесе́ ꙗ́ са́ми грѣ́шнищъ, Хрѣ́то́съ про́чее на грѣ́хъ́тъ ли́ е́ слѣ́жителъ; да́ не да́де́ Бгъ́!

18 Зашто́то, а́ко́ зи́дамъ па́къ онѣ́, ко́ето са́мъ разва́лилъ, са́мъ се́бе по́казу́вамъ прѣ́стѣ́пникъ.

19 По́неже́ а́зъ́ чрезъ́ за́ко́натъ о́умре́хъ́ зако́нъ, за да жи́вѣ́мъ Крѣ́:

20 А́зъ́ се распе́хъ́ съ Хрѣ́та: ꙗ́ не жи́вѣ́мъ́ ве́ке а́зъ́, но Хрѣ́то́съ жи́вѣ́е въ́ мене: а́ това́ што́то жи́вѣ́мъ́ сегѣ́ съ тѣ́ло то́, жи́вѣ́мъ́ съ и́бра́та, ко́ето ꙗ́мамъ́ въ́ Ѣ́вна́ Крѣ́іа́, ко́йто́ ме́ е́ во́злю́вилъ, ꙗ́ преда́лъ́ е́ се́бе си́ за́ мене́.

21 А́зъ́ не ѡ́фрѣ́ламъ́ Крѣ́іа́

та благодать: зашто ако
чрезъ законатъ не (получа-
ва) правда та, то Хрѣтосъ
ѣ всде оумрѣлъ.

ГЛАВА I

В безумнїи Галатїи кой
въ ѣ прелстилъ да се не по-
корявате на истина та;
(васъ) на който предъ очите
Хрѣтосъ ѣ така живъ и зо-
браженъ (съ проповѣданїе
то), като да ѣ по между
васъ распинатъ.

2 Това самъ ѣскамъ да
разумѣемъ ѡ васъ, чрезъ
дѣла та ли законни прилх-
те ные дѣхатъ; или чрезъ
наученїе то на вѣра та;

3 Такъ ли сте безумни,
щото начинахте дѣховать,
а сегѣ тѣлесно свършвате:

4 Тѣлько ли (много) постра-
дѣхте безъ (никаква) пол-
за; ѡ да къ (было самъ)
безъ полза!

5 Оный прочее, който ви
дала дѣхъ, и стрѣва по ме-
жду васъ чѣдеса, чрезъ дѣла
та ли на законатъ (и
стрѣва) или чрезъ наученїе
то на вѣра та;

6 Какъ то и Авраамъ що
повѣрова на Бга, и вмѣни-
мѣсе (това) за правда.

7 Разумѣйте прочее зашто
който вѣрватъ, они са
сынове Авраамови.

8 И понеже писанїе то пред-
видѣ, зашто ѡ вѣра та ще

да ѡправди Бгъ, и зѣчни-
цы те, предъ благовѣсти на
Авраама (такъ): чрезъ тебе
ще да се благословатъ си-
ки те народи.

9 Който прочее вѣрватъ,
благословени са (зѣднѣ) съ
Авраама, който ѣ новѣро-
валъ.

10 Зашто, който се ѡк-
лѣгатъ на дѣла та закон-
ни, они са подъ клетва:
зашто ѣ писано: проклетъ
ѣ секой, който не стои
цврѣствъ въ сичко то щото
ѣ написано въ книга та за-
конна, за да го исполнава.

11 Я зашто никой не може
да се ѡправда предъ Бга
чрезъ законатъ, гнвно ѣ (ѡ
това): зашто (ѣ речено):
праведный чрезъ вѣра та
ще да бжде живъ.

12 Я законно не дѣйствѣва
чрезъ вѣра та: но (говори),
който человекъ свърши тѣл
(заповѣди законны), тѣй
ще да бжде живъ чрезъ нѣхъ

13 Хрѣтосъ ны ѣ и скрпиль
ѡ клетва та законна, по-
неже къ дѣла насъ клетва: за-
што ѣ писано: проклетъ ѣ
секой който висї на дърво:

14 За да се распространи
въ и зѣчницы те благосло-
венїе то Авраамово чрезъ Ис-
уса Хрѣта, (и) за да приїме-
ме нїе ѡкѣщанншатъ дѣхъ
чрезъ вѣра та.

15 Братїе, по человекчески

говѣримъ: окаяне никои не развѣла завѣтъ, който ѣ подтвржденъ ѿ нѣкогш челоуѣка, нито приписана нѣщо (въ него).

16 Я тѣмъ ѡкѣщаніа са дадени Авраамъ, и на сѣмето мѣ: (и) неговѣри: и на сѣменѣта мѣ, като за мнозина, но като за ЕДНОГО: коѣто, ѣ Хрѣтоу.

17 Изъ прочее говоримъ това, (защо) завѣтъ подтвржденъ ѿ Кѣга за Хрѣта, не може да ѿфрли законъ, който ѣ даденъ послѣ по четирестотини и тріесе години, за да развѣли ѡкѣщаніе то (Бжїе).

18 Защото, ако наслѣдство то ѣ ѿ законата, то не ѣ вѣке ѿ ѡкѣщаніе то: а на Авраамъ (го) дарова Бжїе чрезъ ѡкѣщаніе то.

19 За каквѣо ѣ прочее законъ; (тои) вѣде прихрѣненъ (при ѡкѣщаніе то) за (да възбранана) престѣплѣніа та, докле да дойте сѣмето, на коѣто вѣде ѡкѣщаніе то, (и тои) ѣ даденъ чрезъ Ангелъ те, и чрезъ рѣка та на посредственниката (Моуїсеа).

20 Я посредственнико не ѣ на ЕДНОГШ (посредственникъ): но Кѣга ѣ ЕДИНЪ.

21 Законъ прочее противенъ ли ѣ на бжїи те ѡкѣщаніа. НЕ ДАЙ БЖЕ! За-

щото ако вѣде даденъ законъ, който може да даа животъ, вистиннѣ правдата щеше да ѣ ѿ законата.

22 Но писаніе то заключи сичко то подъ грѣхъта, за да се даде ѡкѣщаніе то чрезъ вѣрованіе то во Исуса Хрѣта на ѡніа, който вѣрватъ.

23 Я докле іоше не вѣше дошла вѣра та, ние вѣхме подъ стража на законата, затворены, до вѣра та, коѣто щеше да се ѡкрше.

24 Щото законъ вѣдѣ нѣма дѣтководителъ во Хрѣта, за да се ѡправдаме чрезъ вѣра та;

25 Я като дойде вѣра та, ние вѣке не сме подъ дѣтководителъ.

26 Защото сички те (нше) сте синове Бжїи съ вѣра та во Исуса Хрѣта:

27 Понеже (сички те вше) който сте се во Хрѣта крѣстиши, во Хрѣта сте се ѡклекли.

28 Нѣма неке Юдеанинъ, ни Бланинъ: нѣма рѣкъ, ни словѣденъ: нѣма мъжескїи полъ, ни женскїи: защото сички те вше ЕДНО сте во Хрѣта Исуса.

29 Ако ли сте вше Хрѣтоу, то сте сѣме Авраамово, и споретъ ѡкѣщаніе то на слѣдницъ.

ЯВЛЕНІЯ Д.

АЗЪ прѣе говоримъ, за-
що въ колѣкото време наслѣ-
дникъ ѣ безвзрастенъ,
по нищо не различествѣе ѿ
рѣкъ, ако ѿ да ѣ господарь
на всичко то:

2 Но намѣрѣвасе подъ над-
зиратели ѿ домостройтели,
дори до онаго време, коѣто
ѣ ѿпредѣлялъ баща мѣ.

3 Такъ ѿ нѣ, доклѣ бѣхмѣ
безвзрастни, бѣхмѣ пора-
кошени (подъ власть тѣ)
на стѣхѣи те свѣтски:

4 Но когѣто се ѿсполни
(оуречѣнно то) време, прати
Бгъ Ѣна своего (Ѣдино-
роднаго), който се роди ѿ
женѣ, ѿ (покорисе) подъ
законатъ:

5 Да ѿскѣпи онаѣ, който
бѣха подъ законатъ, ѿ да
прѣимѣмѣ нѣ оуъновленіе.

6 И понѣже сте сынове,
Бгъ ѣ пратилъ дхатъ на-
Ѣна своего въ вѣщи те
сердцѣ, който вѣка ѿвѣа,
(сирѣчь) "Отче.

7 Прѣе не си вѣке рѣкъ,
но сынъ: а ако си сынъ,
(то си) ѿ наслѣдникъ Бжїѿ
чрезъ Іисуса Хрѣта.

8 Но тогѣва, понѣже не по-
знавахте бгѣа, сдѣжѣте на
онѣа (богове), който не са
ѣстѣственни богове:

9 Я сегѣ, понѣже познахте
Бгѣа, ѿли да речѣмъ по до-
брѣ понѣже вѣдохте позна-

ни ѿ Бгѣа, каквѣ се вѣща-
те пакъ къ слѣкъ те ѿ бѣ-
днѣ те стѣхѣи, на който
пакъ ѿзновѣ ѿскѣте да сдѣ-
жите;

10 (Пакъ) ѿзгледѣвате дни
те, ѿ мѣсѣцѣ те, ѿ време-
на тѣ, ѿ годинѣ те,

11 Коимѣ се за васъ, да не
самъ се напѣсѣтъ тѣдѣилъ оу
васъ.

12 Вѣдѣте (ѿ вѣе) каквѣто
(самъ) азъ: зашто ѿ азъ
вѣдохъ) каквѣто (сте) вѣе:
ѿ заговѣ молимъ васъ брѣ-
тѣ! вѣе не мѣ сте сотвори-
ли (напрѣдѣ) никаква ѿ-
бѣда:

13 И знаѣте, зашто азъ ви
проповѣдахъ Ѣвѣгеліе то
перви пѣтъ, когѣто бѣхъ
нѣмошенъ съ тѣло то.

14 И не презрѣхте товѣ
тѣлесно моѣ ѿскѣшнѣе, ни-
то се возгндѣхте, но прѣ-
ахте ме като ѿгела Бжїѣа,
ѿ като (самаго) Іисуса Хрѣта.

15 Гдѣ ѿстанѣ прѣе Ѣ-
новѣ вѣше влаженство; за-
што азъ свидѣтелствѣ-
вамъ, че ако вѣше возмож-
но, щѣхте да ѿзвѣртѣте ѿ
онѣ те си, ѿ щѣхте да мѣ
си дадѣте.

16 Врагъ ли прѣе вѣдохъ
намъ, зашто ви говоримъ
ѿстина тѣ;

17 Нѣхна тѣ рѣвность за
васъ не ѣ добра, но ѿскѣтъ
да вѣ ѿдѣлатъ (ѿ насъ),

за да (въ направатъ да) бждете рѣвностни (вше) за нихъ.

18 Докрò Ë да имате рѣвностъ за докрò то всегда, и не самъ когато самъ кодъ васъ.

19 Чáда ми, за които азъ пакъ претърпвамъ мъжките (на-ражданіе то) докле да се изобразятъ въ васъ Хр̀тòсъ:

20 Изъ желáхъ да самъ сегá кодъ васъ, и да си прѣмѣнимъ гласятъ, защото самъ въ недоумѣніе за васъ.

21 Кажете ми вше, които ищите да сте по законатъ, законатъ ли не слышате;

22 Защото Ë писано: Израáмъ имаше двá сына: едногò ш̀ ракъна та, а др̀гигò ш̀ свободна та (си жена).

23 Но онъ който (беше) ш̀ ракъна та, той се роди по плòти: а който (беше) ш̀ свободна та, той (се роди) по ш̀кѣщанію.

24 Я това се разумѣва иносказателно: защото тía (авѣ теженъ) са двá та за вѣта: едношо ш̀ гора та вѣнайска, който ражда въ рокство, който Ë Ягарь.

25 Защото Ягарь (значити) гора вѣнай, който Ë во Изравiа, и подобна Ë на тѣкашніатъ Иерусалимъ, който Ë роуъ со свои те жители.

26 Я некесный Иерусалимъ

Ë свободенъ, който Ë майка на сички те насъ.

27 Защото Ë писано: реселисе неплоднаа, който не раждаше: възглашавай и выкай, който не боlederвашъ (въ ражданѣ то), защото са по много чáда та на-ш̀танена та, неже ли на-онáа, която има мъжъ.

28 Я не сме, братіе, чáда на-ш̀кѣщаніе то, като Исáка.

29 Но каквòто тогáва ш̀ный който беше роденъ по плòти, гòнеше (роденшата) по др̀хъ, така и сегá.

30 Но що говори писаніе то; испжди ракъна та и нейншатъ сынъ: защото не ще да бжде наследникъ ш̀но ракънина заедно съ сынатъ на-свободна та.

31 Прòче, братіе, не сме чáда на-ракъна та, но на-свободна та.

ГЛАВА В'

ВРЯДИ това стоите цвржсти въ свобода та, съ колато ны Ë свободилъ Хр̀тòсъ, и не подлагайте се пакъ подъ ш̀рѣматъ на-роктвò то.

2 В̀то, азъ Павелъ ви говоримъ, защото ако се ш̀крѣзвате, Хр̀тòсъ ш̀ниòдъ не ще да ви ползвва.

3 И свидѣтельстввамъ

пакъ на секого челоуѣка, който се ѡкрѣзва, зацо є долженъ сичкіатъ законъ да исполни.

4 Вше, който мыслите да се ѡправдате съ законатъ, ѡчуждили сте се ѡ хрѣта, и ѡпадали сте ѡ благодатьта.

5 И ніе чрезъ дха чакаме и надамесе да се ѡправдаме ѡ вѣрата.

6 Защо то оу хрѣта Тисса нито ѡкрѣзаніе то има нѣкоа сила, нито неѡкрѣзаніе то. но вѣрата, коато (се показува) дѣйствиелна чрезъ любовьта.

7 Вше вжрѣхте доврѣ: койви возкрани да се не покоравате на истина та;

8 Това предумованіе не є ѡ оноува, който вы є призвавъ.

9 Малъ квасецъ сичко то тѣсто вкиселава.

10 Изъ ймамъ такоа оуѡрѣніе за васъ въ гда, зацо нишо дрѣго не цѣете да помислите (ѡ свѣнь това): но оншй, който вы смѣшавъ, цѣе да понесе наказаніе то, кой вѣлъ да вѣлъ.

11 И азъ, братіе, ако пропонѣдвамъ іоце ѡкрѣзаніе, зацо ме іоце гонатъ; въ тоа слѣнай соблазнѣніе то крѣстно вы се прекратило.

12 Ѣ дакъ ѡсѣкльв Кгъ

онша, който вы возмѣшаватъ!

13 Защо то вше, братіе на свобода сте призвани: саму (неѡпотреклавайте) свобода та ваша въ причина (за да живѣете по вола та) тѣлесна. Но съ любовь слѣгивайте єдинъ дрѣгимъ.

14 Защо то сичкіо законъ се исполнава въ єднѣ (саму таа) заповѣдь, сирѣчь: цѣе да возлюбишъ вѣжнаго твоего, како самаго себе.

15 Ако ли єдинъ дрѣги се хапете и пѣдете, вадѣтесе да се єдинъ ѡ дрѣгимъ не истрѣките.

16 И говѣримъ ви: ходѣте по дху, и похотьта тѣлесна, не совершавайте.

17 Защо то тѣло то има похоти (противну) на дхатъ а дхо на тѣло то: и они єдинъ дрѣгимъ се противатъ за да не (можете да) истрѣвате оноа, цѣто йскате.

18 Ако ли се ѡ дхатъ оуправлавате. то не подлежите подъ законатъ.

19 И дѣла та плѣтски са тѣвни: койго са прѣлюбо дѣйство то, вѣдо, нечистота та, безрѣмство то,

20 Іаѡслѣженіе то, чародѣлїа та, враждѣте, свадливости те, рѣвности те, гнѣванїа та, словопрѣнїа та, крамоуь те, соблазни те єреси те,

21 Зависти те, оубійства та, пїанства та, безчинни те вѣканїа, и подобни те на тіа: азъ ви ги казѣхъ напредъ, какъ то и цю самъ ви казълъ по напредъ, зацо който праватъ такива (работы), не щатъ да наслѣдуютъ царство то Бжїе.

22 Я дхѣвныи плодъ е любовь, радость, миръ, долготерпѣніе, благасть, милосердіе, вѣра, кротость, воздержаніе:

23 На врху тѣа нема законъ.

24 Я който са Хрѣтови, распїани са (свое то) тѣло, (а съ тѣло то) и страсти те и похоти те.

25 Яко живѣеме по дху, трѣбува и по дху да ходиме.

26 Да не бѣваме тщеславни, за да не раздаражаваме єдинъ другиго, и єдинъ другиму да не завидиме.

ГЛАВА 3.

БРАТІЕ, ако и падне челоуѣкъ въ нѣкое согрѣшеніе, вше дхѣвнии исправляйте таковаго съ дху кротости: но варди и себе си, да не и тѣ паднешъ во искѣщеніе.

2 Вдинъ другиму носете теготѣ те, и така ще да исполните законатъ Хрѣсовъ.

3 Зацо те, ако нѣкой мысли (за) себе че е нѣщо, когда то не е нищо, то и селже съ оумжтѣ.

4 Но секой да и смѣтѣва свои те дѣла, и тогда може да има похвалу самъ въ себе, а не (како се сравнава) съ другиго.

5 Зацо то секой своѣатъ си товаръ ще да понесе.

6 Онѣи, който прїима надчєніе въ слово то (Бжїе), нѣка ѡдѣлава (часть) ѡ сичко то си добро на оногѣа, който го оучи.

7 Не прелѣщайтесе: Бгъ се не ляже: зацо то (секой) челоуѣкъ цюто постѣе, тогда ще и да пожне.

8 Понеже, който сѣе въ своѣта плѣтъ ѡ плѣтъ та и ще да пожне истабнїе: а който сѣе въ дхатъ, ѡ дхатъ и ще да пожне живѣотъ вѣчный.

9 Дани се не додѣва когда то стѣнаме добро то: зацо то въ свое то мѣ време ще да пожнеме, ако не ѡслакѣеме.

10 Прѣче до гдѣ имаме време, да стѣнаме добро то на сички те, а найвече на свои те єдиноуѣрни.

11 Вїждатѣ колко пространни писма ви написахъ съ молѣта рѣка.

12 Който желатъ да са добродѣлни по плѣти, они

ны понуждаватъ да се ѿ-
бръѣзвате, самъ за да не
бждатъ гоними за крѣ-
статъ Хрѣтовъ.

13 Заціото нито онѣа,
който се ѿкрѣзватъ вѣр-
датъ законатъ: но искатъ
да се ѿбръѣзвате вше, за
да се похвалятъ въ наша
та плоть.

14 Я азъ не даѣи бже да
се похвалимъ (съ друго нѣ-
що), самъ съ крѣстатъ на
Гдѣ нашего Исуса Хрѣта:
чрезъ когото миръ за мене
ѣ распнатъ, и азъ за ми-
ратъ.

15 Заціото во Хрѣта Исуса
са нито ѿбръѣзаніе то има

нѣкоа сила, нито нешкрѣ-
заніе тс, но (трѣбѣва да
бждеме) нова тварь.

16 И който живѣатъ по
тона правилс, миръ (да бж-
де) на нихъ и милость, и
на Бжїатъ Израиль.

17 ѿ тѣка на тамъ никой
да ми не досажда: заціото
азъ (іоще) носимъ на тѣло
то си ранъ тс (който самъ
прїалъ) за Гдѣ Исуса.

18 Благодать та на Гдѣ
нашего Исуса Хрѣта (да
бжде) съ духатъ вась, бра-
тїе. аминь.

† Посланиѣ то къ Галатимъ
бждѣ написано ѿ Римъ.

КО ВФЕФЕВМЪ ПОСЛАНІВ

ѦВѢТАГѦ АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА II

Павла съ вола та Бжїа
апостоль Исуса Хрѣтовъ.
на стїи тс, който са во в-
фѣсѣ, и вѣрѣватъ во Хрѣта
Исуса.

2 Благодать (да бжде)
вѣмъ и миръ ѿ Бгѣ Сїѣ
нашего, и ѿ Гдѣ Исуса
Хрѣта.

3 Благословенъ (да бжде)
Бгъ и Сїѣ на Гдѣ наше-

го Исуса Хрѣта, който ны
ѣ благословилъ со секако
благословеніе духовно на
некеса та чрезъ Хрѣта:

4 Каквото ны ѣ извралъ
въ него предъ созданіе ми-
ра, за да бждеме свати и
непорочни предъ него съ
люковъ та.

5 Понѣже ны ѣ предшпре-
дѣлилъ да бждеме оуцено-
влени немъ чрезъ Исуса

Хрѣта, по благоволеніе то на-своа та вола.

6 За прославленіе на-превелика та благодать своа, съ коаго нш ѣ ѡбдарила чрезъ возлюбленнаго (своего):

7 Въ когѣто имаме ѡскѣпленіе съ негова та кръвь, ѡ прощеніе на-грѣхове те ни по богатство то на-благодать та мѣ:

8 Коаго ѣ преумножилъ въ насъ со всака премѣдрость ѡ разумъ:

9 Понѣже ни ѡкрѣ тайнство то на-своа та вола по благоволенію своемъ, коѣто ѣ по напредъ оу себе положилъ:

10 Що то, като се ѡсплнатъ времена та на (кожественно то) смотреніе, да соединѡ сѡчки те (сѡщества) коѣто са на небо то ѡ на земла та подъ ѣдна глава (подъ) Хрѣта:

11 Чрезъ когѣто сме се сотворили ѡ нѡе наслѣдницѡ, понѣже въдохме предназначени (на това) по ѡпредѣленію Бжѡю, коѣто дѣйствиства сѡчки споретъ произволеніе то на-своа та вола.

12 Да бждеме за похвала на-негова та слава, (нѡе) коѣто напредъ се надѣхме на Хрѣта:

13 На когѣто (се надѣхте) ѡ вше, като чѡхте сло-

во то на-ѡстина та, (сѡрѣчь) ѣвѡγγελіе то на-ваше то спасеніе: ѡ понѣже повѣровахте въ него, приахте печатъ ѡ Дха сѡгѡ, (како то то шо бѣше) ѡвѣрѡваніе то.

14 Коѣто ѣ ѡвѣрѣненіе на-наслѣдѡе то наше, доклѣсовершенно да се ѡзбаватъ сѡчки те, коѣто са ѡзбрани за похвала на-слава та негова.

15 Заради това ѡ ѡзъ, като чѡхъ ваша та вѣра (коаго показѡвате) на свѡти те.

16 Ме престѡндѡамъ да-благодаримъ за васъ (Бгѡ), ѡ да въ помѡндѡамъ въ молѡтѡвѡ те моѡ:

17 Да въ Бгѡ на-Гѡа на шегѡ ѡнедѡа Хрѣта, ѡтеца на-слава та, да ѡ вамъ дѡхъ на-премѣдрость та ѡ на-ѡкровеніе то, што да го познѡете:

18 ѡ просѡтѡилъ въ сѡрдѡчни те въ ѡчи, за да познѡете, коѡкава ѣ на надежда та на-ѡнѡа коѣто са звѡни, ѡ коѡкото ѣ богатство то на-славно то наслѣдѡе негово за свѡти те,

19 ѡ какво ѣ безконѣчно величество на-своа та сила показѡлъ намъ, коѣто вѣрѡваме чрезъ дѣйствиѡе то надержѡнна та крѣпость негова:

20 Коаго ѣ показѡлъ на Хрѣта, понѣже го воскресѡ ѡ

мѣртва ти, и тѣриго ѿ дѣсна
та си странѣ на небѣ то:

21 По горѣ ѿ сѣкое начал-
ство, и власть, и сила, и
господство, и ѿ сѣако иже,
коѣто (може да) се наиме-
нѣва не самѣ въ тѣмъ свѣтѣ,
но и въ вѣдѣшиахъ.

22 И сичко покорѣ подъ
нозѣ те мѣ: и постави го
надъ сичко, за да ѣ глава
на цѣрква та.

23 Коѣто ѣ негово то тѣ-
ло, и полнота та на-оно-
гова, коѣто и исполнава сич-
ко то по междѣ сички те.

ГЛЯВА В.

И вѣсѣ (ѣ живиѣлѣ), коѣто
бѣхте мѣртва заради пре-
стѣплѣнѣа та и грѣхѣвѣ те
вѣши:

2 Въ коѣто сте нѣкое вре-
ме живѣли по обѣчайахъ
на-тѣмъ свѣтѣ, и по вола та
на-кнѣзѣахъ, коѣто вла-
ства по въздухатѣ на-дѣ-
хатѣ, коѣто дѣйствѣна се-
га въ сыновѣ те на-проти-
влѣнѣе то.

3 По междѣ коѣто и нѣ
живѣахме нѣкога съ нѣши
те пѣхоти плѣски, понѣ-
же стрѣвахме вола та на-
тѣло то и на-помышлѣнѣа
та, и бѣхме по ѣстество
чѣда на гнѣватѣ, каквѣто
и дрѣги те.

4 Но Бгѣ коѣто ѣ богѣтѣ
въ милость тѣ, за премнога

та своѣ любовѣ, съ коѣто
ѣ возлюбилѣ насѣ,

5 Ѣживи зѣднѣ съ Хрѣта
и насѣ, коѣто бѣхме мѣртва
заради грѣхѣвѣ те: (вѣе сте
съ (негова тѣ) милость спа-
сѣни):

6 И зѣднѣ съ него ны
воскреси, и постави зѣ-
днѣ на небѣ то чрезѣ Хрѣта
Иисѣса.

7 За да покаже въ вѣдѣши
те вѣкове превѣлико то бо-
гѣтство на-своѣ та благо-
дѣтѣ, съ влагость тѣ си
(коѣто и злива на насѣ)
чрезѣ Хрѣта Иисѣса.

8 Защо то вѣе сте съ бла-
годѣтѣ смасѣни чрезѣ вѣра
та: и товѣ не (происходи)
ѿ вѣсѣ, то ѣ дарѣ Бжѣи:

9 Нѣ заради дѣла та, да
се никѣи не похваѣли:

10 Защо то сме негово соз-
данѣе, новосоздано чрезѣ
Хрѣта Иисѣса за (да твори-
ме) добри дѣла, коѣто ѣ
Бгѣ предназначилѣ (намѣ),
да ви исполнаваме.

11 Заради товѣ помнѣте,
защо вѣе, коѣто нѣкога
бѣхте мѣзѣчници по плѣти,
и наричѣхтесе нешѣрѣзани
ѿ онѣа, коѣто се наричатѣ
ѿверѣзани, защо то ѿверѣ-
зѣватѣ тѣло то съ рѣцѣ те;

12 Защо (говѣримѣ) бѣхте
въ онова време безѣ Хрѣта,
ѿчѣдѣни ѿ общество то
Исрѣилѣско, и странни ѿ

завѣтъ те на шѣщаніе то, понѣже нѣмахте надежда, и бѣхте безкожнн на свѣтъ тѣ

13 Я сегѣ (понѣже вѣрѣвахте) во Хрѣта Исуса, вѣе, който нѣкое време бѣхте далече, приближихте се чрезъ кровь тѣ Хрѣтова.

14 Защото тѣ ѣ наше то примирѣніе, който ѣ направилъ два тѣ (народа) ѣднѣ, понѣже развали стѣна тѣ, колато преграждаше по средѣ

15 (Стѣнѣ) вражда тѣ стѣло то свое. като оумночюжи законатъ на заповѣди те со (свой те) оученіа, за да согради шѣ двѣ тѣ (народа) ѣднѣ новѣ человекѣ въ сѣбе си, като ги примири:

16 И да примири и двѣ тѣ съ Бга въ ѣдно тѣло чрезъ крѣстатѣ, понѣже оуби вражда тѣ на него.

17 И като дойдѣ благовѣсти миръ на вѣсѣ далѣчни те и блѣжни те:

18 Защото чрезъ него имаме и двѣ тѣ (народа) съ ѣднѣ истинъ духъ приближеніе ко Оцѣ.

19 Того ради не стѣ прочее странни и пришѣлцы, но сограждани на свѣти те, и свой на Бга:

20 Понѣже кьдѣхте соградени на апѣстолско то и пророческо то ѣснованіе, и имате краенгѣленъ (камень) самарѣ Исуса Хрѣта.

21 На който гичко то зааніе, като се оустраѣва, растѣ за (да бждѣ) цѣрква посвѣщенна на Гда:

22 На който и вѣе се зидайте за (да бждѣте) жилище Бжїе по духъ.

ГЛАВА Г

По тѣл причинѣ (самъ станалъ) азъ Павелъ оузникъ Исуса Хрѣтовъ за вѣсѣ мзвѣчницы те:

2 Защото вѣе стѣ чдлн строеніе то на Бжїа тѣ благодатъ, коато ми ѣ дадена за вѣсѣ:

3 Защо (сирѣчь) чрезъ шкровеніе ми кьдѣ кѣзано тайнство то, (какво то по напредѣ ви писахъ въ кратцѣ:

4 Въ който, като четѣте, можете да разбѣжете мое то знаніе, което имамъ въ тайнство то Хрѣтово:)

5 Който въ дрѣги времена не ѣ кѣзано на сынове те человекѣсти, какво то сегѣ се шкрѣ на свѣти те негови апѣстоли и прорѣцы чрезъ Дха (свѣтаго):

6 За да бждатъ мзвѣчницы те наследаницы, и да составлѣватъ ѣдно тѣло, и да са сопричастницы на шѣщаніе те, който ѣ (Бгѣ дѣлъ) во Исуса Хрѣта чрезъ ѣванггеліе то:

7 На който духъ кьдѣхъ слѣжителъ спорѣтъ дарѣка тѣ

на-Бжїа та благодать, ко-
то ми є дадена чрезъ дѣй-
ство то на-негова та сила.

8 Мене (говоримъ), който
самъ най малокъ ѿ сички
те сватїи, дадесе тѣмъ бла-
годать да благовѣстимъ въ
пѣзичницѣ те неспосижи-
мо то когатство Хрѣтово.

9 И да ѿкрѣмъ на сички
те, оу цю се согеси строе-
ніе то на-тайнство то, ко-
то є сокровенно вшодъ ѿ вѣ-
ка оу Бга, който є создааъ
сичко чрезъ Исуса Хрѣта:

10 За да се каже сегѣ на
началства та ѿ власти
те на небо то чрезъ цѣрква
та многоразлична та пре-
мдарость Бжїа:

11 Споретъ предвѣчно то
ѿпредѣленіе, което є испол-
нилъ чрезъ Га нашего
Исуса Хрѣта.

12 Чрезъ когото ѿмаме дер-
зновеніе съ вѣра та въ не-
го, да се приближиме съ на-
дежда (при Бга).

13 Затова ви молимъ да
ви се не додѣва за мои те
вѣдш, ксито (търпимъ) за
васъ, зацюто они са слава
ваша.

14 И за тѣмъ причина пре-
клонявамъ мои те колѣна
предъ Оца на-Га нашего
Исуса Хрѣта.

15 ѿ когото приима ѿме
ікой родъ (който є) на
небо то ѿ на земля та.

16 Да ви даде (благодать)
споретъ когатство то на-
своѣ та слава, да се оукрѣпи
цвржстѣ чрезъ неговыатъ
Дхъ вштрений (вашъ) че-
ловѣкъ.

17 Да се всели Хрѣтосъ
чрезъ вѣра та (ви) въ ваши
те серцѣ, ѿ да се вкорени
те ѿ оутвердите въ любовь
та така,

18 Шото да можете да ра-
зѣмѣте (зѣданш) со сички
те сватїи, каквѣ є ширѣ-
та та ѿ долготѣ та ѿ глѣ-
кина та ѿ висотѣ та (не-
гова).

19 И да разѣмѣте Хрѣто-
ва та любовь, коато пре-
носходи (исакъ) разѣмъ, ѿ
да се исполните ѿ секоѣ пол-
нотѣ (на милость та) Бжїа.

20 ѿ на оногова, който,
споретъ сила та (си), коато
дѣйствѣна въ насъ, може
да направѣ много повече ѿ
колкото ние просиме, ѿли
съ оумъ постигаме.

21 Немѣ (да вѣде) слава
въ цѣрква та чрезъ Исуса
Хрѣта, по междъ сички те
родове ѿ вѣка ѿ до вѣка-
аминь.

ГЛѢВЪ Д.
МОЛИМЪ ВИ ПРОЧЕЕ ДЪЗ,
(който самъ) заради Га
оузнѣкъ, да живѣте при-
личнѣ споретъ знаніе те,
въ което сте званѣ, званіе
2 ѿ се сакоѣ смиреномдаріе

и крѣпость, и съ долготерпѣнїе, да тѣрпѣте ѣдинъ другъго съ любовь:

3 И да имате прилѣжанїе да сохрѣнавате ѣдинство то на-дѣхатъ съ союзу миренъ.

4 Вѣно (сте) тѣло, и ѣдинъ дѣхъ, какъото сте и знанїи въ ѣднѣ надежда на-ваше то званїе:

5 Вѣинъ (ѣ) Гдѣ, ѣднѣ (ѣ) вѣра та, ѣднѣ (ѣ) крещенїе то:

6 Вѣинъ (ѣ) Бгъ и Отецъ на-сички те, който ѣ надъ сички те, и помеждъ сички те, и во всички те насъ.

7 Я на секого ѿ насъ ѣ дадена благодаць споретъ мѣра та на-Хрѣтоватъ дѣръ.

8 Затова говори: като се качи на высотѣ та, заплѣни плѣнъ, и даде дѣрове на челоуѣцъ те.

9 Я тева (слово, качїе) що дѣго значи, ѿвѣтъ, защо прѣво ѣ и слѣзла въ нѣи долни те странъ зѣмны;

10 Който ѣ слѣзла, той ѣ (истинъ) и който се ѣ качилъ по горе ѿ сички те небеса, за да напжани сичко.

11 И той ѣ расположилъ ѣднѣ (да съ) япостоли, а дѣрги пророци, а дѣрги евангелїсти. а дѣрги пѣстври и оучители,

12 Заради оусовершенствование то на-сватїи те въ дѣло то на-служба та, за

созиданїе то на-тѣло тѣ Хрѣтово:

13 До Гдѣ да стїгнеме сички те въ ѣдинство то на-вѣра та, и въ познанїе то на-сына Бжїа, въ мѣжа совершенна, и въ нѣи пжлнѣта мѣра на-возраста тѣ Хрѣтово.

14 За да не смѣе нїке младенїцъ, да се колѣбаме ѿ секой и вѣтра на-(непрѣво) оученїе, ѿ лжнѣ челоуѣцка, и ѿ хитро и скѣство (което оупотревлѣватъ) за прелѣченїе:

15 Но като сохрѣнаваме истинна та любовь, да наращѣваме въ него сичко, който ѣ главѣ, (сирѣчь) во Хрѣта:

16 ѿ когѣто сичко то тѣло, като се сочленѣва и свѣрзѣва со всѣко приуподолѣнїе членно, растѣ споретъ соразмѣрно то дѣйство на-сїкой членъ, за да се согради въ любовь тѣ.

17 Това (ви) прочее говоримъ, и заклинамъ въ въ Гдѣ, да не живѣете вѣкетѣкъ, като дѣрги те пѣзвѣщнїцъ, който послѣдѣватъ по сѣетнѣватъ ской оумъ.

18 Понѣже са помрачени въ раздѣматъ, и ѿчѣждени ѿ Бжїатъ живогъ заради невѣжество то, което ѣ въ нихъ, и заради ѿкаменѣнїе то имъ срдѣчно:

19 Който, понѣже са при

стигнали въ нечиствѣіе, продали са се въ безстѣдны (работы), што да стрѣватъ ненасѣтны секаква нечистота.

20 Но вше не сте така познали Хр^та;

21 Ако ли сте го чѣли, и надчѣлистесе за него каквото цю є истина та во истса:

22 ѿфжрлѣте споретъ първо то ваше житіе, вѣтхїатъ челоуѣкъ, който истаѣва въ прелестны те похоти:

23 И ѿкновлавайтесе съ духатъ на кѣшіатъ оумъ,

24 И ѿблечѣтесе въ новшатъ челоуѣкъ, който є созданъ по образѣ Бжїю съ правда и со свѣтостъ истинна.

25 Затова ѿфжрлѣте лжѣта, и говорѣте истина секой предъ ближнаго своего: зацѣто сме оудове єдинъ ардгимѣ.

26 Ако се гнѣвате, не сорѣшавайте: да не заїде сажнице то въ гнѣватъ ви:

27 Нито давайте мѣсто на дїаволатъ.

28 Който є крѣль, да не краде веке, но да се трѣди, и да работи (нѣшо) полезно, за да може и да помогне на оногова, който има нѣжда.

29 Никакво гнило слово да не ишлази ѿ оуста та ви:

но самъ което є (слово) добро за назиданіе въ вѣра та, што да може (сирѣчь) да произведе полза на слѣшатели те.

30 И не ѿскорблавайте Дх^а сватаго Бжїа съ който сте назнѣменани за деньжтъ на извавленіе то.

31 Всякое ѿгорченіе, и гнѣвъ, и грѣсть, и выкъ, и худѣ, да се вдигне ѿ насъ, заедно со секоа злоба.

32 И кѣвайте єдинъ на ардгиго клѣги, милостииви, и прощавайте єдинъ ардгимѣ, каквото и Бг^а є вамъ простилъ чрезъ Хр^та.

ГЛАВА В⁷:

БЫВАЙТЪ прочее подражатели на Бг^а, како чада возлюбленни:

2 И живѣйте въ любовь, каквото и Хр^тосъ є возлюбилъ насъ, и предаде самъ себе за насъ като приношеніе и благовонна жертва на Бг^а.

3 Я клѣдъ и секаква нечистота и лакоу придѣвѣтокъ, нито името да имъ се чѣе по междъ насъ, каквото цю є прилично на свѣтии те.

4 (Така) и сквернословіе и празднословіе, или кощѣство, който са неподѣбни, но повече (да се чѣе) благодареніе (на Бг^а).

5 Защото това знайте че никой владникъ, или нечистъ, или лакомъ (за иманѣ), който е (равенъ съ) идолопоклонникъ, нема на слѣдѣе въ царство то на Хрѣта и Бга.

6 Никой да въ не лже съ съветни словеса: защото заради тѣа (причинъ) дохожда гнѣвъ Бжїи на непослушливы те сынове.

7 Не вѣвайте прочее сообщници тѣхни.

8 Защото нѣкога вѣхте темнота, а сегд сте свѣтъ чрезъ Гда: ходѣте: прочее като чада на свѣтатъ.

9 (Защото дхѣвно плодъ (се согтон) въ секаква благодсть и правда, и истина):

10 И испѣтвайте шо е благоудно на Бга.

11 И не вѣвайте сообщници съ неплодни те дѣла на темнота та, но и изовличавайте (ги).

12 Защото, онѣа (работъ) който праватъ они скршнш, грамно е и да се говоратъ.

13 Но сичко нѣшо коѣто е (достѣно) за шкличеніе, шкрѣнасе ш скѣтатъ: защото сичко нѣшо коѣто вѣва швно, свѣтъ е.

14 За това говори: стани (тѣ) който спшш, и воскресни ш мѣртвы те, и ще да те шсѣти Хрѣтосъ.

15 Глѣдайте прочее съ вниманіе, какви шпснш ходите, не като бездмни, но като премдари:

16 И оупотреклявайте врѣме на полза, защото ш зли дни те.

17 Заради това не вѣвайте бездмни, но раздмѣвайте шо е вола та Бжїа.

18 И не оупнивайте се съ вно, защото ш нѣгш (кѣва) владство то: но исполнавайте се съ дхъ:

19 И разговарайте се въ секеси съ псалмы, и пѣнїа, и пѣсни дхѣвны: като пѣете и воспѣвѣете на Гда въ сердца та си.

20 И воздавайте благоудреніе всегда за сичко на кѣа и Сцѣа съ име то на Гда нашегш Исуса Хрѣта:

21 Покорѣвайте се единъ дрдгимъ со страхъ Бжїи.

22 Женѣ те, покорѣвайте се на мужѣ те си, като на Гда:

23 Защото мужѣ е глава на жена та, каквѣто и Хрѣтосъ е глава на цѣрква та, и той е на (сичко то цѣрковно) тѣло спаситѣль.

24 Каквѣто прочее цѣрква та се покорѣва на Хрѣта, така и женѣ те (да се покорѣватъ) на свой те мѣжи во сичко.

25 Мѣжїе, швѣчайте свой те женѣ, каквѣто и Хрѣтосъ

Ѣ возлюбилъ цѣрква та, и предѣлъ Ѣ себѣ за нѣя.

26 За да Ѣ ѡсвати, като а ѡчисти съ ѡкжпдваніе вѣдно чрезъ оученіе то :

27 И да а предѣли себѣ славна цѣрква, што да нѣма ѡкалано нѣщо, или вжрчкотина, или друго таково, но да вжде свѣта и непорочна.

28 Тако са должни мжжѣте да ѡбвчатъ свои те жени като свои те тѣла, за што койтѣ ѡбвча жена та си, самъ себѣ ѡбвча :

29 Зацѣто никой не Ѣ возненавидѣлъ нѣкога своѣ то тѣло, но храни го и тѣли го, каквѣто и Гдѣ цѣрква та :

30 Понѣже нѣ сме оудовѣна тѣло то мѣ, ѡ нѣгова та плѣтъ, и ѡ нѣгови те кости

31 Варади това ще да ѡстави человекъ отцѣ своего и матеръ и ще да се прилѣпи при жена та си, и ще да вждатъ двѣма та едно тѣло.

32 Това тайнство Ѣ голѣмо: а азъ говоримъ (това) ѡносителиш споретъ Хрѣта, и споретъ цѣрква та.

33 Но и вше, секой ѡ васъ да ѡбвча жена та си така, каквѣто и самъ себѣ: а жена та да се бои на мжжѣтъ си.

ГЛАВА 37.

И вше) чада та, слдшайте родители те си, като цю

Ѣ оугодно на Гдѣ: зацѣто това Ѣ праведно.

2 Почитай отцѣ твоего и матеръ (твоею): (таа Ѣ перна та заповѣдь съ (такова) ѡбвчаніе :)

3 Да ти вжде добро, и да вждешъ многолѣтенъ на землѣ та.

4 И (вше) бащи не ѡскорблѣвайте чада та си, но воспитѣвайте ги въ подчѣніе и наставленіе Гдѣне.

5 И (вше) раби, слдшайте господѣре те си зѣмни со страхъ и съ трепѣранѣ, и съ простота сердѣчна, като Хрѣта.

6 Не работѣте самъ предъ очіи те като человекѣ оуднищъ, но като раби Хрѣтови, които исполнѣватъ вола та Бжїа ѡ (сичка та си) дѣша :

7 И слдгдѣвайте съ благоразуміе като на (самаго) Гдѣ, а не като на человекѣ цы те.

8 Понѣже знѣете, зацѣ каквѣто добро сотвори секой, това ще да прїимѣ ѡ Гдѣ, или рабъ, или свокѣденъ.

9 И (вше) господѣри това ѡсто то стрѣжайте тѣмъ, (сирѣчь) ѡслабѣвайте имъ оустрашѣванѣ то : понѣже знѣете, зацѣ и вше сами имате Господѣрь на нево то, коитѣ не глѣда на лицѣ.

10 Въ прочемъ, братїа мои

оукрѣпѣвайте се съ Гдѣа, и съ державна та мѣ негова сила :

11 Облечѣте се во всички те оръжїа Бжїи, за да можете да застанете противъ хитрости те дїаволски.

12 Защото не ѣ наша та борка съ кръвь и съ плоть, но съ началства та и съ власти те и съ темни те мїродержцы на-тоа вѣкъ, (сирѣчь) со злобни те дхове, който са подъ небо то (по въздхатъ).

13 Заради това воспрїимѣте сички те оръжїа Бжїи, за да можете да се сопротивите въ зълъ дѣнь и като надвїе те на сичко, да оустойте.

14 Стойте прочее твѣрди, като препашете половинъ те си съ истина та, и като се ѡблечѣте въ желѣзна та рїза на-правда та.

15 И като ѡбѣете нозѣ те си въ придготовленїе да благовѣстивдвате мїръ :

16 Я надъ сички те тїа, земѣте шитатъ на-вѣра та, съ който ще можете да оугасите сички те стрѣлы дїаволски, разжїжены те :

17 И шлематъ на-спасенїе то воспрїимѣте, и дхѡв-

ншатъ мѣчь, който ѣ слово то Бжїе :

18 Молѣте се Бгъ съ дхатъ оу сїкое време со сїкаква молитва, и молѣнїе, и въ това исто то бѡдрствдйте со всїкое терпѣнїе, (и) въ молитва та за сички те свѣтїи.

19 И за мене, за да ми се дарѣа слово да ѡборимъ оустъ та си дерзновѣннш, за да кѡжемъ тайнство то на-ѣвѣнгелїе то,

20 За което самъ посланикъ (и) въ ѡковы, и да го проповѣдввамъ дерзновѣннш, каквото трѣвѣна да проповѣдввамъ.

21 Я за да раздмѣете и вше въ какво самъ состоѣнїе, и цю работимъ, сичко ще да кѡже вѣмъ Твхїкъ возлюбленнш братъ и вѣренъ слджителъ Гдѣень :

22 Вогото ви пратїхъ за това исто то, за да раздмѣете за насъ, и да оутѣши сердца та вѣши.

23 Мїръ (да бжде) на братїа та и люковъ съ вѣра ѡ Гдѣа Сцѣа, и ѡ Гдѣа Исуса Хрѣта.

24 Благодать (да бжде) со сички те, който ѡбшчатъ Гдѣа нашего Исуса Хрѣта, нелицемѣрнш. Амїнь.

КЪ ФІЛІППИЄВМЪ ПОСЛАНИЕ

СВЯТЫГѢ АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА II.

Павлъ и Тимоѳій раби
'Иисуса Хрѣтѣви на сички те
сватіи 'Иисуса Хрѣтѣви кои-
то се намѣрѣватъ въ Філіп-
пы те, зѣдану съ епископы
те и діаконы те:

2 Благоудѣтъ вамъ и миръ
(да бже) ѿ Бга Сѹдѣ на-
шегѡ и (ѿ) Гдѣ 'Иисуса Хрѣтѣ.

3 Воздавамъ благодареніе
на Бга моего всегда, когѣ-
то вы спомѣнѣвамъ,

4 (И всегда, оусѣкоа мо-
литва моя съ радость се мо-
лимъ Бгѣ за сички те васъ).

5 За ваше то сообщеніе,
коѣте имате въ евангеліето,
ѿ первѣватъ дѣнь (въ който
го пріѣхѣте) дори и до сегѣ:

6 Понеже самъ оувѣренъ въ
това, зашѣ който ѣ нач-
налъ това добрѣ дѣло по
междѣ васъ цѣ го соверша-
ва дори до дѣньхѣ 'Иисуса
Хрѣтѣвѣ:

7 Каквѣто ѣ и праведно да
мѣдрѣвамъ азъ това за сич-
ки те васъ, зашѣто вы и-
мамъ на срдцѣ то си, по-
неже сте сички те общни-
цы на-благодѣтъ тѣ, (коѣто
ми ѣ дадена) и въ оковы

те мой, и въ защищеніе то
и подѣтверженіе то еванг-
гелско.

8 Бгѣ ми ѣ вѣренъ, зашѣ
ѿвѣчамъ сички те васъ съ
любовь 'Иисуса Хрѣтѣва,

9 И това мѣ се молимъ да
бже се прѣмножилѣ ваша тѣ
любовь іѣще по много и по
много въ познаніе и во всѣ-
ко раздѣмѣніе:

10 За да испѣтѣвате по
добрѣ то, да бже чисти
и непорѣчни въ дѣньхѣ
Хрѣтѣвѣ.

11 Пжани съ плодѣ те
на-правда тѣ (кои то бѣ-
ватъ) чрезъ 'Иисуса Хрѣтѣ за
слѣва и похвалѣ Кжѣа.

12 И желѣемъ да раздѣмѣ-
те вше, братіе, зашѣ онѣа
(рѣботы) кои то ми се слѣ-
чихѣ, стигнахѣ въ нѣ го-
лѣмо прѣсѣпаніе на-еванг-
геліе то:

13 До тѣлко, шѣто ѡкѣ-
вы те мой който (нѣсимъ)
за Хрѣтѣ, бшѣоха пѣвны по
междѣ сичко то сдѣилице, и
по междѣ сички те дрѣги те:

14 И мнози на ѿ братіа тѣ
по Гдѣ, понеже се ѡкодрѣ-
ха ѿ мой те оковы, съ по

големо дерзновение безъ страхъ проповѣдватъ слово то (жїе).

15 И нѣкои оубо проповѣдватъ Хрѣта ѿ зависти и ѿ любоврѣніе, а дрѹги ѿ добродѣ произволеніе.

16 Они оубо ѿ любоврѣніе проповѣдватъ Хрѣта нечистѡ, понеже мыслатъ че ще да притѣратъ скорбь на оковы те мой :

17 Я дрѹги те ѿ любовь, понеже знатъ зацю на мене лежи (таа должностъ) да защищавамъ еѡангеліе то.

18 Но що бѣва ѿ това; (нишо дрѹго) ѡсвѣнь шото, или съ лицемѣріе, или съ истина се Хрѣтосъ проповѣдѡва, (все се обаче проповѣдѡва): и за това се азъ радѡвамъ и ще да се возрадѡвамъ.

19 Зацюто знамъ, че това ще ми послѡжи за спасеніе то съ ваща та молитѡва, и съ помощъ та на-Дхатъ Исѡса Хрѣтовъ:

20 Понеже имамъ извѣстна надежда зацю не щемъ да се засрамимъ въ нищо, но со всякое дерзновение, какѡто секога, така и сегѡ ще да се прослави Хрѣтосъ въ мое то тѣло, или съ животъ бѡло или со смѣрть.

21 Зацюто мене е живото Хрѣтосъ: а смѣрть та придобытокъ.

22 Ако ли, като живѣемъ съ тѣло то, можемъ іоще (да приносимъ) плодъ на мое то дѣло, шо да избѣремъ, не знамъ.

23 Зацюто производатъ ми оутѣсеніе и дрѣти, понеже имамъ желаніе да се разижремъ (ѿ тѣло то), и да вѣдемъ заеднѡ съ Хрѣта, зацюто това е многѡ по добродѣ:

24 Но да стоимъ іоще въ тѣло то, весьма е потребно за насъ.

25 И азъ извѣстнѡ знамъ това, зацю ще да стоимъ (въ тѣло то) и ще да ѡстанемъ іоще нѣколко време заеднѡ съ сички те насъ, за ваше прееспѣваніе и за радостъ на-вѣра та,

26 За да се предмножи похвала та наша во Хрѣта Исѡса заради мене чрезъ мое то дохожденіе пакъ коды насъ.

27 Токмѡ живѣйте приличнѡ споретъ еѡангеліе то Хрѣтово, шото и ако доидемъ и видимъ въ, или не доидемъ, да чдемъ за васъ, зацю стойте тѣрди (съ истина та) въ еднѡ дѡхъ, и коритесе единодѡшнѡ за вѣра та еѡангелска (самоволнѡ:)

28 И не оустрашаватесе ѡнюдъ ѿ противнищъ те: което ще да вѣде за нихъ

оубо знакъ на-погнбель та ѿмъ, а вамъ (знакъ) на-спасеніе то, и това е ѿ Бга.

29 Защото вамъ е даровано, колкото спореть Хрѣта, не самъ да вѣрвате въ него, но и да страдате за него:

30 Като имате толику стъпъкъ подвигъ каковыто сте видѣли въ мене, и сегѣ слъшате за мене.

ГЛАВА В.

Ако има прочее нѣкое оутѣшеніе во Хрѣта, ако (има) нѣкоя оутѣха любовна ако (има) нѣкое согласіе дѣховно, ако (има): нѣкое со жалѣніе сердѣчно,

2 Я, то направѣте моѣ та радость совершена, като имате единакво мдарованіе, и единаква любовь, и като сте единадшни и единомыслени:

3 (Не творѣте) нищо съ прѣвнѣ, или съ тщеславіе, но со смиреномдаріе стрѣжайте единъ другиго по горенъ ѿ себе си съ честь та.

4 Не глѣдайте секой (самъ) за своѣ та полза, но секой (да глѣда) и за полза та на други те.

5 Това исто то да мдарувате и више цюто е (мдарувалъ) и Исусъ Хрѣтосъ:

6 Който, понѣже кѣше съ образъ Бжїи, не помысли,

че е съ гравителство равенъ съ Бга:

7 Но оумали себе си, понѣже прѣобразъ равскїи, и бжде подобенъ на чловѣцъ те, и показѣсе съ ообразатъ като чловѣкъ.

8 Смири себе си, понѣже бжде послѣшливъ дори до смѣръть, а смѣръть крѣстна.

9 За това и Бгъ го превознесе, и дарова му име, което е по голѣмо ѿ секое име:

10 Щото да се преклони предъ името Исусово секое колѣно на-небесни те, и на-земни те, и на-подземни те:

11 И секой ѡзыкъ да исповѣда, зацѣ Исусъ Хрѣтосъ (е) Гдъ во славу на-Бга Сѣа.

12 Тогѣ ради, возлюбленїи мои, каквото всегда сте ме слъшали, не самъ когато самъ кода въ васъ, но по много сегѣ, когато не самъ тамъ, со страхъ и трепераніе трудѣтесе за своѣ то спасеніе.

13 Защото Богъ е който дѣйствива въ васъ и исканіе то и твореніе то, по (своѣ то) благоволеніе.

14 Сички те (ваши дѣла) творѣте безъ роптаніе и (безъ) размышленіе.

15 За да бждете не повинни и чисти, чѣда Бжїи не порочни по средъ нечестивъ и развращенъ родъ по миш-

дѣ който трѣбва да свѣтите като слжнѣ въ мѣрѣ,

16 Като се джржите за оученіе то на (вѣчнѣ) животѣ, за похвалѣ моѣ въ деньжтѣ Хрѣтовѣ, защото не самъ се подвижалъ на празанш, ѣ не самъ се трудилъ всде.

17 Но ако се ѣ закламъ като жертва за жертва та ѣ за богослженіе то на-ваша та вѣра, радвамсе ѣ радвамсе со сички те васъ:

18 Такъ ѣ вше се радвайте ѣ радвайте съ мене.

19 И надамсе на Господа Исуса зацо скорш ѣ да провсдимъ Тимотеѣ къ вамъ, да ѣ дзв бждемъ благодаршенъ, като разумѣемъ за ваше то соствоаніе.

20 Зацо то никого немамъ равносерденъ, който да се попече за васъ така ѣскреннш (като него).

21 Зацо то сички те (дѣги) своѣ та полза трасятъ, а не това цюто (иска) Исуса Хрѣтосъ.

22 Я вѣрность та негова вше знѣете, зацо то ѣ ми ѣ послужилъ въ благовѣствованіе то, като чадо на Отца (своего).

23 Него прочее мыслимъ да прѣтимъ (кодъ васъ) дѣвѣ, цомъ оузнаемъ като ѣ да бжде съ мене.

24 И надамсе на Гдѣа, за-

цо ѣ самъ скорш ѣ дѣдемъ кодъ васъ.

25 Но помыслихъ (зацо ѣ) по потребно да прѣтимъ къ вамъ ВпаФродѣта, брата ѣ спомощника ѣ сподвижника моего, а вашего посланника, който ми много помагѣ въ потрека та моѣ:

26 Монеже съ голѣмо желаніе желѣеше (да въ види) сички те васъ, ѣ тѣжеше, зацо то сте чѣли че ѣ болѣдвалъ.

27 И воистиннѣ коледалъ до смѣрть: но Бгъ го помилова: ѣ не самш него но ѣ мене за да не прѣимемъ (ѣ дѣга) скорь въжхъ скорь та ми.

28 По скорш го прочее прѣтихъ, за да го видите пакъ, ѣ да се возрадватѣ, ѣ дзв да бждемъ ео безпечаленъ.

29 Прѣимете го прочее заради Гдѣа со сичка радость, ѣ ѣмайте такива (като него) на чѣсть:

30 Зацо то за дѣло то Хрѣтово дори до смѣрть се приближѣ, ѣ самшачъ животъ свой презрѣ, да ѣсполни слженіе то, коѣто сами вше не мѣжехте да ми ѣвжршите.

ГЛАВА Г.

Прочѣвѣ, братіѣ мои, радвайтесе въ Гдѣа, ѣ дзв се

не лѣшимъ да ви пишемъ
това исто то, а вамъ (Ѹ)
за оутверженіе.

2 Вардѣтесе ѿ нѣта та,
вардѣтесе ѿ злыѣ работни-
цы вардѣтесе ѿ (ажайко
то) ѿкрѣзаніе.

3 Защото нѣ сме (истин-
ны) ѿкрѣзани, които сѣд-
жиме на Кг҃а по духъ, и
хвалимесе съ Исуса Хр҃та,
а не надамесе на плѣтско
то (ѿкрѣзаніе):

4 Ако и да мѣжемъ азъ да
се надамъ на плѣтско то
(ѿкрѣзаніе), и ако др҃гѣ
нѣкой мысли да се надѣе
на плѣтско то (ѿкрѣзаніе),
азъ по много (можемъ):

5 Които самъ ѿкрѣзанъ
въ осмьатъ дѣнь, (и самъ)
ѿ Израилевьшачъ родъ, ѿ ко-
лѣно то Веніаміновс, Вврѣ-
инъ и Еврѣн, и по законъ
Фарісей.

6 ѿ ренность гонихъ цер-
ква та Кж҃іа и споретъ прав-
да та законна бѣхъ не по-
роченъ.

7 Но онова цюто ми бѣше
(тогава) придобѣтокъ, него
вмѣнихъ заради Хр҃та цюта

8 И войстиннъ сичко вмѣ-
навамъ цюта споретъ пре-
восходство то на познаніе
то на Исуса Хр҃та Га да
моегѡ, заради когото се
ѡтцетихъ ѿ сичко, и вмѣ-
навамъ сичко за смѣты, да
придобѣмъ Хр҃та,

9 И да се намеримъ въ него,
защото немамъ своѡ прав-
да коѣто (пронсхѡди) ѿ за-
конатъ но (правда)та коѣ-
то (пронсхѡди) чрезъ вѣра
та во Исуса Хр҃та, (сѣ-
рѣчь) правда та, коѣто (се
дава) ѿ Кг҃а чрезъ вѣра та:

10 За да познаемъ и него,
и сила та на воскресеніе то
мѡ и соощеніе то на стра-
даніа та мѡ, и подѣвнъ
немъ да оумремъ,

11 За да достигнемъ, ако
Ѹ възможно, въ воскресеніе
то на мѣртви те.

12 И не (говѡримъ) за цю
прѣяхъ веке (воздааніе то),
или за цю стигнаха веке въ
совершенство то: но тѣр-
чимъ данѡ стигнемъ оно-
ва, за коѣто и стигнатъ
къдохъ ѿ Исуса Хр҃та.

13 Брачїе азъ не мыслимъ
да самъ стигнахъ, но самъ
Ѹ данѡ (знамъ) за цю завра-
намъ оныхъ (работы) коѣто
ѡстанѡватъ назадъ, а про-
стирамсе въ оныхъ коѣто са
напрѣдъ,

14 И тѣрчимъ да стигнемъ
къ воздааніе то на нечесно
то знаніе Кж҃іе чрезъ Исуса
Хр҃та.

15 Които сме проче совер-
шенни това да мѡ др҃вваме:
но ако вые мыслите др҃го
пче за нѣщо, Кг҃ъ и това
цѣ да вы ѡкрѣе.

16 Но въ това цюто сме

стигна́ли, това̀ исто́ то да мѣдѣрѣваме, и́ съ това̀ пра́вило да живѣеме.

17 Подража́тели мене́ бы́вайте, бра́тіе, и́ гледа́йте съ внима́ніе о́нѣа ко́йто хо́датъ така́, какъ́то и́ма́те при́мѣръ на́съ.

18 Защо́то мнози́на хо́датъ (и́накъ), за ко́йто мно́го пѣти самъ ви гово́рилъ, и́ сегѣ́ съ пла́чь ви гово́римъ, за́що са врази́ на Хрѣ́товшатъ крѣ́стъ:

19 На-ко́йто конѣ́цо ѣ́ по-гибѣ́ль, че́рево то и́мъ бѣ́ъ, и́ сла́ва та (своѣ́ полагатъ) въ́ сра́мни те (дѣла́) свои́, они́ мѣдѣрѣватъ зе́мны те (вещи́).

20 Я́ наше́ то житі́е ѣ́ на не́бо то, ѿ́ гдѣ́то и́ спаси́теле́а ѡ́жди́аеме Гдѣ́а на́шего́ Исуса́ Хрѣ́та:

21 Ко́йто ще́ да прѣшѣврази́ наше́ то хо́до тѣ́ло, за да бѣ́де сообра́зно на сла́вно то не́гово тѣ́ло, спорѣ́тъ дѣ́йство то, че́резъ ко́ето мо́же самъ да по́корѣва на се́бе си́ сичко́.

ГЛАВА Д.

ТОГѠ́ ра́ди, бра́тіа мои́ возлю́бленни́и и́ вожде́лѣнни́и, (ко́йто, сте́) ра́дость и́ вѣ́нѣцъ мѣ́й, така́ сто́йте въ́ Гдѣ́а, возлю́бленни́и.

2 Мо́лимъ бѣ́уо́дѣю, мо́лимъ

и́ О́внѣ́тѣхю́, това̀ исто́ то да мѣдѣрѣватъ въ́ Гдѣ́а:

3 Мо́лимъ и́ те́бе и́скрен-ни́и моѣ́ дѣ́же, да и́мъ спо-мо́цествѣ́вашъ, за́що́то о́ни́ зѣ́днѣу́ съ мене́ се́ трѣ́ди́ха въ́ благовѣ́ствовѣ́ніе то, и́ съ Клі́мента, и́ съ дрѣ́ги те мои́ спомо́щни́цы, на-ко́йто и́мена́ та (се напи́сѣха) въ́ кни́ги те живѣ́тны.

4 Ра́дѣвайте́се все́гда въ́ Гдѣ́а, и́ па́къ ще́ да рече́мъ, ра́дѣвайте́се.

5 Крѣ́тость та́ ва́ша да бѣ́де и́звѣ́стна на сички́ те че́ловѣ́щы.

6 Гдѣ́ ѣ́ бли́здъ, не́майте по́печѣ́ніе за ни́що, но во всичко́ (нѣ́що) ка́зѣвайте на́ Бгѣ́а свои́ те проше́ніа съ мо́литва и́ моле́ніе, и́ съ благода́реніе́.

7 И́ миръ́ Бжѣ́й, ко́йто прѣвосхо́ди се́кой о́умъ, ще́ да сохрани́ ва́ши те се́рдѣ́а, и́ ва́ши те помы́шленіа во Хрѣ́та Исуса́.

8 Проче́е, бра́тіа мои́, сичко́ що́ ѣ́ исти́нно, що́ ѣ́ че́стно, що́ ѣ́ пра́ведно, що́ ѣ́ чи́сто що́ ѣ́ лю́бѣзно, що́ ѣ́ достохвѣ́лно, ко́ето ѣ́ до-бродѣ́тель, и́ ко́ето (произ-во́ди) похвѣ́ла, за не́го мы́слѣ́те.

9 Ко́ето сте́ и́ наѣ́чили, и́ че́ли, и́ видѣ́ли въ́ мене́, то-ва́ твѣ́рѣ́те: и́ Бжѣ́а на-ми́ратъ ще́ да бѣ́де съ ва́съ.

10 Возрадовѣхсе вѣсмѣ въ Гдѣ, зашто начинахте вѣке да радите пакъ за мене: Из когото ѿ (всегда) радехте, но негдѣно то време ви възбранаваше.

11 И не говоримъ това, зашто самъ ѿскѣдѣнь: по-ниже азъ се навикнахъ да самъ доболѣнь съ това, което ѿмамъ.

12 Знаемъ да живѣемъ ѿ скѣданъ знамъ ѿ ѿзобилнъ: во всѣко (време), ѿ въ се-какви (случаи) се навикнахъ да самъ ѿ сътъ ѿ глѣденъ, да самъ ѿ во ѿзобиліе ѿ въ скѣдѣсть:

13 Изъ сичко можемъ съ помощьта Исуса Христа.

14 Обаче добре сторихте, зашто прѣхте оучастиѣ въ моѣта скорѣ.

15 И знаете ѿ вше, Філіпписіане, заштокогато ѿзлѣзохъ изъ Македоніа, ѿ начинахъ да проповѣдавамъ евангеліе то (въ васъ), ни една цѣрква ми не даде нѣщо, нито зехъ нѣщо (ѿ нѣкоя), но самъ ѿ едни васъ.

16 Зашто вше ѿ въ Со-лѣнъ ми пратихте ѿ е-

днѣшъ ѿ двѣшъ што ми кеше потребно.

17 Не зашто ѿскамъ да наѿне, но ѿскамъ плодъ, който трѣбна да се оумножава за ваѣта полза.

18 Изъ прѣхъ сичко, ѿ ѿзобиленъ самъ: оудоволихсе, като прѣхъ ѿ епа-Фродіта што сте ми пратили, (като) благовоѣнна мѣрса, жѣртва прѣтна, благовоѣдна на Бгѣ.

19 Я Бгѣ мой да ѿсплани чрезъ Исуса Христа секоя потреба ваѣта споретъ богатство то си со слава.

20 Я на Бгѣ ѿ Сѣа нашего (да бже) слава во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

21 Поздравѣте секого стѣго во Христа Исуса. Поздравлаватъ въ (сички те) братѣ, който са съ мене.

22 Поздравлаватъ въ сички те свѣти, а най вече Оніа, който са ѿ Кесаревшатъ домъ.

23 Благодаѣтъ та на Гдѣ нашего Исуса Христа (да бже) со всички те васъ. аминь.

† Бже написано ѿ Римъ чрезъ епаФродіта.

КЪ КОЛОССЯВМЪ ПОСЛАНИЕ

СВЯТИГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА Я.

Павелъ апостолъ Исуса Христа въ вола та Бжїа, и Тимодей братъ,

2 На свати те и вѣрни те братїа во Христа Исуса, които се намируватъ въ Колосси: благодать и миръ (да бжде) вамъ ѿ Бга Сїа нашего, и ѿ Гда Исуса Христа.

3 Благодариме Бга и Сїа на Гда нашего Исуса Христа когато се молиме непрестанно за васъ:

4 Понеже чухме вѣрїа та ваша во Исуса Христа, и любовь та, която имате къ сички те свати.

5 Заради надежда та, която е приготвена на небеса та, и за която сте понапредъ члани, когато ви куде проповѣдана истина та на евангелїе то.

6 Който се проповѣдва оу васъ, каквото и по сичкиа та свѣтъ: и приноситъ плодъ и расте, каквото и по между васъ, ѿ оншїи день, въ който сте члани и раздѣлани бжїа та благодать въ истина та:

7 Каквото сте се и надчи-

ли ѿ впафраса возлюбленнаго спомощника нашего, който е вѣренъ служитель Хрстовъ за васъ:

8 Който и ѿбави намъ ваша та любовь, която имате чрезъ Дха (свѣтаго).

9 Затова и ние ѿ който день сме члани (това), не престанваме да се молиме, и да просиме (ѿ Бга) да се исполните съ (совершенно) познанїе на негова та вола во всака премъдрость и раздѣленїе духовно:

10 За да живѣете (каквото е) достойно на Бга, и да му оубождаете во сичко като принесите плодъ во всако добро дѣло, и растете въ познанїе то бжїе.

11 И като наакидвате со секаква сила споретъ держана та на негова та слава, да претърпѣвате сички те (злостраданїя) и да бждете великодушни съ радость:

12 И (така) да благодарите Бга и Сїа, който ны е оудостоилъ да бждеме со причастници на наследїето на свати те во свѣтлость:

13 И който ны е избавилъ

Ѣ ТЕМНА ТА ВЛАСТЬ, И ПРЕМЪСТИЛЪ НЫ Ѣ ВЪ ЦАРСТВО ТО НА-ѢНА СВОЕГѢ ВОЗЛЮБЛЕННАГѢ:

14 Чрезъ когото нѣ приахъме и скѣплѣнїе съ негова та кръвь, и прощенїе грѣхѣвъ:

15 Който Ѣ окрѣзъ на-не видимагѢ Бгѣ, и рождѣнъ по напредъ Ѣ сички те тѣри:

16 Защо то чрезъ него бѣдоха созданы сички те (тѣри) што то са на небо то, и што то са на землѣ та видимы и невидимы, ако престоли те, ако господства та, ако начѣла та, ако власти те: сички те чрезъ него и за него бѣдоха созданы:

17 И той Ѣ по напредъ Ѣ сички те (тѣри), и сички те чрезъ него се состоѣтъ:

18 И той Ѣ главѣ на-церковно то тѣло, който Ѣ начѣтокъ и первороденъ Ѣ мѣртвы те, за да бѣде той прѣвъ на сичко.

19 Защо то благогѣдно бѣде на Сѣдѣ да се вѣсѣи въ него сичко то и исполнѣнїе (на-божествѣ то):

20 И чрезъ него да примири со себѣ сичко што Ѣ на землѣ та и на небо то, като направи миръ чрезъ него съ кръвь та на-неговаштъ кръстѣ.

21 И вѣсѣ, който бѣхтенѣкога Ѣ чѣждѣни и врази

(бжїи) съ помышленїе то въ зли те дѣла,

22 Ѣга (вѣ) примири чрезъ тѣло то на-негова та плоть со смѣрть та мѣ, за да въ предѣтѣви свѣты и непорочны и неповинны предъ себѣ:

23 Ако самы стоите тѣрѣди и непоколекими въ вѣра та, и не Ѣпаднете Ѣ на-дѣжда та на-Ѣвѣгелїе то, коѣто сте чѣли, и коѣто бѣде проповѣдано на секоя поднебѣсна тѣварь, на коѣго самъ дѣзъ Павелъ служитель.

24 Ѣга се радѣвамъ въ мой те страданїа за васъ, защо то допoлнѣнамъ въ мое то тѣло недостѣтскаты на-скѣрки те Хрѣтовы за негово то тѣло, коѣто Ѣ цѣрква та:

25 На коѣто дѣзъ бѣдохъ служитель смѣрѣтъ Бжїе то смѣтрѣнїе, коѣто ми бѣде дѣдено заради васъ да проповѣдамъ полнѣ слово то Бжїе;

26 (Ѣирѣчь) тѣинство то, коѣто Ѣ сокровѣнно Ѣ въскѣте и Ѣ родѣве те, а сега се и зѣви на негови те свѣтїи:

27 На коѣто поискѣ Бгѣ да покаже, какѣо Ѣ богатство то на-това глѣвно тѣинство по междѣ пѣзѣчицы те, коѣто (когатѣтво) Ѣ Хрѣтогѣ по междѣ васъ, (който Ѣ) на-дѣжда на-глѣвна та:

28 И кого то нѣ проповѣ-
дѣваме, като совѣтѣваме
секого человекѣка и като по-
учаваме секоа премѣдрость,
за да представиме секогс
человекѣка совершенъ во Хрѣта
Иисуса.

29 За което се и прѣдимъ
и подвижавама споретъ не-
гово то дѣйствиѣ, което се
дѣйствѣна въ мене съ сила.

ГЛАВА В.

ЗАЩОТО азъ йскамъ да
знѣете вые, колкавъ (го-
лѣмъ) подвигъ ймамъ за
васъ, и за онѣа който се
намѣрѣнатъ въ Лаодикіа (и
во Иераполь), и за сички те
който не са видѣли лицѣто
ми тѣлесно:

2 За да се оутѣшатъ сер-
ца та ймъ, който са соеди-
нѣни въ любовь, и да се
убогататъ со секоя совер-
шенъ разумъ, щото да по-
знѣатъ тайнство то на-
бѣга и Сѣа, и на Хрѣта:

3 Въ кого то са сокромѣ-
ни сички те сокровища на
премѣдрость та и на зна-
нѣ то.

4 И това ви гогоримъ да
не бѣ вы прелестила нѣкой
со сладкорѣчѣе.

5 Защото ако и да шѣст-
ствѣвамъ съ тѣло то, но съ
дхатъ самъ всегда съ васъ
и радѣвамсе, понѣже глѣ-
дамъ вашата чинъ, и тѣвер-

дость та, кѣато ймате въ
вѣра та Хрѣтова.

6 Какѣто сѣте прѣче прѣа-
ли Хрѣта Иисуса и да, така
и ходѣте по него.

7 Понѣже сѣте вкоренѣни и
установѣни въ него, и оу-
тѣрждѣни въ вѣра та, как-
кото кѣдохте навчени, и
прѣдѣнѣвате въ нѣа съ бла-
годарѣнѣе,

8 Братѣе, вардѣтесе добрѣ,
да вы не прелести нѣкой съ
Философіа и съ иѣстословна
лѣсть, по предѣнѣю человекѣ-
ческомъ, по стѣхѣи те на-
мѣратъ, а нѣ по Хрѣта.

9 Защото въ него живѣе
сичко то йсполнѣнѣе на-бо-
жѣство то тѣлесно:

10 И вые сѣте йсполнѣни въ
него, който ѣ глава на всѣ-
кѣе начѣлство и власть:

11 Въ него и ѣбрѣзани
кѣдохте въ ѣбрѣзанѣе не-
рдкѣтворѣнно, за да скле-
чѣте тѣло то грѣховно на-
плоть та, и това ѣ ѣбрѣ-
занѣе то Хрѣтово:

12 Понѣже се спогрѣкохте
нѣмъ съ крѣщѣнѣе то, въ коѣ-
то и воскреснахте заедно
съ него чрезъ вѣра та, (коѣ-
то ймате) въ дѣйствѣнѣтѣ-
на та сила Бжѣа, който го
воскреси ѣ мѣртѣвѣ ти.

13 И васъ, който кѣхте
мѣртѣи заради грѣховѣ те,
и заради неѣбрѣзанѣе то
на наша та плоть, ѣживи

ЗЪЕДИШЪ СЪ НЕГО, ПОНЕЖЕ ВИ ПРОСТИ СИЧКИ ТЕ ГРѢХОВЕ:

14 И ЗАГЛАДИ РЪКОПИСАНІЕ ТО, КОЕТО БѢШЕ НА ВРЖУХЪ НАСЪ, СЪ ОУЧЕНІА ТЯ, КОЕТО БѢШЕ СОПРОТІВНО НАМЪ, И НЕГО ВДИГНА ѿ СРЕДЪ, И ЗАКОВА ГО НА КРЕСТАТЪ:

15 И СОБЛѢЧЕ (СИЛА ТЯ) НА НАЧАЛСТВА ТЯ И НА ВЛАСТИ ТЕ, И ПОВИШЬ ГИ ПОГРАМИ, ПОНЕЖЕ ГИ ПОКЪДИ ТОРЖЕСТВЕННЪ НА КРЕСТАТЪ.

16 НИКОИ ПРОЧЕЕ (НЕ ТРЕБВА) ДА ВЪ ѿСЪЖДАВА ЗАРАДИ ПЪДЕНЪ ТО, ИЛИ ЗАРАДИ ПІЕНЪ ТО, ИЛИ ЗАЩО ТО ПРАВИ ТЕ РАЗЛИЧІЕ ПО МЕЖДЪ НѢКОИ ПРАЗДНИЦЪ, ИЛИ НОВОМѢСАЧІА, ИЛИ СЛАВѢТЪ:

17 КОИТО СА (САМЪ ЕДИНЪ) СЪНКА НА ОНІА (ВѢЩИ) ЩОТО ЩЕ ДОЙДАТЪ, А ТѢЛО ТО (Е) ХРѢТОСЪ.

18 НИКОИ (НЕ ТРЕБВА) ДА ВЪ ПРЕЩАВА ПО ВОЛА ТЯ СИ СО СМІРЕНОМЪДРІЕ И СЪ СЛАЖЕНІЕ ТО НА АГГЕЛИ ТЕ, КАТО ОУЧИ ОНОВА ЩОТО НЕ Е ВИДѢЛЪ, И ГОРАНСЕ КЕЗЪДМНЪ СЪ ПЛОТСКІАТЪ СВОЙ ОУМЪ.

19 И НЕ ДЪРЖИТЕ ЗА ГЛАВА ТЯ (ХРѢТА), ѿ КОАТО СИЧКО ТО ТѢЛО, КАТО Е СЛАБЕНО И СВЪРЗАНО ЧРЕЗЪ СЛАБОВЕ ТЕ И СОЮЗЪ ТЕ, РАСТЕ СЪ РАСТѢНІЕ КЪЖЕ.

20 АКО СТЕ ОУМРЕЛИ ПРОЧЕЕ ЗЪЕДИШЪ СЪ ХРѢТА ѿ СТИХИИ ТЕ НА ТОВА СВѢТЪ, ЗАЩО СЕ

ДЪРЖИТЕ (ПАКЪ) ЗА (ТІА) ѿБЫЧАЙ, КАЧО ЧЕ ЖИВѢТЕ НА СВѢТЪТЪ;

21 (СЪРѢЧЪ) ДА НЕ ПОХВАНИШЪ (ТОВА), ДА НЕ ВЪДЪСИШЪ (ѿ ЧСВЪ), ДА СЕ НЕ ПРИКОСНЕШЪ (ДО ТОВА): КОИТО СИЧКИ ТЕ СЕ РАЗВАЛАТЪ КАТО ГИ ОУПОТРЕКАВА НѢКОИ,

22 И (ѿСНОВАНИ) СА НА ЗАПОВѢДИ И ОУЧЕНІА ЧЕЛОВѢЧЕСКИ:

23 КОИТО (ЧЕЛОВѢЦЪ) ИМАТЪ (САМЪ) ЕДИНЪ ВИДЪ НА-ПРЕМЪДРОСТЪ ТЯ, (ПОНЕЖЕ СА СОЕДИНЕНИ) СО САМОПРОИЗВОЛНО БЪГОСЛАЖЕНІЕ СО СМІРЕНОМЪДРІЕ, И СЪ ПРЕЗРѢНІЕ НА ТѢЛО ТО, И СЪ НѢКОЕ НЕМАРЕНІЕ ЗА НАСЪЩЕНІЕ ТО ПЛОТСКО.

ГЛАВА Г.

АКО СТЕ ВОСКРЕСНАЛИ ПРОЧЕЕ ЗЪЕДИШЪ СЪ ХРѢТА, НЕКЕСНЫ ТЕ (РАКОТЫ) ТРАСІТЕ, ГДѢТО И ХРѢТОСЪ СЪДАИ ѿ ДЕСНА ТЯ СТРАНА НА БЪГА (ОТЦА).

2 ЗА НЕКЕСНЫ ТЕ (РАКОТЫ) МЫСЛІТЕ, А НЕ ЗА ЗЕМНИ ТЕ.

3 ЗАЩО СТЕ ОУМРЕЛИ, И ЖИВОТО ВАШЪ Е СКРЫТЪ ЗЪЕДИШЪ СЪ ХРѢТА ВЪ БЪГА.

4 И КОГАТО СЕ ПЪВИ ХРѢТОСЪ ЖИВОТО ВАШЪ ТОГАВА И ВИДЕЩЕ ДА СЕ ПЪКНІТЕ ЗЪЕДИШЪ СЪ НЕГО ИЪ СЛАВА.

5 ОУМЖРТВЕТЕ ПРОЧЕЕ ОУДАШЪ ТЕ ВАШИ ЗЕМНЫ БЛАДОДѢАНІЕ ТО, НЕЧИСТОТЪ ТЯ,

страсть та, зло та похоть, и лакомышата придобытокъ който е ѿ дшлослуженіе:

6 Заради който дохожда гнѣвъ Бжїи на непокоривы те человекы.

7 Въ които и вые нѣкога ходиште, когато живѣихте въ нихъ.

8 Я сегѣ веке ѿставѣте и вые сички те тѣла (злинѣ, сирѣчь) гнѣватъ, гнѣсть чѣ, злоба та, худленіе то, сквернословіе то ѿ ваши те оуста.

9 Не ляжете єдинъ другиго, като соклакохте вѣхтатъ человекъ съ дѣлата мѣ.

10 И ѿклакохтесе въ невшатъ, който се ѿкновлава съ познаніе то, но ѿкразна єногова който го є создалъ.

11 Гдѣто нема Валинъ ни ѿдѣанинъ, или ѿкрѣзанъ и неѿкрѣзанъ, иноплеменникъ и єквѣанинъ, ракъ и свободенъ, но Хрѣтосъ є сичко и въ сички те.

12 Ѿблечетесе проче като избранныи Бжїи свати и возлюбленни въ милосѣрдїе, благость, смиреномѣрдїе, крѣтостъ и долготерпѣніе.

13 Като преносите єдинъ другимъ, и прощавате єдинъ другимъ, ако нѣкой на нѣкого има жѣлка, каквото и Хрѣтосъ є простилъ насъ, така и вые (прощавайте).

14 Я найвече ѿ сички те (тѣла ѿблечетесе) въ любовь, коато є соузъ на-свершенство то.

15 И миръ Бжїи да цѣрсиава въ ваши те серца, въ който сте и призвани въ єанѣ, и благодарны бждѣте.

16 Оученіе то Хрѣтово да се вселява въ васъ и зовѣлаш, со всѣка премѣдрость: и побѣдайте и враздѣлавайте єдинъ другиго съ ѿзлмѣ, и съ славословіа, и съ пѣсни дѣховны, като пойте съ благодареніе въ серца та си на Гдѣ,

17 И сичко нѣщо цото правите со слово или съ дѣло, сичко (правите) во име то на Гдѣ Исуса Хрѣта, като воздавате благодареніе на Бгѣ Сїѣ чрезъ него.

18 Женѣ покорявайте се на свой те мъжїе, каквото цо прилича, по Гдѣ.

19 Мъжїе ѿбщайте женѣ те ваши, и не ѿгорчавайте се на нихъ.

20 Чѣда, слушайте родитело те си во сичко: цото това є сугѣдно на Гдѣ.

21 Отцы, не раздражайте свой те чѣда, да не и згѣдватъ оусердїе то.

22 Раки, слушайте во сичко зѣмны те ваши господари, не предаъ очї те имъ

(самъ) да слагивате като
человѣкободници, и не съ
просъсрдѣніе; и въ бойтесе
Бгѣа.

23 И сичко що творите,
творѣте го ѿ (сичка та си)
душа, като (че го праите)
на Гда, а не на человекѣште:

24 Понѣже знаете, защо ѿ
Гда ще да примите за за-
плата наследіе: защото на
Хртѣ Гда слагивате.

25 И койго прани (ардги-
мъ) ѿ кидатъ, ще пріиме (за-
плата та си) по тѣло та ѿ
кида, защото Бгѣ не глѣ
да на лице.

ГЛАВА Д.

ГОСПОДЯРИ, давайтє на
слагиваніе си праведно, то и
щото имъ се нада, понѣже
знаете, защо и въше има че
господарь на некто то.

21 Вждѣте герпѣливи въ
молигната, и борствѣвайте
те въ нѣмъ съ благодарніе:

3 И молѣтесе заедно и за
насъ, да ни ѿворитъ Бгѣ вра-
та на слово то, за да про-
повѣдѣваме тайнство то
Хртѣоно, заради коѣто сами
и вързани:

(4) Да го и забивамъ така,
както то що трѣбна да го
проповѣдѣвамъ,

5 Раздвинъ се ѿ входѣте въ
и вѣшните, и иекдѣвайте
примѣ то:

6 Слово то ваше (да въ-

ва) сікога со сладость, при-
правено со солъ; за да знае-
те какво трѣбна да ѿго-
варате секомъ.

7 За мене (какви се намѣ-
рѣвамъ) сичко ще ки кажѣ Тѣ-
хѣа возлюбленнѣи кратѣ
и вѣрнѣи слагиватель и сис-
моциникъ въ Гда:

8 Когото ки прашамъ за
това, исто то, да раздѣле
за насъ, и да оутѣши на-
шнѣте сердца,

9 Заиднъ съ Снисіма вѣр-
наго и возлюбленнаго кратѣ
(нашего) който ѣ ѿ наше
то отѣчество: они ще да
ки и скажатъ сичко за тѣва.

10 Поздравлява въ Ярі-
старѣ сплѣнникъ мой, и
Марко ивѣкъ Варнавоки за,
когото сте пріали (мои че)
заповѣди: ако дойде кодъ
насъ, пріимѣте го:

11 И Исѣсъ, който се на-
рича Исѣсъ, който са ѿ ѿ-
брѣзанъ те, тѣа сами са сис-
моциникъ мой за царство
то Кѣіе; който ми въдохъ
и оутѣшеніе.

12 Поздравлява въ ракъ
Исѣсъ Хртѣоки БпаФрасъ,
който ѣ ѿ ваше то отѣчи-
ство, и всегда се подвижана
за насъ въ молигнѣте свои,
за да стоите совершени и
исполнени оу секомъ болѣ
Бгѣа.

13 Защото самъ свидѣтель
за него, че има много рѣв-

ността за васъ и за оныа
които се намѣрватъ въ
лаодікіа, и во Ирапѡль.

14 Поздравява въ пѣкѡ
врачь възлюбленый, и Ди-
мась.

15 Поздравяйте братѣа та,
които се нахождатъ въ ла-
одікіа, и Нѹмфана, и до-
машина та негова цѣрковь.

16 И когато се прочетѣ
това посланіе оу васъ, на-
правяте да се прочетѣ и въ
лаодікійска та цѣрква, и
да прочетѣте и въе онова

(което ще ви се прѣти) ѿ
лаодікіа,

17 И речѣте на Архіппа:
гледай да свършишъ докре-
служба та, която ти пріаля
ѿ ГѢа.

18 Поздравленіе съ моѣа та
рѣка Павлова. Помѣнѣвайте
моѣ те оузы. Благодаѣтъ
(Бжѣа да вѣде) со сички те
васъ. ѿминѣ.

† Това посланіе къ Колосса-
емъ кжде написано ѿ Римъ
чрезъ Тѹхика и Онісіма.

КЪ БОЛЪНАНСМЪ Я. ПОСЛАНІЕ

ѾВѢТАГѢ АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА Я.

Павлъ и Сѣлванъ и Ти-
моѣй на цѣрква та Болън-
ска въ Бѣа Сѹѣа, и ГѢа И-
сѣа Хрѣта: благодаѣтъ (да
вѣде) вамъ ѿ Бѣа Сѹѣа на-
шегѡ, и ѿ ГѢа Исѣса Хрѣта.

2 Благодариме Бѣа всегда
за сички те васъ и помѣнѣва-
ме въ въ молитвѣ те наши:

3 И неистѣннѡ смысла-
ваме предъ Бѣа и Сѹѣа на-
шегѡ дѣло то на- (наша та)
нѣра, и трѣдѣтъ на-надеж-
да та, която имате въ ГѢа
нашегѡ Исѣса Хрѣта:

4 Понѣже знаяме, възлю-
бленнии братѣа, зацо на-
ше то избраніе (кжде) ѿ
вѣа:

5 Зацо то наше то благо-
вѣствованіе не о вѣде къ
вамъ самѡ со слово, но и со
сила, и съ Дѹа свѣтаго, и
съ много (достовѣрни) сви-
дѣтелства: каквѡто и цю
знаете, каквѡ се трѣдѣхѡ
за васъ, когато вѣхѡ оу
васъ.

6 И въе вѣдохѡте подражѣ-
тели наши и ГѢни, понѣже
пріахѡте слово то съ радостъ

на-свѣтагѡ Дх҃а, оу҃ сре́дѣ голѣма бѣдѣ,

7 **Що**то бѣдоухте примѣръ на сички те ѿнѣа, които повѣроваха въ Македонїа ѿ въ Іѡхана.

8 **За**што не сѣмѡ слово то гд҃а не се прочѣ ѿ васъ въ Македонїа ѿ Іѡхана, но ѿ вѣра та ваша (крато ѿмате), въ Бг҃а, разчѣсе по сѣкое мѣсто, цюто не трѣбѣва да говориме нѣе нищо (за нѣа):

9 **За**што ѿни сѣми разска́зватѣ за насъ, каконѣ вхѡдѣ ѿмате въ насъ, ѿ какъ вѣ се ѡбжрѣхте къ Бг҃у ѿ іашилъ те, за да сѣбжи те на єаного ѿстинаго ѿ живаго Бг҃а:

10 **И** да чѣкате ѿнѣа мѡ (да дойде) ѿ неко то, когото воскресѣ ѿ мѣртва те, (сирѣчь) Іисѡса, който ны ѿзказлава ѿ (ѿнѣи) гнѣвъ цюто ѿде.

ГЛАВА В.

Понѣжѣ сѣми знѣете вѣе кратѣе, зацо́ наше то дохощданѣ къ вамъ, не бѣде на празанѡ:

2 **Но** ако ѿ да пострадахъме по напредѣ, ѿ оукорѣни бѣдохме, каквѡто цю знѣете, въ Філіппѡ те, дерзѡхъме съ Бж҃їа по́моць да проповѣдавме вамъ євѡнгелїе то Бж҃їе съ голѣмъ трѣдѣ.

3 **За**што оуѣненїе то наше

не (бѣде) нито съ лѣжа, нито съ нечїсто (намѣрѣнїе), нито съ лѣкаѣство:

4 **Но** каквѡто ны ѿскѡси Бг҃ъ за достѡйни да вѡвѣри намъ (проповѣданїе то) євѡнгелѣско, такѡ говориме, не като че оу҃гождаваме на челоѡцѡ те, но на Бг҃а, който ѿспѣтѣва сѣрдѣцѣ та наші.

5 **За**што никога не говорїхъме вамъ съ лѣкаѣтелство, каквѡто цю знѣете: нито съ причина за лѣкомъ придѡвѣтокъ: Бг҃ъ (є) свидѣтель:

6 **Нито** ѿскаме слава ѿ челоѡцѡ те, нито ѿ васъ, нито ѿ дрѣги:

7 **И**ко ѿ да мѡжехъме да вѣ ѡтѡгѣваме, като ѿпѡстоли Хрїстѡви: но бѣдохме тїхѣ по междѣ васъ, каквѡто доїлка та согрѣва своѣ те чѣда

8 **Понѣже** ѿмате (прѡчѣе) такава любѡвь за васъ, ѿзволихъме не сѣмѡ євѡнгелїе то Бж҃їе да ви предадеме, но ѿ дѡшѣ те си, зацо́то ны бѣдохте возлюбленни.

9 **Понѣже** помните, братїа, нашіатѣ трѣдѣ ѿ по́двїгъ: зацо́то ѿ ноцьѣ ѿ дѣнѣѣ работехъме (рѣкодѣлїе), за да не ѡтѡгчїме никого ѿ васъ, ѿ (такѡ) ви проповѣдавъме євѡнгелїе то Бж҃їе.

10 **Вѣе** сте (сѣми) свидѣтели ѿ Бг҃ъ, зацо́ нѣе жи-

вѣлѹме преподобнѹ, и прѣвѣднѹ, и непорочнѹ поменѣдѹ васѹ, който вѣрѣвате.

11 Какво то прозвѣсте, защо секого ѿ васѹ, като отечѹтѹ свой те чада.

12 Прѣдмонахѹме, и оутѣшѣнахѹме вѹ, и мѹлехѹме вѹ, да ходѣте (какво то е) личнѹ на вѣа, който вѹ е поканѣа въ своѣ то църствѹ и слава.

13 Заради това и нѣе клегодѣриме вѣа неперестаннѹ, защото, като прѣлѹхте слово то, което чѹхте ѿ насѹ, прѣлѹхте го не като слово челоуѣческо, но като слово живѣе, каквото и про е воистиннѹ, което се и исполнѣва помеждѹ насѹ, който вѣрѣвате (сѣдѣло).

14 Защото вѹе, и братѣа. вѹдохте поддржатели на църквѹ те кѣи, който са по вѣдѣа (и вѣрѣватѣ) по Исѹса Хрѣта, защото това истото пострадахте и вѹе ѿ свой те единаплемѣнницѹ, каквото и омѣи ѿ вѣдѣи те.

15 Който оубѣиха и гѣа Исѹса, и неговѹ те прорѹцѹ, и насѹ и сиждѣхѹ, и на вѣа не оубождѣватѣ, и насѣчки те челоуѣцѹ се сопротивлѣватѣ,

16 И возбранѣватѣ ни да говорѣме на мѣзѣнницѹ те за спасѣнѣе, за да исполнѣватѣ вѣгда мѣрата на свои

те грѣхѹе: но посетѣни на нѣхѹ гнѣвѣтѣ (Бжѣи) до нѣа, и нѣе крѹтѣе, ѿ каквѹ то се ѿдѣлѣхѹме ѿ васѹ за мѹло време, ѿ лице то, а не е сѣрдѹцѣ то, сѣе по болѣе може да нѣе се мѣхѹме да видѣме каково лице.

18 Затопа и искахѹме да асѣдеме кода насѹ, (азѣ сѣрѣкѣ Павелѹ) и единаждѣ и дваждѣ: но не творѣ ни приѣтствѣе чѣтанѣ та.

19 Защото, кой е нѣа на та надежда, или радѹсть или вѣнѣцѹ на похвала та ни; не е ли вѹе прѣдѣа да нѣашигѹ Исѹса Хрѣта и прѣшѣствѣе то неповѣрѣ.

20 Вѹе сте воистиннѹ сѣдѣа та нѣа и радѹсть та.

ГЛАВА I.

ЗѢРАДИ това, като не можеме вѣе да тѣрпѣме, и зѹболихѹме да ѿстанѣме во вѣина самѣчки.

2 И прѣтихѹме Тѣмоѣеа крѣта нѣашигѹ и сѣбѣитѣа кѣа и спомѹщника нѣашигѹ въ клѣгопѣствѣнѣнѣе то Хрѣтово, да вѹ оутѣрѣаи, и да вѹ настѣви (да вѣдѣте поствѣннѣ) во вѣрата вѣашиа.

3 Шото никой (ѿ насѹ) да се не колебѣе заради тѣа скорѣи: понеже звѣсте, защо на това истото сме ѿ прѣдѣлѣни.

4 Защото и кога то кѣхѹме

когда насъ предсказѹхмѣ ви, заціо шѣ да тѣснимѣ бѣдѹ, каквѣго хѣ и слави, и (ише го) знѣте.

6: Баради тога и азѹ, како не можемѹ хѣ да тѣснимѹ, прати хѹ (Гимсѹеѹ) да разѹмѣемѹ вѣра та вѹша, да не хѣжде вѹ и искѹсѣнѹ и искѹсѣнѹ, и на прѹздѹ хѣжде нѹшѣо трѣдѹ.

7 И сѣга, како дойдѣ Тѣмоуѣи къ намѹ хѹ насѹ, и принѣсе ни докры вѣсти за вѹша та вѣра и любовь та, и заціо ны помните всегда чистосердѣчнѹ, и желѹемѣ да ны видите, каквѣто и нѣ насѹ:

7 Затова се оутѣшихмѣ, братѣ, за насѹ, во всяка та скорѣкѹ нѹша и нѣжда съ нѹша та вѣра.

8 Заціото нѣе тога хѣ сме живи, кога то вѣе стоите (тѣрди) въ Гдѹ,

9 Заціото коѣе благодарѣнѣе мѹжемѣ да воздадѣмѣ нѣкъа за насѹ, за сѹчка та радѹсть съ коѣто се радѹемѣ заради насѹ предѹ Бгѹ нѹшего;

10 Нецѣкѹ и денѣа се мѹлимѣ (Бгѹ) съ полѣмо оусѣрдѣе да видимѣ вѹше то лице, и да допжанимѣ основаціето не достѣра на вѣра та вѹша.

11 И самѹ бгѹ и Сѹцѹ нѹшнѹ, и Гдѹ нѹшнѹ Иисѣа Хрѹтоа да оуправн нѹшнѣа пѣтъ къ намѹ.

12 Я васѹ Гдѹ да оѹмножи, и да прѣмножи съ люковы та ѣдинѹ къ дрѹгимѹ, и къ сѹчки те (дрѹпнѣте), каквѣто шѣ ѣ и нѹша та къ намѹ:

13 За да оутѣрди вѹши те серѣца непорѹчнѣ свѹтѹсть та предѹ Бгѹ и Сѹцѹ нѹшего, въ нѹшнѣствѣе то на Гдѹ нѹшего. Иисѣа Хрѹ та зѹеднѹ со сѹчки те свѹтѣи неговн. Амѣнѹ.

ГЛАВА Д.

ПРОЧѢВЪ, братѣа, мѹлимѣ и оѹнѣщѣваме ны презѹ Гдѹ нѹшего Иисѣа Хрѹ та, каквѣто цю стѣ прѣали хѹ насѹ, какви трѣкѹва да хѹдите, и да оѹгождѹвате на Бгѹ, (така) да прѣспѣвѹете помногѹ.

2 Заціото ише знѣете какви сме ви заповѣди далн хѹ Гдѹ Иисѣа.

3 Заціото та хѣ ѣ вола та Бжѣа, (сѣрѣчѹ) свѹтѹсть та вѣна, (и) да се вѹрднѣте хѹ каждодѣлѣнѣе то:

4 Шѣто да знѣе сѣкоѣ хѹ насѹ да сохрѹнѹва своѣ то тѣло въ свѹтѹсть и чѣсть.

5 Я не въ стѹастѹ похѹтна, каквѣто (цю прѹнатѹ) пѣзѹчнѣцѹ те, коѣто не знѣатѹ Бгѹ:

6 И никѹ да не прѣстѣпа (прѣдѣлатѹ си), и да лѹкомствѹва за нѣкоа вѣцѹ ма-

брѣта своегѡ: зашто Гдѣ
ѣ ѡмститель за сички те
тѣла (неправдѣ), каквѡто ѡ
по напредѣ ви казвѣхми,
ѡ оубѣрвѣхми.

7 Зашто бгѣ не нш ѣ
призвалѣ на нечистотѣ, но
на свѣтѡсть.

8 Кѡйто прочее ѡфжрл
(това), не ѡфжрл человекѣ-
ка, но бгѣ, кѡйто ѣ далѣ
ѡ дхѣ своего свѣтаго въ
насѣ.

9 ѡ за братолѡбие то не-
мате потреба да ви се пише:
зашто вше сами сте ѡ бгѣ
набчени да ѡбвчате ѣдинѣ
дрѣгго:

10 Понѣже творите това
(братолѡбие) на сички те
брѣта, кѡйто се намѣрвватѣ
въ Македонѣа: ѡ молимѣ
вш, брѣтѣе, да предспѣвате
повече (въ това),

11 И да ѡмате честолѡбие
да живѣете тихѡ, ѡ да си
работите работѣта, ѡ да
работите со свои те рѣце,
каквѡто ви сме заповѣдали:

12 За да хсѣдите благочин-
нѡ къ внѣшни те ѡ да не-
мате никаква потреба (ѡ
нихѣ).

13 И не ѡскамѣ, брѣтѣе, да
не знѣете вше за оумрѣли
те, за да не скѡрби те, как-
вѡто (скѡрбѣтѣ) ѡ дрѣгге те,
кѡйто нематѣ надежда.

14 Зашто, ако вѣрвваме,
защо Исусѣ ѣ оумрѣлѣ ѡ

воскресналѣ, така ѡ бгѣ
ѡнѣа, кѡйто са оумрѣли во
Иисусѣ, ще приведе заеднѡ
сѣ него.

15 Зашто това ви говѡ-
римесо слово Гдѣне, зашто ние
кѡйто живѣеме, ѡ кѡйто
сме ѡстанѣли (на землѣта)
до пришествие то Гдѣне, не
щѣме да превѡриме оумрѣ-
лѡ те:

16 Зашто самѣ Гдѣ ще
да слѣзе ѡ некѡ то, сѣ по-
велѣние, ѡ сѣ гласѣ ѡрхѣг-
геловѣ, ѡ сѣ трѣбка вжѣта, ѡ
кѡйто са оумрѣли во хрѣта,
ще да воскреснатѣ по на-
предѣ:

17 ѡ послѣ ние, кѡйто сме
живи, ѡ кѡйто сме ѡстанѣ-
ли (на землѣта), заеднѡ сѣ
него ще вждеме грѣвнати на
ѡблацѣ, да срѣшнѣме Гдѣа
на възвѣхѣ: ѡ така ще вж-
деме всегда заеднѡ сѣ Гдѣа.

18 За ради това сѣтѣша-
байте ѣдинѣ дрѣгго сѣ тѣа
словесѣ.

ГЛАВА В.

ѡ за години те ѡ за вре-
мена та, брѣтѣе не ѣ нжда
да ви се пише:

2 Понѣже сами вше знѣете
ѡ звѣстнѡ, зашто господѣнѡ
дѣнь така ще дѡйде, как-
вѡто крадливѣцѣ ноцѣа:

3 Зашто, когато говѡ-
ратѣ: (сѣга ѣ) мирѣ ѡ без-
страшие, тогава напраснѡ ѡ

ЩЕ НАПАДНЕ НА НИХЪ ПОГИБЕЛЪ, КАКВОТО (ЩО НАПАДНУВА НАПРАСНУ) МЖКА ТА НА ТИШКА ЖЕНА, И НЕ ЦИАТЪ ДА ИЗБЪГНАТЪ.

4 Но вие, братіе, не сте въ темнота щото да вы постыгнете (снъи) денъката татъ.

5 Сички те вие сте снъо не на вѣтатъ, и снъо не на денъктъ: не сте (снъо не) на ношь тѣ, ни то на темнота тѣ.

6 Затова прочее не трѣкѣва да спіме като дрѣги те, но да бодрѣтѣме и да сме трѣзвени.

7 Защото които спаватъ, ношь спаватъ: и които се оупиватъ ношь се оупиватъ.

8 И ние, понѣже сме (снъо не) на денъктъ, (трѣкѣва) да вѣдеме трѣзвени, и да се ѡклеѣме въ корона на вѣра тѣ и на любовъ тѣ, и въ шлемъ на надежда тѣ на спасеніе то:

9 Защото кѣтъ не ѡпредѣлилъ насъ за гнѣвъ, но за да получиме спасеніе чрезъ Гѣа нашего Исуса Хрѣта,

10 Който ѡумрѣлъ за да вѣдеме живи ние (всегда) заедну съ него, и когато бѣиме, и когато спіме.

11 Заради това ѡвѣщавайте ѡдинъ дрѣгиго и назидавайте ѡдинъ дрѣгиго, каквото и цю творите.

12 И молимъ вы, братіа, познавайте ѡнѣа, които се трѣдатъ по междѣ васъ, и са настоатели ваши въ Гѣа, и побчатъ вы:

13 И имайте ги въ голѣма ласковъ заради дѣло то нишно: живѣйте мирну по междѣ себе.

14 И молимъ вы, братіа, въздмѣвайте безчинны те, ѡутѣшавайте малодѣшны те, помагайте на слакъ те, вѣдѣте терпѣливи камъ всички те.

15 Вардѣте, да не воздаде никой нѣкомѣ злѣ за злѣ:

16 Но всегда желайте добро то и ѡдинъ дрѣгигѣ, и на всички те.

17 Всегда се радѣвайте.

18 Молѣтесе кѣтъ непрестанну вѣдѣте благодарни (на кѣа) за сичко: защото тѣа ѡвола тѣ вѣла въ васъ чрезъ Хѣта Исуса.

19 Дѣхатъ не ѡугашавайте пророчества тѣ не прѣдирайте.

20 Сичко испѣтѣвайте: и дрѣжтесе за (ѡнова) коѣто ѡ докро.

21 Ѣ секомъ злѣ вещь се вардѣте.

22 И самъ кѣтъ на миратъ да вы ѡснати всесопершенну во сичко:

23 И да сохрани нашиатъ дѣхъ и дѣша тѣ и тѣло то непорочно въ пришестнѣ

то на-ГДА нашего Исуса
Хр҃та:

24 Вѣренъ є, който є при-
звалъ васъ, който ѿ цѣ да
сотвори (това):

25 Братіе, молѣте се (кѣ
ѿ) за насъ:

26 Поздравѣте сички те
кратѣ, съ цѣлованіе свѣто:

27 Вѣрнѣе вѣрнѣе въ
ГДА, да се прочетѣ това по-
сланіе предъ сички те свѣ-
тѣ братіа:

28 Благодарѣть та на-ГДА
нашего Исуса Хр҃та (да бж-
де) съ васъ. Аминь.

† Перво то посланіе къ со-
удниану нами сѣе ѿ Иоанна

29 КЪ СОУЗНАНІЮМЪ В. ПОСЛАНІЕ
СВѢТИГО АПОСТОЛА ПАВЛА

ГЛАВА I:
Павла ѿ Сиданъ ѿ Ти-
мофея на цѣрква та солни-
ска къ бѣа Сѣа нашего ѿ
ГДА Исуса Хр҃та:

2 Благодарѣть (да бжде) вамъ
ѿ мира ѿ бѣа Сѣа наше-
го ѿ ѿ ГДА Исуса Хр҃та.

3 Всегда сме должни да
благодариме бѣа за васъ,
кратѣ, какъ что цю є ѿ пра-
ведно, защото вѣра та по
премногю нарацава, ѿ оу-
множавасе любовь та на-
сички те васъ по междъви:

4 Шото ѿ самъ нѣ се хва-
лимъ за васъ по (сички те)
цѣрквѣ вѣин, за терпѣніе
то наше ѿ за вѣра та ви
ко всички те гонѣніа ѿ скор-
ви, който претърпѣвате:

27 Вѣрнѣе вѣрнѣе въ
ГДА, да се прочетѣ това по-
сланіе предъ сички те свѣ-
тѣ братіа:

28 Благодарѣть та на-ГДА
нашего Исуса Хр҃та (да бж-
де) съ васъ. Аминь.

† Перво то посланіе къ со-
удниану нами сѣе ѿ Иоанна

29 КЪ СОУЗНАНІЮМЪ В. ПОСЛАНІЕ
СВѢТИГО АПОСТОЛА ПАВЛА

ГЛАВА I:
Павла ѿ Сиданъ ѿ Ти-
мофея на цѣрква та солни-
ска къ бѣа Сѣа нашего ѿ
ГДА Исуса Хр҃та:

2 Благодарѣть (да бжде) вамъ
ѿ мира ѿ бѣа Сѣа наше-
го ѿ ѿ ГДА Исуса Хр҃та.

3 Всегда сме должни да
благодариме бѣа за васъ,
кратѣ, какъ что цю є ѿ пра-
ведно, защото вѣра та по
премногю нарацава, ѿ оу-
множавасе любовь та на-
сички те васъ по междъви:

4 Шото ѿ самъ нѣ се хва-
лимъ за васъ по (сички те)
цѣрквѣ вѣин, за терпѣніе
то наше ѿ за вѣра та ви
ко всички те гонѣніа ѿ скор-
ви, който претърпѣвате:

5 (ѿ това є) доказател-
ство на-праведна сѣа
вѣи, за да се сподобите
къ за царство то вѣне, за
което ѿ страдате:

6 Понеже є праведно предъ
бѣа, да воздаде скорѣ на
онѣа, който въ ѿскорбля-
ватъ:

7 ѿ на васъ ѿскорбляеми
те ѿрада. Заедно съ насъ,
когато се ѿви (да дохожда)
ГДА Исуса ѿ небо, то съ
Ангелы те на-вола та сила,
8 съ пламениа ѿгнь, за
да сотвори ѿмщїе на о-
нѣа който не познаватъ
бѣа, ѿ който не сѣдшатъ
євѣгїе то на-ГДА наше-
го Исуса Хр҃та:

9 Който цѣ прииматъ мѣка,

вѣчна погибель ѿ лице то
ГДА, и ѿ славата на-вси-
могущество то негово:

10 Когда дойде да се про-
слави по между скати те
свои, и да се покаже чужденъ
въ онъи день по между
сички те, който вѣрватъ
(въ него), (защото повѣро-
вахте вше на свидѣтельство
то наше).

11 За това се и молиме
(БГД) всегда за васъ. да ны
направи БГД нашъ достой-
ны на-призваніе то свое,
и споретъ (своѣта) сила да
соверши всяко благогодное
добро, и дѣло то на-вѣра-
та ваша:

12 За да се прослави име
то на ГДА нашего Исуса
Хрѣта въ васъ, и нше въ не-
го споретъ благодать та
на-БГА нашего и на-ГДА
Исуса Хрѣта.

ГЛАВА В.

А колко то за пришествіе
то на-ГДА нашего Исуса
Хрѣта, и за наше то собраніе
са него, молиме въ братіе,

2 Да се не колебаете скор-
рѣ съ оумжтѣ си, и да се
не смущавате, ничто ѿ духъ,
ничто ѿ слово, ничто ѿ пи-
смо, като че е ѿ насъ (пра-
тено, и писана) заціо при-
ближава Хрѣтовшо дѣнь.

3 Никой да въ не и злжже
съ никаковъ начинъ: заціс-

то (онъи дѣнь не ще да дой-
де) докѣ по напредъ не дой-
де ѿстѣплѣніе то, и не поа-
внсе челоуѣко на-беззакон-
ніе то, съно на-погибель та,

4 Който се противи, и пре-
возносисе по горе ѿ сичко
нѣщо, коѣто се нарича бѣгъ,
или като свашенно се по-
чита, щото ще да сѣдне въ
цѣрква та Бжѣа като бѣгъ,
за да покаже себеси заціо е
бѣгъ.

5 Не помните ли, че іоще
когато живеехъ съ васъ, го-
ворехъ ни тѣа (рѣкоты);

6 И сега знаете онова коѣ-
то го възбранѣва, да се не
пѣви до своѣто мѣ време.

7 Защото тайнство то на-
беззаконіе то се дѣйствѣва
ѿ време, но (не може да се
исполни) докѣ се не земе ѿ
свѣтѣтѣ онъи, който го
возбранѣва:

8 И тогава ще да се пѣви
беззаконнико, когото ГДА
Исусъ ще да оубіе съ дѣ-
хатѣ на-оуста та си, и ще
да го доврши съ пѣвлѣніе
то на-своѣ то пришествіе:

9 Който (беззаконникъ)
ще да дойде по дѣйствѣ са-
танинскѣ со секаква сила, и
знаменіа и чуждѣа лжлини,

10 И со секаква неправедна
лѣсть по между онѣа който
погивнатъ: заціо то не
возлюбиха истина та, за да
се спасатъ.

11 И заради това ще имъ прати Гдѣ действителна лѣсть, за да повѣрватъ на лжата.

12 За да се ѹсѣдѣтъ сички те, които не са повѣрвали на истината, но изколили са (да ѡстанѣ) въ неправдата.

13 Я ние сме длъжни да благодариме Бга всегда за васъ братіе, возлюбленніи ѡ Гдѣ, защото Бгъ въ ѹ избралъ ѡ край за да се спасете чрезъ ѹсващението на дхатъ, и чрезъ истинната вѣра.

14 Въ които въ призна чрезъ наше то благоустройство, за да наследите слава та на Гдѣ нашегѡ Исуса Христа.

15 Тогѡ ради, братіе стойте (твѣрди), и држте (добро) преданиа та, които сте научили или ѡ живѣ нашѣ гласъ или ѡ посланието наше.

16 Я самъ Гдѣ нашъ Исусъ Хрѡсъ, и Бгъ и Сщъ нашъ, който ны ѹ возлюбилъ, и далъ ми ѹ оутѣшението вѣчно и надежда добра (своа та) благодать,

17 Да оутѣши сердца та ваши и да въ оутверди во всяко (добро) оучение, и въ дѣло добро.

ГЛАВА I.

ПРОЧВѢ, братіе, молѣтесе за насъ да се распространи-

ва слово то Гдѣ, и да се слави, каквото и помежду васъ (се слави):

2 И да се избѣгнемѡ ѡ зло и лѣкѡвъ челоуѣшъ: защото нема оу сички те вѣра.

3 Но вѣренъ ѹ Гдѣ, който ще въ оутверди и сохрани ѡ зло то.

4 И имаме надежда на Гдѣ за васъ, заюо чтоо ви заржчаме и стрдвѣте (го) и ще да (го) стрдвѣте.

5 Я Гдѣ да исправи сердца та ваши въ любовь та Бжѣа, и въ терпѣнието то Хрѡно.

6 И заржчеме ви, братіе, съ име то на Гдѣ нашегѡ Исуса Христа, да се ѡдалечавате ѡ секогѡ брата, кѣн то ходи безчинно, а не по преданието то коѣто ѹ приалъ ѡ насъ.

7 Защото сами вше знѣте, какво трѣбѡва да подражѡвате насъ: понеже не безчинствовѡхме оу насъ:

8 Нито гдѡхме хлѣбъ оу нѣкогѡ тѣне, но трѡдѣхмесе день и нощъ въ рѣкодѣлїе, за да не досадиме никому ѡ насъ:

9 Незащото немаме власть, но да дадѣме вамъ себеси примѣръ, за да ны подражѡете.

10 Понїже когато вѣхмесе оу насъ, това ви заржчаме, заюо, който не ще да

рако̀ти, (то̀й не трѐбва) ни́то да ꙗ́де.

11 За̀щото слы́шаме че нѣ́кои живѣ́атъ безчи́ннш по ме́ждѹ ва́съ, ѿ ни́що не рако̀татъ, но хо́датъ на са́мъ на та́мъ на пра́зднш.

12 На та́кѣва зорѣ́чаме, ѿ мо́лимъ че́резъ Га́а на́шего 'Иисуса Хрѣ́та, да рако̀татъ споко́йнш, ѿ да ꙗ́датъ сво́ятъ си хлѣ́бъ.

13 Я́ вше, бра́тїе, не оумо́рѣвайтесе ка́то твѣ́орите до́брѣ то.

14 Я́ а́ко нѣ́кой не слы́ша на́ше то сло́во (ко́ето ви пи́сываме) въ́ то́ва̀ послані́е, не́го заке́лѣжѣ́вайте: ѿ не мѣ́шайтесе съ не́го, да се посра́ми:

15 Я́ ме́ждѹ то́вѣ, не ма́йте го ка́то за вра́гъ, но вра́зѣма́вайте го ка́то кра́та.

16 Я́ са́мъ Га́а на-ми́ратъ, да ви да́де ми́ръ все́гда ѿ съ се́како́кѣ о́вразъ, Га́а (да ќже все́гда) со си́чки те ва́съ.

17 Поздра́вленіе то е́ съ мо́та рѣ́ка Па́влова, ко́ето слы́жи за знаме́нїе о́у се́кое мо́е послані́е, та́ка пи́шемъ:

18 Благода́тъ та́ на-Га́а на́шего 'Иисуса Хрѣ́та (да ќже) со вси́чки те ва́съ. а́минь.

+ Вто́ро то послані́е къ Во́лчаншмъ бѣ́де на́писано ѿ Ри́ма.

КЪ ТИМОФЕЮ А ПОСЛАНИЕ

СВЯТЫГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА Я.

Павъль я́посто́ль 'Иисуса Хрѣ́товъ спорѣ́тъ пове́лѣніе то на-Рѣ́ка Спа́са на́шего ѿ на-Га́а 'Иисуса Хрѣ́та, (ко́й-то е́) на́дежда та на́ша.

2 На Тимофе́а. И́стинно то ча́дово въ́бра та: благода́тъ, ми́лость, ми́ръ ѿ Ки́а Си́а

на́шего, ѿ ѿ Хрѣ́та 'Иисуса Га́а на́шего.

3 Ва́кво́то те оумо́лихъ, ка́то ѿи́вахъ въ́ Македо́нїа, да ѿста́нешъ во вѣ́сѣ, (та́ка ѿ се́га те мо́лимъ) да зорѣ́чашъ на нѣ́кои да не о́учатъ дру́го ꙗ́че:

4 И да не внима́тъ въ́

басни, и въ родословіа безконечни, който произвѣдуть по много прѣніа, нежели назиданіе бжїе коѣто є въ вѣра та.

5 Я намѣреніе то на-зарячаніе то (наше) є люковъ та (коако проиэходи) ѿ чисто сѣраце, и ѿ добра совѣсть, и ѿ нелицемѣрна вѣра:

6 Ѣкоіто като ѿстѣпиха нѣкой, оуклонихасе въ пѣстословіа,

7 И искартъ да бждатъ законочители, когако не радѣмѣватъ нито онова што то гокоратъ, нито онова за коіто подтвердаватъ.

8 Ние знаѣме, зацо законо є добръ, ако го исполнава нѣкой законнъ:

9 Но знаѣме и това, зацо законо не є ѿтавенъ за праведникатъ, но за беззаконнъ те и непокоривъ те, за нечестивъ те и грѣшницъ те, за неправеднъ те и сквернъ те, и за онова коіто са оубили баща си или майка си, или другиго нѣкого человека.

10 За блѣдницъ те мжеложницъ те, разбойницъ те, (клеветницъ те, скотоложницъ те) лжливъ те, клатвопрестѣпницъ те, и за сичко, коѣто є противно на истинно то оученіе:

11 (Коѣто согласва) со главно то благовѣстїе на-

блаженнаго Бга, коѣто є вовѣрено мене.

12 И благодаримъ Исуса Хрѣта Га нашего, който ме оукрѣплава зацо то ме позна за вѣрентъ, и ѿпредѣли мене на таа служба.

13 Който бѣхъ по напредъ хваликъ и гонитель и досадитель: но помилванъ бвдохъ, зацо то ѿ незнааніе сторихъ (това, понеже се намѣрвахъ) въ неѣрїе:

14 И благодать та на Га нашего (Исуса Хрѣта) превмножи се (въ мене) презъ вѣра та и любовь та, коако (имамъ) во Хрѣта Исуса.

15 Това слово є вѣрно и достойно да го прїема секой (съ вѣра), зацо Хрѣтосъ Исусъ є дошелъ въ мїръ да спасе грѣшницъ те, ѿ коіто самъ първыи азъ.

16 Но заради това бвдохъ помилванъ, да покаже Исусъ Хрѣтосъ на мене първаго сичко то си долготерпѣніе за примѣръ на оная коіто ще да повѣрѣватъ въ него заради животъ вѣчншы.

17 Я на царкатъ на-вѣкове те, нечлѣншатъ невидимшатъ, єдиншатъ, премдаршатъ Бга (да бжде) чѣсть и слава во вѣки вѣковъ аминъ

18 Това зарячованіе ти предавамъ, чдо Тимоѣе, цо то согласва съ пророче-ства та, коіто бвдсха по

напредъ за тебе, да исполнавашъ като воинъ споретъ нѣхъ добро то воинствованіе,

19 Като сохрѣнавашъ въбра та и добра та совѣсть, коѣто, понѣже нѣкои ѿ Фрлиха, ѿпаднаха ѿ въбра та:

20 Ѣ които є уменій и Алезандръ, които предадохъ на сатана та, да се надчатъ да не худатъ.

ГЛАВА В.

МОДИМЪ насъ прочее по напредъ ѿ сичко да твори те молбы, моленія, прошенія, благодаренія, за сички те человекы:

2 За царове те и за сички те който са во власть: за да поживѣеме тихъ и безматѣженъ животъ со всѣко благочестіе и чѣстность:

3 Защото това є добро и благопріятно предъ Ѣпатителя нашего Кга:

4 Който иска да се спасатъ сички те человекы, и да дойдатъ въ познаніе то на истина та.

5 Защото єдинъ є Бгъ, и єдинъ ходѣтай по междъ человекы те, человекъ Исусъ Хртосъ:

6 Който є далъ себе искупленіе за сички те, и єто свидѣтелство, коѣто се казва сега во свое то време.

7 Заради коѣто дъзъ въ-

дохъ поставенъ проповѣдникъ и апостола, (истина говоримъ во Хртѣ, не лжемъ), и оучитель на мзычницы те въ въбра та и истина та.

8 Искамъ прочее да се молатъ Кгъ мжжіе те на секоє мѣсто, като вдигатъ чисты ржце къ небо то безъ гнѣвъ и безъ сомнѣніе.

9 Подобни и жены те да се оукрашаватъ со срамъ и съ цѣломудріе, (като се ублачатъ) въ чѣстны дрѣхи, а не съ плетенія (накосы те си), или со злато, или съ висеръ, или съ многоцѣнны дрѣхи:

10 Но съ добри дѣла, (като що є прилично на жены, които са се ѿвѣщали да живѣатъ благочестно).

11 Жена трѣбва да слдша оученіе въ молчаніе со всѣко покореніе.

12 И жена да оучи, дъзъ не давамъ дозволеніе, нито да властвана на мжжты си, но (заповѣдамъ) да живѣе въ молчаніе.

13 Защото Ядамъ въде созданъ по напредъ, а послѣ ѿва:

14 И не прелсти се Ядамъ, но жена та понѣже се прелсти, падна въ престѣпленіе:

15 Но цие да се спасе заради рождени те (ѿ неѣ) дѣждо, ако (ѿни) ѿстанатъ въ вѣ-

ра та и въ люковь та, и въ сватость та, съ цѣломудріе.

ГЛАВА V.

Това слово є вѣрно: ако нѣкой желает да каже єпископъ, докрь дѣло, желает.

2 Но єпископъ, трѣбва да є непороченъ, на-єднѣ (самъ) женѣ мъжъ, трѣзвенъ, цѣломудря, благоговѣенъ, чѣстенъ страннолюбивъ, поучителенъ:

3 Да не є пѣлниця, да не вѣг, да се не кара, да не лѣкомствва на скверенъ придоутокъ но да є кротокъ, несвадливъ, и несребролюбивъ:

4 Който знае да оуправлява докрь свойатъ домъ и джржи свой те чада въ послѣшаніе со всѣка чѣстность:

5 (Зачіото, ако не оумѣнѣкой да сунравляна докрь свойатъ домъ, какъи шре да прилѣжава да оуправи цѣрква та Бжїа;)

6 Да не є монокреціенъ, за да се не возгорди и подпадне въ (єднѣко то) ѡсужденіе съ діаволатъ.

7 Трѣбва тей да има и добро свидѣтелство ѿ дръговѣрцъ те, за да не подпадне въ оукореніе и въ примка та діаволака.

8 Подобенъ и діакони те трѣбва да са чѣстни, да не са двоузычни, да не ѡкѡ-

чатъ много вїно то, да не лѣкоматъ за скверенъ придоутокъ:

9 Но да сохранаватъ тѣ инство то на-вѣра та съ чїста сѡвѣсть.

10 И нїхъ да испитѣватъ по напредъ, а послѣ да вѣватъ діакони, ако се намѣратъ непорочни.

11 Такѣ истъ и женѣ те (имѣ трѣбва да са) чѣстны, да не са клеветницъ, но трѣзвенны и вѣрны во всїчко.

12 Дїакони те да вѣватъ на-єднѣ (самъ) женѣ мъжїе, и да оуправляватъ докрь чада та и свой те домове:

13 Зачіото, който слажатъ докрь, спеціалюватъ за себе добръ степенъ, и велико дѣрзновеніе въ вѣрата во Іисуса Хрѣта.

14 Това ти писѣвамъ, понеже се надамъ да дойдемъ скорѣ коды тебе:

15 Ако ли се закавимъ, да знаешъ какъ трѣбва да се ѡбхѡдишъ въ Бжїатъ домъ, който є цѣрква та на-вѣга живагѣ, столпо и оутвержденіе то на-истина та.

16 И, кезпрекословни, велико є тайнство то на благочестїе то: Бжїа се шїи въ тѣло, ѡправда себе презъ дѣхатъ, показасе на яггелите, проповѣданъ кудѣ въ шїзичницъ те, повѣрованъ

КЪДА ВЪ МІРЪ, ВОЗНЕСЕ СЕ СО СЛАВА.

ГЛАВА Д.

1 А ДЪХО ГОВОРИ ПІСНЬ, ЗАЩО ВЪ ПОСЛѢДНИ ТЕ ВРЕМЕНА ЦЕ ДА ШЕЩЕ НАТЪ НѢКОИ ШЕЩЕРА ТА, И ЦЕ ДА ВНИМААТЪ НА ПРЕЛѢСТНИ ТЕ ДЪХОВЕ, И НА БѢСОВСКИ ТЕ ОУЧЕНІА,

2 И НА ОНІА, КОИТО ПОДЧАНАТЪ ЛЖКЛИВИ СЛОВЕСА СЪ ЛИЦЕМѢРІЕ, ПОНЕЖЕ ИМАТЪ ЗНАКЪ ШЕ РАЗЖЕЖЕНО ЖЕЛѢЗО НА СВОА ТА СОВѢСТЬ,

3 И ВОЗБРАНАВАЧЪ ЖЕНИТВА ТА, И (ЗА РАЧАТЪ) ДА СЕ НЕ ПДАТЪ НѢКОИ ПІСТІА, КОИТО Е БГЪ СОТВОРИЛЪ ДА ГИ ПДАТЪ СЪ БЛАГОДАРЕНІЕ ВѢРНИТЕ, И КОИТО СА ПОЗНАЛИ ИСТИНА ТА.

4 ЗАЩОТО СІЧКО Е ДОБРО, ЩОТО Е БГЪ СОТВОРИЛЪ, И НИЩО НЕ ТРЕБДВА ДА СЕ ШЕФЖРА АКО ГО ПРІЕМА НѢКОИ СЪ БЛАГОДАРЕНІЕ:

5 ЗАЩОТО СЕ ШЕ СВАЦІАВА СО СЛОВО ТО ВІІЕ И СЪ МОЛИТВА ТА.

6 ТІА СІЧКИ ТЕ (РАКОТЫ), АКО КАЗДВАШЪ НА КРАТІА ТА, ЦЕ ДА ВЖДЕШЪ ДОБРЪ СЛЖИТЕЛЬ ІИСУСА ХРІТОВА, КОИТО СИ НАХРАНЕВЪ СО СЛОВЕСА ТА НАВѢРА ТА, И НА-ДОБРО ТО ОУЧЕНІЕ, НА КОЕТО СИ ПОСЛѢДОВАЛЪ.

7 ШЕ ГИДСИШЪ ТЕ И КАКИНКИ ТЕ БЛСНИ СЕ ШЕ РІЧА И: А

ШЕЩЕ НАТЪ СЕБЕ ВЪ БЛАГОЧЕСТИЕ ТО.

8 ЗАЩОТО ТЪБЛЕСНО ТО ШЕЩЕНІЕ ЗА МАЛО ВРЕМЕ Е ПОЛЕЗНО: А БЛАГОЧЕСТИЕ ТО Е ВО ВСІЧКО ПОЛЕЗНО, ПОНЕЖЕ ИМА ШЕЩАНІЕ И НА-СЕГАШНІА И НА-БЪДЪЩІА ЖИВОТЪ.

9 ТОВА СЛОВО Е ВѢРНО, И ДОСТОЙНО Е ЗА ДА ГО ПРІЕМЕ СЕКОЙ СЪ ВѢРА.

10 ЗАЩОТО НІЕ СЕ ЗАТОВА ТРЪДАМЕ И ТЖРПІМЕ ОУКОРЕНІА, ПОНЕЖЕ ИМАМЕ НАДЕЖДА НА БГА ЖИВАГО, КОИТО Е СПАСИТЕЛЬ НА-СІЧКИ ТЕ ЧЕЛОВѢЦЪ, А НАИВЧЕ НА-ВѢРНИТЕ.

11 ТОВА ЗАРЖЧАЙ И ПОДЧАНАЙ.

12 НИКОЙ ДА НЕ ПРЕЗІРА ТВОА ТА МЛАДОСТЬ: НО БЪДИ ПРИМѢРЪ НА ВѢРНИТЕ СО СЛОВО ТО, СЪ ЖИТІЕ ТО, СЪ ЛЮБОВЪ ТА, СЪ ДЪХАТЪ, СЪ ВѢРА ТА, СЪ ЧИСТОТА ТА.

13 ДОКЛЕ ДА ДОЙДЕМЪ ШЕЩЕ, ОУПРАЖНАВАЙ СЕ ВЪ ЧТЕНІЕ, ВЪ ОУТВѢШЕНІЕ, И ВЪ ПОДЧЕНІЕ.

14 НЕ ШЕСТАВАЙ ВЪ НЕМАРЕНІЕ ДАРКА ТА, КОАТО Е ВЪ ТЕБЕ И КОАТО ТИ БЪДЕ ДАДЕНА ЧРЕЗЪ ПРОРОЧЕСТВО ТО, КОГАТО КЪДА РДКОПОЛОЖЕНЪ ШЕ СІЧКО ТО СВАЩЕННИЧЕСТВО.

15 ЗА ТІА (РАКОТЫ) РАЗМЫШЛАВАЙ, ВЪ НИХЪ СЕ ОУПРАЖНАВАЙ, (ВЪ НИХЪ РАЗДѢЛВАЙ:) ЗА ДА БЖДЕ ГІВНОТКОЕ ТО ПРЕЩЕЩАНІЕ ПО МИРАД СІЧКИ ТЕ.

16 Внимаи въ себе си, и въ оученіе то: и стѣи въ нихъ, защото това ѡко правишъ, и самъ ще да се спасишъ, и онѣа които те слѣшатъ.

ГЛАВА В.

СТАРЯГО челоуѣка не оукравай, но оуѣщавай като отца: а млады те, като братѣа:

2 Стары те жены, като майки: млады те като сестры, со всѣаа чистота.

3 Вдовицы те почитай, които истинны вдовицы.

4 Яко ли нѣкоа вдовица има чада или внучета, они да се оучатъ първо да почитатъ свои те домашни, и да заплащатъ должности те на родители те си: защото това ѣ благоугодно предъ Бга.

5 Я истинна та вдовица, коаото ѣ устанала сама, надѣесе на Бга, и прекъвае въ молитвы и въ бгомолства дѣнь и нощь:

6 Я коаото се ѣ предала въ сластолюбѣа, тѣа ѣ жива оумрѣла.

7 Това (имѣа) заръчай, да вждатъ непорочны.

8 Я ѡко нѣкой не промышлава за свои те, а оскнѣу за домашни те си, той се ѣ шрѣкля ш вѣра та, и по лѣшъ ѣ ш невѣрна.

9 Я вдовица да се избѣра, коаото не ѣ по долб ш шестдесѣтъ годѣны, и коаото ѣ кылѣ жена (самш) на ѣдѣнъ мъжъ:

10 Коаото ѣ свидѣтельствована въ добрый дѣла, ѡко ѣ воспитала чада, ѡко ѣ прѣла странны, ѡко ѣ оумыла нозѣ на сватѣи, ѡко ѣ дала помощь на вѣдани, ѡко ѣ имала оусѣрдѣе за секакво добро дѣло.

11 Я млады вдовицы не прѣмай: защото когато се разсвирѣпѣатъ (и шфжрлатъ прѣматъ Хртѣвъ) и скартъ да се женатъ,

12 И (чрезъ това) подпадатъ подъ шсудѣеніе, защото са шфжрили първо то си шѣщаніе.

13 Я ушѣнь това, понѣже са празны (безъ работа) надѣватсе да ходатъ по кжши те, и не самш (шстандватъ) празны но и клдословицы (бшнатъ), и люкопштны, и говоратъ шото не прилича.

14 Изъ прочее йскамъ, млады те (вдовицы) да се женатъ, да раждатъ дѣца, и да си глѣдатъ кжшы те, за да не даватъ ни ѣднѣа причѣна на противникатъ да ги хдѣи.

15 Защото нѣкои ш нихъ са се шѣжрѣли веке слѣдъ сатана та.

16 Яко нѣкой вѣренъ, и ли
вѣрна има вдовицѹ (въ кж-
ца та си), да ги оудово-
лава, да се не наговара цер-
ква та, за да (може да) оудо-
воли истинны те вдовицѹ.

17 Во што пресвѣтери и-
сполнаватъ добре слѣжка
та си, они да прїимѣватъ
двойна чѣсть: а най вече
ониа, които се трѣдатъ въ
проповѣдь и въ поученїе.

18 Защото нисанїе то го-
вори: да не заградишъ оу-
ста та на-волатъ, който
лжрше; и: достоинъ є ра-
бѣтнику за своѣта заплата

19 Не прїемай клетѣта на
пресвѣтера, и свѣтъ (ако сви-
дѣтелствуватъ) двамѣ или
трїма свидѣтели.

20 Онѣа, които согрѣша-
ватъ и бличавай ги предъ
сѣчки те, да иматъ страхъ
и дрѣги те.

21 Заклінаемъ те предъ
Бга, и предъ Гда Исуса
Хрѣта, и предъ и зкранны те
(негови). Ангелъ, да сохра-
нишъ тѣа (заповѣди) вѣвъ
лицемѣрїе, и нищо да не
правишъ ѿ пристрастїе.

22 Не возлагай рѣцѣ те си
на никого скорѣ, нито вж-
ди оучастникъ въ чѣжди
грѣхове: но вѣрди себе си
чїстѣ:

23 Не пій вѣке (самѣ) во-
дѣ, но пійвай и по малко
вїнцѣ заради стомахатъ си,

и заради части те коледа-
ванїа.

24 На нѣкои человекѹ
грѣхове те са пївни, и мо-
жатъ да се ѿкрѣатъ по
напредъ: а на нѣкои (се
ѿкрѣатъ) послѣ.

25 Подѣкиш и докри те
дѣла са пївни: а ако тоще не
са (ѿкрѣти), не могатъ за
много време да стоатъ по-
чїени.

ГЛАВА 3.

СЛУЖИ те раби, които се
намѣрѣватъ подъ пїрїмъ,
трѣбѣва да воздаватъ се-
каква чѣсть на свои те го-
сподари, за да се не хдли
име то Бжїе, и оученїе то
(Хрѣтово).

2 И които иматъ вѣрны
господари, не трѣбѣва да не
маратъ за нишъ, (сѣ и зви-
ненїе) защото са братїа: но
да имъ слѣдѣватъ сѣ по го-
лѣмо оусердїе, защото са
вѣрни и возлюбленни на
Бга), които воспрїематъ
благодѣанїе то. Това по-
чавай, и оубѣщавай.

3 Яко ли нѣкой оучи
дрѣго тѣе, и не слѣдѣва по
здравїе те словеса на-Гда
нашегѣ Исуса Хрѣта, и по
оученїе то, коѣто вѣди къ
благодѣстїе то,

4 Той се є возгордїлъ, и
нищо не знае, но коледава
(ѿ) и спштованїа и слово-

препираниа: ѿ които се раждатъ зависть, распри, худлы, лѣкѣи подозрѣнїа,

5 Праздни препираниа на челоуѣцѣхъ, които имѣтъ развалѣнѣ оумѣ, и чужди са ѿ истина та, и мѣслѣтъ защо благочестїе то е (средство за) придобѣтокѣ: ѿдалечѣвайсе ѿ такиѣ,

6 И койстиннѣ великѣ е придобѣтокѣ благочестїе то, когато е благодаренѣ нѣкой съ нѣждано то.

7 Защото нищо не сме и несли въ тѣмъ свѣтѣ, и пѣнно е защо не можеме нито да изнесеме нѣщо (ѿ негѣ),

8 И като имаме хлѣбѣ и солѣ, и ѿблеклѣ, съ него да вждеме доволни.

9 И които искатъ да се ѿбогатѣвѣтъ они ишѣдатъ въ вѣдѣ, и въ примки, и въ многи бездѣмны и вредителны похоти, които правѣтъ челоуѣка да потгне въ пропасть и погѣбель.

10 Защото на сѣчки те злины е корень сребролюбїе то: което, понеже пожелаха нѣкои, загубихасе ѿ вѣрата, и сплѣтохасе въ много скѣрби.

11 И ты ѿ челоуѣче Кѣитїи, вѣгай ѿ това: и гони прѣдѣ та, вѣра та, люковѣ та, терпѣнїе то, кротость та,

12 Поднизѣвайсе съ добръшѣта по дѣвѣ на вѣра та,

гледай да постигнеши вѣчнѣи живогѣ, въ които си и повѣканѣ, и исповѣдалѣ си (го) съ добрѣ исповѣданїе предѣ мнозина свидѣтели.

13 Зарѣчамъ ти предѣ Кѣга, които ѿживотворѣна сѣчко то, и (предѣ) Хрѣта Исуса, които е свидѣтельствовалѣ оновѣ добрѣ исповѣданїе предѣ Понтийскаго Пѣлата:

14 Да сохраниши (та) заповѣдѣ чиста и некорна, дори до пѣвленїе то на-Гѣа нашегѣ Исуса Хрѣта:

15 Което въ ѿпредѣленни те времена ще да пѣви блаженнѣи и едины сѣлнѣи Цѣрь на-цѣрѣве те, и Господѣ на-господствѣющїи те,

16 Който самѣ едины имѣ безсмѣртїе, и живѣе въ непристѣпенѣ свѣтѣ, когото никой ѿ челоуѣцѣхъ те не е видѣлѣ, нито може да види: комѣто (да вжде) чѣсть, и держана вѣчнаѣ. ѿминѣ.

17 На богѣти те на-тѣмъ свѣтѣ зарѣчай да не въскомѣдрствѣватъ, нито да имѣтъ надѣжда на богѣство то, което погибѣва, но на Кѣга живѣго, които ни дава сѣчко нѣщо и зобѣлнѣ за наслажденїе:

18 Да стрѣватъ добрѣ, да са богѣти въ дѣрѣи те дѣлѣ,

да вждатъ доброподатли-
ви, и сообщители,

19 И да сократятъ за себе
сокромнице (унованно) на
доброунованіе за въ кѣ-
дшее, за да прійматъ вѣч-
ный животъ.

20 Ѽ Тимоѳее, сохрани за-
логатъ, като се оукасна-
вашъ ѿ нечисти престо-
лѣ и прекословіа на-лжли-
воименіто то знаніе,

21 На коѣто понѣже се пре-
дѣдохъ нѣкои, ѿпаднѣха ѿ
вѣра та, владѣтъ (вжѣа
да вжде) съ тебе. Амѣн.

† Къ Тимоѳею първо то
посланіе бѣде написано ѿ
паодікіа, коѣто ѣ първен-
ствующій градъ на-Пака-
тіанска та Фрѹгіа.

КЪ ТИМОѲЕЮ В. ПОСЛАНИЕ

СВѢТЯГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА Я.

Павѣдѣ съ вола та вжѣа
днѣстола Исуса Хрѣтовъ,
за (да проповѣда) ѹкѣща-
ніе то на-живстатъ, коѣто
ѣ во Исуса Хрѣта,

2 На Тимоѳеа возлюбленно
то чѣдо: владѣтъ, ми-
лостъ, миръ, ѿ Бга Отца,
и ѿ Хрѣта Исуса Гда на-
шегѡ.

3 Благодаримъ Бга, ко-
мѣто служимъ, като и пра-
родители те мои съ чѣста
совѣсть, защото непрестѣн-
но те споменѣвамъ въ мо-
литвы те мой дѣнь и нощь:

4 И понѣже помнимъ твѣи

те слѣзы, желѣемъ да те ви-
димъ, за да се ѣспланимъ
съ радостъ:

5 Изъ ѣмамъ на память
тѣ си твоѣ та нелицемѣрна
вѣра, коѣто се засели по
напрѣдѣ въ твоѣ та кѣка
дѣда, и въ мѣйка ти вѣ-
нѣкіа: и оувѣренъ самъ за-
щѣ (живѣе) и въ тебе.

6 И заради тѣа причинѣ
те подѣшамъ, щото чѣстѡ
да поднѣлашъ Божіатъ
дѣръ, коѣто живѣе въ тебе
ѿ мое то рѣконоложѣніе.

7 Защѣто Бга не ни ѣ
дѣлъ дѣхъ страшливъ, но
(дѣхъ) на-сила та и на-лю-

ковъ тѣ ѿ на-благоразвѣіе то.

8 Не дѣй да се срамѣвашъ прочее заради страданіе то на-ГДА нашегѡ Іисуса Хрѣта, нито заради мене който самъ въ оковѡхъ за негово то ѿме: но страдай заедно съ мене заради евангеліе то Хрѣтово съ Божіа тѣ помощь,

9 Който ны е спаслъ, ѿ призвавъ ны е со званіе свѣто, не споретъ наши те дѣла но споретъ своѣ то произволѣніе ѿ милость, коѣто ны е даровалъ по напредъ ѡ вѣчни те времена чрезъ Іисуса Хрѣта:

10 И коѣто се ѡкры въ сегашни те времена чрезъ гнѣвленіе то на-Опаси'гела нашего Іисуса Хрѣта, който доврши смерть тѣ, ѿ грѣѡхъ живѡтатъ ѿ нечлѣвнѣе то чрезъ евангеліе то:

11 На коѣто дъзъ въдохъ ѿ предѣленъ проповѣдникъ ѿ апѡстолъ ѿ оучитель на глзвичнищъ те.

12 И заради тѣа причина страдамъ тѣа (страданіа): но не срамѣвамсе защото знамъ, въ кого самъ повѣровалъ, ѿ известенъ самъ, защото е силенъ да сохрани мойнѣ залогъ дори до оный дѣнь.

13 Имай за примѣръ заради те словеса, който си члѡзъ

ѡ мене съ вѣра ѿ съ люковъ во Хрѣта Іисуса.

14 Сохранявай драгоценный залогъ чрезъ ДХА сплатѡш, който живѣе въ насъ.

15 Знаешъ ли това, защото ме ѡставиха сички те, който са ѡ Ісуса, ѡ който е Фугелъ ѿ вромогенъ.

16 Гдѣ да даде милость на Онисифороватъ дома: защото много пжти ме оупокой, ѿ не засрамисе ѡ оковѡхъ те ми:

17 Но като дойде въ Римъ, съ голѣмо прилѣжаніе ме потраси, ѿ намери.

18 Да мѡ даде ГДА да намери милость ѡ ГДА въ оный дѣнь: ѿ колко ми послѣжи во вѣсѣ, ты знаешъ глѡхъ добрѣ.

ГЛАВА В.

ТЫ прочее, чѣдо моѣ, оупрѣплавайсе съ благодатъ тѣ, коѣто се дава чрезъ Хрѣта Іисуса:

2 И цюто си члѡзъ ѡ мене предъ много свидѣтели предъй го (като залогъ) на вѣрни те человекъш, който цѣ да бждатъ способни да навчатъ ѿ други.

3 Ты прочее пренеси страданіа като добръ воинъ Іисуса Хрѣтова.

4 Никой, който кѣва воинъ, не се заплѣта съ тжрговства ѡ тоа свѣтъ, за да

БЖДЕ ОУГОДЕНЪ НА ВОЕВЪДА
ТА.

5 И АКО НѢКОЙ СЕ ПОДВИ-
ЗАВА, НЕ ПРИИМА ВѢНЦЪ, АКО
СЕ ЗАКОННО НЕ ПОДВИЗАВА.

6 ЗЕМЛЕДѢЛЕЦЮ, КОЙТО СЕ
ТРЪДИ, ТОЙ ПЕРВО ТРѢБВА
ДА ВЪСЦИ ѿ ПЛОДЪТА.

7 РАЗУМѢЙ ЦЮ ЧИ ГОВО-
РИМЪ: И ДА ЧИ ДАДЕ ГДЬ
РАЗУМЪ ВО ВСИЧКО.

8 ПОМЕНЪВАЙ (ГДЬ) ИИСУСА
ХРТА, КОЙТО Е ВОСКРЕСНАЛЪ
ѿ МЕРТВЫХЪ ТЕ, (И ПРОИХОДИ)
ѿ СѢМЕТО ДАВИДОВО СПОРЕТЬ
МОЕ ЧО БЛАГОУСТВОВАНІЕ:

9 ЗА КОЕТО И ЗЛОСТРАДАМЪ
ДОРИ ДО ОКОВЪ, КАТО (НѢ-
КОЙ) ЗЛОДѢЙ: НО СЛОВО ЧО
БЖІЕ НЕ СЕ ВЪРЗВА.

10 ТОГѸ РАДИ СИЧКО ТЪР-
ПИМЪ ЗАРАДИ ИЗБРАННИХЪ ТЕ,
ЗА ДА ПОЛУЧАТЪ И ОНИ СПА-
СЕНІЕ, КОЕТО СЕ ДАВА ЧРЕЗЪ
ХРТА ИИСУСА ЗАЕДИНЪ СО СЛА-
ВА ВѢЧНА.

11 ТОВА СЛОВО Е ИСТИННО:
ЗАЩО, АКО НИЕ СМЕ ОУМРЕЛИ
СА НЕГѸ ЗАЕДИНЪ, АТО ЦЕ МЕ
И ДА ѿЖИВѢМЕ СЪ НЕГО.

12 АКО ТЪРПИМЕ, ТО ЦЕ И
ДА ЦАРУВАМЕ СЪ НЕГО: АКО ЛИ
СЕ ѿФЖРИМЕ (ѿ НЕГѸ), И
ТОЙ ЦЕ СЕ ѿФЖРИ ѿ НАСЪ:

13 АКО НИЕ НЕ ВЪРДВАМЕ,
ОНЪ ѸСТАВА ВЪРЕНЪ: ЗАЩО-
ТО НЕ МОЖЕ ДА СЕ ѿРЕЧЕ ѿ
СЕБЕСИ.

14 ТОВА ИМЪ СПОМЕНЪВАЙ,
И ЗАКЛИНАВАЙ ПРЕДЪ ГДА

ДА СЕ НЕ ПРЕДАВАТЪ НА СЛО-
ВОПРЕПИРАНІЕ, КОЕТО НЕ ПРО-
ИЗВОДИ ДРУГА НИКОЛ ПОЛЗА,
НО САМЪ РАЗВАЛА ОНША КОИ-
ТО СЛЪШАТЪ.

15 ПРИЛѢЖАВАЙ ДА ПРЕСТА-
ВИШЪ СЕБЕ ДОСТОИНЪ ПРЕДЪ
БГА, И РАБОТНИКЪ НЕПОСРА-
МЕНЪ, КАТО ПРЕДАВАШЪ ПРА-
ВНО ОУЧЕНІЕ ТО НА ИСТИНА ТА.

16 И ѿ НЕЧИСТИ ТЕ ПЪСТО-
СЛОНІА СЕ ѿДАЛЕЧАВАЙ: ЗАЩО-
ТО ОНИ ЦЕ ДА ПРЕСПѢАТЪ
ПО МНОГО ВЪ НЕЧИСТІЕ:

17 И СЛОВОТО НИХНО, КАТО
ЖИВЕНИЦА ЦЕ ДА ИЗЕДЕ НА
ОКОЛЪ: ѿ КОЙТО Е УМЕНЕЙ
И ФИЛІТЪ:

18 КОЙТО СА ѿСТЪПИЛИ ѿ
ИСТИНА ТА, И ГОВОРАТЪ, ЗА-
ЩО ВОСКРЕСЕНІЕ ТО ВЕКЕ БУДЕ,
И СМЪЩАВАТЪ НА НѢКОЙ ВѢ-
РА ТА.

19 НО ТВЕРДО ТО ѿСНОВА-
НІЕ БЖІЕ СТОИ (НЕПОКОЛЕВИ-
МО), И ИМА ТОА ПЕЧАТЬ: ПО-
ЗНАЛЪ Е ГДЬ ОНША КОЙТО
СА НЕГОВИ: И ДА ѿСТЪПИ
(ДАЛЕЧЕ) ѿ НЕПРАВДА ТА ВСА-
КІЙ, КОЙТО ИМЕНУВА ИМЕТО
ГДНЕ.

20 Я ВЪ ГОЛЪМА КЪЩА СЕ
НАМЕРУВАТЪ НЕ САМО ЗЛАТНИ
И СРЕБРЕНИ СОСЪДИ, НО И ДЪР-
ВЕНИ И КАЛЕНИ: И ЕДИНЪ ТЕ
СА ЗА ЧЕСТНО ОУПОТРЕБЛЕНІЕ,
А ДРУГИ ТЕ ЗА БЕЗЧЕСТНО.

21 АКО ПРОЧЕЕ ѿЧИСТИ НѢ-
КОЙ СЕБЕ СИ ѿ ТІА (РАБОТЫ),
ЦЕ ДА БЖДЕ СОСЪДЪ ЧЕСТЕНЪ,

и ѿсващенъ, и благопогрѣ-
венъ на Гдѣа, и приготвенъ
за всѣко добро дѣло.

22 ѿ младостны те похо-
ти ѿвѣгнъвай: а држше за
правда та, за вѣра та, за
любовь та, за мирность та,
звѣданъ со сички те онѣа,
които призываютъ Гдѣа ѿ
чисто срдце.

23 Я ѿ бездмни те и нех-
ченѣи те испытанѣа се ѿ-
ричай, понѣже знѣешъ за-
що онѣ рѣждатъ свадливи
препирѣнѣа:

24 Я рѣкъ Гдѣнъ не трѣбъ-
ва да се кѣра, но да бждѣ
тѣхъ къ сички те (человѣ-
цъ), подчѣтеленъ, и незло-
бивъ:

25 И съ кротость да вра-
здмѣлава противницъ те:
негли Бгъ имъ дарова по-
каѣнѣа да познѣатъ исти-
на та:

26 И истрѣзнатсе ѿ дѣ-
волска та примка, който са
живѣи оулѣбени ѿ негъ за (да
стрѣватъ) негова та вола.

ГЛАВА Г.

Я това знай, защо въ пс-
слѣданъ те дни ще да на-
станатъ времена люти:

2. Защото человекѣи те ще
да бждатъ самолюбѣи въ-
сокодмни, горделиви, хвѣ-
ницъ, на родители те не
покорни, не благодарни, не-
честиви, нелюбѣи,

3 Непримирители, кле-
ветницъ, невоздѣржни, не
кротки, не добролюбѣи,

4 Предатели, напраснича-
ви, наудти, сластолюбѣи
по много, нежели боголю-
бѣи,

5 Които иматъ (самъ)
вѣдъ на-благочѣстѣе то, а ѿ-
сила та негова са се ѿрѣкли:
и ѿ такива ѿвѣгнъвай.

6 Защото ѿ нихъ са онѣа,
които се вовратъ по кжши
те, и прелгъватъ женицъ,
които са натоварены съ грѣ-
хове, и водатсе (като забв-
денъ) ѿ различны похоти:

7 Които се всегда оучатъ,
а никога не можатъ да
дойдатъ въ познѣнѣе то
на истина та.

8 И каквото Іаннѣи и Іам-
крѣи се противиха на Млвѣ-
сеа. така и тѣа се противатъ
на истина та, понѣже са че-
ловѣи различени въ оу-
мжтѣ, и неискѣрени во вѣ-
ра та.

9 Но онѣи не ижатъ да пре-
хспѣатъ по вече: защото
бездмѣе то имъ ще да се и за-
ни на сички те, каквото (се
и зави) и на онѣа (предре-
ченни те).

10 Я ты си (ѿ крѣи) по-
слѣдовалъ по моѣ то оуче-
нѣе, по (моѣ то) живѣанѣе,
по (моѣ то) долготерпѣнѣе,
по (моѣ та) любѣи, по (моѣ
то) терпѣнѣе,

11 По (мои)те) гонѣніа, по (мои)те) страда́ніа, ко́ито ми се слѣдиха во Инѣіохіа, ѿ Іконіа, ѿ въ дѣстра: (ты зна́ешъ) какви самы гонѣніа пріа́лъ, ѿ ѿ сички те ме ѣ ѿзбави́лъ Гдѣ.

12 Но ѿ сички, ко́ито ѿскачѣ да живѣа́тъ благоче́стивш во Хрѣ́та Іисуса, ще да вжда́тъ гоніми.

13 ѿ лѣкави те человекы ѿ прелѣстниш те ще да прелѣстѣа́тъ въ зло́то, понеже ще да прелѣстѣа́тъ (арѣги), ѿ ще да се прелѣстѣа́тъ (они).

14 ѿ ты сто́й въ онова́ шото си навчи́лъ, ѿ шото ти ѣ вонѣрено, понеже зна́ешъ ѿ ко́и си се навчи́лъ:

15 ѿ зашото ѿ дѣтнінство зна́ешъ свашѣнни те писаніа, ко́ито мо́жатъ да те направатѣ мѣдрѣ, да се спасѣшъ чрезъ вѣра́та во Іисуса Хрѣ́та.

16 Сичко то ѣ писаніе вѣо́духовѣнно ѿ полѣзно за навка, за ѿкличѣніе, за ѿсправленіе, за наставленіе въ правда́та:

17 За да вжде совершѣнѣ Бжѣіо человекѣ, ѿ пригѣтвенѣ на вса́ко дѣло добро́.

ГЛАВА Д.

ВѢДНИА ВѢАМЪТЕ прочее предъ Бгѣ ѿ предъ Гдѣа (нашего) Іисуса Хрѣ́та, ко́ито ще да сѣди жи́вш те ѿ мѣр-

тѣш те, ко́гато се ꙗ́ви (со сла́ва) въ цѣрство то си:

2 Проповѣ́дѣвай сло́во то, наста́вай съ време ѿ безъ време: ѿкличѣвай, запла́шѣвай, оумола́вай со вса́кое долготерпѣніе ѿ побѣа́ваніе

3 Зашото ще до́йде време, ко́гато (человекы те) не щѣа́тъ да слѣшатѣ здра́во то оу́ченіе, но ще да си ѿзберѣа́тъ оу́чителі по своѣ по́хоти, понеже ги сарѣи слѣшаніе то) да слѣшатѣ шото ѿмѣ ѣ оу́гѣдно):

4 ѿ ще си ѿдалѣчѣа́тъ слѣшаніе то ѿ ѿстина́та, ѿ ще да се ѿбжрнатѣ къ басни́те.

5 Но ты вѣди трѣзвенѣ во всичко, злопостра́дай, соверши́ дѣло то благовѣ́стническо, покажи совершѣнна́а слѣжба́та си.

6 Зашото мене ме вѣке прино́сатѣ на жѣртѣа, ѿ време то на-моѣ то ѿхо́жданіе ѣ пришло́.

7 ѿзъ се подви́зѣхъ съ до́крѣ подви́гѣ, поприше́то соверши́хъ, вѣра́та сохрани́хъ.

8 Сѣга́ прочее ме ча́ка вѣнѣцѣ на-правда́та, ко́гото ще ми даде́ Гдѣа въ о́нш дѣнь, праведный сѣдіа́: ѿ не сѣмш мене, но ѿ на сички те, ко́ито са возлю́били негово́ то ꙗ́вленіе.

9 Покжрѣай да до́йдеши́ скорѣш ко́дѣ мене.

10 Защото Димасъ ме остави, понеже възлюбѣ сегошніятъ вѣкъ, и ѿиде въ Солднѣ: Врискентъ (ѿиде) въ Галатїа, Титъ въ Далматїа, а самъ Лука ѣсть мене.

11 Земѣ Марка и доведи го съ себе: защото ми ѣ потребенъ за служба.

12 Тѹхика прати хъ во ВФесѣ.

13 Когато дойдешъ донеси Фелонатъ който самъ ѿставилъ въ Трѡада оу Карпа, и книги те, а Осонш кожанны те.

14 Плещандръ ковачь много ми зло сотвори: да мѣ заплашти Гдѣ споретъ дѣла та мѣ:

15 И тѣ се варади ѿ негш: защото много се сопротивлава на наше то оученїе.

16 Въ перьшатъ мой ѿговоръ никой не доиде съ мене, но сички те ме оставиха: (да имъ се не вѣтѣни) (за грѣхъ).

17 Но Гдѣ ми помогна, и оукрѣпи ме, за да соверши проповѣданїе то (Евѡгелско) чрезъ мене, и да го

чдатъ сички те гдѣшничешъ и ѣзжавихсе ѿ оуста та Левски.

18 И ще ме ѣзбави Гдѣ ѿ всако дѣло зло, и щеме сохрани въ царство то свое небесно: комѣто (да бже) слава во вѣки вѣки въ. аминь.

19 Поздрави Прискїлла и Якула, и Снисифороватъ дѣмъ.

20 Брасъта ѣстанѣ въ Коринѣ, а Трофїма ѣставихъ въ Мїлїта колѣнъ.

21 Повжрзай да дойдешъ по напредъ предъ зима та. Поздравляватъ те Вувдѣ и Пѣдъ, и Пїнъ, и Клаудїа, и сички те кратїа.

22 Гдѣ Исусъ Хрѣтосъ (да бже) съ твоѣятъ дѣхъ: благодаѣтъ (да бже) съ васъ. аминь.

† Второ то къ Тимофѣю посланїе, който вше рѣкоположенъ перьши епископъ на цѣрква та ВФеска, написасе ѿ Римъ, когато втори пжть представѣ Павелъ предъ Нершна.

КЪ ТИТУ ПОСЛАНИЕ

СВЯТЫЙ АПОСТОЛЪ ПАВЪЛЪ.

ГЛАВА Я.

Павълъ, ракъ Бжїи, и Апостола Исуса Христа, заради вѣра та на истина та, колато (води) къ благочестїе то:

2 И дава надежда за вѣчншатъ животъ, когто є ѿбѣщаль не лжливый. Бгъ по напредъ ѿвѣчни те времена,

3 Но ѿкры въ оуреченни те времена слово то свое чрезъ проповѣданїе то, което ми є препоручено по повелѣнїе то на Спасителя нашего Бга:

4 На Тита, истинно то (ми) чадо, споретъ ѿкуша та (намъ) вѣра: благодать (да бже), и милость, и миръ ѿ Бга Отца, и ѿ Гда Исуса Христа Спасителя нашего.

5 Заради това те ѿставишъ въ Критъ, да исправишъ основа цюто є ѿстало не свършено, и да поставишъ по сички те градове пресвѣтеры: каквото шо самъ ти заповѣдалъ.

6 (Сирѣчь такъ), които є непороченъ, на-сана (самъ) жена мѣжъ, и има ча-

да вѣрни, които не оукораватъ за расидстнатъ животъ и ли за непокорство.

7 Защото єпископъ требна да є непороченъ, понеже є Бжїи строитель: да не є дерзокъ, нито гнѣвливъ, нито пианица, нито да кїе нѣкого, нито да є лакомя за скверный придобѣтокъ:

8 Но да є страннолюбивъ, докролюкивъ, правденъ, благочестивъ, воздѣржникъ.

9 Които се държи за истинно то оученїе, каквото є предавано, за да може и да наставлява со оученїе, и да ѿбличава оныа, които се сопротивляватъ.

10 Защото има мнозина непокорни, прѣтословци, и прелестници, а найвече ѿ ѿкрѣзанъ те:

11 На ксито требва да заграждашъ оуста та: защото они развращаватъ цѣль дѣмове, понеже оучатъ цюто не требва заради скверный придобѣтокъ.

12 Нѣкой ѿ нихъ свойти имъ пророкъ є реклъ: Критане те са всегда лжливъ.

злї звѣрове, лѣнивы оу-
трѣкы.

13 Това свидѣтельство е
истинно: и заради тѣхъ при-
чина ги ѡбличавай жесто-
кы, за да бждатъ зарѣви
въ вѣра та:

14 И да не слышатъ Иудей-
ски те бѣси, ни то заржча-
ніе то на-такѣва челоувѣ-
цы, който се ѡфжрлатъ ѡ
истина та.

15 Оички те са (вѣщи)
чїсты на чїсти те: а на ѡ-
сквернїни те и невѣрни те
ницю не е чїсто, но ѡ-
сквернїлъ имъ се е и оумо
и совѣсть тѣ.

16 Снї исповѣдватъ,
защо знаатъ Бга, а съ дѣла
та се ѡфжрлатъ ѡ негъ,
понїже са гнѣсни и непо-
корни, и за никое добро
дѣло неискѣсни.

ГЛАВА V.

Но тѣ говори оновѣ, коѣ-
то е сходно со зарѣво то
оученїе:

2 Шото старїцы те да бж-
датъ трѣзвенни, чїстни,
цѣломѣдренни, зарѣви во
вѣра та, въ любовь тѣ и
въ терпѣнїе то:

3 Подобнѣ и старїцы те
да се ѡблчатъ като що е
приличнѣ на сватїи те, да
не са клеветливѣ, ни то да
се предаватъ много на вї-

нопїйство то, (но да са) оу-
чїтелици на-добро то,

4 Да оуцѣломѣдрѣватъ
младѣ те (женѣ), за да ѡ-
кѣчатъ мжїїе те си, и да
ѡблчатъ и чада та си,

5 (Да са) цѣломѣдреннѣ,
чїсты, да си глѣдатъ хѣ-
бавѣ кжщѣ те, да се поко-
рѣватъ на мжїїе те си, за
да се не хѣли слово то Бжїїе.

6 Подобнѣ и юношѣ те
оувѣщавай да бждатъ цѣ-
ломѣдренни.

7 Во всїчко показѣвай
самъ себе примѣръ къ до-
бри те дѣла, (като показѣ-
вашъ) въ оучїтельство то
незавїстность, чїстность,

8 Зарѣво оучїнїе, въ коѣ-
то нѣма ницю достойно за
оукоренїе, за да се погрѣми
протївно, и да не може да
говори нищо хѣлно за насъ.

9 Слѣгї те (оувѣщавай)
да се покорѣватъ на свой те
господѣре во всїчко да имъ
оугождѣватъ, и да имъ не-
повржшатъ дѣма,

10 Да не крадатъ, но да
показѣватъ добравѣрность
во всїчко: за да оукрашѣ-
ватъ оученїе то на-спасите-
ла нашегъ Бга во всїчко.

11 Защото Бжїїа та бла-
годѣть спасїтелна та се пѣ-
ви на сїчки те челоувѣцы,

12 Коѣто ны оучи да се
ѡфжрлимѣ ѡ нечѣстїе то и
ѡ мїрскїи те похоти, и да

поживѣме цѣлосмѣрениш
и праведниш и благочестниш
на тѣмъ свѣтѣ :

13 Като чѣкаме блаженна та
онѣа надежда, и славно то
явлѣніе на-великаго Бга и
спаса нашегѡ Исуса Хртѡ:

14 Който ѣ далъ себе за
насъ, да ны избави ѿ всѣко
беззаконіе, и да ны ѡчи-
сти, да мѡ бждеме люди
избранни, и ревнители къ
добри те дѣла.

15 Това подчавай, и оу-
вѣщавай, и ѡбличавай со
всѣко полновлѣстіе: да те
никой не презира.

ГЛАВА Г.

Подозъщи ги да се по-
корѣватъ на началници те
и властелини те, и да ги
слушатъ, и да са готови за
всѣко добро дѣло:

2 Никого да не хѣлатъ,
нито да се каратъ (съ нѣ-
кого), но да са тихи, и да
показватъ секаква кро-
тостьъ къ сички те человекъ

3 Защото и сами ние бѣхмѣ
нѣкога бездмни, и непоко-
риви, и прелщени, и пора-
бощени на различны похо-
ти и сластолюбїа, и живѣ-
ехмѣ въ злоба и зависть, и
бѣхмѣ ненавистни, и не на-
видѣхмѣ единъ другигѡ.

4 Но когато се яви благо-
дать та и человекѡлюбїе то
на-спасителя нашегѡ Бга,

5 Той ны спасе мѡ заради
праведни те наши дѣла,
който сотвори хмѣ ние, но ѿ
своѣта си милость, съ ба-
на та на-пакирождѣніе то,
и съ ѡбновлѣніе то на-сва-
тагоу Дха.

6 Когото излеа на насъ
изобилноу чрезъ Исуса
Хртѡ, спасителя нашегѡ:

7 За да се надѣме, защо
ще да наслѣдимѣ живѡтъ
вѣчниш, като се ѡправда-
ме съ негова та благодать.

8 (Чѣдо Тїте), това слово
ѣ истинно, и искаемъ да
доказъвашъ тѡ (съ под-
тверждѣніе) за тїа (работы)
на онїа, който са поутро-
вали въ Бга, да прилѣжа-
ватъ за докри те дѣла:
(защото) тїа са (вѣщи) до-
бры и полезны на человекъ-
цы те.

9 Но ѿ глупи те испыто-
ванїа и родословїа и пре-
пиранїа и распри за зако-
натъ ѿ далечавайсе: защо-
то са не полезны и сѣтны.

10 ѿ ѣретикъ человекъкъ ка-
то го советъвашъ еднѡшъ
или двѡ пжти, ѡбѣгивай,

11 Понїеже знаешъ, защо
таковъ ѣ развращѣнъ, и
грѣши, и самъ себе ѡсѣж-
дава.

12 Когато прѣтимъ кода
тебе Артема или Тѡхїка,
повжрзай да дойдешъ при
мене въ Нїкопсѣль: защото

таму стори хъ намъ брение да презимъвамъ.

13 Зина законника и Яполлика испрати скорш, и (да глѣдашь) да имъ не бжде нищо зкъ дано.

14 Нека се оучатъ и наши те да се оупражняватъ въ добри те дѣла, заради нѣкдны те по трѣбъ, да не бждатъ безплодни.

15 Поздравляватъ те сич-

КЪ ФІЛИМОНЪ ПОСЛАНІЕ

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВЛ Я.

Павъль оузникъ за Иисуса Христа, и Тимофей братъ, на Филимона возлюбленнаго и спомощника нашего,

2 И на Апфіа возлюбленна та (сестра), и на Архіппа сподвижника нашего, и на домашна та твоя цѣрква:

3 Благодаръ (да бжде) вамъ и миръ ѿ Бога Отца нашего, и ѿ Бога Иисуса Христа.

4 Благодаримъ Бога моего, и спомѣнѣвамъ те всегда въ молитвѣ те мой,

5 Понеже слышамъ твоя та любовь и вѣра, коато имашъ камъ Гаа Иисуса, и къ сички те сватин;

ки те, който са съ мене. Поздравяи оныа който ны ѡбшчатъ съ вѣра. Благо-дѣть (да бжде) со сички те васъ, аминь.

† Послание то къ Титъ, който бжде рѣкоположенъ пърный епископъ на Критска та цѣрква, написа се ѿ Македонскіята Никополь.

6 За да бжде твоя та вѣра, коато ти е обша съ насъ, дѣйствителна въ познаніе то на секое добро, който е въ васъ за Иисуса Христа.

7 Голѣма радость имамъ, и оутѣшеніе за твоя та любовь, брате, защото сераца та на сватин те чрезъ мене се оупокоиха.

8 Того ради, макаръ и да имамъ много власть по Христа да ти заповѣдамъ што е потребно:

9 Но по любовь та повече те молимъ, ако и да самъ такъвъ, като що самъ Павелъ старецъ, а сега и оузникъ заради Иисуса Христа.

10 Молимъ те за сына моего Снѣсима, когото родихъ въ окъны те мои.

11 Който нѣкога ти бѣше непотребенъ, а сегдѣ и тебе и мене весьма потребенъ, когото ти и пращамъ:

12 Я чѣ го прими, като мое то сердце.

13 Когото азъ искахъ да задържимъ при себе си, да ми послужва вмѣстѣ тебе въ окъны те, (кото нѣсимъ) заради благовѣствованіе то:

14 Но безъ твоа та вола нишо не щехъ да направимъ, да въ твоето добро (което прѣвишъ) не кшо ѿ принужденіе, но самопроизвольно.

15 Защото, негли за това се раздѣли ѿ тебе на малко време, за да го примешъ (послѣ) вѣчнѣ:

16 И не кеке като раба, но по много ѿ раба, (сирѣчь) като брата возлюбленна, а нѣвече мене (возлюбленна), а колко повече тебе и поплоть и по Гда:

17 Ако меймашъ прочее даръ, прими го като мене.

18 И ако ти е направилъ нѣкъа обидѣ, или е длж-

женъ нѣшо, на мене го Фани:

19 Изъ Павелъ написахъ това съ моа та рѣка, азъ чие (ти) заплатимъ: да ти не речемъ, зацо и самъ себе ми си длженъ.

20 Воистиннѣ, крате, дано получимъ ѿ тебе това што ти се молимъ заради Гда: оупокѣи мое то сердце заради Гда.

21 Понеже се надамъ на твоето послужаніе, написахъ ти това, ако и да знамъ, зацо чие да направимъ и по много ѿ това што ти говоримъ.

22 И заеднѣ съ това приготви ми и мѣсто, понеже се надамъ, зацо съ ваши те молитвѣ, щемѣ дарѣва Бгъ вамъ.

23 Поздравлява те Впа Фрѣсъ сплѣнникъ мой заради Хрѣта Исуса, Марко, прѣстархъ, Димасъ, и лѣка, спомощницѣ те мои.

24 Благодать та на-Гда нашего Исуса Хрѣта (да въде) съ вашата дхъ. аминь.

† Посланіе то къ Филмонъ бѣде написано ѿ Римъ чрезъ слуга та мѣ Снѣсима.

КЪ СВРЪВМЪ НОСЛАНІВ

СВЪТИГѢ АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА І.

КѢ, който ѣ говорилъ оу старо време много пяти и съ различни образы на наши те отци чрезъ пророци те, въ тѣа послѣдани те дни говори намъ чрезъ сына (своего),

2 Когото ѣ поставилъ наслѣдникъ на-сичко то, и чрезъ когото ѣ и нѣкове те сотворилъ.

3 Който, понеже ѣ сіаніе на-слава та (мѣ), и образъ на-негова та ѹпостѣсь, и джржи сичко со свое то все-сіанно слово, като ны ѡчи-сти той самъ ѡ грѣхове те наши, съдана ѡ дѣсна та страна (на-престолатъ) на-величество то на некед та:

4 И толко повече превосходи Ангелы те, колко то и по славно ѣ ѡ нихни те (имена) наслѣдовала име

5 Защо то, комѣ ѡ Ангелы те ѣ рекла нѣкога (Бгѣ): Сынъ мой си ты, азъ днесъ те роди хъ; и на друго мѣсто: азъ ще мѣ вждемъ Сщѣа, и той ще ми вжде сына;

6 И кога то пакъ (Бгѣ)

воводи первороднаго (сына своего) въ мѣръ, говори: и да мѣ се поклѣнатъ сички те Ангели Бжѣи.

7 И колкото за Ангелите, говори: онъ прави свои те Ангелы духове, и слбги те свои пламень огненъ:

8 Но за сына (говори): престоло твой, Бжѣ, (прекш-вѣе) вовѣкъ вѣка: и жезло на-твоѣ то царство ѣ жезлъ на-право та та.

9 Ты си возлюбилъ прав-да та, и возненавидѣлъ си беззаконіе то: заради това те помаза, Бжѣ, Бгѣ твой съ елей радостенъ повече ѡ соучастницы те твой.

10 И пакъ: ты си ѡснова-вала земля та, і дѣи, ѡ нача-ло то: и некед та са со-творени ѡ твой те ржце:

11 Они ще да се изгубатъ, а ты пребываешъ (всегда): и сички те онѣ ще да ѡвех-тѣатъ като риза:

12 И ще да ги свѣешъ като дрѣха, и ще да се измѣнатъ: а ты си (всегда) тол истый, и години те ти не щатъ да се свршатъ.

13 И комѣ ѡ Ангелы те ѣ

рѣка въ нѣкога: сѣди ѿ дѣсна та ми страна, до гдѣ да тѣримъ неприятелѣ твоя подножіе на-нозѣ те ти;

14 Не са ли сѣчки те они слѣжителни дѣхове, които се пращатъ на слѣгѣваніе за онѣа, които щатъ да наслѣдатъ спасеніе;

ГЛАВА В.

ВАРИДИ това трѣкѣва нѣ да внимѣеме помного на онѣа що сме чѣли, да се не подижазнеме нѣкога (и паднеме).

2 **Защо** то, ако онѣи законъ, който се възвѣсти чрезъ Ангелы те, бѣде достовѣренъ, и сікое престѣпаніе и преслѣшаніе прѣ праведно наказаніе:

3 **Какъ** ѿ ще да оубѣгнемѣ нѣ (ѿ наказаніе то), ако ѡставимѣ въ немариніе толко голѣмо спасеніе: коѣго като прѣа начало да се проповѣдѣва ѿ (самагѡ) Гда, подтврждѣно кѣде намъ (послѣ) чрезъ онѣа, които (го) чѣха (ѿ негѡ):

4 Я и самъ Бгъ (го) засвидѣтелствова со знаменіа и чѣдеса, и съ различни силы, и съ даркы те на-свѣтѣагѡ Дха, които раздѣли по своѣ та си вола.

5 **Защо** то не покорѣ на Ангели те вселінна та коѣто

ѿ ще дойде, за коѣто нѣ (сега) говоримѣ:

6 Но напроотивъ засвидѣтелствова нѣкоѣ на ѣдно мѣсто (въ писаніе то), коѣто говори (така): що ѣ челоуѣкъ, та го помнишь; или (що ѣ) сынъ челоуѣчскій та го нагледѣвашъ;

7 **Направилъ** си го мѣло нѣщо по доленъ ѿ Ангелы те: со слава и съ чѣсть си го вѣнчалъ, и поставилъ си го надъ дѣла та на-твоя те рече:

8 **Сичко** си покорилъ подъ нозѣ темъ, а когѣто мѣ покорѣ сичко, нищо не ѡстави да не мѣ ѣ покорѣно: но сегѣ не видимѣ ѡще, защо мѣ ѣ сичко покорѣно.

9 **Обѣче** видимѣ Исуса (да ѣ) вѣнчанъ со слава и чѣсть, който бѣде мѣло нѣщо по доленъ ѿ Ангелы те заради смѣръ та, коѣто прегерпѣ: што да вѣдѣси смѣръ по Кѡжіе то благоволеніе за (спасеніе то на-) сички те.

10 **Защо** то трѣкѣвашѣ онъ, заради когѣто ѣ, и чрезъ когѣто ѣ сичко то, да покаже чрезъ страданіа та со-вершенъ онѡгоѡа, който щеше да приведе много синове въ слава, като первоначалникъ на-нихѡ то спасеніе.

11 (Язъ говоримъ синове), **защо** то и кой то ѡсѣщѣва,

и които се ѡсвѣщаватъ, сички те са ѡ едногѡ: заради коѣто приѣма и не се срамува да ги нарича братѣа,

12 Защото говори: ще възвѣстимъ твоѣто име на братѣа ми, и посредъ църква та ще ти запсѣмъ славословіа.

13 И пакъ (говори): азъ ще да се надамъ на него. И пакъ: ето азъ и дѣца та, които ми е далъ Бгъ.

14 Понеже прочее (сички те по обцие) дѣца иматъ плоть и кровь, и той подобно приѣтѣа исты те, да довърши со своѣта смѣрть оногѡ, който е ималъ власть надъ смѣрть та, сирѣчь, дѣволатъ:

15 И да изкажи онѣа, който заради смѣртинатъ страхъ, презъ сичкіятъ си животъ са кѣли подвѣрженіи нѣ рѡвство.

16 Защото вѣистинно не приѣ ѡ Ангелѡ те (естество), но ѡ сѣме то Авраѣмово приѣ.

17 Заради това трѣкваше да се оуподоби во сичко на братѣа та, за да бѣде милостивъ и вѣрнѣа перво-свѣщенникъ предъ Бгъ, (за да го оумилостиви) да ѡчисти грѣховѣ те людски.

18 Защото, каквѡто самъ той пострада, и претернѣ

искѡшеніа; може да помогне и на онѣа, който терпѣлъ е искѡшеніе.

ГЛАВА ІѲ.

ЗАРАДИ това, кратѣа свѣтѣн, който сте приѣстни-цѡ на-некѣсно то званіе, и жрнѣте (сичко то) вниманіе на Исуса Хрѣта, който е посланникъ и перво-свѣщенникъ на наша та вѣра, коѣто исповѣдаваме нѣ:

2 Който е вѣренъ на оногѡ, който го е поставилъ (посланника и перво-свѣщенника), каквѡто и Мѡусѣй (бѣше вѣренъ) во сичкіятъ домъ неговъ.

3 Защото той се оудостои за толко по голѣма слава ѡ Мѡусѣева та, колкото по голѣма честь има ѡ доматъ (онъ) който го е соградилъ:

4 Защото секой домъ се соградува ѡ некогѡси: а (онѣи) който е сотворилъ сичко, есть Бгъ.

5 Мѡусѣй бѣше вѣренъ во сичкіятъ домъ (Бжїи), но като слѣдъ, за да доказува онѡдъ, коѣто трѣкваше да се говори (ѡ Бгъ):

6 Но Хрѣтосъ (е поставенъ) като сѣнъ въ своѣятъ си домъ: на-когѣто сме домъ нѣ, ако оудержиме до край твѣрдѡ надѣжда та съ коѣто се хвалиме.

7 Заради това, каквѡто

що говори Дх'а сватый: днесь, ако мѣ чдете гласят'я.

8 Не ѡжесточете сердца та ваши, каккѣто (ги ѡжесточиха), кагато прогнѣваха въ день тѣхъ на-искѣшеніе то въ пѣстѣна та :

9 Гдѣто ме искѣсиха отцы те ваши, испытаха ме и видѣха мой те дѣла четъридесеть годины.

10 Заради това се разгнѣвахъ на ѡнѣй рѣдѣ, и рѣкохъ: непрестанно заблѣдаватъ со срдцѣ то си, и ѡни не познаха мой те пжтища :

11 Шото се заклѣхъ въ гнѣватъ си защо не щатъ да влѣзатъ въ мое то оупокоеніе :

12 Гледайте добрѣ братіе, да не въ се намѣрило въ нѣкого ѡ васъ лѣкаво и невѣрно сердце, за да ѡстѣпиге ѡ вѣа живагш.

13 Но оувѣщавайте еднѣхъ дрѣгнго секи дѣнь, доклѣ може да се говори, днесь: за да се не ѡжесточи нѣкой ѡ васъ съ прелшѣніе то грѣхѣвно :

14 Защото ніе вьдѣхъме причастницъ на Хр'та, ако самѣ оувардиме цвржѣтѣ начало то (на-вѣра та) до край :

15 Доклѣ се говори: днесь, ако мѣ чдете гласятъ, не дѣйте да ѡжесточите ваши

те сердца, като (що вьдѣ) въ прогнѣваніе то.

16 Защото нѣкой ѡ онѣа, който чѣха (повелѣніе то вжїе) прогнѣваха го, но не сїтѣки те който и злѣзоха ѡ вгупетъ съ Моуїсеа.

17 Я на кой сегнѣва (вѣа) четъридесеть годины; не на онѣа ли, който согрѣшиха, на-който тѣлесѣ та паднѣха въ пѣстѣна та ;

18 И за кой се заклѣ, защо не щатъ да влѣзатъ въ негово то оупокоеніе; не за онѣа ли, който се противиха (съ не вѣрованіе то);

19 И видиме, защо (воистиннѣ) не моглоха да влѣзатъ заради невѣріе то.

ГЛАВА Д.

Да се оукоиме прочее, да не въ се нѣкой ѡ васъ глѣвилъ, като ни ѡстава іоще ѡбѣщаніе да влѣземе въ оупокоеніе то негово, да ѡстане вжнѣ за некреженіе.

2 Защото (ѡбѣщаніе то) е и намѣа благовѣствовано, каккѣто и нимѣа: но слово то, коѣто чѣха не принесе имѣа нікоа полза, защото онѣа който го чѣха не раствориша го съ вѣра.

3 Я ніе, който сме повѣровали, влѣзиме въ оупокоеніе то, като що е рѣкѣа: защо се заклѣхъ въ гнѣватъ си, че не щатъ да влѣзатъ

въ оупокоеніе то мое: ако и да бѣха свршени вече дѣла та (негови) ѿ созда- нїа міра.

4 Защо́то (писа́ніе то) го- вори на е́дно мѣсто за се́д- мшатъ (дѣнь) такъ: и по- чина́ ги Кѣъ въ се́дмшатъ дѣнь ѿ сички те дѣла́ свой.

5 И тѣка пакъ говори за- що́ не щѣтъ да влѣзатъ въ оупокоеніе то мое.

6 Поне́же проче́е ѡста́ва на нѣкон да влѣзатъ въ него, а о́нїа, на които по напредъ кѣше благоу́бствова́но, не влѣзо́ха заради непослуша́- нїе то си:

7 Ѡпредѣла́на пакъ нѣ- кой дѣнь, (съ тѣа рѣчь) днѣсь, поне́же говори чрезъ Дави́да послѣ по то́лко го- динш, (какво́то и по на- предъ е́ рече́но:) днѣсь а́ко мѣ и́дете гласѣтъ, не дѣйте да ѡжесточите се́рдца́ та си.

8 Защо́то, а́ко къ ги Ии- сусъ (Навинъ) оубѣлъ въ оупо- коеніе, не бѣ говори́лъ Кѣъ послѣ по това́ за дру́гъ дѣнь.

9 Ѡста́ва проче́е и дру́го оупокоеніе за Кѣи́н те лю́діе

10 Защо́то, ко́йто е́ влѣзъ въ оупокоеніе то не́гово, и то́й ги е́ почи- нѣлъ ѿ свои те дѣла, как- во́то и Вѣъ ѿ свои те.

11 Да се подка́ниме проче́е да влѣ́земе въ о́нона оупо-

коеніе, да не къ нѣкой ѿ насъ падна́лъ по то́лїи́тъ- атъ примѣръ въ непоко́р- ство.

12 Защо́то сло́во то Бжїе́е е́ живо, и дѣйстви́телно, и по о́стро ѿ се́кой мѣчь, ко́йто е́ и ѿ дѣте́ те стра́нѣ о́стра, и проні́зѣва дори́ до раздѣ́леніе то на-дѣша́ та и на-дѣхатъ, на-соста́ни те и на мозо́цѣ те, и ис- пѣтъва помышле́нїа та и намѣ́ренїа та се́рдѣчни,

13 И не́ма нїкое́ созда́ніе да не е́ і́вно предъ него́, но сички те са го́ли и ѿ- крѣ́ени предъ о́чи те мѣ ко- мѣто ѡе да да́деме ѡнѣ́тъ,

14 Поне́же и́маме проче́е го- лѣ́мъ Ірхїе́реа. Исуса́ о́вна Кѣ́їа, ко́йто е́ проше́лъ не- кѣга́ та, цѣрѣ́тъ да се дѣр- жїме за (на́ше то) исповѣ́- данїе.

15 Защо́то не́маме (та- ко́въ) Ірхїе́реа, ко́йто не мо́же да стра́да за́еднѣ съ насъ въ не́мощи те на́ши, но (тако́въ), ко́йто е́ и́скѣ- сїлъ сичко́ (челоу́бче́ско) по- до́внѣ на́мъ, ѡсвѣ́нь грѣ- хѣтъ.

16 Да прїстѣ́паме проче́е дерзнове́ннѣ къ престо́латъ на-благодать та́. За да прї- и́меме мило́тъ, и да наме́- рїме благода́тъ за (да ни бѣ́де) по́мошь въ потре́бно вре́ме.

ГЛАВА В.

3 ШТОТО сѣкой первосвещенникъ ѿ человекъ те се зѣма и за человекъ те се поставява да служи на Бга, и да приноси дарове и жертвы за грѣхонѣ те,

2 (Такъвъ сирѣчь) който може да ѣ сожалителенъ за онѣа, който не знаятъ и заблуждаватъ (ѿ истина та): понеже и (самъ) той ѣ ублеченъ съ нѣмошь.

3 И заради това ѣ долженъ да приноси (жертва) какво то за грѣхонѣ те людски, така и за свои те грѣхове.

4 И никои не може да прѣиме (таа) честь за сѣбе, но токму който ѣ повѣканъ ѿ Бга, каквото и даруенъ,

5 Така и Хрѣтосъ не прослави самъ сѣбе да бжде первосвещенникъ, но (прослави го) който му рече: Сынъ мой си ты, азъ днѣсь те родихъ:

6 Каквото и на друго мѣсто говори: ты си священникъ вѣчно по чинъ Мелхиседековъ.

7 Който въ дни те напастеко то своѣ живѣанѣе, понеже принесе молитвы и молѣнѣа съ силно вѣканѣ и со слѣзы на оногѣа, който можеше да го изкави ѿ смерть та, оуслѣшанъ бжде ѿ благоговѣиство то си

8 Яко и да бѣше сынъ, обаче навчѣсе на послѣшанѣе ѿ оногѣа што пострададъ:

9 И като се соверши, бжде винѣвенъ за вѣчно то спасѣнѣе на сички те онѣа, който му са послѣшни:

10 Понеже бжде нареченъ ѿ Бга первосвещенникъ, по чинъ Мелхиседекомъ.

11 За когото много имаме да казѣваме, но мжно ѣ да се и скаже, защото бждехте небрежливи со слѣшанѣе то.

12 Понеже, когато вѣе трѣбваше да сте оучители (ако гледаме) спорѣчь време то, а вѣе пакъ имате потреба да се оучите, кои са първите писмена на словеса та вжѣи: и трѣбва ви млеко (като на младенцъ) а не твѣрда пища.

13 Защото сѣкой който се храни съ млеко, не може да раздѣмѣ слово то на правда та: защото ѣ младенецъ:

14 И твѣрда та пища ѣ за совершѣнны те (мѣже, сирѣчь) за онѣа, който иматъ навчени чувства та си съ многоврѣменно навчкѣнѣнѣе да раздѣдаватъ добрѣ то и зло то.

ГЛАВА З.

ЗАРАДИ това, да ѣстѣанѣме първите те начала на Хрѣтово то оучѣнѣе, и да вжрѣимѣ

къ совершѣнство то: и да не тѣраме иэновш ѡснованіе на-покааніе то ѡ мѣртви те дѣла, и ѡ вѣра та въ К҃га,

2 Ѣ оученіе то за крещеніа та, ѡ рѣкоположеніе то, ѡ воскресеніе то ѡ мѣртвисте, и ѡ вѣчиншата сдѣла.

3 И това ѡще сотвориме, ако ни К҃гъ доидети.

4 Защото ѣ не възможно, който еднѣашъ са се просвѣтили, и вкѣсали са ѡ некѣснша дара, и бшли са причаствнищъ съ Дх҃а свѣтаго.

5 И вкѣсали са ѡ докрь то оученіе, К҃жїе и ѡ силъ те на-вѣдѣшїа вѣкъ, и ѡшаднали са,

6 Изновш да се приведаѣтъ въ покааніе, защото они распинаѣтъ пакъ въ себеси едина К҃жїа, и посрамлѣватъ го.

7 Защото землѣ та, коато се е напїла ѡ джждѣтъ, който пада много пжти на нѣа, и рѣжда полѣзна травѣ на она, който а ракоѣтѣтъ. (тїа) прїйма благословеніе ѡ К҃га:

8 И коато рѣжда тжрнѣ и лѣпка, (она) е непотрѣвна, и близъ и е проклетїа та, и конѣцо нїннъ е иэгорѣванѣ.

9 Но нїе, возлюбленнїи, нѣдамесе за насъ за по до-

крь и спасителнш (вещи), ако и да говориме така.

10 Защото не е неправеднъ К҃гъ да забрѣви наше то дѣло, и трѣдѣтъ налюковъ та, коато показѣте заради негово то име, коато послѣжнѣте и слѣжнїте на свѣтин те.

11 Но желѣме секой ѡ насъ да показѣва това исто то оученїе дори до край, заради по голѣмо оувѣренїе въ надежда та (ваша):

12 И да не кѣватѣ лѣнїви, но (да бждѣте) подражѣтели на она, който са наслѣдїли свѣщанїе то съ вѣра и съ голѣмо терпѣнїе.

13 Защото, коато К҃гъ даваше свѣщанїе то на Авраѣма, понѣже нѣмаше никого дрѣгїго по голѣмъ въ когò да се закжнѣ, закжесе въ самъ себе си,

14 И рече мѣ: воїстиннъ азъ ѡще да те благословимъ съ непрестанно благословенїе, и ѡще да те оумножимъ съ непрестанно оумноженїе.

15 И така (Авраѣмъ) понѣже чека съ много терпѣнїе полдчи она, цюто кѣше свѣщанїо.

16 Защото, какѣото человекъ те се кжнѣтъ въ по голѣмъ ѡ нїхъ, и клѣтва та (коато бѣва) за оувѣренїе (на-нѣкоа вещь), прекрѣпѣва секое нїхно прѣнїе

17 Така и Бгъ, понеже искаше да покаже непреложно то свое намъреніе за свѣщаніе то на наследничествѣ, оупотреки посредство клѣтва та:

18 Щото чрезъ тіа двѣте непреложны вѣщи, (въ които не е возможно да сляже Бгъ) да имаме твърдо оутѣшніеніе, които сме привѣснѣли да се хванеме за надежда та, коато ни е свѣщанѣна.

19 Коато имаме като нѣкоя цвржста и безвѣдна кѣтва на-дѣша та, и коато влѣзи дори до най вжтрешно то задъ завѣса та:

20 Гдѣто е влѣзлъ Исусъ предѣла, за насъ, който бждѣ первосвщеникъ вѣчнш по чинъ Мелхиседекъ.

ГЛАВА 3.

ВѢЩОТО, чоа Мелхиседекъ бѣше царь Салиискій, и свщеникъ на-Бга Вѣщнагш, който посрѣцилъ Авраама, когато се вжщаше, като кѣше и зѣкълъ цареве те, и благослови го:

2 Кождто ѡдѣли Авраамъ и десѣтокъ ѡ сички те (корѣсти): и перво негово то име се толкѣва, царь на-правда та, а послѣ (вѣлъ е) и царь Салиискій, коѣто знѣчи, царь на-миратъ:

3 Не знѣе мѣ се ни оѣцъ ни мѣйка, ни родослѣвіе, и нѣма нито начѣло на-дни те си, нито конѣцъ на-живѣтатъ си: и понеже е подобенъ го Сѣна Бжѣа, пребвѣа свщеникъ вѣчнш.

4 И виждѣте колкѣ е голѣмъ вѣлъ той, кождто е и самъ патрѣархъ Авраамъ далъ десѣтокъ ѡ корѣсти те

5 И воистиннѣ, който ѡ потомци те левитны прѣимаха свщѣнство, и маха заповѣдь по законъ да зѣматъ десѣтокъ ѡ народатъ, сирѣчь ѡ кратѣа та свей, дко и да кѣха и они ѡ сѣмѣто Авраамово произшли:

6 Но оннѣ, който не происходѣше ѡ нихншагъ родъ, зѣмѣ десѣтокъ ѡ Авраама и благослови оногѣва, кождто се даде свѣщаніе то.

7 И безъ всѣкое прекослѣвіе, по мѣкѣо се благословѣва ѡ по голѣмша.

8 Свѣщнѣ това, чѣка зѣматъ десѣтокъ (левѣти те), който са человекѣци смѣртни: но тѣмш (зѣмѣ десѣтокъ Мелхиседекъ) за когото свѣдѣтелствѣва (писаніе то), зацѣ е живъ.

9 И, да рѣчѣмъ такъ, самъ левѣи, който зѣмѣ десѣтокъ, далъ е десѣтокъ чрезъ Авраама:

10 Вѣщѣто онъ е вѣлъ ісѣе въ чресла та на-прѣот-

ца (свогѡ Явраѡма), когѡто го грѣшиа Мелхиседѣкъ.

11 Проче, ако бы было возможно да се постигне совершение то чрезъ леѡитско то священство, (на коѡто ѣ была ѡснована законо народный:) каква бы была потреба да востане дрѡгъ архирей по чинѡ Мелхиседѣковѡ, а не по чинѡ Ядрѡновѡ да се говори;

12 Защо то когѡто се променява священство то, не премѣниш (трѣдва) да се промѣни и законъ.

13 И воистиннѡ ѡнѡи, за когѡто се говоратъ чѡа (слова), происходи ѡ дрѡго племе, ѡ коѡто никои не ѣ слѡжилъ на олтаратъ.

14 Защо то ѣ тѡно, че Гдѡи нашъ ѣ произишелъ ѡ колѣно то Иудово, ради коѡто колѣно нищо не ѣ реклъ Мѡѡсей за священство.

15 И ѡще повече кѡва мѡно ѡ това, понеже дрѡгъ священникъ се тѡви по чинѡ Мелхиседѣковѡ.

16 Кѡито кѡдѡе такѡвъ не чрезъ законатъ наплѡтска та заповѣдь, но чрезъ сила та на-безконична животъ.

17 Защо то (писанѡе то така) свидѣтельствѡва: тѡи священникъ вѣчнѡ по чинѡ Мелхиседѣковѡ.

18 И така стѡра та, заповѣдь кѡдѡе ѡфрлена, за-

що то кѡше слѡва и неполѣзна:

19 Защо то (стѡро) законъ нищо не приведе въ совершение: но вмѣстѡ неа новѡдена кѡдѡе по добрѡ надежда чрезъ коѡто се не приближаваме при Бга.

20 И понеже (не кѡдѡе новѡдено) безъ клѣтва:

21 (Защо то дрѡги те кѡдоха священникѡ безъ клѣтва: а тои кѡдѡе поставенъ съ клѣтва ѡ оногѡва, коѡто мѡ говори: закѡесе Гдѡи, и не ще да се раскѡе: тѡи священникъ вѣчнѡ по чинѡ Мелхиседѣковѡ:)

22 За това Исѡсъ кѡдѡе порѡчникъ за по добрѡ за вѣтъ.

23 И ѡсѣнь това, ѡни кѡдоха (ѣдинъ слѡдъ дрѡги) мнозина, защо то смѡртъ та имъ възбранѡва да са всегда такива:

24 И тои понеже превѡде вѣчнѡ има священство коѡто не прѡди на дрѡгигѡ:

25 Заради това мѡже и да спасѡе вѣчнѡ ѡнѡа, коѡто се приклиѡватъ чрезъ него при Бга, понеже ѣ всегда живъ за да ходѡтайствѡва (непрѡстѡннѡ) за нихъ.

26 Защо то такѡвъ ни и трѣдваше архирей, (сѡрѣчь) преподакенъ, незлѡбивъ, непороченъ, оустраненъ ѡ грѣшнѡ те, и коѡ-

то ѣ възлѣзъ по высоко
ѿ небеса та;

27 Който нема ката днѣвнѣ
нжда, какъ то (тѣл) пер-
восвещенникъ, да приноси
жѣртва по напредъ за свой
те грѣхове а послѣ (за грѣ-
хове те) людски: зашто
той направи това еднѣшъ,
когато принесе самъ себе (на
жѣртва).

28 Зашто законъ Моу-
сеовъ) поставлѣва первосвя-
щенникъ чловѣцъ, който
иматъ нещось: а съ клѣтва
изречено то слово, коѣто
(вѣдѣ дадено) послѣ по за-
конатъ, (поставлѣва перво-
священникъ) сѣна во вѣки
совершеннаго.

ГЛАВА И.

А главно то содержаніе на-
сичко то цю предрекохъ,
(ѣсть това, зацѣ)ніе имаме
такъвъ первосвещенникъ,
който ѣ сѣднѣлъ ѿ дѣсна
та страна на величествен-
на престола (вжѣи) на
небеса та.

2 И слѣжителъ ѣ на сва-
тілице то, и на истинна
та скинія, коѣто ѣ напра-
вилъ Гдѣ, а не чловѣкъ.

3 Зашто секой первосвя-
щенникъ се поставлѣва, за
да приноси (вгѣ) дарове и
жѣртва: затоа ѣ потребно
да има и тѣи да приноси
нѣцѣю.

4 Тогоради ако въ вѣлѣ
на землѣ та не въ вѣлѣ сва-
щенникъ, понеже (на землѣ
та) самъ онѣа за свациен-
никъ, който по (старомъ)
законъ приносатъ дарове.

5 На-който слѣженіе то ѣ
(самъ еднѣшъ) образъ и стѣн-
ка на-небесно то, какъ то
що рече вгѣ на Моусеа,
когато щеше да направи
скинія та: зашто мѣ рече:
гдѣа да направишъ сичко
споретъ примѣратъ, който
ти вѣдѣ показанъ на го-
ра та:

6 Но сегѣ (нашио первосвя-
щенникъ хртѣсъ) послѣчилъ
ѣ голѣко по голѣмо слѣженіе
колѣкто ѣ ходѣтай на-по
голѣмъ завѣтъ, който ѣ
оузаконоенъ на по голѣми
ѣвѣціаніа.

7 Зашто, ако въ първо
(завѣтъ) вѣлѣ безъ недо-
стѣтокъ, не въ се трасило
мѣсто за вторѣатъ.

8 Но (вгѣ) като оукурава
(идѣи те), говори: ѣто
идатъ дни, говори Гдѣ
въ който азъ ще да напра-
вимъ новъ завѣтъ съ до-
матъ Израилевъ, и съ до-
матъ Иудовъ:

9 Не такъвъ завѣтъ, ка-
ковъ то направихъ съ ни-
ни те отцъ въ онова вре-
ме, когато ги хванѣхъ за
ръка та да ги изведемъ ѿ
землѣ та вгупетска: зацѣ-

то они не достоаха въ мой-
атъ завѣтъ, и азъ не ма-
рихъ за нихъ, говори Гдѣ.

10 Но тоа е завѣтъ, когѣ-
то ще положимъ азъ съ до-
матъ Израилевъ послѣ по
онѣа дни, говори Гдѣ:
азъ ще да положимъ зако-
ны те мой въ оумъ твоимъ,
и ще да ги напишемъ на
сердцѣ твоимъ: и ще да имъ
бжедемъ Бгъ, и ти ще ми
бждатъ люде.

11 И никой ѿ нихъ не ще
да нади близкаго своего
и никой брата своего, и не
ще да говори, познай Гдѣ:
защото сички те ще ме по-
знаатъ ѿ малкѣа дори до
голѣмъа:

12 Защото азъ ще да имъ
прѣстимъ неправды те, и не
щемъ да помѣнемъ веке грѣ-
ховѣ те имъ и беззаконѣа
та имъ.

13 Я когѣто говори новъ
(завѣтъ), оувехти первы-
атъ: а когѣто (вещь) ѿвех-
тѣва и ѿстарѣва, онѣ е
близъ до разчаленѣе то.

ГЛѢВА Ѳ.

ПЪРВЫЮ прочее (завѣтъ)
имаше оуречены оуставы за
бгослуженѣе то, и святили-
ще свѣтское.

2 Защото скинѣа та бѣше
направена (чакѣ) въ първа
та (часть) бѣше свѣтили-

ко и трапѣза та и предло-
женѣе то на хлѣбкове те, когѣ-
то се говорѣше свѣтаа.

3 Я задъ втората завѣса
бѣше (друга та часть) на-
скинѣа та, когѣто се говорѣ-
ше свѣтаа свѣтѣхъ,

4 Въ когѣто бѣше златна
та кадѣлница, и ковчѣго
на-завѣтатъ, който бѣше
ѿбкованъ ѿ секаде со злат-
то, въ който стоѣше злат-
на та стѣнна, когѣто има-
ше мѣнна та, и Яриноко
жѣзлъ, който бѣше процав-
телъ, и скрижали те на-за-
вѣтатъ.

5 Я ѿгоре надъ тоа (ков-
чѣгъ) бѣха херувѣме те на-
славата, който ѿбсѣмѣва-
ха олтаратъ: за който не
е време сегѣ да говорѣме по
тжнкъ.

6 И като бѣха тѣа (части
на-скинѣа та) на прѣвены
такѣ, въ първа та оубъ
(часть) на-скинѣа та всегда
влѣзѣха свѣщенници те да
совершаватъ богослуженѣе
то:

7 Я во втора та (часть)
на-скинѣа та, влѣзѣше самъ
единъ Архѣрей еднашъ въ
годѣна та, но не безъ крѣвѣ
когѣто приносѣше (на жер-
тва) за себе, и за грѣховѣ
те народны.

8 Чрезъ това Дхъ свѣтшй
и завлава, защото още не се е
пѣвилъ пжтъ во свѣтили-

ше то, докле стои предна та скинія.

9 Којто е образъ на-то-гавашно то време из којто са се приносили дарове и жертиш, които не са могли да учинятъ совершенихъ сошествъ та на-оногона, който е приносилъ жертиш те.

10 И (който са се состоили) самъ въ истія и питія и въ различни умыванія и шкравъ тѣлесны, и кѣха оу-законени (самъ) докле да дойде времето да се испра-ватъ.

11 Но Хрѣтосъ, който е Архьерей на-вдвщи те до-вршнн, понѣже проиде предъ по голѣма та и по совер-шнна та скинія, който не е рѣкотворенна, сирѣчь (ко-кто нема такава направа),

12 Влѣзе единъ пжть во сватилище то, не съ кръвь козіа и тѣлча, но со своа та си кръвь, за да придокше намъ вѣчно исквплѣнѣ.

13 Защото, ако кръвь та козіа и тѣлча, и непильс ѿ юница та, съ който порж-совахъ искверненъ те, шем-щаваше ги) въ чистота та тѣлесна :

14 Колко повече кръвь та Хрѣтова, който чрезъ Дѣа сватаго принесе самаго секе Бгѣ безъ никаковъ порскъ, ще да учини нашъ та со-нѣсть ѿ мѣртви те дѣла,

за да служиме Бгѣ живомѣ (и истинномѣ):

15 И затоа е ходатай на-новша завѣтъ, за да прииматъ знанни те швѣ-щаніе то на-вѣчна жи-вѣтъ, понѣже смѣръ та бѣ-де за исквплѣнѣе ѿ престѣ-плѣнѣа та, които бѣдоха въ первшатъ завѣтъ.

16 Защото гдѣто е за-вѣтъ, тамъ трѣбна да при-хожда и смѣръ та на-оно-гова, който штава завѣ-татъ.

17 Понѣже завѣто кѣна дѣйствиеленъ по смѣръ та на-оногона който го е шставилъ: защото никак-ва сила нема докле е тоше живъ оный, който го е завѣщалъ.

18 Баради това нито пер-вшо (завѣтъ) киде оузако-ненъ визъ кръвь.

19 Защото, като прочетъ Мшѣсей сички те заповѣди ѿ законатъ предъ сички те люде, земъ кръвь та козіа и тѣлча (заеднъ) съ вода и съ червѣна вжла, и съ ѣс-сѣпъ, и пораси и сама та таа книга, и сички те люде,

20 И рече: таа е кръвь на-завѣтатъ, който ви е за-повѣдалъ Бгѣ.

21 Подобнъ и скинія та и сички те сосуды служевны пораси съ кръвь та.

22 И по законѣ сичко (нѣ-

що) се почти ѡчищава съ кръвь та, ѡ безъ кронопролитїе не бѣва никое прощєніе (грѣхънѣ).

23 Нужда бѣше прочее, (Онїа рєци който бєха) прообразованїа на-некєснѣ те, да се ѡчищава тѣ съ тїа (жєртвѣ): а сами те некєснѣ съ по добрѣ ѡ тїа (жєртвѣ).

24 Защото Хрѣтосъ не вѣдѣе въ рѣкотворєнно сватилице, коєто є прообразованїе на истинно то, но вѣ само то нєбо, да се глѣви сегѣ предъ лице то Кѣїє за насъ:

25 Нито да приноси секе много пѣти, каквото первосвещеннико влѣзи по сватилице то кѣта година съ чѣжда кръвь:

26 (Понєже тогѣва трєдѣва да страда той много пѣти ѡ созданїа мїра:) но сегѣ єданѣшъ се глѣви въ послѣдани те вѣкове да доврши грѣхътѣ со своѣ та си жєртвѣ.

27 И като ще є ѡпредѣлено на человекѣ те єдинѣ пѣтъ да оумратѣ, а послѣ (слѣдѣва) сѣдъ:

28 Такѣ ѡ Хрѣтосъ, понєже єдинѣ пѣтъ принєсе (жєртвѣ) самѣ секе за да вѣдїсне грѣхове те на мнозина, втори пѣтъ ще се глѣви безъ грѣхъ на онїа, който го чѣкатѣ за спасенїе.

ГЛАВА I.

ЗАЩОТО, ЗАКОНО (Моуѣсеовѣ), понєже є сѣмѣ єднѣ сѣнка на-кѣдѣшите докрьни, а не сѣцїо оѣразъ на-вещи те, никогѣ не мѣже да направи совершеннѣ онѣа, който пристѣпатѣ (прихраматѣ) съ жєртвѣ те, цїото приносатѣ кѣта година непрестѣнѣ.

2 Понєже (арѣгоѣче) щєха да престѣнатѣ да ги приносатѣ, защото онїа който приносатѣ жєртвѣ та, като се ѡчистєха єдинѣ пѣтъ, не щєха да иматѣ веке никое сѣвѣстїно ѡбличенїе за грѣхове.

3 Но вѣ тїа жєртвѣ кѣта година (кѣва) воспоминанїе за грѣхове те.

4 Защото не є възможно кръвь юнѣа ѡ козїа да ѡчисти грѣхове.

5 Заради тоѣ (Хрѣтосъ) като влѣзєше въ тоѣ свѣтъ, гєборї: жєртвѣ ѡ приношенїа не си поискѣлѣ, но тѣло си ми приготвилѣ.

6 Всєсѣженїа ѡ (приношенїа който вѣнатѣ) за грѣхове те не сѣти оѣгодни.

7 Тогѣва рекохъ: єто дѣзѣ ѡдемѣ Бжє, (като цїо є писано за мене ѡ вѣ главнѣ те чѣсти кнїжнѣ), да сотворимѣ твоѣ та вола.

8 Като рече по гѣре: зацїо жєртвѣ ѡ приношенїа, ѡ

весеожженїа, ѿ (щото се при-
носи) за грѣхове те, не си
поискалъ, нито ти са оу-
гѣднѣ: (тїа сирѣчь) (кой-
то се приносатъ по законѣ).

9 Тогѣга рече: Ето ѿдемъ
Да сотворимъ вола та твоѣ
Вже: оуничтожава първото,
да постави второ то,

10 И съ таа вола се ѿсвѣ-
тихмѣ ни, като кѣде при-
несено еди́нъ пжть тѣло то
Иисуса Хрѣтѣво (на жертѣва).

11 И секой свѣщенникъ
стои ката днѣвнѣ та слѣжи,
ѿ приноси много пжти тїа
ѿстѣ те жертѣвѣ, които ни-
кога не можатъ да ѿстрѣ-
катъ грѣхове те.

12 Но тоѿ като принесе
една жертѣва за грѣхове те,
ѿиде да сѣди всѣгда ѿ дѣ-
сна та страна зна-Кѣа:

13 И чака онова, което
ѿстава, (сирѣчь) да се тѣ-
ратъ врази те негови под-
ножіе на-нозѣ те мѣ.

14 Защото тоѿ съ едно
тѣснѣво приношенїе привѣде
вѣчнѣво въ совершенство о-
нѣа, които се ѿсвѣщаватъ.

15 Но ѿ свѣтѣи Дхъ сви-
дѣтелствѣва намъ (за то-
ва): защото, като рече на-
прѣдъ:

16 Тѣа е́ заветъ, който
ще да ѿмъ заветѣдемъ дъ
послѣ по онѣа дни, говори
Гдѣ, дъще ѿмъ дамъ за-
конѣ те мои въ сердца та

ѿмъ, ѿ ще да ги напишемъ
въ мѣсли те ѿмъ: 11 12 13 14 15

17 Послѣ говори: ѿ не щѣмъ
да помѣнемъ веке грѣхове те
ѿмъ ѿ беззаконїа та ѿмъ.

18 И гдѣто (кѣва) про-
шенїе на грѣхове те, тамъ
не трѣбѣва веке приношенїе
за нѣхъ.

19 Понѣже прочѣе ѿмаме
держновѣнїе, кратїе, да влѣ-
зимѣ во свѣтилище то съ
крѣвь та Иисуса Хрѣтѣва,

20 Презъ нѣвѣатъ ѿ жи-
вѣатъ пжть, който е́ ѿзно-
вѣ ѿкрѣлъ намъ чрезъ за-
ветѣ та, сирѣчь чрезъ ѿсто-
то своѣ тѣло,

21 И (понѣже ѿмаме) свѣ-
щенника великаго (който
настоѣтелствѣва) надъ жи-
вѣатъ домъ:

22 Да пристѣпамѣ (при-
него) съ чистѣо сердце и съ
несомнѣнна вѣра, като ѿ-
чистимѣ дѣшѣ те си ѿ зѣ-
та сѣвѣсть: ѿ като ѿзмѣ-
ме тѣлѣса та си съ чистѣа
вода:

23 Да держимѣ непоколе-
вѣмѣ ѿновѣданїе то на-
наша та надежда: (защото
е́ вѣренъ онѣи, който
ни е́ далъ ѿвѣщанїа та:)

24 И да помышлѣваме е́-
динъ за дрѣгѣго, за да се
подшѣрѣваме въ люкомѣ
та ѿ съ докри те дѣла,

25 И да не ѿставаме ѿб-
що то наше собирѣнїе, какъ

во то иматъ обьчай нѣкои, но да побуждаваме единъ другъ: и толко повече, колко то глѣдате че се приближава день (сданый).

26 Защото, ако согрѣшаваме само произволно послѣ като сме познали истина та, не ѡстава веке жертва за грѣховѣ те:

27 Но (предстои) страшно нѣкое ѡжиданіе суда, и проростенъ огнь кѣйто ще да полде противницы те.

28 Ако се ѡречеше нѣкой ѡ законатъ Моусѣевъ, при двѣма или трима свидѣтели безъ милость оумираше.

29 Колко по голѣмо мъченіе, мыслите, ще да пріиме онъ, който потяпкова сына Бжїа, и кровь та на-завѣтатъ съ която ѣ ѡсвѣщенъ, за нечїста мнї, и който оукорѣва Духатъ на-благодать та;

30 Защото знаеме оногѡва, който ѣ реклъ: мене (се пада) да ѡмжстимъ, азъ ще заплагтимъ, говори Гдѣ, и пакъ: Гдѣ ще да сди свой те людіе.

31 Страшно ѣ да видне нѣкой въ рцѣ те на-вга живагш.

32 Воспомѣнвайте первы те дни ваши, въ който като се просвѣтихте, претерпѣхте великъ подвигъ на-сраданїа та:

33 Понѣже нѣкога сами вїе прїимахте пшнш оукоренїа и скорби: а нѣкога въвахте оучастницы въ скорь та на-онїа, който претярѣваха тїа исти те (оукоренїа):

34 Защото вїе показахте состраданїе за мои те оузы, и съ радость пренесохте разгракленїе то на-ваши те имѣнїа, понѣже знаете, за-що имате по добро и вѣчно имѣнїе на небо то.

35 Не ѡлагайте прочее наша та надежда, колто има велико мздопозданїе.

36 Но требва да имате терпѣнїе: што като со-твориште вола та Бжїа, да прїимете ѡбѣщанїе то.

37 Защото іоцие малко, весьма малко, ще дойде онъ, който има да дойде, и не ще да се забави.

38 Я праведно съ вѣра та ще да буде живъ: а ако се (нѣкой) поколеба, не ще да благоволивъ него душа та мол.

39 Но нїе, (кратїе,) не сме ѡ онѡ, който се колеба-лъ за свой та погїбель, но ѡ онѡ, който вѣрва-лъ за спасенїе душевно.

ГЛАВА ЛГ

А вѣра та ѣ живо предста-вленїе (на онѡа вещи) за който се надаме, и ѣзавле-нїе на-вещи те, който не видиме.

2 Защото чрезъ тѣа са прїали свидѣтелство старокременни те.

3 Чрезъ вѣра та знаеме, зашо тѣа свѣтъ ѣ со гторенъ со слово то Бжїе, и зашо ѿ невидимото ѣ произишло видимо то.

4 Оъ вѣра та Авель принесе на Бга по добрѣ жертва, нежели Каинъ, чрезъ коѣто прїа свидѣтелство, зашо ѣ прѣведенъ, понеже свидѣтелствовѣ Бгъ за неговите дарове: и ако и да ѣ оумрѣлъ, и до днѣсь се говори намъ чрезъ нѣа.

5 Оъ вѣра та Внухъ бѣде преселенъ да не види смерть: и не намѣрѣвашесе, зашто го пресели Бгъ: понеже прѣдъ преселенїе то негово, свидѣтелствованъ бѣде, зашо оугоди Бгъ.

6 И безъ вѣра не ѣ возможно да оугоди нѣкой Бгъ: зашто коѣто приходи при Бга, трѣбѣа да вѣрѣва, зашо има (Бгъ) и зашо бѣва мздовоздатель на онѣа, коѣто го трагати.

7 Оъ вѣра та Нѣе, като мѣ бѣде говорено ѿ Бга за вѣщи, коѣто јоше не бѣше видѣлъ, оубоѣсе, и направѣ ковчегатъ да избѣаи своѣатъ домъ: чрезъ коѣто (ковчегъ) ѿсѣди (сичкїатъ) свѣтъ, и бѣде наслѣдникъ

на-правда та, коѣто (пронсходи) ѿ вѣра та.

8 Оъ вѣра та Аврамъ, като бѣде повѣканъ, послѣша да ѿиде въ землѣа та, коѣто щѣше да прїиме за наслѣдїе, и иزلѣзе, безъ да знае кждѣ ѿиѣа.

9 Оъ вѣра та се засели той на Обѣтованна та землѣа, като на чѣжда, и живѣеше въ шатри съ Ісаѣа и съ Іаковѣа, коѣто бѣха и онѣ наслѣдницѣ на това исто то ѿѣщанїе:

10 Защото той се наѣаши да наслѣди онѣи градъ, коѣто има ѿснованїа, и накого то ѣ хѣдожникъ и соградитель Бгъ.

11 Съ вѣра та и самѣа сѣра (коѣто бѣше неплодна), прїа сила да зачне, и роди не споретъ време то на-возрастатъ си, понеже помысли (зашо ѣ) вѣренъ онѣи, коѣто (и го) бѣше ѿкѣщаль.

12 За това и самѣа ѿ ѣдногѣа (человѣка), а и той оумертвѣлъ, родихасе (тѣако много человѣцѣа), като звѣздаѣ те на-неко то, и като безчисленнѣатъ песѣкъ, коѣто ѣ по край морѣа то.

13 Сички те тѣа съ вѣра оумрѣха и не прїаха ѿкѣщанїа та, но ѿ далече ги видѣха, и оувѣрихасе (за ниѣа), и радовахасе, и

Исповѣдаха, защо са странни и пришълци на земята та.

14 Защото, които гоноратъ таквѣ (словеса), покаяватъ (минув) защо трагично отечество).

15 И ако къ имали на мисль та си онова (отечество), ѿ което излъзоха, имали къ време да се върнатъ (къ него):

16 Но они желѣха по добродѣтель нечесно то, зато на и къ не се срамѣва, да се наричѣтъ нѣхенъ: защото имъ е приготвилъ градъ.

17 Съ вѣра та израѣлъ принесе (на жертва) Исаака, когато го искъшаваше къ, и они който прѣдъ вѣрѣния та, принесе единороднаго (сына своего):

18 Който къде речено: зацо ѿ Исаака ще да се нарече тебе сѣме:

19 Понеже мислене зацо къ е силенъ да воскреси (Исаака) и ѿ мѣртви те, защото го и воспрѣа като о-кразъ на воскресѣние то.

20 Съ вѣра та благослови Исаакъ Иакъва и Исава за ониа работы, които щѣха да имъ се случатъ.

21 Съ вѣра та Иакъвъ, когато оумираше, благослови и двѣма та синове Исавовы: и поклони имъ се (като се шпрѣ) на край то-ага та си,

22 Съ вѣра та Исавъ, като оумираше, воспомѣна зацо щѣха да излъзатъ (ѿ Вгупетъ) синове те Израѣлики, и заръча и за кости те си.

23 Съ вѣра та Моисей, като се роди, къде скрѣенъ три мѣсѣци ѿ родителите си, понеже видѣха (че е) красно дѣте то, и не оубоѣхасе ѿ царско то повелѣние.

24 Съ вѣра та Моисей, като порасте голѣмъ, ѿ Фараисе да се нариче сынъ на-дщирка та Фараинова:

25 И по много предпочѣта да страда събжѣатъ народъ нежели да има кратковременно наслаждѣние на-грѣхъта:

26 Понеже мислеше поношеніе то Хрѣтово за по голѣмо когатство ѿ Вгупетски те сокромци: зацо то глѣдане на вѣдшее мздовозданіе.

27 Съ вѣра та остави Вгупетъ, и не оубоѣсе ѿ царския гнѣвъ: зацо то тхрпѣше така, като да глѣдаше невидимаго.

28 Съ вѣра та направи пасха та, и помаза крѣте съ кръвѣта, да се неприкосне и на Врейски те первенци, они който погубѣваше первенци те (Вгупетски).

29 съ вѣра та прейдоха червѣно то море како по сѣха земля: което, понѣже се покѣсиха ѿ вгѹштани те (да прейдатъ), потопихася.

30 съ вѣра та стѣни те іеріхонски паднаха, по седмодневно то ѿбикаланіе околѹ нѣхъ.

31 Вѣрсю Раѣвъ каданіца не погина заедно съ ѡніа, който се сопротиниха, понѣже пріа согласатаи те мирно, (ѿ препрати ги презъ дрѹгъ пѣтъ).

32 И що іоѹе да говоримъ; не ще да ми постигне време, да казѹвамъ за Гедѹна, за Варѹка, за самѹона, за іефѹа, за Давіда, за самѹила ѿ за (дрѹги те) пророци:

33 Който съ вѣра та повѣдиха царства, сочвориха правда, пріаха ѿкѣцѹаніа, заградиха оѹста та на лви те.

34 Оѹгасиха сила ѡгненна, ѿзкѣгнаха ѿ ѡстри мечъ, вздравѣха ѿ болести, вѣдоха пакѣ въ врани те, ѿвжрнаха въ лѣгамѣ чѹжди те полкове:

35 (Нѣкои) жени пріаха чрезъ воскресѣваніе оѹмрели те свой (дѣца живи): а дрѹги вѣдоха ѿзвѣни, понѣже не щѣха да пріиматъ сковоженіе, за да полѹчатъ по добро воскресеніе:

36 И дрѹги пріаха порѹганіа ѿ рѣнш, а іоѹе ѿ ѡкоби ѿ темници.

37 Каменіемъ вѣдоха покѣени, съ трѣмонъ претрѣени, съ мечино оѹвѣненіе оѹмрѣха: хѹдеха (ввлечени) въ ѡвчи ѿ кози кожи, ѿскѣдани, скорѣни, ѿ шзѹблени:

38 (За който не беше достѡниъ сичкѣо свѣтъ), по идѣгѣни те се ски таха ѿ горш те ѿ по нецѣрш те ѿ по дѣпки те земны.

39 И сички те тіа, ако ѿ вѣдоха свидѣтелствовани (за добри) заради вѣра та, не са пріали іоѹе ѿкѣцѹанно то:

40 Понѣже Кѣъ ѣ преднидѣлъ по добро нѣщо за насъ, (сирѣчь) да не пріиматъ ѡни совершенно то воздааніе кезъ насъ.

ГЛАВА VI.

ПОНѢЖЪ сме прочее ѿвѣкѣни ѿ толкавъ ѡблѣкъ на-скидѣтели да ѿфжрлиме ѿ себе секое време ѿ грѣхъ, който ны лѣсти ѿ ѿбикала, ѿ съ терпѣніе да тжрчлиме на назначенно то намъ поприще:

2 Като глѣдаме на началникатъ ѿ совершителѣатъ на-вѣра та Іисѹса, който вѣстѣю предлѣжаща та намъ радѡсть, прѣтжрпѣ крѣстъ, ѿ не мари за гра-

моща та, и сѣднѣ ѿ дѣсна та,
странѣ на-престолѣтѣ Бжїи.

3 Помышлявайте прочее
оногова, който прегрѣпѣ
ѿ грѣшницѣ те такова на
себе порѣганіе, за да ви се
не досажда, и да не ѿсла-
бѣватѣ въ дѣшѣ те наши.

4 Защото іоше не сте се
сопротивили до кръль, ка-
то се корите съ грѣхѣтѣ:

5 И завранили сте оубѣ-
щаніе то, което говори вамѣ
като на сѣнове: сѣне мой,
не презирай наказаніе то
Господне, нито ѿслабѣвай,
когато те обличава той.

6 Защото, когото ѿвѣча
Гдѣ, наказѣва го: и кіе
всѣкаго сына, когото пріе-
ма (за сѣнѣ).

7 Яко тжрпїте наказаніе
то, Бгѣ се ѿвхѣди съ васѣ,
като со сѣнове: защото кой
ѣ оный сѣнѣ, когото не
наказѣва отѣцѣ;

8 Яко ли вставате безѣ
наказаніе, ѿ който са вѣд-
сили сїчки те (дрѣги те
сѣнове), вше сте прелюбо-
дѣйшица, а не (искренни)
сѣнове.

9 Притова, ако нїе, като
нш наказѣватѣ плѣтски те
наши отцѣ, грамѣвамесе
(ѿ нїхѣ и почитаме ги):
не трѣбѣвали повече да се
покориме на (Бгѣ), който
ѣ отѣцѣ на-дѣхове те, за
да бждеме живи;

10 Защото они (сїрѣчь
плѣтски те ни отцѣ) на-
казѣвали са нш какното имѣ
ѣ кшлѣ оубѣдѣно, за тоѣ
кратокѣ животѣ: а Бгѣ
(нш наказѣва) за полза та
ни, за да бждеме причастни-
цѣ на-негова та свѣтѣсть.

11 Воистиннѣ сѣкое нака-
заніе (което бѣва) въ на-
стоѣще време не видесе ра-
достно, но печално: но по-
слѣ принѣси мирнѣ плодѣ
ѿ правда та на онїа, кои-
то са научени чрезѣ него.

12 Варади това оубѣпѣте
вслакѣль те си ржїе, и раз-
слакѣли те си колѣна:

13 И ходѣте по прави те
пѣтеки съ ваши те нозѣ,
да не ѿкривѣе (по много)
хрѣмо то, но да ѿздравѣе.

14 Имайте мирѣ со сїчки
те и свѣтѣсть, безѣ колто
никой не ще да види Гдѣ.

15 Гледайте хѣбавш, да не
кш се нѣкой лишилѣ ѿ Бжїа
та благодѣть: да не кш нѣ-
кой корень горчивѣ, като
произникне, повредилѣ васѣ
и да не кш се ѿсквернили
мнозина ѿ негѣ.

16 Да не бжде нѣкой блѣ-
дникѣ, или нечистѣ, като
Исаѣ, който за єдно пѣ-
стїе си продаде перворо-
ство то.

17 Понїже знаете, защо
послѣ, ако и да пожелаѣ да
прїиме благословеніе, ѿ Фжр-

ЛЕНЪ БЪДЕ: ЗАЩОТО НЕ МОЖЕ
ДА НАМЕРИ МѢСТО ЗА ПОКАА-
НІЕ ТО, АКО И ДА ГО ПОТРАСИ
СО СЛЪЗЪ.

18 Защото вие не сте при-
стѣпили при гора, който се
пипа съ ръце, и гори ѿ огня,
и въ с'вѣтъ, и въ мракъ,
и въ бѣра,

19 И въ гласъ трѣвенъ, и
въ гласъ, който се говореше,
и който го чуха, молиха се,
да се не продължава непо-
средственъ къ нимъ;

20 (Защото не можеха да
търпѣтъ това (страшно)
повелѣние: ако се (сирѣчь)
и звѣрь прикосне при гора
та, съ каменъ ще да кже
оукіенъ, или со стрѣла оу-
стрѣленъ.

21 И толко страшно кеше
това видѣние (щото и самъ)
Моуѣсей рече: оуплашенъ
самъ многъ и треперамъ:)

22 Но пристѣпихте въ го-
ра та Сиѣнска, и при гра-
дѣтъ на-Бѣа живѣгъ, при
некѣснѣтъ Иерусалимъ, и
при безчисленны Ангели:

23 При торжественнѣтъ
соборъ, и при цѣрква та на-
первородните, които са на-
писани на некѣ то, и при
Бѣа който ѣ на-сички те
сдѣла, и при дхове те на-
совершенните праведницъ.

24 И при Ииѣса, който ѣ
ходатай на-новѣа завѣтъ,
и при ржсительна та (него-

ва) кръвь, който говори по-
докри (слова) нежели И-
велова та.

25 Вардѣте се да не пресла-
шате Оногѣа, който гово-
ри (такъ), защото, ако они
не извѣгнаха (ѿ наказаніе
то), понеже преслашѣа ѿ-
ногѣа, който имъ говоре-
ше на земла та, колкѣ по-
вече (не ще да извѣгнемѣ)
ни, ако се ѿречѣме ѿ Оно-
гѣа, който ни говори ѿ
некѣ то;

26 На-когѣто гласъ поко-
леба тогѣа земла та: а се-
га даде това ѿкѣщаніе, и
рече: тоще еднѣшъ азъ ще
потресѣмъ не токмъ земла
та но и некѣ то.

27 И тѣа слова, тоще е-
днѣшъ, и завлабѣтъ измѣ-
неніе то на-онѣа (вѣщи) кой-
то се колебѣтъ, и който са
за това сотворены, да ѿ-
станѣтъ (на нишно то мѣ-
сто) онѣа, който се не ко-
лебѣтъ.

28 Заради това, понеже не
пріймаме (ѿ Бѣа) црство
непоколекимо, трѣбѣа да
држиме благодатъ та,
чрезъ който (можеме) да
сѣбжиме на Бѣа благогод-
нъ, съ благоговѣніе и со-
страхъ.

29 Защото Бѣа нашъ ѣ
огнь, който поѣа.

ГЛІВА ГГ.

БРАТОЛЮБИВ то да прекъсвае (по междѣ насъ):

2 Не закрѣвайте страннолюбіе то: защото чрезъ него нѣкой безъ да знаатъ оустраннолюбествоваха йггелы.

3 Помѣнвайте вжрзаныте (въ темница), като да сте и въе зѣданш съ нѣхъ вжрзани: и онѣа които злострадатъ, като да сте и сѣми въ (нѣхното) тѣло.

4 Женѣта та (да е) чѣстна оу сѣчки те, и легло то непорочно: защото владнищы те и прелюкодѣи те Бгъа ще да сѣди.

5 (Не къпайте) срекролюбщы съ нрѣпатъа: но доволни (къдѣте) съ онѣа цюто имате, защото самъ (Бгъа е) реклъ: не щемъ да те встѣвимъ, нито ще да те закрѣвимъ:

6 Шото мѣжеме да говориме дерзновенно: Гдъ ми е помощникъ, и не щемъ да се оукоимъ, цю ще да ми стѣри челѣкъа;

7 Помѣнвайте настѣвнищы те нѣши, които ви проповѣдаха слоно то Бжѣе: и като глѣдате на скончаніе то нажитіе то имъ, подражавайте вѣрата тѣхна.

8 Исуса Хртѣса е тѣа истый и вчера и днѣсь, и во вѣки.

9 Не прѣимайте различни и чужди оученіа: защото докродіе да се оукрѣпѣва сѣраце то съ благогѣтъ, а не съ гѣстіа, ѡ които не прѣаха (никаква) полза, които ходѣха въ нѣхъ.

10 Ние имаме олтаръ ѡ когшто нематъ влѣсгы да гдѣтъ онѣа, които слѣжатъ на скінѣа та.

11 Защото тѣлесѣа та на онѣа живѣтни, на-които крѣвъ та внесе первосвѣщеннико во свѣтолице то за (вчищеніе на-) грѣхонѣти, и згаратсе въ нѣ ѡ полкатъ.

12 Заради това и Исуса, за да свѣти челѣщы те со своѣа та крѣвъ, въ нѣа ѡ врата та (грѣдски) пострада.

13 Да и злѣзиме прочее и ние въ нѣа ѡ полкатъ (за да идеме) при него, и да носиме негово то порѣганіе:

14 Защото немаме тѣка постоѣненъ градъ, но трѣсиме вѣдущага.

15 Чрезъ него прочее да принѣсиме Бгъу непрестанно жѣртва ѡ хвала, сирѣчь побѣда ѡ оуста, които (оуста) прославѣватъ негово то име.

16 И не закрѣвайте милостына та и преподааніе то: защото такива жѣртвы са благодѣдны на Бгъа.

17 Слѣшайте настѣвнищы

те ваши и покорявайте имъ се: защото они кодрствуватъ непрестанно за каши те души, понеже иматъ да дадатъ швѣтъ: за да творятъ това (кодрствованіе) съ радость, а не съ воздышаніе: защото не е полезно това за васъ.

18 Молѣте се (Бгъ) за насъ: защото ние се надѣеме да имаме докра совецъ, понеже желѣме да се швхѣднѣмо во всяко добре.

19 Но помногѣ во молимъ да творите това, заради да можемъ да се вжнемъ по скорш кодъ васъ.

20 Я Бгъ на-миратъ, кой-то е вдигналъ ш мертии те великіа та настурь на-ошцъ те, (сирѣчь) і да нашего Исуса Хртъ съ кроль та на-вѣчнша завѣтъ.

21 Даны покаже совершѣны во всяко дѣло добро, за да сотворите вола та негова, като производн (самъ

той) въ васъ, цюто е благогѣдно предъ него чрезъ Исуса Хртъ: комдо (да бжде) слава во вѣки вѣкѣвъ аминь.

22 И молимъ въ, кратіе, да пріймете (безъ штагчѣніе) това моє оубѣщѣтелно слово: защото вкратцѣ ви написахъ.

23 Знайте, защо братъ нашъ Тимошеи бжде шдстнатъ, съ когото забеднш, ако въ дошелъ по скорш, ще въ видимъ.

24 Поздравѣте сички те настѣнницъ ваши, и сички те свѣтін. Поздрававатъ въ сички те (вѣрни) ш Італіа.

25 Благодаѣтъ (Бжїа да бжде) со сички те васъ. аминь.

4 Послѣніе то ко ввремъ бжде написано ш Італіа чрезъ Тимошеа.

КРОВАВІВ

ОВІТАГѠ ІОАННА БОГОСЛОВА.

ГЛАВА Я.

КРОВАВІВ Іисуса Хрѣтово, коєто мѣ є даль Бгѣ, да покажена свой те раби (Онова) шото це да бжде скѡрш: коєто и показа, катто го прати чрезу (Еаного) Ангела своего, ракъ своему Іоаннѣ,

2 Който проповѣда гбнш слово то Бжїе, и свидѣтелство то Іисуса Хрѣтово, и (Онова) шото є видѣлъ.

3 Блаженъ, който прочита, и онїа който слдшатъ словеса та на-това пророчество и сохранаватъ шото є написано въ него: зашюото време то є близъ.

4 Іоаннъ на седмъ тѣ цѣрквѣ, който са во Язіа: благодатъ вамъ и миръ (да бжде) ѿ онегова, който єсть, и който є бвлъ, и който иде: и ѿ седмъ тѣ дхѡвѣ, който са предъ негошатъ престѡлъ:

5 И ѿ Іисуса Хрѣта, който є свидѣтель вѣрнш, перворожденъ ѿ мѣртва те, и главъ на зѣмни те цѣрѡве: и който є возлюбилъ насъ, и оумшлъ ны є ѿ наши те

грѣхѡве со своа та кровъ: 6 И направилъ є насъ цѣрѡве, и спашенницѣ на Бгѣ и Оудъ своего: немѣ (да бжде) слава и держава во вѣки вѣкѡвѣ. Амїнь.

7 Вто иде съ Оклацѣ, и це го ивди секоє око, и онїа който го прокодоха, и сички те племена зѣмни це заплачатъ горкѣ, когатто го видатъ: єй, амїнь.

8 Язъ самъ Ялфа и Омѣга, (сирѣчь) началѡ и конецъ, говори Гдѣ, който єсть, и който є бвлъ, и който иде, Вседержитель,

9 Язъ Іоаннъ, който самъ и братъ вашъ, и собщеникъ въ печаль та и въ цѣрство то и въ терпѣнїе то Іисуса Хрѣтово, доидсхъ въ Островатъ, който се нарича Патмосъ, заради слово то Бжїе, и заради свидѣтелство то Іисуса Хрѣтово.

10 И вдохъ во иштѣплѣнїе дхѡвно въ (Единъ) недѣлнш дѣнь: и чухъ задъ себе си гласъ великъ, катто (гласъ) трѣбнш, който говореше: азъ єсмь Ялфа и Омѣга, первш и послѣднїй:

11 И: това̀ що̀то видишъ
лпши го въ кни́га, и пра-
ит (го) на цѣркви́те, кой̀то
са по Ѳзіа, (сирѣчь) во В-
Фігя, и въ Омурна, въ Пѣр-
гама, и въ Ѳѳатіръ, и въ
Сардісъ, и въ Філаделфіа;
и въ Лаодікіа.

12 И ѡбярна̀хсе да видимъ
гласо̀, кой̀то говорешѐ съ
мене: ѝ като се ѡбярна̀хъ,
видѣхъ седемь свѣтилницъ
злѣтны,

13 И по средѣ седемь тѣ
свѣтилницъ (видѣхъ едно-
го̀) подобна сѣмь челоуѣ-
ческѣ, кой̀то бѣше ѡблеченъ
въ дѣлга дрѣха, и ѡпасанъ
през градъ те со злѣтенъ
поясъ:

14 Главѣ та мѣ и кога̀ та
мѣ бѣла̀х като бѣла̀ гѣрина,
и като снѣгъ: и очѣ те мѣ
като пламень огненъ:

15 И нозѣ те мѣ подобны
халколѣванѣ, като въ пещь
разжѣжены: и гласо̀ мѣ като
шѣмъ ѡ много водѣ:

16 И даржене въ десна̀ та
си рѣка̀ седемь звѣзда̀х: и
ѡ оустѣ та мѣ излѣзеше
(ѣдинъ) ѡбоюдо̀стръш и з-
устренъ мечь: и лицѐ то
мѣ (сѣлеше) като сѣнцѐ то
(кога̀то) сѣлесе со сѣчка̀ та си
сила.

17 И кога̀то го видѣхъ,
падна̀хъ предъ нозѣ те мѣ
като мѣртвъ; и тѣри си дѣ-
сна̀ та рѣка̀ на мене, и рече

ми: не кой̀са: азъ есмь пѣр-
вый и послѣдній:

18 И (азъ самь, кой̀то)
живѣемъ, въдохъ мѣртвъ,
и ѐто чесе самь живъ во вѣки
вѣки въ, аминь: и азъ дер-
жимъ ключо̀не те ѡ ѡда̀ и
ѡ смѣрть та̀.

19 Напишѝ прочеѐ (тогда̀)
що̀то си видѣлъ, ѝ що̀то ѐ,
ѝ що̀то щѐ бѣдѐ послѣ̀ по
тогда̀:

20 Тайнство̀ то на седемь
тѣ звѣзда̀х, кой̀то си ви-
дѣлъ въ моѣ̀ та десни́ца, и
на седемь тѣ свѣтилницъ
злѣтны, (тогда̀ ѐ): седемь тѣ
звѣзда̀х са Ѳнгели те на-
седемь тѣ цѣркви́: а̀ седемь тѣ
свѣтилницъ, кой̀то си тѣ
видѣлъ, седемь тѣ цѣркви́ са.

ГЛАВА В.

Напишѝ на Ѳнгелатъ на-
Вфѣсска̀ та цѣрква: така̀ го-
ворѣи (ѡншѣ), кой̀то держи
седемь тѣ звѣзда̀х въ десна̀
та си рѣка̀, и кой̀то ходи
по средѣ седемь тѣ свѣтил-
ницъ злѣтны:

2 Ѳзна̀мъ твоѣ̀ те дѣла̀, и
твоѣлатъ тѣрда̀, и твоѐ то
терпѣніе, и за̀що̀то не мо-
жешъ да терпишъ злѣ̀ те,
ѝ искѣсилъ си ѡнѣла̀ кой̀то
се говоратъ че са Ѳпостоли,
а̀ не са: и на̀шѣлъ си ги
лажливъ:

3 И претерпѣлъ си, и и-
машъ терпѣніе, и за моѣ̀ то

ИМЕ СЕ СИ ТРЪДНІЛЪ, И НЕ СИ СЕ ОУМОРНІЛЪ.

4 Но имамаъ (нѣщо) на вржхъ тебе, защото си ѡстабилъ първа та люкоть своя.

5 Помысли ѡ гдѣ си паднала, и покайсе, и твори първи те дѣла (твои): ако ли не, скорѡ ще ти дойдемъ, и ще да вдигнемъ слѣтленикатаъ свой ѡ мѣсто то, ако си не покаешъ.

6 Но това (докро) имамаъ, защото ненавидишъ Николаитски те дѣла, които и дъзъ ненавидимъ.

7 Който има оухо, да чѹе, цю говори Дхъо на цѣрквѣ те: който покѣди, ще мѡ дамъ да гдѣ ѡ животно то дрѣво, което ѣ посрѣдъ живіатъ рай.

8 И на Ангелатъ на Омурнека та цѣрка напиши: така говори първи и послѣднїи, който кѹдѣ мѣртѣвъ, и ѣто че ѣ живъ:

9 Знамаъ твои те дѣла, и скорѣ та и сиромашїа та ти, (но пакъ си богатъ), и хѹлаъ те на-онїа, които се говоратъ че са Іудѣи, и не са, но са сокорище сатанинско.

10 Не койсе нищо ѡ оноѡ цюче имамаъ да пострадашъ, ѣто діаколо ще да тѹра (нѣкои) ѡ вѣсѣ въ темниѹа та, да се искѹси те: и ще да имате скорѣ до

дѣсетъ дни, вѣди вѣрнѣ до смѣрти, и ще да ти дамъ вѣнѣѹа животнои.

11 Който има оухо, нека чѹе, цю говори Дхъо на цѣрквѣ те: който покѣди, не ще да го поврѣди вѹора та смѣртъ.

12 И на Ангелатъ на Пергамска та цѣрка напиши: така говори Оиѡи, който държи ѡбѡдоострѣатъ мечъ:

13 Знамаъ твои те дѣла, и че живѣешъ тамъ, гдѣто ѣ престоло сатанинскїи: и (защѡ) държишъ мо: то име, и не си се ѡхѹраїлаъ ѡ моѡ та вѣра, нито въ онїа дни, въ които кѹдѣ оуктѣнъ вѣрнѣи мої сви дѣтель Лнтѹна по мѣждѹ пасъ, гдѣто живѣе сатанаъ та.

14 Но имамаъ ма̀ло (сертїна) на вржхъ тебе, защото имамаъ тамъ (нѣкои), които държатъ оученїе то Валаамово, който оучеше Валака да воведѣ въ соклазѣнъ сынове, те Ізраїлѣвъ, да гдѣатъ Ідѹалски че жѣртиѡ, и да влѡдствѹватъ.

15 Така имамаъ и ты (нѣкои) който държатъ оученїе то Николаитско, което (дъзъ) ненавидимъ.

16 Покайсе: ако ли не, скорѡ ще дойдемъ къ тебе, и ще да направимъ бранъ съ

нихъ съ мечатъ на-мои те оустѣ.

17 Вѣи то ѿма оухо, нека чде, що говори Дхѣ на цѣрквы те: кой то покѣди чие мѣ дамъ да гдѣ ѿ сокровѣна та мѣнна, ѿ чие мѣ дамъ кѣлазъ кѣмень, ѿ на кѣмень-атъ написано нѣво ѿме, кое-то никой (дрѣгъ) не знае, ѿсвѣтъ оногѣва кой то го прѣма.

18 И на Ангелатъ на Оу-атѣрска та цѣрка напиши: такаъ говори Оуиъ Вѣи, кой то ѿма свой те Очи како пламень огненъ, ѿ нозѣ те мѣ са-подобны халколѣанѣ:

19 Знамъ твой те дѣла, ѿ любовь та ѿ сдѣженѣ то, ѿ вѣра та, ѿ терпѣнѣ то ти, ѿ (знамъ, зашо) послѣд-ни те твой дѣла превосхѣ-датъ пѣрви те.

20 Но ѿмамъ мѣло (серди-тинѣ) на врѣхъ тебѣ, за-што допѣшавашъ на жена та Іезавѣла, коѣто нарича себѣ си прерѣчица, да оучи ѿ да прелѣзна мои те рабѣ за да блѣдствѣнатъ, ѿ да гдѣатъ Іауласки те жѣртни.

21 И дадохъ ѿ време да се покае ѿ своѣ то блѣдѣнѣ, ѿ не покасе.

22 Ото, азъ ѣ чѣрамъ на оуаратъ, ѿ онѣмъ кой то блѣдствѣнатъ съ неѣ на скѣркѣ велика, ако се не по-кѣатъ ѿ свой те дѣла.

23 И чада та неѣни чие оукиемъ со смѣртъ: ѿ сички те цѣрквы чие да раздѣлатъ зашо самъ азъ кой то ѿспѣ-тѣламъ серца та ѿ оутрѣ-бкы те: ѿ чие заплачимъ се-комѣ (ѿ васъ) споретъ ваши те дѣла.

24 И намъ ѿ на дрѣги те, кой то се намерѣватъ на Оу-атѣра, ѿ не матъ това сучѣ-нѣ, ѿ не са раздѣли глѣ-бинѣ те сатанински, как-вото що гонѣратъ, кѣзѣ-вамъ (зашо) не шѣмъ да ви наложимъ дрѣгъ товѣрѣ:

25 Но дрѣште само това. што ѿмате, докѣ дойдѣмъ

26 И кой то покѣди ѿ оу-вѣрди мой те дѣла до край, не мѣ чие дамъ властъ на дѣ (сички те) гдѣчици:

27 И чие да ѿи оупасе со желѣзна тоѣга, ѿ како гли-нани сосѣди чие да се ѿпо-трѣшатъ, каквѣто що самъ ѿ азъ прѣалъ (таѣ властъ) ѿ Оуца моего.

28 И чие мѣ дамъ оутрен-на та зѣзда.

29 Вѣи то ѿма оухо да слы-ша, нека чде що говори Дхѣ на цѣрквы те.

ГЛАВА ІІ

И на Ангелатъ на Сардѣй-ска та цѣрка напиши: та-каъ говори Оуиъ, кой то ѿма седмъ те дрѣхѣ Вѣи, ѿ

седмь тѣ звѣздахъ: знамѣ твои тѣ дѣла; зашто (ты) имашъ име като да си живи ѿ мѣртвѣ си.

2 Къди бодръ. ѿ оукрѣпавай дрѣги тѣ, които са клизѣ къ смѣрти: зашто ѿзъ не найдохъ твои тѣ дѣла совершени предъ Бгѣа моего.

3 Помни прочее що си прѣлаъ ѿ (шо) си члаъ, ѿ вардѣ (ги), ѿ покаяне зашто то ѿко не кодрствашъ, че дойдѣмъ врѣхъ тебе като тѣтъ, ѿ не цѣшъ да оусѣтишъ, въ кой часъ че дойдѣмъ къ тебе.

4 Но имашъ нѣколко дѣшвы въ сѣрдѣа, които не са ѿквернили свои тѣ дрѣхи: ѿ че да хсѣдатъ съ мене въ кѣлаъ (дрѣхи), зашто са достойни.

5 Който повѣди, той че да се ѿблече въ кѣлаъ дрѣхи: ѿ нецѣмъ да ѿзгладимъ име то мѣ ѿ книги та животна, ѿ че да ѿповѣдамъ име то мѣ предъ оцѣа моего, ѿ предъ Ангели тѣ негови.

6 Който има оухѣ да слыша, да чѣе, що говори дхѣо на цѣрквы тѣе.

7 И на Ангелатъ на Филadelphійска та цѣрква напиши: така говори свѣтѣо истинное, кѣйто има ключатъ Давидовъ: кѣйто ѿвѣра, ѿ никой не може да

затвори: ѿ който затвара, ѿ никой не може да ѿвори:

8 Знамѣ твои тѣ дѣла ето, ѿзъ самъ ѿворилъ предъ тебе прѣта, ѿ никой не може да ги затвори: зашто (макаръ ѿ да) имашъ мѣла сила, сохранилъ си моѣ то слово, ѿ не си се ѿрѣкалъ ѿ моѣ то име.

9 Бѣто, ѿзъ че да направимъ ѿ соборище то сатанинско ѿнѣа, които сеговоратъ че са ѿдѣе, а не са: но лжатъ: ето че ги направимъ да дойдатъ да се поклонатъ предъ твои тѣ нѣзе, ѿ да познаатъ зашто самъ тѣ возлюбилъ.

10 Зашто си сохранилъ моѣ то оучение съ терпѣнѣе, ѿ ѿзъ че тѣ сохранимъ ѿ време то на вѣда та, коато че да доде на гнѣка населена да ѿскѣи ѿнѣа, които живѣатъ на землѣ та.

11 Бѣто, ѿзъ ѿдемъ скорѣо: дрѣшъ оновашто имашъ, да не зѣме дрѣгъ (нѣкой) твоѣатъ вѣнѣцъ.

12 Който повѣди, че го направимъ столѣиъ въ цѣрква та на Бгѣа моего, ѿ не че вѣке да ѿзлѣзе вжнъ: ѿ ци напишемъ на него име то на Бгѣа моего ѿ име то на градъ та на Бгѣа моего, (сѣрѣчъ) на новѣа Иерусалимъ, който слызи ѿ небѣ то ѿ

Б҃ГА МОЕГ҃Ѡ, ѿ (ЩЕ НАПИШЕМА ѿ
ѿ) ѿМЕ ТО МОЕ НОВО ТО.

13 Който ѿма оухо, да чѣе,
щоговори дх҃о на цѣркви те.

14 И на Янгелатъ на-лао-
дїкійска та цѣрква напиши,
такѧ говори (онъи, който
ѣ) ѿминь, свидѣгель вѣр-
ный ѿ истинный, начало то
на созданиѣ то Б҃жїе:

15 Знамъ твоѧ те дѣла,
защото не си ни стѣдѣнъ,
ни топлъ: ѿ да въ вѣлѣ
стѣдѣнъ ѿли горѣшъ.

16 Но понѣже си хла-
докъ, ѿ нито стѣдѣнъ си,
ни горѣшъ, ще да те ѿзблѣ-
вамъ ѿ оустѧ та мои.

17 Защото ты говоришъ,
дзѣ самъ богѧтъ, ѿ щкога-
тихсе, ѿ нищю ми не трѣбѣ-
ва: а не знашъ защо ты
си щкааненъ ѿ бѣденъ, ѿ
сиромѧхъ, ѿ слѣпъ, ѿ голъ.

18 Советѣвамъ те да си
къпишъ ѿ мене злѧчо, кое-
то ѣ щчїстено (прїфїнено)
сѧ огнь, да се щбогѧчишъ:
ѿ дрѣхи вѣлѣ, да се щкле-
чѣшъ: да се не глѣда срамо-
та та на-голта та ти: ѿ
помажи си очї те сѧ кол-
лѣрїѧ да видишъ.

19 ѿзѣ когото щвѣчамъ:
щбличавамъ ѿ накѧзѣвамъ
къди прочее ѿ ты рѣвно-
стенъ ѿ покѧйсе.

20 Ъто (дзѣ) стоимъ при
врата та ѿ чѣкамъ: ако чѣе
нѣкой гласѣтъ ми, ѿ щво-

ри врата та, ще влѣзем
при него, ѿ ще вечерамъ сѧ
него, ѿ тоѧ сѧ мене.

21 Който повѣди, немъ
ще дамъ да седне зѧеднѣ сѧ
мене на мойатъ престѣлѣ,
като ѿ дзѣ щю повѣдихъ, ѿ
седнѧхъ зѧеднѣ сѧ Оуѧ мо-
его на негошатъ престѣлѣ.

22 Който ѿма оухо, да чѣе
щоговори дх҃о на цѣркви те.

ГЛАВА Д.

Послѣ по това поглѣ-
днѧхъ, ѿ видѣхъ врата ѿ-
всрени на неко то, ѿ първо
гласѣ, когото чѣхъ като
(гласѣ) трѣбный, че говори-
ше сѧ мене, тоѧ ми рече: ка-
чи се тѣва, ѿ ще ти покѧжемъ
щю трѣбѣва да къде послѣ.

2 И тѣсѧ часѣ въдохъ во
ѿзѣщплѣнїе дх҃овно: ѿ ви-
дѣхъ защю престѣлѣ кѣше
посѣвенъ на неко то, ѿ на
престѣлатъ седѣше нѣкой.

3 И онъи, който седѣше
(на престѣлатѣ) кѣше подѣ-
бенъ на ѧспїсѣ ѿ на сардїсѣ
камень: ѿ дѣгѧ кѣше околѣ
престѣлатъ, коѧто се ви-
ше подѣвна на смарагѣдѣ.

4 И околѣ престѣлатъ (кѣ-
ха) двѧдѣсѧтъ ѿ чѣтъри пре-
стѣли: ѿ видѣхъ че седѣха
на престѣлы те двѧдѣсѧтъ ѿ
чѣтъри старѣцы, щвлѣчени въ
вѣлѣ дрѣхи: ѿ ѿмаха злѧт-
ны вѣнѣцѣ на главы те си.

5 И щ престѣлатъ ѿзлѣзѣха

молніи, и грѣмове, и гл҃го-
ве: и седмь свѣщницъ ѡг-
ненни гореха предъ престѣ-
латъ които са седмь те дѣ-
хове Бж҃іи.

6 И предъ престѣлатъ (бѣ-
ше) море стжклено, подобно
на кр҃всталъ: и посредаъ пре-
стѣлатъ, и ѡколш престѣ-
латъ четъри животни, кои-
то беха пжани ѿ предъ и
ѿ задъ съ ѡчи.

7 И первое то животно (бѣ-
ше) подобно на левъ, и вто-
ро то животно подобно на
телецъ, и трѣто то животно
имаше лице като челоуѣкъ,
и четвърто то животно по-
добно на орелъ, който лети.

8 И (тіа) четъри те жи-
вотни имаха секое (ѿ нихъ)
по шестъ крила на ѡколш,
и внѣтре беха пжани съ ѡчи:
и немаха почиваніе ни де-
на ни ноща, но говореха:
свѣтъ, свѣтъ, свѣтъ Гд҃ь
Бг҃ъ Вседержитель, който ѣ
былъ, и който есть, и кой-
то ще бѣде.

9 И когато въздѣваха жи-
вотни те слава и честь и
благодареніе на ѡногова,
който седеше на престѣлатъ,
и който живѣе во вѣки
вѣкивъ.

10 (Тогѡва) двѣдесать и
четъри те старци пѣдаха
предъ ѡногова, който седе-
ше на престѣлатъ, и поклі-
нахасе на ѡногова, който

живѣе во вѣки вѣкивъ, и
тѣраха венци те предъ пре-
стѣлатъ, и говореха:

11 Достѡинъ си Гд҃и да
пріймешъ слава и честь и
сила: защото ты си создалъ
сичко то, и (сичко) по твоѣ
та вола съществѣва и со-
творено ѣ.

ГЛАВА Б.

И видѣхъ въ дѣсна та рѣка
на-ѡногова, който седеше
на престѣлатъ, кмига напи-
сана и ивъ вжтре и ивъ
вжнъ, и запечатана со седмь
печѣте.

2 И видѣхъ Ангела сила,
който проповѣдѣваше съ
голѣмъ гласъ: кой ѣ достѡ-
инъ да разжрне книга та,
и да ѿвори печѣте тенеины;

3 И никой не можеше нито
на некѡ то, нито на земла
та, нито подъ земла та да
разжрне книга та, нито да
а глѣда.

4 И азъ плакахъ многш,
защото никой се не намери
достѡинъ да разжрне кни-
га та и да а прочетѣ, нито
да а глѣда.

5 И едѣнъ ѿ старци те
ми рече: не плачи: защото
лево, който ѣ ѿ колѣно то
Іудово, (което ѣ) кореньо
Давидовъ, покѣдилъ ѣ, (и
може) да разжрне книга
та, и да ѿвори седмь те
печѣте нейны.

6 И поглѣднѣхъ, и ѣто посрѣдѣ престолатѣ и четьри те животни, и посрѣдѣ старци те, ѣдно ѿгне, коѣто стоѣше (тамъ) като заколено, и имаше седмь рогове, и седмь очи, който са седмь тѣ дѣхове Бжїи прѣтени те по сичка та землѣ.

7 И (то) доидѣ, и земѣ книга та ѿ десница та на оногѣва, който седѣше на престолатѣ.

8 И когато зе книга та, четьри тѣ животни, и двѣдесеть и четьри те старци паднѣха прѣдѣ ѿгне то, и имѣха секой (ѿ нихъ) гдсли, и чѣшъ златны пѣлны съ темѣнѣ, който са молитвы те на-свѣтїи те:

9 И запеѣха пѣснь нова, и говорѣха: достоинѣ си да зѣмешъ книга та, и да ѿворѣшишъ печѣте те и, зашто си бѣлѣ заклѣнѣ, и съ свѣла кровь и скѣпїлѣ си насѣ на Бга ѿ всѣко колѣно и пѣзвкѣ и народѣ и плѣме.

10 И направилѣ си насѣ царове и свѣщенницѣ на Бга нашегѣ: и ще да се воцариме на землѣ та.

11 И видѣхъ, и чѣхъ гласѣ ѿ много ѿнгели околѣ престолатѣ и животни те и старци те: и число то имѣ бѣше (много пжти) дѣсеть по дѣсеть хїлѣды, и хїлѣды по хїлѣда хїлѣды.

12 И говорѣха съ гогѣмѣ гласѣ: достоино ѣ ѿгне то заколено то да прїиме сила и когатѣство и прѣмѣдростѣ и крѣпостѣ и честь и слава и благословѣнїе.

13 И сичко то создѣнїе, коѣто ѣ на некѣ то, и на землѣ та, и подѣ землѣ та, и на морѣ то, и сичко то цѣто ѣ въ нихъ, чѣхъ те говорѣха сички те, (да се воздаде) на оногѣва, който сѣдѣ на престолатѣ, и на ѿгне то благословѣнїе, и честь, и слава, и держѣва во вѣки вѣки вѣ.

14 И четьри тѣ животни говорѣха: ѿминѣ: и двѣдесеть и четьри тѣ старци паднѣха и поклонїхасе на оногѣва, който живѣе [во вѣки вѣки вѣ.

ГЛАВА 3.

И видѣхъ когато ѿвори ѿгне то ѣдинѣ ѿ седмь тѣ печѣте, и чѣхъ ѣдно ѿ четьри тѣ животни те говорѣше като съ громовѣ гласѣ: доиди и виждѣ.

2 И поглѣднѣхъ, и ѣто (ѣдинѣ) конѣ вѣлѣ и ошнї, който седѣше на него держѣше лжкѣ: и даде му се вѣнѣцѣ, и ѿидѣ като повѣдѣтель, да повѣди.

3 И когато ѿвори вторѣатѣ печѣть чѣхъ вторѣ то

животно че говореше: дойдѣй ѣ виждѣ.

4 И ѣзавѣзе ардгъ конь ршжъ, ѣ даде се (власть) на оногова, който седѣше на него, да вдигне мѣратъ ѡ землѣ та, за да оубиватъ (человѣцъ те) ѣдинъ ардгиго: ѣ даде мѣ се сабла голѣма.

5 И когѣто ѡвори трѣтѣатъ печѣтъ, чѣхъ трѣто то животное че говореше: дойдѣй та виждѣ, ѣ поглѣднѣхъ ѣ ѣто конь вранъ, ѣ оншѣ, който седѣше на него, держѣше въ рѣкѣ та си мѣрило.

6 И чѣхъ гласъ посрѣдѣ животни те, който говореше: (да бѣде) ѣднѣ мѣра пшеница за (ѣдинъ) динѣрь, ѣ три мѣрѣ ѣчимѣкъ за (ѣдинъ) динѣрь: ѣ дрвено то мѣсло ѣ вино то не повреждавай.

7 И когѣто ѡвори четвѣртѣатъ печѣтъ, чѣхъ гласѣтъ на четвѣрто то животное, който говореше: дойдѣй та виждѣ.

8 И поглѣднѣхъ, ѣ ѣто конь блѣдѣтъ, ѣ оншѣ, който седѣше на него, ѣме то мѣ (бѣше) смѣрть: ѣ дѣтъ ѣдѣше слѣдѣ ѣго: ѣ даде мѣ се власть надѣ четвѣрта та часть на землѣ та, да оубива (человѣцъ те) со сабла, ѣ со смѣрть, ѣ со злѣрове те зѣмни.

9 И когѣто ѡвори пѣтѣатъ печѣтъ, видѣхъ подѣ солѣратъ дѣшѣ те на онѣл, който кѣха оубѣени за слово то Бжѣе ѣ за свидѣтелство то, който онѣ ѣмаха.

10 И ѣзвѣкаха сѣ голѣмѣ гласѣ, ѣ рѣкоха: до когѣ Владѣко свѣтѣй ѣ ѣстиншѣ не сѣдишѣ ѣ не ѡмѣциавашѣ нѣша та кровь ѡ онѣл, който живѣатъ на землѣ та:

11 И дадохѣ се секомѣ ѡ нихъ бѣлѣ дрѣхи, ѣ рѣчено ѣмѣ бѣде да си починатъ ѣоще мѣло врѣме, доклѣ да се скѣнчатъ ѣ дрѣгаре те ѣмѣ ѣ братѣл та ѣмѣ, който ще вѣдатъ оубѣени какѣво то ѣ онѣ.

12 И когѣто ѡвори шѣстѣатъ печѣтъ, поглѣднѣхъ, ѣ ѣто че бѣде голѣмо землѣтрасѣнѣе ѣ солнце то бѣде чѣрно като врѣтище стрѣнено, ѣ мѣсацо бѣде като кровь:

13 И звѣзды те небѣсны паднѣха на землѣ та, какѣво то смѣковница та, когѣто ѣрасклѣти силѣнѣ вѣтрѣ хвѣрла недозрѣлѣ те свой смѣкѣвѣ.

14 И некѣ то се ѡтегли по нѣже се свѣ като мѣкол харѣтѣл, ѣ секом герѣ ѣ (сѣкой) островѣ повдигнѣхѣ се ѡ мѣстѣ та си:

15 И царѣве те зѣмни, ѣ

вѣлѣжи те, и бсгати те, и тысашеначалницы те, и силни те, и сиички те раби, и сиички те свѣдѣни скрѣхасе въ пещеры те и въ камѣнѣ те горски:

16 И говорѣха на горы те и на камѣнѣ те: паднете на насъ и покрѣйте ны ѿ лица то на-ѿногова, който сѣди на престѣлатѣ, и ѿ гнѣватъ на-ѿгне то:

17 Защо то доидѣ голѣмноу день на-гнѣнжтѣмъ, и кой може да стерпи;

ГЛАВА 3.

И послѣ по това видѣхъ четѣри ѿнгелы, който стоѣха на-четыри тѣ оуглове на-земла та, и держѣха четѣри тѣ вѣтрове земны, да не дѣха вѣтровъ ни то на земла та, ни то на морѣ то, ни то на нѣкое дрѣво.

2 И видѣхъ дрѣгъ ѿнгелъ, който се воскачѣваше ѿ востѣкатъ солнечный, и держѣше печататъ на-бѣга живагъ: и и звѣкасе съ голѣмъ гласъ къ четѣри тѣ ѿнгели, на който се даде (власть) да повредатъ земла та и морѣ то,

3 И рече ѿмъ: не повредѣте ни земла та, ни морѣ тс, ни дрѣвеса та, доклѣ да оудариме печатъ на чела та на-рабѣте на-бѣга нашегъ.

4 И чѣхъ, зацо число то

на-ѿнѣа, на който се оудариха печатѣ, бѣше стѣ и четѣридесатъ и четѣри хѣлады ѿ сѣкое колѣно на-свновѣ те Ісраилеви.

5 ѿ колѣно то Іудово на дванадесатъ хѣлады оударено (бѣше) печатъ: ѿ колѣно то Рѣвѣмово на дванадесатъ хѣлады оударено печатъ: ѿ колѣно то Гадово на дванадесатъ хѣлады оударено печатъ:

6 ѿ колѣно то Ісѣрово на дванадесатъ хѣлады оударено печатъ: ѿ колѣно то Нефѣалимово на дванадесатъ хѣлады оударено печатъ: ѿ колѣно то Манасѣево на дванадесатъ хѣлады оударено печатъ:

7 ѿ колѣно то Сѣмѣиново на дванадесатъ хѣлады оударено печатъ: ѿ колѣно то Левѣино на дванадесатъ хѣлады оударено печатъ: ѿ колѣно то Ісахарово на дванадесатъ хѣлады оударено печатъ:

8 ѿ колѣно то Завѣлоново на дванадесатъ хѣлады оударено печатъ: ѿ колѣно то Іосифово на дванадесатъ хѣлады оударено печатъ: ѿ колѣно то Венѣаміново на дванадесатъ хѣлады оударено печатъ.

9 Послѣ по това поглѣднѣхъ, и видѣхъ многъ народа, когото никой не мо-

жеше да изкрой, ѿ сички те племена и колѣна и народи и плъщы, които стоѣха предъ престолатъ, и предъ Ягне то, и блѣчени въ вѣшвы дрѣхи, и держѣха въ рцѣ те си вѣйки фѣниковы.

10 И выкаха съ голѣмъ гласъ, и говорѣха: спасѣнїе то (ни бьдѣ) ѿ Бгѣа, който сѣди на престолатъ, и ѿ Ягне то.

11 И сички те Ангели стоѣха околѡ престолатъ и старцы те и чегьри те животни, и паднаха на лица та си предъ престолатъ, и поклонихася Бгѣу,

12 И говорѣха: аминь: благословѣнїе и слава и премьдрость и хвала и честь и сила и крѣпность (подобавѣ) Бгѣу нашемъ во вѣки вѣковъ аминь.

13 И ѿговорѣ единъ ѿ старцы те, и рече ми: тѣа блѣчени те въ вѣшвы те дрѣхи, кой са, ѿ гдѣ са дошли;

14 И рѣкохъ мѣ: господине, ты знаешъ, а той ми рече: тѣа са ошѣа, който са дошли, ѿ велики скорби, и испрали са дрѣхи те си, и извѣлилися дрѣхи те си въ кръвь та на Ягне то.

15 Заради това са сегѣ предъ престолатъ живѣи, и сьжятъ мѣ день и ноць въ црква та негва: и ошѣи,

който сѣди на престолатъ ще да се всели въ нѣхъ.

16 Они не шата да оугладѣлатъ вѣке, нито ще да оужадѣлатъ и не ще да ги гори вѣке солнце то. нито дрѣга нѣкол горещина:

17 Защото Ягне то, който е посреда престолатъ, ще да ги оунасе, и ще да ги заведе на источнищъ ѿ живы воды, и Бгѣа ще да оужрше секол сьжзѣ ѿ ошѣи теимъ.

ГЛАВА ИГ.

И когато ѿборѣ седмьлатъ печатъ, бьдѣ молчанїе на неко то колкото полъ часа.

2 И видѣхъ седмь те Ангель, който стоѣха предъ Бгѣа: и дадохъ имъ се седмь трѣбъ.

3 И дрѣга Ангелъ доидѣ, и заста на предъ олтаратъ, и держѣше кадѣлица златна: и дадени мѣ бьдохъ много темане, да ги принесе забѣданъ съ молитвы те насички те сватѣи на златнъшатъ олтарь, който бѣше предъ престолатъ.

4 И издигна се теманно дымъ забѣданъ съ молитвы те на сватѣи те ѿ рѣка та Ангелова предъ Бгѣа.

5 И земѣ Ангело кадѣлица та, и наплни а ѿ огжнълатъ който бѣше на олтаратъ, и хварли го на земла та: и бьдохъ гласове

и громове и светкавици и
землетресеніе.

6 И семь же ангели, кои-
то держѣхѣ семь же труби,
приготовихасѣ да затрубятъ

7 И како затрубки первшо
ангелъ, бѣде градъ и огнь
смѣшани съ кровью, и падна-
ха на землѣ та: и иже горѣ
третѣя та часть ѿ дровеса
та, и секоя трава зелена
погорѣ.

8 И вторшо ангелъ затру-
би, и хвжлено бѣде (иже) ѿ
въ морѣ то като ижекоя го-
ра велика, която гореше съ
огнь и бѣде третѣя та часть
на морѣ то кровь:

9 И иже горѣ третѣя та часть
ѿ водшевлѣнни те созда-
ніа, която живѣхѣ въ мо-
рѣ то, и третѣя та часть ѿ
корабли те погикна.

10 И третію ангелъ затру-
би, и падна ѿ небо то (е-
дна) велика звѣзда, която
гореше като свѣць, и па-
дна на третѣя та часть на-
рѣки те, и на ижеворе те
водны.

11 И име то на- (та) звѣз-
да говорешесе пелынь: и
бѣде третѣя та часть на-во-
ды те като пелынь и мно-
зи на человекы иже рѣхѣ ѿ
воды те, зашто бѣхѣ гор-
чыи.

12 И четвѣртшо ангелъ за-
трубки, и оударена бѣде тре-
та та часть на-солнце то,

и третѣя та часть на-лѣна
та, и третѣя та часть на-
звѣзда те така, што, ка-
то потемнѣ третѣя та часть
нихна, и третѣя та часть ѿ
деньжте да не свѣти, по-
дѣкно и ѿ ношь та.

13 И видѣхъ и чхъ еано-
го ангела, който летѣше по
средѣ небо то, и говореше
съ голѣмъ гласъ: горкы,
горкы, горкы на онѣа, кои-
то живѣатъ на землѣ та ѿ
дрѣги те гласове трубины на-
три те ангели, които ще да
затрубятъ!

ГЛАВА ٩.

И петшо ангелъ затруби, и
видѣхъ че падна ѿ небо то
(една) звѣзда на землѣ та,
и даде иже бѣде ключатъ ѿ
пропастъ та на-кѣзана та:

2 И ижевори пропастъ та на-
кѣзана та, и поиде дымъ
ѿ пропастъ та като дымъ
ѿ голѣма печь, и потемнѣ
слжнѣ то иже воздухѣ ѿ про-
пастныиатъ дымъ.

3 И ижезѣзоха ѿ дымжте
скакацы на землѣ та, и да-
де имъ се власть, какъ то
власть иже матъ скорпѣи те
земны:

4 И заповѣда имъ се да не
повредаатъ травы те земны,
ниже всѣа зеленина, ниже
вѣско древо. но само чело-
вѣцы те, които не матъ пе-
чатъ бжѣи на челѣ та си:

5 И даде имъ се (дозволѣ-
ніе) да ги не оубіятъ, но
(само) да ги мѣчатъ петь
мѣсацъ: и мѣченіето тѣх-
но (да бѣде) като мѣченіе
скорпіино, когáто оухáпе
человѣка.

6 И въ Ѡнѣа дни ще да по-
трѣсатъ человѣцъ те смерть
та, и не щатъ да ѡ намѣ-
ратъ: и ще пожелáтъ да
оумратъ, но смерть та ще
повѣгне ѡ нихъ.

7 Ѡкакацъ те бѣха по-
дóбни на (такива) конѣ,
които са пригóтвени за
брань: и на главъ те имъ
бѣха като вѣнцъ подóбни
на злато, и лица та имъ
като лица́ человѣчески.

8 И имаха косъ като косъ
жѣнски, и зѣби те имъ бѣха
като (зѣби) лóви:

9 И имаха брѣни, като
брѣни желѣзны, и гласо на-
крила́ та имъ бѣше, като
гласъ ѡ колесницъ, когáто
много конѣ ги чѣгатъ и
тарчатъ на брань.

10 Имаха Ѡпашки подóб-
ны на скорпіинъ те, и жала
та имъ бѣха въ Ѡпашки те
имъ: и дадена имъ бѣше
власть да врѣдатъ человѣ-
цъ те петь мѣсацъ.

11 И имаха надъ себе си
царь Ангелатъ на-кѣзана
та, който се именѣва върѣй-
ски явадóунъ, ѡ Грѣчески
яполлóунъ.

12 Вáно то горко замина
Ѡто две горки тоще и́датъ
слѣдъ не́го.

13 И шѣство Ангелъ за-
трѣби, и чѣхъ Ѡдинъ гласъ
ѡ чѣтыри тѣ ро́гове на-злат-
ныа олтарь, който бѣше
предъ вѣга,

14 Който (гласъ) говорѣше
на шѣстватъ Ангелъ, кой-
то держеше трѣба та: раз-
вѣржи чѣтыри тѣ Ангелы
вѣрзаны те при голѣма та
рѣка въфратъ.

15 И развѣрзаны бѣдо́ха
чѣтыри тѣ Ангели, които
бѣха пригóтвени за часъ и
день и мѣсацъ и година,
да оубіятъ трѣта та часть
ѡ человѣцъ те.

16 И число то на-кóнно то
вóинство бѣше двѣсте мѣ-
лѣона: зашóто чѣхъ число
то имъ.

17 И такá видѣхъ во ви-
дѣніе то си конѣ те и Ѡ-
нѣа, който седѣха на нихъ,
който носѣха брѣни Ѡгнен-
ны и ѡакінѣовы и жѣпелны:
и главъ те на-конѣ те (имъ)
бѣха като главъ лóвны, и
изъ оустá та имъ излазе-
ше Ѡгнь и дымъ и жѣпелъ.

18 И ѡ тѣа три те ранъ,
сирѣчь ѡ Ѡжньатъ и ѡ дѣ-
мьатъ и ѡ жѣпелатъ, който
излазѣха изъ оустá та имъ,
погибна́ трѣта та часть ѡ
человѣцъ те.

19 Заци́ото сила та имъ

БѢШЕ ВЪ ОУСТА ТА ИМЪ, И ВЪ
ОПШКИ ТЕ ИМЪ, КОЙТО БѢХА
ПОДОБНЫ НА ЗМІИ, И ИМАХА
ГЛАВШІ: И СЪ ТѢХЪ СТРѢВАХА
ЗЛО.

20 И ДРУГИ ТЕ ЧЕЛОВѢЦЫ,
КОЙТО НЕ ИЗМРѢХА Ш ТІА РА-
НЫ, НЕ ПОКААХАСЕ Ш ДѢЛА ТА
НА СВОИ ТЕ РЪЦѢ, ЗА ДА СЕ НЕ
ПОКЛОНАТЪ НА ДѢШНИ ТЕ,
И НА ІДАШЛИ ТЕ ЗЛАТНИ И СРЕ-
БАРНИ И МѢДНИ И КЪМЕННИ
И ДЖРВЕНИ, КОЙТО НЕ МОЖАТЪ
НИТО ДА ГЛѢДАТЪ, НИТО ДА
СЛУШАТЪ, НИТО ДА ХУДАТЪ.

21 И НЕ ПОКААХАСЕ Ш ОУ-
БІЙСТВА ТА СИ, НИТО Ш МА-
ГІИ ТЕ СИ (Ш ВОЛШЕВСТВА ТА
СИ), НИТО Ш ВЛАДАТЪ СИ,
НИТО Ш КРАЖБЪ ТЕ СИ.

ГЛАВА І.

И ВИДѢХЪ ДРУГЪ АНГЕЛЪ СИ-
ЛЕНЪ КОЙТО СЛАЗЕШЕ Ш НЕБО
ТО, И БѢШЕ Ш БИКОЛЕНЪ Ш О-
БЛАКЪ, И ДУГА БѢШЕ НАДЪ ГЛА-
ВА ТА МЪ, И ЛИЦЕ ТО МЪ КѢШЕ
КАТО СЛЖИЦЕ, И НОЗЕ ТО МЪ
КАТО СТОЛПОВЕ ОГНЕННЫ.

2 И ИМАШЕ ВЪ РЪКА ТА СИ
ЕДНА КНИЖКА РАЗГЖРНА ТА.
И ТЪРИ СИ ДѢНА ТА НОГА НА
МОРЕ ТО, А ЛѢКА ТА НА ЗЕМ-
ЛА ТА.

3 И ИЗВЫКАСЕ СЪ ГОЛѢМЪ
ГЛАСЪ, КАТО ЦЮ РЕВѢ ЛЕВО: И
КОГАТО СЕ ИЗВЫКА, ТОГАВА
ПРОГОВОРИХА СЕДМЬ ТѢ ГРО-
МОВЕ СО СВОИ ТЕ ГЛАСОВЕ.

4 И КОГАТО СЕДМЬ ТѢ ГРО-

МОВЕ ПРОГОВОРИХА СО СВОИ ТЕ
ГЛАСОВЕ, АЗЪ ИСКАХЪ ДА ПИ-
ШЕМЪ (ЦЮТО ЧУХЪ), НО ЧУХЪ
ГЛАСЪ Ш НЕБО ТО, КОЙТО МИ
ГОВОРЕШЕ: ЗАПЕЧАТАЙ ТОВА
ЦЮТО ГОВОРИХА СЕДМЬ ТѢ
ГРОМОВЕ, И НЕ ПИСЫВАЙ ГО.

5 И АНГЕЛО, КОГОТО ВИДѢХЪ
ЧЕ СТОИШЕ НА МОРЕ ТО И НА
ЗЕМЛА ТА, ВДИГНА СИ РЪКА
ТА НА НЕБО ТО,

6 И ЗАКЛАСЕ ВЪ СНОГОВА,
КОЙТО ЖИВѢ ВО ВѢКИ ВѢ-
КЪИЪ, КСЙТО Е СОЗДАЛЪ НЕ-
БО ТО, И СИЧКО ТО ЦЮТО Е
НА НЕА, И МОРЕ ТО, И СИЧКО
ТО ЦЮТО Е ВЪ НЕГО, ЗАЩО
ВРЕМЕ ВІКЕ НЕ ЦЕ ДА БЖДЕ:

7 НО ВЪ ДНИ ТЕ КОГАТО ЦЕ
ДА СЕ ИЗВЫКА СЕДМЬО АН-
ГЕЛЪ И ЦЕ ДА ЗАТЪРЪВИ, ТО-
ЧАВАШЕ ДА СЕ СОВЕРШИ ТЪИ-
СТВО ТО БЖІЕ, КАККОТО ЦЮ
Е БЛАГОУСѢТІЛЪ ЧРЕЗЪ СВОИ
ТЕ РАВШІ ПРОРОЦЫ ТЕ.

8 И ГЛАСО, КОГОТО ЧУХЪ Ш
НЕКО ТО ЧЕ ГОВОРЕШЕ СЪ МѢ-
НЕ ПАКЪ МИ РЕЧЕ: ИДИ ТА ЗЕ-
МИ РАЗГЖНАТА ТА КНИЖКА
(КОАТО Е ВЪ РЪКА ТА НА
АНГЕЛАТЪ, КОЙТО СТОИ НА
МОРЕ ТО И НА ЗЕМЛА ТА.

9 И ШИДОУХЪ КО АНГЕЛЪ И
РЕКОУХЪ МЪ: ДАЙ МИ КНИЖКА
ТА, И РЕЧЕ МИ: ЗЕМИ (А) ТА
А И ЗАЖАК: И ГОРЧИВАШЕ ТИ
БЖДЕ ВЪ ОУТРОБА ТА, НО ВЪ
ОУСТА ТА ТИ ЦЕ БЖДЕ СЛАД-
КА КАТО МЕДЪ.

10 И ЗЕХЪ КНИЖКА ТА Ш

натъ и двѣма та на носѣ те си, и голѣмъ страхъ ще да нападне на онѣа, които ги глѣдатъ.

12 И ще да чѣатъ голѣмъ гласъ ѿ некѣ то, който ще имъ рече: качетесе тѣва: и качихасе на некѣ то на оублацѣ, и видѣха ги врази те тѣхни.

13 И въ тоа (истый) часъ вѣде велико землетрасѣнїе, и падна десѣта та частъ ѿ градѣтъ, и погибнаха ѿ това землетрасѣнїе седмь хїладѣ душъ человекѣвъ: а дрѣги те се оуплашиха, и въздодоха слава на Бга небеснаго.

14 Второ то горко замина: и ѣто иде трѣто то горко скорѣ.

15 И седмьо ингалъ вострѣки, и вѣдоха голѣми гласове на некѣ то, които говорѣха: царство то на тоа мїръ вѣде (царство) на Гда нашего Исуса Хрѣта, и ще да се вцарѣ во вѣки вѣкѣвъ.

16 И двѣдесѣтъ и четѣри те старѣцы, които седѣха на престѣле те си предъ Бга, паднаха на лица та си, и поклонихасе Бгу,

17 И говорѣха: благодѣрите те Гди Бже Вседержителю, който си (сега), и който си вѣлъ, и който ще вѣдешъ, защото си прїалъ

голѣма та си сила твоа, и вцарилсѣ.

18 И глѣвѣвъ те се разгнѣваха, и доидѣ твойо гнѣвъ и крѣме то да се сѣдатъ мѣртви те, и да дадѣшъ заплата на твой тераки прорѣцѣ те, и на свѣтїи те, и на онѣа, които се коатъ ѿ твоѣ то име, на мали и на голѣми, и да погубишъ онѣа, които са развращавали земля та.

19 И отворисѣ цѣрква та Бжїа на некѣ то, и глѣвѣсе кѣкто на-завѣтатъ въ цѣрква та негова: и вѣдоха светкавицѣ, и гласове, и гжрѣвицѣ, и градъ голѣмъ

ГЛАВА VI.

И глѣвѣсе на некѣ то голѣмо знаменїе: (сирѣчь) жена ѿблѣчена въ сажнѣ, и мѣсѣцъ подъ носѣ те ѣ, и на глава та и вѣнѣцъ ѿ дванадесѣтъ звѣздамъ.

2 И понѣже бѣше тѣшка, вѣкаше ѿ колѣсть, и мжчешесѣ да роди:

3 И глѣвѣсе дрѣго знаменїе на некѣ то, (сирѣчь) ѣдѣна змїа голѣма червена, която имаше седмь главѣ, и десѣть рогове: и на главѣ те ѣ седмь вѣнѣцѣ.

4 И онашка та ѣ повлѣче трѣта та частъ ѿ звѣздамъ те небеснѣ и хварли ги на земля та, и змїа та заста-

на предъ жена та, коа то
цеша да роди, за да ѿведе
дѣте то и кога то роди.

5 И роди мжшко дѣте, кое-
то ще да оупасе сички те
нарѣдъ со желѣзна тѣла: и
грабнато бѣде (и занесе-
но) дѣте то и предъ бѣга, и
предъ престолатъ неговъ.

6 И жена та бѣга въ пѣ-
стѣна та, гдѣто имаше
пригѣтвено мѣсто ѿ бѣга,
за да а хранатъ тамъ хи-
ла да и двесте и шестде-
сать дни.

7 И бѣде краи на небо то:
Михайлъ и Ангели те негови
оударихасе со змиа та, и змиа
та се би и ангели те нейни.

8 Но не можѣха да стоатъ
на срѣца, и не намери се веке
мѣсто за нѣхъ на небо то.

9 И сокорена бѣде голѣма
та змиа, старовременна та
змиа, коа то се нарича дѣ-
волъ, и сатана, който прел-
щава сичкиа тѣ свѣтъ ско-
ренъ бѣде на земла та, и
ангели те негови соборени
бѣдоха збеднѣ съ него.

10 И чѣхъ голѣмъ гласъ
на небо то, който говоре-
ше: сега бѣде спасеніе то и
сила та и царство то на
бѣга нашегъ, и власть та
на хрѣта неговъ: защото
бѣде сокоренъ клеветнико
на-наши те братѣа, който
ги клеветеше день и ношь
предъ бѣга.

11 И они го повѣдиха
со съ крѣвь та ягнева, и со
слово то на-свидѣтелство-
то свое: и не возлюбиха жи-
вотатъ си (но предадоха
го) дори до смѣть.

12 Заради това веселетесе
небеса, и (вше) който жи-
вѣте на нѣхъ: но горѣхъ
вамъ, които живѣте на
земла та и на море то! За-
щото слѣзе дѣволъкъ вамъ
и има велика грѣсть, по-
неже знае, защо малко вре-
ме има.

13 И като виде змиа та
че бѣде соборена на земла
та, начна да гони жена та,
коа то бѣше родила мжшко
то (дѣте).

14 И дадени бѣдоха на
жена та две крила (като)
на голѣмъ орѣлъ да лети (и
да бега предъ змиа та) въ
пѣстѣна та на мѣсто то
си, гдѣто ще бѣде прехра-
нена (ѣдно) време, и (две)
времена, и половина време
(и оубардена) ѿ змиа та.

15 И испѣти змиа та ѿз)
оуста та си слѣдъ жена та
нода, како нѣкоа рѣка, да
а потѣпи въ рѣка та.

16 Но земла та помогна
на жена та, защото ѿвори
земла та оуста та си, и по-
глана рѣка та, коа то испѣ-
сти змиа та ѿз оуста та си.

17 И разгнѣна се змиа та
на жена та, и ѿиде да се

БІЕ СЪ ОСТАНАЛИ ТЕ ШІНІЙНО
ТО СЪМЕ, КОЙТО СОХРАНЯВАТЪ
ВЖІИ ТЕ ЗАПОВѢДИ, И ИМАТЪ
СВИДѢТЕЛСТВО ТО ІИСУСА
ХРІТОВО.

ГЛАВА ГГ

И ЗАСТАНАХЪ НА ПЕСОКАТЪ
МОРСКИ: И ВИДЕХЪ ЧЕ ИЗЛАЗЕ
ШЕ ИЗЪ МОРЕ ТО ЄДИНЪ
ЗВѢРЬ, КОЙТО ИМАШЕ СЕДМЬ
ГЛАВЪ, И ДЕСЕТЬ РОГОВЕ, И
НА РОГОВЕ ТЕ МЪ ДЕСЕТЬ ВѢН-
ЦЪ А НА ГЛАВЪ ТЕ МЪ ИМЕНА
ХУЛИ.

2 ЗВѢРО, КОГОТО ВИДЕХЪ,
БІШЕ ПОДОБЕНЪ НА РЫСЪ, И
НОЗѢ ТЕ МЪ БІХА КАТО НА МЕЧ-
КА, И ОУСТА ТА МЪ, КАТО ОУ-
СТА ЛЕВОВА, И ДАДЕ МЪ ЗМІА
ТА СВОА ТА СИЛА, И СВОЯТЪ
ПРЕСТОЛЪ, И ГОЛѢМА ВЛАСТЬ.

3 И ВИДЕХЪ ЄДНА ШІ ГЛАВЪ
ТЕ МЪ, КАТО ЗАКЛАНА СМЕРТ-
НУ, НО ТАА СМЕРТНОСНА РАНА
И ЗАРАВѢ И ПОЧУДИСЕ СИЧКА
ТА ЗЕМЛА, (И ПОЙДЕ) СЛѢДЪ
ЗВѢРАТЪ, И НАЧНА ДА СЕ ПО-
КЛАНА НА ЗМІА ТА, КОАТО
ДАДЕ ВЛАСТЬ НА ЗВѢРАТЪ.

4 И ПОКЛОНИХАСЕ НА ЗВѢ-
РАТЪ, И ГОВОРЕХА: КОЙ Є ПО-
ДОБЕНЪ НА ЗВѢРАТЪ; И КОЙ
МОЖЕ ДА СЕ БІЕ СЪ НЕГО;

5 И ДАДЕНИ МЪ БЫДСХА ОУ-
СТА, ДА ГОВОРАТЪ ГОРДЕЛИ-
ВУ, И БГОУХУЛИВУ: И ДАДЕ МЪ
СЕ ВЛАСТЬ ДА СЕ БІЕ ЧЕТЫРИ-
ДЕСАТЬ И ДВА МѢСАЦЪ.

6 И ШІВОРИ ОУСТА ТА СИ ДА

ХУЛИ БГА, ДА ХУЛИ ИМЕ ТО
МЪ, И ЖИЛИЩЕ ТО МЪ, И ОША
КОЙТО ЖИВѢАТЪ НА НЕБО ТО.

7 И ДАДЕ МЪ СЕ (ВЛАСТЬ) ДА
СЕ БІЕ СО СВАТИН ТЕ, И ДА ГИ
ПОВѢДИ: И ДАДЕ МЪ СЕ ВЛАСТЬ
НАДЪ ВСАКО КОЛѢНО (ЧЕЛО-
ВѢЧЕСКО) И НАРОДЪ, И НАДЪ
ВСАКЪ ПІЗЫКЪ И ПЛЕМА.

8 ИЩЕ ДА МЪ СЕ ПОКЛОНАТЪ
СИЧКИ ТЕ, КОЙТО ЖИВѢАТЪ
НА ЗЕМЛА ТА, НА КОЙТО (СИ-
РѢЧЬ) НЕ СА НАПИСАНИ ИМЕНА
ТА ВЪ КНИГА ТА ЖИВОТНА
НА ЯГНЕ ТО, ЗАКЛАНО ТО ШІ
СОЗДАНИЕ МИРА.

9 КОЙТО ИМА ОУХО, ДА
СЛЫША.

10 ИКО НѢКОЙ ШІВОДИ (АРХ-
ГИ) ВЪ ПЛѢНЪ, (И САМЪ) ВЪ
ПЛѢНИИЕЩЕ ПОЙДЕ: АКО
НѢКОЙ ОУБІЕ СЪ МЕЧЬ, И ТОЙ
ТРЕБОВА ДА БЖДЕ ОУБИЕНЪ СЪ
МЕЧЬ. ТЪКА Є ТЕРПЕНИЕ ТО
И ВѢРА ТА НА СВАТИ ТЕ.

11 И ВИДЕХЪ АРХЪ ЗВѢРЬ
ЧЕ СЕ КАЧУВАШЕ ШІ ЗЕМЛА ТА,
И ИМАШЕ ДВА РОГА ПОДОБНИ
НА ЯГНЕВИ ТЕ: НО ГОВОРЕШЕ
КАТО ЗМІА ТА.

12 ТОЙ ДѢЙСТВОВАШЕ СО
СИЧКА ТА ВЛАСТЬ НА ПЕРВЫ-
АТЪ ЗВѢРЬ ПРЕДЪ НЕГО, И
ПРИНУЖДАВАШЕ СИЧКА ТА ЗЕ-
МЛА, И КОЙТО ЖИВѢАТЪ НА
НЕА ДА СЕ ПОКЛОНАТЪ НА ПЕР-
ВЫАТЪ ЗВѢРЬ, КОМУТО БІШЕ
ШІ ЗАРАВѢЛА СМЕРТНОСНА ТА
РАНА.

13 И СОТВОРИ ЧУДЕСА ГОЛѢ-

ми, щото прѣвеше да слѣзи
огнь ѿ небо то на землѣ
та прѣдъ человекѣцѣ те :

14 И прелуцаваше жителѣ
те зѣмны гѣ чюдеса та, кой-
то мѣ се даде (власть) да
прали прѣдъ зѣбрата ѿ го-
вореше на жителѣ те зѣмни
да направатъ ѡкразъ на
зѣбрата, който ѣ прѣлѣра-
на ѿ мечь, ѿ (пакъ) ѣ живѣ.

15 И даде мѣ се (власть)
да даде дѣхъ на ѡкразата
зѣбровѣ, за да дѣма іку на
та зѣбровна, ѿ да праки (та-
ка) щото, ако нѣкой се не
поклони на ѡбразата зѣб-
ровѣ, да бже оубиѣнѣ.

16 И да направѣ сиѣки те
мѣлѣ те ѿ голѣмѣ те, бо-
гѣтѣ те ѿ сиромѣси те, сво-
кѣдѣнѣ те ѿ рѣкѣ те, да ѿмѣ
оудѣри знаменіе на десна та
ѿмѣ рѣка, ѿли на чела та
ѿмѣ,

17 И да не мѡже нито да
кѣпи нито да продаде
(дрѣгѣ) никой, ѡскѣнѣ, кой-
то ѿма това знаменіе ѿли
число то на ѿме то мѣ.

18 Тѣка ѣ мѣдрѡсть та,
който ѿма разѣнѣ, да пре-
крѡи число то зѣброво: за-
щѡто ѣ число человекѣско,
ѿ число то мѣ (ѣ) шестѣ стѡ-
тинѣ ѿ шесдесятѣ ѿ шестѣ.

ГЛАВА ДИ

И поглѣданѣхъ ѿ видѣхъ,
ѿ ѣто чѣстоѣше ягне то на

гора та Сиѡнска, ѿ зѣданѣ
сѣ него сто ѿ четѣридѣсатѣ
ѿ четѣри хілады, който ѿ-
маха написано ѿме то на не-
говѣтата ѡтецѣ на чела та си

2 И чѣхъ гласѣ ѿ небо то,
като гласѣ ѿ много водѣ,
ѿ като гласѣ ѿ голѣмѣ
громѣ: ѿ чѣхъ гласѣ на-
сѣирѣцѣ, който свѣрѣха со
своѣ те гѣслѣ,

3 И който пѣеха като нова
пѣснѣ прѣдъ престѡлатѣ, ѿ
прѣдъ четѣри тѣ жинѡтѣни
ѿ старѣцѣ те: ѿ никѡй не мѡ-
жеше да надѣи пѣснѣ та,
сѣмо ѡнѣ сто ѿ четѣриде-
сатѣ ѿ четѣри тѣ хілады
(человекѣцѣ), който са ѿскѣ-
пени ѿ землѣ та.

4 Тѣ са, който не са се
ѡсквернили со женѣ; защѡ-
то са дѣвственницѣ: тѣ са,
който послѣдѣватѣ ягне
то, на каде то да поѣде: тѣ са
ѿскѣпени ѿ человекѣцѣ те
(да са) прѣво приношеніе на
бѣга ѿ на ягне то :

5 И въ оуста та ѿмѣ не
се ѣ намерѣла лжа: защѡто
са непорѡчни прѣдъ престѡ-
латѣ бѣ ѿ ѿ.

6 И видѣхъ дрѣгѣ янгѣлѣ,
чѣ стоѣше посреда небо то,
ѿ держеше вѣчно то ѣван-
гѣлѣ, за да го проповѣда
на ѡнѣ, който живѣатѣ
на землѣ та, ѿ на всѣко плѣ-
ма ѿ колѣнѣ, ѿ язѣкѣ ѿ
народѣ.

7 И говореше съ голѣмъ гласъ: оубоите се ѿ Бга, и воздайте мѣ слава, защото доиде часо на-сѣдѣтъ мѣ: и поклонѣте се на оногѣа, който е сотворилъ небо то и землѣа та и море то и изворе те водны.

8 И дрѣгъ янгелъ идеше слѣдъ негѣ и говореше: падна падна Бавѣлѣнъ градъ великій: защото напои сичките ꙗзыцы ѿ грѣбно то ꙗнона-свое то блѣдоудѣаніе.

9 И третій янгелъ идеше слѣдъ негѣ, и говореше со силенъ гласъ: ако нѣкой се поклони на звѣратъ и на ꙗкѣна та мѣ, и пріиме знаменіе на чело то си, или на десна та си рѣка:

10 И той ще да піе ѿ вино то на жѣятъ грѣвъ, вино чисто налѣано въ чаша та на-грѣватъ мѣ: и ще бже мченъ съ огнь и съ жѣпелъ предъ свати те янгели и предъ ягне то.

11 И дымѣ на-мчѣніе то имъ ще да се вдига во вѣки вѣкѣвъ: и не щатъ да иматъ ѿдохнованѣни денѣ ни нощѣ, който се кланатъ на звѣратъ и на образатъ мѣ, и който пріематъ знаменіе то на негово то име.

12 Тѣка (се показѣва) терпѣніе то на-свати те който сохрѣнаватъ заповѣди те Бжїи, и вѣра та Исѣсова.

13 И чѣхъ гласъ ѿ небо то, който ми говореше: напиши: блажѣни (са) мѣртваи те, който оумиратъ въ Гсснода ѿ тѣка на тамъ, воистиннѣ говори Дѣхо онѣи же си починатъ ѿ своите тѣрѣдове: и дѣла та имъ хѣдатъ слѣдъ нѣхъ.

14 И поглѣданахъ, и видѣхъ единъ облакъ свѣтелъ, и на облакатъ седеше (нѣкой) подобенъ стѣнѣ челоуѣческому, и имаше на глава та си знатенъ вѣнець и нѣрѣжа та мѣ острѣ серпѣ.

15 И дрѣгъ янгелъ излѣзе изъ цѣрква та, и выкаше со силенъ гласъ на оногѣа, който седеше на облакатъ: прати серпатъ си, и жни, защото доиде време то за жѣтва, и жѣтва та земна е презрѣла.

16 И хварли онѣи който седеше на облакатъ серпатъ си на землѣа та, и ѣжната бже землѣа та.

17 И дрѣгъ янгелъ излѣзе изъ цѣрква на, който бѣше на небо то, и держеше и той острѣ серпѣ.

18 И дрѣгъ янгелъ излѣзе изъ олтаратъ който имаше власть надъ огньватъ: и изыка съ голѣмо кричѣніе на оногѣа, който держеше острѣватъ серпѣ, и рече мѣ: прати острѣватъ твой серпѣ, и ѣкери грозѣ

то на-зѣмно то лѣзѣ, за-
що́то ѡзрѣмъ вѣке грозѣтѣ
то мѣ.

19 И хварли Ангело свой-
атъ серпѣ на зѣмла́ та, и
ѡбра лѣзѣ то зѣмно, и тѣри
(грозѣтѣ то) въ голѣмшатѣ
жлѣвѣ на-гнѣватѣ Бжїи.

20 И иѣтжпкѣсе (грозѣтѣ
то въ) жлѣватѣ вжнѣ ѡ гра-
дѣтѣ, и потѣне кржви ѡ
жлѣватѣ дѣри до оуздаѣ те
кѡнски, шесть хїлады и
шесть стѣтины стгадїи на
далѣче.

ГЛАВА VI.

И видѣхѣ друго знаменїе на
небо то голѣмо и чѣдано,
(сїрѣчь) седемь Ангелы, кои-
то держѣха седемь тѣ рѣны
послѣдани, съ които щѣше
да се свѣрши Бжїю гнѣвѣ.

2 И видѣхѣ като стжклѣно
мѡре смѣшано съ огнь, и
о́нша, който бѣха покѣди-
ли звѣратѣ, и (ѡкѣгнѣли
ѡ) знаменїе то мѣ, и (ѡ)
число то на-име то мѣ, че
стоѣха на о́нова стжклѣно
мѡре, и держѣха гѣсли те
Бжїи.

3 И пѣха пѣснь та на-
Мѡѡсеѣ раба Бжїа, и пѣснь
та Ягнева, и говорѣха: го-
лѣми и чѣдани са твои те
дѣла, Гдїи Бжїе Вседержи-
телю: праведни и истинни
са твои те пѣтища Царю
на-свѣтїи те.

4 Кѡй не ще да се оубѡи ѡ
тѣбе, Гдїи, и кѡй не ще да
прослѣви твоѣ то име; за-
що́то ты си ѣдинѣ припо-
дѡбенѣ: и заради това сич-
ки те пѣщы ще дѡйдѣтѣ
и ще да се поклонѣтѣ предѣ
тѣбе: защо́то се пѣви́ха твои
те (праведни) сѣдоне.

5 И послѣ по това видѣхѣ,
и ѣто че се ѡвори цѣрква та
на-скїнїа та на свидѣтел-
ство то на небо то.

6 И илѣтѣзоха седемь те Ан-
гели илѣтѣ цѣрква та, който
держѣха седемь те рѣны, ѡ-
кленени въ лѣненѣ чїсты и
свѣтлы дрѣхи), и ѡпѣсанѣ
презѣ градїи те со злѣтнѣ
пѡси.

7 И ѣдано ѡ четѣри те жи-
вѡтнїи дѣде на седемь те Ан-
гели седемь чѣшы злѣтнѣ,
напжлѣненѣ съ гнѣвѣ Бжїи,
който живѣе во вѣки вѣ-
кѡвѣ.

8 И напжлнїе се цѣрква та
съ дымѣ ѡ слава та Бжїа,
и ѡ сила та мѣ: и никой
не мѡжеше да влѣзе въ цѣр-
ква та, доклѣ да се совершат
седемь те рѣны на-седемь тѣ
Ангели.

ГЛАВА VII.

И чѣхѣ голѣмѣ гласѣ ѡ
цѣрква та, който говорѣше
на седемь те Ангели: и дѣте та
илѣйте на зѣмла́ та седемь
те чѣшы на-Бжїа гнѣвѣ.

2 И ѿиде първа Ангелъ, и излеа, своа та чаша на земята: и въде гнои золь и лють на оныа человекы, които имаха знаменіе то на-зифратъ, и които се кланяха на ікуна, та мѣ.

3 И второу Ангелъ излеа своа та чаша въ морє то: и въде кръвь, като (крвь) на-мартонѣцъ: и сичко што кеше живо въ морє то сѣмрє.

4 И трѣтїо Ангелъ излеа своа та чаша на рѣкѣ те и на изворе те водны: и въде кръвь.

5 И чухъ Ангелатъ на-водѣ те, че говореше: праведенъ си Гдѣи, който си (сега), и вьлъ си, и преподакѣнъ, заціото си така сдѣлаъ:

6 Заціото, понѣже оми проліаха кръвь на святїи и на пророцы, затова си далъ и нимъ да пїатъ кръвь: заціотоса достойни (за това).

7 И чухъ дрѣгъ (Ангелъ), който говореше и зѣ олтѣ ратъ: воистиннѣ, Гдѣи Кїе Вседержителю, истинни и праведни са твои, те сѣдоуе.

8 И четвѣртоу Ангелъ излеа своа та чаша на сажнице то: и даде мѣ се (власть) да жеке человекы те съ огнь.

9 И ѿпалихасе человекы те съ голѣма горцинна, и похвалиха име то Бжїе, кой-

то има власть надъ тіа раны: и не покаахасе за да мѣ воздадѣтъ слава.

10 И пѣтѣо Ангелъ излеа своа та чаша на престолатъ звѣровокъ: и потемнѣ царство то мѣ: и жвакаха (человекы те) ѡзѣцѣ те си ѿ болѣсть:

11 И похвалиха Кга небесаго ѿ волѣсти те си и ѿ раны те си, и не покаахасе ѿ свои те дѣла.

12 И шѣстѣо Ангелъ излеа своа та чаша на голѣма та рѣка Вуфратъ: и пресахна вода та и, за да се приготви пѣтѣо на царовете, които (щѣха да доидатъ) ѿ востока тѣ солнечный.

13 И (послѣ) видѣхъ (че излѣзѣха) ѿ оуста та зміина, и ѿ оуста та звѣрова, и ѿ оуста та на-лаживѣа пророкъ три нечисти дѣхове като жѣвы:

14 Тїа са дѣхове те дѣмшнски, ксїто праватъ знаменїа: и който ходатъ при цѣроне те на-сичка та вселеннаа, за да ги сокерѣтъ на кой въ голѣмѣи оныи день на-Кга Вседержитѣла.

15 Это, ѡзѣ идемъ като татъ: блаженъ є, който бодрствѣва, и който си вѣрѣдѣ дрѣхи те да неходѣ голъ, и глѣдатъ мѣ срамотѣ та.

16 И сокрѣ ги на мѣсто то.

коѣто се нарича Вирейски
Ирмагедадѣнъ.

17 Н седмшо Ангелъ и злеа
своѣта чаша на въздухатъ:
и излѣзе гласъ голѣмъ и зъ
цѣрква та не вѣсна ѿ престо-
латъ Бжїи), и говореше:
соверши се.

18 Н бѣдоха светкавицѣ
и громове и гласове, и бѣде
голѣмо землетрасѣніе, как-
вото не ѣ было никога, ѿ
каквото са создани человекѣ-
цѣ те на землѣ та, толко
много голѣмо землетрасѣніе

19 Н распадна се голѣмшо
градъ на три чѣсти, и гра-
довѣ те мѣзически паднаха:
и голѣмшо Ванѹлѣнъ се по-
мена предъ Бга, за да мѣ да-
де (да испіе) чаша та съ вино
то прѣстѣно на-гнѣватъ си.

20 Н секой бѣстрокъ бѣга,
и горѣ те се не намериша.

21 Н градъ голѣмъ, (те-
жокъ) колкото талѣнтъ па-
дна ѿ небо то на человекѣцѣ
те: и похлѣша человекѣцѣ
те Бга за рѣна та ѿ гра-
дѣтъ, защото бѣше много
голѣма рѣна та ѿ негѣ.

ГЛѢВА 31.

И доиде ѣдинъ ѿ седмъ те
Ангели, който держѣха седмъ
тѣ чашѣ, и говори съ мене,
и рече ми: доиди да ти по-
кажемъ сѣдѣтъ на-голѣма
та блѣдница, коѣто сѣди
надъ много то водѣ:

2 Оѣ коѣто са блѣдство-
вали цѣрковѣ те зѣмстїи, и
оупивѣли са се ѿ вино то
на-блѣдодѣанїе то и жите-
ль те зѣмни.

3 Н занеде ме въ пѣсто мѣ-
сто съ духатъ: и видѣхъ же-
на, коѣто седѣше на (ѣдинъ)
червѣнъ звѣрь, който бѣше
плѣнъ съ бѣгохлѣни имена,
и имаше, седмъ главѣ, и
дѣсетъ рѣгове.

4 Н жена та бѣше ѿкळे-
на въ порфѹра и въ червѣно,
и накітена со злато и дра-
гоцѣннѣ каменѣ и бисерѣ.
и держѣше въ рѣка та си
златна чаша, плѣна съ гнѣ-
сотѣ и нечистотѣ на-своѣ то
блѣдодѣанїе:

5 Н на челѣ то и написѣ-
но име: тѣйнство: Ванѹ-
лѣнъ великій, мѣйка на-
блѣдницѣ те и на-гнѣсотѣ
те зѣмнѣ.

6 Н видѣхъ жена та, че бѣ-
ше се оупивѣла ѿ кръвь та
на-свѣтїи те, и ѿ кръвь та
на-свѣдѣтели те Іисѣсови:
и чѣдише, като ѿ видѣхъ
съ чѣдо голѣмо.

7 Н рече ми Ангело: що се
чѣдишъ; азъ ще да ти ка-
жемъ тѣйнство то на-тѣ
жена, и на-звѣратъ който
ѿ носи, и има седмъ тѣ
главѣ и дѣсетъ тѣ рѣгове.

8 Звѣро, когото си ви-
дѣлъ, бѣше и нема го (нѣки),
и ще да излѣзе ѿ вѣзана

та, и ще да иде въ погубленіе: и ще да се погубятъ жители те земни, на които не са написани имена та въ книга та животова ꙗко соуданіе міра, като видятъ звѣратъ, който бѣше, и нема го (вѣке), макаръ и да го има.

9 Тѣка е оумо, който има мѣдрость, седемъ тѣ главы са, седемъ горы на които сѣди жена та.

10 И седемъ царове: ꙗко които петъ тѣ са паднали, единъ стои, а другію не е дошелъ іоцие: и когато доиде, малко време трѣбва да постои.

11 И звѣро, който бѣше, и немаго (вѣке), той е осмишо (царь), той е ꙗко седемъ тѣ, и жива въ погубленіе.

12 Я десеть тѣ рогови, които си видѣлъ, (они) са десеть царове, които не са приали іоцие царство, но ще прииматъ власть като царове за малко време заедно со звѣратъ.

13 Тѣа иматъ еднаква мшоль, и ще дадатъ своѣта сила и власть на звѣратъ.

14 Они ще да сотворатъ бранъ согъ агне то, и агне то ще ги поѣди, защото (то) е гдѣ на господове че, и Царь на царове те: и който са съ него, (они) са звѣрни и и звѣрни и вѣрни.

15 И (пакъ) ми рече: боудѣ те, които си видѣлъ, гдѣто сѣди владница та, (оны) са людіе и народи, и племена и пѣци.

16 И десеть тѣ рогови, които си видѣлъ на звѣратъ, тѣа са (они)а които ще возненавидатъ владница та, и ще да ѿнаправатъ нѣста и гола, и ще да полатъ снага та и, ще да ѿизгоратъ съ огнь.

17 Защото Бгъ е тѣрилъ на сердца та имъ да соткоратъ вола та негова, и да иматъ еднаква мшоль, и да дадатъ царство то си на звѣратъ, докле да се совершатъ Бжїи те дѣла.

18 И жена та, която си видѣлъ есть градъ великій, който царва надъ земни те царове.

ГЛАВА III.

И послѣ видѣхъ другъ Ангелъ, че слѣзеше ꙗко небо то, който имаше велика власть: и земля та се просвѣти ꙗко слава та негова:

2 И извика се силно съ голѣмъ гласъ. и рече: падна, падна Вавѣлонъ! великаа (владница) и бѣде жилище на вѣсове те, и приѣжище на секой дѣхъ нечистъ, и пристанище на сички те нечисты и ненавистны пѣци: защото сички те пѣци:

цѣ ѣ напоила ѿ прѣстѣно
то вино на-свое то вѣдо-
дѣланіе:

3 И цѣрковѣ те зѣмни са
вѣдѣствовали съ нѣа, и тер-
говцѣ те зѣмни ѿ голѣмо
то раскѣшество нѣнно ѣко-
гачили са се.

4 И чѣхъ дѣрѣгъ гласъ ѿ
неко то, който говорѣше:
и зѣвѣте и зѣ нѣа людіе мой,
да не вѣдете прѣчастницѣ
на грѣхѣ те и да не прѣи-
мете (чѣстѣ) ѿ рѣны те и.

5 Защо то грѣхѣ те и
стигнаха дори до неко то, и
спомена Бѣга не рѣвѣш те и.

6 Воздѣйте и, какѣото и
тѣа цѣо ви ѣ воздѣла, и
двоино и воздѣйте спорѣтъ
дѣла та и: съ чѣша та, съ
коѣто ви ѣ чернѣла, черпай-
те ѣ двоино.

7 И колѣото се прослави и
раскѣшествова, толко и дѣи-
те мѣки и плачѣве: зашто
оноа говори въ сердѣчѣо си:
дѣзъ сѣдѣмъ като царѣца, и
не самъ довица, и не цѣемъ
да видѣмъ плачѣ.

8 Заради това въ ѣдинъ
дѣнь ще да ѣ постигнатъ
рѣны те, (сирѣчь) смѣрть.
плачѣ, и глѣдъ: и ще да
и зѣгори съ огнь: зашто ѣ
силѣнъ Гѣдъ Бѣга, който ще
ѣ сѣди.

9 И ще да заплачатъ и
возрѣдѣатъ за нѣа цѣрковѣ
те зѣмѣтѣи, който са вѣдѣ-

ствовали и раскѣшествовали
съ нѣа, кога то видѣтъ дѣш-
мѣтъ, на-запалѣніе то и.

10 И ще да стоѣтъ ѿ да-
лѣче заради стѣрахѣтъ на-
мѣки те и, и ще да говѣ-
ратъ: горѣхъ, горѣхъ (тѣбе)
великій граде Вавѣлонѣ, гра-
де силнѣи, зашто въ ѣ-
динъ часъ дойдѣ сѣдо тѣвои.

11 И терговцѣ те зѣмѣтѣи
ще да заплачатъ и возрѣ-
дѣатъ за нѣа зашто ни-
кой нѣке не кѣпѣва товѣре
те и мѣ.

12 Товѣри ѿ зѣлѣто и сѣ-
брѣ, и драгоцѣнни камѣне,
и кѣсѣрѣ, и червлѣница и
порѣфѣра, и копѣрина и ба-
гранѣца, и вѣско дѣрево вѣла-
говѣнно, и сѣкой сѣсѣдѣ ѿ
кѣсти слѣновѣ, и сѣкой
сѣсѣдѣ ѿ драгоцѣнно дѣр-
вѣо, и ѿ мѣдѣ и ѿ желѣзо,
и ѿ мѣрамѣрѣ,

13 (Никѣи не кѣпѣва) ко-
рицѣ те, темѣнатъ, и мѣро
то и лѣванѣтъ, и вино то,
и дѣрѣвѣно то мѣсло, и чѣ-
сто то вѣрѣшно, и пѣшѣница
та, и докѣтоцѣ те, и онѣ-
цѣ те, и конѣ те и колѣсни-
цѣ те, и тѣла та и дѣшѣ
те чѣловѣчески.

14 И оѣсѣца та, който
желѣеше дѣша та ти, ѿ да-
лѣчихѣсе ѿ тѣбе, и сѣчко
што ѣ тѣжѣсто и свѣтѣло
ѿидѣ ѿ тѣбе, и не цѣешъ
да ги намѣришъ нѣке.

15 Терговѣцѣ те, кѣи то се ѡбогатѣха съ тѣа рѣкостѣ ѡ неа, ѡ далѣче ще да застѣнатѣ заради страхѣтѣ на мѣченїе то ѿ, ѿ ще да плачатѣ ѿ рѣдѣатѣ.

16 И ще да говорѣатѣ: горкѣ горкѣ (тѣбе) граде великїй, кѣи то се ѡблѣчеше въ вѣссѣнѣ ѿ порфирѣ ѿ кагранїца, ѿ оукрашѣвашесе со златѣ ѿ съ драгоценни камѣнѣ ѿ съ вїсерѣ: зашто въ єдинѣ часѣ погибна чѣлоко много богатство!

17 И сїчки те корабленїцѣ, ѿ сїчки те, които плаватѣ въ корабли те, ѿ сїчки те който въ нїхѣ сѣдѣватѣ, ѿ който тѣргѣватѣ по морѣ то, ѡ далѣче ще да застѣнатѣ,

18 И като глѣдатѣ дымѣтѣ на горенїе то мѣ, ще да выкатѣ ѿ ще да говорѣатѣ: кой (граде кѣше) подобенѣ на (чѣса) великїй граде;

19 И ще да посѣпатѣ пѣпель на глави те си, ѿ ще да выкатѣ съ плачь ѿ рѣдѣнїе, ѿ ще да говорѣатѣ: горкѣ, горкѣ (тѣбе) граде великїй, въ който се ѡбогатѣха сїчки те, които ѿматѣ корабли въ морѣ то ѡ богатство то ти, зашто въ єдинѣ часѣ зашестьѣ.

20 Затока веселїе нево, ѿ сватїи апѣстоли ѿ прорѣцѣ, зашто направї Кѣтѣ

сѣдѣна върѣхѣ нево заради васѣ.

21 Тогдава єдинѣ Ангелѣ сїленѣ зема єдинѣ камѣнь голѣмѣ като воденїчанѣ, ѿ хварлї го въ морѣ то, ѿ рече: съ такова (сїлно) падѣнѣ ще да вѣде хвѣрленѣ Вавѣлонѣ граде великїй, ѿ не ще да се намери вѣке:

22 И гласѣ на-ѡнїа който свїратѣ съ гѣслѣ ѿ на-пѣвѣцѣ те, ѿ на-свирїцѣ те, ѿ на трѣбїтели те, не ще да се чѣе вѣке въ тѣбе: ѿ нїкой хѣдожникѣ ѡ всѣко хѣдожество неше да се намери вѣке въ тѣбе: ѿ гѣрмежѣ воденїчнїи неше да се чѣе вѣке въ тѣбе:

23 И свѣтѣ ѡ свѣтилникѣ не ще да свѣти вѣке въ тѣбе: ѿ гласѣ мѣдоженїцѣвъ ѿ невѣстїнѣ не ще да се чѣе вѣке въ тѣбе: зашто терговѣцѣ те твої кѣха вѣлможї зѣмстїи, ѿ сїчки те народї кѣдѣха прелѣнїи съ твої те волхвѣванїа.

24 И въ него се намери крѣвь тѣа на-прорѣцѣ те ѿ на-сватїи те, ѿ на-сїчки те ѡнїа, които кѣдѣха оубїени на зѣмла тѣа.

ГЛАВА ӨІ

Послѣ чѣхѣ сїленѣ гласѣ, като ѡ многочисленѣ народѣ на нево то, който говореше: ѡллидїа : спасенїе,

и слава, и честь и сила (приличатъ) на Гдѣа нашего:

2 Защото са истинни и прави съдове те мѣ: понеже ѡсѣди голѣма та ѡнѣа клѣдница, коѣто разврати землѣа та со своѣто клѣдѣаніе, и ѡмсти кръвь та на свои те раби, коѣто ѣ она проліла съ рѣжа та си.

3 И втори пѣть рѣкоха: ѡллиѡдіа: (защото) дымѡ неинъ се вдѣгна на гѡре во вѣки вѣки вѣ.

4 И паднаха двѣдесѣтъ и чѣтѣри те старци и чѣтѣри те животни и поклонихасѣ Бгѣа коѣто седѣше на престѡлатѣ, и говорѣха: ѡминъ: ѡллиѡдіа.

5 И излѣзе гласъ ѡ престѡлатѣ, и говорѣше: прославляйте съ иѣсни Бгѣа нашего сѣчки те раби негови, и сѣчки те, коѣто мѣ се боите, и малѣи те и голѣми те.

6 И чѣхъ като гласъ ѡ многѣ народѣ, и като гласъ ѡ много водѣ, и като гласъ ѡ силни грѡмове, коѣто говорѣха: ѡллиѡдіа: защото се воцари Гдѣа Бгѣа вседержитель.

7 Да се радѡваме и да се весѣлиме, и да мѣ воздаѣме слава: защото доидѣ свѣдѣа та ѡгнева, и жена та негова ѣ приготоѡила сеѣе.

8 И дадено ѡ быдѣ да се

ѡклеѣ въ вѣссѡнѣ чѣстѣ и свѣтелѣ: защото вѣссѡно ѣ праведность та на свѣти те.

9 И рѣче ми (ѡнгѣло): напиши: блажѣни, коѣто са поѡвикани на вѣѣра та на слаѡва та ѡгнева и рѣче ми: тѣа са истинни словеса ѡжѣи.

10 И паднахъ предѣ носѣ те мѣ и поклонихмѣсе: и рѣче ми: стои, неѣи прави това: азъ самъ сослѡжитѣл твоѣ, и на твоѣ те братѣа, коѣто ѡматѣ свѣдѣтелство то Исѣсово. Поклонѣсе на Бгѣа: защото разѡмо на това прѡрѡчѣство ѣ оѡчѣнѣе то Исѣсово.

11 И видѣхъ неѡ то ѡворѣно, и ѣто (ѣдинъ) конь вѣлѣ, и ѡнѣи, коѣто седѣше на него, наричѣшесѣ вѣренѣ и истиненѣ, и праведнѡ сѣди и во истѣва.

12 И ѡчи те мѣ кѣха като пламень ѡгненъ, и на глана та мѣ вѣнцѣ много: и ѡмашѣ (ѣано) ѡме написано (на него), коѣто никѡй (дрѣга) не знаѣше, само тоѣ самъ:

13 И ѡблѣченъ кѣше въ дрѣха вѣпсана съ кръвь: и ѡме то мѣ се наричѣше: слово Бжѣе.

14 И ѡиинства та неѣсни ѡдѣха слѣдѣ негѡ на вѣлѣ конѣ, ѡблѣчени въ вѣссѡнѣ вѣлѣ и чѣстѣ.

15 И изъ оуста та мъ излъзеше сабла остра, за да оудари съ нѣа народъ те: и той ще ги оупасѣ съ жельзна тоага: и той ще и стъпче жалѣбата на вѣно то на-прость та и на-гнѣватъ на-вседержителя Бга.

16 И имаше написано на дрѣха та си и на бедро то си (това) име: Царь на-царове те, и Гдѣ на-господове те.

17 И видѣхъ единъ Ангелъ, ксѣто седѣше на сжнице то: и ишкѣсе съ голѣма гласъ, и рече на сѣчки те птиць. които летѣха по средъ небо то: елате и соверѣтесе на голѣма та вечѣра Бжѣа.

18 За да изедѣте снаги те на-царове те, и снаги те на-силни те (юнаць), и снаги те на-твасценачальницъ те, и трѣпове те на-конѣ те, и на-онѣа които 'фздаатъ на нихъ, и снаги те на-сѣчки те свободни, рабы, и мѣли и голѣми.

19 И видѣхъ звѣратъ и царове те зѣмш и войска та имъ сокрана, за да се сударатъ съ оногова, който седѣше на конѣта, и съ войска та мъ.

20 И хванатъ въдѣ звѣро, и заедно съ него и лажливю пророкъ, който вѣше правилъ чюдеса предъ него,

съ който прелести онѣа, който прѣаха знаменѣ то звѣрово, и онѣа който се поклониха на ікуна та мъ: тѣа и двѣма та въдоха хвжрлени живи въ огненно то ѣзеро, който горѣше съ жвпелъ.

21 И дрѣги те въдѣха изкѣени съ сабла та на оногна, който седѣше на конѣта. който мъ излъзеше изъ оуста та: и сѣчки те птиць се насытиха ѿ трѣпове те имъ.

ГЛАВА V.

И видѣхъ (послѣ) че слѣзеше дрѣга Ангелъ ѿ небо то, ксѣто держеше ключа та на-вѣзана та, и голѣма верига въ ржкѣ та си.

2 И хванѣ змѣа та, старорѣременна та змѣа, която ѣ дѣволо и сатана та: и вжрзѣ го за хѣлада годинш.

3 И хварли го въ вѣзана та, и заключи ѣ, и запечати ѣ, да не прелцава нѣке народъ те, докле да се свжршатъ хѣлада та годинш: и послѣ трѣбѣа да го ѿвжржатъ за мало врѣме:

4 И видѣхъ престолъ, и сѣднаха на нихъ (человѣць) на които се даде (власть) да сѣдатъ: и дрѣш те на-онѣа, ксѣто кѣха изсѣчени за свидѣтелство то Исусо, и за слово то Бжѣе, кой-

то се не поклониха на звѣратъ, нито на ікѡна та мѡ, и не прѣяха знаменїе на чела та си, и на рѡка та си: Онѣ ѡживѣха, и царѡваха съ Хрѣта (въ тіа) хїлѡда годїны.

5 И дрѡги те мѣртви не ѡживѣха, доскѡ да се свѡршатъ хїлѡда та годїны, това ѣ перво трѡвоскресїе.

6 Блажїнъ и свѣтъ ѣ който има дѣла въ перво то воскресїе: надъ нихъ не ще да има власть втора та смѣрть, но онѣ ще вѡдѡтъ свѡщенницѡ на Кѣа и на Хрѣта, и ще да царѡватъ съ него хїлѡда годїны.

7 И като се свѡршатъ хїлѡда та годїны, ще вѡде развѡрзанъ сѡтанѡ та ѡ свѡятъ затвѡръ,

8 И ще ивлѣзе да прелестї народѡ те, който се намерѡватъ на чѡтѡри те крайща на землѡ та, гїга и магїга, и да ги собере на войскѡ, на-който число то ѣ като морскїо песѡкъ.

9 И ивлѣзоха по сїчка та ширина землѡ, и ѡкиколіха полкѡта на-сѡти те, и возлюбленихѡтъ градъ: и слѣзе ѡгнь ѡ Кѣа ѡ неко то, и полѡде ги:

10 И дїавѡло, който ги вѣше прелестїлъ, хѡхрленъ вѡдѡ въ ѡгненно то и жѡтелно то ѣзеро, гдѣто ѣ

зѡбро и лажнѡво прорѡкъ: и ще да се мѡчатъ дѡнь и ноцъ во вѣни вѣкѡвѡ.

11 И (пѡслѣ) видѣхъ ѣдинъ голѣмъ престѡлъ вѣл и ѣднѡго, който сѡдїше на него, на-кого то ѡ лице то кѡгѡ неко то и землѡ та, и не намѡри се (вѣке) мѣсто за нихъ.

12 И видѣхъ мѣртѡ те малѡ те и голѣмѡ те, че стѡеха предъ Кѣа, и разгарнахѡсе кнїги те: и дрѡга кнїга се ѡвѡри, коѡто ѣ животна: и сѡдени вѡдѡха мѣртѡ те спорѣтъ дѣла та си, ѡ ѡновѡ што вѣше на-пїсѡно въ кнїги те.

13 И даде морѣ то свої те мѣртѡ те, и смѣрть та и дѡдѡха свої те мѣртѡ те: и сѡдени вѡдѡха спорѣтъ дѣла та си.

14 И смѣрть та и дѡдѡ хѡхрлїни вѡдѡха въ ѡгненно то ѣзеро: и това ѣ втора та смѣрть.

15 И който се не намери за-пїсанъ въ кнїга та животна, хѡхрленъ вѡдѡ въ ѡгненно то ѣзеро:

ГЛѡВѡ КІІ

И (пѡслѣ) видѣхъ неко но-во и землѡ нѡва: зашто перво то неко и прѡва та землѡ замїнаха, и морѣ то немѡше го вѣке.

2 И дѡзъ Іѡаннъ видѣхъ

свѣтѣхъ градъ, новѣхъ
Іерусалимъ, че слѣзеше ѿ
Бга ѿ некоего то, приготвенъ
като невѣста за свойатъ
мжжъ.

3 И чухъ гласъ голѣмъ ѿ
некоего то който говореше:
Ето скинія та Бжѣа ѣ съ
человѣцъ те и ѣ да се все-
ли (въ неа) заедно съ нѣхъ:
и ти ѣ да вѣдѣтъ люде
негови и самъ Бгъ ѣ вѣ-
де съ нѣхъ Бгъ нѣхенъ:

4 И Бгъ ѣ вѣрше секоа
сѣжа ѿ очѣ те имъ, и
смерть не ѣ да вѣде веке:
ни плачь ни вѣкъ, нито
болестъ ѣ вѣде веке: за-
що то первъ те (работъ) за-
минаха веке.

5 И рече онъи, който се-
деше на престолѣхъ: Ето
(дзъ) правимъ сѣчки те (ра-
ботъ) новы, и рече ми: на-
пиши, защо тѣа словеса и са
истинни и вѣрни.

6 И рече ми: сѣчко се свѣр-
ши, дзъ ѣсмь Ялфа и Ѡ-
мега, начало то и конѣцо,
дзъ ѣ дамъ на жаднѣхъ
(да пѣе) тѣне ѿ источни-
катъ на животноа та вода.

7 Който повѣди, ѣ на-
слѣдъ сѣчко, и (дзъ) ѣ мѣ
вѣдемъ Бгъ, и той ѣ ми
вѣде свѣтъ.

8 Я на-страшилѣи те и не-
вѣрни те и оубѣицъ те и
блѣдницъ те и магѣсницъ
те и идолослужители те, и

на сѣчки те лажливи дѣла
ѣ вѣде въ ѣзеро то коѣто
горѣ съ сѣгнь и жѣпель, и
коѣто ѣ втора та смерть.

9 И доиде при мене ѣдинъ
ѿ седмъ те Ангели, който
держѣха седмъ те чашы пѣл-
ны те со седмъ те послѣдани
раны и рече ми така: Ела
да ти покажемъ невѣста
та, Ягнева та жена.

10 И завѣде ме съ дѣхатъ
на (ѣдана) голѣма и висока
гора и показа ми голѣмъ-
атъ градъ съи Іерусалимъ,
който слѣзеше ѿ некоего то
ѿ Бга,

11 И имаше (въ секе си)
слава та Бжѣа: и свѣтлостъ
та негова кеше подобна на
драгоценъ камень, като ка-
мень Іасписъ прозрѣченъ:

12 И имаше стѣна голѣ-
ма и висока, и имаше двана-
десѣтъ Ангелы на вратѣ
те, и (надъ вратѣ те) на-
писани дванадесѣтъ имена,
който бѣха имена та на-
дванадесѣ те колѣна на-св-
новѣ те Ісраилѣи.

13 Ѡ восточна та страна
бѣха три вратѣ и ѿ сѣвер-
на та три вратѣ ѿ южна
та три вратѣ и ѿ западна
та три вратѣ.

14 И стѣна та на-градѣхъ
имаше дванадесѣтъ осно-
вѣнѣа, и на нѣхъ (кѣхъ) и-
мена та на-дванадесѣ те апо-
столи на-Ягне то.

15 И (Ѧнгело) който го-
вореше съ мене, держеше (Ѧ-
днѦ) трѣстика златна, да
и змѣри градъ, и враты
те мѦ и стѣны те мѦ.

16 И градъ бѣше четвероу-
голентъ, и долготѦ та мѦ кѣ-
ше толкава, колкото и ши-
ротѦ та, и и змѣри градъ
съ трѣстика та, и (кеше)
дванѦдесе хїлладъ стадїи: и
долготѦ та и широтѦ та и
высотѦ та мѦ бѣха равны.

17 И и змѣри стѣнѦ та мѦ
(и бѣше) сто и четъриде-
сѦтъ и четъри лакти, а мѣ-
ра та, съ коѦто мѣри Ѧн-
гело, кѣше челоуѣческа.

18 И сграда та на-стѣнѦ
та кѣше Ѧ Ѧспїеъ (каменъ):
а градъ Ѧ чисто злато, по-
добентъ на чисто стаклѣ.

19 И ѦсновѦнїѦ та на-стѣ-
нѦ та градска бѣха оукрѣ-
шени со сѣкаквы драгоцѣн-
ны каменѣ: първото Ѧсно-
вѦнїе кѣше Ѧспїеъ, втѣро
то сапфїръ, трѣто то халкї-
дїонъ, четвѣрто то смарѦгдъ,

20 Пѣто то сардонѣкъ,
шѣсто то сардїи, седмо то
хрѣсолїѦтъ осмо то вирѣлѦ
девето то топѦзїи десето то
хрѣсопразъ, ѦдинѦдесато то
ѦакїнѦвъ, дванѦдесато то
амерѣветъ.

21 Я дванѦдесѦтъ те враты
кѣха дванѦдесѦтъ бисери:
сѣкол вратѦ бѣше Ѧ Ѧдинъ
бисеръ: и оулицы тѣна-гра-

дѦтъ бѣха Ѧ чисто злато,
като стжклѣ прозрачно.

22 Я цѣрква не видѣхъ въ
него: защото гдѦь БгѦь Все-
держїтель и Ѧгне то мѦ са
цѣрква.

23 И градъ нѣма потреба
нито Ѧ слнцѣ то нито Ѧ
мѣслѦцѦтъ да мѦ свѣтѦтъ,
защото слава БжїѦго Ѧ свѣ-
щѦваше, и свѣтилнїко мѦ
Ѧ Ѧгне то.

24 И народи те който са
се спѦсли ще да ходѦтъ въ
неговѦтъ свѣтъ и цѣрве
те зѣмни ще да принесѦтъ
въ него слава та и честь
тѦ своѦ.

25 И вратѦ та мѦ не вѦтъ
да се затвѣратъ денѦ: за-
щото нѣщъ не ще да има
тамъ.

26 И ще да принесѦтъ въ
него слава та и честь тѦ на-
народи те:

27 И не ще да влѣзе въ
него никол (вещъ) мржена,
нито който стрѣва гндѣотѦ,
и лажѦ, но само ѦнїѦ кой-
то са написани въ книги
те живѣтны на Ѧгне то.

ГЛІВѦ КВ.

И (пѣслѣ Ѧнгело) ми пока-
зѦ ѦднѦ чїста рѣка Ѧ вода
живѣтна, свѣтла като кру-
стѦлѦ, коѦто и стїчеше Ѧ
престѣлатъ Бжїи и ѦгнеѦ.

2 И посреѦтъ оулицы те
негонъ, и Ѧ дѦѣ те страны

на-рѣка́ та бѣше древо то живо́тно, ко́ето раждаше дванадесать (пѣти) пло́дове ѿ се́кой мѣ́сѣцѣ даваше сво́ятѣ пло́дѣ: ѿ листа та на-дрво́ то (кѣха) за ѿчѣленіе на-наро́ди те.

3 И нѣко́м проклетіа не́ще да вѣде не́ке (тѣмш): но престо́ло Бжїѿ ѿ Ягневшо́ще вѣде въ не́го, ѿ раки те не́гови ще да мѣ послѣжатѣ:

4 И ще да вѣдатѣ лице́ то мѣ, ѿ ѿме то не́гово (ще вѣде напи́сано) на челѣ та ѿмѣ.

5 И но́шь не ще да ѿма тѣмш ѿ не ще да ѿмѣ по-тре́бѣва свѣ́тлость ѿ свѣ́тильни́къ, ни́то свѣ́тлость ѿ со́лнце то; за́щето Гдѣ́ Бгѣ́ ще да ги ѿсвѣща́ва: ѿ ще да царѣватѣ во вѣ́ки вѣ́кшѣхъ.

6 И рече ми: тѣа дѣмш са вѣ́рны ѿ исти́ны: ѿ Гдѣ́ Бгѣ́ на-свѣ́ти те проро́цш прати́ Ангела́ свое́го да по-ка́же на сво́й те раки́ о́новѣ, щото ще вѣде скорш.

7 Вто иде́мъ скорш. Бла́женъ ѣ́, ко́йто сохрани́ва сло́веса́ та на-проро́чество то на-таа́ кни́га.

8 Я́зъ Іо́аннѣ́хъ ви́дѣхъ ѿ чѣхъ тѣа́ (работы): ѿ кога́ то ги чѣхъ ѿ ви́дѣхъ па-днѣхъ на но́зѣ те Я́нгеловш, ко́йто ми ги по́казѣваше, да мѣ се покло́нимъ.

9 И рече ми: не дѣ́й прави́ това́: за́щето са́мъ тво́й сослѣ́жителъ ѿ на кратіа́ та тво́й проро́цш те, ѿ на о́ніа, ко́йто сохрани́ватѣ сло́веса́ та на-таа́ кни́га. Покло́ни́се на Бгѣ́а.

10 И рече ми: не запеча́тѣ-вай сло́веса́ та на-проро́че-ство то на-таа́ кни́га: за-щото вре́ме то ѣ́ близѣ.

11 Ксѣ́то стрдѣва непра́вда, не́ка стрдѣва іо́ще: ѿ ко́йто ѣ́ нечи́стѣ, не́ка се ѿтквер-на́ва іо́ще: ѿ ко́йто ѣ́ пра-веде́нъ іо́ще да стрдѣва пра́ва: ѿ ко́йто ѣ́ свѣ́тъ, іо́ще да се ѿсвѣща́ва,

12 И ѣ́то ѿде́мъ скорш, ѿ но́симъ со се́бе си запла́та та моѣ́ да за́пла́тимъ се́комѣ́ споре́тъ дѣла́ та мѣ.

13 Я́зъ са́мъ ѿфа́ ѿ ѿме́га, нача́ло ѿ ко́нѣцъ, первы́ ѿ послѣ́днїѿ.

14 Бла́женїи (са) ко́йто со-верша́ватѣ не́говш те за-повѣ́ди за да ѿма́тѣ вла́сть на́дѣ живо́тно то дре́во, ѿ да вѣ́затѣ презъ врата́ та въ гра́дѣхъ.

15 Я́ ко́нъ (ще да ѿста́натѣ) кѣчета́ та ѿ чаро́дѣи те, ѿ вѣ́данищѣ́ те, ѿ оу́кїи́цш те, ѿ ідо́лослѣ́жителї те ѿ се́кой ко́йто ѿкѣ́ча ѿ оупотре́блѣва лажа́ та

16 Я́зъ Іисѣ́съ прати́хъ Я́нгела́ моѿго́ да засвѣ́дѣ́тел-ствѣ́ва ва́мъ въ цѣ́рквѣ́хъ те

тіа (ра́боты): ѡзъ самъ
кóрень и́ родъ Даві́довъ, и́
звѣда́, свѣтлаа и́ оу́трен-
наа.

17 И Дх̄о и́ невѣста та
говóратъ: дойдѣ, и́ ко́йто
слы́ша, да рече́ и́ го́и: дой-
дѣ, и́ ко́йто ѣ́ жаде́тъ, да
дсѣ́де, и́ ко́йто и́ска, не́ка
зѣма живóтна та вода́ тѣне.

18 Изъ свидѣтельстввамъ
сікомѣ, ко́йто слы́ша сло-
веса́ та на-прорóчество то на-
тѣа кни́га: (защѣ) ѡко при-
тѣри не́кой (не́що) при тіа
(словеса́), Бг̄ъ ще да нало́жи
на не́го (се́дмь тѣ) раны́,

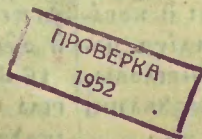
ко́йто са напи́саны въ тѣа
кни́га:

19 И ѡко не́кой и́звади́
(не́що) ѡ́ словеса́ та на-
кни́га та на-това́ прорóче-
ство, Бг̄ъ ще да и́звади́ не-
гова та часть ѡ́ кни́га та
живóтна, и́ ѡ́ стѣ́шатъ гра́дъ,
и́ ѡ́ тіа (ра́боты) ко́нто са
напи́саны въ тѣа кни́га.

20 Онѣи, ко́йто сви́дѣ-
телствѣна това́, говóри, ѣ́и,
идемъ скóрш: ѡ́минь. Вои-
стиннѣ, дойдѣ Гд̄и́ Исѣсе.

21 Благода́ть та на-Гд̄а
нашегѡ Исѣса Хр̄та́ (да бл-
де) со сн̄чки те васъ. ѡ́минь.

КОНЕЦЪ И БОГЪ СЛАВЯ.

ПРОВЕРКА
1959

